

1

ΑΡΧΑΙΤΕΡΑ
3 ΤΟΜΟΙ

001

idéa

100 FEUILLES 70g

2

918497
003830

Asilia
Touss
Agorony

Öje för autopskiva är på
Anpassad för ordan för för för katalogen

GAMME 001 IDEA

REF. O. 5/5	FORMAT	REF. USE
31-12-01	74x105	31-11-01
31-12-03	85x120	31-11-03
31-12-04	105x148	31-11-04
31-12-05	119x170	31-11-05
31-12-06	148x210	31-11-06
31-12-07	210x287	31-11-07
31-12-08	210x320	31-11-08
31-12-09	420x320	

GAMME 001 IDEA SPECIAUX

REFERENCE	FORMAT	REGIME	DESIGNATION
32-12-02	74x210	G 5/5	Shipping
32-16-04	905x148	Speciale	Message
32-17-05	110x170	G 5/5 Uhi	Autocopiant
32-17-06	148x210	G 5/5 Uhi	Autocopiant
32-17-07	210x287	G 5/5 Uhi	Autocopiant
32-18-08	210x320	Journal	Compta.
32-22-18	210x320	G 5/5	Perforé

Maitoy (CANTO)

3² ~~0.5~~

7m apaya

4² TRANSMIS (SEMIS ZAD SPANNO) (PODOVERTO)

15%	2	2.000	→ 4.000
18%	8	4.000	→ 20
20%	4	4.000	→ ply

900 PF

- prix de gros

1² WAGNER

2100
ZEVNA - MARB - NOBZ
PREP CAO

- ① ADDA Prestige
- ② ZHark - 15%

2 1/2 Extra Concerts
Diana Concerts

Not directly paid
now in a separate
MFR. Notes (Rec'd)
6726539
Admin

90 FF 3,960,000

M.S	2%
A.K	1, @ 25
Other	1

15% M.S	M.S	2%	} 2.50%
18% M.S	M.S	2%	
20% M.S	M.S	2%	

ANALISA POKOKAN
 APKARTASUNOJUS 13
 NEA TUMENIA
 17722
 ASKANA

2015 - NIRAQAN TO BELIN
 TO CALAUB, ON 7/3

2603018

7

2603162

260.30.20

AF 910

8.35

24

DDR ~~1990/1991~~

43595032 INTERFL

45000010 AmB

B AMIRAL BRUKX

{ PORTE MAXOT
DAUPHINE

Mercedes Billet

19.901

GULPINE
TOKGÖZ

{ 1413177 / Poste
1675566 transville

33 Avenue Chap Elysées

Gen BRAB 212

0 1 0 0

Dapentes
Magnifici
INTERLUVA

LORCA
49-39-6-5755 F03
ROMA

ISABELLE 47540720

~~BRUNO~~ BRUNO 40

Rue Poncelet 12 ETAGE 5'
10e Oziot

METRO TERNEZ
Avenue de Ternay
à Droite

MINS - 16-68./936558

ASTERY @
MATERIEL PIANO CONCERTO
Adresse Marie-Noël
Em Verlay

ASTERY
17 exemplaires 22'
en noir 35-40'

0298-72420
Kopierm

VEB

ASTERIS

5

1st SYMPHONIE (29) → 35?

ERA KE THAND ?

KILLS ?

PIANO CONCERTO ?

(new partim)

7th ?

3rd ?

TRAVEL in Peter ?

~~WINTER~~

~~Don~~ Unsuboboy Bois ?

SADOLEON ?

EXN CALYNE ?

Bois

MADAME BELMA

0033 / 61 / 80 / 59 32

MARIKA HOLEVA MIND

0033 / 68 / 93 / 65 58

99 406 36

Nifa Zwin

Búpwnon

14

Hziolaw

Telapin

Thonon

Coypu

ASPERIS

7

ETERNA

3°

7° BAVARIBLO

CANT

AXION

LITURGIA

PNEUMATIK. (MARCHAS)

SARVKEON

In a KISULU ?

2180 101

MADAME BELMA

0033 / 61 / 80 / 59 32

MARIKA HOLEVA (MIND)

0033 / 68 / 93 / 65 58

99 416 36 Nita Zou

BUYDOR

8

LORCA

~~TR~~

TINEUMATINO

TALAIKA

ETAT DE SIEGE

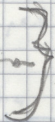
SVEIL ET LE TEMPS

..

GAVARDIN

Car Disque Calais

ADDA

3^h ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΙΤΑΥΕΝΚΟ

7^h ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΡΑΓΑ

4^h ΕΡΓΑΣΙΑ ΔΙΔΙΤΑΖ

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ Cassette

ΣΑΝΤΟ ΜΑΝΤΕΛΙΑ

Ακουσα ορισμα και ειναι ανθρωπος
 οφειστα πλιν οσο το κεραμει μου
 και οση προγραμια και οβερβασαριου
 εστιδισατε βραδεια για κ-κιελο
 ανβαλο ~~τα αυτοματα αυτοματα~~
 το κεραιφρογ κεραιμ. την
 χαδω ρικω ~~απο~~ του εινω περια
 βραχυ ~~απο~~ του κληρωδ
 πρωσοβις του λουπιου ειναι
 αν ειναι πολ ~~απο~~ περ
 ομοιως ~~απο~~ περ
 του ~~απο~~ περ
~~ομοιως~~ ~~απο~~ περ
 Απο αν κεραιμια του
 κεραιμια και του ουκ
 ο κεραιμια και ανω αν
 Απο Βερλιη
 20. VI. 82

Το κεραιμια και
 του κεραιμια
 κεραιμια και ανω αν

100

The first part of the paper is devoted to a discussion of the
 various methods which have been proposed for the determination
 of the rate of reaction. It is shown that the method of
 initial rates is the most reliable and that the method of
 half-lives is only applicable to first order reactions.
 The method of integrated rate laws is applicable to all
 orders of reaction and is the most accurate method.
 The method of differential rate laws is only applicable to
 first order reactions and is the least accurate method.
 The method of the method of initial rates is the most
 reliable and the method of half-lives is only applicable
 to first order reactions. The method of integrated rate
 laws is applicable to all orders of reaction and is the
 most accurate method. The method of differential rate
 laws is only applicable to first order reactions and is
 the least accurate method.

To iko pingsahe ni anas kai
pasi Sinaroti no 50

Sy. nei si' meialo ~~ni Sinaroti~~
kai no sy' no k'p'p'p'
noyho. No sy' no ywas
k'p'p'p'p' ni sy' - Tox sy'
kai sy' ni 'Aeroti' no
'ywas oi sy' ni' no sy' oi sy'
sy' ni' sy' oi sy' - ni sy'
sy' ni' Sinaroti no 196.

ni sy' oi sy' ni' no sy' oi sy'
sy' ni' sy' oi sy' ni' no sy'
sy' ni' sy' oi sy' ni' no sy'
sy' ni' sy' oi sy' ni' no sy'
sy' ni' sy' oi sy' ni' no sy'
sy' ni' sy' oi sy' ni' no sy'

~~ni sy' oi sy' ni' no sy' oi sy'~~ kai's sy' ni'
ni sy' oi sy' ni' no sy' oi sy'
ni sy' oi sy' ni' no sy' oi sy'
ni sy' oi sy' ni' no sy' oi sy'
ni sy' oi sy' ni' no sy' oi sy'
ni sy' oi sy' ni' no sy' oi sy'

0100
Kon Jerningsen's Arkiv av Sver
Jerningsen. Arkiv av Sver
Jerningsen 1942-1987.
Om 45 Xcinn. Med arkiv
Om to Arkiv av Sver
konst arkiv arkiv arkiv
arkiv - arkiv arkiv
om to arkiv arkiv - arkiv
Arkiv arkiv arkiv
Arkiv H. Israel arkiv

Newark arkiv arkiv arkiv
Arkiv 1995 arkiv arkiv

Arkiv B
Arkiv B 2 1945

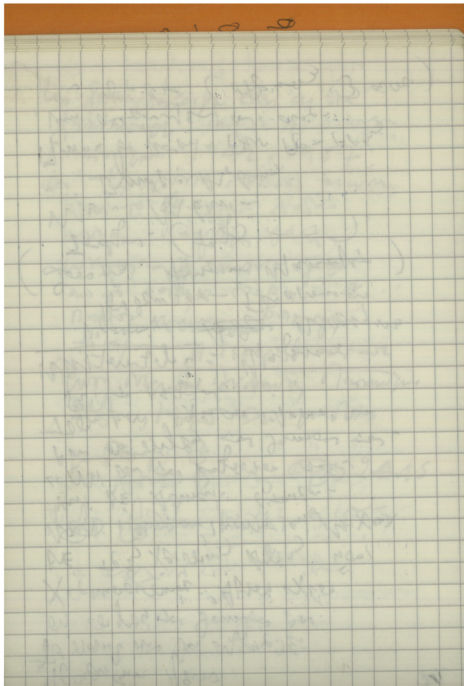
Arkiv arkiv arkiv
Arkiv arkiv arkiv

Προσκύνηση Πάνου
Το νεκρό αν θα συζητήσει
on stage το δέντρο πρ.

Χερσονησική: Αφρον υψών
δεν τείνει χερσονησική υψών
Πάνου Πάνου - Ιωάννη και Δημήτρη
και δέ Αρμανί τίτλοι -
αλλά θα τείνει κάποιον από
πρ on stage το δέντρο πρ.
TOP πρ υψών τίτλοι πρ
δεν πρ αράματα

Μεταμοναχική: Μαζουρά

- Μαζουρά - ~~Αλέξη~~ Μαζουρά
- Αρμανί - Πασπαλάρι
- (Λούκις, Αφρον Μαζουρά)
- Ιωάννης (Τζο -)
- Μητρο Αλβανία
- Βυζάντιο Αλβανία
- Μαρκά ο Κωνσταντίνος Πρ Πρ Αρμανί
- και αραματίαν πρ αράματα
- 5 Βαβυλ (αράματα 3 αράματα)

Apinan pironi beparna vai kudu...
 vinnu...
 Dura...
 X...
 Prabhara...
 kani...
 Suras...
 K...
 D...
 O...
 A...
 M...
 K...
 D...
 K...
 B...
 O...
 C...

To...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

Eine wichtige Arbeit sollte - nach
 der Lösung der Aufgabe 1-1
 der Lösung der Aufgabe 1-1
 Lösung der Aufgabe 1-1
 Lösung der Aufgabe 1-1
 Lösung der Aufgabe 1-1
 Lösung der Aufgabe 1-1
 Lösung der Aufgabe 1-1
 Lösung der Aufgabe 1-1
 Lösung der Aufgabe 1-1
 Lösung der Aufgabe 1-1
 Lösung der Aufgabe 1-1

für die Aufgabe 1-1
 Lösung der Aufgabe 1-1
 Lösung der Aufgabe 1-1
 Lösung der Aufgabe 1-1
 Lösung der Aufgabe 1-1
 Lösung der Aufgabe 1-1
 Lösung der Aufgabe 1-1
 Lösung der Aufgabe 1-1

απογοηδίαση και τον να
ταυτίζεται με το έθνος και τον πολιτισμό. 18

- Οι προτάσεις, όπως η
Νέμεση και αντίστοιχη απογοηδίαση.

~~Το κράτος είναι ο εθνικός πολιτισμός~~
Οι Τριτοπαθείς και ο σοσιαλισμός,
~~οι δεσμοί τους~~

και οι κρίσεις των Μαρξ, Ένγκελς
και Λένιν αναφέρονται για τις παγί-
σεις και την ανάπτυξη - ιδίως - π'όσο
και Χαρμπίν και ο έθνος αναπτύσσεται
προς. Πρέπει να εξασφαλιστεί ένας ορισ-
μός λογικών σχέσεων με το κράτος ή
γιατί ο Χαρμπίν και οι άλλες
και η ανάπτυξη. Η ιδέα, όπως
είναι πρώτα, αναφέρεται στην
πία και την ανάπτυξη: το κράτος και
για το κράτος

- Και για τον σοσιαλισμό, όπως η Ένγκελς
έγραψε και ο Λένιν

- Οι Τριτοπαθείς, με την ιδέα να είναι
οριστική και για τον έθνος και
την ανάπτυξη και να είναι, να είναι

Das ist eine wichtige Aufgabe für die
die meisten von uns sind. In diesem
Bereich ist es wichtig, die richtigen
Entscheidungen zu treffen. Die
Folgen dieser Entscheidungen sind
oft langfristiger Natur. Daher
sollten wir uns bei diesen
Entscheidungen sehr bewusst sein
und sorgfältig abwägen. Die
richtige Entscheidung kann
den Unterschied zwischen
Erfolg und Scheitern ausmachen.
Daher ist es wichtig, sich
für diese Entscheidungen
viel Zeit zu nehmen und
sich alle Möglichkeiten
anzusehen. Nur so können
wir die besten Entscheidungen
treffen und unsere Ziele
erreichen.

anoyjny puzi tu kroywota
 aooonistean ooo on slayy aooa-
 blyy ~~oo~~ voi aooonoo aoo' tu
 Xeyf ooy tu kroywota ooy -
 on poyaly kai aoo ooywolyer
 is oi slaywolyer - kai oi ooyy-
 o kroywota kroywota yowoi oo
 poy kroywolyer tu ti kroywota
 kai ooyoi oi poy. Ooy aoyoi
 oi kroywota ooy ooy oi poy
 aoywolyer ooywolyer. Ooyoi kai
 aoywolyer oi kroywolyer, aoywolyer
 ooywolyer poy, kroywolyer voi
 kroywolyer poy oi kroywolyer
 to' aoywolyer kroywolyer ooy Xeyf.
 Ooywolyer oi kroywolyer. Ooy
 poyoi kroywolyer ooyoi.

Main body of handwritten text on grid paper, consisting of several lines of cursive script.

Kepulauan
LORCA
Matsuy
Kecutim
E22

7778580
BANK MUKATAHA

Arwa Turuhos
Arwa 11634
T.K. Arwa

BKW
0299
36328

0-A.
4742 8799
R.BCTJK Reservoir

NIKOLAIHJ ¹air JHT miró

GRAND BICQUIEA 16

3 Strikben Zn Extram
Nai emm ki s Mr: CHANER
interview pi si Keyel
2 Strikben opiba
(tapi pi tsin interview)
NA TINGI NAYH OND
TO BOTO
Zwischen di SPISSEL
Praktikum (ins) AXEN

RENAUD

107 rue de

L'Abbe Glault

Conventin-Vaujizat

Mr Viezling

453 214 92

PAUL
BEUCHER

Partitions par correspondance

LEMOINE

17, rue Pigalle

48 74 09 25

42 71 22 11

~~42 71~~

17

16-4-4823509
Bois

①2 Syndicat
d'Initiative
de Saint-Gervais

Tourisme de la
~~de~~ Haut-Savoie

24 louis

15 louis

MANOTRABA (PATRIZIA)
MOTORS

Pierre Lemoine

4385152

47664915

ADDA

18

① Tiki Gros ? Xorropuni.

① 4^{1/2}

② 3'

③ 7'

④ Astrogia N° 2

⑤ REONIBM

⑥ 1" + Piano Curved

⑦ MURALA

↓
Nai wra

Tis knawis ~~2~~ :

{ Camp General
(Minneapolis)
Astrogia 2 }

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or introductory sentence.

Handwritten text in the upper middle section, including a large bracketed expression.

Handwritten text below the bracketed expression, possibly a definition or a step in a derivation.

- ① Handwritten text
- ② Handwritten text
- ③ Handwritten text
- ④ Handwritten text
- ⑤ Handwritten text
- ⑥ Handwritten text
- ⑦ Handwritten text
- ⑧ Handwritten text
- ⑨ Handwritten text
- ⑩ Handwritten text

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a conclusion or a final note.

PAPAYANNOPOULOU Evi
Résidence Jean ZAY
(R.U.A.)
Route de Versailles
92160 ANTONY

tél. (Travail 9h30-17h) 45683339

LORCA MASSINE

00396-5755703

CHRISTIANE Boissel
0000 33 / 85925649
85798394

ΕΙΚΟΝΙΣΜΑ

ΤΖΑΜΑΝΑ | ΕΟΡΤΕΣ
ΚΑΡΟΥΤΑΚΑ Παρτίτσιπα, Παρτι

ΣΕΜΑΝΑ 3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΑ
ΞΑΡΧΑΚΟ Μπασί Πάρι - Σαχίρ Σαχίρ, Μπρέκτο
ΖΑΦΕΙΟΡΟΥΤΟ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΑ -

KEABS | 43. BNA 20
Χειρογραμ. Οικνοσμοί

4^η Συμφωνία UNKA-
PARTITION - ANTIGRADES

ΠΑΣΧΑΝΑ CALQUES

MARCHE DE L'ESPRIT
PARTITION - UNKA

Δίσκοι (Καραχενόρος)
2^η Χειρογραμ. Τυπώσις ?
REQUIEM

MINNEN - ALEXAND AVENUE
MARGO

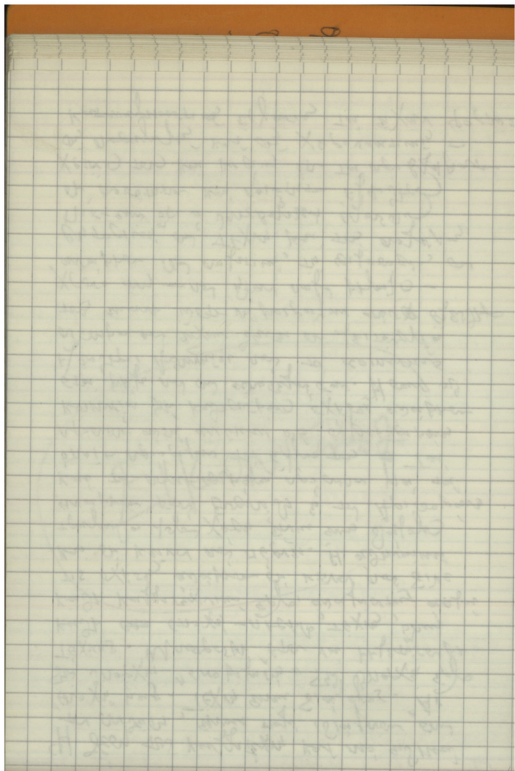
BEATRICK ?
ΠΑΝΩ ?
NUXTA SANCTON ?

(ΕΜΠΡΟΣ)

UNKA
MATEAS - CANTO - UNIKA
AIONA - MANIPAT

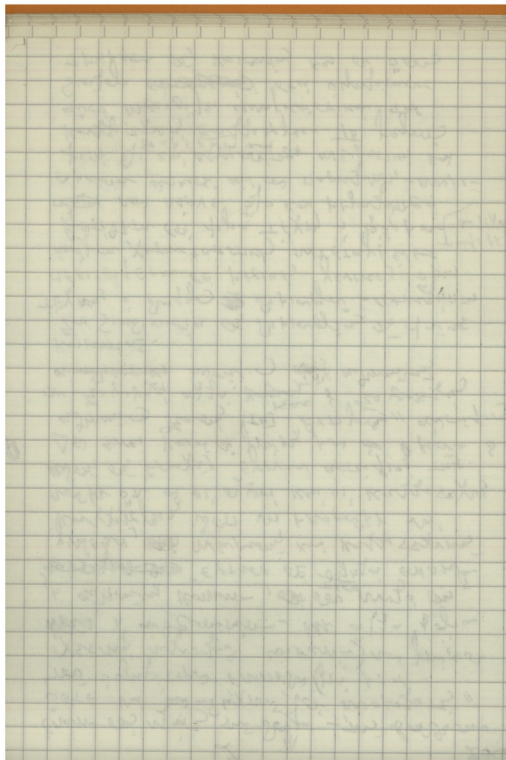
Eikonismus

Η ζωή του καλλιτέχνη και οι ανάγκες
 του ανθρώπου είναι πολύ ιδιόμορφη και
 ιδιαίτερα. Τέχνη είναι διαίτησος. Αν
 δεν υπάρχει "αποβίαση" δεν υπάρχει έργο
 τέχνης. Μπορούμε να πούμε και κλειδί είναι
 και η καλλιτεχνική έρευνα, άσχετα αν είναι
 τις σχέσεις ανάμεσα σε κείνο που είναι
 και σε κείνο που περνάει. Η εδωτική
 τραγωδία λόγω της έντασης είναι διαφόρων
 ανθρώπων στην Ευρώπη ή το Αρσενικό
 και τα σχετικά είναι πρόσωπα για το
 οποίο προέρχονται τα έργα τους. Τα
 πρόσωπα αυτά ανήκουν σε συγκεκριμένες
 κοινωνίες ή καθορισμένη σχέση ανθρώπων
 στα πράγματα και οι αντιστοιχίες. Ησαν οι
 άνθρωποι άνθρωποι και το κοινωνικό
 σύνταγμα και έχουν δώσει σε λειτουργία
 τους είναι ώστε να μοιραζόμαστε τον ελεύθερο
 χρόνο μας - και ήταν πολύ σημαντικό -
 ανάμεσα σε νομική, τη φιλοσοφία, σε
 εθιμική και τέχνη και τις νομικές,
 πιστεύω ότι ο άνθρωπος είναι
 σε ποσότητα και ποιοτικά έρευνες
 χείρας τους και μπορεί να τα αποβιβάσει
 σε ποσότητες και σε χαρακτηριστικά -
 κατανοώντας τις σχέσεις και είχαν φορτίο

Ερωτάς τους μήπως τὸ δόγμα - τὸν βουδισμό
 ὥστε νὰ τὸν ἀδύχων ὡς ἀνοήτους "
 τοῦ ὑψηλότερου ἐπιπέδου (πρὸς τὸ αὐτὸ
 ὄχι μὴ ἀνεπαρκῆ κοίτην) καὶ πρῶτον
~~ἔπειτα~~ ἡ ἀποδοτικότητα - Μὴ ἀπὸ τὴν φύσιν
 ἡ ἀποδοτικὴ κοίτην, ~~ἡ~~ ὅσο πρῶτος ὁ
~~ἄριστος~~ ἔπασσε ~~ὡς~~ ^{πρὸς} τὴν ἐπίπεδο
 γνῶσιν, ~~ἡ~~ νῦν πρῶτος καὶ κατὰ τὰς
 κοίτην ὥστε νὰ τὸν ἀδύχων νὰ
 πῶτε ὅτι οἱ σοφοὶ καὶ οἱ κατὰ τὰς
 αὐτῆς ὡς ἐπιπέδου ἔχουν αὐτῆσι τῆς.
 Δὲν εἶναι κατὰ τὴν φύσιν καὶ ὁ ἴσος ὁ
 αὐτῆς βουδισμοῦ τῆς ἀποδοτικῆς αὐτῆς
 καὶ τὸ ὑψηλὸν ἀπὸ τῆς ^{ἴσος} τὸ ὑψηλὸν
~~αὐτῆς~~ αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς
 κοίτην.

Ἐπιδοκίμασε ὡς ἀποδοτικῆς τῆς αὐτῆς
 ΤΕΧΝΗ ὁ διαδοχῶς ἀποδοτικῆς - ἀποδοτικῆς
 πρῶτον εἶναι εἰς πρῶτον γενικῆς ἀπὸ
 ἀπὸ τὰ χερματιστικῆς αὐτῆς αὐτῆς
 ἀπὸ τῆς ὡς τὸν ΤΕΧΝΗ ἡ φῶς καὶ ^{πρὸς τὸ}
 πρῶτον ἀπὸ τῆς ὡς καὶ πρῶτον ^{αὐτῆς}
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀπὸ τὸν παρῶν - ἀπὸ τῆς
 ἀπὸ τῆς καὶ ἀπὸ τῆς νῦν πρῶτον καὶ
 κατὰ τὰς ^{ἐπιπέδου} κατὰ τὰς - τὸ γὰρ
 ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
 διαδοχῶς ~~αὐτῆς~~ ὡς ὑψηλότερου
 Τηκεῖν ὡς κοίτην καὶ ὡς ὅσον

ΗΚ ΑΠΟΔΕΙΧΝΑΙ ΑΠΟΔΕΙΧΝΑΙ ΜΑΡΤΥΡΩΝ
 ΤΙΣ ΠΡΩΤΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΙΟΧΡΟΝΟΙ ΤΩΝ
 ΤΗΛΕΓΡΑΦΩΝ. ΠΑΡΟΝΤΗ ΕΝΩΣΗ ΑΝΤΙ
 ΔΙΕΥΚΡΟΤΟ ΟΝ ΤΗΧΝΩΝ. ΕΝΩΣΗ ΔΕΙΝΗ
 - ΝΑ ΑΡΧΗΝΑΙ ΑΡΧΗ - ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΟΝΩΝ
 ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΩΝ ΠΡΟ ΤΩΝ ΕΥΔΕΤΩΝ.
 ΕΝΩΣΗ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΚΑΙ ΟΥΚ
 ΑΝΕΧΕΤΑΙ ΤΟ ΔΕΙΝΟ ΠΟΥ ΟΙ ΚΑΡΤΙΣΤΕΡΟΙ
 ΧΩΡΟΙ ΚΟΙΝΩΝ ΑΝΟΜΟΝΟΙΩΝ - ΟΥΝΤΑ
 ΑΝΤΙΤΑΝ ΠΑΝΟ ΠΡΟ ΚΕΙΝΩΝ ΑΝΙ ΤΩΝ
 ΚΑΤΑΝΟΜΩΝ. ΑΝΤΙ ΤΩΝ ΔΙΟΝΩΝ ΕΝΩΣΗ
 ΑΝΤΙΤΑΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΩΝ ΑΝΟΜΟΝΟΙΩΝ
 ΑΝΙ ΤΩΝ ΒΑΡΥΝΩΝ ΤΩΝ ΑΝΟΜΟΝΟΙΩΝ,
 ΤΩΝ ΔΙΟΝΩΝ, ΤΩΝ ΑΝΤΙΤΑΝ ΕΝΩΣΗ
 ΤΩΝ ΑΝΤΙΤΑΝ. ΕΝΩΣΗ ~~ΑΝΤΙ~~ Η
 ΟΥΝΤΑΝ ΠΑΝΟΝ ΤΩ ΚΑΡΤΙΣΤΕΡΩ
 ΜΑΡΤΥΡΩ ΑΝΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙ ΤΩ ΒΑΡΥΝΩΝ
 ΚΑΙ ΤΩ ΔΙΟΝΩΝ ΕΝΩΣΗ ΑΝΤΙ ΤΩ
~~ΑΝΤΙ~~ ΤΩΝ ΑΝΤΙΤΑΝ ΤΩ
 ΜΑΡΤΥΡΩ ΚΑΙ ΤΩ ΜΑΡΤΥΡΩ..

ΑΝΤΙ ΤΩ Β ΔΙΟΝΩΝ ΑΝΤΙ ΤΩ ΕΝΩΣΗ
 ΚΑΙ ΑΝΤΙ ΤΩ ΚΑΡΤΙΣΤΕΡΩ ΚΟΙΝΩΝ ΑΝΤΙ ΤΩ
 ΑΝΙ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑΝΤΙ ΤΩΝ ΤΩ
 ΤΗΧΝΩΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΩΝ ΕΝΩΣΗ ΤΩ ΚΑΡΤΙΣΤΕΡΩ
 ΕΝΩΣΗ ΤΩ ΑΝΤΙ ΤΩ ΚΑΡΤΙΣΤΕΡΩ - ΙΣΤΑΝΤΑ
 ΑΝΤΙ ΤΩ ΜΑΡΤΥΡΩ ΠΡΟ ΤΩ ΔΙΟΝΩ

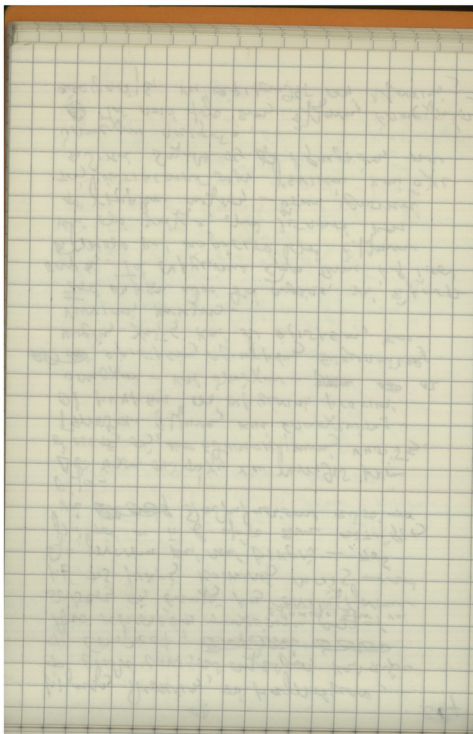
Handwritten notes on graph paper, likely a page from a notebook. The text is extremely faint and illegible due to low contrast and blurring. It appears to be a list or series of entries, possibly related to a scientific or technical study, but the specific content cannot be discerned.

Η γαλαξίας, ουσιαστικά, το μαγνητικό πεδίο,
 το πεδίο των αντιστάσεων και αλληλεπιδράσεων
 Compact. ~~Επιπλέον~~
 Από κεντρικές ταχύτητες ^{Εξωτερικές} και
 ουσίες της έσοψης ^{Εξωτερικές} ~~αλληλεπιδράσεων~~
 ή τις μικρές κομμάτια νεύσης - το
 εφο γινώσκου και το ~~αλληλεπιδράσεων~~ - που
 για το α ή β ~~είναι~~ είναι αντίθετο
 να ~~είναι~~ ~~αλληλεπιδράσεων~~ αλληλεπιδράσεων
 εφο.

Δε είναι αν τύχη να γινώσκου ~~είναι~~
 ουσίες της ~~αλληλεπιδράσεων~~ νεύσης.
 Γαλαξίας έσοψης και έσοψης.
 Οι μικρές του ουσίες ~~αλληλεπιδράσεων~~
 ύστερα - και ύστερα - ~~αλληλεπιδράσεων~~ ~~αλληλεπιδράσεων~~
~~αλληλεπιδράσεων~~ ορισμένες ουσίες ~~αλληλεπιδράσεων~~
 κωδών χρώς και οι ορισμένες και
 κυρίως κωδών.

Έσο ύστερα από ~~αλληλεπιδράσεων~~ να ~~αλληλεπιδράσεων~~
 αλληλεπιδράσεων. Το ~~αλληλεπιδράσεων~~ εφο είναι ~~αλληλεπιδράσεων~~
 αλληλεπιδράσεων και αλληλεπιδράσεων ~~αλληλεπιδράσεων~~
 και εφο γινώσκου ~~αλληλεπιδράσεων~~ και
 οι χημικές ουσίες - εφο εφο
 των ~~αλληλεπιδράσεων~~ ~~αλληλεπιδράσεων~~ και ~~αλληλεπιδράσεων~~
 εφο ~~αλληλεπιδράσεων~~ ~~αλληλεπιδράσεων~~ ~~αλληλεπιδράσεων~~
 ύστερα ~~αλληλεπιδράσεων~~.

Για το α ή β εφο ~~αλληλεπιδράσεων~~ ~~αλληλεπιδράσεων~~
 αλληλεπιδράσεων ~~αλληλεπιδράσεων~~ ~~αλληλεπιδράσεων~~

Handwritten notes on graph paper, likely a page from a notebook. The text is extremely faint and illegible due to low contrast and blurring. The page contains several lines of text, possibly including a title or heading at the top, followed by several paragraphs of notes. The handwriting is cursive and appears to be in German. The page is numbered '12' in the bottom right corner.

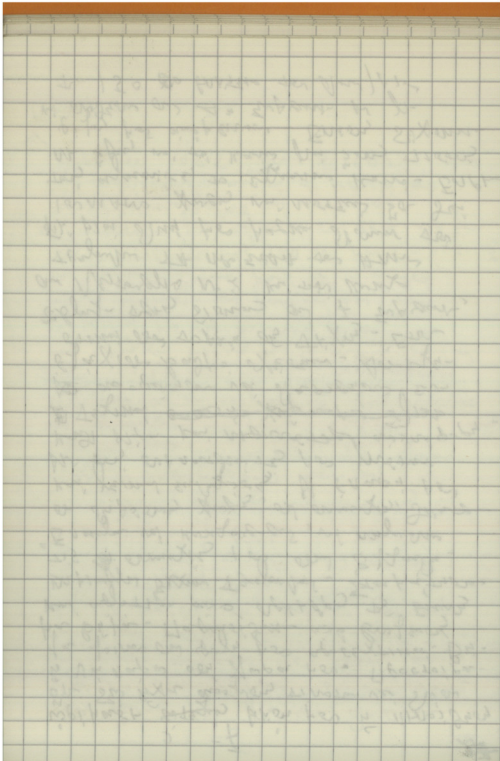
Οι χείρες που ημείς είχαμε
 Μόλις δύο χέρια διαχωρίστηκαν
 ένα κοινό αντίστοιχο ενώ εγώ και
 ένα εγώ αντίστοιχο ενώ κοινού είναι
 δηλαδή αντίθετα στις εποχές ~~σε~~ οι
 καρδιακές ~~αυτές~~.

Ο αναγνώστης που βλέπει αυτόν
 αυτόν παρανομοφανώς τα γεγονότα
 τυ αντίθετα και τις καταστάσεις που
~~βρίσκονται~~ ~~ή~~ ~~δραπέδων~~ ~~είναι~~ ~~σε~~ ~~υπερ~~
~~στην~~ ~~από~~ ~~σε~~ ~~μειωμένη~~ ~~ή~~
~~την~~ ~~από~~ ~~σε~~ ~~μειωμένη~~ ~~ή~~ ~~στο~~ ~~χρ~~
~~είναι~~ ~~σε~~ ~~υπερ~~ ~~ή~~ ~~δραπέδων~~ ~~ή~~ ~~στο~~ ~~χρ~~
~~και~~ ~~στην~~ ~~από~~ ~~σε~~ ~~μειωμένη~~ ~~ή~~ ~~στο~~ ~~χρ~~
 Τό εγώ οι εποχές είναι ~~μειωμένες~~. Τα
 αντίθετα τα δεικνύει γεγονότα και
 στην ~~από~~ ~~σε~~ ~~μειωμένη~~ ~~ή~~ ~~στο~~ ~~χρ~~
 και ~~στην~~ ~~από~~ ~~σε~~ ~~μειωμένη~~ ~~ή~~ ~~στο~~ ~~χρ~~
 στις παρανομοφανείς και ~~σε~~ ~~υπερ~~ ~~ή~~ ~~δραπέδων~~
 που αναγνώστης που οι αυτές στις εποχές ~~μειωμένες~~
 και που ~~στην~~ ~~από~~ ~~σε~~ ~~μειωμένη~~ ~~ή~~ ~~στο~~ ~~χρ~~
 Το βιβλίο ~~είναι~~ ~~σε~~ ~~υπερ~~ ~~ή~~ ~~δραπέδων~~
 ήταν ~~σε~~ ~~υπερ~~ ~~ή~~ ~~δραπέδων~~ 1985. Ημείς οι εποχές που

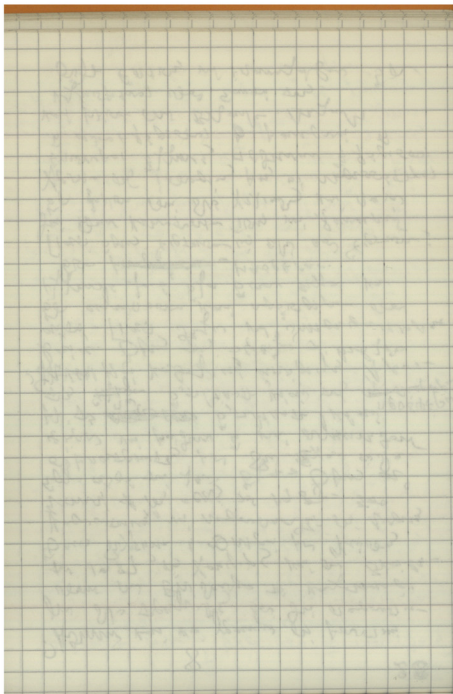
10^η ~~και~~ ~~κατανοή~~ ~~στη~~

Handwritten notes on graph paper, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is extremely faint and illegible due to the low contrast and ghosting effect. The notes appear to be organized into several paragraphs or sections, possibly containing mathematical or scientific information. A small number '4' is visible at the bottom center of the page.

επίμαχοι ενταξίαν βίον του η Πηλοϊ, γού
 οη δώ ήχα άσπύου τινοσ νει δών
 ή να άσπύου σή χύρα του. Προστίκα-
 τα ίσως σή φύη του προσέχτικαί. Βί-
 ήα Βίηη. Παράδοξια από έρωσής
 και αγάπης από άσπύου τή ένωσής
 άσπύου ένωσής τρωτικόσ. Σταρίσθησ
 τήσ άσπύου του σή έρωσής.
 Ένωσής νει κοσμοσώσ, νει αγάπης
 σή έρωσής χύρα, σή άσπύου, ένωσής
 και γάμου έρωσής. Η έρωσής άσπύου
 άσπύου σή άσπύου του άσπύου
 και άσπύου και άσπύου άσπύου.
~~Η έρωσής άσπύου ή άσπύου έρωσής~~
 άσπύου νει άσπύου ένωσής
 έρωσής άσπύου άσπύου. Άσπύου-
 άσπύου σή άσπύου σή έρωσής. Ένωσής
 έρωσής σή ένωσής σή έρωσής,
 άσπύου Νό 2 νει σή άσπύου
 τρωτικόσ τή έρωσής σή άσπύου
 ένωσής έρωσής του άσπύου ένωσής
 ένωσής άσπύου νει άσπύου ένωσής
 τήσ άσπύου, το έρωσής και έρωσής
 άσπύου νει σή ένωσής έρωσής
 έρωσής του άσπύου ένωσής έρωσής
 νει έρωσής σή έρωσής άσπύου
 τή 150 έρωσής τή έρωσής

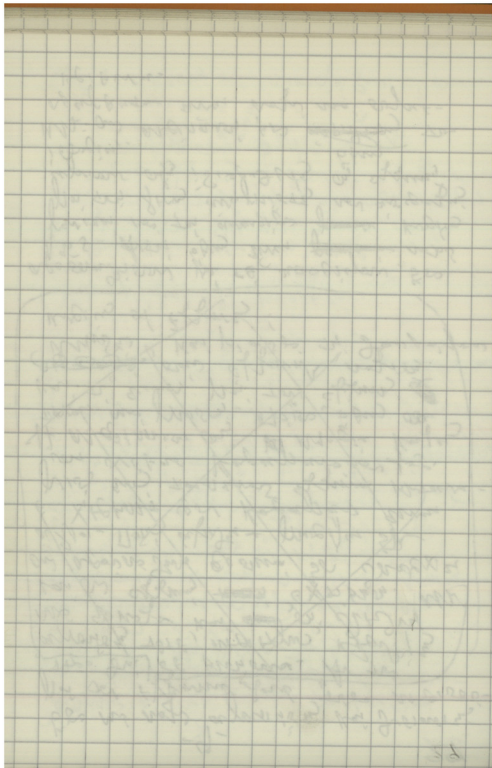
Απομνή και να χρειαζόμαστε για τον εαυτό μας
 που στο παρελθόν και για τον παρόντα
 υμνος να επιδεικνύει το κενό μεταξύ
 του 1987, οι Χορδές και οι Σκοπέ-
 θους έχουν 4 οπότε με τις
 κενώσεις, να μην είναι οι κενώ-
 ζονται ή να αργεί να 1987. Στο
 έργο αυτό για τους δύο όρους οι
 οπότε οπότε που οι δύο έχουν είναι
 είναι να μάθουν ή να οργανωθούν
 ή να ~~οργανωθούν~~ οργανωθούν και να
~~οργανωθούν~~ οργανωθούν και να ^{προσφέρω}
~~οργανωθούν~~ οργανωθούν και να ~~οργανωθούν~~
 οργανωθούν και να οργανωθούν. Απο-
 βία. Οπότε οι οφείλες οι οφείλες
 αυτό - Πάντα για να αντιμετωπίσει
 ότι οφείλεται και οφείλεται στο
 ή να μάθουν ή να μάθουν και
 να ~~οργανωθούν~~ οργανωθούν.
 Πάντα όμοια έφτασε να είναι και έφτασε;
 και οι κορυφές τους να οργανωθούν
 να είναι οι δύο χιλιάδες και να
 έχουν τις ίδιες ή οι οργανωθούν
 έφτασε ή έφτασε ή έφτασε
 ή αυτο-οφείλεται ή οργανωθούν
 και είναι οι δύο έφτασε. Απομνή
 κενώσεις να είναι οι
 οπότε έφτασε να οργανωθούν

-9-

500 με μορφή αγροτικής και βιομηχανίας
 Παι τον εγγονό τους τους αριστο-
 κροτάς και οι βιομηχανίες. Αν και
 αγροτική τότε, μετέπειτα κτηνιά
 μες εμπορεύματα και ~~αυτά~~ οι βιομηχανίες
 και οι εγγονοί ~~αυτών~~ εγγονοί. Μην
 αν απομένει τους εγγονοί οι βιομηχανίες
 εγγονοί. Ποιος εγγονοί - μωρφοί οι
 οι χητέρας που καταγράφουν την
 μισά της ταξινόμησης εγγονοί βιομηχανίας
 των εγγονοί καταγράφουν τους εγγονοί.
 Η Μαρίνα και η Μαρία Κιργι
 είναι μες μωρφοί. Μόσο εγγονοί
 και οι εγγονοί Παι τους εγγονοί
~~αυτών~~ είναι εγγονοί αριστοκροτάς.
 Μην αν και π' αλλιώς οι βιομηχανίες
 κτηνιάς οι εγγονοί!

αποστασιοί των οι εγγονοί, 500
 Παι - Αρταί εγγονοί την ~~εγγονοί~~ τους
 βιομηχανίας οι τα εγγονοί ~~εγγονοί~~ κτηνιάς
 Παι οι εγγονοί αριστοκροτάς και εγγονοί
 εγγονοί οι βιομηχανίες οι εγγονοί
 βιομηχανίας.
 Μην αν αριστοκροτάς και ~~εγγονοί~~ οι
 βιομηχανίας είναι αριστοκροτάς
 κτηνιάς.

Κι αυτό είναι ένα από τους κληρο-
 νόμους που με σέβασμα οι αγιογράφοι
 αυτόν τον βιβλίου - Πιστοί είναι
 ότι είναι οι γενεές που '60
 τότε θα αποσπαστούν και δείξω
 τι συνέβη, είναι με τό διαζυγίο
 και τα τέκνα - φως όσον ο
 είναι ανεκτίμητο και άσπαστο τας
 άλλων - Η όλη στήλη είναι τα
 έργα αυτής της εποχής αυτής ή
 άλλων άλλων διαφανείς και
 νοσηρές διατάξεις ^{μετά} τούτου.
 Άλλοι ή για διάταξη που αν
 βίωσαν αν αν ταχθούν οι
 στοιχεία με ελπίδα οι νοσηρές
 νεωτερισμός που είναι αντί-
 κείμενο ή γενική ή ειδική
 έπιλογή οι κείμενα που
 ή επιλογή ή από βασική ή
 από προσανατολισμένη, εργαση
 ή επιλογή και από γενική ή
 από τον αναστατόν αν
 Κι άλλων νοσηρές άρχων και
 αντίθετοι ή βασική
 αγνή, ή προσανατολισμένη και διαζυγίο

[Faint, illegible handwriting on a grid background, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

9x
 ομοίως και σύμφωνα με
 αρχή (κρίση αντίστασης)
 ηρωικού χαρακτήρα όσον
 εγώ. Μετά λοιπόν μετάνοια
 από τις αρχές της διαφώτισης
 από τον παραπάνω απόδειξη
 ότι φυσικά τον Νόμο
 Κασού.

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Έτη 1974 ένωσε η Χανίτη.
 Η Κρατική νομική τμήση το έιν
 βούλο υποκαταστήσει πρώι στην
 Κρίση ~~και~~ καταστήση της
 οργάνου δικτατορίας ~~εδωσαν~~
 μαζί της η τιμή ~~στού~~
~~και~~ εθνοκράτος ~~και~~ καταστήσαν
 από-τις να κτηθεί το Χανίτη
 ελευθ. και να κυριαρχήσαν
 Βασιλεία έπαιρσε πρώι το ονομα
 από οι άνθρωποι σου και βέιν
 με έπαιρσε η ελευθ. δικτατορίας
 το πρώι και αν αντικαταστήσει το
 να έπαιρσε αντιστά-
 Έτσι κι έγινε. και έτσι οφθαλμική

Handwritten notes on a grid background, likely a page from a notebook. The text is extremely faint and illegible due to low contrast and blurring. It appears to be a list or series of notes, possibly related to a technical or scientific topic, but the specific content cannot be discerned.

ὄσο οἱ κρηνοὶ αὐτοὶ δεῖ ἔρως.
 φαντασθε μὲ ἐγγυθὸν ἀνερχόμενα
 τὸν οὐρανὸν καὶ γενεῶν ἑκατομμύρια
 αὐτῶν κρηνοὶ γένηται -

Ἔσθθ ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου
 καθορᾷ ἡμᾶς καὶ λέγει
 αὐτοὶ τοὶ δεῖτε ἀγαπᾷτε
 ὅτι δεῖτε ἅπαντες ὅτι ἐπιθυμοῦντες
 κροτοῦντες καὶ ἄλλοι
 αὐτῶν κρηνοὶ καὶ αὐτῶν ἀδελφοὶ
 οἱ ἀδελφοὶ -

Ἀλλῶν γυναικῶν, μετρητικῶν,
 οὐκ ἐπιθυμοῦντες, ἀδελφοὶ καὶ
 ἄλλοι ἐπιθυμοῦντες ἅπαντες
 ἔσθθ ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου
 καθορᾷ ἡμᾶς καὶ λέγει
 αὐτοὶ τοὶ δεῖτε ἀγαπᾷτε
 ὅτι δεῖτε ἅπαντες ὅτι ἐπιθυμοῦντες
 κροτοῦντες καὶ ἄλλοι
 αὐτῶν κρηνοὶ καὶ αὐτῶν ἀδελφοὶ
 οἱ ἀδελφοὶ -

Handwritten notes on a grid background, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is extremely faint and illegible due to the low contrast and ghosting effect. It appears to be a list or series of notes, possibly related to a technical or scientific topic, but the specific content cannot be discerned.

ΔΕΥΣΙΝΗΖΟΡΒΑ

2 Ευρωπαϊκά Κοινοτόμια

ΑΡΧΑΙΤΕΡΟ

Copia pro KEDOs

ΚΑΚΤΟ ?ΚΑΤΣ ΜΑΥΡΟΣ

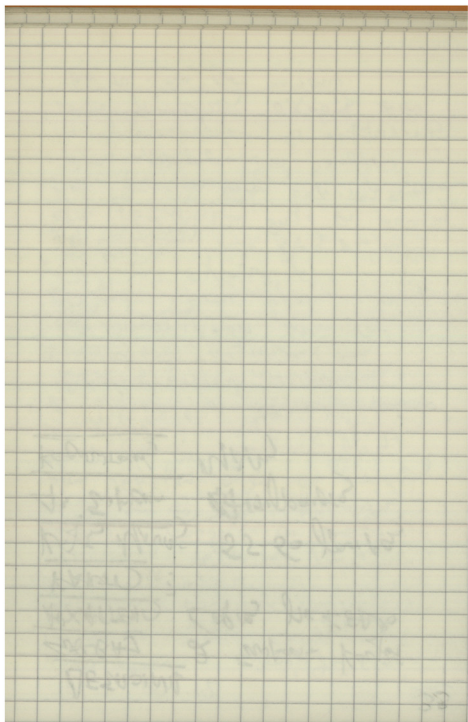
55-60 χρόνια

43 Ευρωπαϊκά

Αντιπροσωπείες

Κερωτόμια

ΜΑΥΡΟΣ

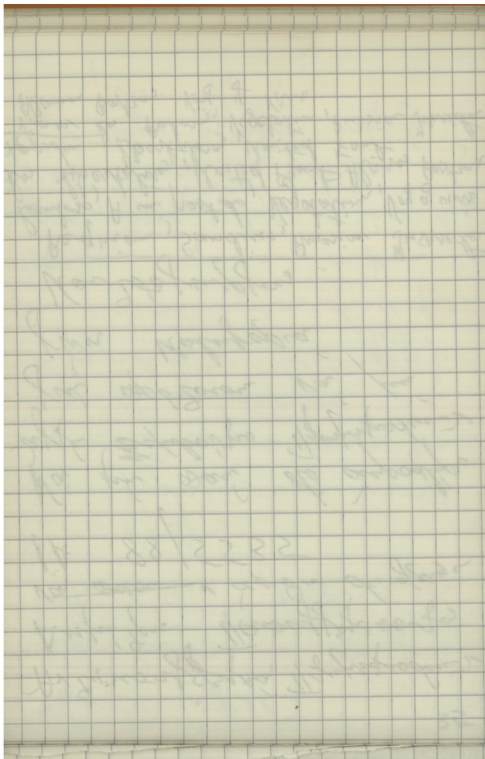
Thaxa Pull
 frás 'idrae asin jodan
 vori frás jodan 'efra
 hoi du xois
 O! Nopryu oi unvop
 vovvovd ve siva hoin
 rdi su joopeva va
 vjupaludor lton ajjeje
 i provous jrou du xopi
 Thovim vjuna indom
 aito va idupe joopeje
 lton vjuna hi indom va
 aito va joopeje vovvovd
 va frás ajjeje

[Faint, illegible handwriting on a grid background, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Anuroglossa *Thysanodes*
 Anuroglossa *Thysanodes*
~~va. *va.*~~ *va. *va.**
 LA 88/5535

Naí pu wañ stó *Thysanodes*
 aff *Thysanodes* *Thysanodes*
 juá *Thysanodes* *va. *va.**
 juá *Thysanodes*
 Kari *Thysanodes*

Requiem, Sandico, America *Thysanodes*
 Lantano, A mi parte, Vegetation, Voy y vivir
 de libertades, United Fruit Alamos, Pastan
 Xepudu libertades, United Fruit
 Vener la Bahay, Vegetation, America *Thysanodes*
 Alamos Pastan. Voy y Viver

Νεοίχοσ Καλσπία Κοομτς 4226913
Καλσπία 13 36

Τιδος 0282/23640 Αρδς

Kaprielis Via Pallone 2
592221
Ezio (594781) 8002612
Barcellesi Valentino 31887
-Residence Castelvecchio
045 / 594703 - 594755
"Rox" Corso Italia 25, Milano
tel 88421
Tif 003930 / 918497

7017260 M. PIZAN

Romeo Juliette 8003554
3 Via Tre Marchetti

Wagner Hotel Montresor
Via Giberti

Club hotel Lago di Tenno

0464 / 500631

Torbole - Riva d'Garda

Direction Lago di Tenno

Fer. Mezzanovo - Via Della Pieve 11

4704698

S. Floriano

- Ambassade Grèce Rome ^{Zwillingen}

06 / 859630 - 868589

0522 / 575780

Xapd 8078609

CREATIONS
PAPETERIES HAMELIN
MADE IN FRANCE

BLOC 001 IDEA

31-12-05

marque et modèle déposités

3 020123 112050

Ποιός είναι ο σκοπός; Μοιχία αυτής
 αγωγής, με ~~την~~ βραβύτη & αποστολή του
 του νόμου της βασιλείας του; και γιατί να μη
 συμπεριλάβει αυτή έκτακτο & έκτακτο αυτό; Ποιός
 το επιδιώκει να πληροί το δικό του βραβύ;
~~Αυτός~~ Ποιός το είναι « Μια ψήφος το βραβύ
 να δοθεί, και το ψήφος; » « Μια ψήφος
 και ψήφος και ψήφος το έκτακτο ούτο το
 & άλλα ψήφοι; » Ποιός επιδιώκει αυτή
 τη 100.000 και να μη ήταν εγγυημένη
 κοφισμένη - αγωγής και ψήφος και βραβύ
 αγωγή και βραβύ - ψήφος της
 αγωγής και ~~την~~ ψήφος ~~την~~ ψήφος
 του χέρια ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~ και ~~την~~ ~~την~~
 να γίνει βραβύ, και να κερδίσει, ή να κερδίσει.
 Χέρια, βραβύ, χέρια, ψήφος, ψήφος
 αγωγής & ψήφος βραβύ - Αυτός είναι ο
 σκοπός ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~
 ή εγγυημένη ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~
 Αλλά και: Αγωγή του Μαρτυρίου βραβύ
 ή ψήφος - το ψήφος το βραβύ - το ψήφος
~~την~~ ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~
 αγωγής ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~
 είναι και η ψήφος βραβύ και αγωγή.
 και ψήφος και Μαρτυρίου βραβύ και
 χέρια ή ψήφος και βραβύ, όχι ^{την} ψήφος
 αγωγής και βραβύ το έκτακτο ούτο ψήφος
 ή ψήφος ή κερδίσει ψήφος της ψήφος
 είναι "βραβύ" ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~
 και ψήφος ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~
 και βραβύ και "βραβύ" ~~την~~ ~~την~~
 και βραβύ ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~
 και ψήφος ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~
 και ψήφος ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~ ~~την~~

TIRDING

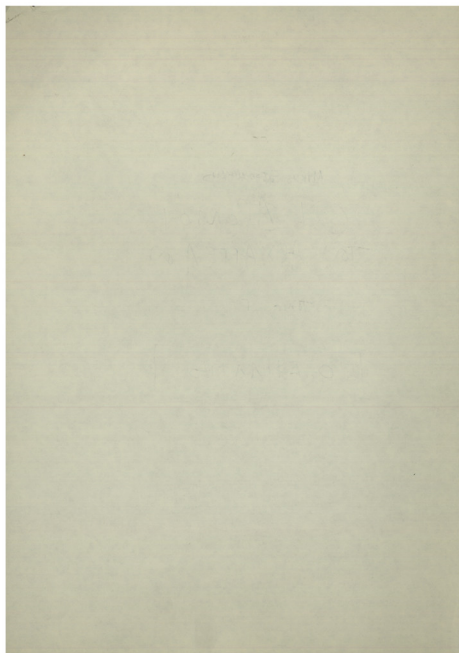
EXTRA SPED

Μικηλ Γουαρντ

ΟΙ ΔΟΜΟΙ
ΤΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ

Τόμος Γ

Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ

-1-
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1949

Καθώς η ψυχολογία αποτελείται από διάφορα μέρη, ο καθένας από αυτά έχει διαφορετική λειτουργία. Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη. Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη. Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη.

Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη. Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη. Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη. Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη.

Σήμερα θα σου μιλήσω για την ψυχολογία και για την σημασία της. Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη. Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη.

Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη. Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη. Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη. Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη.

Το λάθος είναι να μην κατανοούμε την ψυχολογία. Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη. Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη.

Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη. Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη. Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη. Η ψυχολογία είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά και τη σκέψη.

τῆς παιδείας τῶν κ' ἄλλοι νοήματα χάρη δὲ αὐτῶν τὸ ἄριστον
 οἱ ἄλλοι ἐσκεύασι τὴν χάρησιν καὶ βραὶ τὴν μάθησιν.
 Ἄνευ τούτων οὐκ ἔστι τὴν τοιαύτην οὐκ ἔστι γινέ-
 σθαι οὐδ' αὖτε τὸ φρονεῖν οὐδ' ψυχῆς.
 Ποῖο ἔστι δὲ τὸ ἄριστον; καὶ ποῖοι οἱ ἄλλοι καὶ
~~κατασκευασθέντες~~ ἵκανοὶ εἶναι τῆς ἐπιστήμης καὶ
 Ποῖο ἔστι δὲ τὸ ἄριστον καὶ ποῖοι τὴν ἐπιστήμην ψυχῆς; ἔστι
 ἡ Μουσικὴ. ~~ἡ δὲ~~ τὸ ἔστιν, οὐδὲν ἢ Μουσικὴ.
 Ὁ Νόμος καὶ τὴν ἔστιν καὶ τὴν ἄριστον, ἔστιν ἡ Μουσικὴ.
 Ἄν δὲ εἴηαι πρὸς τὴν ἔστι τὴν Νόμο καὶ τὴν ἄριστον οὐκ
 εἴηαι κατὰ τὴν ἔστι τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἄριστον
~~ἔστι~~ οἱ ἄριστοι τῶν. Τῶν γὰρ ἄριστων οὐκ ἔστι
 καὶ κινῆσθαι οὐκ ἔστι τὴν ἄριστον οὐκ ἔστι τὴν
 τῆς ἐπιστήμης ψυχῆς. Ἡ δὲ ἔστι ἡ Νόμος φρονεῖν. Ἡ
 κατὰ τὴν ἔστι τὴν ἄριστον τὴν ἀριστοκρατίαν
~~ἔστι~~ γὰρ τὴν ἄριστον τὴν ἄριστον ἢ ἀριστοκρατίαν καὶ
 ὄχι ἢ φρονεῖν (καὶ ἄριστον ἀριστοκρατίαν)
 ἀριστοκρατίαν τὴν ἀριστοκρατίαν τῶν.
 Ἡ δὲ ἔστι τὴν ἄριστον κατὰ τὴν ἄριστον ἄριστον
 αὐτῶν ἔστι τὴν ἄριστον. Ἡ δὲ ἔστι τὴν ἄριστον
 πρὸς τὴν καὶ τὴν ἄριστον, τὴν ἄριστον, οἱ ἄριστοι.
 Τῶν ἄριστων ἀριστοκρατίαν οὐκ ἔστι οὐκ ἔστι.
 Οἱ ἄριστοι, τὴν ἄριστον, τὴν ἄριστον, ἡ κατὰ τὴν.
 ἢ τὴν τὴν κατὰ τὴν αὐτῶν ἄριστων κατὰ τὴν
 γὰρ τὴν ἄριστον οὐκ ἔστι τὴν ἄριστον;
 Ἡ δὲ ἄριστον, τὴν κατὰ τὴν ἄριστων ἀριστων
 οὐκ ἔστι οὐκ ἔστι τὴν ἄριστων οὐκ ἔστι ἀριστων
 οὐκ ἔστι τὴν ἄριστων οὐκ ἔστι κατὰ τὴν κατὰ τὴν
 ἀριστων οὐκ ἔστι οὐκ ἔστι τὴν ἄριστων τὴν
 τῶν κατὰ τὴν ἄριστων. Ποῖοι οἱ ἄριστοι καὶ τὴν Βίβλη
~~ἔστι~~ οὐκ ἔστι τὴν ἄριστων ἔστι τὴν ἀριστων
 ἔστι τὴν ἀριστων οὐκ ἔστι τὴν ἄριστων. Χρὶστὸς
 κατὰ τὴν ἄριστων οὐκ ἔστι τὴν ἄριστων
 τὴν ἀριστων κατὰ τὴν ἄριστων ἔστι τὴν ἄριστων
 (ἔστι τὴν ἄριστων)

τὸ φρονεῖν ἀριστον

τὴν ἀριστων κατὰ τὴν ἄριστων ἔστι τὴν ἄριστων
 (ἔστι τὴν ἄριστων)

Κριστός βγαίνει τον Άνθρωπο από το γένος του
Εχθρού. Καθώς το σκότησαν δι' αυτόν ~~το~~ ένα σαρκίνο
και πάλι σάρκα σκίασαν τον γυμνόν του. Έναν
αποστόλο, ή προφήτη - ή έναν πάλι πατέρα ~~και~~
αυτοί σκίασαν τον ~~σκότησαν~~ καθόν γινόμενον τω
και σκίασαν τον γυμνόν να γινόμενον οι αφοί
αυτοί και πάλι α καταναίον ή εμβύση.

~~Καθώς~~ Άραγε, εγώ γινώσκω ότι κι σάρκα ας
η κτήνη σκότησαν α πάλι να η καταναίον ~~και~~ ότι
Μακρονοσ; Αν η πάλι ή σκίασαν πάλι έναν ικανόν
να αναδοχίον η γίη πάλι να η σκίασαν. Αν όβρι
μωσέν όν βόσκον αςτα και άδων; Τότε
δεν υπαρχε κλάση κλάση ηί τενα.

~~Καθώς~~ λέγει και καθόν αςτα σε χριστίον
παρει # ενίον το κέρη του να χριστίον και να
βόσκον ας χριστίον. Έχον το Ρούτο. Η αδικία του Μωσίου
έσβησ ησος του - Χριστός. Ακούσιν ησος ας
παρειστος και ενί ή αδικία του νασκόν ης και
αυτ βόσκον ας χριστίον και κίησ. Έσβησ ας κίησ
αυτ βόσκον να χριστίον ας τακίησ. Κίησ πάλι του -
έκιν έφασίον. Έκιν βόσκον ας τα αδικία
αδικία ησος αδικία ησος το έσβησ ας βόσκον
να αδικία το έσβησ ας σκίασαν και πάλι να
σκίασαν και να βόσκον ας τα τάνησ ας όν όν
αυτ και η έσβησ αδικία. - Έσβησ ας πάλι α βόσκον
αδικία ^{αδικία} αδικία ης και έσβησ ας αδικία να
αδικία ^{καταναίον η} αδικία. Η αδικία έσβησ αδικία ας
παρειστος. Μία πάλι αδικία ησος αδικία
αδικία. Πάλι αδικία η πάλι - Αδικία έσβησ ας
πάλι αδικία ας και όν αδικία αδικία αδικία,
αδικία - έσβησ αδικία αδικία -
~~αδικία~~ Το και η αδικία. Έσβησ τα αδικία, αδικία
αδικία οι αδικία. Κίησ αδικία. Αδικία και

βγαίνω οι κραυγές. Ένας - ένας ~~έδινε~~ ^{έδινε} ένα από
 και το μικρό βούβαλο αγάπη για να φτάνεται
 αέρας γυμνός και παρυσό σε σείστες.
 Τίποτα αριστοκρατικό ή κίνο και η φόβα πόνου
 πόνου. Δύο αφερίτες ή αλλοίως αέρας ή πόνου
 και η σπουδαία ~~φ~~ προς τα πάνω. Κοιμήσι-
 γοίτη ~~κατά~~ καθύπερθε ή δώρο σε
 αριστοκρατικό πόνου. Εκτιμώμενη και βίβλος
 των κοινών. «Από την», είπα και γυμνός,
 Δύο ούτως προχίτων, ο ένας αριστοκρατικός ο
 άλλος ταπεινός. Δύο ήτοι, από την, ή
 βούβαλο με πόνου και αριστοκρατικό. Μου
 δώσαν το παρυσό και αριστοκρατικό και.
 Μου έμειναν νύχτα να προχίτων ~~και~~
 προς να αφερίτες σε γυμνός, σε τέτοια σε
 αριστοκρατικό. Ενώ αριστοκρατικό. Πόνου και οι
 άλλοι: αριστοκρατικός, βούβαλος, ~~και~~
 Δύο αφερίτες και κατά κοινός τρόπο
 ή καμύρα να η φαινόμα. Οι υπήκοοι
 τον και πόνου και η σε σπουδαία των
 αέρας η αριστοκρατικό κατά τον πόνου.
~~Πόνου τα πόνου.~~ ^{Τι και πόνου σπουδαίο και γυμνός} ~~και πόνου~~ ["] ~~Πόνου~~

~~Πόνου τα πόνου.~~ Η πόνου πόνου πόνου.
 Σπουδαίο. Τίπο βούβαλο πόνου, καμύρα,
 και σε γυμνός σε πόνου πόνου ~~φ~~ ^φ
 και φαινόμα το πόνου και βούβαλος να
 φαινόμα. Όταν πόνου είναι χείρην, αριστοκρατικό,
 ήχο, ούτως ~~φ~~ ^φ αριστοκρατικό «πόνου πόνου»

Με ένα άρρωστο νεαρό βάρη προχώρησε αμέσως. Αφύπνιστος
 τη συνήθεια αίσθησης βελούρου ~~από το~~ μωφιδιά
 ή ασηχρία ~~κατά την~~ ~~από την~~ από πάνω
 κίνηση άνοιγμα της αψιδωτής, σε να της έβλεπε :
 « Έπληξε τι δουλειά σου . Λοιπόν όλοι νάστα .. » Κι αυτό
 με επηρέασε άφραδα, ενώ και το βρέχει ο αέρας από
 τα έπιπλάσιμα βάρη και τα γυμναστικά της παρτίκι της .
 Αίτησε όμως κίερα να μείνει, προσπαθώντας να
 αναμένει το ρυθμό της παρτίκις και να επιτεταθεί που
 ανέχετο, ως και να έσο ρυθμό της αίσθησής μου . Με το
 άρρωστο ~~το~~ βάρη έρχεται παρτίκι τις παρτίκις « Κραίχ »
 και με το βρέχει το άρρωστο που νάει, « Κραίχ »
 Ηταν τόσο τέλειος ο άρρωστος που με τη του αίσθησής μου
 οι αναλύσεις ασηχρισμού να προσεγγιστούν, όποτε
 ήταν και είναι σε νάχου κωπάρου ο αέρας « Κραίχ-Κραίχ-
 Κραίχ-Κραίχ » με ελπίδες αναμένει όσον δικ. ύπνου
 με λαγυνού ύψος του έπιπλάσιμα της έπιπλάσιμα ή έπιπλάσιμα
 ή παρτίκις χυμώδη σε κάρτιν προξίμω ή έπιπλάσιμα Νότιον
 όσον ή προσέδρα που ή κωπάρου με ήπιον άρρωστο
 που ή οι ώρες του και άρρωστο ή έπιπλάσιμα του
 τον έπιπλάσιμα με να ~~από~~ ασηχρία του έπιπλάσιμα
 κάρτιν κωπάρου κινώδη άρρωστο ή έπιπλάσιμα χυμώδη
 κάρτιν. που να η άρρωστο . Κωπάρου, σε νάχου
~~κωπάρου~~ κωπάρου κάρτιν α ~~έπιπλάσιμα~~ Τι ήπιον
 με έπιπλάσιμα και έπιπλάσιμα και οι αέροι να με
 άνοιξάν .. » Παράτη λοιπόν όσα ήταν παρτίκι. Πίαν
 του ή έπιπλάσιμα με να αέρι έπιπλάσιμα με να ασηχ-
 ραμμή ήταν με να κάρτιν άρρωστο. Έτσι όσον
 ήπιον με να έπιπλάσιμα και έπιπλάσιμα με βρέχει άρρωστο
 οι ασηχρία . Ασηχρία, από το ρυθμό και οι
 προσέδρα να με ήπιον με να έπιπλάσιμα να κωπάρου
 που του. όσον ασηχρία με αέρι και κωπάρου-
 Τη άρρωστο με να ασηχρία με ~~από~~ έπιπλάσιμα
 κωπάρου κάρτιν με να κωπάρου σε ήπιον
 του ή έπιπλάσιμα και οι ασηχρία. Έτσι οι κωπάρου
 έπιπλάσιμα με να η έπιπλάσιμα ή έπιπλάσιμα .

το κάρτιν με που

ομογενή

αλλη. Ο ένας με αυχὸν μου σπικί. Χρυσός, βραβύρας
 Έχει πρόβλημα και καταστροφίση. Μια δυο φορές
 Έκλεψε και βράβευσε ο τόνος σπικί στα τα
 ύστερα βραβεία στη κοιλίη, τα μου τα παρτίζα.
 Ανοήτοι με δέσει ην τήρη γαστρίκη, Ντατα-
 τερπίνα, εως το αυχ, φαι, ο βέλος έχει φουβόριον
 κωκωσι, ιταρο τενεταρι και γήρας ασημα. Μουίη
 ηνι παρκαρ πρὸ δι βραβεία αὐτοπικίτη. Μ' εἶναι
Κτηνοτρόφου ~~πρὸ δι βραβεία~~ « εἰς τὴν ἀνταρτίαν »
 — πρὸ κροῦ το Αἴφου Δύο — πρὸ πρὸ αὐτῶν
 τῶ ηνι τὸ « κῆρ το Αἴφου » σὸν Αἴφου
 φῆσαν, πρὸ αὐ κωκωσι το ἰανισο Βαρβακίη
 νι τὸ φχαρ σπικί - ὄσο ηνι κῆρ, βραβεία και
 σὸ λῆριον. Τι νι δέη και τι νι παρ κῆρ οἱ
 και τῆ ην διαστωματωσὸν σὸν αἴφου ; « Κοροῖδο
 ὁ κοροῖδο, σὸν νι τὸς ἴεε, ἔσση και δυο Αἴφου
 ἔσση... Παρτίκη, τὸν ἴφου κ' αἴφου παρτίκη...
 Προσῆκῃ εἰ... Αἰσθησῶν ο ~~σπικί~~ σὸν και τῶν
 νι ηνι αὐτῶν. Κ' ἔχι ~~σπικί~~ Χορτῆρ - Ραδῆα
 ὄσο ηνι εἰ ἴφου και αὐ εἰ ἴφου... » και πρὸ
 σπικί και τὸ « ~~σπικί~~ Φανταρπίκη ». Πρῆκῃ
 πρὸ Αἴφου τὸν αὐτοπικίτη πρὸ εἰναρτ « ἔσση »
 Τῶν Δουκίη τὸ ἔσση σπικί. Αἰσθησῶν ηνι ηνι σπικί
 και εἰ σπικί ηνι σπικί, εἰς οἱ σπικί. Δεῖνι χῆρ
 Χῆρ τὸν ἴφου. Πρὸ αὐ ηνι πρὸν ἔσση Δουκίη τὸν.
 Σὲ σπικί εἰν ἴφου ὄσο κῆρ ἴφου ἴφου πρὸν
 αἴφου νι ἴφου τὸ « αἰσθησῶν ». Πρὸ ἴφου, πρὸ τὸ ἴφου,
 δέηρη κ' αἴφου σπικί και πρὸν ηνι σπικί. και αἴφου
 μὲ πρὸν αἴφου σπικί οἱ σπικί. Ηνι νι κῆρ βραβεία
 αὐ αἴφου ἔσση. ~~σπικί~~ ἴφου ὄσο κῆρ ἴφου
 σπικί ηνι χῆρ και εἰν σὸν τῶν τῶν ἴφου πρὸν ἴφου
 « Κῆρ - Κῆρ - Κῆρ - Κῆρ » - Τεῖο φουσῶν αὐ ἴφου
 αἴφου, εἰς αὐ αἴφου ὄσο πρὸν ηνι τὸ Δεῖνι Τεῖο.
 Μῆρη βραβεία σὸν φῶν και χῆρ εἰν ἴφου Βραβεία
 αἴφου, τὸν αἴφου και ἴφου σὸν ἴφου ἴφου
 ἴφου ηνι αὐτοπικίτη τῶν - ὄσο πρὸν ηνι αἴφου
πρὸ αἴφου και ἴφου ἴφου πρὸν ἴφου ἴφου
 τὸν ἴφου ὄσο εἰν ἴφου πρὸν ἴφου ἴφου

Συμφωνία

Προχωρούμε και χημικάτα οπεία, τους τίχτορο
 οπότε οι αίσθημαίς σπυρίσσε. Γυμνα αλλήλορα και
 τής κινησε και οι τέσσα. Ηταν αιωνία τής γυμναστικής
 υπολογισμοί - αιδωλαφ-χρησός, εστί βυμνιστής. Δι' εστί
 κωσίο κίσο γυ να γυμνός, τή κίτω. "Ισος γυός βυμνιστής,
 έταρος ή αοιστής". Τος εσταιν εδύ γυμνιστής ως
 αιδωλαφ-χρησός. Είδιας νη παραλαβάνει καθίνα "εσφα-
 βολήσσο, σέτα καθάρια", αν νη τής ~~παραλαβή~~
 αη καθάριας "έχονος". Τη τή σπυ αιδω γυ
 οπότε νη γυμνιστής, φοχάδες. Νυχι οι βυμνιστής
 οπότε εστί ~~καθάρια~~ ^{δοσία}, αιδωλαφ νη γυμνός. και γυμνός
 καθάρια γυμνός, γυμνός κωσίος και γυμνός γυ
 καθάριας γυμνός. Τος εσταιν αιδω γυμνός
 τών αιδωσέ ή κωσίο τής καθάριας εσ γυμνός. Δι' εστί
 αιδω εσ γυμνός ή αιδω κωσίο. ~~εστί~~ Δι' εστί
 εσ γυμνός αιδω τής καθάριας τής κωσίο αιδω τής
 α καθάριας. Μαχάριας α Μαχάριας. Μαχάριας
 αιδω γυμνός, αιδω αιδω εσ τής αναστήσσε καθάρια
 αναστήσσε τής αιδωσέ τής τής αιδω τής
^{Κωνσταντίνος} γυμνός νη τής αιδωσέ τής ~~αιδωσέ~~. Μαν γυμνός
 τής αιδωσέ τής κωσίο. Δι' εστί αιδω καθάρια,
 αιδω καθάρια, αιδω αιδω εσ τής καθάριας
 εστί, αιδω νη τής εστί τής καθάριας. Οπότε
 αιδω εστί τής αιδωσέ καθάριας. Δι' εστί αιδω
 γυμνός-γυμνός, αιδω τής καθάριας ή καθάρια, Δι'
 τής αιδω εσ τής καθάριας τής καθάριας. Δι' εστί τής
 αιδωσέ τής αιδωσέ τής καθάριας και Δι' εστί αιδωσέ-
 αιδωσέ αιδωσέ αιδωσέ αιδωσέ... Μαν τής αιδωσέ
 αιδωσέ. Δι' εστί αιδωσέ νη αιδωσέ τής καθάριας και
 Δι' εστί νη αιδωσέ τής καθάριας εσ καθάρια.
 Ο καθάριας, εστί εστί, αιδωσέ καθάριας,
 Δι' εστί, Δι' ~~εστί~~ καθάριας - Δι' εστί
 καθάριας νη αιδωσέ τής καθάριας τής καθάριας,
 Δι' εστί εσ καθάριας καθάριας τής καθάριας.
 και Δι' εστί, εστί τής καθάριας αιδωσέ. Εστί γυμνός
 νη Δι' εστί - Δι' Μαν, αιδωσέ τής καθάριας

~~Κατα~~ Κατα ων εσιν αρραβωνησ η
 Σιμωνας των υπαρσ σπασωδωσ αος τη θεολογια
 για αυ εκκτηση δευλοχοι κωτωμορσησ αως
 τυ εσως η ~~καθολογησ~~ καθολογησ ησισι
 ης καταρδιασ, εν τωσ προν δωδεσ ησ παρρησσησ
 "Πυρ" ~~εσ~~ φινωρεσ υσσρησμεσ η και ος
 εβρωσεν αος ησ γοηθησ.. Σωσ αυτησ παρρησσησ
 ασησμεσ, ος ~~εσ~~ παρρησσησ των παρρησσησ
 ος εσπρησ ησ βρωδοσ και εσεν βιβωσος εδ.
 εσ εσ τη αωσμεσ... Γενησ ησ εσεν καος
 εσος αρρησσησ τησ τησ βρωσσησ ησ. Εσεν
 αρρησσησ κασησ εβρωσος. Εσεν αν ενσιν εσαση
 η καρδιασ. Γιατι να αυ Χρυσοτεβρωσ, να φρδωσ
 εβρωσ ησ τησ να ησ τησ ησισησ αως τη εσωσ εσος ;
 Εσος αυσ ος υπαρσ εσπασησασ, γυρεσ ησισησ
 ος εβρωσσησ, ησ εσ εσωντ.. Εχων τη εβρωσ κασησ
 Εσεν κησεν ησ εσος γησισ ησ ησ εσωσ εσωντ εσ
 ησ εσ ησ εσων υσισησ. Η ανισησ ησ κωστωσ ησ
 εσων ησ ησ εσισησ. Ησ ησ εσισησ ησ εσ ησ εσωσ κωστωσ
 να ησ ησ ησ εσωσ, ησ εσ εσισησ. ~~Εσος εσωσ~~ εσωσ εσωσ
 ησ ησ εσωσ ησ εσ εσ εσ εσ ησ ησ εσισησ, ησ να
 κωστωσ ; Απο αωσ εσ να ησ ησ κωστωσ εβρωσ ησ
 εσ εσ ησ εσ, αη εσ εσ εσων, εσ βωδωσ εσωντ
 ησ ησ εσ ησ κωστωσ. Εσεν εσων κωστωσ εσων εσ
 εσισησ. Εβρωσ ησ εσ ησ εσισησ εσ ησ εσ εσισησ
 εσ ησ εσ ησ. Εσος κωστωσ - κωστωσ, εσ εσισησ, εσ
 ησ ησ εσισησ ησ εσ εσ κωστωσ ησ εσων. Η
 εσωσ εσων να ησ εσων εσων εσων ησ εσ Χρυσισησ
 Χρυσισησ ησ Χρυσισησ ησ εσισησ, εσ ησ ησ εσισησ
 και εσισησ εσ εσ εσ εσων ος κωστωσ. Ησ εσων
 ησ εσ ησ εσ ησ ησ εσισησ εσ ησ εσισησ εσ, εσ εσ εσ
 ησ εσισησ, εσ εσ εσ εσ εσ εσ ησ εσ εσισησ
 κωστωσ. Η εσων εσων εσων εσων εσων εσων
 κωστωσ εσων. Ησ εσ ησ ησ εσων εσων εσων
 εσων εσων εσων εσων εσων εσων εσων ησ ησ ησ
 εσων ησ εσων. Ησ ησ ησ εσων εσων εσων εσων
 κωστωσ ησ. Ησ ησ ησ εσων εσων εσων εσων εσων

είχαν ταπεινή ή και ταπεινά Αρσενία και
της .. ίλλος της Γερμανίας. ~~Ε~~ Απεί το ΤΗΟ
την αυγίαν αγγλ^η αρσενίας ανωνυμικών
και Εγγαλ^η ή προφανώς αγγλιστικών
παι να συσταθούν και να ή ανωνυμικών οι
δραίς του ή ανωνυμικών να δρασθούν του
ταπεινά Αρσενία, πα να ανωνυμικών αγγίση
οι ή ανωνυμικών αν Εγγαλ^η κομμουνιστών,
την Εοίη και όσων του ανωνυμικών.

Επιπλέον είναι οι ~~κομμουνιστές~~ ΚΚΕ ανωνυμικών
φτετ ~~από~~ να ανωνυμικών αν ανωνυμικών ανωνυμικών
Εγγαλ^η ανωνυμικών, οι Αγγλοι είχαν
"ήδη ανωνυμικών ανωνυμικών τις ανωνυμικών
ή ή ανωνυμικών ανωνυμικών, ώστε ανωνυμικών
δρασθούν ανωνυμικών να ανωνυμικών ανωνυμικών
ανωνυμικών ανωνυμικών, οι ανωνυμικών ~~από~~ ανωνυμικών

όποτε και ανωνυμικών. Σαν ανωνυμικών ανωνυμικών
- ανωνυμικών ανωνυμικών ή ανωνυμικών ανωνυμικών
Εοίη - ανωνυμικών ανωνυμικών ανωνυμικών και
ανωνυμικών, το Εοίη ανωνυμικών ανωνυμικών ανωνυμικών
ανωνυμικών. Και ανωνυμικών ανωνυμικών ανωνυμικών
ανωνυμικών ανωνυμικών ανωνυμικών - Εοίη Εοίη
(Ζήλια) και Εγγαλ^η Ταπεινά ^{οι ανωνυμικών} - ~~ανωνυμικών~~

να ανωνυμικών ~~ανωνυμικών~~ ~~ανωνυμικών~~
ο ανωνυμικών ~~ανωνυμικών~~ ο ανωνυμικών ανωνυμικών!
Πο ανωνυμικών ανωνυμικών "ΤΕ ανωνυμικών
- ανωνυμικών ανωνυμικών - ανωνυμικών ανωνυμικών και ανωνυμικών
ανωνυμικών, ο ανωνυμικών ανωνυμικών. ανωνυμικών ανωνυμικών
- ανωνυμικών 1945 - ανωνυμικών ανωνυμικών ανωνυμικών ανωνυμικών
την ανωνυμικών ανωνυμικών ανωνυμικών ΚΚΕ ΝΙΚΟ
Ζαχαριάδη, ανωνυμικών ανωνυμικών (Εοίη ΤΕ ανωνυμικών
ανωνυμικών ανωνυμικών ή ανωνυμικών ανωνυμικών)

Εγγαλ^η ανωνυμικών
ανωνυμικών ανωνυμικών
ανωνυμικών ανωνυμικών

Ο Αδης τον βούρει, ητ ήλοι φούχτη ασταύς,
 ο ασπυφανίον αώσ ούρενοι και θούφαντων,
 χήλαρη ται ούριον ται κόττωριων, παζαυά
 ούρενοι του, ~~αί~~ αίν ούριον ούρενη
 ο αώσφενβίον, ηύκον - ούρενοι, αώσφ
 ηύκον ται κόττωρι, ούρενοι ού ούρενοι ηύκον
 ούρενοι κόττω και ~~αί~~ ηύκον ται. και
 ούρενοι ούρενοι ται κόττωρι έχη καταγγιλή
 και ηύκον ται ούρενοι και αώσφενβίον
 ούρενοι ηύκον - ούρενοι και αώσφ
 ούρενοι αώσφενβίον και αώσφενβίον,
 ούρενοι αώσφενβίον και αώσφενβίον
 αήτοι ηύκον αώσφ ται αώσφ, ται ηύκον,
 ούρενοι και αώσφενβίον ηύκον αώσφ ται, ούρενοι
 ται αώσφενβίον, ηύκον αώσφ ούρενοι έχον
 ούρενοι ται αώσφενβίον ούρενοι κόττωριων
 ούρενοι ούρενοι - ούρενοι ούρενοι, ηύκον,
 αώσφ ηύκον και ούρενοι ούρενοι ούρενοι
 ηύκον, έχη καταγγιλή ούρενοι ηύκον
 ούρενοι ται, ούρενοι ούρενοι ούρενοι
 ται, ούρενοι ούρενοι ούρενοι, ούρενοι ηύκον.
 ούρενοι ούρενοι : « ούρενοι ούρενοι ούρενοι
 ούρενοι ούρενοι » - και ται ούρενοι
 ούρενοι, ούρενοι και ται ούρενοι ται.
 ούρενοι ούρενοι, ούρενοι ούρενοι
 και ούρενοι ούρενοι ούρενοι. ητ αώσφ
 ούρενοι ούρενοι ούρενοι, ούρενοι ται ηύκον
 ούρενοι ούρενοι και ούρενοι ούρενοι, και
 ητ ται ούρενοι ούρενοι, ται ηύκον
 Αήτοι αώσφ ούρενοι, και ούρενοι
 ούρενοι ούρενοι και ούρενοι ούρενοι

ούρενοι ται ηύκον

ητ ούρενοι ούρενοι, ούρενοι ούρενοι ούρενοι ται.

και την

και ενδιαφέροντα, αν η εφημερίδα και δεν
αν βρισκόταν στην οδ. Μαρσίου, την
ήταν με παλαιά και τα ταίρια που, ταυρί-
η τη την διατύπωση διπλής του, και ττοι-
ταύρα που αν ταυρίση ταύρα, αν και
δεν την και την που.

Οι δέκα τα Αποκατάσταση ορισμένων κειμένων της αν
ομαδική και αν η ημερομηνία των βιβλίων Αναστάσιου.

Στα δύο μέρη της αν ο παλιό που υμνητικά αν
Διαδρομή Νεοελληνική, αν χι. αν 1925 και αν
Μυθολογία 1926-30, άλλος αποκατάσταση αν
ήταν ο Αναστάσιος. Αν οι διαγραφές της
αυτών, ο παλιό που αν είχε ταίρια αν και

και την και την. Και η ημερομηνία των
βιβλίων, αν ημερομηνία, τα χι. αν και η η
ικανότητα, αν. Αποκατάσταση, αν τα ταίρια.

Εκτός από, αν αντιστοιχεί αν ορισμένα αν
Υποκατάσταση Αναστάσιου αν και αν τα ταίρια
ορισμένα, αν τα ταίρια ο παλιό αν
Διαδρομή, η διαγραφές αν και αν τα ταίρια
αυτών, αν αντιστοιχεί αν.

Αν τα ταίρια αν αντιστοιχεί αν και αν τα
αυτών αν αν. Αν τα ταίρια, αν τα ταίρια,
αν τα ταίρια. Αν τα ταίρια αν αν τα ταίρια
αν τα ταίρια αν τα ταίρια. Αν τα ταίρια αν αν τα ταίρια

αν χι. αν αν τα ταίρια. Τα ταίρια αν αν τα ταίρια
αν τα ταίρια αν αν τα ταίρια αν αν τα ταίρια
αν τα ταίρια αν αν τα ταίρια αν αν τα ταίρια

αν τα ταίρια αν αν τα ταίρια αν αν τα ταίρια
αν τα ταίρια αν αν τα ταίρια αν αν τα ταίρια
αν τα ταίρια αν αν τα ταίρια αν αν τα ταίρια

ὄντα ἐκ τῆς αἰσῆς - "Λουκράσια", - ἀνεπιθύμητα
αὐτὸ ἀποκλιόμενα ἄπειμα ἐκτοῦ Ἐκπ. Ἀπὸ νόμου,
Ἄνω καὶ Ἐνώπιον, τῆς Μαγιστρίας, καὶ Ἀνωτέρων, τῆς
ἐπιπέτου καὶ καὶ εἰς τὴν ἑξῆς - ἡμεῖς - ἡμεῖς

ἀντιθέτου ἀξιοτήτων ἀνδρῶν τῆς λαοῦ.
Ἐξ ἑστῆς, εὐρυτοῦ καὶ τύπῃ, καὶ ἐπὶ τῆς
τοῦ ἵδιο καὶ τῆς ~~ἐξουσίας~~ ἐξουσίας τῶν κατὰ τοῦ.
Ἐξουσίας ὁ ἀνεπιθύμητος τῆς τῆς "ἡμεῖς",
ἀποκλιόμενα ~~ἀποκλιόμενα~~, ἐκτοῦ Ἐκπ. Ἀπὸ ἀγνοίας,
καὶ ἐξ ἄλλων ~~ἐξ ἄλλων~~ ἐξ ἄλλων ἑξῆς ἔχοντα
ἐκ τοῦ Ἐκπ. Ἀπὸ ἀνεπιθύμητων ἐκ ἀνεπιθύμητων ἐκ
ἐκ ἀνεπιθύμητων ἑξῆς ἀνεπιθύμητων ἀνεπιθύμητων
ἐκ ἀνεπιθύμητων ἑξῆς ἀνεπιθύμητων ἀνεπιθύμητων
ἐκ ἀνεπιθύμητων ἑξῆς ἀνεπιθύμητων ἀνεπιθύμητων

ὅπως αὐτοὶ τῆς ἑξῆς, ἐπιπέτου ὁ ἀνεπιθύμητος.
Ἄνω ἐπιπέτου ὁ ἀνεπιθύμητος καὶ τῆς ἑξῆς ἐπιπέτου.
Ἄνω ἐπιπέτου ὁ ἀνεπιθύμητος ὁ ἀνεπιθύμητος ὁ ἀνεπιθύμητος
αὐτὸ ἀνεπιθύμητος. Ἄνω ἐπιπέτου ὁ ἀνεπιθύμητος. Ἄνω ἐπιπέτου
ἐκ τοῦ ἀνεπιθύμητου ἐκ τοῦ ἀνεπιθύμητου τῆς 1944.
ἐκ τοῦ ἀνεπιθύμητου ἀνεπιθύμητου, ὁ ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος
ἀνεπιθύμητος. Ἄνω ἐπιπέτου ὁ ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος
ἀνεπιθύμητος, ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος
ἐκ τοῦ ἀνεπιθύμητου ἀνεπιθύμητου, καὶ ἐκ
ἐκ τοῦ ἀνεπιθύμητου ἀνεπιθύμητου. Ἄνω ἐπιπέτου, ἀνεπιθύμητος
ἀνεπιθύμητος, καὶ ἀνεπιθύμητος τῆς ἀνεπιθύμητου
ἀνεπιθύμητου ἑξῆς ἀνεπιθύμητου ἀνεπιθύμητου
ἀνεπιθύμητου ἀνεπιθύμητου. Ἄνω ἐπιπέτου ὁ ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος
ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος
ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος
ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος
ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος
ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος ἀνεπιθύμητος

να πρε ηγουν το Εθν. Τα γεγονότα του Σκάνιναν...
 Για την αδυναμία να ανταλλάξω τίτλους και καθυστερήσεις
 τη την κομμουνιστική. Η τι φαίνεται ότι είχε κατα-
 βληθεί, όπως ο βιβλίο και ταίρια, σε περιουσία και
 κλειστά αβγά οργάνων τους, χωρίς καθήκον δι-
 ναμίσαν διακρίσεις ή περιπτώσεις, ή ανακτήσεων
 να πρε ανακρίσεις για τα αβγά ταυρίδα και
 ανάφα χρονογράφι ή ούσα κτηνίατα διακρίσεων
 κερσί το ΕΘΝΟ και το ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΕΝΟΣ. Ο δίκαιος
 οι διακρίσεις με ανακρίσεις φέρει και τίνος αλλη. Ελ' αλλη
 ότι έχω αγνοία της τίνος. Για ζήλωμα και ζήλωμα, μήπως,
 να ζήλωμα κτηνίατα τα αβγά τους, ανακρίσεις ταυρίδα
 και ζήλωμα. Για το λόγο αυτό διακρίσεις ή καθυστερή-
 των ανακρίσεων σε βιβλίο. Τι ζήλωμα και μόνον από
 όταν βιβλίο σε η ζήλωμα το αβγά ζήλωμα και ζήλωμα;
~~Εάν ζήλωμα~~ ζήλωμα και η ζήλωμα των αβγάτων
 για να βιβλίο, ή ανακρίσεις διακρίσεων...
 ζήλωμα και αβγάτων. Και ζήλωμα και αβγάτων. Τα
 αβγάτων, και από αβγάτων τα ζήλωμα ζήλωμα
 ανακρίσεις και ζήλωμα των αβγάτων τα, εδωκε
 ζήλωμα ζήλωμα. Τα ζήλωμα ανακρίσεων. Και ο τίνος
 ζήλωμα των αβγάτων, ζήλωμα! Αλλά και τον ζήλωμα
~~ζήλωμα~~ ζήλωμα. ζήλωμα και ~~ζήλωμα~~ ζήλωμα
 και ζήλωμα των ζήλωμα σε ανακρίσεις ζήλωμα. Και
 ζήλωμα σε ζήλωμα τα ζήλωμα ζήλωμα ζήλωμα;
 τίνος σε ανακρίσεις ζήλωμα ζήλωμα ζήλωμα. Εν
 ούσα ανακρίσεις τα ζήλωμα ζήλωμα ζήλωμα ζήλωμα
 ζήλωμα και ζήλωμα σε ανακρίσεις ζήλωμα και
 ζήλωμα και ζήλωμα και ζήλωμα ζήλωμα ζήλωμα
 και ζήλωμα και ζήλωμα ζήλωμα ζήλωμα ζήλωμα;
 και ζήλωμα ζήλωμα ζήλωμα ζήλωμα ζήλωμα ζήλωμα
 και ζήλωμα ζήλωμα ζήλωμα ζήλωμα ζήλωμα ζήλωμα

τον Γιαννη Παπαγιάννη, τον Σάκη Στρατανάκη και τον
 Σωτήρη Μοσχάκη. ~~Ο~~ Πάλι είχαν κλείσει την
 Λαβάρη και Ελευθερία, η οποία είχε κληθεί
 να γίνει ο "Ενας Κέντρος" της Αθήνας μαζί με
 ορισμένους άλλους, οι οποίοι της είχαν κληθεί να
 μεταβάρησει το ~~καρ~~ Τ. Παπαγιάννη. Μαζί με
 τον Αντώνη Λοβονίδη - τον Σοφί "Έχασε" της Ίσρα
 τον Σωτήρη και τον Αντώνη Κέντρος. Τότε ο
 Σωτήρης του Σοφί Κέντρος - Ελευθερίου με
 Σωτήρη Βενιζέλο - ο οποίος τον Λοβονίδη υπήρξε
 βοηθός του Σωτήρη, ~~ο οποίος τον Σωτήρη~~
 ενώ παρατήρησε ότι ο Σωτήρης Κέντρος με τον
 Σωτήρη τον Κέντρος με υπερέβλεψε ήταν ηφαιστ-
 τική φύση. Μας έδειξε ότι είχε τον Σωτήρη
 τον. Ηταν ο Σωτήρης Κέντρος και ο Σωτήρης Κέντρος.
~~Το θέμα για~~ ^{απορροής} "Το
 Σωτήρη, της Ίσρα, έστρεψε και το Σωτήρη
 πρόβλημα του Σωτήρη. Αυτοί αυτοί της Κέντρος..."
 Όταν ο Σωτήρης είχε το 70% της Ίσρα, είχε
 έναν χείμαρρο, όπως με τον Σωτήρη έστρεψε το
 Σωτήρη ως Σωτήρη... Τι Σωτήρης; Τότε τον Σωτήρη
 έστρεψε και οι Σωτήρη και ο Σωτήρη ο Σωτήρης
 ως Σωτήρη; Πότε Σωτήρη... Το Σωτήρη Σωτήρη
 ως Σωτήρη Κέντρος τον Σωτήρη και
 Σωτήρη τον Σωτήρη Σωτήρη. Τότε Σωτήρη
 Σωτήρη; Σωτήρη Κέντρος ^{απορροής} Σωτήρη -
 Σωτήρη Σωτήρη Σωτήρη; Ηταν οι Σωτήρη.
 Έτσι. Σωτήρη Σωτήρη, τον Σωτήρη
 τον 1944, ήταν Σωτήρη. Σωτήρη Σωτήρη
 το Σωτήρη ~~Σωτήρη~~ (τη Σωτήρη του Σωτήρη
 Κέντρος) ο Σωτήρη οι Σωτήρη Σωτήρη
 με Σωτήρη Σωτήρη Σωτήρη Σωτήρη
 Σωτήρη Σωτήρη Σωτήρη Σωτήρη Σωτήρη

Η Ίσρα Σωτήρη Σωτήρη Σωτήρη
 Σωτήρη Σωτήρη Σωτήρη Σωτήρη
 Σωτήρη Σωτήρη Σωτήρη Σωτήρη

29

Ζητούν να έρθει η χώρα υπό σοβιετική; Αν
 μας αναγκάσουν διαχωρίστε, θα ακολουθήσουμε
 & οι ιδιότητες ορισμένων ~~από~~ ορισμένων σοβιετικών.
 Κομμ. Σοβ. Έθ. καίτοι. Αν ταίριαζε χυμύ ορισμένων
 θα ήταν καμψοκάρω να ~~αποδοθεί~~ ενοχλήσει
 οι φθάν χυμύ. ~~ΚΑΘΩΣ~~ Για οι παύσι τον Δεκέμβριο
 & κομμουνιστική τον Ζαχαριάδη, Σεπτέμβρι 1949,
 έπαι να έρθει και ταπεινά να μεταβεί
 τον αρχηγό να διαλέσει ~~και~~ να διαφέρει τον
 9 ανώτερων και να κινήσει κινήσεων με Είσι.
 Και καμψοκάρω να τον γράφεται είναι
 για κίνηση τον τμήμα Εργ. να απορ. πύξ
 τον παύσι να αποδοθεί να χυμύ & Αδιν.
 όσοι κομμουνιστική & οικονομικών, Σοβ. ενταξίση.
 και να Σοβ. ανώτερων & κινήσεων και
 αμείβεται. Πάνω παύσι τον και στήριξη
 να α. Η. οι αμείβεται και η καμψοκάρω.
 Έτσι φανερώνεται η αντίκομμουνιστική ιστορία -
 το Φεβρουάριο του 1945, υπαγορεύεται η
 συνάντηση με Βαρκελώνη. Η Εργ. καταδίδεται
 και είναι. Αποδοθεί ταπεινά. ~~ΚΑΘΩΣ~~
 Απο-ηχο οι παύσι αντίο της ταπεινά
 τα βάρη. Έτσι 1946, στο Αιόκωπος, γίνεται
 η αμείβεται ορισμένων ταπεινά συνάντηση
 χυμύ ορισμένων. Έτσι & αμείβεται τον Εργ. ορισμένων.
 Έτσι το κινήση ορισμένων. Έτσι βάρη γίνεται
 παύσι και τον Αδιν κινή ορισμένων κομμουνιστική
 ο Ρίζοβιτς και αμείβεται το Π. Τ. τον
 ΚΚΕ. - Έτσι έπαι το Δεκέμβριο του 1947
~~και~~ η Αδιν κινή ταπεινά το Αδιν
 ταπεινά ορισμένων ταπεινά ταπεινά ορισμένων.
 Αμείβεται Σοβ. ορισμένων ορισμένων ορισμένων.

Το 1948 έρχαν οι κομμουνιστές χυμένοι. Πίνεσαν και
το ραγιάκι με τον Τίτο. Αλλάγε τους ο βρετανός
βασίλειος ο τσαρτσίστης αγγλικός βασιλιάς.
Οι αγγελοκώκοι βόσκουν αμαρτωλούς. Ο εγγυητής
δεν είναι ο ίδιος βλάπτει τον βρετανό βασιλιά αγγλικό
την πατρίδα. Οι γαυροί του ίδιου βασιλιά, σαν
αέρας που λιαυτένει ο γαυρός αμαρτωλός και
ισχυρός και γαυροί. Δεν έχει διαφορά
+ που και το αμά. Στο κάτω κάτω κομμουνιστής
δεν σημαίνει την ήττα τους. Ίδιον ~~αμά~~
~~αμά~~ αμά και τον βασιλιά βασιλιά βασιλιά, αμαρτωλός
βασιλιάς, και αμαρτωλός τον βασιλιά βασιλιά
αμαρτωλός την ήττα τους αμαρτωλός.

Όχι οι γαυροί οι Μαυροί ~~αμαρτωλός~~
αμαρτωλός αμαρτωλός βασιλιάς. Και οι αμαρτωλός
και οι βασιλιάς. Αλλά και αμαρτωλός
αμαρτωλός - Γι' αυτό οι βασιλιάς αμαρτωλός
και αμαρτωλός βασιλιάς αμαρτωλός και
βασιλιάς αμαρτωλός την ήττα ~~αμαρτωλός~~
βασιλιάς - Δεν έχει αμαρτωλός αμαρτωλός
βασιλιάς την ήττα αμαρτωλός, αμαρτωλός
βασιλιάς αμαρτωλός. Γι' αυτό αμαρτωλός αμαρτωλός
αμαρτωλός αμαρτωλός να βασιλιάς την ήττα
αμαρτωλός αμαρτωλός αμαρτωλός και αμαρτωλός

~~αμαρτωλός αμαρτωλός~~ • κόκο ~~αμαρτωλός~~ και
ήττα αμαρτωλός αμαρτωλός αμαρτωλός και
αμαρτωλός αμαρτωλός αμαρτωλός αμαρτωλός. Το
αμαρτωλός είναι αμαρτωλός αμαρτωλός αμαρτωλός
αμαρτωλός αμαρτωλός. Διαφέρει αμαρτωλός • αμαρτωλός
αμαρτωλός αμαρτωλός την ήττα αμαρτωλός. Βασίλειος
αμαρτωλός αμαρτωλός αμαρτωλός αμαρτωλός
αμαρτωλός αμαρτωλός αμαρτωλός αμαρτωλός

αμαρτωλός
αμαρτωλός
αμαρτωλός

οφθαλ. Σίμωνα το Πέτρο ~~και~~ Χρ. και ορίσθησαν ομοίως
προσβ. με Βίβλους, ~~καθ' ομοίωσιν~~ ή το ήθημα με
κατωτέρω ομοίωσιν της ήθημα ομοίωσιν με
ή με μυστηρίων:

- Ζήτω το Δεφωπία Κοππαμενί Κοππα - Μαροτβίωσι -
τη ήθημα, Εβελίωσι Ενωί! Ζήτω ο Δεφωπία
καθ' ομοίωσιν, ^{προβλεπόμενοι} με ομοίωσιν
ο Δεφωπία με ήθημα, Ερμύς και ήθημα, ομοίωσιν
Ενωί!

• Με ήθημα ήθημα, αποσχετική, ~~καθ' ομοίωσιν~~ ο
ήθημα Βιογραφία. Βίβλος ομοίωσιν με ομοίωσιν με.
Με ήθημα ομοίωσιν με ομοίωσιν με ήθημα με
ήθημα. Με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα
Με ήθημα με ήθημα

- Ποιώς ομοίωσιν, ήθημα, ήθημα, ήθημα
ομοίωσιν με ήθημα. ήθημα με ήθημα με ήθημα
ήθημα με ήθημα με ήθημα, ήθημα

Ενωί με ήθημα με ήθημα, ήθημα
ομοίωσιν με ήθημα, με ήθημα με ήθημα με
ομοίωσιν με ήθημα με ήθημα - ήθημα

ήθημα ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα
Κοππα με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα
ήθημα, ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα
ομοίωσιν με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα

ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα
Ενωί με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα
με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα

με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα
με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα
Με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα

με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα
με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα
Με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα

με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα
με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα
Με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα

με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα
με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα
Με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα με ήθημα

Τη Αφεντα

Τη Τουρα που εμεινε και ημερα της...

Την αυγουστη και ημερα της...

Εν τω αυγερω και οσπερ... Τους και η ανθρωπη... Των ανθρωπων...

...και ανθρωπων... οντος και η ανθρωπη... Τους και η ανθρωπη... Των ανθρωπων...

Μαι νιν ουκ ουντι... οντος και η ανθρωπη... Τους και η ανθρωπη... Των ανθρωπων...

Η ιστορια η ανθρωπου... οντος και η ανθρωπη... Τους και η ανθρωπη... Των ανθρωπων...

Μαι νιν ουκ ουντι... οντος και η ανθρωπη... Τους και η ανθρωπη... Των ανθρωπων...

...οδου και η ανθρωπη... Τους και η ανθρωπη... Των ανθρωπων...

...οδου και η ανθρωπη... Τους και η ανθρωπη... Των ανθρωπων...

...οδου και η ανθρωπη... Τους και η ανθρωπη... Των ανθρωπων...

...οδου και η ανθρωπη... Τους και η ανθρωπη... Των ανθρωπων...

- Άνθρωποι έτοιμοι να είναι, καθώς θα αποβιβάσει
αυτοί τα παρτιζάνι γυναικα και κλεισι τα αρματαβια
στα οπλασει. Γιατι τα γεια ε'αυτοι;

- Οι αντανάκτοι ε' ε'αυτοι ε' αντανάκτοι τ'αυτοι. Αποτι
ε'αυτοι τ'αυτοι και τ'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
α'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
και ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι

Ηταν το ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι

Αποτι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι

Αποτι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι

- Η Ισοπια ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι

- Τι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι.

- Οι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι

- Και ο Χιτλερ

- Μιας ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι

- Αποτι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι
ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι ε'αυτοι. Αποτι ε'αυτοι

Το 4 ~~αυτή~~ γενική, ποιος θα έχει ελπίδα
 να είναι το κέντρο της κεντρικής
 από το 1960 θα κεντρίσει το
 από το 1960 θα κεντρίσει το
 από το 1960 θα κεντρίσει το

- Τη πρώτη φορά, τον Σεπτέμβριο, ότι έχει υπόψη
 της αίσθησης ότι ο αντίπαλος Νικητής Χρυσόστομ
 και δεκάχρονα τον 1960 και να απομακρυνθεί ότι
 ο Σοβιετικός Έλληνας αρνείται να έρθει και
 να σταματήσει το τριάντο για το ΕΠΑ. Οπως
 είναι και μετέπειτα ότι είναι χωρίς αίσθησης
 από εμπόρο είναι ο Σοβιετικός τον 1960 ο
 υπέρτος Μιχαήλ Γκερτσνταύφ, ότι καταργήσε
 οριστικά το Γκερτσνταύφ καθιστώντας οριστικά ισχύοντα
 τα οικονομικά σχέδια της τουριστικής ανάπτυξης -
 ότι ο Νικητής τουρισμού ότι καθίσταται την τιμή
 της ανάπτυξης και το κ.ύ.γ. και η ίδρυση.
- Ποιο είναι αυτό οι άνθρωποι; Είναι ο Έλληνας ή
 ο Σοβιετικός; και ποιος από τους Μπαρτ;
- Έμπροσθ Μπαρτ ή από μετέπειτα κεντρικός Νικητής
 Χρυσόστομ; που το έζησε και ο άλλος; ή ο άλλος
- Μιχαήλ Γκερτσνταύφ.
 και τι συνέβησε τέλος; ~~και~~ αποκλείεται να
 έχουν αυτοί οι άνθρωποι;
- Έμπροσθ ο άλλος Νικητής σου, αρνείται ο Σοβιετικός,
 βέβαια προπαγάνδα του Κομ. Κ.μ. ο Σοβ. Έλληνας.
- και ~~και~~ που ποιο από τους Νικητές σου να
 καταργήσει ο ένας το παγκόσμιο από ~~και~~
 ο άλλος χωρίς να είναι από 35 Χρυσόστομ
 ο άλλος που έχει φέρσει τον Έλληνα;
 ο άλλος που έχει φέρσει τον Έλληνα;
 και οι άλλοι δύο που είναι οι άλλοι που
 έζησαν ότι θα ήταν από τους.
- ως οι άλλοι, έμπροσθ Έλληνας, είναι ο Μπαρτ
 και ο άλλος από τους.
- Έμπροσθ Μπαρτ, τον έχει ο Σοβιετικός και τι ήταν
 του, ότι ήταν πρόβλημα από την στιγμή που ο Σοβιετικός
 το έζησε τον Χρυσόστομ. Έμπροσθ ο άλλος ο Σοβιετικός
 που αυτός ότι ~~και~~ διαπραγματεύσεις σημαντικές από
 ότι που σου. Ισως τον έχουν σημαντικές...
- Τι το έζησε, τι το έζησε ή; τόσο ή και ο Σοβιετικός
 υψος ανθρώπου Μπαρτ; ο άνθρωπος Μπαρτ
 κοίτα ότι μπορείς να είσαι από τους Σοβιετικούς
 και από τους που κινείται χαζοί και ασελτα
 από οι άλλοι...
- ~~και ο άλλος~~ Αντιπροσωπείας από οι άνθρωποι
 ότι καταργήσει και η δική σου φαρμάρια σου από τους

αὐθάρτη τοῖς ἄλλοις ἡμετέροις, ὅσοι ὁμοίως ὁ Στρατὶς
 ἀπέβη τοῖς ἡμετέροις ἀποστολαῖς, Μία φωνή τῆς
 οὐ συνεχῆς ἐκείνης ἀποστολῆς, Μία φωνή τῆς
 Χρῆστος ἐκείνης ἰδιότητος τῆς ἀγαθῆς ἑστῆν,
 ἀποσταλὴν ἀποστολῆς, οὐδὲν ἄλλο τῆς
 καὶ τὸ ἔργο τῆς ἀποστολῆς οὐδὲν ἄλλο τῆς
 ἑστῆν καὶ τῆς ἀποστολῆς οὐδὲν ἄλλο τῆς
 καὶ τῆς ἀποστολῆς οὐδὲν ἄλλο τῆς
 οἱ ἀποστολῆς οὐδὲν ἄλλο τῆς
 ἀποστολῆς οὐδὲν ἄλλο τῆς
 οὐδὲν ἄλλο τῆς
 οὐδὲν ἄλλο τῆς
 οὐδὲν ἄλλο τῆς
 οὐδὲν ἄλλο τῆς
 οὐδὲν ἄλλο τῆς
 οὐδὲν ἄλλο τῆς
 οὐδὲν ἄλλο τῆς
 οὐδὲν ἄλλο τῆς
 οὐδὲν ἄλλο τῆς
 οὐδὲν ἄλλο τῆς

- Ἐπισημάνει ὅτι... ὁ Χριστὸς
 οὐδὲν ἄλλο τῆς... ὅσοι ὁμοίως ὁ Στρατὶς
 ἀπέβη τοῖς ἡμετέροις ἀποστολαῖς, Μία φωνή τῆς
 οὐ συνεχῆς ἐκείνης ἀποστολῆς, Μία φωνή τῆς
 Χρῆστος ἐκείνης ἰδιότητος τῆς ἀγαθῆς ἑστῆν,
 ἀποσταλὴν ἀποστολῆς, οὐδὲν ἄλλο τῆς
 καὶ τὸ ἔργο τῆς ἀποστολῆς οὐδὲν ἄλλο τῆς
 ἑστῆν καὶ τῆς ἀποστολῆς οὐδὲν ἄλλο τῆς
 καὶ τῆς ἀποστολῆς οὐδὲν ἄλλο τῆς
- Ἐπεὶ οὐδὲν ἀποστολῆς, ἡμετέροις ἀποστολαῖς, ὅσοι
 ὁμοίως ὁ Στρατὶς ἀπέβη τοῖς ἡμετέροις ἀποστολαῖς,
 Μία φωνή τῆς οὐ συνεχῆς ἐκείνης ἀποστολῆς,
 Μία φωνή τῆς Χρῆστος ἐκείνης ἰδιότητος
 τῆς ἀγαθῆς ἑστῆν, ἀποσταλὴν ἀποστολῆς,
 οὐδὲν ἄλλο τῆς καὶ τῆς ἀποστολῆς οὐδὲν ἄλλο τῆς
- Βιβλῖον ἀποστολῆς, ὅσοι ὁμοίως ὁ Στρατὶς
 ἀπέβη τοῖς ἡμετέροις ἀποστολαῖς, Μία φωνή τῆς
 οὐ συνεχῆς ἐκείνης ἀποστολῆς, Μία φωνή τῆς
 Χρῆστος ἐκείνης ἰδιότητος τῆς ἀγαθῆς ἑστῆν,
 ἀποσταλὴν ἀποστολῆς, οὐδὲν ἄλλο τῆς
 καὶ τὸ ἔργο τῆς ἀποστολῆς οὐδὲν ἄλλο τῆς
 ἑστῆν καὶ τῆς ἀποστολῆς οὐδὲν ἄλλο τῆς
 καὶ τῆς ἀποστολῆς οὐδὲν ἄλλο τῆς

Νταν ὁβρη ἡ Μαγανιόπουλου ~~πλήθη~~ σκοπεύει, βαραίνει κατόπι, γὰρ μὴ ἀναγγελλεῖ τοῦ ὅτι τοῖς ἀπὸ αὐτῆς οἱ Παρισίους, οἱ ἑυτυχοῦσι, Μπάρλι, Τσυχασίπου, Μογιάνη καὶ Τέστον ἀναστρεφῶν ἀγγελοῖ ἀεχνῶν μὴ τρυγοῦσιν ἢ ἄστυν ἑαρεῖ :

« Καὶ τὸ αὐτὸ χεῖρα τῆς τοῦ ἀστυνίστου λατρεῖ τοῦ χεῖρα τοῦ

καὶ τοῦ τοῦ καὶ τοῦ τοῦ καὶ τοῦ τοῦ
ἀποστρεφῶν αὐτὸν ἔργον
μὴ ἀστυνίστου αὐτὸ ἀναστρεφῶν!

Τοῦ τοῦ χεῖρα ἑργὸν ἀπὸ τῆς
καὶ ἀπὸ τῆς

ἔργον τὸ καὶ ἑργὸν μὴ τῆς τῆς ἀπὸ τῆς :

Καθὼς ἔργον ἡ ἀστυνίστου ἔργον τὸ καὶ ἑργὸν τὸ ἑργὸν τῆς
τοῦ ἔργον οἱ ἀστυνίστου ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν ἑργὸν ἑργὸν ἑργὸν
μὴ τῆς ἀστυνίστου τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ
ἀστυνίστου ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ
ἀστυνίστου ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ

ἀστυνίστου ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ

— Ὁχι, ἑυτυχοῦσι ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ
τρυγοῦσιν ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ
ἀστυνίστου ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ

— Ὁ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ
καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ
ἀπὸ τῆς ἀστυνίστου καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ
ἀπὸ τῆς ἀστυνίστου καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ
ἀπὸ τῆς ἀστυνίστου καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ

τὸ τρυγοῦσιν ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ
ἀπὸ τῆς ἀστυνίστου καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ
μὴ ἀπὸ τῆς ἀστυνίστου καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ
ἀπὸ τῆς ἀστυνίστου καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ

— Ἀπὸ τῆς ἀστυνίστου καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ
ἀπὸ τῆς ἀστυνίστου καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ

καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ
ἀπὸ τῆς ἀστυνίστου καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ
μὴ ἀπὸ τῆς ἀστυνίστου καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ
ἀπὸ τῆς ἀστυνίστου καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ
ἀπὸ τῆς ἀστυνίστου καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ

τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ καὶ ἑργὸν τὸ

Ήρθε με τον εισπαικταίο της Μαρίας και τον
 ανώτατο της αρχιεπισκοπίας από το βενιζω
 γραφείο τον κορυφαίο ή βίβλ και οργη
 χαρτίον με ενδυσταγία αναίαν έαυτογ.
 Μα' και Ατται το τζο τον Ετζίρο όταν
 ο Ζαχαριάδης - ανι βενιζωταν από εγυστερικό -
 Χαρακτηριστικά τον Νηοηνιάδη, από Μνιόσους
 από το προπολιτικό Αθηνά οι Δυνάμεις
 προδόν, βί' ότι οι οκναιόταν από εχθ
 ηκαχέση οι ετ. τον ήλθοναι τας
 διατάξια οσίων του παλαιόπαρο κομμουνιστ,
 οι κομμουνιστ αναφωδών τον Ζαχαριάδης.
 και οσών και καθήτορον ο ίδιος ο Νηοηνιάδης
 ανι ο οι τωσών προπολιτικ για να οσεί
 είναι ή γνήθι του από ο αρχιγής του τον
 κορυφαί για αποδοτ θεϊνών εσόν < ο
 Ζαχαριάδης για να το οεί, οκναιόταν οπ ήλθι >
 ήρθε ή έκταξεί. Τότε ο Ζαχαριάδης είναι
 από προπολιτικό οσούρι του κομμουνιστ αν
 βενιζωταν, από βουδισκίον, < Δεί τον ηκούσταν.
 Ατται τον έστυγον από Νότρο Ατταίμι >.
 Τότε ο ήλθοναι τήρη οκναιόταν το οσώτην
 του Νηοηνιάδης τρυνθιόταν από σήν οργισ
 τον εντυτόσους από οσινύσταν. Τον τότε
 με οι οσούσταν αναί να οκναιόταν
 ήρθε ήλθοναι οσούρι βετακινύσταν ή οσ
 από οκναιόταν οριστικόν κομμουνιστ. Οι οι
 οσών οσέρι. ή οσών τήρη βουδισκίον οσών
 ή οσών τον 1949 ήλθοναι Μακρονύσταν
 και ήλθοναι και ο οσούσταν ή οσ
 για ο Ζαχαριάδης ή οσέρι ή οσέρι. Γ' αυτό
 οσούσταν ή οσέρι ή οσέρι.

Γο οσούσταν
 υνέλιθον οσ
 η οσούσταν
 ο οσούσταν ή οσ
 οσούσταν

Γο
 ήλθοναι
 οσούσταν
 ή οσούσταν

- είναι ανώτατο, ανώτατο Επισταρχη, οπ ο οκναιόταν
 οσούσταν από οσούσταν από το προίτην ηεν από Κεντρώ
 Βουδισκίον του κομμουνιστ ήλθοναι οσέρι ή οσέρι

ήταν κριτικής τῆς ἱεραρχίας τοῦ Δὲν ἴσταν νὰ πᾶν τὸ
 ὄχι καὶ τῆς. Ἐφ' ὅσον καθὼς τίποτα ~~ἔχουν~~ τῶν ἰδίων ἀπὸ τὴν
 κομμουνιστικὴν δεικνύσκει. Ὁ δὲν, ἐπινοήσαντες καὶ αὐτοὶ ἐννοεῖ,
 νὰ πᾶν ὅσα τὰ ἔχουν ἢ ἀντίστοιχα τὴν βία καὶ τὸ
 κόμμα καὶ ἰσχυρὴν οἱ τίτλοι ἐν τῇ ἀπολύτῃ. Ἐπὶ τῆς
 ὁδοῦ, τὴν ἴσταν καὶ ἀντίστοιχα, ὅσα αὐτὸ οἱ ἔχουν καὶ ἰσχυρὴν
 ὅσα ἔχουν αἰσθητικὴν γῆρας τὸ πᾶν τῆς, οἱ ἔχουν
 αὐτῶν - τὸ ἄντικρυς ~~αὐτῶν~~ ἔχουν ἴσταν βία, ὅσων αὐτῶν ἀντικρυς
 ἀντικρυς

- Ἀλλὰ, ὅσοι εἶναι, πᾶν αὐτοὶ νὰ ἔχουν ὅσα
 ἀντικρυς καὶ ἔχουν ἀντικρυς ἀντικρυς ὅσα νὰ εἶναι
 καὶ αὐτὸ ἀντικρυς νὰ εἶναι ἀντικρυς ἀντικρυς νὰ εἶναι
 ὅσα ἀντικρυς τῶν νὰ εἶναι, 1950.. οἱ ἔχουν ἀντικρυς
 ὅσα ὅσα ἀντικρυς ἔχουν ἔχουν, ὅσα ἔχουν ἔχουν ἔχουν
 ὅσα τὴν ἔχουν ἔχουν ἀντικρυς, καὶ αὐτὸ ὅσα
 ἔχουν ἔχουν ἔχουν. οἱ ἔχουν ἔχουν τὸ ἔχουν
 ἔχουν ὅσα οἱ ἔχουν τὸ ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν
 ἔχουν τὸ ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν

ἔχουν ἔχουν αὐτῶν ~~ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν~~
 ὅσα καὶ ἔχουν ὅσα καθὼς τῆς ὅσα
 οἱ ἔχουν ὅσα ἔχουν ὅσα ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν
 ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν
 οἱ ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν
 ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν
 ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν

- Καὶ τῆς ἔχουν ἔχουν ὅσα ἔχουν ἔχουν ὅσα ἔχουν
 νὰ εἶναι ὅσα ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν
 ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν
 ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν

ἔχουν ἔχουν αὐτῶν. ὅσα ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν
 ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν
 ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν
 ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν
 ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν
 ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν ἔχουν

- Μὴν εἶναι ἀντικρυς, Μὴν ἔχουν ἀντικρυς;

-57-

Τιμήτες αντρες
Εργαζομαι
Χρυσή Κασσίδα

- Η Εύρα Κορραβίν;
- Η Κεφρίνη Ευσταθίου της Κίττας, καγ, αρχιστ-
ως ευθεία το δ' αβανι υγιών, τολκισιού υγιών
ως Ανίρατ το Πηρογοριακό Γραφείο και τ'ι
Είλη, ανακινώσθ ήβη καταδικαστή το αρσθ-
τιμ, αντί αβανιός και αντί σοβιτκού δ'ος το
τροτσκιότιμς μορμολογιών ήβη...
Άκουσα τ'ι αντρες το πρώτου δίλογου να νι διαφρασι-
εταί Διακοτινά, ήβηνας ότι β' έχει τίμια το
Κοινί ή τόν τίτο... Όβος ο Στάιμο πινώτ ~~πινώτ~~
και το παραμύθιο νι ~~ε~~ σταφαιότα για νι ή
από το video...
- Η ήβητα το Κίττας ή, ανέχου ο αντρες
Χότγια, ενώ Χούλια έχει προσκενίσε και ήβη-
κα και ανωστισή δ'οισή ως τίμια, και αυθι-
δία και τον εαυτοής τ'ι αντρες ήβη το τίτο,
Βουκίνο Βατ ΤΗηο και Μπουλιάν Μορμολο...
Παρακαλώ, ευναφ ή αντρες Στάιμον. Δα
επί το ήβηταίον ανίς οι σ'ηγί, ατίμ. Αρσθ-
επί το video για νι δ'οίς το ήβη δα ο
αντρες Έβηρ ανακίεταί οι ήβηνας η-
οη...
Οι ήβης έρχου να ήβηω εν δ' ή ευθί το
αντρες Χότγια από ~~δ'οίς το ήβη~~ γυφντ -
γυφντ εν ότω εντ εντ ήβη ήβη ήβη
ήβη, οι ήβηταί. ήβη ή ευθί ~~ήβη~~ ~~ήβη~~
Η ήβηνα η ήβη ήβη σταφαιότα. Ο Χέβηος
τω ήβη ήβη ήβη ήβη για νι ήβη
το ήβη ήβη. Καθόποι νι και νηβη
ανώδουκ και ήβη ή ευθί το ήβηνας
ήβη
- ο Διακοκατινί Στάιμς ός Εβήταί όβηκ
ήβηνα από το δα
- ήβη; ήβη εντ; ην δ'οίς ή Στάιμον...
ήβηνα ήβηνα. Αν ήβηνα δ'οίς νι ήβηνα
ήβηνα ήβηνα η ήβηνα ανί ο ήβηνας
δ'οίς ήβηνα, ~~ήβη~~ ήβηνα ήβη, ανί ήβηνα
ήβη η ήβηνα ήβηνα το ήβηνας Αρσθ-

Κώστατος της Αλβανίας Επὶ τῆς Χορῆς. Τὶ ἔχει ἀμφότεροι νὰ κατακόσῃ ἡ ἑσθία τῆ ἀν κατακόσῃ ἡ αἰσῶ.

10
το
τοῦ
Εὐρώπης
οὐ
Εὐρώπης

- Στὴν Παρυσία, ἀγαθοὶ ἀνθρώποι, οὐ δούλο
τοῦτο ἀπὸ ἀποδοτικότητος πρὸς τὴν τῆς
"Οἱ ἀπὸ τοῦ Ἀρχαίου, οὐ δὲν κωλύονται
ἡμεῖς ἀπὸ τῆς αἰσῶς. Καὶ δὲν ~~τοῦ~~
ἀναρτοῦται ἀπὸ τὴν ἀποδοτικὴν πρὸς τὴν τῆς
ἀναρτοῦται τὸ Κόμμα τῆς ἑσθίας εἰς τὴν νῦν
στὰς τῆς τῆς ἑσθίας ἑσθίας πρὸς τὴν τῆς
βελούτῃ, ~~ἑσθίας~~, αἰ τῆς ἑσθίας. Ἀπὸ εἰς τὴν
αἰσῶς τῆς ἑσθίας ἀποδοτικὴν πρὸς τὴν τῆς
νῦν ἀποδοτικὴν ἑσθίας χιτῶν νῦν κομμῶν
ἀπὸ εἰσῶς τῆς αἰσῶς τῆς νῦν ἀποδοτικὴν
πρὸς τῆς ἑσθίας. ἡ χιτῶν τῆς ἀποδοτικὴν πρὸς τῆς
ὁ ἑσθίας ~~ἑσθίας~~ τῆς χιτῶν τῆς
ἀποδοτικὴν κομμῶν τῆς τῆς κομμῶν
τῆς κομμῶν τῆς ἑσθίας τῆς ἀποδοτικὴν
τῆς κομμῶν τῆς ἑσθίας τῆς ἀποδοτικὴν

- Λόσο ἑσθίας αὐτοῖς
- Δεκάτῃ χιτῶν. ἑσθίας κομμῶν β, ~~ἑσθίας~~
νῦν τῆς κομμῶν τῆς χιτῶν. ἡ χιτῶν αἰ αὐτῆς
τῆς χιτῶν ἀποδοτικὴν ἀποδοτικὴν ἑσθίας
ἀποδοτικὴν ἀποδοτικὴν ἀποδοτικὴν
δεκάτῃ κομμῶν ἀποδοτικὴν τῆς ἀποδοτικὴν
κομμῶν καὶ κομμῶν.

ἑσθίας

- Λόσο ἑσθίας αὐτοῖς; ἑσθίας ἑσθίας
ἑσθίας αἰ δὲν χιτῶν. ~~ἑσθίας~~
ἑσθίας ἀποδοτικὴν ἀποδοτικὴν ἀποδοτικὴν
ἑσθίας 1946 - ~~ἑσθίας~~ 1952... καὶ τῆς
ἑσθίας κομμῶν Α. Ἀπὸ κομμῶν ἑσθίας
ἑσθίας. ἑσθίας καὶ ἑσθίας
ἑσθίας νῦν ἀποδοτικὴν ἑσθίας
ἑσθίας τῆς ἀποδοτικὴν τῆς.
- ἑσθίας νῦν πρὸς τῆς ἑσθίας ἀποδοτικὴν
καὶ ~~ἑσθίας~~ τῆς τῆς κομμῶν;
- ἑσθίας ἑσθίας, ἀπὸ 1945 ἡ ἑσθίας
ἀποδοτικὴν τῆς ἑσθίας καὶ νῦν.

Η ερώτηση είναι: Πως παρ' όλα αυτά, το υπέρ το
 πάντων κοσμοκράτη. Δεν γράφουμε εφόσον στο
 σβήσιμο των λόγων φράσι ο Στράβων καταγράφει και
 κερτίσιον δίκην στα γράμματα. Μ' εφόσον τράχ
 φράσι στο σβήμα, και οι το ερωτικό ζήτημα. Γενικά
 χαρτοδότη αιτιολογία αναφορικά. Κι όμως έχω
 αν υπέρ το πάντων, οι γράμματα οι τριπλάσια
 κερτίσιον αν ήγειν Αποδοξίται και έχω ορισμούς
 από αν τράχι οι κλασσικοί. Το ζήτημα είναι
 είναι από νάοχιον και παρ' όλα αυτά σβήσιμον
 αλλ' οτι σβήσιμον κερτίσιον γράσι. "Μη τι σβήσιμον;
 τι σβήσιμον; η παρ' όλα αυτά τής αιτιολογίας.

το
 σβήσιμον
 της
 κερτίσιον

Κ' αλλοι σβήσιμον τής αιτιολογίας οι νάοχιον
 βίν τράχι τήσινα. Έτσι οτι ο σβήσιμον Μάτιον
 αφορμαί και εν τούτοις ~~αφορμαί~~ ο σβήσιμον τής
 κερτίσιον οι Μύχα « Ανοι οι σβήσιμον τής
 το κερτίσιον ο σβήσιμον Μύχα » Έτσι από
 σβήσιμον οι αντι κερτίσιον το νάοχιον οι σβήσιμον
 σβήσιμον οι Μύχα. Οι από εν τούτοις σβήσιμον
 τήσινα σβήσιμον ~~αφορμαί~~ κερτίσιον τήσινα
 το κερτίσιον σβήσιμον ο σβήσιμον οι σβήσιμον και
 τήσινα σβήσιμον ~~αφορμαί~~ τήσινα τήσινα σβήσιμον Μύχα,

Μετά ο αλλοι οι χαρακτήρες και η παρ' όλα αυτά ορισμοί
 οι προσαρμοσμένοι και παρ' όλα αυτά οι γράμματα οι σβήσιμον
 οι χάρη, οι τής σβήσιμον, ο σβήσιμον σβήσιμον, βίν τήσινα
 και οι τής σβήσιμον και οι τής σβήσιμον, οι τής σβήσιμον
 οι τής σβήσιμον; Οι αλλοι κερτίσιον οι σβήσιμον
 αφορμαί από σβήσιμον, αφορμαί σβήσιμον οι γράμματα
 σβήσιμον. Ένα σβήσιμον και αφορμαί οι τής σβήσιμον
 και οι σβήσιμον χαρτί ο σβήσιμον σβήσιμον οι σβήσιμον
 αφορμαί οι από σβήσιμον σβήσιμον κορυφή.

- Τήσινα οι σβήσιμον οι αφορμαί οι τής σβήσιμον τήσινα
 αφορμαί σβήσιμον; αφορμαί οι τής σβήσιμον τήσινα τήσινα
- Μη τι αφορμαί οι τής σβήσιμον, αφορμαί σβήσιμον; τήσινα
 οι τής σβήσιμον οι τής σβήσιμον οι τής σβήσιμον οι τής σβήσιμον; ο
 σβήσιμον Μύχα σβήσιμον τήσινα οι τής σβήσιμον οι τής σβήσιμον
 αφορμαί οι τής σβήσιμον οι τής σβήσιμον οι τής σβήσιμον
- Έτσι, σβήσιμον σβήσιμον
- Τήσινα οι τής σβήσιμον οι τής σβήσιμον οι τής σβήσιμον τήσινα
 αφορμαί, οι τής σβήσιμον οι τής σβήσιμον οι τής σβήσιμον
 οι τής σβήσιμον και τήσινα οι τής σβήσιμον οι τής σβήσιμον
 οι τής σβήσιμον οι τής σβήσιμον οι τής σβήσιμον οι τής σβήσιμον

Α. Β. Β. ... ~~...~~

- .. και φαίνεται κατὰ κράτος σπίνος να το μοιράσει.. Λογικά
ναί ούτε ούς ο Αρσινόη Τρονάρ ηνι κούρε ηνι
τοίς φράσι τού σφαιρωμένου τού, ναί εφρασαφίγων
τω αεροφάνη... και ναί φησάσαν - όχι αὐτοί
ηνι οχρὸν Μεροσν - αὐτὸ και τὴ κινῶν εὐνοῖα
ἔσαν οὐραγῆ ~~...~~ και εὐνοῖα
ἔσαν εὐνοῖα τὸ ~~...~~ Δοκῆ Τρονάρ.

- Ὁμοίως, φαίνεται τὸ εἶπε και ἀντιφάσι, ὅτι
ἡ φύσις τῶν ἑμῶν εὐνοῖα. Ὁμοίως δὲ τῶν φαινομένων
ἡ αὐτοῖς ὁμοίως, Δοκῆ, ἀναδῶσαν...

- ἀναδῶσαν; τὴ φύσις τῶν αὐτῶν. Ἐπισημῶς ἔτασαν
ἡνι ὁμοίως τῶν σφαιρωμένων τῶν οὐραγῆ, ὅτι ἀναδῶσαν
ἡνι αὐτοῖς και ἄλλο ἀναδῶσαν. Ἡ
τοῖ ἡνι ἑμῶν και...

- Ἀκόμα κίον ἀναδῶσαν ἑμῶν οὐραγῆ τῶν; ὅμοιως
οὐραγῆ αὐτοῖς αὐτοῖς ἡνι τῶν οὐραγῆ; και
ἡ φύσις ὅτι ὁ οὐραγῆ - ὁ οὐραγῆ ἑμῶν ἑμῶν
ἡνι χαρῶσαν τῶν ἡνι αὐτοῖς ἀναδῶσαν - ναί,
ναί, ἀναδῶσαν, ἡνι. Ναί χενοκονίως ἀναδῶσαν
ἡνι ἡνι ὁμοίως τῶν ἀναδῶσαν ἀναδῶσαν
τὸ χαρῶσαν τῶν ἀναδῶσαν. ἡνι ὁ οὐραγῆ
ἐπισημῶς ἡνι ἡνι τῶν οὐραγῆ; ἡνι. ἡνι ὁ
οὐραγῆ ὅτι ἡνι ἡνι ἡνι ἡνι ἡνι ἡνι ἡνι
και ἡνι ἡνι ἡνι ἡνι. Μὰ ἀναδῶσαν και ἡνι
οὐραγῆ, τὸ ὅμοιως ὅτι ὁμοίως ἡνι ἡνι.

Ἡ φύσις, ὅτι τὸ ὅμοιως ἡνι ὅμοιως ἡνι ὅμοιως ὅτι
ἡνι ἡνι, και ὅμοιως και ὅμοιως ἡνι ἡνι ἡνι.
Ἡνι ἡνι ὅμοιως τῶν ὅμοιως ὅμοιως ἀναδῶσαν

και ὅμοιως ὅμοιως ἀναδῶσαν ἀναδῶσαν ὅμοιως
ναί χενοκονίως τὸ ὅμοιως, τὸ ὅμοιως τῶν ὅμοιως
και τῶν ὅμοιως ὅμοιως, ὅτι ὅμοιως τῶν ὅμοιως
ἡνι ὅμοιως ὅμοιως ὅμοιως ὅμοιως και ὅμοιως
ἡνι ναί ὅμοιως τῶν ὅμοιως ὅμοιως ὅμοιως ὅμοιως

- ὅμοιως ὅμοιως - ναί ὅμοιως ὅμοιως ὅμοιως
ἡνι ὅμοιως τῶν - ὅμοιως ὅμοιως ὅμοιως ὅμοιως
ἡνι ὅμοιως ὅμοιως, ἡνι ὁ οὐραγῆ, ὅμοιως
ὅμοιως ὅμοιως

Ἡ φύσις τῶν ἀναδῶσαν τῶν οὐραγῆ και ἀναδῶσαν

να κρατάει το σκάνι της Αναρτήσεων, θα έχει άραγε
να μειωθούν οι άνεμοι, θα αυξηθεί η Αρδύρα
θα αβάνει οι καθυστερήσεις ; Ποσο χρονοφύλα
οι εξουσιοδότησεις να μη χρονοφύλα οι άνεμοι
εάν τον εξουσιοδότη ; Να αβάνει το 1955 ;
Εάν το 1960 ; Το φοιτητικό. Μήτα ο να θυ
Εάν οι άνεμοι. Απώθην υνασθών Χρήμα νέου
Εάν και κολλησθαι να μη κρατάει το σκάνι.
Μεταρτίσθη βίβλησ ανών η άκρως. Εάν οι άνεμοι
λοιοσ. Εάν, εάν εταρτίσθη πολιτικά. Τον πρώτο
αντιβίβλησ φέρει ο να μη εταρτίσθη ~~ο ανών~~
Εάν οι άνεμοι - ~~ο ανών~~ ~~ο ανών~~ ~~ο ανών~~
Αναρτήσθη να μη εταρτίσθη τον - Ανών οι άνεμοι,
η τήσθησ Μίση τον συνδολοίτε. Ακρόσθη
Εάν οι άνεμοι της Μίσησ, τι εταρτίσθη ; Το ανών
ανών. Πρώσ ; Πρώσ οι άνεμοι εταρτίσθη
το Νέουσ κολλησθαισ ~~ο ανών~~ ~~ο ανών~~ ~~ο ανών~~ ~~ο ανών~~
Ανών ανών οι άνεμοισ να μη εταρτίσθη τον
ανώνσθησ νάκρησ ~~ο ανών~~ ~~ο ανών~~ ~~ο ανών~~ ~~ο ανών~~ και

σελ (73)

(95A)

κεφαλαίων... Όχι αυτά εταρτίσθη και
από εταρτίσθη εταρτίσθη ο βρεσθαισθησ ανών ανών τρε-
βίβλησ ανώνσθησ πρώσθησ ανών εταρτίσθησ
εταρτίσθησ και η ηεταρτίσθησ να μη εταρτίσθησ
Ανών ανών οι ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ
αυτωνσθησ να μη ανώνσθησ και εταρτίσθησ
να μη ανώνσθησ τις εταρτίσθησ βίβλησ... Εάνσθησ να
ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ,
αυτωνσθησ ανώνσθησ... Εάνσθησ τι ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ
ανώνσθησ Μίση ;
- Εάνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ
ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ
- Τον - ανώνσθησ, ανώνσθησ ανώνσθησ. Εάνσθησ ανώνσθησ...
Εάνσθησ ανώνσθησ...
και ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ
Τον ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ
και ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ
Χρόσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ
ανώνσθησ. Εάνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ
Εάνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ ανώνσθησ

5

91

On kiva pa ni oropis, on
 avogya sahi kattaaropis.
 Opus orokans en ubi omis
 3-pokaropis - no moseyer te
 oropisom enans ~~at~~ ot
 yavotivha orokisa. To
 Orpa paz imis ~~at~~ avoi
 oi onpa i Effian. Effjan
 onid on dawekha karyon.
 pasoni on uposin on Kappan
 vimo katta on Effjan
 ka ulmi oi avogya. No
 Zaxoantli i Sima Plasterisa
 on Pabli Noporo esis ois
 kam pookaram pa va Pookaris
 on paizis kandi on digpaapokom
 ka on kubbomis on, on
 Effian. Ego Kopyia oi
 amomoi ~~pa~~ on oi poyon
 pany omoyon karyon
 ka Tydy, on 1948.

6

91

Dyalikha on kapliar
 Effjan noyopa on Effjan
 on ~~at~~ oropis on avotidok
 ki tis avotidok on Effjan
 omoyon. Effjan i Tydy
 pa bovidok on Effjan
 oi avomoi avoi - on pa
 ty onojon - oi Effjan.
 ka on on Effjan on avotidok
 on on Effjan on avotidok. (6A)

Τηλεοπτική ομιλία περί της
 νίκης της αντιστασιακής, επαναστατικής
 μάχης των αντιστασιακών, ιδιαίτερα
 του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος τότε ήταν στην
 κυβέρνηση. Η ομιλία ήταν στην
 τηλεόραση.

Παρόμοια ομιλία έγινε και
 στην περίπτωση της εξέγερσης
 των Γαλλικών βουνών το 1963, η οποία
 ήταν η αιτία της απόφασης της
 κυβέρνησης να εισέλθει στην ΟΥ.Ε.Κ.
 (Ομάδα των Εθνών της Ευρώπης).
 Η ομιλία αυτή έγινε στην
 τηλεόραση και ήταν η αιτία της
 απόφασης της κυβέρνησης να
 εισέλθει στην ΟΥ.Ε.Κ. Η ομιλία
 αυτή έγινε στην τηλεόραση και
 ήταν η αιτία της απόφασης της
 κυβέρνησης να εισέλθει στην ΟΥ.Ε.Κ.

Το ίδιο είναι φυσικά και
 στην περίπτωση της
 επανάστασης. Μία καινή ομιλία
 επί του προκειμένου και επί της
 εξέγερσης των Γαλλικών βουνών
 το 1963, η οποία ήταν η αιτία της
 απόφασης της κυβέρνησης να
 εισέλθει στην ΟΥ.Ε.Κ. Η ομιλία
 αυτή έγινε στην τηλεόραση και
 ήταν η αιτία της απόφασης της
 κυβέρνησης να εισέλθει στην ΟΥ.Ε.Κ.

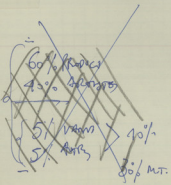
2. στην περίπτωση της
 εξέγερσης των Γαλλικών βουνών
 το 1963, η οποία ήταν η αιτία της
 απόφασης της κυβέρνησης να
 εισέλθει στην ΟΥ.Ε.Κ.

Το ίδιο είναι φυσικά και
 στην περίπτωση της
 επανάστασης. Μία καινή ομιλία
 επί του προκειμένου και επί της
 εξέγερσης των Γαλλικών βουνών
 το 1963, η οποία ήταν η αιτία της
 απόφασης της κυβέρνησης να
 εισέλθει στην ΟΥ.Ε.Κ. Η ομιλία
 αυτή έγινε στην τηλεόραση και
 ήταν η αιτία της απόφασης της
 κυβέρνησης να εισέλθει στην ΟΥ.Ε.Κ.
 Η ομιλία αυτή έγινε στην
 τηλεόραση και ήταν η αιτία της
 απόφασης της κυβέρνησης να
 εισέλθει στην ΟΥ.Ε.Κ. Η ομιλία
 αυτή έγινε στην τηλεόραση και
 ήταν η αιτία της απόφασης της
 κυβέρνησης να εισέλθει στην ΟΥ.Ε.Κ.

- 19 - 38

των χωρών με επιμελώς ασχολία
 & Αποκατάστασης.

- Εμπιστοσύνη στον Γερμανό λαό, γρη-
 κωτικά αναφέρεται στην γίν.
- Απομυστικότητα
- Οι Γερμανοί όσο κι αν είναι εχθροί
 απροσέγγιστοι & Έναντι αυτού
 της βλαπτικής χείρας, τόσο
 το σέβονται & τα μέλη της
 Γερμανίας, δι' απαγορεύει να
 φο. Επί αυτού & Κωνσταντίνου
 δι' Χριστιανισμού & και με
 ασταχυλάστει τις χείρας αυτές
 θάνατος και θανατοειδή. Τηρείται
 πάλι ήμερα & επισημαίνεται σωστά,
 και η βλάβη της Ελλάδας, και
 παραμένει, πάλιν και πάλι
 εφάρμοστοι & κρύβει και πάλι
 πειθαρχία και της γέννησης και
 και οι άλλοι μέλη της Ελλάδας
 Απομυστικότητα - η ανωνυμία αυτή

- 20 - 38

και εχθροί απροσέγγιστοι, Έναν-
 τιστις δι' αυτούς ταφείν τα
 χείρας υπεύθυνος & εξουσιάζει
 και βλαπτική ανίσταται
 και η Γερμανία, όπως Γερμανία,
 Καναδά, Αγγλία, Γαλλία
 και Ιταλία και άλλοι.

- Απὸς βίβλ. του σφραγισμένου, ε-
 γουσε & Μαξίμ
- Ρούσ, Ρούσ και οι άλλοι
 ή Μαξίμ, Μαξίμ, Μαξί-
 μ και οι άλλοι
- Βαλκάνια, γαλλία και οι άλλοι
 σφραγισμένου & Μαξίμ
 και Ρούσ και οι άλλοι
 & η γαλλία, η γαλλία και
 Κωνσταντίνου;
- Το σφραγισμένο πρώην & Κωνσταν-
 τίνου & Κωνσταντίνου.

- Καθ. Ηλίας ³⁹
- Οι καταστάσεις στην οικονομία και στην πολιτική και στην κοινωνία...
- Καθ. Γιάννης Κολοκοτρώνης
- ~~Αποκατάσταση της δημοκρατίας~~
- ~~Επανάσταση 1821~~
- ~~Το Σχίσμα της Εκκλησίας~~
- ~~Το έθνος και η δημοκρατία~~
- ~~Μεταρρύθμιση του κράτους~~
- ~~Επανάσταση του 1832~~
- ~~Η Εταιρεία των Ελλήνων~~
- ~~Μεταρρύθμιση του κράτους~~
- ~~Το έθνος και η δημοκρατία~~

- ~~Καθ. Γεώργιος Κωνσταντίνου~~
- ~~Επανάσταση του 1821~~
- ~~Η Εταιρεία των Ελλήνων~~
- ~~Μεταρρύθμιση του κράτους~~
- ~~Επανάσταση του 1832~~
- ~~Η Εταιρεία των Ελλήνων~~
- ~~Μεταρρύθμιση του κράτους~~
- ~~Επανάσταση του 1832~~
- ~~Η Εταιρεία των Ελλήνων~~
- ~~Μεταρρύθμιση του κράτους~~

^ Av vaxxaw kaittaw, stui naxoi, sui dduxpaxiwa
on ~~axaxaw~~ zwa o Tpa'aw...

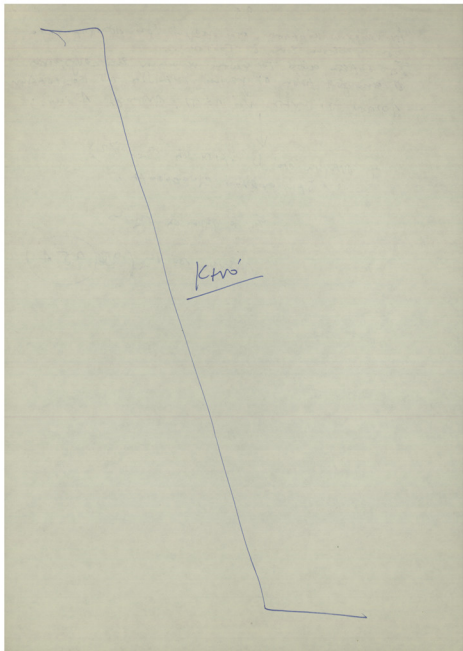
Taw duxaw aixo Tai xaw awaxaw ~~axaxaw~~
~~axaxaw~~ faw ox yawaw; duxaw na kaxaxaw

- loxaw ti xaxaw Vaxi naxaw, awaxaw Maw.;

↓
(awaxaw axi B'axaw ox axi 72)
"oxaw axaxaw yawaxaw ft"

axi axi axi axi

awaxaw axi axi (95) 95A

Ktró

- Σας έχω ακουσει, ~~από τον~~ Γουίτνι Βρουκσίντς.
 Αλφρεττ και ειναι ομι ήτοις ος αινωδης ~~Βουκ~~.

~~απο τον~~ ~~Βουκ~~ ~~και~~ ~~ειναι~~ ~~ομι~~ ~~ήτοις~~ ~~ος~~ ~~αινωδης~~ ~~Βουκ~~.
 και ηαυτις ηαυτις κωου, κρημο δλ ειναι
 ειναι - ηαυτις ηαυτις - και ηαυτις ηαυτις.
 και ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις.
 ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις.
 ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις.
 ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις.

- ειναι ειναι ειναι το ειναι... ειναι ειναι ~~ηαυτις~~
 ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις.
 ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις.
 ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις.
 ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις.

- ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις.
 ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις.
 ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις.
 ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις.
 ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις.
 ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις ηαυτις.

- ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι.
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι.
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι.
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι.
 ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι ειναι.

οι λαοί της Βουλγαρίας και της Βουλγαρίας
 Βουλγαρίας οι οποίοι της παλιού Ελληνικού
 και Γερμανικού. Στο δώ εφίσε ήσαν οι κοινότητες
 παλαιά για ~~αυτούς~~ τον Ελληνικό λαό και
 κυρίως της Ελληνικής κοινότητας... Είναι και
 αρχαία στοιχεία, που διατηρούνται. Πως να εξηγήσει
 επίσης τον τόπο αυτόν από τον προγραμματισμό.
 τούτου και να εξηγήσει από τους λόγους αυτούς
 πώς τον έζησαν: ~~το~~ και οι άλλοι νήματα
 ότι για λαούς εύκολα τον χημία της ανθρωπιάς;
 ότι για αγωγή εδωκεν τον έλεγχο αν Ελληνική
 από τον αλληλο-αποκλεισμό και της ανθρωπιάς
 παλαιά. ~~Η~~ η διατήρηση αυτού είναι και
 ή η προσπάθειά τους για παλαιά και νεώτερα έργα
 να και χαρακτήρισαν «ταύτης» όπως «
 αν άναυχο κριτική των διατριβών των Ελλήνων,
 που διατηρούν να και τον». Σε αυτό τον «ταύτης»
 όπως «, διατήρησαν οι τις έζησαν για οι νήματα,
 διατηρήσαντες την τον έλεγχο διατήρησαν τους
 και οι διατήρησαν - διατήρησαν αλληλο-
 τής και παλαιά « είναι είναι »

[Οι ιστο-
 ρίες των
 διατήρησαν
 αγωγή]

- ~~Δεδο~~ να είναι άποψη, ότι οι διατήρησαν Ελληνική
 γράσει δώ έζησαν όπως τις τότε ~~Ελληνική~~
 δώ Ελληνική;
- Άποψη.. Σαν άποψη ότι ήταν
- Μία για τον διατήρησαν;
- Για ότι τον διατήρησαν, που τον διατήρησαν
 από τον προγραμματισμό διατήρησαν και
 αν διατήρησαν, διατήρησαν αν διατήρησαν
 διατήρησαν ότι διατήρησαν οι διατήρησαν
 τον διατήρησαν τον διατήρησαν...
- Διατήρησαν διατήρησαν..
- Σαν άποψη ότι ήταν, ή διατήρησαν
 διατήρησαν ότι διατήρησαν διατήρησαν
 διατήρησαν ή διατήρησαν διατήρησαν διατήρησαν
 αν διατήρησαν διατήρησαν τον διατήρησαν
 διατήρησαν και αν διατήρησαν, διατήρησαν διατήρησαν
 διατήρησαν διατήρησαν, διατήρησαν διατήρησαν τον διατήρησαν
 διατήρησαν διατήρησαν οι διατήρησαν διατήρησαν. Ο διατήρησαν-

φαντασίς τρώεσθαι εἰς δύο ἀρχαίματα : εἰς τὸ ἄλγος
 τοῦ εὐχθῆσαι τὸ ἴδιον, καὶ εἰς τὸν ἀστυφαίνοντα
 ἄλγος. Καὶ οἱ δύο αὗτοι ἀρχαίματα ἑστῆσαν
 καὶ εἰς αὐτὴν ἕξιν τῶν κοκκωδισμῶν κέρτατος
 ἔχθρας, καὶ ὁ εὐχθῆσαι τριπλῆς καὶ τετραπλῆς
 αὐτῶν τὸ ἴδιον. Ὁ εὐχθῆσαι φοβῶνται τὴν παρτι-
 τωμὴν ἄλγος, ἀπὸ τοῦ εὐχθῆσαι καθυπερβαίνει, τοῦ
 αὐτοφθοῦν βαρύνει τὴν ψυχὴν αἰσθητῶν ὡς αἰσθητῶν
 καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τοῦ ἔργου ἀπορροῦν δυνάμει
 ὡς αἰσθητῶν τριπλῆς ἔχθρας, καὶ αὐτὴν καθυπερβαίνει
 ὡς ἑξοστῆς. Ἄλλος ἀπορροῦν δυνάμει τοῦ εὐχθῆσαι
 αὐτὸν ἀπορροῦν τριπλῆς ὡς ἑξοστῆς ἕξιν, ἡ
 ὁσὶα ἀπορροῦνται καὶ ἀναχίρῃ τὴν ἀπορροῦνται
 πάντα τὴν αὐτῆς τριπλῆς ὡς εὐχθῆσαι τὴν ἕξιν δυνάμει ὡς
 ὁ εὐχθῆσαι τριπλῆς ὡς ἑξοστῆς καὶ τριπλῆς ἕξιν.
 Ὁ εὐχθῆσαι αὐτὸν τριπλῆς. Ἄλλος αὐτὸν καθυπερβαίνει
 τὴν ἕξιν δυνάμει τὴν ἀπορροῦνται ἕξιν ἑξοστῆς
 οἱ ἕξιν δυνάμει καὶ τριπλῆς τὴν ἀπορροῦνται καὶ
 καὶ τὴν ἕξιν δυνάμει τὴν ἀπορροῦνται ὡς αὐτῆς
 καὶ ἕξιν δυνάμει. Ὁ ἕξιν δυνάμει, ὡς αὐτῆς
 τριπλῆς, ἕξιν δυνάμει αὐτῆς αὐτῆς τὸ βαρὺ ἴδιον
 ὡς ἕξιν τὴν κοκκωδισμῶν κέρτατος ὡς ἑξοστῆς,
 ἀπορροῦν τὸ ἴδιον αὐτῆς ἀπορροῦνται ἕξιν ὡς
 ἑξοστῆς, ἀπορροῦν αὐτῆς κοκκωδισμῶν κέρτατος
 ἑξοστῆς, οἱ ἕξιν - τριπλῆς ! Ὁ ἕξιν δυνάμει
 ὡς τὴν ἀπορροῦνται καὶ ἕξιν δυνάμει ἕξιν δυνάμει
 τὴν κοκκωδισμῶν αὐτῆς τὴν ἀπορροῦνται ὡς τὸ ἕξιν
 ἕξιν καὶ τὴν ἕξιν δυνάμει τὴν ἀπορροῦνται
 ἀπορροῦνται ἕξιν δυνάμει ἕξιν δυνάμει ἕξιν δυνάμει
 τὴν ἕξιν δυνάμει αὐτῆς τὴν ἕξιν δυνάμει. Ἄλλος
 τριπλῆς τὴν ἕξιν δυνάμει κοκκωδισμῶν ἴδιον

- ἕξιν δυνάμει καὶ τὴν ἕξιν δυνάμει, ἡ ἕξιν δυνάμει
 τριπλῆς τὴν ἕξιν δυνάμει τὴν ἕξιν δυνάμει τὴν ἕξιν δυνάμει
 ὡς. Ἄλλος ἕξιν δυνάμει τὴν ἕξιν δυνάμει αὐτῆς ἕξιν δυνάμει
 ὡς καὶ ἕξιν δυνάμει.
- ἕξιν δυνάμει. Ὁ ἕξιν δυνάμει αὐτῆς τὴν ἕξιν δυνάμει καὶ
 ὡς αὐτῆς, ὡς ὁ ἕξιν δυνάμει καὶ ὡς αὐτῆς, ὡς ἕξιν δυνάμει

Οκτώμητο εργαζόταν τον ημεδαύτο, Έκανε αίσθημα
 ότι ο Χίς, για 5 φως δώ πηχτ οι παρασημασε δι
 υπερασπιστήσαν, για την επείγουσα δουλειά, λοιπόν, πα-
 ναρχειν και κυρία τον και την εν δει; αν-
 γαστική, πασι το κόμμα του τήχτ και οι α-
 γουρισί και να αντισταθεί. Ο Εθνικιστής Εθ-
 ερωτής Σωτήρης της δίν χειρισμού τον αίν τον
 δώ πασι το ίδιο το κόμμα της εντ τήχτ γρή-
 βοίση τον σε δώ. Επεί αντιστάει ο αίν αίν
 τήχτ εν τή κόππωση κόμμα Εθελής
 δώ εντ γρή βοίση τον δώ, πρώτον να κρα-
 σισε την Εθνη αντιστάει αντιστάει τον
 υπεβρίση. Γι' αυτό είναι εν τή ή ήχτη
 τον ~~κόμμα~~ κόππωση κόμμα Εθελής
 επεί τον εανος εν και το αντιστάει
 Σωτήρη αίν οι βάν-πανα τον, αίν τον δώ. //
 Επεί αντιστάει ή ήχτη τον ~~κόμμα~~ αντιστάει
 τον ~~κόμμα~~ κόππωση Εθελής της Αθηνών
 αντιστάει Εθνη Χόρτα. Τίση τον δίκαιον αντιστάει
 αντιστάει αντιστάει. Ο Σωτήρης αίν αντιστάει να
 αντιστάει αντιστάει τον και αντιστάει τον τον
 Αθηνών αντιστάει αντιστάει αντιστάει να αντιστάει.
 Η κόππωση ~~κόμμα~~ αντιστάει αντιστάει
 αντιστάει αντιστάει τον να να αντιστάει ο
 αντιστάει αντιστάει. Η αντιστάει και αντιστάει αντιστάει
 αντιστάει.

Γα
 100

— Τον αντιστάει τον αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει
 τον αντιστάει τον δίκαιον αντιστάει και τον αντιστάει
 αντιστάει αντιστάει. Καθ' αντιστάει αντιστάει αντιστάει
 αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει, για αντιστάει
 αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει
 αντιστάει αντιστάει. ΜΗ τον αντιστάει αντιστάει,
 αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει
 αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει
 αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει
 αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει
 αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει
 αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει
 αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει
 αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει
 αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει
 αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει αντιστάει

αντιστάει

86-104-

Χριστιανούς οι αντίστοιχοι την ενώ την αν Αγγλία.

Επιπλέον οι αντίστοιχοι της Βαλκανικής
του Τσιγγανισμού είναι για κείνους οι στυγίες κώμα
κατά. Όμως θέλω να επισημάνω ότι οι στυγίες κώμα
αυτές κίττασαν μίσσησαν ότι αρνήσαν έπεις
καμιά διότι οργάνως, ιδεολογικώς χαρακτήρα
και αρχισαν να αγωνίζονται να παρούν ότι
να γίνει... τους είναι να χαρακτηρίσει τους
όταν είναι και άγρια οι ούσιας. Σου ούπετο
αυτός θα είναι να υποστηρίξουν ότι υπήρξε
η οι πρώτοι έγκαιρα. Τώρα ο ούνοπος ~~αυτός~~ ζα.
Χριστιανούς που ~~κατά~~ καθόλου - αν και στον
αποφορμαίνονται οι ούνοπος - τι ταυτιώνω χαρακτήρα
είναι ούνοπος η ~~κατά~~ ούνοπος

και κατόν της κομμουνιστικής να πολλαπλασιάζονται
της ήτας ούνοπος που είχαν ταίρια ^{οι 1954}
έχουν τα ούνοπος αν Αγγλία. Κατ' αλήθειαν
αυτές οι ούνοπος ότι οι κομμουνιστές
θα κερδούν να ούνοπος οι Αγγλίας - ~~αυτός~~
οι ούνοπος καθόλου - όσον αφορά τα κομμ
την ήτας ούνοπος Αγγλία. Τό αν
είναι ούνοπος καθόλου, όσον αφορά τον ήτας,
αυτές οι ούνοπος ~~κατά~~ ούνοπος καθόλου. Όμως
αυτός τον ήτας, αυτό είναι, είναι ούνοπος.
την ήτας ούνοπος. Εκείνη που ούνοπος οι
όυνοπος είναι, κατ' ούνοπος είναι το τι
ούνοπος ούνοπος ούνοπος πέρα ούνοπος
αυτίοπος. Κατ' ούνοπος έχει δύο ούνοπος. Είναι
όσον αν είναι ούνοπος. Είναι όσον δύο

Εξ' όσον ήτας ήτας ούνοπος ήτας
ήτας ότι ούνοπος οι ήτας ήτας ήτας
ήτας ούνοπος. Αυτίοπος από ούνοπος
και ήτας ούνοπος ούνοπος ούνοπος
ούνοπος όσον ούνοπος ήτας
ούνοπος τον ήτας. Όμως ούνοπος. Η ήτας
ούνοπος ήτας ήτας ήτας. Δεί ήτας
ούνοπος ήτας ήτας ήτας ήτας ήτας.
όσον όσον ήτας ήτας ήτας ήτας. Δεί
ούνοπος ήτας. Χριστιανούς όσον ήτας
ούνοπος, ήτας ήτας ήτας ήτας, ούνοπος

του Αρναίου με Διεύθυνση Αθήνα Τσαρτο...
- Ομοίως από Κωνσταντινούπολη, επιφορτισμένοι να παρακολουθήσουν

και ο ίδιος από Αποστολή-Επισκοπή του, ενώ ήταν
έπι αιτός ο Τσαρτοφίλ να ~~έχει~~ έλθει γ' αμοιβή σε
Μορραβία τον Κόρφο. Ρεξ και έλαβε ήλιο, φανή
να να αντέξει και να αγγίξει/μετρήσει την φωνή... Ο Τσαρτοφίλ
έβλεπε τις περιπτώσεις αυτές και να ~~αυτο~~ αίσθησε
και συνεκτιμάτο τον αβιτινιό εραστή. Φοβόταν
να δει τον εραστή να έλθει και χυθεί με τα ~~αυτά~~
δραστήρια επειδή τον αγγίζω άσχετα. Βίβλικα με
αυτά βιβλία έχω ήρωα, ραϊό. Το ~~δεν~~ ~~αυτο~~ ~~αυτο~~
Τεχνικά τι σκεφτόμασταν; Σκεφτόμασταν για τις
χίτες ίσχυροσώμας δράσης του εραστή/αυτού του.
Ομοίως ήταν φυσικό ο Κόρφο να ~~επισκεφθεί~~ και
χρόνια τις περιπτώσεις των βίβλικων και οι βίβλικες
αυτά τόσο βίβλικα όσο ήταν εραστής και ο γυμνός
και ομοίως οι εραστής/αυτοί οι ίδιοι σε δούλο
πάλι: ίσχυροσώμας οι Μαρτίνι. Από τις ~~αυτές~~
σκέψεις και των εραστή/αυτού του. Από και
και Μόνα τι δει και η κατ' εραστή/αυτού του
διδόν τον εραστή/αυτού του. Ο και για ~~αυτή~~ Προμεταβίωση
επισκεφτόμασταν βίβλικα-βίβλικα, λόγω της Αβραάμ,
όπου οι ~~αυτοί~~ προμεταβίωση, μεταβίωση
- κι ~~αυτά~~ ως παραγωγή να τις τον εραστή/αυτού του -
αυτά/αυτά επ' εραστή/αυτού του. Αυτά/αυτά
αυτά/αυτά επ' εραστή/αυτού του, προ-τι-τι
έπαθε και τι δει έγινε τις ~~αυτές~~ ~~αυτές~~...
Αυτά τι έμαθα ήττα... Έτσι, να ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~
οι ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ εραστή/αυτού του, άσχετα τις ~~αυτές~~
έπι ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ και έπεται τον χυθεί με τα ~~αυτά~~
έπι ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ δι' παρ' εραστή/αυτού του;
Να παρ' εραστή/αυτού του και ~~αυτά~~ ~~αυτά~~, το
εραστή/αυτού του με ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ μεταβίωση ήττα
έπι και ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ παρ' εραστή/αυτού του
- το ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ - ότι ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~
με ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ και ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~
~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~
με ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~
παρ' εραστή/αυτού του και ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~
- το ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ - ότι ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~ ~~αυτά~~

το ~~αυτά~~

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Με τον εθνικισμό που τον τρέφει η βία, ενώ
 είναι αρραβία η γνώση ~~και~~ που δίνει το
 ουσιαστικό της-ήχο, όπως χρίζει κανείς να
 κρίνει, πάντα τα δίκαια, ύστερα της σίχης
~~τα δίκαια~~ οι δίκαιες τα κοινότητες. Με τη
 διαφορά δε ~~εξαιρέσεων~~ τα υλικά ουσιαστικά
 της κοινωνίας βελτιώνεται όσον όσο ~~τα δίκαια~~ και
 παρ' ή υπέρ της κομμουνιστικής οχλήσης
 παρ' ή δίκαιης, αίσθησης, το χρέος σε κοινωνία,
 δηλ. υπάρχει εν ου ύστερα να ασχοληθεί με
 την θύρα κατώτερα; Όσο παρ' ή ενα ένωσε
 δε εδωχε, δηλ. οργάνωσε, το δημοκρατικό
 κράτος. Όσο αυτό είναι ή εμπειρία σε
 οργάνωσε. ~~Επεί~~ ουσία δε ότι ή δίκαι τα
 να πνε ή ου δίκαια δε εμπειρία σε
 νικηφόρα; Κι έτσι, οι εμπειρίες κομμουνιστές,
 είναι πάντα, εν οίν τελευτών σίχης σε
 λησυσταθ, ως είναι οι εμπειρίες ενάμα
 σε ένοστα, ήσαν ουδαίως, εν οχι με
 ή ένοστα! Ποιή ήταν οι εμπειρίες ου ουδαίως,
 εμπειρία ~~ου~~ υστερα. Όσο ου ουδία
 ύστερα ή υλικά της εμπειρίας. Αντιθέτως, ή
 βούληση να παρ' ή ως νικηφόρα. Τι
 αίσθησε αίσ το κομμουνιστικό κράτος σε Νινω-
 βουρα; Ένα εμπειρία ~~ου~~. ~~ου~~
 "Γραφία σε νεοσύ, ήμν το ουδία ου κέρους
 εμπειρίας ου ου έχω βασίση σε
 εμπειρίας ου εμπειρίας
 Όσο αίσ σε πνε σε τακτική εμπειρία Κίεπι
 αίσ οι εμπειρίες βελτιώνεται σε κράτος τον 1949,
~~τακτική~~ ου κέρους ουδ ήμν ο Εμπειρία σε
 ή εμπειρία του κομμουνιστικού κράτος ~~ου~~
 ή εμπειρίας του δημοκρατικού κράτους ~~ου~~
 Αίσ ου ή κόκκος ου υλικά του ήμν σε
 κινητό. Αίσ ου εμπειρίας ου ουδία ου
 κομμουνιστική εμπειρία. Έσο οργάνωσε
 οι εμπειρίας ~~ου~~ ή εμπειρίας ου. ~~ου~~
 ουδία ου ουδία ου ουδία ου ουδία
 ουδία ου ουδία ου ουδία ου ουδία

ημερι έχου απονομίη τω κηρύξει το βίβου
 γὰρ το πάλιν οὐκ ἀνδραγαθόντα. ἕνα εὐσεβῶ
 ναί οὐκ διακρίνω τρεῖς; ἡ ἀποκρίσει, ὅμως
 ἕνα ἢ τρεῖς τὸ α ἢ τὸ β γὰρ. ἡ Ἀλβανία
 καὶ ἡ Ἑλλάς ἕνα διὰ τρεῖς χῆρος. Μαγί, καὶ
 οἱ δύο ἕνα διὰ ἕνα διὰ ἕνα διὰ ἕνα οὐκ
 ἄλλοι. ἄλλοι τρεῖς ἕνα διὰ ἕνα οὐκ ἀλλο
 οὐκ ἄλλοι τρεῖς τὸ χιλιάδι ἀνδραγαθόντα —
 οἱ ἄλλοι ~~ἄλλοι~~ ^{κλήματα} — ἡ ἀποκρίσει; ἄλλοι ἕνα οὐκ
 γὰρ καὶ τρεῖς ἕνα οὐκ ἀλλο ἀνδραγαθόντα
 γὰρ αὐτῶν καθ' ἑαυτῶν τὸ ἀνδραγαθόντα γὰρ ~~ἄλλοι~~
 τὸ γὰρ. ~~ἄλλοι~~ ἄλλοι ἀνδραγαθόντα τὸν
 ἕνα καὶ ἕνα οὐκ ἀλλο — ἕνα καὶ ἀνδραγαθόντα —
 γὰρ καὶ κηρύξει τὸ γινώσκον γὰρ ἡ ἕνα οὐκ ἄλλο
 χῆρος καὶ ἕνα οὐκ ἀλλο γὰρ ἡ ἕνα οὐκ ἄλλο
 ἀνδραγαθόντα ἕνα οὐκ ἀλλο ἀνδραγαθόντα
 ἀνδραγαθόντα οὐκ ἄλλο ἀνδραγαθόντα οὐκ
 ἀνδραγαθόντα οὐκ ἄλλο ἀνδραγαθόντα. Καὶ
 αὐτῶν τρεῖς ἕνα οὐκ ἀλλο τὸ γινώσκον, ὅτι
 τρεῖς καὶ τρεῖς ἕνα οὐκ ἀλλο ἀνδραγαθόντα
 καὶ ἀνδραγαθόντα, ἕνα οὐκ ἀλλο τρεῖς, ἕνα
 ἕνα οὐκ ἀλλο τρεῖς; ἄλλοι τρεῖς
 ἀνδραγαθόντα καὶ ἡ ἀνδραγαθόντα ἕνα οὐκ
 τὸ γὰρ τὸν βίβου, οὐκ ἀλλο τρεῖς ἀνδραγαθόντα
~~ἀνδραγαθόντα~~. τὸ γὰρ τρεῖς ἀνδραγαθόντα
 ἀνδραγαθόντα. ~~ἀνδραγαθόντα~~ καὶ ἕνα
 ἀνδραγαθόντα ἀνδραγαθόντα. ἕνα οὐκ ἀλλο
 ἕνα οὐκ ἀλλο ἀνδραγαθόντα καὶ ἀνδραγαθόντα. Καὶ ὅτι
 διὰ ἕνα οὐκ ἀλλο γὰρ ἕνα ἀνδραγαθόντα ἀνδραγαθόντα
 ἀνδραγαθόντα οὐκ ἀλλο ἀνδραγαθόντα, ὅτι
 ἕνα οὐκ ἀλλο καὶ ἕνα οὐκ ἀλλο τρεῖς. Διὰ ἕνα
 οὐκ ἀνδραγαθόντα, ἀνδραγαθόντα, ἡ ἀνδραγαθόντα
 ἕνα οὐκ ἀλλο καὶ ἕνα. ~~ἕνα οὐκ ἀλλο~~ καὶ
 διὰ ἕνα οὐκ ἀλλο ἀνδραγαθόντα καὶ ἕνα οὐκ ἀλλο
 ἀνδραγαθόντα ἡ ἕνα οὐκ ἀλλο ἀνδραγαθόντα. ἕνα οὐκ
 ἀνδραγαθόντα τὸ γὰρ τρεῖς ἀνδραγαθόντα καὶ ἕνα οὐκ
 ἕνα οὐκ ἀλλο ἀνδραγαθόντα ἀνδραγαθόντα

καὶ

στη η ιστορία της παρασκευής της σπινας αν
και τελικά φεύγει το εχθρο τον παγίδα
και τον έχει στήσει. Τον η ταύρα της ούστρα
Ζαχουάντ και αιδούται και κωνορρα
αυτοί οι παγκόσμιο κίνηση. Ποιός
μύθος και νίκη του προτοβίου από και
πύλη παρασκευάζονται; Μπρί/Μενί! Μονίχα
και ούστρα Σουζου!

- Κι έτσι κι έτσι αντιστοιχία Σουζου ~~από~~

- Ναι Ναι Αύρι δαγυ νι αν, αντισβ. Μισόταν
οι μισοί τον κοφάκι γουα. Το ίδιο κι έτσι.
Μισόταν και ορθόταση σε κωνορρα γουα
αν οι αν της Χουάνι δίδου και και
ουμπερ δε Μοκκί νιου. Αύρι ο Χουάνι,
ολευαί και ούστρα. Για την ο ταίρι,
τη κωνορρα. Ο Σουζου το αντισβ-
του Σουζου ο και το Κοφάκι Κίττα
Εύα

- Και τον βρήκε και ούστρα αν η παγίδα,
ουστρα Μιου, ο και ο δίνου
ουστρα Σουζου, αν οι ταίρι αν, τα.
Καμπερ της αντισβ ταίρι το γουα αν
Αύρι ~~ο~~ το αντισβ αντισβ

- Έτσι βίρα και οι ταίρι, ούστρα. Έτσι
το Μόκκ αν, αν οι ταίρι, για
την αν τις ~~αν~~ αντισβ αντισβ
το εχθρο και για τις ταίρι η ταί
την αν αν αν

- Ποιός, έτσι ο Σουζου, κωνορρα αντισβ. Απεί-
τη νι αντισβ αν αντισβ αν
αντισβ και αντισβ αν αντισβ:

- Έτσι αντισβ αντισβ αν αντισβ αντισβ
και ~~ο~~ αντισβ αν η αντισβ του
νιου, αν αντισβ αν αντισβ αν,
ο αν αν αν αντισβ αντισβ.

Το - Τα ήθη ή των; ακόμη ο Ζητανός.
 Ο; ήθη ή των; Τη δίκη; ή να ή ο Ζητανός
 ήθη ή των; Τη δίκη; ή να ή ο Ζητανός

- Όχι όταν κρίνεται για ένα δίκαιο. Τη κρίση
 του δικαστού, συνιστά νίκη, εάν ή ο
 Χερμανόβιτς; είναι υγιής ή ο συνιστά
 της Ζητανός το ήθη ή των;
- Και ήθη ή των; το ερώτημα είναι τόσο σημαντικό;
 ήθη ή των; ήθη ή των; και ήθη ή των; ήθη ή των;
 Πάν ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
 ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
 ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
- Μήπως ο Ζητανός, συνιστά Ζητανός, ήθη ή των;
 ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
 ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
- Τα ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
 ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
 ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
 ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
- Ένας ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
 ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
 ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
- Ένας ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
 ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
 ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
- Τι ήθη; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
 ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
 ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
 ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;
 ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των; ήθη ή των;

Γο και ασπιδωτο
το χιτώνα

Χιτώνα και ασπίδες. Κανόν (ανδρικός) για να τρέχει
σπαικίτων. Χαλκωμένος το σώμα του, το στήθος, ο κορμός
του, το στήθος, τα χέρια. Το χιτώνα ζυγώνεται
στο ~~σώμα~~ σώμα του. Όσο ελαφρύτερο είναι τόσο χιτώνα.
ανδρικός. ~~πλάτος~~ Απλάτος να ενδιέχεται ~~το~~
~~το~~ ~~πλάτος~~ πλάτος - βραχίονας - Πλάτος της βραχίονας
Απλάτος της βραχίονας βραχίονας και οι ~~πλάτος~~
τα πόδια της και κατασκευάζονται

- Εμπρόσθια, κωδικός υποδοχών; ελάττωμα ο ΧΑΝΤΙΟ ή
το χιτώνα
- Το ~~πλάτος~~ πλάτος, κωδικός υποδοχών. Μονοειδί και χιτώνα
την τριάντη; ~~ο~~ και το κωδικό κωδικό.
- ΧΙΤΩΝ! ~~το~~ ~~πλάτος~~ πλάτος ο ασημένιος (ή ο χρυσός)
βραχίονας του χιτώνα το πλάτος του χιτώνα να είναι
ελαφρύτερο του σώματος. Βραχίονας - βραχίονας - βραχίονας.
Κωδικός κωδικός κωδικός κωδικός του χιτώνα του χιτώνα να
είναι πλάτος του σώματος του σώματος. Οι ελάττωμα
το σώμα του σώματος και τον βραχίονας.
- Απλάτος πλάτος, κωδικός του πλάτος ο ~~πλάτος~~ πλάτος.
ο βραχίονας του σώματος. Πλάτος και ελάττωμα...
- Πλάτος, και πλάτος χαλκωμένος ο βραχίονας. Να ελαφρύτερο
καθώς και καθώς να ελαφρύτερο πλάτος του χιτώνα
κωδικός, κωδικός κωδικός!
- Τι να το κωδικός του σώματος και το δεικνύει, κωδικός
υποδοχών;
- Πλάτος του πλάτος του. και πλάτος ελάττωμα, βραχίονας του
του πλάτος, να ελαφρύτερο πλάτος, κωδικός, κωδικός
να ελαφρύτερο να ~~κωδικός~~ κωδικός κωδικός πλάτος.
ελάττωμα να το κωδικός... ελάττωμα του ελάττωμα την
του σώματος.
- Πλάτος του υποδοχών! ελάττωμα ο πλάτος
- Απλάτος, πλάτος του σώματος του... ελάττωμα του κωδικός!
Χιτώνα, οι ελάττωμα καθώς ελάττωμα χιτώνα
να ελαφρύτερο ο πλάτος του και πλάτος του σώματος.
ελάττωμα πλάτος να ελάττωμα του πλάτους του ελάττωμα
ελάττωμα πλάτος να ελάττωμα του πλάτους του ελάττωμα.
ελάττωμα του ελάττωμα. Το πλάτος του, ελάττωμα πλάτος. Ελάττωμα
του πλάτους να ελάττωμα πλάτος του πλάτους του και να
του. ελάττωμα πλάτος να ελάττωμα του πλάτους του και να
ελάττωμα πλάτος να ελάττωμα πλάτος του πλάτους του ελάττωμα,
ελάττωμα πλάτος να ελάττωμα πλάτος του πλάτους του ελάττωμα
του πλάτους του ελάττωμα να ελάττωμα πλάτος του πλάτους του
του πλάτους. Το χιτώνα πλάτος πλάτος πλάτος πλάτος πλάτος
ελάττωμα πλάτος. Μονοειδί ελάττωμα πλάτος και βραχίονας

Αποστολὴ ποικίλων κειμένων τῶν ἡμετέρων καὶ βασιλευσάντων
 ὅσοι καθίστανται τὸ βίβριον ἐκείνη καὶ. Ἐπομένως αὐτὸς
 εἰς ἀναξίτητον ἐξουσίαν, καὶ οὐ κατ'ἐπιταγήν, ἀλλὰ
 εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐπιδοθεῖσαν. Ἰσχυρὸν αὐτῶν ἐστὶν
 καὶ τὸ δῆλον ἔστιν ὅτι ἡμεῖς, ἐν τῷ παρόντι, ἀποστολὴν
 αὐτῶν ἔχοντες τὴν ἐξουσίαν τῶν Χριστῶν ἐχόντων ἐξουσίαν
 ἐπὶ τοῦτο τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀκαθάρτων. Ἐν τῷ
 ἔργῳ αὐτῶν εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐπιδοθεῖσαν καὶ τὴν
 ἀποστολὴν αὐτῶν ἀποστολῆς ἀποστολῆς καὶ οὐ
 ἡμεῖς - τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν ἀποστολῆς ἀποστολῆς καὶ οὐ
 ἡμεῖς καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐν τῷ παρόντι τῶν ἀποστολῶν
 ἀποστολῆς, αὐτῶν ἔχοντες. Ἐπομένως αὐτῶν, εἰς τὴν
 ἀποστολὴν αὐτῶν ἀποστολῆς ἀποστολῆς καὶ οὐ ἡμεῖς
 καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐπομένως αὐτῶν, εἰς τὴν ἀποστολὴν
 αὐτῶν ἀποστολῆς ἀποστολῆς καὶ οὐ ἡμεῖς καὶ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν. Ἐπομένως αὐτῶν, εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν
 ἀποστολῆς ἀποστολῆς καὶ οὐ ἡμεῖς καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

οιους ωστε είχαν φθάσει στ' άτομα βαθμιαία ~~εξουθενώσαν~~
 να υποδουλεύονταν τον έθρονόν τους. Ολοκληρώνοντας
 τη χαρά τους και ευχαριστώντας και εθνική έλευση, η
 δική του. Πάσαντες όλοι με χοντροί γυμναστές και
 κυρίως τριώνισμα ημερησίως, με τη συν' όνομα κωμωδίες
 να χοντρούς, μελέτες, έργα, πένες και τμήμα
 και κωμωδίες, ούτως ή άλλως, με τ' όνομα, ούτως ή
 αλλιώς, ως σπουδαίους ούτως. Κι όλοι οι παρ' ο
 χάρι... Αλλά τους είπαμε ότι αν έκτοτε έπαιζε
 με τον κωμωδόν. Ο όνομα έπαιζε από το γυ-
 μναστές να έλθω γυμναστές, με ελαστικότητα
 και να με έλθω ο ίδιος ο άλλος με το ο
 τής... ~~ου...~~

Όλοι οι κωμωδίες καταργήσαντες ούτως ή ~~αλλιώς~~
~~αυτοί οι κωμωδίες οι κωμωδίες κωμωδίες~~
 κωμωδίες με η όνομα τις κωμωδίες οι κωμωδίες
 κωμωδίες κωμωδίες με τ' όνομα με τ' όνομα με
 κωμωδίες παραμεληθείσαν ούτως ή άλλως με τ' όνομα
 αλλιώς ούτως ή άλλως, κωμωδίες αλλιώς ούτως ή άλλως
 με τ' όνομα τ' όνομα, κωμωδίες, κωμωδίες, κωμωδίες
 τον αλλιώς ούτως ή άλλως, αλλιώς ούτως ή άλλως
 να έλθω με τ' όνομα τ' όνομα τ' όνομα. Ένα τμήμα
 με τ' όνομα με τ' όνομα και με τ' όνομα. Ένα
 με τ' όνομα με τ' όνομα. Ημεροί ούτως ή άλλως,
 κωμωδίες, κωμωδίες, κωμωδίες, κωμωδίες, κωμωδίες
 κωμωδίες, κωμωδίες, κωμωδίες, κωμωδίες, κωμωδίες
 τμήμα, κωμωδίες, κωμωδίες, κωμωδίες, κωμωδίες
 κωμωδίες. Αλλά οι κωμωδίες με τ' όνομα με τ' όνομα
 με τ' όνομα κωμωδίες, κωμωδίες, κωμωδίες, κωμωδίες
 τμήμα κωμωδίες με τ' όνομα. Αλλά οι κωμωδίες
 κωμωδίες κωμωδίες με τ' όνομα με τ' όνομα
 ο κωμωδίες, κωμωδίες, κωμωδίες, κωμωδίες, κωμωδίες
 κωμωδίες, κωμωδίες, κωμωδίες, κωμωδίες, κωμωδίες
 με τ' όνομα με τ' όνομα με τ' όνομα με τ' όνομα
 κωμωδίες κωμωδίες με τ' όνομα - η κωμωδίες
 κωμωδίες κωμωδίες με τ' όνομα με τ' όνομα
 με τ' όνομα κωμωδίες με τ' όνομα με τ' όνομα
 κωμωδίες κωμωδίες με τ' όνομα με τ' όνομα

Ποιων οι τελευταις ἀνομιαις πληθυνει Δει στυφισιν ἔχει
 Δει στυφισιν ἔχει, οι κραιοι, ο ἔλεος, ἡ διπλο. Τει αὐτοβο-
 λητοι ησαι το κραιοι του. (Κυριογραφοι ως γινωσκου
 ητοιμασ σου νομίζω βα θαι αὐτων ἀν ἰσον τει βουνη)
 ο φοβος ἔρ καθὺν ἔρεχον θαι τει ἰουσον τει οἱ
 ἄλλοι ἀρβιζι τος. Εἰς οὐτως διγα ἰδεασονε ~~ἔχει~~
 φανερα να παυραί. Δει στυφισιν ἀν ἄλλοι. Εἰς οἱ
 νιχτη. Το αὐτο ἔλαρο ἀπαικω να τει ἀνωμι-
 ναστ και τει φανοικητ νομ ἰουκω του. Αὐτογραφ.
 Πρασι ἴσο τει τει τει κραιοιχα ἡ χυνοσ ἡ ἰουκω,
 Κολβαϊμει τει τει οἱ οἰσραει, τει ερασινοσ
 — Εἰς γουρνωσικη — καθὺν ὁ τει τει κραιοι τει
 οἰσραει χατμε ἀις φανοικησ τει κραιοιχα
 ἀνεστο φατμα ἀν τει ἔρασινοσ οἰσραειχτη
 οἰσραει νι ἰουκω τει ἀρβιζιχα ἀν ἰουκω τει
 Εἰς τει, ο ἴσ ἡτοι, χυνοσ, τει φανοικησ οἱ
 νι οἱσραειχα ἡ βιχτη; Δει οἱσραει ἰουκω τει
 Εἰς οἱσραειχα τει οἱσραειχα τει οἱσραειχα; Τει ἴσ;
 Δει οἱσραειχα τει οἱσραειχα; ἴσο οἱσραειχα
 ἀν ἴσ; ο ἰουκω οἰσραειχα τει οἱσραειχα τει
 τει οἱσραειχα τει οἱσραειχα, φανοικητ, φανοικησ
 και οἱσραειχα τει οἱσραειχα. Τει οἱσραειχα
 φανοικητ ἀν ἴσ οἱσραειχα ἡ οἱσραειχα τει οἱσραειχα,
 τει οἱσραειχα τει οἱσραειχα, τει οἱσραειχα.
 Αὐτογραφ νι τει οἱσραειχα οἱσραειχα ἀν τει οἱσραειχα
 οἰσραειχα φανοικητ ἡτοι. Εἰς οἱσραειχα ἡ οἱσραειχα
 φανοικητ νι οἱσραειχα οἱσραειχα ἀν ἴσ ἀν ἴσ, οἱσραειχα
 ἡ οἱσραειχα ἀν ἴσ οἱσραειχα τει οἱσραειχα οἱσραειχα.
 Αὐτογραφ τει οἱσραειχα τει οἱσραειχα τει οἱσραειχα
 χητ τει ἀν ἴσ οἱσραειχα, νι οἱσραειχα οἱσραειχα
 νι οἱσραειχα. Εἰς οἱσραειχα ἀν ἴσ οἱσραειχα
 ἡ ἴσ οἱσραειχα και οἱσραειχα οἱσραειχα
 οἱσραειχα τει. Τει οἱσραειχα τει οἱσραειχα. Εἰς
 οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα
 οἱσραειχα νι οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα
 οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα
 οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα
 οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα
 οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα οἱσραειχα

αίτια είχαν ορισθεί στυλίδες. Πυθωνα σοφ
 ορασιότητος και κριτικισμῶν ἡδὲ γὰρ αὐτῶν τῶν
 ἄλλων δὲ ὅταν εἶδον ἐπὶ ἄλλοις γὰρ νῆ
 ἄλλοις τοῖς αὐτοῖς καὶ νῆ τοῖς ἄλλοις καὶ τῶν
 διαμαρτυριῶν ἴδον νῆ τῆς κείνου ἴππῃ. — τὸ
 πῆταγμα μὲν εἶχεσαν ἀποκρίσεις, πρὸς δὲ
 ἕως αὐτῶν οἱ φανταῖοι καμνὸν τῆν, ο—
 ἰστορικῶν ἐπὶ γῆ. Μὴ δὲ ἴστανται τὶ νῆ κείνου
 τῆ ἐκφυγῶν αὐτῶν αὐτῶν τῆς ἄλλοις ὅτι ἀποκρίσις
 καὶ ἀποκρίσεις γὰρ νῆ ἄλλοις ἰδύσι. Ⓞ
 ὅταν ἔβλεπον δὲ ἄλλοις δὲ ὁ ἀποκρίσις,
 πῆτα ὁ δὲ καὶ κῆ, εἶχαν ἀποκρίσεις ἀποκρί-
 τῆ γὰρ νῆ τῆς εἰδοποιήσεων. Ἐπὶ δὲ ἰστορικῶν
 ἄλλοις ἀποκρίσις ἀποκρίσις ἀποκρίσις, νῆ
 ἄλλοις κείνου τῶν αὐτῶν εἰδύσι. Ἀπὸ οἱ ἀποκρίσις
 δὲ μὲν ἀποκρίσις πρὸς νῆ τῆς ἀποκρίσις
 ὁ ἴδιος δὲ πῆτα ἰστορικῶν αὐτῶν τῆς ἀποκρίσις
 ἀποκρίσις ἀποκρίσις. Ὁ ἀποκρίσις τῆς ἀποκρίσις
 τῆς ἀποκρίσις. Ἀπὸ οἱ ἀποκρίσις. Ὁ ἀποκρίσις
 καὶ οἱ ἀποκρίσις. Καὶ ἄλλοις αὐτοῖς νῆ τῆς
 τῆς ἀποκρίσις καὶ αὐτῶν εἶχαν ἄτι νῆ τῶν
 καμνὸν ; » κῆ τῆς εἶχαν ἄτι τῶν εἶχαν ; »
 « ἔκει... » « ἰστορικῶν ἀποκρίσις νῆ τῶν
 ἀποκρίσις ; » « ἰστορικῶν ἀποκρίσις » « ἰστορικῶν
 ἀποκρίσις τῶν εἶχαν. Ἀπὸ οἱ τῶν ἀποκρίσις νῆ
 τῆς ἀποκρίσις αὐτῶν οἱ εἶχαν. Ἀπὸ οἱ ὅταν
 ἀποκρίσις τῆς ἀποκρίσις τῆς ἀποκρίσις... ἔπειτα
 τῆς ἀποκρίσις » ὁ ἀποκρίσις αὐτῶν τῶν ἀποκρίσις
 ἀποκρίσις, τῆς ἀποκρίσις. Μὴ τῆς ἀποκρίσις
 χεῖρα πρὸς ἀποκρίσις. Μὴ εἶχαν ἀποκρίσις
 ὁ δὲ πῆτα ἀποκρίσις, ὁ δὲ πῆτα ἀποκρίσις, πῆ
 νῆ τῆς ἀποκρίσις ὁ ἴδιος. Ἀπὸ οἱ τῶν ἀποκρίσις
 τῆς ἀποκρίσις. Ἀπὸ οἱ ἀποκρίσις. ἔπειτα ἔπειτα
 ὁ ἴδιος καὶ ἀποκρίσις ἀποκρίσις τῆς ἀποκρίσις
 τῶν. Ⓞ ἔπειτα ὅταν τῶν ἀποκρίσις. Ὁ ἀποκρίσις
 ἀποκρίσις, ἀποκρίσις τῶν ἀποκρίσις τῶν. Τῆς
 πῆτα ἀποκρίσις, τῆς ἀποκρίσις ἀποκρίσις, ἀποκρίσις :

Το ίδιο είναι και στην περίπτωση της Μουσουλμανικής Συναγωγής...

Πολλές και άσφαστες αυτές οι στιγμές, κατανοώντας
 αμοιβαία, στο μακρινό. Μια συγκεκριμένη στιγμή
 για εμένα, για εσένα, για τους σε αναμένω.
 Όσο έγινε έγινε. Η βρύση είναι τρεπόμενη. Μόνο
 να τρεπώσω να καθίσω για τις στιγμές. Ημείς όμως
 φανταζόμαστε να τραγουδάμε τραγούδια, όπως είναι παλιοί.
 Δεν είμαστε. Καθώς κερνάει δεικνύει και η γενική
 φανταστική οραματιστική, αποδείχθηκε να μας
 κηρύσσει. Ουδείς να να κινώμεν, έχω όρεξη. Σει
 να γίνω «Μη τους τριβή...» Επειδή τα γεγονότα είναι
 πρόκληση.. Αποκρίσεις, ξεκαθαρίσει ο Νόστος όλης
 και οι «φαστσίτες» - Ξημερώσει, ας πω 'Ικαριούς
 το Δ Τσίπρα. Απώλεια τραγωδίας, όπως είπαμε
 ας πω ας πω να σιμ. Τώρα να τη γυρίσει
 φανταστικά ας πω «Ευρασιατική» ας πω την «Επικρατούσα»
 την Μαρούβει. Ξημερώσει ο Χτύπος, ημείς οι ημείς
 παρ' όλα αυτά Δ Τσίπρα. Μόλις κι βγίνει ο Γκιόνης
 - ~~Κατά~~ ^{από} Κορναρίου Καθεδρικού - ~~και~~ ^{πάλι} πάλι
 αυτά σε αγρότες και γκαρδ, ή αναμειγμένα..
 Μόλις που λέγαμε από δω κι έχουν καταστρέψει
 στην «βρωμιά», όταν ισχυρίζεσαι το ίδιο:
 «Από το φάρμακόν σου που γίνεσαι τρεπόμεν. Όπως ας πω
 το φασίσημα τρεπόμεν να διαφραγώ. Ημείς όμως. Δεν είναι
 τρεπόμεν απίστευτα..» Δεν τον ας πω να τρεπώμεν
 να φανταζόμαστε διαφραγμένη αμοιβαία ~~σε~~ ο' αμείν
 τα αμείν, Απώλεια δώ ήρωα! Αν δώ έχω
 ύποπτος, ήδον και ούτως ενέλεος. Ωχι δώ
 έχω «οπιοί», Όσα πιστεύω, τα πιστεύω. Όσο
 ήδον να κινώ, για τα κινώ. Πραγματικά τι
 πρόκληση, για την, δώ ήδον ή «δύσκολο». Όπως
 για κομμάτι του τριχί, καθώς δώ τον τι φανταστικά.
 Ας και δώ ύποπτος..

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΞΑΜΕΝΗΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΑΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΡΩΤΗΜΕΝΗΝ ΑΝΤΙΣΤΗΝ
 ΗΝ ΤΕ ΜΗΝΟΣ ΕΙΣΙΩΑΝΤΙ. ΣΤΑΣΘΗΝΑ ΩΡΝΟΝ ΕΥΡΕΚΑΝ Η
 ΨΑΘΗΝ ΤΗΝ ΒΑΙΣΑΝΤΗΝ, ΠΙΝΟΥΣΑΝ ΤΟ ΚΑΤΑΡΑΤΗΡΟΝ
 ΝΕΣΙΟΝ. ΤΟ ΚΙΝΗΣΑΝ ΟΥΤΟ, ΠΡΙΝ ΤΟ ΦΑΙΡΩΝ, ΑΝ ΚΑΙ
 ΕΥΧΑΤΕ ΚΥΒΕΑ ΚΙ' ΕΧΩΝ ΑΝΔ' ΙΣΟΥΡΑΝΙΑ ΤΟΥ ΣΙΧΑ
 ΔΙΑΡΑΦΕΙΝ ΝΑ ΤΗΝ ΑΥΧΑΝΟΥΣΑΝ ΑΝ ΤΟΤΕ ΝΕΩ
 ΗΝ ΜΑΚΡΟΝ. ΟΠΟΥ - ΟΠΟΥ ΠΑΥΣΑΝΟΝ ΕΝΔ' ΚΙ' ΕΝΤΕ-
 ΗΝ ΒΑΙΣΑΝΤΗΝ ΣΙΧΑΝ ΤΟΥ ΑΓΩΓΟΥ ΤΩΝ ΡΟΔΩΝ.
 ΟΥΤΩΣ ΤΟ ΚΤΑΡΑΤΗΡΟΝ, ΕΥΕΙ! ΟΛΟΙΣΤΑΝ ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΩΓΟΥ!
 ΕΝΝΑΝΤΩΝ. ΗΤΩΝ ΜΑΚΡΟΝ. ΟΠΟΥ, Η ΓΥΝΑΙΚΗ ΤΟΥ
 ΑΥΤΟΥ, ΟΥΚ ΕΤΕΡΩΝ ΕΠΙΔΕΝΕΙ ΒΑΙΣΑΝΤΩ ΚΤΑΡΑΤΗΡΟΝ.
 ΑΝ ΤΗ ΚΑΤΑΡΑΤΗΡΟΝ ΑΝ ΤΗ ΤΕΛΕΥΤΗ, ΤΙΤΗ ΟΙ ΕΤΕΡΩΣ ΚΑΙ,
 ΟΙ ΒΑΡΥΝΤΑΙ ΔΑ ΔΙΒΕΝΤΑΝ ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΛΑΜΒΑΝΕ
 ΤΗΝ ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΥΧΑΝ ΤΗ ΧΡΩΝ. ΑΝ ΠΑΥΣΑΝΤΟ ΤΩΝ ΡΟΔΩΝ,
 ΤΩΝ ΜΗ ΤΗΝ ΑΤΤΙΚΩΝ, ΧΥΡΟΣ ΝΑ ΗΤΩΝ ΤΟ ΒΕΒΑΤΕΡΟΝ,
 ΤΟΥ ΗΝ ΚΑΥΟΛΟΓΑ ΤΗΝ ΔΑΙ ΚΑΤΑΡΑΤΗΡΟΝ ΝΑ ΗΤΕΝΤΕ
 ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΣΤΕΙΟΝΤΕΣ, ΜΑΚΡΟΝ ΤΗΝ Α
 ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΧΑΤΕ ΚΥΒΕΑ ΚΑΙ ΤΗ ΑΝΤΙΣΤΗΝ ΤΗ ΚΑΝΟ
 ΤΗ ΑΥΧΑΝ ΤΗ ΤΑΥΤΗ. ΕΝ ΤΩΝ ΠΑΥΣΑΝ ΤΗ ΡΟΔΩ ΤΟΥ
 ΦΑΙΡΩ ΤΗΝ ΔΑ ΗΤΕΝ ΤΩΝ ΒΑΙΣΑΝΤΗΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΡΑΤΗΡΟΥ. ΤΟΥ
 ΕΥΧΑΤΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΗΝ ΑΝ ΤΟΤΕ ΑΝΑ ΚΑΤΑΡΑΤΗΡΟΝ;
 ΟΠΟΥ ΑΥΧΑΝΤΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΗΝ ΑΝ ΤΗΝ ΤΗ ΠΑΥΣΑΝΤΩΝ;
 ΟΠΟΥ ΤΟ ΠΑΥΣΑΝ. ΑΝΤΙΣΤΗΝ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΗΝ ΤΟ ΦΑΙΡΩ
 ΤΩΝ ΜΗ ΤΗΝ ΒΑΙΣΑΝΤΗΝ. ΑΝΤΙΣΤΗΝ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΗΝ ΤΗ
 ΑΝΤΙΣΤΗΝ ΑΡΧΗ. ΦΑΥΣΑΝ ΤΡΑΝΤΙΚΑΙ ΡΟΥΧΑ. ΣΙΧΑ
 ΠΑΥΣΑΝΤΕ ΜΑΚΡΟΝ ΤΟ ΔΙΚΩΧΟ. ΜΑΚΡΟΝ ΠΙΝΟΥΣΑΝ
 ΚΑΥΟΛΟΓΑ ΤΗΝ ΑΥΧΑΝΤΗΝ. ΑΥΧΑΝΤΗ ΠΑΥΣΑΝ
 ΟΠΟΥ ΤΗΝ ΑΥΧΑΝΤΗΝ. ΑΥΧΑΝΤΗ ΤΗΝ ΑΥΧΑΝΤΗΝ
 ΤΟ ΧΑΝΤΗ ΤΗ ΑΥΧΑΝΤΗΝ ΤΗ ΑΥΧΑΝΤΗΝ. ΤΗΝ
 ΦΑΥΣΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΥΧΑΝΤΗΝ ΤΗ ΑΥΧΑΝΤΗΝ. ΜΗ ΠΑΥΣΑΝ
 ΑΥΧΑΝΤΗ ΑΥΧΑΝΤΗ ΤΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΗΝ ΤΗΝ
 ΤΗΝ ΔΑ, ΤΟ ΤΩΝ ΤΗΝ ΑΥΧΑΝΤΗ ΤΗΝ ΤΗΝ ΑΥΧΑΝΤΗΝ

γράφει

Διαφυ. ήταν τον 1962 αντίθετος ~~προς~~ προς "Γαϊκά Στρώμα"
 του Μανώ Κεραμίου το "Τραγούδι των Νηκεών Αδελφών"
 - Είκοσιετα χρόνια ήταν το τραγούδι των Αδελφών -
 βάζει στον οίκο τους, στον οίκο της οριστικής έκδοσης να
 παραβλέπεται ότι ο Νάσης και ο Ανδρέας - αδελφία
 που απαρτίζονταν - ήταν και οι δύο Έλληνες και
 πατριώτες πατριώτες, ο καθένας καμιά ανά μισό τον.
 Ο Νάσης, ο Κοτταμάνης, για τον δεξιό ήταν πάντα
~~απόλυτος~~ ο σκληρός παίχτης, ο Δ. Ανδρέας, ο
 εθνικιστής Α για τον Κοτταμάνη ήταν πάντα
 ένα "κωμικό" σε φρεσκάδα. ~~Επισημαίνεται~~
 Βάβαια, αυτή η αντίθεση προέχουσα περισσότερο από τον
 ηγετικό κύκλο - κόρη του Κρατικού Συναγερμού,
 Μελωδοποιήσιον έργων, Έλληνας υπαρκτός - που ήταν
 ομοσπονδία ή ομοίωση της Ελλάδας και με την έννοια
 που ο καθένας από αυτούς τον ήθελε (και δεξιά
 αριστερά) να ~~είναι~~ συνταξιοδοτούμενος (και δεξιά
 παρόντος μάλιστα) ότι έμελλε να κληρονομήσει και να
 παίξει στον δεξιό και αριστερό χώρο των.
 Στο όρισμα καθόλου δεν οι βάσεις, δηλαδή ~~αυτή~~
 ο ένας τον ήθελε στο άλλο τον τον Αδελφό,
~~αυτή~~ της αριστεράς, της γυναικείας, της
 πατριωτικής, τα δικά του κι αυτές δύο κλίσεις,
 ότι δεξιά τον ήθελε τόσο τον κομμάτι της
 αριστεράς για τον "αίθρο". Γιατί ο "αίθρο" είναι ομοίω
 τον παρόντος και ο "αίθρο". Μόνο να βρεθούν.
 Ο καθένας οι σχέσεις γραμμής τους της Τερατινικής
~~κατασκευαστικής~~ από την η Τερατινική
 διαφέρει. Έχουν ~~στην~~ ~~το~~ "δεξιότατο" δηλαδή
 από αριστερά τον "αίθρο", ή οι δυνάμεις
 "αίθρο", πήρασαν ομοίωση σε τίς και τους
 ιδιοκτησίες - ομοίωση ομοίωση, το φερόμενο
 που υπάρχει τον Αδελφό, από έννοια τον Αδελφό
 παρόντος ή βάσεις, το αλληλεπίθετο και όχι τα
 αλληλεπίθετα ομοίωση ή τον όμοιο τον ομοίωση

Ναι είναι άνοιχος και ναι φαίνεται κι' από πύον.
 Της υποδοχής απ' Κρητική. ~~Από ένα~~
 ή άρχεται ίδιου ή τριώντων. Έτσι κι' αρχικά
 αρωματισμένη, ένα λαρν λαμβάνουν σε δύο φορές φυσικοί
 και ιδιαιτέρως, είναι αρωματισμένη και ο ουσιαστική
 ετήσιου αρωματισμένη, ~~από~~ ή αρωματισμένη από
 τρυφή να κάνει τινος γ' αρωματισμένη, ότι γ' ε' α' από
 ό' η' τρυφή; Έτσι αρωματισμένη να κάνει και
 απ' κωστικό, το γ' ούνο, να είναι το έργο της.
 Έτσι ή αρωματισμένη ή αρωματισμένη από βοτάνες
 που ή και ή αρωματισμένη από τη φύση της
~~και~~ αρωματισμένη! Αρωματισμένη από βοτάνες
 αρωματισμένη ~~από~~ αρωματισμένη από βοτάνες
 αρωματισμένη αρωματισμένη αρωματισμένη από
 λατομή ή αρωματισμένη αρωματισμένη από
 τρυφή από αρωματισμένη! Το κρέμα και κωστικό
 ή Εφραία, ή κωστικός, οι έμινυτο, ο
 "α' Η' Η'", αρωματισμένη αρωματισμένη, είναι
 οι έμινυτο, οι έμινυτο! Δω ύπαρχε ίδιου - λα-
 τρωσική - άρωματισμένη για τινος Μόνο ~~από~~
 κατασκευαστική και φάβος. Ναι κωστικό από
 Εφραία, το κρέμα, να αρωματισμένη το "α' Η' Η'"
 το άρωματισμένη, είναι ή κωστικό ή ίδιου ~~από~~
 από την αρωματισμένη ή αρωματισμένη αρωματισμένη
 από αρωματισμένη. Η ίδιου ή ούνο λατομή έννοια
 αρωματισμένη ή ίδιου ή ούνο τρυφή. Δουλομένη
 ο υρωματισμένη αρωματισμένη ή ούνο λατομή η αρωματισμένη
 τρυφή (αρωματισμένη έμινυτο - έμινυτο γ' αρωματισμένη από
 αρωματισμένη το κρέμα. Έτσι - κρέμα αρωματισμένη. Έτσι
 έμινυτο αρωματισμένη από ή αρωματισμένη και αρωματισμένη
 και τρυφή αρωματισμένη, αρωματισμένη αρωματισμένη.
 Γιατί οι έμινυτο από ~~από~~ βοτάνες, αρωματισμένη
 από αρωματισμένη. Γιατί ή ίδιου έμινυτο αρωματισμένη

γράφω - Δω έχε κρηβαίν. Έσο τέτοις διπλοσύν
 μαζι τον → οτ φίλοι τον κι άρχισαν να καγορίζω - Δω
 κρηβαίνω, ετ, κι τάλ τον άνοιξη τρι τραπασαί;
 Άνοιξη έφωθ έφωθ κορπίδο, να χαροπιδόμας για
 όσιν, καγορίζω. Κρι τριχάρη τίμας, ο αήθης
 φωνάζει να άστυφίαι. Τέτοις δι το γήινον
 το κούρω. Δι άστυφίαι, τρι, σπριμφοδύμας
 κούρω όρπαθ 3, 4 $\frac{1}{2}$ και όσιν τρι. Κούρω
 ιδιουσίαις τριμύχαις, όσιν κούρω να τί διπλοσύν
 και φάμας καγορίζω όσιν κούρω, ούγε-
 έφωθ. Δω όσιν όσιν: - Μοι άστυφίαι, και
 διπλοσύν τρι τριμύχαις έφωθ βρωπίδο
 τραπασαί... ~~Αφού τρι~~ Μοι φωνάζω ο,
 άστυφίαι; το βρωπίδο τον ποδία τρι κούρω
 όσιν και τριμύχαις ^{όσιν} τριμύχαις. ^{όσιν} τριμύχαις ο
 - Τ. άστυφίαι έχω τρι τριμύχαις. τρι ~~όσιν~~ ^{όσιν} τριμύχαις
 τριμύχαις - ψιχω για τριμύχαις, τρι τριμύχαις.
 - και για τρι τρι όσιν κούρω τριμύχαις;
 - Άνοιξη άστυφίαι, και και όσιν, ο κούρω τριμύχαις
 όσιν κούρω. - Έτ, τριμύχαις τριμύχαις
 τριμύχαις; - Έσο τριμύχαις, άστυφίαι τριμύχαις
 τριμύχαις - και να ~~όσιν~~ όσιν όσιν;
 και τριμύχαις τρι τριμύχαις τρι τριμύχαις
 τον ποδία. - Έσο φωνάζω, τρι τριμύχαις. Έσο
 αήθης, όσιν άστυφίαι, τριμύχαις και τριμύχαις.
 Έσο έφωθ τραπασαί τον τριμύχαις όσιν!
 Έσο άστυφίαι τριμύχαις τριμύχαις τριμύχαις;
~~Μοι~~ τριμύχαις τριμύχαις τριμύχαις και τριμύχαις.
 Έσο τριμύχαις τριμύχαις. τριμύχαις και τριμύχαις.
 Άνοιξη όσιν κούρω τριμύχαις. Άνοιξη τριμύχαις
 τριμύχαις και τριμύχαις τριμύχαις και τριμύχαις
 τριμύχαις τριμύχαις τριμύχαις τριμύχαις.

- Έτσι κι έτσι; Αυτά αυτών τους πάντων. Γιατί
 έχω παρτίτσες...
 Τότε τσι έβγαζα στα γραμμάτια να τσι δωχάω.
 Μήπως βγαίει να είναι η Μωρα; Οχι βέ, έπει.
 Έχει χροιά να τσι δει.

- Έτσι σο σοία...
 - Όχι, εντάξει. Τη να μείνει αίσθη...
 - Έτσι αίσθη...

- Άρα καταβήκα στο Κόρα... Μωραί...
 Εργάζομαι και δουλεύω. Στ' ήχο ήθηκα
 σο αρταίο ή Ευχάριστα, διαφύλαξη και φίλη σο
 Μωραί. Δεν ή ήθηκα. Αποφασιστο να σο ήθηκα.
 Κουτίζαται ή ή παρασηχίνα, αίσθη ή ανακίση:

- Τέλει να σο ενταί. Έχει βγαυόσο σο Ντερο...
 τήθη... Τη παρασηχίνα ή σο ήθηκα. Αίσθη
 παρασηχίνα βγαυόσο σο σο ήθηκα. Αίσθη
 τη ήθηκα ήθηκα τη ήθηκα σο ήθηκα
 Δε ήθηκα να ήθηκα ή χροιά. Τη ήθηκα ή Μωραί.
 Μη ήθηκα και ήθηκα και ήθηκα το ήθηκα, σο
 ήθηκα το ήθηκα ήθηκα σο ήθηκα και το
 ήθηκα ήθηκα. Τη ήθηκα ήθηκα σο ήθηκα σο
 ήθηκα ήθηκα και ήθηκα σο ήθηκα ήθηκα
 ήθηκα σο ήθηκα. Καθίστα σο ήθηκα σο ήθηκα
 και ήθηκα σο ήθηκα ήθηκα ήθηκα σο ήθηκα
 ήθηκα. Εργάζομαι ήθηκα ήθηκα σο ήθηκα
 να ήθηκα ή ήθηκα, να ήθηκα. Ο ήθηκα ήθηκα
 ήθηκα

- Έθνη. Η ήθηκα ήθηκα.
 ήθηκα να ήθηκα ήθηκα σο ήθηκα και ήθηκα
 ήθηκα σο ήθηκα ήθηκα. Καθίστα σο ήθηκα
 ήθηκα και ήθηκα ήθηκα σο ήθηκα ήθηκα
 ήθηκα ήθηκα και ήθηκα σο ήθηκα ήθηκα.
 ήθηκα ήθηκα και ήθηκα σο ήθηκα ήθηκα.
 να ήθηκα ήθηκα ήθηκα και ήθηκα ήθηκα
 ήθηκα ήθηκα, ήθηκα. Καθίστα ήθηκα
 σο ήθηκα ήθηκα, να ήθηκα ήθηκα ήθηκα
 σο ήθηκα ήθηκα ήθηκα και ήθηκα ήθηκα

και ηλια χρυσιου. Επιζηθουν. Μη δυναμεθα καταθυ-
 κα τω οικισμω και τησαν δω τραπο γραμν
 λεραει. το ημοια διευρεση εδραει. Διαταρα
 ημια δειξοι και ο συνδυασι αυτων καρπορα
 κι ομοια ηες- παρανομηθωισα αι κινες δοφταν.
 Οταν εημερ σκηθωμεν γυφει ευρατα νι βεν
 κανωμ φωνη παρισκο. Η φασβυαλη εηχ
 δυι χημερ δραχτης. Μην νει, γυφι και
 ημια πτανη, εησμη η' εμ χημερ κω ενομη
 τσημ. Μην ομη παροσι δω "εηεηη" ποητ
 μονη η' εη νημερ ετο το ημοια παροσι, δω
 ρηοι. Παρη, βωημικω, η' ημειο φουμηο,
 Λαμ ελ' αμνη ~~φασβυαλη~~ συστημωδ και γυφειμω
 ομη ε ετα το ημοια. Σοι κεντροη η' κωσωεμω,
 αστροφη και ΕΣΑ. Ο εβραησ ε "φηη
 ληρια". Μην το δαβαε ο ημνηεμωδ
 εηη κηκικω, ημ αη ομη εη.
 - Κατε δο ημοια, ~~κατε εη ημ~~ η' η' οχημει δω
 ημ και ημνη ε ομηο. Ηεη το ημοια και
 δοι εημ, αη εηοι η' ημνημταιομη. Τη
 χημεισμημ. Εηεμ φοημω εηει ημια δωημω
 σμημω μαρφημω, νη δω ημια δω ημω. Στο
 ημωη αστρομω ημ ημνημω η' ημνημω
 οη μω ημνη χημεισμη ημ καηαδημ ^{καηαδημ}
 ομη και ομημωη ημω, φοημωη και φοημωη
 ομη εη χαρημωη ανθρωπη καηαβουμω δωη
 ομημω ομη. Καηε τοω φαντωοι, αημνημω,
 ασημνημω και τραμνημω. Ημωη, ~~ασημνημω~~
 ασημνημω, ασημνημω ομημω κωημωη
 ομημω καηε ομη εημωη ημ βαρημω τραμνημω.
 - η' εμω ημωη η' η' εμω χημω, - οη αστρομημωη
 ημνημωη εηοι ημνημωη και ημ κωημωη αημνημωη. Το
 κωημωη κωημωη ομημωη καηε ομημωη ομημωη
 ομημωη ημνημωη ημ ομημωη ομημωη ημνημωη
 ημνημωη ημνημωη ημνημωη ημνημωη.
 Ημνημωη ημνημωη ημνημωη ημνημωη ημνημωη
 Ημνημωη ημνημωη ημνημωη ημνημωη ημνημωη
 Ημνημωη ημνημωη ημνημωη ημνημωη ημνημωη
 Ημνημωη ημνημωη ημνημωη ημνημωη ημνημωη

το ημοια και εβραημωη - ομημωη ημνημωη ημνημωη

Έστω, μη βασισθείς σου εις αὐτὸν ἄγιον, ἐν στρατιω-
τικῷ ἔργῳ. Ὁ ἀναλὸς γὰρ ἔστι, οὐ δοκῶν κταροῖν.
Χαίρειν τὴν ἀποκατῶσιν αὐτῶν καθ' ἑαυτὴν τῆς ἐξουσίας
κίβδητος. Ἐὶ τὸ ἐπιβεβαίωσιν ἡμῶν τὸ πᾶν τῶν πόλεων;

Οἶκτος
δι' ἅρματα

Ὁ Στρατάρχης τὴν ἰσχυρίαν αὐτῶν τῶν φιλανθρωπικῶν
δοσῶν σου, μὴ τείνει, ὅταν ἐπὶ συνειδήσει
ἠνοχουρίσθῃ αὐτὸν ἀξιοῦμαι τῆς ἰσχύος. Φίλος,
κὺς σου ἀγαπῶ.

- Κυρίως τὸ μαχηθῆναι τῶν εὐνοίας.
Μηδὲν ἔστιν, οἱ αὐτονομικοὶ καὶ οὐτὸν
ἔργον, ναὶ χαίρειν σουτὸν καὶ ναὶ οὐχ ἑκατομῶν
ἐπιλογῶν τοῦ χρόνου.

- Ἡμεῖς εὐνοίην ; ἑστὶν ὁ στρατάρχης,
- Ἐγὼ κῶστ' ἄριστον. Ὁ ἄριμος

- Ὁ ἄριμος ; καὶ ἰσχυρὸν τὸ φραγμῶν ἡμῶν
ναὶ ἔστι.

- Ἀναμάρτωτος. Καὶ τὴν ἰσχυρίαν ;
- Ἐγὼ φιλῶ ἄριστον. Ἀναμάρτωτος καὶ ναὶ σου
ταῦτα. ὅταν ὁ κῶστος ὑποφωτισθῶν κῶστος
τῶν χροῦν ἂν.

- Πᾶσι τοῖς φράγμασιν αὐτῶν τῶν ἐπιλογῶν.
- Μετὰ τὸν ἀριστὸν σου, ἐμὰ φιλανθρωπία. Ἐγὼ
καὶ σου, καὶ τῶν ἰσχυρίων τῶν χρόνου.

⇒ Γιὰ τὴν ἐξουσίαν ὁ στρατάρχης, ναὶ ἰσχυρὸν τῶν
τοῦ χρόνου τῶν ἐπιλογῶν, τῶν ἰσχυρίων τῶν χρόνου
τῶν, αὐτῶν καὶ τῶν ἰσχυρίων αὐτῶν τῶν ἐπιλογῶν τῶν
ἰσχυρίων καὶ ἔχει κῶστος τῶν ἐπιλογῶν σου ἑστὶν,
εὐνοίαν σου τῶν ἐπιλογῶν σου τῶν ἐπιλογῶν σου :

⇒ - Ἐμὰ φιλανθρωπία αὐτῶν καὶ ἰσχυρίων σου.
Τὸ ἐπιλογῶν σου ἐστὶν τῶν ἐπιλογῶν σου ἐπιλογῶν
ἐμὰ ἐν ἀγαθῶν τοῦ χρόνου. Ἐμὰ ὑποφωτισθῶν
ναὶ σου ἀγαθῶν. Τοῦ χρόνου σου ἀγαθῶν.
καὶ ἰσχυρίων σου ἐπιλογῶν καὶ ἰσχυρίων σου
ἐπιλογῶν, ἀναμάρτωτος ἰσχυρίων σου καὶ ἰσχυρίων
καὶ ἰσχυρίων σου ἀγαθῶν σου ἐπιλογῶν σου ἐπιλογῶν
σου :

- Πᾶσι τῶν χρόνου σου καὶ ἀγαθῶν σου ἀγαθῶν. Ἐγὼ δὲ σου

τὸ κῶστος τῶν ἐπιλογῶν καὶ ἰσχυρίων σου

Για να κερδίσει αυτό; Τι μας φέρνει να κερδίσει αυτό
 ύστερα από τις καταστροφές και τη διαφθορά που έχουμε
 κοπύσει; ~~Ποιό είναι το αποτέλεσμα~~ Τι είναι αυτό που μας
 επιβιώνει από την καταστροφή που, σαν τίποτ' άλλο, δεν
 μας αφήνει να διακρίνουμε από τον κόσμο; Από τους
 νικητές, τους κορυφαίους του έθνους και τους
 επιφανείς της εκκλησίας; Από την ήττα και την
 ηττοφιλία. Όχι, είναι στην ηττοφιλία. Αλλά είναι
 ηττοφιλία βίαιη που να υποταχθεί το ΚΚΕ, όχι
 σαν ηττοφιλία αλλά σαν ηττοφιλία κομμουνιστική.

- Έτσι, παραβλέποντας τα Μάρξια, που δεν είναι
 και τίποτα περισσότερο, κάποιος να γράφει που
 να υπάρχει Αγγαζώτης, να είναι που είναι κομμουνισ-
 τής, αλλά να μην παραδέχεται ότι ο Ταβάνης
 αυτόν τον τρόπο να αναδειχθεί σε κείνος του.
 και τα ίδια σε άλλους όμοιους κομμουνιστές
 που εξαφανίζονται οι κείνος του! Ανασκηνώσα!
- Το ίδιο που είναι, ανέχεται ο Ζαχαριάδης

Άλλο να τον δίνει κομμουνιστική
 ότι δεν είναι, όπως οι προπούντες, ότι δεν
 να είναι οι βλαχίτες ή 'ταζίτες... Όχι
 ή ανήκεται ή μερικοί οι έφηβοι από την
 ταξική ανειδίκενση, οι βίαιες είναι και
 να είναι να δει τον ανειδίκενση, και η ανειδίκενση.
 Παρά το ότι τον ανειδίκενση που από τον Καρα-
 τασίτη τίποτα ότι είναι να διακρίνουμε από
 ορατοί είναι τον κείνος ανειδίκενση που δεν
 έχουν ότι έφηβοι ανήκεται, ανειδίκενση έφηβους
 ανειδίκενση, ανειδίκενση Μάρξια, έφηβοι να
 βίαιος ή ανειδίκενση που και τον ανειδίκενση

- Έτσι ανέχεται; εμείς να ανειδίκενση ο έφηβος
- ότι ανήκεται τον 1957 οι ανειδίκενση αρχές
 ότι να έφηβους να διακρίνουμε, ότι βίαιος

'Eri ngori mou ki tonori vai tonoriden i
 awapirun ten jaci zyt, omi zeta
 onwawon ki ton Tios, so' Bdyppan...
 Mitri wa awon kevwat se i zyt jyn
 awapirun ki omi kevjyng jri or jziz
 + zyton Enj kofpan ton exa iat
 doul pafeti wa' apownikouzy, ^{hny jny} jny
 meinaw, ton joi Niua ^{noim jny} Zaxapanty
 awapirun tizoz. ~~hny~~ jny
 Twyri netaxila ~~apownikouzy~~ kai stwarpi's
 apw oi Nitwismu kaduoratu kai
~~hny~~ jny iduizimui apow-
 ntaofitaw.. Eri ki jzira ton feruor
 jrapfawia ton kiw rapafira awi xpi..
 O Enjw dafinaw oi awi jny ki jri
 bakti syri awi jny. Ton jri awi
 apaw ki apawon i jny jny; Aoi
 jri jri jny awi jny. O xi Enj
 awi jny, ton jny Enjiv. Enj awi awi jny.
 Aoi awi jny. Enj oi apaw. Aoi
 oi jny. To illo kai jri jny Zaxapanty.
 To illo kai jri jny. Ti dway Edaww
 i Niua Zaxapanty awi jny kai
 naje awi jny oi jny...

- 'Ekei, so' jny jny, awi jny oi awi jny
 jny jny ton awi jny oi jny jny, awi jny
 jny jny, jny jny jny awi jny
 jri jny jny jny jny oi jny
 o Eri awi jny jny, jny jny
 jny, jny jny jny jny jny
 jny jny kai jny jny i jny..)

~~κατα~~ Νισοι χηλεύς - vai vai χηλεύς -
 παρ δὲ Φραυλα οὐ γὰρ, ἀπογαυλιώτης
 κί εἰς μάγι, οὐ. Αὐτοῦ τι νασίδεος πρὶ
 να βγῆ + τραγοῦν οὐκ ἀγαυεῖς οὐκ
 εἴχα κί αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν εἴτα δὲ κί οὐκ
 κί αὐτῶν - κί κί κί κί - οὐκ κί
 εὐνοῦ δὲ αὐτῶν χηλεύς χηλεύς κί οὐκ
 ἀγαυεῖς κί νασίδη. Νισοῖ; Εἴη! ὁ
 ἵψος, οὐκ ἀγαυεῖς, οὐκ ἀγαυεῖς
 κί οὐκ αὐτῶν, οὐκ ἀγαυεῖς, οὐκ ἀγαυεῖς... Εἴη ὁ
 ἀγαυεῖς αὐτῶν - δὲ αὐτῶν χηλεύς
 αὐτῶν αὐτῶν, ἀγαυεῖς, εἴη, εἴη, εἴη...
 ἀγαυεῖς ἀγαυεῖς κί οὐκ... Νισοῖ - Κασί-
 κί οὐκ. Νισοῖ ἀγαυεῖς ὁ δὲ αὐτῶν κί οὐκ
 ἀγαυεῖς κί οὐκ ἀγαυεῖς... Νισοῖ ἀγαυεῖς,
 ἀγαυεῖς, εἴη, εἴη, εἴη... Ἡ ἀγαυεῖς
 κί οὐκ ἀγαυεῖς, εἴη, εἴη, κί οὐκ ἀγαυεῖς
 οὐκ ἀγαυεῖς κί οὐκ ἀγαυεῖς, ἀγαυεῖς ἀγαυεῖς κί οὐκ
 εὐνοῦ ἀγαυεῖς. ὁ δὲ αὐτῶν, εἴη ἀγαυεῖς. ὁ δὲ
 κί οὐκ ἀγαυεῖς κί οὐκ ἀγαυεῖς, εἴη ἀγαυεῖς, οὐκ
 ἀγαυεῖς, οὐκ ἀγαυεῖς. Τὸ αὐτῶν ἀγαυεῖς οὐκ ἀγαυεῖς
 εἴη, εἴη, εἴη... ἀγαυεῖς κί οὐκ ἀγαυεῖς
 εἴη ἀγαυεῖς, οὐκ ἀγαυεῖς ἀγαυεῖς κί οὐκ ἀγαυεῖς
 εἴη ἀγαυεῖς κί οὐκ ἀγαυεῖς, εἴη ἀγαυεῖς, οὐκ ἀγαυεῖς
 ἀγαυεῖς οὐκ ἀγαυεῖς ἀγαυεῖς, εἴη, εἴη, εἴη...

Ὁ Εὐρυπύλοσ ἀπὸ ἀγῶνος. ~~Ὁ~~ Δίφωσ (ἀρχαῖος).
 Μανθὰν αὐτῶν ἰστοίχες τῶν καθ' ἑαυτῶν
 ἐν. ὅταν ὁδοὶ αὐτῶν χεῖρα βούληται
 νοὶ γὰρ τὸ πρῶτον κέρειον τῶν ἰσχυρίων.
 Δὴν νοὶ ἴδωσ πρὸ αὐτῶν τελευτῶν ἔργων
 ἰσχυρῶν τῶν ἑαυτῶν δαδὸν καὶ νοὶ τῶ
 ὁδοῦσων οὐκ οἱ τῶν τοῦ καὶ αὐτῶν,
 αὐτῶν οἱ ἀποφραγῶν τῶν ἑαυτῶν,
 καὶ ὅταν πρῶτον τῶν τῶν πρῶτον
 οἱ ἰσχυρῶν οἱ νοὶ αὐτῶν ἀποφραγῶν
 ὅταν καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἑαυτῶν ἑαυτῶν
 πρὸσθεσίων τῶν ~~αὐτῶν~~ τῶν
 οὐκ ἔχων τῶν δαδὸν καὶ ~~τῶν~~ οὐκ ἔχων
 οὐκ ἀποφραγῶν οὐκ. ὅταν τῶν νοὶ
 ἑαυτῶν κέρειον κέρειον ὅταν νοὶ οὐκ ἔχων
 νοὶ οἱ βούληται οὐκ ἑαυτῶν καὶ κέρειον
 αὐτῶν ἑαυτῶν. τῶν ἑαυτῶν, αὐτῶν αὐτῶν
 κέρειον τῶν δαδὸν - δαδὸν ἀποφραγῶν
 πρὸ νοὶ οὐκ ἔχων οὐκ ἑαυτῶν οἱ τῶν καὶ
 νοὶ οἱ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν οὐκ
 οὐκ ἔχων ἑαυτῶν. ἑαυτῶν ἑαυτῶν
 νοὶ δαδὸν αὐτῶν τῶν τῶν
 οὐκ κέρειον ἑαυτῶν καὶ οἱ οὐκ ἔχων
 κέρειον οὐκ ἑαυτῶν οἱ τῶν τῶν
 οὐκ ἔχων οἱ τῶν. καὶ πρῶτον
 νοὶ τῶν αὐτῶν οὐκ ἑαυτῶν οὐκ
 οὐκ ἀποφραγῶν τῶν ἑαυτῶν κέρειον

Κι αν ήταν το ~~παιδί~~ ^{παιδί} και πόνος στον κόσμο σου
 αλίμονο, ο Μόσκο, δεν είπα κρασάο κανένα
 που σου έφτιαξε να καίνε, έφτιαξε, γυμ. Έφτιαξε
 κι ο Μόσκο, κανέ, που έχει το δικάσφιχα
 νοι βαγέ, έχει ασαντο τας έρω από τους
^{Έφτιαξε...} ^{Όχι αν είπα σου ανίπτα Στοιχόν}
 ανίπτασινε τι σκρον βί ή' αϊτοί. Όχι αν
 ή' ήρμισαυσε σου ή ήτες αϊόφρα: Μπροι
 αν' αϊσι σου αν ηρσίς, βιν νηκώες νι βέης
 αϊστα ήρα ~~αϊόφρα~~ σου αν νααχεσι ή ήδη-
 τας απαγίσιαν. Ναιου ναιου Κονοι σου
 κόφα. Κονοι σου ή αν τας. Όχι αν
 ανίσι νι σου τοααρεφίσιαν τοι έφττα. Ναιου
 ναιου ή τοίφρα νι ητσίγας, ή έφττα. Παισε
 Κας τας ή αν και σου Κίττσα. Τα ή αν
 ανόφρα που ναιόφρα οκεί σου ή ανόφρα...
 Κί αν έφτα. ^{ΟΤΑΝ ΝΕΥΟΝ ΤΗ} ανόφρα ανόφρα ή αν ή ανήχοντα
 που αν αν έχει ή ανόφρα που αν Μόσχα.
^{ΟΤΑΝ ΝΕΥΟΝ ΤΗ} ανόφρα ανόφρα αν αν ανόφρα αν
 ανόφρα ανόφρα, αν ανόφρα ανόφρα, ανόφρα
 αν ανόφρα ανόφρα ανόφρα ανόφρα ανόφρα
 αν ανόφρα ανόφρα... Μπροι ανόφρα ανόφρα.
 Αγαλλου ανόφρα, ανόφρα ανόφρα, ανόφρα
 ανόφρα: ανόφρα ανόφρα ανόφρα.
 Ένω ανόφρα ανόφρα ανόφρα ανόφρα - ανόφρα
 ανόφρα ανόφρα. Ανόφρα ανόφρα
 ανόφρα ανόφρα. Ναιου ανόφρα ανόφρα.
~~ανόφρα ανόφρα~~ ανόφρα ανόφρα, ανόφρα ανόφρα

πριν από τον ήλιο στην πόλη σου ιδιοεξία
όχι με κίτρι δέντρα... Αλλά είναι το
κτελεσ... και όλα ο' αέριών μας βί εχθ
αυτή εκκαεία: βίαιων το ήθη. Σοφίαν
θα αν όλα έχω να αν αν ιδιοεξία...

- Νόημα, ~~ο~~ αντροποι, ~~παιδί~~ παιδί ο Στάιν, αν ή
αυτοί της ιστορίας για και... Δι' ότι σταθώ ~~σε~~ σε
δεν φαίνεται και τυποαρχία για ή της κοινής γνώσης της
~~και~~ διαβίβει ο αντροποι Νίους... Αν ~~το~~ ~~παιδί~~ ~~είχε~~ ~~ση~~
ο ήθη ο' αντροποι ήθη, αν διδέρ δι' ~~το~~ ~~αυτή~~ ~~και~~
αδίκη, ήθη, αντροποι να το αντροποι ~~αυτή~~ ~~και~~
ήθη αντροποι ήθη ο Αχίλλης, να να αν αν αντροποι
να ηρώα αν Εργάνη, δι' το αντροποι, αν αντροποι
Εάν; αντροποι ή αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι

Όχι ο Ζαχαριάδης ^{αυτός} και φαρισμαί, αντροποι:
- και βίαια αντροποι αντροποι! Δοξεί ο Αχίλλης! και
δανεία ο ήθη αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι
αυτοί αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι

Αντροποι αντροποι... αντροποι να αντροποι, και αντροποι αντροποι
αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι
αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι
Αχίλλης αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι
αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι
αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι
αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι
αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι
αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι

Το αντροποι, αντροποι, αντροποι αντροποι αντροποι
όχι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι
αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι
αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι

Από αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι
αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι
αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι
αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι αντροποι

-15-

- απόψεις - Γεί τ' εβρα, αντιστοιχ. Έσχατη, νοι άρχισαν ητ το δίκαιο της αντιστοιχ. ~~την~~ τον έσχατη, τον 1940 ~~πριν~~ τον 1940 ~~και~~ την υπερασπις της Κρήτης. τον έβαλαν πρώτον Μπιντογιάν Εθνος Μπαίνω έσχατη αως αν έμειναν και οι άλλους οι γαστριουχοί Τραγιάς. Την τσείξ έπαισα στο αντίπαλο Μίνω έδ ενισχυαίτε αως τον ~~αυ~~ έσχατη, ~~το~~ αως τον γινωσο έδ αν-κροισομεν και κοι κοινοεπιβίδους αως αν υγρία τον κροισοβικων;
- Επικειν οι έσα έμμε τον τιμειν αντίπαλο Μίνω... Οθεν ους λαομαζω έκρίστη τον τον γερνιτα...
- Από έσα πνευμα, αντίπαλο, κανειν κομμουνισμύ Κίττα ους Έσχατη, έδ ενχτ δεσε, ~~και~~ έχει τον ανδρα δημοκρατίας Εθνος Ανγελοδοντου Μπαίνω και τον τον Έσχατη...
- Έσχατη, έμμε ο Έσχατη, ους τι αποβητα έδ ενχτ, τον ους ητ τι υπολοιπα κομμουνισμύ Κίττα τον έδ ητ τον λαομαζ ους Έσχατη Έμμε... Η έδ ενχτ έμμε; Η Έσχατη Έμμε τον, ηγους Έσχατη, έμμε Η έμμε αν ανδραμαζ ους, έδ ενχτ αποκοι, καστεις νοι αντιστασιαίσα Τυχι έμμε τον Γ' Ροιχ. Πανος το ποσο αποβη τον διαβινος ανγκυρια ητ αν Χιτληταιν Πεττανια ηα τον Κροισο Χρον...
- Έμμε έμμε, Μπαίνω, ανγκυρια, ανγκυρια ο Έσχατη.
- Έμμε αν Μπαίνω έδ ενχτ ανος διαγυρι' ο Γ' Διττω...
- Έμμε...
- Η ανγκυρια τον νοι έμμε, έδ ενχτ, διακοις
- Τι διακοις;
- ~~Από~~ Έμμε ους διαβινος αν Έσχατη Έμμε και Γ' Διττω έμμε, ανος ουσια, έμμε και τον ανος νοι ητ έδ η ανγκυρια και τον ανγκυρια, ενχτ ΚΚΕ, νοι και, ηα τον ανγκυρια Εθνος Μπαίνω, ενχτη οσοι ανγκυρια, ανγκυρια νοι ενχτη οσοι ανγκυρια

αυτοφρονιάς από τον Κομμουνισμό Αιθιοπίας

- Άνθρωποι Ζαχαριανά, οι αμορφωμένοι, είναι ο Έθνος όπως έγραψαν, οι άνθρωποι Μίση, οι υπερωρία ή οι πιο χιτλέρικοί. Δεν είναι είναι ούτε τι Κομμουνισμός χιτλέρ είναι, αυτόν περισσότερο ή Αιθιοπία. Αλλά το Σοβιετικό κράτος που να κηρύσσει την δική σου δική σου χροιά.
- Και γιατί διαμαρτυράται οι Αιθιοπία, λίγο άρχιστο, ή το δικαίωμα;
- Ακριβώς που να κάνει το καλό Κομμουνισμός Κόμμα είναι από κωνάρι κίτση. ~~Αλλά~~
- Μοι δώσε ~~αυτοφρονιά~~ ή τι ισχύει στην συνείδηση των χρώμας τους;
- Ακριβώς..
- Έτσι θα θαι σου μικραίνω, άνθρωποι Έθνος, όπως ήταν υπαχρωμένη να σου από τον οι σου. Δοί το δώσε;
- Μοι εννοώ..
- Πιστεύω ακριβώς που άνθρωποι, ότι το πρώτο αυτό ήτανε έθνους τον νομίζω ότι Σοβιετικού έθνος (έθνος του Κράτους) ως οχτώ ως ή οι Αιθιοπία. Η Σοβιετική Ένωση ανέβηκε να αξιωματικοί αρραβίνοι οι επιδεδιμημένα του "Αξονα, που να κηρύσει χροιά, αδιαφορώντας ή κωνάρι. Αλλά Έθνος από τον σου οι.
- Μας καταμαρτυρά ότι ο φέρμας σου υπαχρωμένη, είναι άρχιστο ο Μοι δώσε.
- Αρκούν τον να συνεχίζω, τον δικαίωμα ο Έθνος.
- Η Σοβιετική Διακυβέρνηση σου δεν ή δεξή να δώσει αφετηρία που διαμαρτυράται ότι Σοβιετικό-γερμανικός υπερωρία, το είναι χροιά του πρώτου ήτανε έθνους που σου έθνος ηγέτης Κωνάρι ΚΚ ως Έθνος σου σου ότι η τι κίτση καλό δώσε να σου δ

αυτός Γ' Διόγνι - κηραίνε σπίνε σόν σφικερί
αυσί. Ο ΧΙΤΗΡ κηραίνε αήτιον νί σόν κηραίνε.

ψήλα...

- Επεί μοι, τί έναρσόν! άναρσόνσιν χρωσεί νί το
δύμι ο Μουτρίκωρ. Ο σνόςσιν Ζουχάραβ
σν έστροβοκίταρτ και σνέχουτ:

- Γιάντ ~~ε~~ και το γροίττα μοι δν άρσο σνί
Ζουβ. Ένωσ. Άπό τόν έστρο ασο σνί
Χείμα, λαμύχερα σνί έμπαίνε ασο σνί
και και δνωσί μοι σνί τσάττρενσ..

- Ένώσρετ. Νίνο. Τόν γέε παρσινί ο σνίσσοσιν Στρίπ.
Ποί νί σνί άσ έμ άσ άφάδεν, έπεί δν μνρί-
τατ τινάτ μοι τί γροίττα σνί σνί. Άπό άρσο-
ρα, έπεί σί τσέτ τόν νίττρε, έστω μνρίσσοσιν
Ζουβί έμπαίνε σέ γούκε. Έπείσιν, άρσοτα
ασο το νροκωπίσσο και έπείσσοσιν σνί δν
τι δασισσοσιν, σνί ιδιόσσοσιν τόν. Η Ζουβίσσοσιν
Ένωσ σνί γροίττασιν τί σνί νροί έμπαίνε
Χρωσ. Ατ έπείσιν έπεί γ' ασο. Επεί μοι σνί
έπεί σνί ιδιόσσοσιν έσσοσιν σνί σνίσσοσιν, τί σνί σνί
ασο τόν νίττρε τί σνί σνί σνίσσοσιν μοι ασο γκα.
σνίσσοσιν κηραίνεσσοσιν έπείσσοσιν έπείσσοσιν:

Ποί και ποί σνί δνωσί σνί έπείσσοσιν;
Ποί ή ~~ε~~ νίττρεσιν λαμύχερα σνί έπείσσοσιν;
Ποί και ποί ή δνωσί σνί ~~ε~~ σνί
~~Χρωσ~~ έπεί έμπαίνε κηραίνεσσοσιν χρωσ
και ιδιόσσοσιν σνί ΗΠΔ, σνί Αρσίοσιν
και σνί Βαφίσιν. Ποί ή δνωσί σνί
Παυρίσσοσιν και σνί Ιταλίσσοσιν. Και τσέτ
νίττρε σνί δνωσίσσοσιν. Ζουβί σνί
τόν νίττρε, σνί έπείσσοσιν, σνί έπεί σνί ποί-

— Άλλως έχω να πω στους Ζαχαριάδη, είναι
 ο Έσχατος θύλακος, αντιστάς του ότι είναι το
 αν είναι ένα γνήσιο γραμματικό κομμάτι
 κομμάτι έχω τόσο ταδεύω αντίθετα.

Είδικονί σου συνεχίζω, είναι και οι αντί
 όσων, γιατί θα είναι, ότι αντίθετα με
 οι οι χιτηνί, βρετανία παρ' όλο του
 τοχτισί αν χαρταίρια. Λαίμα όσων.

Όχι να αντιστά, ότι διάφορα με
 τη βαγκία... Ακόμα και για αυτούς.
 να οι φαίρα να έχει ενδιαφέρον.
 και οίτηρα να είναι αν οι Έλληνες
 η βαγκία ανίκανο να συσταγίω
 οσωνίω, τι τίτ;

— Τότε γιατί ο αντιστάς, κούρσιω, το όρι-
 τισί αν γραφίω, μήτε ται μεζα
 αν ΚΕ τω ΚΚΕ αν οι όσωνίω
 να καταδικάσω τι πρώτα αν οι αν
 ή αν πατριωτίω;

— Άλλο οι κομμάτι σου κούρσιω, αν οι
 ενδύτηρα.

— Θα ήταν να δώω να μεταφράσω αν
 τανίω οι 18.000 αγνοίω του όσωνίω.
 τισί Έσχατος από ήτηρα για αν τήω,
 αν Βουλγαρίω ανίτηρα ενδύτηρα και άρι-
 τισί αν Ισπανίω. Λαίω του ανίτηρα
 αν ται ανίτηρα. Κ' αν το ήτηρα αν
 αν τήω, αν τήω, αν γρή. Όχι όσων
 ται τα ανίτηρα ανίτηρα, αν όσων-
 σταν ανίτηρα ανίτηρα και ανίτηρα

Όταν μου πρότειναν να μετακομίσω οι ύστεροι
 αιώνας, ότι εβ έρω. Μου υποχρέωσαν
 να πάω από Γρανάδα από το ποτάμι, να δώσω
 από μόνος μου τα χέρια ενώπιον α ναρκω-
 σόφια και δραστηριών οχλή. Τι έγινε ;
 Ηταν και στην ενότητα στη εκπαίδευση
 Εκπαίδευση στο Μοναχικό της ναυτοσύνης
 Ηταν καλοί ναυτοί. Αυτοί ήταν έδωσαν
 σε Ανταρπασο έρω. Αφού μου τον
 μοια να να να γρήγορα και η εκπαίδευση
 τον Γρανάδα Χαρτί ήταν να μετα-
~~από~~ αουβιβασο και αουαριβεντο
 Δώ ποσο, αουαρι έρω, να γρήγορα
 ποστ τωρι οι έρω, οι τωρι
 ότι 12 Απριλίου. Εκείνη η Χαρτί
 αν ύστερα το χέρι και οι αου, το
 καλοκαίρι. Έρω εις ότι καλοκαίρι
 τον ΝΟΦ. Ηταν ο τωρι καλοκαίρι.
 Έχω γρήγορα κατόν αν τωρι, πο.
 Τωρι έρω, ότι Μόνα αν έρω
 έρω και στο κορμί. ~~Πο~~ Πο έρω
 αν αουαρι, έρω; Αν έρω έρω
 να η αν έρω. Να τωρι αν έρω...
 Αφού μου έρω αν έρω τωρι αν έρω...

- Έρω, Νιν, αν έρω ο έρω. και να
 παραμετρίαν αν έρω αν έρω
 έρω αν έρω αν έρω αν έρω
 έρω αν έρω αν έρω αν έρω
 Μην αν έρω αν έρω αν έρω
 - έρω αν έρω αν έρω - έρω αν έρω
 αν έρω, αν έρω αν έρω αν έρω

Δυσία & οπαδών ό γυνώ μου. Έδωκές θει τος
Χρυσόσκατ

- Και τί έμπε; εμμεν ό Έσχαυ
- Ται μαριγαντ και ψιγαντ...
- Έι μής δω τριπερ η πριε και ούτοιο πασι
οσην εορτα & τ' ικεε εψη εβς προσέφερε τι
κωστα τον εγγληρυ, σμεχουε ό εσώτορυ
Ζαχαριαυ.
- Τι κωστα, αψιδου, ενα αψι, και πνεοστ παυτα
οψη κωσταιον αψι... εσην ~~αψι~~ ό Έσχαυ
κι' αρασινραστ...

Δεγν και μαριγαντ, ~~μαριγαντ και ψιγαντ~~
^{αυτιχουε} ~~αυτιχουε~~ ό σωτορυ Ζαχαριαυ, ετα τον ό Νιβανυ
 ητου ό έμμεντα προσέδωτ με της εγγληρυ
 και οι αψις σμεχουε ισω εψητοι. Δω έμμεντα
 όβου να εταισω ση Βασηρυ. Η Βασηρυ εδω
 το αααααααααα ας υποχουε. Οταν ηέρον
 οα 1945 αο το Μταχαιο τον εδα ηδουεσην
 εοο ικανααααα πριε εψη ας αψιταυ
 Αριζουε αουοικαυοαααα. Αψι καιε. Αψι
 και οι ταυτε αωοαυ!

- Αψο, αλαμυνο ό Έσχαυ, θει πενε τον ισουε
οσην ταυταυα παυ εψηου κωδολερυαυ: Ται
αωοαυ ταυτε.
- Και οι γυρτου αψιδου, αρισερε ό αψις
παυ σμεχουε Μαριε εψηαυταυ παυ ενα
εψηαυτε εψηε ηβου αοση ναυ.
- Τι Βασηρυ ση Δεμπεδου ταυταυα! Είνα,
ταυταυ οσην Ιωαυαυ, ετα Δεμπε ό
Βασηρυ- ταυτε. Οταν να ηι σ' ηει ο
Καυεου αψιου. Και δω ~~αψι~~ τ' οητ.

- Κανονιστική Συμφωνία πότε θα κριθεί!
- Εβίταν οδ' αναχίτων αντίστοιχως με ούχ
αι Κ.Ε. και ούχ το κώστα. Έτσι ~~συν~~ και
είνα τούτ' οδ' εννοω σωστό. Αρχιστρατ αν
καταδικάσει..
- Λαός εννοεί Ζαχαριάδ
- Το αναγκαστικό.
- Και για τοι Δημιουργοί, τι έχου να
την λείπ;
- Οτι ο ΕΛΑΣ ήταν οι δικοί ναί αλληλίσκη
οι διαγνώσαν τον Εργάτη. Εδώ γάρηκε
ο υπερίβαση τού ΚΚΕ και η υποχώρησι.
Η Διπλορμία ού ΚΕ του ΕΛΑΣ με
αρχή τ' ένωσε και το Σωβιετ τ' ού
Αρχιστρατ αν Αθηνά, τού ποιά ικανοί
ναί διαβίβηκε τού αίσθητ' με τον Εργάτη
του Αθηνά, τού ήκει ούχ.
- Τι έπρεπε απειθεί;
- Δύο ~~πρόσθεσι~~ πρόσθεσι τού
ΕΛΑΣ οργάνωσι ού Ηρώς, ούτι ναί
οργάνωσι ού Αθηνά. Και ο Αθηνά με το Σο-
βιετ, ού Ηρώς. Ανώχωνται αώ τ' ο
ΚΚΕ διατάξαι αν υποχώρησι, αν Αθηνά,
οι ναί ικανοί αρχή τού κινήματ' και
οργάνωσι ού Κρούση με το Στεβάν. Τού
Δημιουργοί ήταν η αρχή τού κινήματ'
οργάνωσι με υποκίνησι τού Εργάτη
για να ένωσε η καριότατος ενεί τού
ήκουσε
- Και η ~~κώ~~ αρχή ού τ' ούχ τού
Μαοί τον 1946;

παλιού παλαιού εργατικού βουβίου
και όχι αλλού. Το βούβι ήταν να γι-
νούσε η αντίθεση από της καταδυνάστευ-
τικής και να κινείται για γενική εν-
δοποίησή του τρυφία

- Άντι εναντίον οι άνθρωποι...
- Ναι! Αλλά αν είναι ο αντίπαλος, τον
πρέπει να πολεμήσεις τις εχθρότητες. Είναι να
τι κινείται προς τον 1946, τότε τον
οι κυβερνήσεις του Αγγλίας, που είχαν
αποτύχει...
- Και στην Συνέλευση χρωστάει ~~απο~~ ~~απο~~ Εχθρότητα
ή την ίδια ομοειδότητα;
- Το γεγονός είναι ~~απο~~ ~~απο~~ πως άρχισαν.
Πρέπει να το ναι...
- Πρέπει να το ναι ο ένας έναν Εναντιότητα!
~~απο~~ ~~απο~~ ~~απο~~ και κίνηση.. Και τι σαν ξεφύγουν
του μέγιστου ποσοστού...
- Σύνθετες ομοειδότητες τα αποτελέσματα...
- Τι άλλο βίβλι...
- Έτσι, ομοειδότητες είναι που τον
έχουν αλλαγή ή αντίσταση και την
δεν σαν ομοειδότητες ή τον «»;
- Έχει ~~απο~~ ~~απο~~ νομοσχέδιο ή τον ~~απο~~ ~~απο~~
αποτελεί;
- ~~απο~~ Μας οδηγούν και ύστερα για την ίδια ή τον
βίβλι.. Η Τεχνολογία είναι που τον ~~απο~~ ~~απο~~ ~~απο~~
έχουν, από κινείται και βίβλι ~~απο~~ ~~απο~~ ~~απο~~ ~~απο~~
και άπτον μήτηρ. Η Τεχνολογία είναι που
αποτελεί με κινείται κυβερνήσεις του βούβι, που
ή τον ~~απο~~ ~~απο~~ ~~απο~~ ~~απο~~ ~~απο~~ ή τον.

Η Νοζωρία θα μας υποστηρίξει με το απόγραφο. Μας
φύλασσον με ασφαλή άρματα. Εμπνευσμένη,
παράτη όσι βουρί απόγονους και μετέπειτα να
τους νου αίσθη θα σου ασφαλή, για να προεισών
με τα απόγραφο, φτιαχιστή και απόλυτο από
κατανοήσι με Νόρσον..

- Μή τον τα Νόρσονιστά όλ' αυταί ; ενταί ο Φαντασμά
- Μή τον όλο τον Νόρσονιστά ενταί, Λαφονία τον
Νόρσονιστά Μαρτίνου
Μή τον όσι όσοταί ενταί να βου τα Νόρσονιστά
τον Νόρσονιστά Αποστολίου. Τη ενταί τα Νόρσονιστά.
Τη ενταί τα Νόρσονιστά ενταί τα Νόρσονιστά, όσι τα
Νόρσονιστά
- Εμπνευσμένη ενταί τα Νόρσονιστά, ή
ενταί τον Νόρσονιστά Μαρτίνου, τον Νόρσονιστά
όσι όσι
- Μαρτίνου, Μαρτίνου, όσι τα Νόρσονιστά όσι ενταί
και τον Νόρσονιστά όσι τα Νόρσονιστά όσι ενταί
όσι όσι
- Εξου ταί όλ' αυταί όσι τα Νόρσονιστά, ενταί τον
Νόρσονιστά, ενταί τον Νόρσονιστά, όσι τα Νόρσονιστά
ενταί τα Νόρσονιστά
- Δεί ενταί τα Νόρσονιστά όσι τα Νόρσονιστά, όσι τα Νόρσονιστά
όσι τα Νόρσονιστά ~~όσι τα Νόρσονιστά~~.. ~~όσι τα Νόρσονιστά~~
τα Νόρσονιστά : ενταί, όσι τα Νόρσονιστά, όσι τα Νόρσονιστά
να ενταί τα Νόρσονιστά όσι τα Νόρσονιστά και όσι τα Νόρσονιστά
Νόρσονιστά..
- Νόρσονιστά ; ενταί τα Νόρσονιστά
- Τη τα 1946, όσι τα 1947..
- και όσι τα Νόρσονιστά όσι τα Νόρσονιστά ;
- Αποστολίου..
- Νόρσονιστά ; ενταί τα Νόρσονιστά..
- όσι τα Νόρσονιστά όσι τα Νόρσονιστά, όσι τα Νόρσονιστά..
- όσι τα Νόρσονιστά όσι τα Νόρσονιστά ; όσι τα Νόρσονιστά
όσι τα Νόρσονιστά όσι τα Νόρσονιστά, όσι τα Νόρσονιστά..
- Νόρσονιστά ; ενταί τα Νόρσονιστά ;

πρασινοί: Γιατί αν ήσαν αληθινά πρασινοί θα έβλεπε
να τής δωσαντας διά τις βίας...

- Γιατί να είσαι επιμενής αν ήσασαν αληθίνοι να είσαι άτακτος
απλά νήσοι

- Γιατί ο άλλος για τον ήπειρον ~~αποκρίσε~~ αίστη..

- Γιατί ήσαι;

- Διά καταλαβαίνω γιατί εμπρόσθε σε έστος μετ-

- τός αποδοχίς του εγρη;

- Έσον κομπίς με με ΑΠ Νετσοιν

- Που βριστεις;

- Έσυ βόρειο ήπειρο αν ήσαι. Έσυ ανθεν βι αν

- Γιαρηόγανία...

- Που, το κατανοώ... Εμώ ανό κατανοώ

- Αφην τον πυκνωσ...

- Που ήσαν ο ήπειρος. Εμώ ανό κατανοώ

- ήσαι...

- Ναι με ανών για ήπειρος. Έχασ ήπειρος

- Έηος θα δια ήπειρος ταυ. Έχασ ήπειρος

- ήσαι και ανών...

- Αραγή θα ήσαι... Εν ανό μετάνος ή αν ήπειρο

- άρα αν ή ήπειρος σε ήπειρο ή αν ήπειρος

- ήσαι ανών ήπειρος με αν ήπειρος

- Το ήπειρος με... Όμο νότιο θα δια τον ήπειρο

- και οι ήπειρος ~~απ~~ ήπειρος... Έπει

- ήπειρος με ήπειρος με ήπειρος ήπειρος

- ήπειρος με ήπειρος με ήπειρος ήπειρος

- ήπειρος με ήπειρος με ήπειρος ήπειρος

- ήπειρος με ήπειρος με ήπειρος ήπειρος

- ήπειρος με ήπειρος με ήπειρος ήπειρος

- ήπειρος με ήπειρος με ήπειρος ήπειρος

αι εδωκεν τον, οτι η Σουβανη Ενωσ ηδη ειναι
 και ηδωκεν τον, οτι η Σουβανη Ενωσ ηδη ειναι
 διοργανωσθη, προποσωνται να παρουν αν κατασ
 αυτη, τον 1948. Μετ χρεωφορουσ ητοσκει
 αυτωσταν ην τοι εφωστος και τροπολοσιν αυ
 αυτωσταν προσδωκ τον Προσφω, Γεωργιου και
 Νεφωσινου. Ατ ημε τον Νωστω. Τοι ημεσιν
 αρωσωναι επι! ηι εδω κατασχερσθωσιν, ην
 αρωσωνωστωσιν εδω και αυτωσ ον ημεσ 600 Γραικο
 και Βιου, ημωσιν ~~ημεσιν~~ αυτωσταν αυτωσταν
 και ημεσιν ημεσωνωσταν ημεσωνωσταν. Μετ
 τον αυτωσταν!

- Ζοι να ημεσωνωσταν ημεσωνωσταν να ημεσωνωσταν
 τισ αυτωσταν ον ον ημεσωνωσταν, τον Νωστωσταν εδω
 αυτωσταν ημεσωνωσταν
- Μετ Νωστωσταν αυτωσταν ηι αυτωσταν Βηρσωνωσταν
 τον αυτωσταν αυτωσταν ηι αυτωσταν και αυτωσταν τισ
 αυτωσταν ημεσωνωσταν. Μετ εδω αυτωσταν αυτωσταν
 ηι αυτωσταν ημεσωνωσταν ηι αυτωσταν Αητωσταν,
 το αυτωσταν αυτωσταν. Ημεσωνωσταν, αυτωσταν αυτωσταν
~~ημεσωνωσταν~~ αυτωσταν, αυτωσταν αυτωσταν, ηι αυτωσταν αυτωσταν
 εδω αυτωσταν ηι αυτωσταν ον αυτωσταν ημεσωνωσταν. Μετ
 αυτωσταν ο αυτωσταν τον αυτωσταν αυτωσταν (1947)
 αυτωσταν αν αυτωσταν αυτωσταν Αητωσταν αυτωσταν
 αυτωσταν ηι αυτωσταν και αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν.
 ον τον αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν
 τον αυτωσταν αυτωσταν ον αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν
 αυτωσταν αυτωσταν, αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν,
 αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν.
 αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν.
 αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν.
 αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν.
 αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν.
 αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν.
 αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν.
 αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν.
- ηι αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν.
- Τι να αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν
 ον αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν. Μετ
 αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν,
 αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν.
 αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν.
- ηι αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν.
 αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν.
 αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν αυτωσταν.

- Επειδή οι φιλοταξίες του σταυρακακιδίου Γκουρνού
 έπαιξαν χαρταίφια - ψεύγαν και βίασαν
 στις διαμαρτυρίες - ειδικότερα αρνήσανται το συνδύ-
 μα ως Αρσενολίτες. Με προσοχή και έλεγχη-
 δευκτή ενώ η κοινή γνώμη είναι το σύνηθες της Ένωσης.
 Πραγμα τον το κενό...

- Μας αυτή είναι ούτως ακριβώς ταχόμενοι.

- Απορώ για τους, τη στιγμή αυτή, εκφραστή
 των ίδιων άποψών. Έχω και τον τον τίτλο
 και αυτός, παραμένει ταπεινά να είναι
 για τους...

- Δεν είναι μόνο, υπάρχει και άλλος ένας καταπι-
 στρωμένος κίττος ως Εφραίμ. Είναι ταχόμενοι
 από. Είναι από τα τα. Όσο για αυτός
 λέει τα παραμένει έτσι το δικαίωμα της
 γνώσης ^{και} της

- Και έτσι! Δεν είναι και της προόδου. Όχι
 λοιπόν είναι η γενική γνώση για το έθνος
 γινόμενα; Το ΚΚΕ είναι το με παραμένει
 κίττος αν εφραίμ και τον τον αμφοτέρωθεν
 οι κίττοι τον εφραίμ έδωσαν. Δεν
 είναι έτσι ούτως και τους, ενώ και τον τον
 αν εφραίμ παραμένει οι κίττοι... Όχι το
 έθνος παραμένει είναι γινόμενα τον γινόμενα
 είναι οι νέες οι κίττοι, είναι έτσι
 της κίττου, όλη και το αμφοτέρωθεν. Αλλά
 τον τον είναι η γενική γνώση...

- Έτσι! Μας είναι ^{και} είναι το ταίρι μας...

Αν της κίττου είναι, αμφοτέρωθεν,
 για τον τον τον, είναι. - Το είναι, τον τον τον
 τον τον τον τον, είναι, είναι και κίττοι
 είναι τον τον! Δεν παραμένει αμφοτέρωθεν
 τον τον τον. Είναι έτσι. ~~το είναι~~ είναι
 το 1946 και 1947. Απομένει τον τον
 τον αμφοτέρωθεν τον τον τον τον τον

μαρτυρίες ^{και}

και αυτες καθισταν οι δρασεις μας τις χαριτες
αυτες ερχεσ αιμα τον 1947. Ο αυτιναρ
αδισαν τι ψυχοι και τει ευφραν τον κτηρα.
Τοι οηα θαι βειδισαν...

- Τησθαι ναι λιστθ οη τι απθβηρα τον κτηδρην
καθισαν - αυ αυ ερχι - αυ αυ βαρσ τον αυτιναρσ

- Μαρισθ!

- Τησθαι αυθρα οη αυ προβαδισαν αυ ^{εθνη} κυβερνησ
ναι αυδισαν τι ψυχοι και θησθαι οη
αυτιναρσ τι ται θαι βειδισαν θησθαι τι
οηα ~~αυτιναρσ~~ ~~αυτιναρσ~~

- Αη Βεβαρισ!

- Τησθαι ποιοι η οηηρα οη αυθρα τον βειδισαν;
Τησθαι ταισθαι αυ οη αυ αυθρα αυθρα και
οησθαι αυθρασ ναι οη αυθρα βαρσ αυθρασ
οη θαι αυθρασ αυθρασ ναι τον αυθρασ-
αυθρασ.. Αησθαι, αυθρασ! Αησθαι αυθρασ
αυθρασ ναισθαι. αυθρασ αυθρασ! Αησθαι
αυθρασ. Οησθαι αυθρασ αυθρασ
τι αυθρασ και αυθρασ αυθρασ. Τησθαι
αυθρασ αυθρασ οη αυθρασ. ~~Αησθαι~~ αυθρασ
αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ
αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ
Αησθαι αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ! Αησθαι
αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ! Οησθαι αυθρασ
ναι τον αυθρασ; Εθνη αυθρασ αυθρασ αυθρασ
οη αυθρασ οησθαι - αυθρασ - αυθρασ
αυθρασ; "αυθρασ" - αυθρασ αυθρασ αυθρασ -
αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ
αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ
αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ
και τι αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ
αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ αυθρασ..

Γνωρίζω πως ένας δικός σου κάποιος συζητάει χα-
λαρώτα, χωρίς ταπεινώσεις.

- Μι' αυτές δηλαδή θα αποχωρήσω;
- Κάποιες δηλαδή μοίρες κτηνωχίας αὐτὸ
ἐπὶ αὐτὴν ἔχεις τοῦ Αἰγυπτίου ἑσπέρου
Ἐλάτου. Ἀναλήτῃ τοῦ ἀποστόλου Κωνσταντίνου τοῦ
ἐκπαινεμένου.
- Καὶ ἡ ἀγνοία τοῦ γένους;
- Ἐν τούτῳ οὐκ ἐγνωρίζω, ἀλλὰ τὸ ἀποστο-
λίως οὐκ ἔχω παρρησία, ἀλλ' ἀπορροφῶμαι ἡ
ἐργασία τοῦ γένους. ἀπορροφῶμαι τὴν συνείδησίν σου
ἀποστολήν.

- Ἀναλήτῃ τοῦ ἑσπέρου τὸ πρῶτον τοῦ ἐκπαινεμένου
τοῦ ἀποστόλου;
- Τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ ἀποστόλου!
- Μοί σὺν ἴσῳ;
- Ἐδῶ σὺν ~~ἴσῳ~~ τὴν κληρὸν, ἡγίασται, τὸ πρῶτον
στὴν γὰρ σου! Δὲ βρῆκατ' ἐν σὺν βασι-
λεύσῃ ἐργασίῃ τῆς σου ἀποστολήσ σου
παρρησία σου πρὸς τὴν ἐκπαινωχίαν - ἀναλήτῃ
δὲ βρῆκατ' ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς σου ἡγίασται.
Ἐν ἡμετέρῃ ἡ ἀποστολή σου καὶ τῆς σου
στὴν ἡμετέραν.

Τὸ πρῶτον οἱ σου τῶν ἐργασίῃ σου ἀποστολῆς
ἐργασίῃ σου ἀποστολῆς, ἡμετέρα καὶ τῆς σου
στὴν σου γένουσιν.

- ἡ ἐκπαινωχία σου ἀποστολῆς σου
- ἡ ἐκπαινωχία σου ἀποστολῆς σου ἀποστολῆς σου ἀποστολῆς σου
- ἡ ἐκπαινωχία σου ἀποστολῆς σου ἀποστολῆς σου ἀποστολῆς σου

σε αποκαταστάσεις και της άγνοιας του λαού μας
και της αφέλειας ή αντίστασης. Όπως τότε
απέφευξε την νύκτα και τον πόλεμο να καταστραφεί,
την επέζη και την εποχή των τριών δεκαετιών...

— Η Ήλιθιακή Ενωσις, συνεχίζει αδιόριστο ο
σωτορας Ζουχράνι, με τον κατακλιμα στον
Γουμπενάβιτς τον 1948, τον έφυγε ταχθέντα
και με νύκτα...

— Από πότε ένα είδος, ιδιόμορφο περίβλημα.
Όπως τότε, αφού τον είχατε ανήκειν της
προσωποφάνειας, ^{γιατί} πήρατε ότι χόρτο που αναπτ.
καταστράφηκε βαρβαρικότατα με βαρβαρική
Ασ φωνή να νύκτα ή με την Τίνα... όπως σε
νοσήφια με υπεβλήσατε σε πρό. Σει χρονο-
ποιήσε λόγω χόρτο μηδέν και χρονοποιήσε.
Όπως τον είχατε νοσήφια με από είχατε
συνταγματική με τον Αββαία και
σε βαρβαρική με ταπεινότητα ή αβία για
άνοικτος και με ταπεινότητα νύκτα...

Γοττα Έμερντ

— Εφαρτίς ούτως..
— Νοίανος
— Με Γουμπενάβιτς, ~~και~~ νύκτα με ούτως
το κίνημα με Αθηνών... Σε αρχική
και χόρτο και το κίνημα με Έμερντ Εφάδε
και με Γουμπενάβιτς. Σει Νίκο Εφάδε, Σηφανί.
κο με Αθηνών με το χόρτο με Εφάδε
με επανεισφορά με με ούτως τον
μεφάδε με τον και κούραση. Τηρίστος
και τον τούτο.

— Από το πούτος με... Αθηνών με το
μεφάδε με Εφάδε με έχει με Εφάδε
με Νίκο, Σει ο Έμερντ και
οκωδία, Αφάδε με Σει με Εφάδε

και για τον και τον ιδιο αρθρονα
δωλ Αλληλεγγυη στους ετ ανωνωτες τη
κωφους τη τη ελφους τη οβιουα
καλολιναλ. Μιστων αυτοι βαρπυου,
οι ιδιο ναυτα - δευαυτ αυο, τος
ιδιου - δι ελφουων οι νλο, ανωνωτες
Ενη ε σωσιφια δι αναρπυτες βαδειοι
πλο οτε κωφου..

ΑΝ ΔΙΟΧΗΤΗΣ ΕΝ ΑΝΩΝΩΝΕΣ

~~Μεταφραση~~
- Μοι αυρος, ομας ηιν, εινωτ, δι βαρπυοι οι τιφιο
και οι δλωι φογ ανωνωτες του δι ηι
εψου ομι πουα τωρταυ, εια γρωταυ
ο εωγιο κωφουα φητωδωταυ τη γρωο
του ομας Μωσιου. Μωι εωαυρ Μωσιου
Χωφουα ουο ~~κωφουα~~ ^{οψηλων να ηιωβου} ον κωφουα
τη αι τη γρωο..

- και ο εωσφιο; εωσφιο ~~αυτω οτε φηο~~ ~~τη~~
εωσφιο;

- δι εωαυρ ο εωσφιο του εωσφιο, νισφω!

- Ανωταυ, νισφω! Ανωταυ νισφω! φηο γρωταυ
εφα, γρωι και εωσφιο τη οωτρωο Ζωκωταυ
ηι ε Χηρι ου νισφω νισφω οτωχιο...
Αν εφου του οι οωο Ανωταυ, ο Ζωκωταυ
και ο Ανωταυ, Ανωταυ οωδωσφιο

- Εωταυ να εωαυρ εωταυ ηι ου Εωταυ, Ανω
εωταυ ο αωωω οω εωταυ, ου Ανωταυ
αωω τη εωταυ αωωω, φηω ου ητω γρω.

Εωταυ ε ηωταυ δι εωταυ ~~ητω ητω~~
ου ητω ητω Εωταυ η εω οχι εωταυ,
εη ηω Χηρι οη εωταυ Εωταυ,

- Ανωταυ, η εωταυ ο οωταυ Ανωταυ η
κωταυ ηω οη εωταυ ου. Μωταυ οη ηωταυ
ηωταυ αωωι εωταυ Ανωταυ ηω ου. οη
Χηρι ου οωταυ, ηωταυ;

και να αξιολογήσει Μίση, στην πίστη της Αθήνας
 συντάραξη που από τη γέφυρα στη Ταρκενβό
 έγιναν ~~πρώτες~~ σοβαρές αλληλεπιδράσεις με
 Μίση ενώ στο Πανηγύριο ή'το αντανάκλαση
 «Πομπάντα» - Μίση δώθηκε, μ'αυτή οργανώ-
 ηση από τον Σαϊκωφ, στο Γκαρ «Εβερ-
 τήφ» - Η Τρίτη είναι ή'το το τέλος του
 Εθνικού Στρατού στο Γκαρ Εστράιντας
 Ναβαί στην περιοχή αυτή στη Ταρκενβό. Η
 Πύραυλος έγινε στη Νορβηγία στη γέφυρα
 στη Ταρκενβό που ήταν οργανωμένα από τη
 Λαύ, από της Χρυσόψυ - Σουβίφ - Πιο
 άρτες ανήκει, είχαν ο Νορβηγικός του ΚΚ
 ουσιαστικώς και ο Σαϊκωφ από το ύψος
 Εσωτερική στη ίδια χώρα - Όχι σε φέρει
 έγιναν από Ταρκενβό τη φέρωσαν οι τρεις -
 Μίση να κληρωθεί ή'τι οι συμπρωταίες αυτές.
 Η Ταρκενβό ήταν ένα πολεμικό Αγκυρα
 από τη συννείδη και λαοτακόντα στο
 Ιστορία του Κομμουνισμού αντίθετη για
 οργανωτές και Σπρίτς ήταν στεγνά του
 ΚΚ ΕΕ - Όσον και να εντοπίσω - και
 έχω εμπνεση Αθήνας - Οι δύο τρωπών
 να διαφύσω τη οργανωτές στη Ταρκενβό.
 Τό ΚΚΕ τρέφει να χτυπάει σκληρά
 και να διαλαστή ταίς φέρει - Όχι στη
 βόθρω της δεινής, το ΚΚΕ στ'είναι χανει.
 Οι γραφείς που ελέγχουν Κομμουνισμό χτυπώ
 τοί ταίχ του ΚΚΕ Αίνω - Οι χτυπώ ταίχ
 να τον αναγκάσω να σταματήσει τις
 ταίχβασες της στο Διεύθυν Κόμμα - Και
 ηγέτης για ανεξαρτησία έχει δικούς και

αίματι. και οι διουτες της γραφής θα βασίσει
 έχει να απαντήσει αν αναφέρεται το κοίτην
 τῶν.

Από πάλι το πιο σημαντικό - Ομω εἶς ομιλο-
 γωνία που ἔχει ἀπὸ εὐδυνί που τὴν τῆδε καὶ. Ὁμω
 φῶς ~~φῶς~~ ἔτσι ὁμοίως να ἀναφέρεται να
 ἀναφέρεται καὶ να ἐννοηθῆ ἄλλως; ὅσοι -
 ἀναφέρεται ὅσοι - ὅσοι ἔσαν γινώ που
 ἀπὸ τῆδε τῆδε τῆδε ἀναφέρεται. Τῆδε τῆδε καὶ -
 τῆδε τῆδε. Τὴν ἀναφέρει να γινώ; Ναι τῆδε
 τὴν καίτη. ΟΧΙ ἀπὸ τῆδε ἀναφέρεται, οἱ ἀναφέρεται,
 ἡ ἀναφέρεται. Ἄλλο ἡ ἀναφέρεται. Ἡ ἀναφέρεται
 τῆδε ἔσαν ὅσοι ὅσοι γινώ τῆδε ἀπὸ ἀναφέρεται.
 Ἐπιπλέον ἀναφέρεται. Ὁμω θα ἀναφέρεται τῆδε
 ἀναφέρεται. Ὁμω θα ἀναφέρεται τῆδε ἀναφέρεται. Καὶ
 ὅσοι καίτη, τῆδε, τῆδε ἀναφέρεται τῆδε. Τῆδε,
 να ἀναφέρεται οἱ ἔσαν, τῆδε καὶ να ἀναφέρεται
 τῆδε ἀναφέρεται ἀναφέρεται ἀναφέρεται ἀναφέρεται
 ἀναφέρεται τῆδε ἀναφέρεται! Ἄλλο καὶ ἔσαν ἀναφέρεται -
 ἀναφέρεται θα ἀναφέρεται ἀναφέρεται τῆδε τῆδε
 ἀναφέρεται τῆδε ἀναφέρεται ἀναφέρεται.

Ὁ κοίτην ἀναφέρεται ἀναφέρεται ἀναφέρεται τῆδε καὶ
 ἀναφέρεται τῆδε ἀναφέρεται τῆδε ἀναφέρεται
 τῆδε ἀναφέρεται τῆδε ἀναφέρεται τῆδε ἀναφέρεται
 ἀναφέρεται ἀναφέρεται ἀναφέρεται ἀναφέρεται
 ἀναφέρεται ἀναφέρεται ἀναφέρεται ἀναφέρεται
 τῆδε ἀναφέρεται.

Τὴ καίτη ἀναφέρεται ἀναφέρεται ἀναφέρεται
 ἀναφέρεται ὁ Μῆτος ἀναφέρεται ἀναφέρεται.

Ὁ τῆδε ἀναφέρεται ἀναφέρεται ἀναφέρεται ἀναφέρεται

στίσιμα. Είχε κι αυτή ποτέ αυτοαπείθεια.
 Ο Μανώλης Στάγγος. Τον είχα Η πρώτη-
 ταισε να πάει παρανοστήσων ΕΗΝΟΝ-
 Εργαστ αναπονοστήσων. Δείχνει.
 Ο Μανώλης Βασιλειάδης γράφει ΕΛΛΕΝ ΕΛΛΕΝ-
 τιστόν - Τον άνοσον άνω 77 οταρτέτα
 και τον φουράθηκα τον έφτασε στο έσχατο.
 Χειροταροιστό υβριστική κριτική ανώτατων
 καταργητων « νόσον Ζαχαριαδής, οι
 φαντασάσων »... Τον υφιστάσων ήσαν άνοσι
 της υφους. Παι άνω αναδραστή τον ενδυνάσου
 επί. Ανοδείχτην άνωκων άνω έσχατο
 τον άνοσοσιστων έσχατο. Η γύρω τον
 για οι άνοσοσιστων τον Δ.Ε. ο άνοσο
 κριτική άνω ήσαν άνοσοσιστων. Μαλλον τον άνοσο-
 σιστων. Μον άνοσοσιστων οι άνοσοσιστων τον άνοσοσιστων
 άνοσοσιστων, οι άνοσοσιστων τον άνοσοσιστων, τον 1946 άνοσοσιστων
 Δείχνει άνοσοσιστων άνοσοσιστων άνοσοσιστων. Στοι 1947
 ήχε άνοσοσιστων άνοσοσιστων άνοσοσιστων και
 άνοσοσιστων άνοσοσιστων ήχε άνοσοσιστων άνοσοσιστων
 άνοσοσιστων. Ο Μανώλης ήχε άνοσοσιστων άνοσοσιστων
 άνοσοσιστων. Άνω τον άνοσοσιστων άνοσοσιστων στο
 άνοσοσιστων - Κριτική τον ήχε άνω άνοσοσιστων άνοσοσιστων τον
 άνοσοσιστων, άνω άνοσοσιστων ήχε άνω άνοσοσιστων άνοσοσιστων.
 τιστι. Έσχατο τον άνοσοσιστων τον άνοσοσιστων άνοσοσιστων
 τον, τον άνοσοσιστων άνοσοσιστων άνοσοσιστων άνοσοσιστων τον
 άνοσοσιστων - Τιστ ήσαν ή άνοσοσιστων άνοσοσιστων άνοσοσιστων
 οι Μοχα τον άνοσοσιστων άνοσοσιστων, ήχε τον άνοσοσιστων τον
 1948, ήχο άνοσοσιστων άνοσοσιστων. Μον άνοσοσιστων
 να άνοσοσιστων. Μον ήχε άνοσοσιστων άνοσοσιστων άνοσοσιστων.
 Παι άνοσοσιστων άνοσοσιστων άνοσοσιστων άνοσοσιστων άνοσοσιστων
 άνοσοσιστων άνοσοσιστων άνοσοσιστων άνοσοσιστων; Η Κριτική

Επινοήσι βίχρ αναφανίσκη, σὺν τῷ ὀλιγίστῳ, αὐτοῖς
 καὶ τῶν ἀκαριαῖοι στασιμα - Ἐγὼ ἔβην τῆς βίβου
 πρὸς τὴν τοῦ βιβλίου τοῦ φαντασίου, ἐκείνου πρὸς
 οὐρανὸν ἄν...

- Μὴν σὺ; Ἐργὸν ἔστιν σὺ; τὸ αὐτὸ αὐτὸ
 ἔργον
- Ἐργὸν ἔστιν. Φυρκοὶ ἐστὶν ἐργασίῳ, αὐτὸν
 τοῦ βίου καὶ οὐκ ἔστιν ἐργὸν πρὸς τὸν οὐρανὸν
 οὐκ ἔστιν ἐργὸν ἀναφανίσκου αὐτὸν ἔργον
 οὐκ ἔστιν ἐργὸν. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐργὸν οὐρανὸν
 τὸ αὐτὸ βιβλίου. Ἐργὸν ἔστιν ἐργὸν ἔργον.
 Ἐργὸν ἔστιν ἐργὸν, ἔργον σὺ. Τὸ ἔργον
 τὸ ἔργον τὸν οὐρανὸν, τὸ ἔργον ἔργον, ἔργον
 καὶ οὐκ ἔστιν ἐργὸν ἔργον.
- Καὶ οὐκ ἔστιν τὸ ἔργον;
- Ὀχι! Ἀναφανίσκου Ὀχι, οἱ ἀναφανίσκου καὶ οὐκ ἔστιν
 τὸ ἔργον
- Τὸ ἔργον
- Αὐτὸν οὐκ ἔστιν; Ὀχι οὐκ ἔστιν αὐτὸν τὸν οὐρανὸν,
 καὶ οὐκ ἔστιν.
- Ἐργὸν ἔστιν ἐργὸν ἔργον. Οὐκ ἔστιν τὸ ἔργον -
 τὸ ἔργον - καὶ οὐκ ἔστιν ἐργὸν ἔργον πρὸς τὸν οὐρανὸν
 τὸ ἔργον; Τὸ ἔργον οὐκ ἔστιν; Πρὸς τὸν οὐρανὸν;
- ~~Ὀχι~~ Ὀχι. Πρὸς τὸν οὐρανὸν οὐκ ἔστιν τὸν οὐρανὸν
 οὐκ ἔστιν τὸν οὐρανὸν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
 Ὀχι τὸν οὐρανὸν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
 οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν τὸν οὐρανὸν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν.
 Αὐτὸν ἔστιν τὸ ἔργον τὸν οὐρανὸν.
- Τὸ ἔργον οὐκ ἔστιν.
- Οὐκ ἔστιν τὸ ἔργον. Ἐργὸν καὶ οὐκ ἔστιν τὸ ἔργον
 καὶ τὸ ἔργον αὐτὸν οὐκ ἔστιν τὸ ἔργον, Ὀχι πρὸς
 τὸν οὐρανὸν! Ἡ καὶ οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
 οἱ ἀναφανίσκου τὸν οὐρανὸν 1946-47 τὸν οὐρανὸν
 τὸ ἔργον καὶ οἱ ἔργον, καὶ οὐκ ἔστιν τὸν οὐρανὸν
 ἔργον, τὸν οὐρανὸν τὸν οὐρανὸν τὸν οὐρανὸν
 τὸν οὐρανὸν, καὶ οὐκ ἔστιν τὸν οὐρανὸν τὸν οὐρανὸν

- Ήταν κι εγώ, ανήκατε Νίκο, αυτοί που δι' κοινότητα
σαν ένα β' οφελισμό, δι' τα χρόνια μαζώστηκαν από
τις τρεις και ως ήταν από Εργαζόμο και φέρωσαν
όλα τα γαλά ούρα τους σε ποιοί ήταν;
- Οι μα' είναι που ανήκατε, Αδελφοί και
ανήκατε
- Τις βολήσεις ;
- Όχι !
- Και αν ήταν οι ούρα σου ; Αδελφίς, ανήκατε.
- ~~Είπα να σε μάθω, που ήταν άρρωστος και~~
~~που, οι κτηνίανοι και οι άλλοι που ανήκατε~~
~~και υπερέβαιναν, ~~.....~~~~
- Αγαπώ, δι' υπέρχω δαμάρα, ...
- Από ποιος ; Αφού χαίρο οι Βλαυτοί, Μαρ-
τυρία, Γούρα και οι νεώτεροι, αν είχαν
την σου κτηνίαν Επισκοπή την αν
την ήμα, ήσαν φαχάριανιστοί και Ζα-
Χαριάν - όμω δειψίανω καρδίαν σου παιδα
τη Κουσίαν - Χρυσόωρ. Αποδοίανω - ό
είπα να αιώστωι σου ό με συλασισπών
είπα, ό Βλαυτοί τ' ήματ... Αυτοί ποιος
οι ανήκατε ούρα και ούρα και δι' και
δολίαν το Κιό - οι Αποδοίανω σου σου αέφα-
τηφοί, τοις ήματ όμω. ~~.....~~ Ηνω αν ήματ
Χωρίς ανήκατε. Ζητήσω ~~.....~~ ήματ,
την ήματ τ' ήματ. Κ' αυτοί δι' οφελισμό
ήματ σου να δι' κατατ' ήματ, ό σε
το ήματ. Γιατί ήματ όν ήματ, σε τ' ήματ
ήματ ήματ. ~~.....~~ Αυτοί οι αέφωματ !
'Εάν αν ό ανήκατε. Ενω αν το ήματ
και ήματ ήματ αν αν αν ήματ το ήματ
και ήματ. Της ούρα ήματ ήματ. Της
αγαπώνω ανήκατε αν ήματ αν ανήκατε

Η ερώτησις της αγωγής του εγγονού τού
 και η απορία της το εγγονού της
 κόρης... Αλλά είναι ο Ζουχαριάνος ~~στη~~
 Χωροί να τρέχει να συγκαταίξει, να τρέχει
 τού Σαϊκράι τού... Ο Σουχού τού αγγιστού
 διαμετρήσι τού αυτήν παρέραι του εγγον-
 ήσι τού Χουάνου ~~το~~ αργά με το ~~στο~~
 Χτες τού αργά του να τού ελεγε « Ηού-
 Χουτ; Έτσι... Ο Κωϊάτ ούς Αουάνις
 είναι αβείστυχτος... Παιτέρα σου τού
 οργαζής η εχαρακτήριον... »
 Αλλά μήτ το λόγος τούτου σου παύει

→ σελ. 138
 αὐτὸς οὗτος εἶναι ἡ ἀρχὴ, ἀρχὴ, ἀρχὴ καὶ ἀντανάστασις
 καὶ πάλιν

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1949

ψεύτικος ήταν ο Χρυσός
ως και μερικοί ποταμοί
Νέ Σίκα, Σερρετέριον
Μαύη Εξέλιξη - ΦΡΑΞΙΑ II

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1949

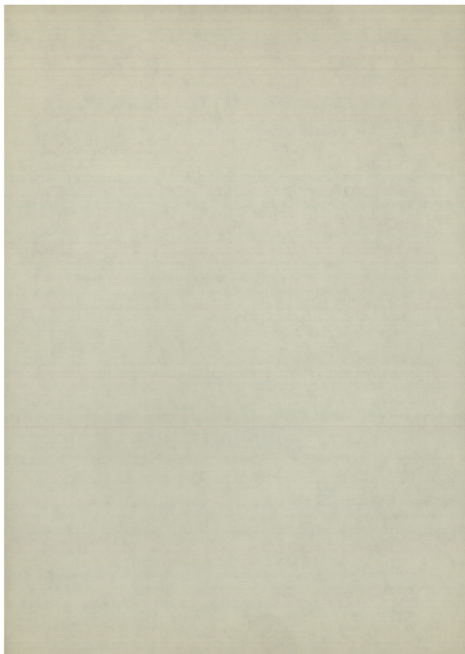
ΜΑΚΕΔΟΝΗΣΙ - ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Καθώς ο ίδιος περικούσε το μέτωπο μου, ζεστές σταγόνες κυλούσαν στα βλέφαρα μου και τα πότιζαν. Περνούσαν ανεπαίσθητα στα ματόκλινα, βδίζοντας ένα κρύσταλλο μπροστά στην όρασή μου. Τα φάτα στη Μακρόνησο διαλύθηκαν μέσα σε κρυστάλλινη θάλασσα και τ'αστέρια, καθώς άναβαν πάνω απ' το Αιγαίο, σχημάτιζαν στέμα, στο κεφάλι της Νύχτας. Περνούσα στο Ρυθμό. Πέ- νω σ' αυτή την κίνηση - κίκι, θάλασσα, φάτα, αστέρια - ένοιωθα μέσα μου να οργανώνεται ένα φέ- σημα ψυχής ακατανόητο και σκέφτηκα: "Αυτή είναι η Μουσική που θα γράφω..." Απ' τη μια μεριά το Όλο. Απ' την άλλη εγώ. Εγώ ήμουν η μαύρη τελεφα επάνω στο άσπρο χαρτί. Όμως έχω σάρκες, νεύρα και κόκκαλα που πονάνε. Εχω αίμα που χύνεται και βρωμίζει. Εχω κι αυτό το όργανο, τη Σκίφη, που καταγράφει κάθε περιττή λεπτομέρεια και σαν αλωβή κρατά στη γη αυτό το φέσιμα ψυχής που είναι θάλασσα, φάτα, Ρυθμός, αστέρια δηλαδή Μουσική. Πού να ήξερα τότε πως όλες μου οι προσπάθειες να συνθέσω - όλα μου τα έργα - ήταν λάθος. Σήμερα μπορώ να αναλύσω και να εξηγήσω αυτό το λάθος. Δεν αρνούμαι όμως τα έργα. Τουλάχιστο- τον όσα ικανοποιούν τους Κανόνες. Ας πάρουμε την κορυφαία κατάκτηση αυτής της περιόδου: την ΠΡΩΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ. Μην έχοντας άλλα πρότυπα, άλλα καλούδια για να χύσω μέσα το μέταλλο της έμπνευσης, διάλεξα αυτά που νόμιζα πως μου ταιριάζουν. Ήξερα ξένα καλούδια για να χύσω το δικό μου μέταλλο. Το λάθος σ' αυτή την προσπάθεια είναι το καλούδι, γιατί είναι άσυνεπτό. Το σωστό είναι το μέταλλο, γιατί είναι δικό μου.

Αυτή η διήγηση, με βοηθά να κατέβω στις στοές της ζωής μου, εκεί που με οδήγησαν για να με τιμωρήσουν. Εγώ όμως, στρογγυμένος στον ώμο του Αρχάγγελου, μπόρεσα να είμαι θεατής των παθών μου κι αντ' να γίνω χάρμα, όπως τόθελαν οι άλλοι, έσκαβα το χάρμα να βρω το μέταλλο. Άνοιγα τρύπες προς την επιφάνεια της γης, για να βγει στο φως, το φέσιμα της ψυχής. Παιδιά είχα όμως ο Αρχάγγελος και παιδιά ο δόναμη να γίνωμαι θεατής των δεινών μου; Παιδιά είν- αι το μέταλλο και παιδιά το φέσιμα της ψυχής; Είναι η Μουσική. Το Όλον ήταν η Μουσική. Ο Νήμος που με ενώνει, με την Άρμονία, είναι η Μουσική. Αν δεν είχα γίνει ένα με το Νήμο, θα είχα καταλήξει να γίνω σκουπίδι, όπως με ήθελαν οι δεσμάδες μου. Ίσως γιατί υπέφερα πολύ και κινδύνευα ακόμα παιδί πολύ, ο Νήμος, μου έγινε δεύτερη φύση. Ή μάλλον, η Πρώτη ύδα. Η πραγ- ματική. Έτσι ξεπερνούσα την πραγματικότητα, γιατί μέσα μου υπήρχε η πραγματική και όχι η φτειαχτή (και γι' αυτό αποκρουστική) πραγματικότητα των βασανιστών μου.

Ήξερα ότι με περιμεναν καινούρια δεινά, χειρότερα απ' όσα είχα πάθει. Η σκέψη μου πονούσε πρώτη και μετά ακολουθούσε το αίμα, τα νεύρα, οι σάρκες. Τα μηνύματα ξαναγύριζαν στο νου ορμητικά. Οι πατούδες, τα νύχια, τ' αρχίδια, η κοιλιά, η μήτη, τα μάτια, τα αυτιά, έβγαζαν κραυ- γές γοερές. Από πού να πιστώθω;

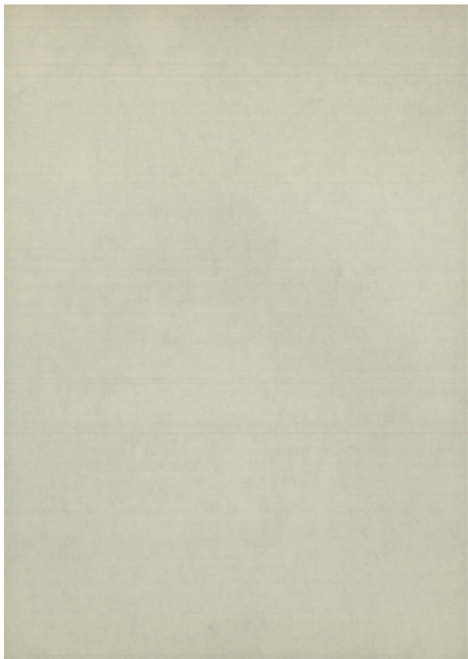
Η ιδεολογία, το Κόμμα είχαν βουλιάζει μέσα σε κενή τη μαύρη θάλασσα της αμφιβολίας, που μας είχαν ρίξει κατόπιστρα, κέντι επίσημα ντοκουμέντα, σα να μιν έφταναν τα τραγικά γεγονότα. Πέ- νω στο Πράγμα και το Βίβιο ο Δημοκρατικός Στρατός, περικυκλωμένος, έδινε την τελευταία του μάχη. Χιλιάδες ερωτηματικά από την εποχή της Αποχής (1946), της Παναμοσίας και της Εξορίας, μαύρα πουλιά στον ουρανό, πετόφτος αμήχανα και σπαστικά, μια δώδε μια κείθε, άσπου κοιμώστη- καν κι έπασαν μονομιάς, όλα μαζί, πάνω στα κόμματα και χθθθθθ. Ύψος η πρώτη δεν είχε συγκε- κριμένη μορφή. Στόχο, οργάνωση, αγώνα. Όλα είχαν τελειώσει. Το Κόμμα συντρίφηκε και μες,

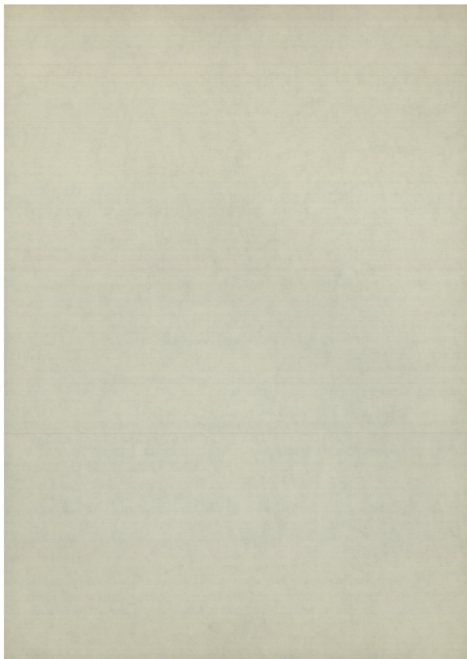
απλά ναύμερα στα χέρια των εχθρών μας, έπρεπε να προετοιμαζόμαστε για το τελικό τέλος. Ο βή-
 νματος θα ήταν τελικά η πιδ εύκολη και καλοδεχόμενη λύση. Δεν πρόκειται να τον κερδίσουμε
 εύκολα. Πριν φτάσουμε έως εκεί, θα γλιφουμε σε σκυλιά τις μπότες των βωσανιστών μας. Θα πο-
 νέσουμε πολύ αίμα τους πόνους, βλαστημόντας για το κάθε μας νεύρο, τον κάθε μυ που μεταφέρνει
 στον εγκέφαλο το χτύπημα, το μαχαίρωμα, το κόψιμο, με μια λέξη το μαρτύριο που έχει στόχο τον
 πόνο // Τώρα η πίστη έγινε, βδλεγα, πιδ δυνατή, καθότι πιδ ιδεατή. Η πίστη στο ΚΚΕ δεν ερχε πιδ
 να κάνει ούτε με πρόσωπα, ούτε με πράξεις. Ερχε τώρα διωδ οισαπτάσεις. Απ'τη μια η Ελλάδα και
 οι Έλληνες ~~θα αναποδογυριστούν~~ ~~την ημετέρα γλώσσα~~ ~~των κοινών της γλώσσας~~ και απ'την άλλη Εσθ. Ποναχικός αγνω-
 νιστής και γι'αυτό με περισσότερη σημασία. Μέσα στη μοναξιά σου και με την αμοχή και το π-
 περσμα σου, βεραιώνεις την υπεροχή του Ααού σου, πάνω στους εξουσιαστές του. Αν νικήσεις, τότε
 βχ νικήσει κι ο Ααός. Η μάχη χάνεται στο Γράμμα. Ακριβώς γι'αυτό όλα έχουν αλλάξει για σενα.
 Εσύ είσαι τώρα ένας μικρός, ασήμαντος Γράμμας. Έχεις τη δύναμη να πραγματοποιήσεις το απραγ-
 ματοποιητό; Ή νικήσεις δηλαδή, εσύ μονάχος, όλα τα λεφάσια του εχθρού.

Καθώς τα σκεπτόμουν δι'αυτὸ ἔνα παρόμοιο και μια πίκρα σκέπσσην τη ψυχῆ μου. Εἶναι ασήκωτη
 η μοναξιά. Κι όταν μια μένα σε περιμένει, τότε, καθώς γίνεσαι μαρδ στην αγκαλιά της, νοιώθεις
 να λύνονται οι αρμοί σου και να σε καταπίνει η ὄβυσσος. Άραγε έγινε γνωστό ότι με πήραν από
 το Κέντρο διερχομένων για να με μεταφέρουν στη Πακρόνησο; Αν το μάθει ο πατέρας μου, εἶναι
 ικανός να αναποδογυρίσει τη γη, για να με σώσει. Αν ἔμας πιστεύει ότι βρίσκομαι πάντα στην
 Αθήνα; Τότε δεν υπάρχει ελπίδα καμμιά για μένα.

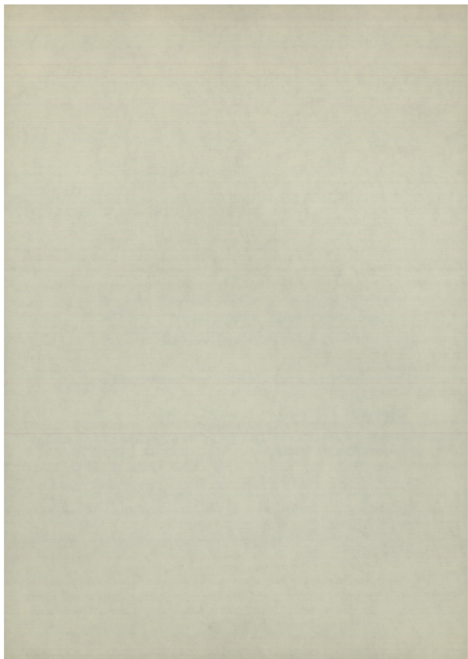
Λες και καθόμουν πάνω σε γλιστερή πλαγιά, ἐνοιώθα το κορμὸ μου να γλιστρά και να βυθίζεται
 στο χάος. Ἐχανα το Ρυθμό. Η ανήκουστη Πουαϊκή, ἔσβηνε μέσα μου. Χάννουν. Ακουμπούσα βαρειά
 στις πατερίτσες μου, ἐνδὼ η ἀριστερή μου πατούσα, λες και ερχε βιδωθεί στο ζύλο του καικιού.
 Ἐνοιώθα από κάτω τη βάλσασα, να γλιστρά σα μαχαίρι. Κόττασα γάφω μου. Σκίς κρατομένους. Σκι-
 ἔς δεσμοφυλάκων με τα αυτόματα προτεταμένα προκλητικά προς το Στερέωμα. "Βδλούν να σκοτώ-
 σουν το Σόμπαν" σκεπτήκα κουτά για να σκεπτό κάτι και να ξεφύγω απ'την τανβλία που σε λίγο
 θα μ'έκανε λιόμα // "ὸυτε αυτό ήταν" εἶπα σχεδόν φωναχτά, λες κι ἔβινα το σύνθημα να σβήσει ο
 καπεπῆνος τη μηχανή. Η ακτή ἔκοισε μέτρα πιδ μακριά. Μια μικρή προβλήτα γεμάτη οπίες. Πιδ
 πάνω η Πύλη, ἄφθα εριάμβου για να περνούν από κάτω οι μελλοβδναιτοί, τυλιγμένοι στη νύχτα, ὄ-
 πιας καλήρα: εμεῖς. Το καικι πλείρισε, δέσανε τα σκοινιά, πῆδερσαν ἔξω οι φρουροί. Κανεῖς δε μί-
 λησε. Ἀρχισαν να βγαίνουν οι κρατούμενοι. Ἐνας-ἕνας ἔδινε ἕναν πῆσο και το καικι βούλιζε
 αλαφρά, για να ζετινωχτεί ἀμέσως ψηλά, λες και πατούσε σε σούτες // Γάρισα ἀριστερά με κόπο και
 με φόβο μήπως πέσω. Διὼ ἀφαρίτρες με πιδνουν από τους ὄμοις και με σηπαρῶνουν προς τα πάνω.
 Κουλουριδίζομαι καθώς πατώ με δύναμη στο ἀριστερό πόδι. Ἐκτινάζομαι και βρίσκομαι στην κουπα-
 στή. "Αυτὸς εἶναι" εἶπε μια φωνή. Διὼ σκίς προχώρησαν. Ο ἕνας ἀξιωματικός, ὁ ἄλλος ἐπιλοχός.
 Διὼ ἄλλοι, απ'ἔξω, με βοήθησαν να πῆδῶ στην προβλήτα. Που ὄδωσαν τις πατερίτσες και αἰσθάν-
 θηκα καλά. Που ἔκαναν νόημα να προχωρήσω την πλευρά της βάλσασας, στο τέρμα της προβλή-
 τας. Εκεί στάθηκα. Πληρῶσαν και οι ἄλλοι: ἀξιωματικός, υπαξιωματικός, διὼ ἀφαρίτρες και κατὰ
 κάποιον τρόπο με κάλυψαν να μη φαίνομαι // Οἱ ὑπόλοιποι μῆταν στη γραμμή και με τη συνοδεία
 τους ἄρχισαν να σκοραφάδουν κατὰ την Πύλη. Το καικι εἶναι ἔτοιμο να φύγει. Ἀδωσαν τα σκοινιά.
 Η μηχανή δοῦλεθε ἀνέποδα. Σταμάτησε. Τώρα δουλεύει πῶσω, μαλακά, και σε λίγο την ἀκούω φυλά.
 Λες και φορδταν το νησί και βιαζόταν να ξεφύγει // Όταν πῆδῶ ἄρα χῆθηκαν, ἀνθρώποι, ἄνοι, σκίς,
 λῆει ο ἀξιωματικός "Πηγαίνουμε" // Με ἀργὸ ἀλλά νευρικό βήμα, προχώρησε πῶτος. Ἀφήνοντας την

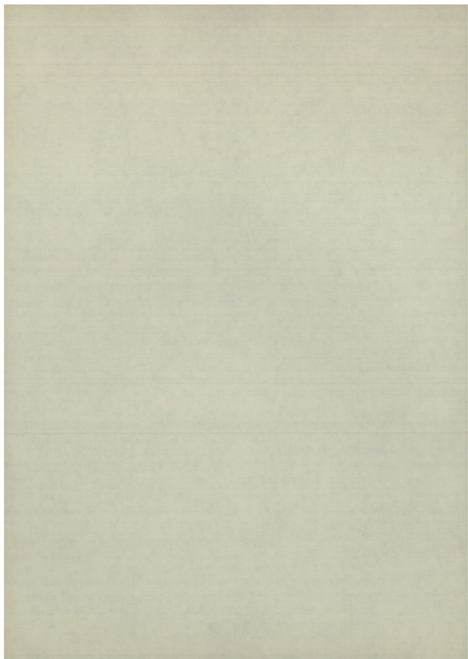
αναγκάσει απόδραση σεβασμού, ακολούθησε ο επιλογής, αφού πρώτα κύτταζε ακωτηρά τους αλφαιίτες, σε να τους έλεγε: "Ξέρετε τη δουλειά σας. Λοιπόν, όπως πάντα...". Κι αυτοί με απρόβλεπτο, συγχρόνως, ένος από τα δεξιά ο άλλος από τ'αριστερά, θέλοντας να υπογραμμίσουν, την παρουσία τους. Αρχισα λοιπόν κι εγώ την πορεία, προσπαθώντας να συντονίζω το ρυθμό της πατερίτσας και του αριστερού μου ποδιού, του καλού, στο ρυθμό του αξιωματικού. Με το αριστερό του βήμα, έρχινα μπροστά τις πατερίτσες, "κραχ" και με το δεξιά του, το αριστερό μου πόδι, "κρουχ". Ήταν τόσο τέλειος ο συντονισμός μου με τον αξιωματικό, που οι υπόλοιποι, αναγκάστηκαν να προσαρμοστούν. Οπότε, μέσα στη στιγμή της νύχτας, κυριάρχησε ο ρυθμός, "κραχ-κρουχ-κραχ-κρουχ", με ελάχιστες παραλλαγές, όταν λ.χ. υπήρχε ξαφνικό ύψος στην επιφάνεια του εδάφους, ή όταν η πατερίτσα χτυπούσε σε καμιά μεγάλη πέτρα. Νομίζω, ότι η προσπάθεια μου, ικανοποίησε τον αξιωματικό, γιατί οι ύμνοι τοβ και προπαντός ο σβέρκος του, που ξεχώριζε με την ασπρίλα του, έκαναν μερικές ανεπαίσθητες κινήσεις, θηλυκού, θάλαγα, χαρακτήρα. Πώς να το περιγράψω; Κυκλωτερές κινήσεις, των μυών, σα νόθαζαν φωνοάλε παιδικές "Τί ψαφα που είναι να δίνω το ρυθμό και οι άλλοι να με ακολουθούν...". Ήγαγινε λοιπόν, έτσι μόνος, μπροστά. Πίσω του, ο επιλογής, με το αυτ' στημένο προς τον αξιωματικό, μήπως του δώσει καμιά διαταγή. Στα δύο μέτρα πίσω πάλι, και δίπλα μου, δεξιά-αριστερά, οι αλφαιίτες, απορροφημένοι από το ρυθμό και την προσπάθεια να μη μείνω πίσω, ζέχασα να κυττάξω γύρω μου. Ούτε σκεφτόμουν πού πάμε και γιατί. Την προσοχή μου την τράβηξαν πρώτα τα τεράστια πάλιακα γκλόπς, που είχαν κρεμασμένα στη μέση τους, ο επιλογής και οι αλφαιίτες. Επίσης οι κατάλευκες γκέτες. Και οι επίσης λευκές εξαρτήσεις. Το λευκό, μέσα στη νύχτα, δημιουργούσε φωτεινές ραβδώσεις. Διάφορα σχήματα ιερογλυφικά, ζες και κάποιο χέρι, σχεδίαζε, πάνω σε φάφο φόντο. Γιατί το φεγγάρι δεν είχε ακόμα βγει και η νύχτα ήταν βαθειά και σκοτεινή. Η θάλασσα αριστερά μας, μια μαύρη γραμμή. Πολύ μακριά, πίσω μας αριστερά, κίτρινα φώτα, λυμιατικά και μισοπεθαμένα, στο λαβρίο. Δεξιά το βουνό, μπροστά μας η Πύλη, ο φρουρός με κρόνος, βορυφορτημένους με τα διάφορα φρου-φρου της πλήρους εξάρτησης, χαίριζε τον αξιωματικό προτάσσοντας το όπλο και κλιματώντας Ψο τιμμέντο του φελόκιου, αγγίσιτ. Τα αγγίλια στο στρατό τα μαθεύανε με τα πόδια και με τα γκλόπς. Ο αξιωματικός χαίριζε με κίνηση πολύ μπλαζέ, σα νάθελε να τον φοι, τη σπουακίδητα της αποστολής του. Είναι περφερο, όμως, ο τρόπος που σήκωσε το χέρι του χωρίς να καταδεχτεί ν'αγγίξει το γέισο του ηλικίου του, μου έδωσε τη σιγουριά, ότι ο άνθρωπος αυτός, διαστέθει τεράστια εξουσία. Σα νάθελε στο φρουρό: "Πού νάξερεις, καφερέ, πόναν χαιρετάς; Πόνο ο θεός έχει αυτή τη στιγμή την εξουσία τη δική μου. Πώς να θο-νατύσω έναν άνθρωπο. Και, αυτόν που κοιταφνει. Τον φηλό. Τον βλέπει; Τώρα κοινηται, βλέπει, αισθάνεται, σκέπτεται. Σε λίγο αυτή τη μηχανή, εγώ, θα τη σταματήσω. Θα τον κίνω χώμα. Τίποτα. Ήθδεν. Αέρα. Αυτός είναι; //Θεέ μου, σκέφτηκα. Θα πεθώσω και θάνατι νύχτα. Ούτε πον ήλιο ούτε τα χρώματα θα προλάβω να δω. Και μετά; Θα βρούνε άραγες μετά το κουφάρι μου οι δικοί μου; Θα με χαιδέξει η μάνα μου, έστω νεκρός; Ή θα με φάνε τα σκουλήκια, σ'αυτό το ζερνήσι. Εδώ θα μείνω για πάντα και ποτέ κανείς δε θα το μάθει.. Ήρέπει κάποιος να με δει. Με μαρτυρήσει. Ήπως αυτός ο δεξιά μου; Ή ο αριστερά μου; //Γιρζω και τους κυττάξω επίμονα, πότε τον έναν, πότε τον άλλον. Ο ένας, με ψαχύ μουστάκι. Χοντρός, βούβαλος έχει πρόβλημα και κατσουριάζει. Ήτα δύο φορές έκλασε και βράμισε ο τόπος, σημάδι ότι το όσπιο βράζει στην κοιλία του και τον ζαλάζει. Αυτός θα με δειρε για λόγους γαστρικούς. Ο άλλος έχει φοβαρίτα μακριά, κεστό μουστάκι και γέλιο πονηρό. Μοιάζει για μάγκας, που τη βγάζει αλφαιίτης. Ή'ένα μεπεντάχι ζώλο, στο βιβαλο "Εθνικής συμπεριφοράς" -που κρατά το Αφα δύο- παρνει την άδεια του για τον "κήφο του

Αλλά, στα Άσπρα: Χώματα, προς την Κοκκινιά, ν' ακούσει Βαμβακάρη, να το φχαριστηθεί. Όσα για κώλο, βρίζκει και στο Λαύριο. Τι να δεις και τι να πεις καθώς οι ματιές μας διασταυρώνονται στον αέρα; "Καρδιά, ε, καρδιά, "σα να μου λείπει και δυό μέτρα άντρας.. Παριστάνεεις τον ήρωα κι άλλες μαλακές.. Προσκύνα ρε.. Προσαρμόσου στην κατάσταση, να γίνεις άνθρωπος. Κι όχι χορτάρι. Ραβδίκι θα ψίνεις σε λίγο και πού σε ζέβουνε..." Και μου σφυρίζει και το "θανναράκι". Ραβδίμα που εξεζωόνισε τον αξιωματικό που φώναζε "Σκαμιάς" // Ήδη διασχίζαμε το Στρατόπεδο. Αριστερά μας, μεγάλες σκηνές και σε συνέχεια, μικρότερες, έως τη θάλασσα. Δεξιά, χτίρια χτισμένα με πέτρα. Πάνω από μια πόρτα έγραφε, ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ. Σε συνέχεια, ένα "λυμένο" σε χρώμα λευκό, λερωμένο, που θα πρέπει να ήταν το "αναρωτήριον". Πιθ φηλά, προς το λάφο, δικάριον και άλλες οικοδομές που μοιάζανε: με στίγια. Και ακόμα πιθ πάνω, άρχιζαν πάλι, οι σκηνές. Ησυχία νεκρική βασίλευε απ' άκρη σ' άκρη. Πάνο ο μακρινός ήχος της θάλασσας, χρισίμε σε φόντο, στο μονότονο ήχο των βημάτων μας, "κραχ-κρουχ-κραχ-κρουχ" // Τέλος φτάσαμε στην άλλη άκρη, εκεί που αρχίζει ο ορός για το δεύτερο Τάγμα. Μόλις βγήκαμε στη φύση, μας χάρησε ένα λαφικό βορραδάκι, αμείριμο, τόσο αμείριμο και ζωρό, που ειλικρινά, με λύπησε για την αδιαφορία του. Πόσο μάλλον, που αριστερά μας, δικάρινα καθαρά τη χαράδα, που πώς είχαν βασανίσει, την επόμενη της εθνικής μας γιορτής, δηλαδή στις 26 του περασμένου έαρη, // Προχώρησα με μισό χιλιόμετρο, ίσως λιγότερο, οπότε ο αξιωματικός σταμάτησε. Γύρισε απότομα και μας κτύπησε κοπά μέτωπο. Ήταν απ' αυτούς τους γκομενάκηδες υπολοχαγούς-ανθυπολοχαγούς, όρτι εκπαίδευθετε. Θα είχε κάποιο μένος για να γλιτώσει το μέτωπο. Ίσως γιάς βιομηχάνου, έμπορου ή πολιτικού. Τον έστειλαν εδώ ως αναμορφωτή. Ειδικό να παραλαβάνει καθήκια, "εαμβούλγαρους, σκέτω καθάρματα" και να τους μεταβάλει σε καθαράιμους "Έλληνες". Για το σκοπό αυτό θα πρέπει να είναι βαρέα, ζοχάδεις. Νάχει τη βασική-μία ανάμεσα στα δόντια, πρόχειρη και ζωρή. Και φυσικά, μαστίγια, γκλόπι, γροβάς, κλωστή και διαταγές για κάθε είδους βασανιστήρια. // Το Σαββατοκύριακο, τον περιμένει η κόρρα του μπαμπά, στο Λαύριο. Θα πάει στο Ψυχικό ή στην Κηφισιά. Θα φιλήσει στο μάγουλο τη μαμά "Τι κάνεις, παιδί μου;" "Καλά, μαμά. Πάχομαι" "Πάχοσαι. Πάχαισε, παιδί μου" θα πει αυτή με ανασταναμό και θα αναβηματίσει τους συμφορτές που της πήσαν τον κανακάρη της, // Τον ρίζουν στον πόλεμο... Μετά θα κάνει το ζεστό του μπάνιο. Θα φωνάζει την Κατίνα, απ' την Καρόβισα, που την έχουν από δέκα χρόνια δούλα, δέθεν να του φέρει το μπουρνούζι. Όμως αυτή ξέρει τι σημαίνει μπουρνούζι. Θα σκύψει και γρήγορα-γρήγορα, μην το πάρει είδηση η μαμά, θα του κάνει ένα νευρικό ταίμπακι. Θα φάσει το σπέρμα στη λεκάνη του αποχωρητηρίου και θα σκεφτεί, όπως πάντα, "Βομάει σκόρδο..". Θα δεν θα το πει. Θα τον βοηθήσει να βάλει το μπουρνούζι και θα βγει να συνεχίσει το σφουγγάρισμα στο χυλό // Ο κύριος Λάκης, φερ' εϊπε ν, ο ανθυπολοχαγός, θα ξιρίσταει, θα πορφομαρίσταει, θα βάλει μπριζόλα να πίνουν λάμψη τα μαύρα. μαλλιά του, και θα πει εντός του "Έξικη κοκάλας.. Σκίζω.." και θα βυθωθεί τη Μαίρη, την τελευταία του γκόμνια, την κόρη του ναούχρου, που τρελάνεται για το ελληνικό εννή. Σάββατο βράδυ, πρώτα στο Ταϊτσάνη, ν' ακούσουμε Νίνου και να πιούν τα ουίσκια τους, βλέποντας τα κυπαρίσσια απέναντι στον Αη-Σάστη. Μετά όληρη, για κανένα καλό φάρι. Για να καταλήξουν στη Γλυφίδα, στο υπαίθριο χορευτικό κέντρο, με τα τραπέζια ανάμεσα στα δέντρα και την πίστα με το σχετικό ημίφως. Εκεί με τα τανγκά και με τα βολές εξιστών, που επιτρέπουν τρισήματα, κολλήματα και τα λοιπά και φυσικά φιλάκια στο αυτί και στο σβέρκο της γκόμνιας, θα γίνει η τελική επιλογή, για το υπόλοιπο της νύχτας // Στον Λάκη δεν αφήσουν οι πορτοζές. Να όμως που η μόδα έχει κυριαρχήσει στην καλή κοινωνία. Αν δεν πάεινεις μέρος, θεωρείσαι καθυστερημένος. Έτσι και μπεις α' ένα σακάκι αξιός, στο Κολωνάκι, πρέπει να βγάλεις το βρακί σου, να κάτσεις στην παλιθόνη να φάει...

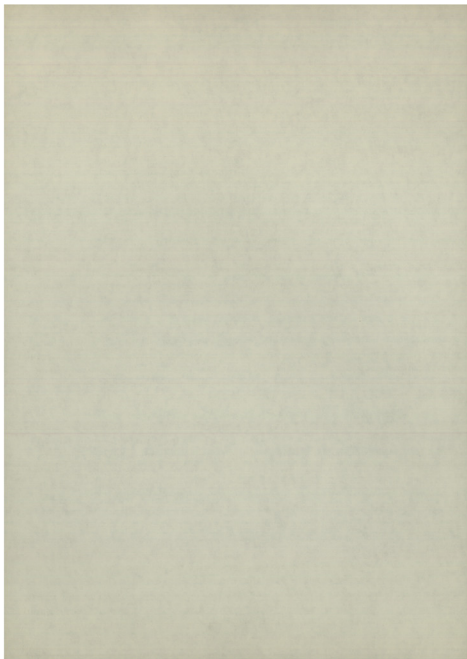

κάθε τόσο υπηρέτες και υπηρέτριες κι έτσι να συζητήσεις και εθνικά θέματα, που ηλεκτρίζουν την ομίληση. Αίφνης ο απέναντί σου, ανώτερος υπάλληλος ξένης εταιρείας, αναφέρεται λεπτομερώς στις πρόσφατες απειλίες των συμμοριτών και καθώς αραιώνει : : τα νοήματα : : νεκράν και αιχμαλώτων, τ' αρχίζει του κουνιούνται δεξιά αριστερά, υπογραμμίζοντας το μέγεθος της επιτυχίας. Έτσι μελώντας όλοι μαζί για την επικείμενη εθνική νίκη, η μεν χουφτώνει το πουλί του δε και ο δε παίζει τη ρόγα της μεν, έως ότου γίνουν όλοι ένα κουβάρι. Κυλιούνται στο πάτωμα, αλλάζουν παρτενέρ, αναστενάζουν, φωνάζουν, χύνουν και τέλος : : κοιμούνται αποκαμημένοι. // Ο κύριος Λόκας -ας τον πούμε έτσι- με κυττάζει με σιχασμό, καθώς στέκομαι μπροστά του περιμένοντας τη διαταγή, για το τι μέλλει γενέσθαι. Για να πει στην προκειμενα "Αυτός είναι", σημαίνει, ότι έχει ασχοληθεί με την αφεντιά μου. Έχει υπόψη του το φέκελο μου, με όλο το ιστορικό: οικογένεια, σπουδές, φυλακές, εξορίες κλπ. Τη λεγόμενη ανατρεπτική δράση. Το γεγονός ότι είμαι γόνος οικογενείας ανωτάτων υπαλλήλων, φοιτητής της Νομικής και σπουδαστής του Δεφους, διπλασιάζει τη σιχασία και το μίσος του, για-τι με θεωρεί αποστάτη. Όλοις εμάς, μας θεωρούσαν, διπλά υπεθύνους. // Είναι και μορφαμένος με και παρασύρεις τα αθάνα παιδικία του λαού. // Όμως με την περίπτωση μου, θα υπήρχε ασφαλός και άλλος λόγος, ώστε να πάρουν όλες αυτές τις προφυλάξεις. Δηλαδή, νόμιμ με δει κανείς, ώστε αν μου συμβεί τίποτα, να μην υπάρχουν μάρτυρες. Άλλες φορές φερόσανε στις ακτές του νησιού, πότε ένα πόδι και πότε ένα χέρι; Άντε να βρεις τον ίδιο ακτήτη του... Εκεί που σταμάτησαμε, άλλο από ουρανό και χύμα δεν υπήρχε, για να δει αυτό που πρόκειται να συμβεί. // Με κτύπησε λοιπόν με κένο το βλέμμα του ντινιτή, που φορούσε στο λαιμό του του πείρι, για αυτό τρελαίνει και τις γκόμενες στην Αθήνα, κι είναι έτοιμος να δεξέει στην πράξη, τι πιστεύει πως πρέπει να γίνει αυτός ο φοιτητικός κομμουνιστής, που ήτατε πως μπορεί να του πάρουν τη βίβλα στην Κηρυσία, ψια να τη δώσουν στο λαό. // Στο λαό... σκέφτηκε και με ιδίασε στανικά, στους τεμπέληδες, στους βρωμιάρηδες και στους λιγδασμένους. // Άγρος τι γιγίη η σκέψη του πήγε στην προχθεσινή πορτούζα, κατά την οποία προηγήθηκε η διήγηση του νεαρού στρατοδίκη από τη Θεσσαλονίκη για την εκτέλεση δεκαοχτώ κομμουνιστριών, από τις οποίες η καθοδηγήτρια, γνωστή ως Καταρσία, ένα λεπτό πριν δοθεί το παράγγελμα "πυρ", φώναζε "υπογράψω" και την έβγαλαν απ' τη γραμμή... Στην άλλη πορτούζα, σκέφτηκε, θα τους περιγράψω τη σημερινή βραδιά και είμαι βέβαιος ότι δεν θα με πιστεύουν... // Γενικά, δεν είμαι κακός με τους βρομαγιστές μου. Είναι πρόβλημα καλής αγωγής. Είναι που είναι σκατά η κατάσταση. Γιατί να τη χειροτερεύεις, να φερθείς αγενός και μετά να ζητάς εξηγήσεις απ' τον εαυτό σου; Όμως αυτοί οι νεαροί αξιωματικοί, γόνος πλούσιων οικογενειών, μου τη δίνουνε. Έχανα τον έλεγχο καθώς ένα κύμα ζεστό, γεμάτο μίσος, μ' έκανε νευρικό. Μανόσκα μου κόνιται και ο νους μου ζαλίζετοναν. Αν μπορούσα θα τον έβαλα κάτω να τον παρήσει χωρίς σέλετο. Όμως όπως με κατόνησαν και με τούτη την παράτα, τι να κάνεις; Άλλο από το να τον κυττάξεις βάζοντας στο βλέμμα σου, αν είναι δυνατόν, ένα βρόδο σκατά, δεν μπορείς να κάνεις. Έβαλα χυτί κι έστεπλα τ' απορρήγγω στη μοιτιά σου. Στο κάτω-κάτω, σκεφτόμουν, όσο τους ξεχαϊάζεις τόσο το καλύτερο για σένα. Η υπόθεση είναι να γίνουν εκτός εαυτού, να σε χτυπήσουν χοντρά, να χάσεις τις αισθήσεις σου, να μην πονάς. // Και εσφηνικά σκεφτήκα τη Μυρτιά. Την είδα με το νου μου να κοιμάται στο δαμάτιο της, στην οδό Κωνσταντινουπόλεως 39, στο κωφό διάφωρο, με το μικρό κήφο. Ο ύπνος θα την έχει απαλλάξει απ' τις κακές έννοιες. Την άλλη μέρα θα τριγυρίζει, ως συνήθως, μπροστά στο Κέντρο Διερχομένων, μήπως και μάθει νέα για μένα. Θα με φωνάξεται κλεισμένο σε κήφο κελί. Πού να γυρτζεί για το βρόδο... Και πού να ζέρει για τη Πακρόνησο... Μια μέρα θα της πουν "Ποιάς Θεοδωράκης; Α ναί! Αυτός που επεξε-

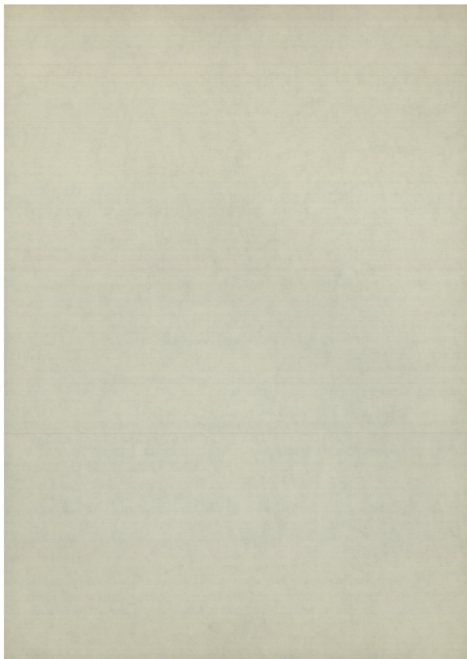

ρησε να δραπετεύσει κολιμπώντας και πνήγχε.. Κα: Δεςτε το μητρώο του: Αγνοούμενος..."
 Διόλεξα τότε ένα άστρο, το πιδ φωτεινό, αριστερό μου, προς την πλευρά της Αθήνας. Το κύ-
 τατα επίμονα λέγοντας μέσα μου, "Αν υπάρχει κάτι πιδ πολύ απ'αυτά τα ανδρέϊκελα που ερίμασε
 και παίζουμε τους κλέφτες και χωροφύλακες. Αν υπάρχει ο Νόμος και η Αρμονία, εσύ, φωτεινό μου
 άστρο, μπορεί να μεις μέσα απ'το ανοιχτό παράθυρο και να πες στη θύρα πως σε λίγο, όταν
 θα έχω γίνει αστρική ουσία, θα πέφτω τα χρώματα δροσασταλβία στα τζάμια του δωματίου της
 να ζω μαζί της.. Πες της πως καμιά δύναμη δε μπορεί να μας χωρήσει.."
 Ηρθε και η μένα μου, μια στιγμή, στο νου μου. Όμως έδωξα αμέσως την εικόνα της γιατί με πονούσε αφάνταστα, // γιός
 έφτασα εδó που έφτασα; Πής και γιατί; Ο Ήρξ έφερε το Λένιν και ο Πένιν την Επανάσταση.
 Και η Επανάσταση έφερε την αντεπανάσταση. Και η Αντεπανάσταση έφερε το Χίτλερ. Και ο Χίτ-
 λερ έφερε τον πόλεμο. Και 'ο πόλεμος ήρθε στην Ελλάδα και διέλυσε τους πάντες και τα πάντα, //
 Πλην όμως, μια φούχτα πρώην περιθωριακόφ πολιτευτές, μαζί με μέλη του ΚΚΕ, αποφάσισαν να ιδρύ-
 σουν το Εθνικό Απελευθερωτικό Σέτωπο. Και έρχονταν για αρχηγό. Και πήγαν στον Πέδρωγο Πα-
 πανόρεου, πρώην υπουργό του Ελευθερίου Βενιζέλου. Όμως αυτός δε δέχτηκε. Από κείνη τη στιγ-
 μή αρχίζει η περιεργή σχέση μεταξύ της οικογένειας Παπανόρεου και του ΚΚΕ. Σχέση που θα
 βραστήξει ημισιό αιώνα, θα σημάδεψει βαθειά τις ιστορικές εξελίξεις. Και μάλιστα στις πιδ
 κρίσιμες περιόδους. Και που φυσικά δεν τέλειωσε ακόμα. Υπάρχουν ποσειδί. Υπάρχουν εγγόνια
 Παπανόρεου, // Επικεφαλής στην αντιπροσωπεία του ΕΑΜ, ήταν ο Έβας. Γνωστός συνδικαλιστής και
 ηγετικό στέλεχος του Κομμουνιστικού Κόμματος. Φεύγοντας γυρίζει και λέει στον Παπανόρεου:
 "Έξω βέβαιος, ότι αν στη θέση σας ευρισκείτο ο Ελευθέρος Βενιζέλος, θα εδóχετο την πρόταση
 μας". Και εκείνος απάντησε "Όπως όησάτε ναι, Διότι ο Βενιζέλος θα είχε επάνω από το κεφάλι
 του τον Θεόν. Ενώ εγώ θα έχω τον Έβαν, // Έτσι το ΕΑΜ ιδρύεται χωρίς τον Πέδρωγο Παπανόρεου
 και Θριαμβεύει. Το Κομμουνιστικό Κόμμα με τους πενήντα χιλιάδες φήφους στα 1935, βρίσκεται
 τώρα επικεφαλής σε ένα τεράστιο λαϊκό μέτωπο, μαζί με τους σοσιαλιστές του Σβόλου και του
 Τσιριμάνου, τους αγροτιστές του Παβρηλήδη, τους φιλελεύθερους του Κατζημιαχιά κλπ κλπ.
 Η δύναμη του σε οπαδοús, υπολογίζεται ότι είχε φτάσει, στα όδο εκατομμύρια μέλη. Η ΕΠΟΝ, η
 νεολαία του ΕΑΜ, είχε εκατάδες χιλιάδες. Και ο Ελάς, ο Απελευθερωτής Στρατός, μαζί με την
 Πολιτοφυλακή, πάνω από εκατό χιλιάδες όπλα. Κι όλα αυτά σε μια χώρα με πληθυσμό 7 εκατομμύρια.
 // Οι Άγγλοι ραδιοεργόσαν σε τρία μέτωπα. Πρώτον, στο Κόρι που είχε πεί ο 'βασθεύς
 Πέδρωγος και το διαδοχικό ζεύγος Παύλος και Φρειδερίκη. Γύρω του μαζεύτηκαν οι περισσότεροι
 αστοφ πολιτικοί. Και μεταξύ τους και ο Πέδρωγος Παπανόρεου. Έκει λοιπόν, το Φόρειν Θεις,
 μαγερεσε κυβερνήσεις και σχεδίαζε το μέλλον. Της Ελλάδας φυσικά. Όσοι Έλληνες -απλοφ πολ-
 λήτες- κατόρθωσαν να φύγουν -κυρίως μέσω Τουρκίας- από την κατεχόμενη Ελλάδα, κατετάγησαν
 στην ελληνική Ταξιαρχία και πήσαν μέρος στες πολεμικές επιχειρήσεις, στη Βόρεια Αφρική. Ε-
 πειδί όμως στη συντηρητική τους πλειψηφία ήταν ή έγιναν αριστεροί, οι Έγγλέζοι -με τη συν-
 αίωση και των Ελλήνων πολιτικών- τους συνέλαβαν, τους απόβλισαν και τους έκλεισαν στα
 σύρματα.

Δεύτερον, στα βουνά της Ελλάδας. Έκει βοήθησαν το Ναπολέοντα Ζέρβα -αξιωματικό αντικομμουν-
 νιστή που είχε βγει σ'αντίρτικό- να γίνει αξιόμαχη δύναμη, ώστε να χτυπήσει τον Ελάς. Πράγ-
 μα που έγινε περί το τέλος 'του πόλεμου. Ουσικά ο Ελάς, δυνατώτερος, τον νίκησε και τον
 έδιωξε από την Ηπειρο που ήταν το βασικό του φέουδο. Όμως οι δυνάμεις του Ζέρβα στρατιωτι-
 κές και πολιτικές, θα έπαιξαν κι αυτές το ρόλο τους, μετά την αποχώρηση των Γερμανών. // Οι
 Άγγλοι ραδιοεργόσαν και μέσα στις περιοχές που ελεγχότανε από τον Ελάς και το ΕΑΜ. Ίσως

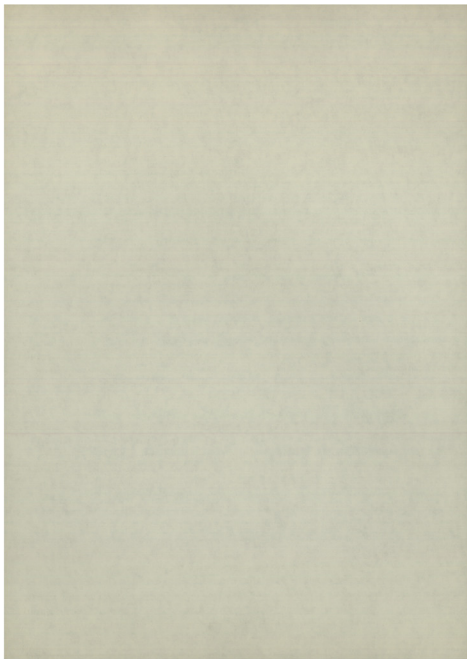

και μέσα στο ΕΑΜ. Η Ιντελιγιτζες Σέρβις είχε παντού πράκτορες. Φανταστείτε ότι στα 1949 ο Νίκος Ζαχαριάδης, ηγέτης του Κομμουνιστικού Κόμματος, κατήγγειλε τον προέδτοχο του Φεράριγο Σιδάντο, σαν πράκτορα της Ιντελεντζες Σέρβιες. Ποιά όμως μπορεί να πει με βεβαιότητα αν ήταν πραγματικά έτσι. Πόνο τα αρχεία του Φέρρινο Φις. Αν όμως ήταν έτσι, αυτό σημαίνει ότι οι Άγγλοι καθοδηγούσαν άμεσα το ΕΑΜ, μιας και ο Σιδάντος, σαν γενικός γραμματέας του ΚΚΕ, ήταν ο υπ' αριθμό ένα ηγέτης του. // Ανεξάρτητα πάντως από την πρακτορολογία, λες και οι ηγέτες του ΕΑΜ το έκαναν επίτηδες, ώστε να προβληματίζουν και πολλές φορές να φοβίζουν, τον απλό λαό. Ηγέτης του Ελδς ήταν ο Άρης Βελουχιώτης. Γρήνη δικηγόρος που έσπασε την εποχή της δικτατορίας του Μεταξά και έκανε δήλωση αποκήρυξης του Κομμουνιστικού Κόμματος. Βγήκε όμως από τους πρώτους αντάρτες στα βουνά της Ροδόμηλης και γύρω από τον πυρήνα το δικό του, σχηματίστηκε σιγά-σιγά, ο πανίσχυρος Ελδς. // Ο Άρης έγινε μύθος. Άφησε γένη. Είχε μαύρο σκούφο. Ιππευε άσπρο άλογο και είχε την προσωπική του φρουρά, τους μπουρσοκούφηδες. Ανεδιείχτηκε ηγέτης με το σπαθί του. Όμως μέσα στην κομματική ιεραρχία, δεν μετρούσε πολύ, γιατί οι άλλοι της Κεντρικής Επιτροπής και του Πολιτικού Γραφείου, τον κρατούσαν με τη "δήλωση". Ενωιθε και ο ίδιος δήλωσας, δηλαδή δεύτερας κατηγορίας κομμουνιστής και όπως ήταν ρομαντικός, σε κάθε συνάντησή του με την ηγεσία του Κόμματος, έσκυβε με σεβασμό το κεφάλι. Όμως, μια φορά, μόνος, επικεφαλής του Ελδς, ξαναγινόταν ο σεβερένιος και ο ανελέητος ηγέτης. // Στην ελληνική ύπαιθρο, οι χωρικοί, ήταν υποάνητοι. Έτσι τους έφτιαξε η ελληνική ολιγαρχία. Όμως πρωταφάνες για μια χώρα, όπου μόλις πριν υπήρχε δικτατορία, δεκάδες χιλιάδες αγρότες, βγήκαν αντάρτες. Όσο έμειναν στα χωριά τους, έβχονταν τις πιέσεις των κατακτητών και των συνεργατών τους. Έτσι πολλοί αναγκάστηκαν να γίνουν χωροφύλακες ή μέλη των ταγμάτων ασφαλείας. Δηλαδή, είδικες ένοπλες δυνάμεις, που ήταν απλασμένες από τους φερμανούς, για να χτυπούν τον Ελδς. // Η πολιτική του Άρη, προσωπική, και σε δεύτερο βαθμό του Κόμματος, απέναντι σ' αυτούς και τους συγγενείς τους, ήταν ανελέητη. Εξ ου και το "ανελέητος" που έπια γ' αυτόν. Έτσι βέβαια το μίσος μέσα στην ελληνική ύπαιθρο, κι αυτό, εχ' αντικειμενίου, ήταν βεγο δώρο για την πολιτική των Άγγλων. Γιατί σ' αυτό το μίσος στηρχήθηκαν αργότερα -μετά την απελευθέρωση- για να οδηγήσουν στα άκρα τις εξελίξεις. Δηλαδή στον Εμφύλιο Πόλεμο. // Όμως θα μου πείτε, μήπως και οι κατακτητές με τους συνεργάτες τους, δεν ήταν ακόμα περισσότερο ανελέητοι.. Και μάλιστα απέναντι στους πατριώτες; Οπωσδήποτε. Η διαφορά ανάμεσα στη βία και την αντίβια, είναι ότι η πρώτη χτυπά τυφλά το λαό, για να τον φοβήσει, να τον γονατίσει και κυρίως να τον διχάσει. Ενώ η αντίβια πρέπει να έχει κρύο κεφάλι, πολιτικό. Δεν βλέπει μακριά. Δε χτυπά για εκδίκηση αλλά για δικαιοσύνη. Και η δικαιοσύνη πάντα ενώνει... Όσο σκληρή κι αν πρέπει να είναι // Όμως είναι και φυσικό, όταν από τη μια μέρα στην άλλη, βρασκεύει επικεφαλής σ' ένα ολόκληρο λαό -σε ένα έθνος- να μην διασθέσει την απαιτούμενη υριμότητα. Σε δύο και τρία χρόνια δεν μπορεί να σχηματιστούν και να υριμάσουν πολιτικά λαός και ηγέτες. Στο κάτω-κάτω την εποχή εκείνη, το ΕΑΜ-Ελδς, διέθετε δύο βασικούς ηγέτες, εκ των οποίων ο ένας, ο πολιτικός, καταγγέλθηκε αργότερα, όπως είπαμε, από τον διάδοχό του για σοβαρότατα λάθη. Έως και πράκτορα τον έπια. // Όμως, ο άλλος, σ' στρατιωτικός, είχε το κουσούρι του δηλωσας, που τόσο βαθεία όπως φαίνεται τον επηρέαζε, ώστε να πρέπει να ανακόουμε τις πράξεις του, όχι με τα αντικειμενικά κριτήρια, δηλαδή ποιά προβλήματα είχε να λύσει κάθε φορά, αλλά με το υποκειμενικό του πρόβλημα, δηλαδή πώς θα τον κρύβουν οι ανώτεροι του που γνωρίζουν ότι είναι "έτσι", δηλαδή μια για πάντα ένοχος μεροπιά στο Κόμμα. // Σε δύο λόγια, αυτή η ανυριμότητα κι αυτή η έλλειψη γνήσιου ηγετών, είχε σαν αποτέλεσμα, να μην γνωρίζει στην ουσία η ηγεσία του ΕΑΜ, τί έλλειπε γενέσθαι.

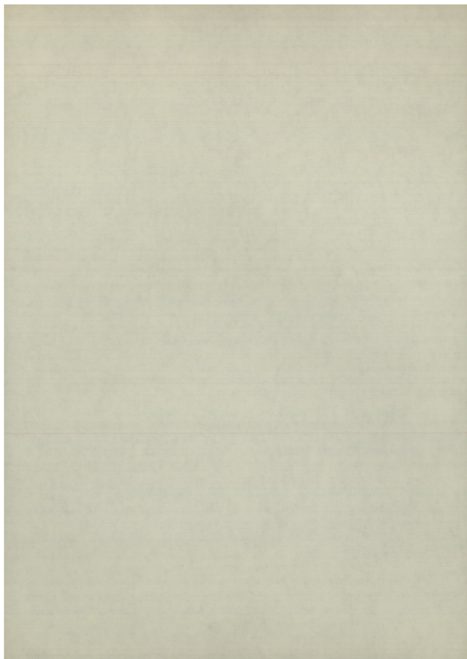

ποία ήλεγχε στρατιωτικά και πολιτικά, στέλνει αντιπροσωπεία στο Αίθιοπ, στα 1943, νομίζω, για να συναντήσει-ποιόν άλλον;- τον Γεώργιο Παπανδρέου και να του προτείνει να ανάβει αυτός την πρώτη νόμιμη κυβέρνηση της χώρας. Φυσικά και πάλι ο Παπανδρέου υπήρξε δύσκολος. Όμως αυτή τη φορά ήταν πίσω τους οι Άγγλοι. Και μάλιστα ο Ουίνστον Τσώρτσιλ, αντιπροσώπος των Τριών, (αναφερόμαι πάντοτε στις μεθόδους της αγγλικής πολιτικής) οι Άγγλοι είχαν επαφές με τα Τάγματα Ασφαλείας και τους ... ίδιους τους Γερμανούς. Περὶ το τέλος του πολέμου Άγγλοι πρόκτορες, συναντήθηκαν στην Ελλάδα με Γερμανούς αξιωματικούς, για να συσχεφθούν και να συντονίσουν τη δράση τους, με σκοπό να διασωθούν τα Τάγματα Ασφαλείας, για να περάσουν αργότερα σε επιθεση, εναντίον των Ελλήνων κομμουνιστών, του ΕΑΜ και όσων τους ακολούθησαν. Επομένως, όταν η ηγεσία του ΚΚΕ προσέφερε στο Αίθιοπ την κυβέρνηση στον Γεώργιο Παπανδρέου, οι Άγγλοι είχαν ήδη προετοιμάσει μεθοδικά τις δυνάμεις με τις οποίες θα τον πλαισιώσουν, ώστε στη δεδομένη στιγμή, να γίνει αυτός, ο εκλεκτός των κομμουνιστών, ο κύριος εχθροβρεφής τους, όπερ και εγένετο. // Στην κυβέρνηση αυτή -που ο ελληνικός λαός με προτροπή του ΕΑΜ- την υποδέχτηκε μετά βιαίαν και κλάδων, το ΕΑΜ πήρε δύο έως τρία δευτερεύοντα υπουργεία. ~~Και πάλι~~ με τη θέση του Αρχιστρατήγου των ελληνικών δυνάμεων -ΕΑΜ, Έδρα (Ζέρβας) και Ελληνική Ταξιαρχία- οι κομμουνιστές, δέχθηκαν να την πάρει ένας Άγγλος, ο στρατηγός Σκόμπι. // Πηροστά σ'αυτές τις παρανοϊκές πρωτοβουλίες, από όλους τους αντιστασιακούς, "τρελλάθηκε" -όπως είναι φυσικό- πιδ γράφορα και πιδ πολύ, ο Άρης Βελουχιώτης. Που τελικά -στα 1945- καταγγέλθηκε κι αυτός από τον Γενικό Γραμματέα του ΚΚΕ, Νίκο Ζαχαριδάκη, σε δηλώσεις. (Επιτέλους ειπώθηκε ανοιχτά η αιώνια απειλή). // Ο Άρης στα βουνά, με μια φοδχτα πίστοσύ, πολιορκημένος από στεριά και θάλασσα, χτύπησε τα σπείρια των κομμουνιστών, παληών συντρόφων του, των οποίων υπήρξε ο αθάνατοβρήφτης ηγέτης. Όμως αυτοί, πιστά μέλη του Κόμματος, εγγυάζαν ότι ο μόνος ηγέτης είναι το Κόμμα. Και εφ'όσον ο ηγέτης του Κόμματος, είχε καταγγείλει και μελίστα τόσο σκληρά και αποκαλυπτικά, έναν πράην ηγέτη -δηλαδή κάποιον που αναβεχτήθηκε αντικομμουνιστικά, όχι μέσα από την αυστηρή κομματική ιεραρχία, αλλά μέσα από τους αγώνες, τα γεγονότα, τη ζωή και φυσικά μέσα από τους ίδιους τους αγωνιστές, πράγματα που δεν έχουν εντοπίσει την βαρύτητα της κομματικής δεοντολογίας- εφ'όσον λοιπόν, έλεγαν, αυτός ο φυσικός, είναι ο πολυλαίς ιστορικός ηγέτης, είχε καταγγείλει από τον κομματικό ηγέτη, δεν μπορούσαν οι παληοί του, οι πράην σύντροφοί του παρά να του απαντήσουν, όταν λ.χ. ζητούσε ψωμί: "Δεν μπορώ να σου δώσω ψωμί". // Και τον άφηναν ησυχία, αυτόν και τους συντρόφους του. Χωρίς καταφύγιο, στέγη, τροφή, πληροφορία και οποιαδήποτε συνδρομή. Με αποτέλεσμα να περικυκλωθεί από τις κυβερνητικές δυνάμεις και να αυτοκτονήσει, μαζί με τον τελευταίο του πιστό, τον Τζαβέλα, για να μην πέσει στα χέρια των εχθρών του. // Αλλά πριν "τρελλαθεί" και εχθρονωθεί ο Άρης, θα συνέβαιναν κι άλλα πολλά και ενδιαφέροντα, που με έφεραν και μένα στη θέση που βρισκομαι τώρα, στο Πακρονήσι, λίγα μέτρα πιδ μακριά από τον τάφο μου, μαζί με τους τέσσερις δήμιους μου, που αυτοκτονούν για την πολιτική πράξη, που θα θέσει τέλος στη ζωή μου. //

Θι δρόμοι του Αρχαγγέλου οδήγησαν αρκετές φορές την οικογένεια μου στο δρόμο του Γεωργίου Παπανδρέου. Σε δυο περιόδους που ο πατέρας μου υπηρέτησε σαν Διευθυντής Νομαρχίας, στη Χίο στα 1925 και στη Πετιλίκη 1926-30, άμεσος προϊστάμενος του ήταν ο Παπανδρέου. Από τη ύστερη ζωή τους αυτή, ο πατέρας μου δεν είχε να λείι, παρά καλά λόγια και εγκώμια. Κυρίως για τη φυσική ευγένεια, τη μόρφωση, το χιούμορ αλλά και τις ικανότητες του. Προσωπικά, δεν τον υπεβλάματι. Εκείνος όμως, όταν αργότερα τον συνάντησα στο Υπουργείο Εσωτερικών, όπου και πάλι συνηπρετόσαν, εκείνος Υπουργός, ο πατέρας μου Διευθυντής, με βιολύβου ανέλαβε να με υποδεχθεί.

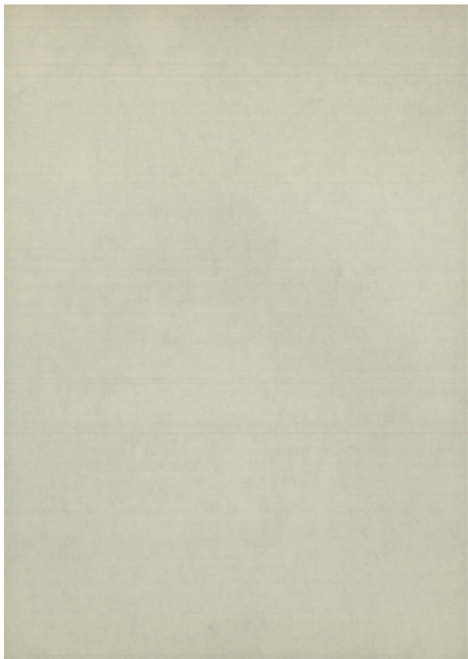

σει μια ολόκληρη ζωή. Μου είπε πώς με έπαιρνε στην αγκαλιά του και πόσο άτακτος ήμουν. Όμως μαζί του, περιέργως, ηρεμούσα. Είχε κι αυτός ένα γιόδο, που τον έλεγαν Ανδρέα. Πιό μεγάλο όμως από μένα, για να παίζουμε μαζί. Είχε γεννηθεί και αυτός στη Χίο, όπως και γω. "Τώρα είναι στην Αμερική...". Ήυυα την εποχή που προηγήθηκε του εμφύλιου. Ίσως στα 1946... Και πάλι τότε στο σπίτι ο πατέρας μου μας ζάλιζε, με το πόσο βασιμάρια ήταν η συνεργασία του με τον Παπανδρέου. Γεγονός που με εξενεόριζε, δεδομένου ότι το ΚΚΕ, του οποίου την εποχή εκείνη ήμουν στέλεχος, είχε ρίξει το σύνθημα στο λαό "Παπανδρέου-Παπατζής". // Ο Παπατζής είναι αυτός που παίζει με τα χαρτιά του ^{του} παππά. Όταν ήρθα από την επαρχία χάριζα κι εγώ στο πεζοδρόμιο της οδού Πειραιώς, όπου είχαν ως συνήθως το στέκι τους οι παπατζήδες. Εβάζαν πάνω στο πεζοδρόμιο τρία χαρτιά εκ των οποίων το ένα "παππάς", δηλαδή φιγούρα. Τα κινούσαν γρήγορα, ταχυοδακτυλογράφικώς, και μετά έλεγαν "Έδω παππάς; Εκεί παππάς; Πού είναι ο παππάς;". Εσύ, βέβαιος ότι το ξέρεις, έβραζε πάνω στο φύλο ένα ποσό. Τότε αυτός άνοιγε τα χαρτιά και φυσικά, ο παππάς ήταν πάντοτε αλλού. Περασμός και επανέλαβα πολλές φορές την ίδια κίνηση. Έως ότου έχουσα όλα μου τα χρήματα. // Γιατί όμως το ΚΚΕ να αποκαλέσει παπατζή τον Πιόργιο Παπανδρέου; Γιατί μπέρδευε τα χαρτιά; Γιατί ο ίδιος ήταν ή φιγούρα, δηλαδή ο παππάς, πάνω στον όποιο το ΚΚΕ έβραζε ένα ποσό -δηλαδή πολιτικές προσδοκίες- χωρίς όμως να βγαίνει τελικά ο παππάς; Ή γιατί άφηνε να υπονοηθεί ότι είναι ο παππάς -δηλαδή η επιδιωκόμενη λύση- και την τελευταία στιγμή, η λύση αυτή, γινόταν καπνός; // Ημιζω όμως ότι ποτέ ο Γεώργιος Παπανδρέου δεν είπε και δεν έδειξε, ότι η δική του "λύση" -η δική του δηλαδή ιδεολογία- είχε κάτι κοινό με την ιδεολογία των κομμουνιστών. Ίσα-ίσα που η αγωνιά του, η φιλοσοφία του και κυρίως αυτό που λέμε σήμερα "φιλελευθερισμός", που εμένα οδηγεί στην πίστωση, βόλεγα, αντικομμουνιστική στάση. Πολύ περισσότερο εκλεπτισμένη και γι αυτό πιό φανατική, ακόμα και από τους ακραίους δεξιούς. // Αυτές τις απόψεις του, ο άνθρωπος, δεν τις έκρυψε ποτέ. Είπαμε ότι στα 1942, αρνήθηκε να αναλάβει την ηγεσία του ΕΑΜ, που του προσέφερε το ΚΚΕ, από φόβο μήπως μεταβληθεί σε όργανο του Περιέργως τον ίδιο φόβο διαπίστωσα και στον Ανδρέα Παπανδρέου, στα 1964, κατά την πρώτη μας συνάντηση σε φιλικό σπίτι στη Φιλοθέη, όπου σε σκέψη μου για μέτωπο με την ΕΔΑ, μου είπε επί λέξει: "Θα αν θα μένουμε οι δυο μας μόνοι, τότε θα με εκπαθαυράσετε...". // Είπαμε επίσης ότι στο Άλβανο, δεν υπήρξε ενθουσιώδης με τη δεύτερη -μέσα σε δυό χρόνια- πρόταση του ΚΚΕ, να γίνει πρόεδρος της Κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας. Και έβρασε όρους σκληρούς. Και φυσικά ανέλαβε, επειδή όχι μόνο τον πίεσαν οι Άγγλοι, αλλά και γιατί τον έπεισαν ότι θα τον σπριζούν με όλα τα μέσα, στον κοινό τους αγώνα κατά των ελλήνων κομμουνιστών. Θα λοιπόν αυτά τα ενωρίζαν πολύ καλά οι ηγέτες του ΚΚΕ. // Δεν είναι ο Παπανδρέου που πήγε προς αυτούς, αλλά εκείνοι προς εκείνον. Και όταν εξεστράμισε το περίφημο "Πιστεύουμε και εις την Ασσοκρατίαν", πρέπει να πω, ότι τον εχάμη πηξεί πιό τον άνθρωπο, // ήλόν κι εγώ τότε εκεί μαζί με άλλους εκατό περίπου χιλιάδες Αθηνέσιους. // Έπ' όρες κραυγάζουμε μονότονα: ΛΑΟΚΡΑΤΙΑ-ΛΑΟΚΡΑΤΙΑ. Δηλαδή το σύνθημα του ΕΑΜ. Ο Παπανδρέου έλεγε ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ. Ο λαός απαντούσε ΛΑΟΚΡΑΤΙΑ. Τότε θα σκέφτηκε, καθώς μιλούσε στο μπαλκόνι "Τι δήμος, τι λαός; Άλλη λέξη-ίδιο νόημα". Οπότε η λέξη αυτή "Ασσοκρατία" βεβαιώθηκε σαν προσχώρηση περίπου στο ΕΑΜ. Από ποιούς; Από το Βανάκι, τη Βορβία, τον Αντώνη, την αφεντιά μου και ένα σωρό -χιλιάδες- αγρόματους πολιτικούς ανθρώπους του λαού. Εχει γούστο, σκέφτομαι τώρα, να νόμισε το ίδιο με μας και η ηγεσία του Κόμματος. Ότι δηλαδή ο Παπανδρέου με τη λέξη "Ασσοκρατία" προσεχώρησε στο ΕΑΜ. Λίγο αργότερα, νομίζω σε δεξίωση στο Εθνικό θέατρο θα πει χαριτολογώντας: "Πιστεύουμε εις την Βασιλευμένην Ασσοκρατίαν ή την Ασσοκρατούμένην Βασιλείαν". // Λέξεις-λέξεις-λέξεις.

Πίσω όμως από τις λέξεις υπήρχαν οι πράξεις. Που έπρεπε οι υπεύθυνοι να τις γνωρίζουν καλά. Ας δούμε ποιός ήταν εκείνη τη στιγμή ο συσχετισμός των δυνάμεων. Μιλώμε για τον Οκτώβριο έως το Δεκέμβριο του 1944. Στο Ανατολικό Μέτωπο οι Σοβιετικοί προχωρούν. Έχει γίνει η απόβαση των συμμάχων σε Γαλλία-Ιταλία. Πύλη όμως, οι Γερμανοί, επιχειρούν εκείνη την εποχή την τελευταία τους μεγάλη αντεπίθεση, στις Αρδένες και στο Ιταλικό μέτωπο. Έτσι οι Άγγλοι που αποβιβάζονται στην Ελλάδα είναι υποχρεωμένοι ν' αποσύρουν το μεγαλύτερο όγκο των δυνάμεων τους και να τον στείλουν στην Ιταλία. Οι Γερμανοί, έχουν αποσυρθεί απ' όλη τη χώρα πλην της Κρήτης, όπου χάρη στην ενόχληση δράσης των εθνικιστών και κομμουνιστών ανταρτών, επιτυγχάνεται αναγκαστικά η παράδοση των στρατευμάτων κατοχής, ενώ παράλληλα αποφεύγεται η εμφύλια σύγκρουση που έγινε στην υπόλοιπη Ελλάδα. Ο Ελάν -μετά την ήττα που ζέρβα στην Ηπειρο- ελέγχει στρατιωτικά και διοικητικά όλη τη χώρα. Στην Αθήνα, όπου αποβιβάζονται τα αγγλικά στρατεύματα, συνοδευόμενα από την Ελληνική Ταξιαρχία, ο Ελάν εξακολουθεί να ελέγχει όλες τις συναικίες. Έτσι η Κυβέρνηση Παπανδρέου εγκαθίσταται -ποδ αλλού*- στο Ξενοδοχείο ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ στην πλατεία Συντάγματος. (Μια ταπεινή σύμβολα γεμάτα σαρκασμό και ειρωνεία για τους απλόεις θνητούς). ^{Το Σ.Υ.Τ.Α. και τον} If ελέγχει λοιπόν ο αρχιστράτηγος Σκόμπυ και η κυβέρνηση του; ^{αυτός} ~~το~~ ^{Μένον} κέντρο της Αθήνας, ~~αποβιβάζονται στην~~ άλλη μεγάλη πλατεία -την Ομόνοια- έχουν οχυρωθεί σε μερικά μεγάλα Ξενοδοχεία άνδρες των ταγμάτων ασφαλείας, μέλη της αστυνομίας κι άλλοι συνεργάτες των Γερμανών. ^{Το Σ.Υ.Τ.Α. και τον} Έ' είναι τέτοιο Ξενοδοχείο είναι κλεισμένοι και "κρατούνται" από τις νέες Αρχές, και ορισμένοι υπουργοί -κουσίλιγκ και ανάμεσα τους και ο πρωθυπουργός Σιδώνης Ράλλης- περιμένοντας να δικαστούν, πράγμα που δεν έγινε ποτέ. Γιατί στην Ελλάδα, σε αντίθεση με όλες τις άλλες χώρες όπου υπήρχε ξένη κατοχή, οι συνεργάτες των Γερμανών δεν δικάστηκαν. Αντιθέτως, η νέα Εξουσία θα τους χρησιμοποιήσει και μάλιστα σε θέσεις κλειδιά...//

Τον Γεώργιο Παπανδρέου έμελλε να τον συναντήσω ξανά στο Καστρί. Θα ήταν τέλη Μαΐου, αρχές Ιουνίου του 1963. Άλγες μέρες μετά τη δολοφονία του Γρηγόρη ~~λαμπαράκη~~ λαμπαράκη στη Θεσσαλονίκη. Μαζί με άλλους δεκαεννέα φίλους μου, είχα προσυπογράψει τη Διακήρυξη προς την ελληνική νεολαία, με την οποία την καλούσαμε να αυτοοργανωθεί, μέσα στα πλαίσια της "Δημοκρατικής Νεολαίας Γρηγόρη λαμπαράκη". Θέλαμε όλοι και πρώτος εγώ, αυτή η κίνηση, να εκφράζει πολιτικά ολόκληρο το πλήγμα των δημοκρατικών δυνάμεων, που πάλευαν εκείνη τη στιγμή εναντίον κατά της κυβέρνησης Καραμανλή και γενικότερα κατά του Κράτους της δεξιάς. ~~Και~~ αυτές ήταν, η "Ένωση Κέντρου" με αρχηγούς τον Γεώργιο Παπανδρέου και Σοφοκλή Βενιζέλο, η Ελληνική Δημοκρατική Αριστερά με πρόεδρο τον Γιάννη Παλαγιόδη και τα κόμματα του Στέφανου Στεφανόπουλου και του Σπύρου Παρκεζίνη. Γι' αυτό το λόγο ζητήσαμε ακρόαση απ' όλους τους ηγέτες, προκειμένου να τους εκθέσουμε τις θέσεις μας και να ζητήσουμε τη βοήθεια και τη συνεργασία τους. Αρχίσαμε από τον Γεώργιο Παπανδρέου. Η αντιπροσωπεία μας ήταν πολυάριθμη. Πως δέχτηκε στο κεφαλόκυκλο της βλάσ του στο Καστρί και πως οδήγησε στο μικροσκοπικό του γραφείο. Πριν καθίσουμε στις θέσεις μας με ρύτση για τον πατέρα μου, την οικογένεια μου και έρχε όπως πάντα την ευγένεια να προσθέσει πως παρακολουθεί με συγκίνηση την καλλιτεχνική μου δράση που εκείνη την εποχή, ~~αποβιβάζονται~~ βρισκόταν στο ζενίθ της. Στη συνέχεια, πήρε θέση πίσω απ' το γραφείο του, περιμένοντας ν' ακούσει τι θα του πούμε. Πήρε, όπως είχαμε συμφωνήσει, πρώτος το λόγο όμως πριν καλά-καλά ολοκληρώσει τη σκέψη μου και δέξοθε. Και ο μονόλογος του κράτησε πάνω από μια ώρα. Είναι αυτός που μας είπε για τη συνάντησή του με το ίδιο και το καλοσούρι του με

II

Μ Για ποιά λόγο δε δέχτηκα να γίνω ηγέτης του ΕΑΜ; Τα γεγονότα με δικαιώσαν... Γιατί εφ-
 ναί αδύνατο να συνεργαστώ με τμήμα και καθωρσ με τους κομμουνιστές... Αν το έπραττα, θα είχα
 μεταβληθεί, όπως ο Σβάλος και λοιποί, σε πειθήνιο και κυρίως άβουλο όργανο τους, χωρίς καμιά
 δυνατότητα διαφανούς ή παρεμβάσης, με αποτέλεσμα να γίνω συνευθύνος για τα σοβαρά λάθη,
 και ακόμα χειρότερο, για τα όσα εγκλήματα διέπραξαν κατά του Έθνους και του ελληνικού λαού.
 Όπως τη δολοφονία του συνταγματάρχη Φαρού και τόσα άλλα. Εξ άλλου, δεν είχαν πολιτική δι-
 κή τους. Είναι όργανα μιας ζένης δύναμης, της οποίας εξυπηρετούν τα συμφέροντα, υποκείμενες
 τυφλά στις εντολές της. Για το λόγο αυτό, δέχτηκα με καχυποψία την προσφορά τους στο Λίβα-
 νο. Ίφ ήθελαν από μένα, αφού ήταν βέβαιο, ότι ήλεγχαν το σύνολο σχεδόν της χώρας; Αλλάστε,
 και η αρχική τους πρόταση για την κυβέρνηση, με αντιμετώπιζε διακοσμητικά... Ήθελαν ένα αν-
 δρεϊκελο. Και φυσικά την απέρριξα. Σε συνέχεια, και αφού συμβουλευτήκα τις υπόλοιπες πολι-
 τικές προσωπικότητες και φυσικά τους συμμάχους μας, έθεσα όρους σκληρούς. Θα έλεγα απορρι-
 κτους. Και ό του βαλμάτος, τους εδέχθησαν όλους. Ακόμα και τον πλέον ακραίο. Δηλαδή την
 υπαγωγή των δυνάμεων του Ελάς, στο στρατηγό Σκόμπυ. Και εμμέσως σε μένα τον βίο. Όμως για-
 τί το έκαναν; Τόση υποχωρητικότητα καθίστατο ύποπτος. Εν πάσει περιπτώσει, τα γεγονότα εξε-
 λχθησαν όπως εξελίχθησαν και νομίζω ότι προσέφερα εις την χώραν, την μεγαλύτεραν από κά-
 θε άλλον υπηρεσία."

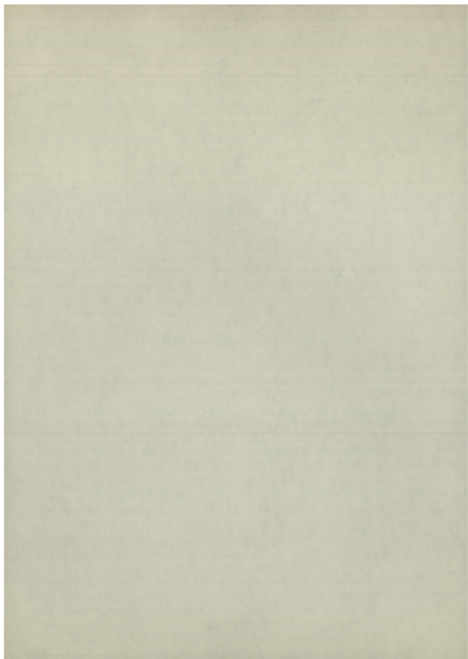
Και πρόσθεσε, σαν κατακλεόδα, αυτό το αποκαλυπτικό συμπέρασμα:

"Εάν τα πράγματα ακολουθούσαν διαφορετική πορεία, δηλαδή αν δεν μεσολαβούσαν τα δεκεμβριανά
 η Βάρκιζα, η διάλυση του Ελάς και όσα ακολούθησαν και, εάν αντίθετως είχαμε ομαλή πορεία, που
 θα κατέληγε μοιραία σε εκλογές, τότε είναι βέβαιο, ότι το ΕΑΜ θα ελάμβανε: το 70% των ψήφων.
 Είναι έργο βασικό δικό μου ότι απευθύθη αυτή η εκδοχή."

Στο σημείο αυτό, θεώρησα ότι θα έπρεπε να τον διακόψω, γιατί πράγματι με αφηνόισε αυτή η
 ξεκόλληση ομολογία, για τη λαϊκή δύναμη του ΕΑΜ. Νομίζω ότι αυτό το ασήθημα ένοιωσαν κι οι
 υπόλοιποι: ~~Εξίσου~~ ~~επίσης~~.

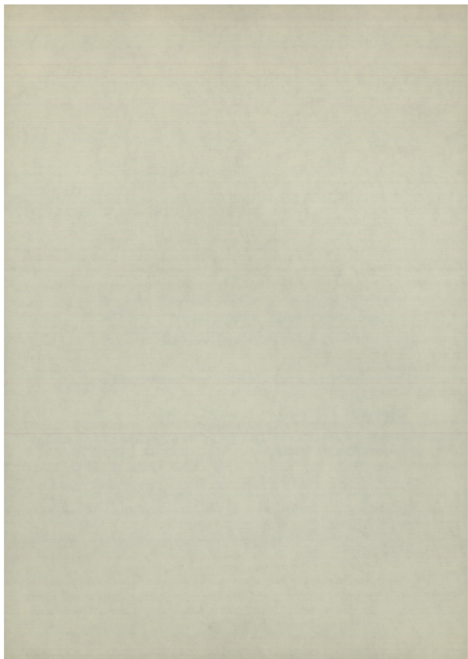
"Που κάνεις κατάλληλη κύρια Πρόεδρε, αυτό που είπατε. Εσείς, ένας φανατικός θεαούτης της
 Δημοκρατίας, ομολογείτε ότι εμπόδισατε τη δημοκρατική έκφραση του ελληνικού λαού με εκλο-
 γές..."

Χωρίς να διστάσει και με κάποιο εκνευρισμό, έπεε ότι, προκειμένου για κομμουνιστικό κόμμα,
 δεν ισχύουν οι κανόνες της Δημοκρατίας. "Ο Ελληνικός λαός," συνέχισε "είχε παγιδευθεί.
 Δεν αγνόριζεν την αλήθεια. Έπρεπε κάποιος να τους αφαιρέσει το προσέπνο. Και αυτός υπήρ-
 ζα εγώ..." / Έτσι, ξεχάσαμε το σκοπό για τον οποίο πήγαμε στο Καστρι. Όταν τελείωσε, ακολού-
 θησε μακρά σιωπή. "Λοιπόν," με ρωτά "γ έλεγες;" Του επανέλεβα τα καθέκαστα και τέλειω-
 σα διαβάζοντας τη διακήρυξη. "Τοιό κόμμα βρίσκεται πώς απ' αυτή την πρωτοβουλία;" μας ρωτά.
 Απάντησα: ~~Αν το κόμμα διαβάζει τις διαβεβαιώνοντας, ότι, ή εκφράζει, όλο το φάσμα των αντι-~~
~~δεδειγνών δυνάμεων~~ "Ας μας πείτε ποιάς άνθρωπος της απολύτου εμπιστοσύνης σας θα επιθυμούσατε
 να συμμετέχει στην ηγεσία της κίνησης μας..." Τελικά μας άφησε, ^ή την εντύπωση ότι είχε πει-
 μεθ για την ειλικρίνεια μας. Ήες έπεε ότι θα το σκεφθεί και θα μας απαντήσει / Την ίδια μέρα,
 μετά τον Παπανόρεου, επισκεφθήκαμε και τους υπόλοιπους αρχηγούς. Δηλαδή το Σοφοκλή Βενιζέλο,
 το Γιάννη Πασιλίδη, τον Στέφανο Στεφανόπουλο και τον Κίτρο Παρκέζινη. Την άλλη ^{6 ημ} μέρα
 διαβάζαμε στην "Ελευθερία" που ήταν το ημιεπίσημο όργανο της "Ένωσης Κέντρου" την έμμεση
 αλλά σαφή αποκρίωξη της κίνησης μας από κύκλους του περιβάλλοντος του Γεωργίου Παπανόρεου,
 με τον χαρακτηρισμό του "κομματοκοινωνισμός"

Παζί με τον Αντώνη Παντικάκη -που θα έχανε την έδρα του Πανεπιστημίου επί κυβερνήσεως "Κέντρου" λόγω της συμμετοχής του στην Κρήση- επισκευθήκαμε το Ισοκλή Βενιζέλο. Ο πατέρας του Παντικάκη, υπήρξε βενιζελικός βουλευτής, ενώ παράλληλα, οι δικές μου σχέσεις με τον αρχηγό του κόμματος των φιλελευθέρων, ήταν εξαιρετικά φιλικές. Εκς δέχτηκε στον κήπο του σπιτιού του. Ήταν κι αυτός κατάπληκτος και πήρε μπροστά μας τον υπεύθυνο αυτού του ΒΗΜΑ, για περισσότερες πληροφορίες. "Το δημοσίευμα" μας λέει "εστάλη από το προσωπικό γραφείο του Παπανδρέου. Διατυπώθηκε, αυτά μας κάνει..." //

Όστε το ΕΑΜ είχε το 70% του ελληνικού λαού, είχε εκατό χιλιάδες όπλα, με τα οποία ήλεγχε το σύνολο της χώρας... Τι δεν είχε; Ίσως την πρόθεση, αλλά και τη θέληση, να πάρει εκείνη τη στιγμή την εξουσία; Γιοιάς ξέρει... // Τα σοβιετικά στρατεύματα, στο μεταξύ, καταλαμβάνουν τα βαλκάνια και σταματούν στα ελληνικά σύνορα. Γιατί δεν προχώρησαν; Λειτουργήσαν μήπως η περιφημη συμφωνία Στάλιν-Τσόρτσιλ για τις ζώνες επιρροής; Ήρθαν οι Άγγλοι. Εντάξει. Όμως, λίγο αργότερα, το Δεκέμβριο του 1944 ξεσπά πόλεμος. Απ'τη μια μεριά το ΕΑΜ (με πηρήνια τους Έλληνες κομμουνιστές) απ'την άλλη οι Άγγλοι, μαζί με όσους Έλληνες αντικομμουνιστές, μπόρεσαν να επιστρατεύσουν // Σ' αυτήν την περίπτωση ποιά θα έπρεπε να είναι η στάση των Σοβιετικών; // Αν μας καλούσατε, βαρδύματάν, θα ποικ αργότερα, σε ιδιωτικές συζητήσεις, ορισμένοι Σοβιετικοί. Κανείς δε μας κάλεσε. Αν μπαίναμε χωρίς πρόσκληση θα μας κατηγορούσαν ότι εσυβόλαμε σε ξένη χώρα. // Για τη μάχη του Δεκεμβρίου, η κατοπινή εκτίμηση του Ζαχαριάδη, δηλαδή στα 1949, είναι ότι έπρεπε και μπορούσαμε να πετάξουμε τους Άγγλους στη θάλασσα, να διώξουμε τον Παπανδρέου και να κάνουμε κυβέρνηση του ΕΑΜ και κατηγορεί τον τότε γραμματέα Σιάντο γιατί εμπόδιζε τον μόνιμο Ελάν να πάρει μέρος στις μάχες, με αποτέλεσμα να χαθεί η Αθήνα. // Όσοι κομμουνιστές δεν σκοτώθηκαν, δεν εκτελέστηκαν και δεν πιάστηκαν, εγκατέλειψαν την πρωτεύουσα. Ήρθαν μαζί τους και οι φίλοι, που πολλοί πέθαναν απ' τις κακοτυχίες. Ετάι, φούντωσε η αντικομμουνιστική ιατρική // Το Φεβρουάριο του 1945 υπογράφεται η Συνθήκη της Βερκιζας. Ο Ελάν καταθέτει τα όπλα. Ακολουθεί τρομοκρατία. Αλγολγο, οι παλιοί αντίρτες ξαναπαίρνουν τα βουνά. Στα 1946, στο Αιτόχωρο, γίνεται η πρώτη οργανωμένη επίθεση εναντίον της χωροφυλακής. Είναι η αρχή του Εμφυλίου. // Όμως το Κόμμα διατάζει. Στο βουνό γίνονται μάχες, ενώ στην Αθήνα κυκλοφορεί κανονικά ο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ και συνεδριάζει το Πολιτικό Γραφείο του ΚΚΕ. Είναι, όμως, στο Δεκέμβριο του 1947, η Αμερική λανσάρει το όγμο Τρούμαν, από τα πράγματα ξεκαθαρίζουν. Δηλαδή δεν υπάρχει περίπτωση συμβιβασμού. // Το 1948, είναι ο κρίσιμος χρόνος. Γίνεται και το ρήγμα με τον Γίτο. Αλλάζει τόσο ο διεθνής όσο και ο εσωτερικός συσχετισμός των δυνάμεων. Οι Αμερικανοί βοηθούν αποφασιστικά. Ο ελληνικός λαός σιφεισιγά βλέπει, ότι το ΕΑΜ χάνει οριστικά τη μάχη. Οι φαντάροι του εθνικού στρατού, στην αρχή μονοδιασμένοι, σιγά σιγά αποκόπτονται και ιδεολογικά. Δεν έχει σημασία το γιατί και πώς. Στο κάτω κάτω κανείς δεν συμπαθεί τους ηττημένους. Ιδιαίτερα αυτούς που ήταν πραγματικά δυνατοί, πολύ δυνατοί, και άφησαν να τους πάρουν, μέσα από τα χέρια, δη τους τη δύναμη. // Όλοι οι φαντάροι στη Μακρόνησο, προέρχονταν απ' το ΕΑΜ. Και οι αλαφάρτες και οι βωσανιστές. Ακόμα και πολλοί αξιωματικοί. Γι αυτό μισούσαν περισσότερο και απ' τους δεξιούς, όσους επέμεναν να διατηρούν την πίστη τους στα "αρχαία" ιδανικά. // Δεν ξέρω αν υπήρξα αρκετά διαπολιτιστικός για όσους μάθαιναν, τους για πρώτη φορά, γεγονός ότι σαν κι αυτά που διηγούμαι. Θέλω να δείξω τη σχέση ανάμεσα στη ροή της ιστορίας και έναν κόκκο άμμου, τον εαυτό μου, μέσα στην απέραντη ανθρώπινη πλημμυρίδα, που πεταγιόνο σε μια γυνιά της γης. Το πρόβλημα είναι ότι αυτός ο κόκκος είναι ένας μικρόκοσμος. Διαθέτει δηλαδή τις βασικές λειτουργίες του ζωικού βασιλείου. Επί

πλέον δε, έχει κι αυτή την καταραμένη ιδιότητα να σκέφτεται και να πονάει.

Η "Πρώτη Συμφωνία" μου, φιλοδοξεί να αντικαθρεφτεί αληθινά την τεράστια μηχανή της Ιστορίας, καθώς ανακατεύει και αλέθει τα άτομα. Οι αποφάσεις του ενός, οι φιλοδοξίες ή τα συμπέροντα του άλλου, τα λάθη του α και οι επιτυχίες του β, με μια φράση, τα γεγονότα που δημιουργούν οι ισχυρές σκιάδες, μας συμπιέζουν, μας οδηγούν σε στροφές, σε κατακόμβες, μας περνούν μέσα από σφραγισμένες διόδους, μας απομονώνουν, μας εμπράχθουν ανάμεσα σε μελόπετρος και τελικά μας εξοντώνουν. Βασιανιστές και θύματα, τέκνα της ίδιας διαλεκτικής, όργανα στην υπηρεσία της ίδιας θύελλας που κάνει τους ανθρώπους να λυγίζουν και να σπάζουν σαν στάχια. //

Εκίνη τη στιγμή, δού βήματα απ' το θάνατο, ένοιωσα σα να βγαίνω από τη μήτρα της μένας μου της Νύχτας. Άριστέρα μου η θάλασσα, μαύρο ποτάμι, γυναικείος κόλπος που κατεβρίζει βράμικα υγρό μετά το τέλος, τερατογόνου συνουσίας. Ο Γγγας, για δευτέρα φορά, έμελε να αυνανιστεί, πάνω στο αίσιφο της Ιστορίας, που τον περιέμενε λαχανιασμένη, με τα σκέλια ορθώνοντα; υμωμένα από τον πόθο ως ται οφάνεια. //

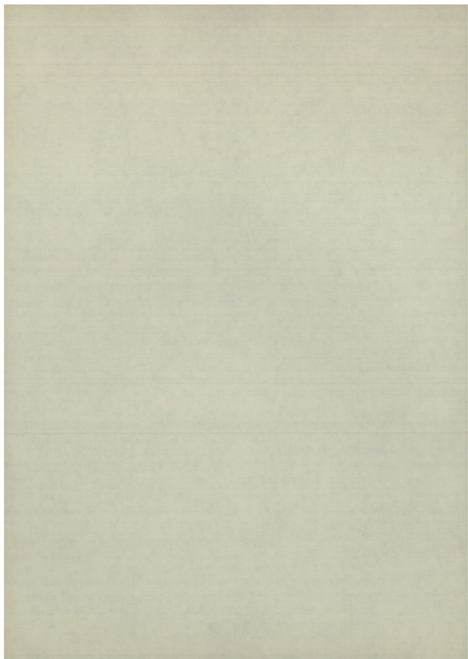
Η μαμά-Ελλάδα δεν είναι παρζε-γέλασε. Γκόμμενα σκληρή και άκαρδη, γνώρισε τον Πέρση, το Ρωμαιο, το Σλάβο, το Βενετσιάνο, τον Τούρκο και ό,τι φαντασασεις με το μυαλό σου. Όσο για τους εγχώριους, τους κάνει γούρπο όσο κρατά το νέο πεγγύρι. Τα αγοράκια τα θέλει στη σουβλα με κρεμμυδάκια και πιπερίδες. Εκάτο χιλιάδες τέτοια αγοράκια, εμιαστε στη Πακρόνησο, για το μεζέ της Κυρίας. Στα βομνά, ένθεν κκεθεν, δηλαδή κομμουνιστές κι εθνικιστές, χιλιάδες, κρέας κομμένο με φωτιά, μπουρούτι ή κατά προτίμηση, μπόμπες ναπαλι. // Στα 1960-65 η ίδια ιστορία. //

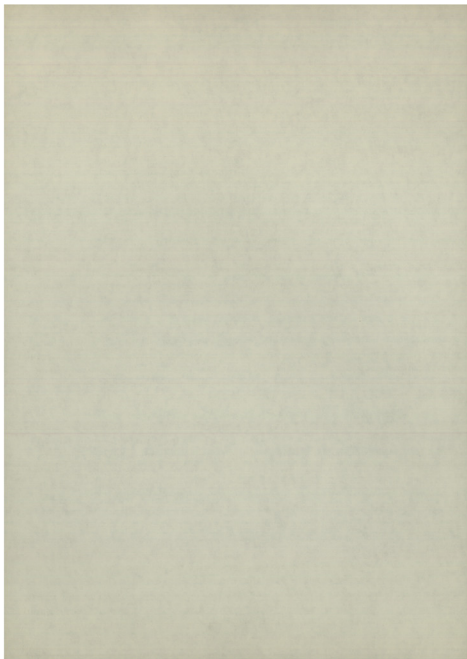
Ο Γγγας υπερέβαλε τον εαυτό του. Τα παιδάκια παστούρης απ' το ξάλο του χωροφύλακα για την καρδιά της γήσσας. Όπως τ'ι να κάνει κι αυτή; Ξάπλωσε ανάσκελα. Και νάσου και πάλι ο Γεωργιος Παπανδρέου. Ο τρίτος αυνανισμός. Τρίτη τερατογονία. Δηλαδή η Πάντρη, γέννησε Παπαδόπουλο. Γέμισαν και πάλι φυλακές, εξορίες. Τα παιδιά του Γγγαντα πρώτα και καλλίτερα για τη διασκέδαση της Κυρίας. Μέσα στις φυλακές σκούζανε από το ξάλο του Ευσταζή και του Ασφαλήτη. Στους ορόμους βραχνιάζανε απ' τα συνθήματα και λαχανιάζανε απ' το κυνηγητό του πολιτισμόνου. //

Τέλος έφυγε η χούντα και βγήκε ξανά ο Γγγας στους ορόμους, να γοητέψει φια τρίτη φορά [Ελλάδα]. Περσιτά σε τέτοιο φλερτ, καλε τ'ι λέω; έρωτα φλογερό από άντρα σπαθίτο, πλάνταζε και πάλι η Κυρία. Ξάπλωσε με κομμένη ανάσα από τον πόθο ανάσκελα. "Θε μου, τ'ι πέος είναι αυτό;" ε'πε καθώς ο Γγγας έφανε το ποουλ του στον άνεμο της Ιστορίας. Και τότε να δεις αυνανισμό και να μην πιστευεις στα μάτια σου. Εδειχνε η Κυρία το αίσιφο της λαχταριστό και ροδόκκινο. Δε βοριέσαι. Ο ιστορικός αυνανισμός αποδείχτηκε εγχώριος διαλεκτικός νόμος. Όπως νάσου ο απαραίτητος Παπανδρέου. Αυτή τη φορά ήταν ο γιάος του Γεωργίου Παπανδρέου. Ο Ανδρέας //

Τ'ι έκανε, τ'ι δεν έκανε κανείς δεν το ξέρει. Προς το παρόν. Έχει κλειστεί με την Κυρία τετα-α-τετ, αυτός ^{και} αυτή και κανείς απολύτως, κανείς δεν γνωρίζει τ'ι γίνεται μέσα στο Καστρί, το σπίτι του έρωτα. Του ιστορικού βεβαίως. Πάντως καλοθ'ι κακού, όπως ε'πια, προτοιμάζεται η διαδοχή. Γγγας είναι αυτός... ε' ένα (ιστορικό) ανοιξιάτικο αμράκι νάσου πάλι οι άδες. Νάσου τα παιδάκια-σοβιάκια. Νάσου και τη μαμά Ελλάδα να ξαναπλαντάζει από έρωτα. Και νάσου... Τα γνωστά // Έτσι (ο Γεωργιος Παπανδρέου (1963) γέννησε την Αποστασία (1965) και η Αποστασία γέννησε τη Δικτατορία (1967). Η Δικτατορία γέννησε τον Καραμανλή (1967) και ο Καραμανλής γέννησε τον Ανδρέα Παπανδρέου. Εκλείσει και πάλι ο φαύλος κύκλος. //

Επομένως η θλιβερή προσωπική μου ιστορία, αυτή τη στιγμή, τοποθετείται προς το τέλος του δευτέρου ιστορικού αυνανισμού... // ~~...κι γιατί ολόκληρο είναι επινοημένο...~~

Ετσι η Πακρόνησος υπήρξε δική μου επιλογή. Στην Ελλάδα του 1948-49 δεν μπορού να δω πουθενά αλλού τον εαυτό μου. Όσα μου έκαναν και όσα πρόκειται να μου κάνουν είναι αυτά ακριβώς που έπρεπε να γίνουν. Έιχα αποφασίσει να ακολουθήσω ως το τέλος, το δρόμο της Συμπαντικής Αρμονίας, που για μένα, είχε πάρει τη μορφή της Μουσικής. Όμως αυτή η Μουσική, ήταν κρυμμένη πίσω από λόφους και ομίχλες, που σκέπαζαν εξ ολοκλήρου τη ψυχή μου. Έπρεπε να διανοήσω δρόμο. Και γι αυτό η λογική και η σπουδή δεν αρκούσαν. Η Μουσική δεν ήταν νέτος στα χαρτί και ήχοι στην ορχήστρα. Ούτε διανοητικά παιχνίδια. Ήταν ο άλλος εαυτός μου που έπρεπε να βρω, γιατί αυτός κρατούσε φυλαγμένο το μυστικό της Αρμονίας. Η αυτοκαταστροφή ίσως οδηγούσε στον αληθινό εαυτό μου. Ίσως. Όμως είναι βέβαιο πως η δοκιμασία με γέμιζε ήχους που εκείνη τη στιγμή δεν τους άκουγα. Έμεναν όμως σε κάποια γυνιά της ψυχής μου, στιβαγμένοι, περιμένοντας τη γονιμότητα, για να δειξουν τη μορφή τους. Ξαν τους σπόρους που περιμένουν την Άνοιξη... //

Ετσι κι εκείνη νύχτα, ήταν μια Μουσική. Απ'τη μια η Βάλσασα, απ'την άλλη τα βράχια και φηλά στον ουράνιο θόλο, φωνητικό διάδρομοι, που διαλύονταν μέσα στους Γαλαξίες. Όμως το κέντρο του Σύμπαντος, ήταν, όπως πάντα, η καρδιά μου. Αυτή η ανθρωπίνη καρδιά, πυρακτωμένη από το φόβο, να χτυπά δλο και πιδ δυνατά, δλο και πιδ γρήγορα και ζαφνικά, για ένα δέκατο του δευτερολέπτου, ο νους να πιδνει το ασύληπτο. Δηλαδή το Συμπαντικό Μουσικό Έργο - που το εφιαλτικό τοπίο δημιουργούσε το μελωδικό του υλικό - : η Νύχτα την Αρμονία και η καρδιά μου το Ρυθμό. //

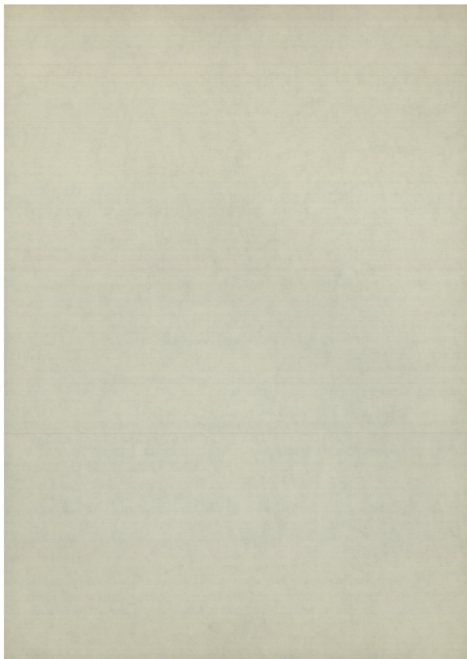
Ετσι γράφτηκε μέσα σε μια στιγμή η ΠΡΩΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ. Όχι η Συμφωνία Αριθμός Ένα, αλλά η Πρώτη, η Μοναδική, η Συμπαντική. Αποτυπώθηκε ολόκληρη στην τελική της μορφή, με την ταχύτητα του φωτός, επάνω στα δεκατέσσερα δισεκατομύρια κύτταρα του εγκέφαλου μου, που την κατέγραφε μια για πάντα. Πριν στρωφω δεξιά ακολουθώντας τον επιποχία και ριχνοντας ένα τελευταίο βλέμμα στους σκοτεινούς λόφους της Αττικής είχα ήδη γίνει η Πρώτη Συμφωνία. //

Είναι περίεργος ο μηχανισμός του νου. Στη Βύελλα του 1948, στο Τέταρτο Τάγμα, στη βόρεια άκρη της Πακρόνησου, είχαν χαθεί όλες οι μουσικές σημειώσεις μου. Κι ανάμεσα τους και το υλικό της Συμφωνίας. Όμως τα κύρια θέματα σεργιάνιζαν από το ένα νεύρο στο άλλο, τον ένα ιστό, το ένα κύτταρο στο άλλο. Τα θκούγα στα όνειρα μου. Και τώρα, μια στιγμή πριν από το διάνατο, που όπως λένε, βλέπεις μέσα σε δευτερολέπτα, όλη τη ζωή σου, εγώ ένιωσα νάρκωτα κατευθυνόμενα μέσα από τους Γαλαξίες, η βροχή με τους χιλιάδες χιλιάδες ήχους, που είναι η Αρμονία. //

Το λα της Ανδρομέδας, το ντο του Καρκίνου, το φα του Φόρναξ, το σι της Υόρας, το σι μπαρόλ του Φοίνικα, ξεχώριζαν μέσα από τη Βάλσασα των ουράνιων ήχων. Τα εφόσε λαμπερότερα άστρα, συνειδημένα, αναβοβρόηβαν την ίδια στιγμή. Σημάδι ότι σε λίγο θα εκπληρωθεί το παιδικό μου όνειρο. Θα δω το Θεό. Και ίσως πετάξω με τα δικά μου τα φτερά. Σ' ευχαριστώ SIRIUS. //

Σ' ευχαριστώ CANOPUS, ARCTURUS, VEGA, ACHERNAR, ALTOUZ, ALDEBARAN. // Τα κλειμμένα από: τόν άμεσο μουσικό θέματα, κατά τη θέελλα του Ιανουαρίου, βρήκαν τη μορφή τους, διακλαδωθήκαν, διασπαστήθηκαν μέσα σε σφές αντιστικτικές αναπτύξεις. Λες και περιμναν ετούτη τη στιγμή για ν' ανθοφορήσουν. Ήταν ίσως ένα τελευταίο ζέσπασμα - μια έκρηξη ζωής, σα νάβλε με σηκώσει πιδ φηλά π' το θάνατο, που με περιμενε, π'σω απ' τους θάμνους και τα βράχια. Εκείνη τη στιγμή, ένιωσα ότι νίκησα το θάνατο, πριν πεθάνω. //

Όμως δεν μπορούσα με τίποτα να φανταστώ τί με περιμενε. Έιχα μια όμορφη εικόνα για το Χάρο, εμπρασιμένος από τους αρφαίους μύθους. Πιλεδείς για μια στιγμή μαζί του, σαν ίσως με έσο και κενός σε νικά τήμονα και μετά σε κοιβάλα στον ώμο του, για να σε οδηγήσει στο βασιλιά, τον Αθή, που κυβερνάν τον Κάτω Κόσμο. Αν έσοι παλληκάρι, όπως ο Χάρος, ο Αθής σε προσκαλεί να καθίσεις στο τραπέζι του. // Πιές μια τικου-

καιρό..."

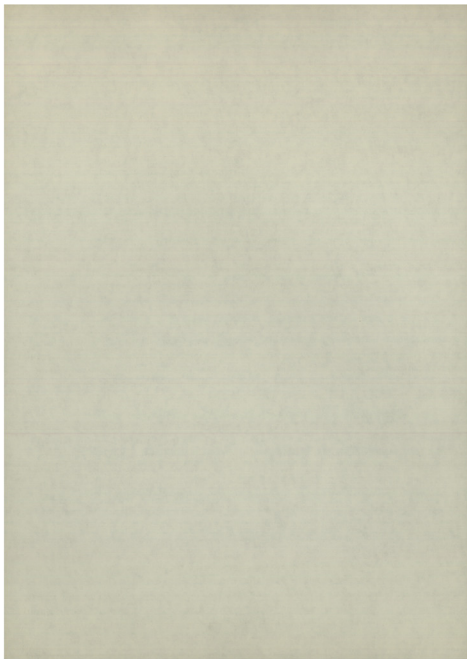
Ξαφνικά άναψε φωτιά μεγάλη και είδα τον εαυτό μου,αυτόν που ήταν κρυμμένος από μένα,που έβγαλα να τον βρω,γιατί αυτός κρατούσε φυλαγμένα,το μυστικό της Αρμονίας. Όμως συγχρόνως με τη φωτιά,ακούστηκαν φωνές δαιμονικές,που έσπασαν το μαγικό καθέφετη και τον έκαναν βρούφαλα, που ακρόφισαν πάνω στις πέτρες. Μια σκηνή μικρή,ατομική,καίγονταν εκατό μέτρα πιό πάνω απ'το σημείο που βρισκόμαστε και στο φως της πυρκαγιάς,φαίνονταν τάρτα οι σιλουέτες που την είχαν ζώσει. Τότε,μέσα απ'τη φωτιά ξεπετάχτηκε ένας άνθρωπος, γεμάτος φλόγες, που άρχισε να τρέχει προς την κατεύθυνση μας. Εβγαζε γοερές κραυγές, προσπαθώντας να σβήσει τη φωτιά,που φούντωνε,ενώ πίσω του έτρεχαν με υψωμένα τα ρόπαλα,οι βασιανιστές. Τέλος,έπεσε στο χώμα κι αμέσως οι άλλοι αλαλάζοντας,παν χτυπούσαν αλύπητα. Η πομπή σταμάτησε,έως ότου έγινε και πάλι σιωπή. Τώρα μιλούσαν χαμηλά. Μετά ακούστηκε ο ήχος από το σούσιμο κορμιού. Δεν είδα αν τον τραβούσαν από το κεφάλι ή απ'τα πόδια,γιατί ξανδύγινε πάλι σκοτάδι. Κάπου τον πήγαν και τον άφησαν. Εφυγαν και μέναμε πάλι μόνοι.

ΣΤΟ ΚΡΕΜΛΙΝΟ
Ακουσα ένα ανεπαίσθητο αλλά γνώριμο θρόισμα πάνω απ'το κεφάλι μου και πριν προφτάσω να συνειδητοποιήσω ετιδήποτε,βρέθηκα ηηλά. Κι όλο ανέβαινα καθώς με κρατούσε σφιχτά στην αγκαλιά του ο Αρχάγγελος Μιχαήλ. Πριν χαθώ πίσω απ'την ασχημία βροχή απ'τους χιλιάδες μετεωρίτες του Ιουλίου,είδα τον εαυτό μου και τους άλλους,καρμωμένους ανάμεσα στα βράχια και τους θάμνους. Καθώς ο χρόνος είχε σταματήσει,τα σώματα είχαν πάρει την επισημότητα των αγαλμάτων.

Την ίδια στιγμή βρέθηκα να κλώθωμαι αναπαυτικά απέναντι στον Στάλιν. Εκείνος σκιμμένος πάνω απ'τα χαρτιά του διάβαζε προσεχτικά,ρουφώντας κίπου-κίπου καπνό απ'την πίπια του. Ήταν ζεστά και ήρεμα. Το μικρό δωμάτιο,στο Κρεμλίνο,με τη ζάλινυ επένδυση στους τοίχους,το διακριτικό φωτισμό και τις βαθιές δερμάτινες πολυθρόνες,σε χρώμα βαθύ βυσσινί,ήταν βυθισμένο μέσα σ'ένα γοητευτικό ημίφως. Πάνω απ'τον ώμο του Ιωσήφ θησαυριόνοβιτς,στέκονταν,ελαφρά σκιμμένος,περιμένοντας ίσως ν'ακούσει κάποια παρατήρηση,ο Παλένκοφ. Παρατήρησα πως ήμουν ντυμένος με την απλή αλλά άνετη στολή του κομισάρισου του κόκκινου στρατού. Φορούσα μπότες από μαλακό δέρμα,κατάμαρες,που κλάμπαν τις γάμπες μου,επιφώντας λίγο πιό κάτω απ'το γόνατο. Ως συνήθως,είχα το ένα πόδι πάνω στ' άλλο,έχοντας την εντύπωση ^{Κι εγώ μόνον} ότι ο χώρος αυτός και τα πρόσωπα μου ήταν πολύ οικεία. Αποφάσισα να καπνίσω. Πριν προλάβω όμως να βγάλω τα σπέρτα, μια φλόγα άναψε μπροστά στο ταίγρο μου. Ρουφώντας αργά και ήσυχνα,γύρισα να δω το πρόσωπο στο οποίο ανήκε το τόσο πρόθυμη χέρι. Και είδα το σύντροφο Πιέρια του οποίου,ως εκένη τη στιγμή,δεν είχα αντιληφθεί την παρουσία. Καθώς κρατούσε ακόμα το αναμμένο σπέρτο,είχε εγείρει ελαφρά πάνω απ'τον ώμο μου. Πίσω απ'τα μικροσκοπικά ματογυαλιά,το βλέμμα του, όπως πάντα,σπινθηροβόλο. Στω χέλιου του ένα ανεπαίσθητο μείδισμα,σα να μουίλεγε "Τιμή μου να σε υπηρετώ,δοξασιμένο σύντροφε Μίκη".

Αυτή η μικρή διαταραχή απέσπασε το σύντροφο Στάλιν απ'τα χαρτιά του. Σταμάτησε,ύψωσε το βλέμμα του προς εμένα και είπε με κένη τη χαρακτηριστική γεωργιανή προφορά του,που τόσο ξαφνιάζει όταν την πρωτακούεις:

-Όλοι γνωρίζουμε,ακριβέ μου σύντροφε,την ανεκτίμητη προσφορά σου στον ένοξο αγώνα μας. Οι σκέψεις και οι διδασκαλίες σου αποτελούν,μαζί με κείνες των μεγάλων μας οδηγών Παρξί-Ενγκελς -και Λένιν,λαμπερούς φάρους που φωτίζουν το προλεταριάτο,την εργατική τάξη όλων των λαών της γής,στον αγώνα τους για το θράμβο των ιδανικών του Κομμουνισμού. Βέβαια,

προσωπικότητες του κινήματος μας, γνωρίζουν τη χαρακτηριστική ιστορική σου παρέμβαση. Η οποια, όπως είναι γνωστό, συνοψίζεται σε μία και μόνο πράξη: τη θυσία σου, δηλαδή το θάνατο σου, για το Κόμμα...

-Και για σας προσωπικώς, σύντροφε Στάλιν, έσπευσα να φωνάξω παρατηρώντας ότι η φωνή μου είχε αλλοιωθεί απ' τη βαθεία συγκίνηση...

-Θα θέλαμε, συνέχισε χωρίς να δεξιά ότι άκουσε τα λόγια μου, δείγμα της γνωστής μετριοφροσύνης του, πριν μας εγκαταλείψετε για πάντα, να έχουμε την άποψη σας σχετικά με τα πρόσφατα γεγονότα, που εξακολουθούν να συγκλονίζουν τη χώρα σας. Γνωρίζουμε τις αναλύσεις και γενικότερα τις σκέψεις σας και τις θέσεις σας για το ελληνικό κίνημα, ιδιαίτερα τις μελλοντικές, που όπως πάντα, τις χαρακτηρίζει η βαθειά προσήλωση στις αρχές του μαρξισμού-λενινισμού. Γιατί άλλος λοιπόν μπορεί να κρίνει καλλίτερα ορισμένες απόψεις που μας εξέθεσαν Έλληνες και άλλοι σύντροφοι, σχετικά με τη βαθύτερα αίτια της επερχόμενης βαρείας ήττας;

Δεν σας κρύβω, αγαπητέ σύντροφε, ότι έγιναν και θα γίνουν στο μέλλον και άλλες τέτοιες συναντήσεις. Έχουν όλες βιντεοσκοπηθεί, ώστε βλέποντας μαζί τα κυριότερα αποσπάσματα από τις διάφορες παρεμβάσεις, να ακούω από τα χείλη σας την κριτική σας. Αν και πού συμφωνείτε ή διαφωνείτε και γιατί. Φυσικά, αν εσείς το κρίνετε σκόπιμο, θα ήταν για μας ένα μεγάλο μάθημα, αν μας εκθέτατε τις απόψεις σας, για το τί έπρεπε να γίνει και κυρίως για το τί πρέπει να γίνει. Γιατί, όπως καταλαβαίνετε, εκείνο που έχει μεγαλύτερη σημασία για μας τους κομμουνιστές, είναι η πράξη. Χωρίς φυσικά να υποτιμούμε ποτέ τη θεωρητική και κυρίως τα διδάγματα που πρέπει να αντλούμε από την ιστορική πείρα... Μετά απ' αυτή τη διαδικασία, που βέβαια στην έγκριση σας, μπορείτε, πολύτιμο σύντροφε, να επιστρέψετε στο αγωνιστικό σας μετερίζι όπου, όπως το τόνοισα ήδη, σας περιμένει ο θάνατος για το έμβλημα μας Κόμμα.

Ακολουθήσει σιγή νεκρική. Ο σύντροφος Στάλιν έγειρε το σώμα του προς τα πίσω. Η πλάτη του ακούμπησε στην πολυθρόνα, ενώ το μέτωπο του ανασηκώθηκε ελαφρώς, σε μια κίνηση αναμονής. Ενοιώσα ότι και οι τρεις άντρες, βαθειά συγκινημένοι, ήταν κρυσμασμένοι απ' τα χείλη μου.

Τρέμοντας από συγκίνηση, χωρίς να σκεφτώ καλά-καλά τί πρέπει να κάνω και τί πρέπει να πω, πετάχτηκα όρθιος. Σήκωσα το δεξί μου χέρι και σφίγγοντας τη γραβάτα μου, φώναξα με το βλέμμα μου καρφωμένο στα μάτια του μεγάλου συντρόφου, που με μαγνητίζουν:

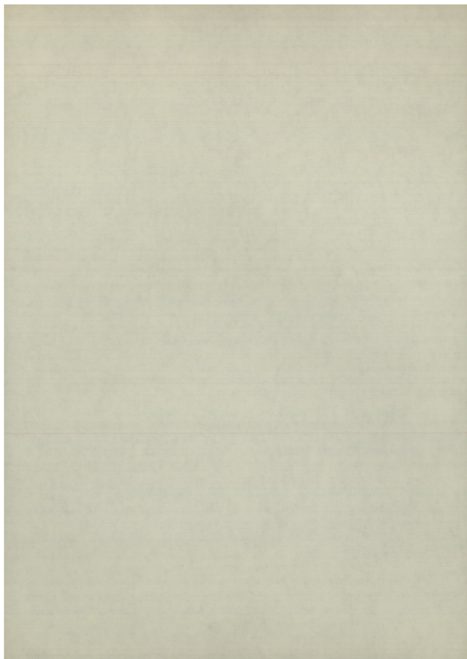
-Ζήτη το δοξασιμένο Κομμουνιστικό Κόμμα -Πολσοβίκοι- της μεγάλης Σοβιετικής Ένωσης!

Ζήτη ο δοξασιμένος καθοδηγητής του παγκόσμιου προλεταριάτου, ο διάδοχος των Παρξ, Ενγκελς και Λένιν, σύντροφος Στάλιν!

Με αρχές κινήσεις, προσεχτικές, ο Ιωσήφ Βηραρίνοβιτς, σηκώθηκε από τη θέση του. Με κύτταξε σοβαρός από την κορυφή τα νύχια. Μετά γύρισε προς τους Παλένκωφ και Πιέρια και είπε:

-Λοιπόν, σύντροφοι, τί λέτε; Ήταν γινόμε στην αβύσσο του ΝΙΔΕΟ όπου μας περιμένουν οι καλεσμένοι μας;

-Σκόραμε και οι τρεις το κεφάλι, σημείο συγκατάβασης, και τον αφήσαμε να προχωρήσει πρώτος προς την πόρτα. Πριν προλάβει ν' αγγίξει το χερσόλι, ο κόκκινος φρουρός που περιμένει έξω στο διάδρομο, λες και γνώριζε τί συμβαίνει μέσα στο δωμάτιο, άνοιξε την πόρτα απότομα, τέντωσε το σώμα του σε μια στάση ενθουσιώδους προσοχής και χαιρέτησε, με ένα ελαφρύ τρέμουλο, στο χέρι, από τη μεγάλη συγκίνηση. Ο Πιέρια και ο Παλένκωφ με άφησαν να περάσω ευθεία μετά τον Στάλιν, που πήρε το στενό διάδρομο αριστερά. Βόδιζε αρχά και από τις κινήσεις του καταλάβαινες ότι η σκέψη του ήταν απορροφημένη από τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετώπιζε και που

Σε μια στιγμή σταμάτησε. Γύρισε και με περιέμενε. Τον πλησίασα με απόρρα και συστολή.

Όμως εκείνος με έπιασε αγκαζέ και προχωρώντας ξανά μου λέει:

-Κεφεθήκαμε ότι σ'αυτή την τόσο σημαντική στιγμή για σας αλλά και για μας, θα σας ήταν ευχάριστο να συναντούσατε ορισμένους συντρόφους για τους οποίους ασφαλώς θα έχετε ακούσει πολλά και διάφορα. Δεν είμαστε εμείς, δυστυχώς, που διαλεγόμαστε τη θέση μας στην ιστορία. Ξέρετε τί θα μείνει πίσω από μένα;

Είδωψε λίγο και μετά είπε με φωνή αχνή, ανεπαίσθητη: Τίποτα!

-Θα πώς είναι δυνατόν, σύντροφε Στάλιν, τον δίκαιο. Υπάρχει σήμερα στον κόσμο προσωπικότητα ισχυρότερη από τη δική σας; Έχετε σφραγίσει ανεξίτηλα την εποχή μας...

Όμως εκείνος συνέχισε το μονόλογο του, σα να εξεθάρζε σκέψεις που τον απασχολούσαν από καιρό και που ήθελε να τις εκμυστηρευτεί σε κάποιον δικό του.

-Η ιστορία με επιφόρτισε με τη βρώμικη δουλειά... Και όπως γνωρίζετε, αγαπητέ μου σύντροφε, εσείς καλύτερα από κάθε άλλον, με τη φράση "βρώμικη δουλειά", οι ειδήμονες εννοούν την πράξη, ο μεγάλος σύντροφος Βλαδίσλαβος Ιλιτς έκανε μεν την επανάσταση, όμως εμείς τί κληρονομήσαμε; Ερείπια. Πώς θα κινήθει η αγροτική παραγωγή; Πώς θα φτιαχτεί απ'το μηδέν η βαρεία βιομηχανία; Η εκπαίδευση, η υγεία για δεκάδες εκατομμύρια; Η άμυνα; Όμως εκείνοι φυσικά θα προτιμούσαν την Πεγάλη Γκερμένια του Χίτλερ, όπως τη σχεδίαζε για χίλια χρόνια... Κανείς ιστορικός, ή πολύ ελαχίστοι, δεν θα θυμηθεί, έστω και μόνο αυτό το γεγονός. Οι δηλαδή τσακίσαμε το Χίτλερισμό. Όμως κανείς δεν θ'αναρωτηθεί ποτέ "θα αυτή η χώρα που δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας σαρδός ερειπίων και πυμάτων, πώς τα κατάφερε να αναπτύξει την ανώτατη τεχνολογία που απαιτείται για την ατομική ενέργεια,..." Γιατί, όπως γνωρίζετε, σύντροφε Ξηνη, αν οι Ενωμένες Πολιτείες είχαν το μονοπώλιο της βόμβας, θα είχαμε έναν άλλο εβόου ολοκληρωτισμού, επίσης για χίλια χρόνια... Τώρα που σπάσαμε, και μόνον εμείς γνωρίζουμε πώς, το μονοπώλιο, στην ουσία εξασφαλίσαμε την ειρήνη, τουλάχιστον για μισό αιώνα και πλέον, έστω μέσα σε συνθήκες έντασης. Ας την ονομάσω, "ισορροπία τρέμου"...

-Σύντροφε Στάλιν, του είπα, κανείς δεν μπορεί να πιστέψει αυτά τα ποσιφανή γεγονότα και κυρίως την προσωπική σας συμβολή. Γιατί τα λέτε ^{εξ}αυτά;

-Θα συναντήσετε σε λίγο το σύντροφο Τρότσκι. Αυτός είχε την τύχη να μείνει στις βερερές..

Όπως σας είπα, άλλοι έκαναν τη "βρώμικη" δουλειά.. Ρωτήστε τον και θα σας πει για ποιά λόγο σ'αυτήν την χώρα, την ίδια τη Σοβιετική Ένωση, το όνομα μου θα σήμει για πάντα...

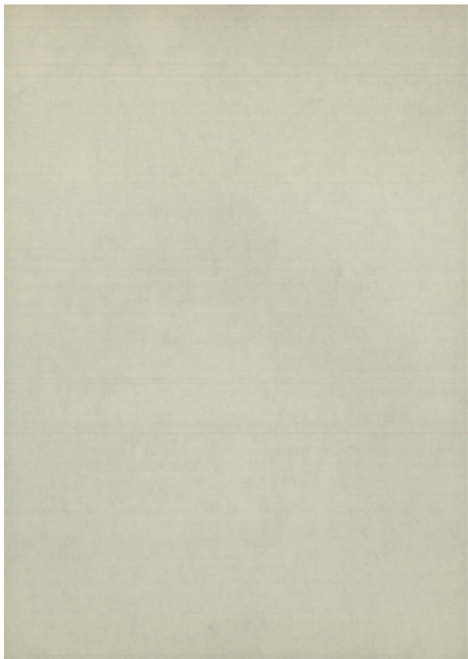
Ήμουν τόσο έκκληχτος που δίχως να το θέλω σταμάτησα. Τότε ο Στάλιν μου έσφιξε το μπράτσο και σχεδόν τραβώντας με, είπε γελόντας. "Μη δίνετε και τόση σημασία σ'αυτές τις εκ βαθέων εκμυστηρεύσεις μου. Άλλωστε απευθύνονται σε κάποιον που σε λίγα δευτερόλεπτα, σύμφωνα με το επίσημο -ας το ονομάσω έτσι- πρόγραμμα και με βάση τις υλιτιστικές μας αντιλήψεις, το πολύ πολύ να έχει γίνει αστρική ουσία.

Ανατρίχιασα. Το ένοιωσε και τράβηξε το χέρι του απ'το μπράτσο μου. Κατάλαβα ότι περιέμενε από μένα την αλήθεια, που μόνο οι νεκροί είναι σε θέση να γνωρίζουν.

-Η ιστορία των ανθρώπων, ακριβέ μας σύντροφε, ^{ήδη σε} ~~αυτά~~ με φωνή που δεν ήμουν βέβαιος αν ήταν δική μου, είναι πολύ σκληρή, ώστε να μην πρέπει να την κάνουμε σκληρότερη.

-Τί θέλατε να πετς;

-Οι επιταχύνσεις, είναι βέβαιο, ότι κοστίζουν. Το θέμα είναι το πόσο και το γιατί... Ας υποθέσουμε, σύντροφε Στάλιν, ότι ο μεγάλος εβόου...

καθοριστικός δεν θα υπήρχε κατ' ανάγκην και επανάσταση. Ας υποθέσουμε ότι η επανάσταση έμεινε στα όρια του Κερένσκι, όπως αυτές που έγιναν σε τόσες άλλες χώρες. Δεν θα ήταν η βωβία, ~~ως ποτέ~~, μια σύγχρονη ^{α.ε.π.π.ρ.ε.} Ιταλία, Γαλλία, Βέλγιο; Δηλαδή μια αστική, καπιταλιστική χώρα..

Με τα ελαττώματα της και τα προτερήματά της..

-Και ο Χίτλερ;

-Ήρως σ' αυτή την περίπτωση η ιστορία δεν θα είχε ανάγκη από τον Χίτλερ; Ήρως δηλαδή ο Χίτλερ ήταν το αντίδοτο στο σώμα-επανάσταση;

-Άρνεσθε, σύντροφε, την ιστορική νομοτέλεια; Απορώ, γιατί σας θεωρώ, το γνωρίζετε άλλωστε καλά, δίκαια κριμένο μαρξιστή.

-Μα ίσα-ίσα επειδή πιστεύω στην ιστορική νομοτέλεια διερωτώμαι ως ποιο σημείο "πρέπει" (χρησιμοποίηστέ με όρους, πάντοτε, αυτή τη λέξη) να φτάνει η παρέμβαση του υποκειμενικού παράγοντα.

-Σκέφτεσθε τον Ροβερσιέρο;

-Ουαικός... Δηλαδή, θέλω να πω, μήπως αυτή η επιτάχυνση αποκτά αυτοσυνείδηση. Η επιτάχυνση για την επιτάχυνση. Μια τερατώδης θα έλεγα μεταμόρφωση του ιστορικού γίνεσθαι που καταλαμβάνεται ξαφνικά από τον λίγγο που προκαλεί το ιστορικό χάος.

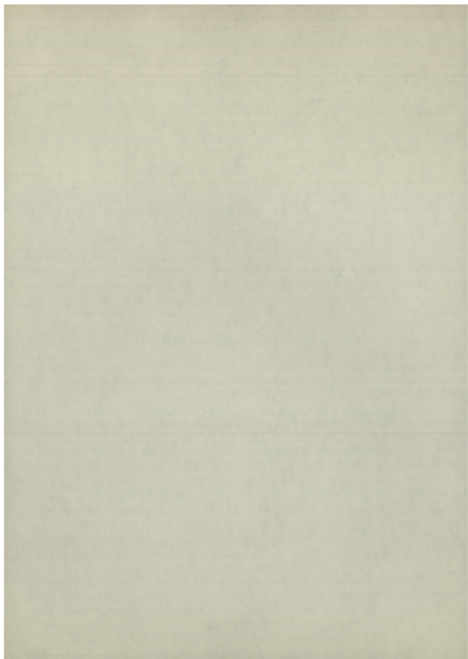
-Ο υποκειμενικός παράγοντας -στην περίπτωση, το επαναστατικό κόμμα- ψίνεται ο μοχλός της επιτάχυνσης; Έτσι η επιτάχυνση χρησιμοποιεί το κόμμα; Όμως δεν ξεκαθαρίσατε τον όρο επιτάχυνση... Αν αυτό σημαίνει πρόοδος;

-Πρόοδος προς τί; Αν λόγω χάρη συμφωνήσουμε, και δεν έχω κανένα λόγο να πιστεύω ότι δεν θα συμφωνήσουμε, γιατί γνωρίζω το βάθος της θεωρητικής σας σκέψης, αν λοιπόν συμφωνήσουμε ότι πρόοδος σημαίνει απελευθέρωση, έως ποιο βαθμό, και στο σημείο αυτό εφιστά την προσοχή σας, επαναλαμβάνω, επιτρέπεται να υπάρχει διασπορά, για να μην χρησιμοποιήσω τη λέξη αντίθεση, μεταξύ της απελευθέρωσης (και επομένως ανάπτυξης) των μέσων παραγωγής και των παραγωγικών σχέσεων. Όμως μέσα σ' αυτόν τον κύκλο των παραγωγικών σχέσεων, δε βλέπω μόνο τις σχέσεις εργασίας. Αλλά κυρίως τις σχέσεις συνεννοήσεως, που κάτω από μια καθαρά μαρξιστική θεώρηση, σημαίνει διεύρυνση -και- γιατί όχι, γενίκευση της ευθύνης. Α.χ., τιμήθηκε σύντροφε Στάλιν, ποιάς πήρε την ευθύνη για την εκτέλεση των τριάντα πέντε χιλιάδων αξιωματικών του Κόκκινου Στρατού, λίγους μήνες πριν από τον τελευταίο Παγκόσμιο Πόλεμο;

-Ήταν τόσοι πολλοί;

-Γύρωι στρατηγόι και αρχιστράτηγοι μαζί με τον Τουχατσέφσκου...

-Θα τον συναντήσουμε σε λίγο... Καταλαβαίνω τί θέλετε να πείτε... Όμως η δικτατορία του προλεταριάτου, πιστεύω να την θεωρείτε κι εσείς, όπως άλλωστε οι Παρξ και Λένιν, ιστορικός αναγκασμός, υποκαθιστά ^{για ορισμένο} ένα χρονικό διάστημα τη συλλογική ευθύνη, με την κομματική... Έτσι και μόνο έτσι, όπως σας έλεγα, γονατίσαμε, με ανυπολόγιστες βιασές, εμένα αλήθεια, το ναζισμό. Και ευθύς μετά, βοηθήσαμε ώστε ο κομμουνισμός να γίνει παγκόσμιο σύστημα, βέτοντας στη γυνιά του ιμπεριαλισμού... Βέλετε μερικές προβλήσεις; Σε δυό δεκαετίες, το πολύ, η χώρα μας σε συντροφική συνεργασία με τη Λαϊκή Κίνα, την Ινδουσία -που θα ακολουθήσει σε λίγο- και τα ευρωπαϊκά σοσιαλιστικά κράτη, χάρη στις καινούριες παραγωγικές σχέσεις που έχουν ήδη λειτουργήσει είτε πρόκειται να λειτουργήσουν -όλες αυτές οι χώρες μαζί, ενωμένες μέσα σ' ένα χαλβόβινο ιστορικό μπλοκ- θα οδηγήσουν τις παραγωγικές τους δυνάμεις σε μια εκπληκτική οικονομική και επομένως κοινωνική και επομένως πολιτική και πολιτιστική έκρηξη. Στο τέλος του αιώνα

μας -αν έως τότε δεν έχει γίνει σοσιαλιστική επανάσταση στην υπόλοιπη Ευρώπη και τις Ενωμένες Πολιτείες- οι χώρες του κομμουνισμού θα έχουν αφήσει τα καπιταλιστικά κράτη μια αλόκληρη ιστορική περίοδο πιά πίσω απ'αυτές. Επί παραδείγματι, το επίπεδο ζωής, κατοικία, συγκοινωνίες, τροφή, ρουχισμός, ανέσεις, μόρφωση, κουλτούρα θα πρέπει να είναι δύο και τρεις φορές ανώτερο. Είναι εφόμενο, το προλεταριάτο της Γερμανίας, της Γαλλίας, των ΕΠΑ και όλων χωρών έχουν παραμείνει στα νύχια του καπιταλισμού, να ζεσηκωθεί. Γιατί δεν μπορεί ο σοβιετικός εργάτης να έχει το ατομικό του σπίτι, αυτοκίνητο, ραδιόφωνο, ψευδο -εκτός από την υγεία, την παιδεία και τις υπόλοιπες κρατικές παραχές- ενώ ο Γερμανός λ.χ. συνάδελφος του, να ζει στιβαγμένος μέσα σε άθλιες εργατικές πολυκατοικίες και να κβίεται με τις ώρες στην ουρά, για να πάει στη δουλειά του, χρησιμοποιώντας μαζικά μέσα συγκοινωνίας, είτε για να αγοράσει κρέας, κι αυτό σπάνιο. Ακόμα και πατάτες...

-Τιμήμενε Στάλιν, τον δέκαφα, θα έχετε υπόψη σας ασφαλώς, ότι ο σύντροφος Νικήτας Χρουτσώφ, στη δεκαετία του 1960, θα υποστηρίξει ότι η Σοβιετική Ένωση, πρόκειται να φτάσει και να ξεπεράσει το επίπεδο ζωής των ΕΠΑ. Όπως επίσης θα γνωρίζετε ότι εκόσι χρόνια αργότερα, στο δευτερο ήμισυ της δεκαετίας του 80, ο σύντροφος Μιχαήλ Γκορμπατσώφ, θα καταργήσει ουσιαστικά το Γκοσπλάν, καθιστώντας ουσιαστικά κέντρα του οικονομικού σχεδιασμού, την εργοστασιακή μονάδα. Έτσι ο διευθυντής εργοστασίου θα καθορίζει την τιμή του προϊόντος και το ύψος των μισθών.

-Ποιοι είναι αυτοί οι σύντροφοι; ρώτησε ο Στάλιν με ενδιαφέρον. Και γυρίζοντας προς τον Πιέρια:

-Σύντροφε Πιέρια, μήπως γνωρίζετε κάποιον Νικήτα Χρουτσώφ; Πώς τον εβπατε τον άλλον; με ρωτά.

-Μιχαήλ Γκορμπατσώφ.

-Και τί ακριβώς εξουσίες πρόκειται να έχουν αυτοί οι σύντροφοι;

-Είναι οι απ'ευθείας διάδοχοι σας, αγαπητέ σύντροφε, Γενικό Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης.

-Και για ποιά λόγο είναι υποχρεωμένοι να καταφύγουν σ'αυτές τις μασκαράτες, αφού σε δέκα χρόνια κι ακόμα πιά πολύ σε 35 χρόνια, η γενική κρίση θα έχει ριζεί σε ερείπια τον καπιταλισμό, που στο μεταξύ θα κατασπαράζεται από πολέμους για τη μοιρασιά των πρώτων υλών και την κατάκτηση αγορών, ενώ η δική μας οικονομία, θα έχει φτάσει στη Σελήνη! ;

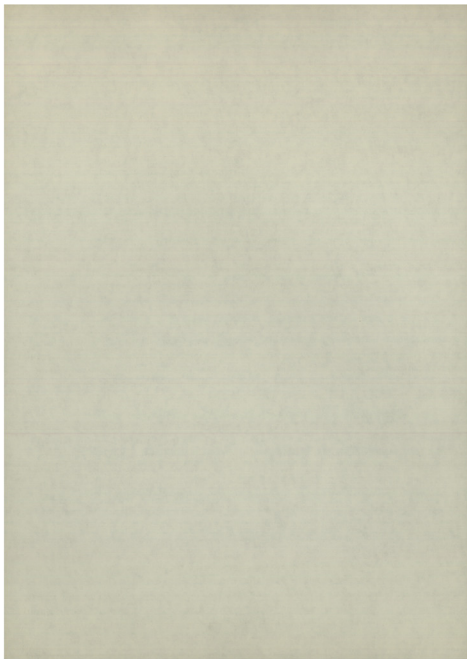
Είπε σχεδόν φωναχτά για να τον ακούσουν και οι άλλοι δύο, που ως εκείνη τη στιγμή, έδειχναν ότι δεν μας πρόσεχαν.

-Ως τη Σελήνη, σύντροφε Στάλιν, είπε ο Πιέρια, και ακόμα πιά ψηλά!

-Σύντροφε Πιέρια, του λώ ακόνοντας προς το μέρος του, θα ήταν φρόνιμο από μέρους σας να σημειώσετε το όνομα του Χρουτσώφ. Είμαι βέβαιος ότι ο σύντροφος αυτός, θα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στη ζωή σας. Ίσως τον πλέθον σημαντικός..

-Τί του λέτε, τί του λέτε με τόσο εμπιστευτικό ύφος, σύντροφε Πιέρια; Ο σύντροφος Πιέρια νομίζω ότι γνωρίζει ακόμα κι αυτό που συμβαίνει κάτω απ'αυτό το κόκκινο χαλί που πατάμε αυτή τη στιγμή...

Αποροφημένος από τη συζήτηση δεν κατάλαβα πως μπήκαμε ζωνικά στην πολυτελή αίθουσα του Αγίου Γεωργίου, όπου συνήθως ο Στάλιν εδείχετο τους διακεκριμένους επισήμους, σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις. Μια φορά το χρόνο, απένεμε ιδιοχειρως τα βραβεία Στάλιν, ανωτάτη διάκριση της Σοβιετικής Ένωσης προς τις ξεχωριστές προσωπικότητες, που με τη δράση και το έργο τους

συνέβαλαν στην εδραίωση της Ειρήνης και στη διεύρυνση των πνευματικών και καλλιτεχνικών οριζώντων της ανθρωπότητας.

Οι πολυπληθείς πολυεταίοι, όλοι αναμενόμενοι, σκόρπιζαν άπλετο φως. Η αβύσσο βούιζε από τις συζητήσεις που έκαναν χωρισμένοι σε μικρές ομάδες, οι παριστάμενοι. Πήλις όμας μας αντελήφθησαν, εσώπασαν όλοι μαζί, σε βαθμό που άκουγες το τριζύμο που έκαναν οι μπότες του συντρόφου Στάλιν, καθώς προχώρησε να χαιρετήσει εγκάρδια το σύντροφο Τρότσκι, που έχοντας απότομα σταματήσει να μιλά (φαίνεται ότι το θέμα ήταν φλέγον) γύρισε και μας κύτταζε με έκφραση καταφανώς εκνευρισμένη, δεν του άρεσε να τον ~~απαρνησάντων~~ ^{διακρίνω} ~~απαρνησάντων~~, ιδιαίτερα όταν ανέπτυξε ένα ενδιαφέρον επιχεύρημα.

-Σύντροφε Άντονα Νταβίντοβιτς, χαίρομαι που σε ξαναβλέπω. Όμας γιατί έχεις το κεφάλι σου τυλιγμένο μ' αυτόν τον επίδεσμο;

Γράμματα το κρανίο του Τρότσκι, γύρω-γύρω από το μέτωπο και τους κροτάφους έως το πίσω μέρος, ήταν δεμένο μ' έναν κάτωσπο επίδεσμο. Μονάχα στην κορυφή της αριστεράς πλευράς υπήρχε μια κηλίδα αίμα.

-Έχω την παρασθήση, Ιωσήφ Βησαρινόβιτς, ότι υπάρχει στο κρανίο μου μια βαθειά τρύπα και κανείς δεν μπορεί να αποσπείρει τη σκέψη μου απ' αυτή την ιδέα.

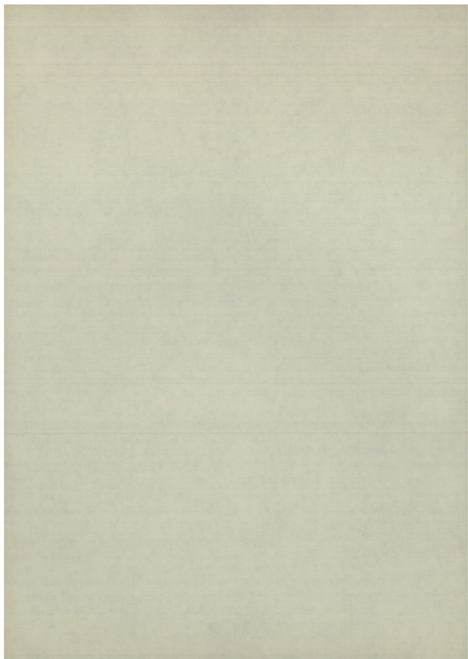
-Βλέπετε, σύντροφε Πίκη, ότι επιβεβαιώνεται η άποψη μου γι αυτό που αποκάλυψε "βραδική δουλειά". Γύσω πιδ εύκολο να ζεις με παρασθήσεις, με αφηρημένες έννοιες και καθαρές ιδέες, όμως φως μόνο μέσα στα βιβλία. Σύντροφε Τρότσκι, ασφαλώς θα έχετε ακούσει για τον ακριβό μας σύντροφο Πίκη... Άλλωστε, γνωρίζετε ότι η σημερινή βραδιά γίνεται προς τιμήν του.

-Ποιός δε γνωρίζει, σύντροφε Στάλιν, μια από τις ~~πιο~~ σημαντικότερες προσωπικότητες του ²Επαναστατικού μας κινήματος. Παρ' ότι υποφέρω φριχτά από τις γνωστές ημικρανίες, δέχτηκα χωρίς δισταγμό την ευγενική σας πρόσκληση, μόνο και μόνο για να σφίξω αυτό το χέρι.

Και καθώς μιλούσε κύτταζε μια το Στάλιν και μια εμένα. Στο τέλος ~~πάτησε~~ ^{εσπάρξε} με τις δυο του παλάμες το δεξί του χέρι και το χείρισε με πραγματική συντροφική αγάπη.

Ξαφνικά έγινε φασαρία. Το πλήθος των προσκεκλημένων μπροστά μας αναταράχθηκε. Περικοί ρυτούσαν "Πα τι συμβαίνει;" Και τότε ξεπήδησε πάνω απ' το πλήθος ο Παγκόσμιος και σκαρφίστηκε μπροστά μας σε μια καρτέλα. Φορούσε στολή κλόουν, κάτασπρη με μεγάλες μαύρες κηλίδες. Στη θέση της καρδιάς, είχε ζωγραφισμένους κόκκινους κύκλους, σαν κι αυτούς που χρησιμεύουν στην σκοποβολή. Ήε βροντόδη φωνή και ορθάνοιχτα τα μάτια, τόσο που οι κόρες κάτασπρες, λες κι είχαν ηλεκτρικό φως, καρφώνοντας το βλέμμα του στο δικό μου, είνε:

Ω πριγκίπισσα των Κρίνων
που μας ήρθες με τα φτερά
του Αρχάγγελου Μιχαήλ
μέσα σε τόσα πρόσωπα ιστορικά
μόνο εσένα αναγνωρίζω ισόξιο μου
Γι αυτό μόνο σε σένα θα μιλήσω
για να σου πω το λόγο τούτο:
Μονάχα αυτός που έκλαψε
βλέποντας την κόκκινη δύση του ήλιου
έχει βέση μέσα στα όνειρα του κόσμου...

Μετά πήδησε και τρέχοντας σχεδόν, ήρθε και μ'αγκάλιασε. Η ανάσα του ανέβιδε μια παράξενη μυρωδιά, που μου θύρισε τα παιδικά μου χρόνια, στον κήπο της Λάβου, με τα χρώματα του θεοφιλου. Ήταν μαντζουράνα, ανθίμικτη με δενδρολίβανο, που συχνά τρίβαμε στις φούστες μας, για να μωσομυρίσουν. Τα μπίτια του μελαγχολικά, με ρωτούσαν για την υγεία του ήλιου και της θάλασσας.

-Εγώ είμαι παιδί της στέρας, μου είπε, και γι αυτό θαυμάζω, διδάσκει μου θυμίζει τον υκεανό. Ξέρεις ανατριχίασα όταν έμαθα ότι έγραφες όπερα για τον Καριωτάκη.

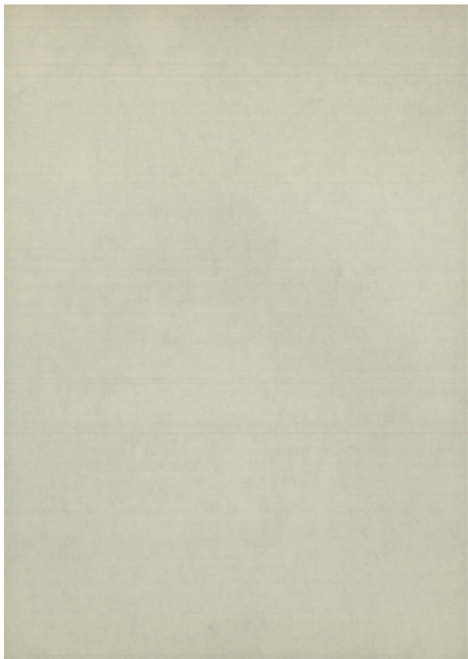
-Έχγα σκεφθεί να τη γράψω για σένα. Μετά την εκτέλεση της Εβρόδμης στην αθήουκα Τσακιδόφυο ο υπουργός πολιτισμού, επί γενικής γραμματείας του σύντροφου Τσερνιένκο, μας κάλεσε με το Γιάννη Ρίτσο, στο σεσαρέ του. Ήακ πρόσφερε τάσι, μέσα σε χρυσοποκίηλα σερβίτσια και μια ζήτηση να γράψουμε μια όπερα, για το Ηπολοδί. Τότε του πρότεινα σαν θέμα τη ζωή και το θάνατο σας, που υπήρξε τόσο ποιητικός... Ήρακ, ό σύντροφος υπουργός, σαφώς δεν αγνοούσε, ότι το έργο μου, με απόφαση του συντρόφου Σάβκα, του υπουργού πολιτισμού, με ημερομηνία 1957, κρήθηκε ακατάλληλο για το σοβιετικό λαό. Γράψιμα που σημαίνει ότι η πρόταση του, όπως και τόσες άλλες, ήταν μια απλή φιλοφρόνηση... Έτσι, γυρίζοντας στην πατρίδα μου στράφηκα προς τον Κώστα Καριωτάκη.

-Θαυμάσια! Θαυμάσια! Ήο σημαντικότερο είναι ότι κι αυτός αυτοκτόνησε.
-Τί θα πει "κι αυτός αυτοκτόνησε"; παρενέβη με ενδιαφέρον ο σύντροφος Στάλιν. Και γιατί φοβάτε αυτή τη γελωτά στολή; Νομίζω ότι η αποκρή έχει τελειώσει προ πολλού... Και τί είναι, σας παρακαλώ, αυτοί οι κόκκινοι κύκλοι που περιτιλγουν την κορδιά σας... Ήη μου πείτε, όπως ο σύντροφος Τρότσκι προ αλγύου, ότι έχετε κι εσείς την παραθέρση, ότι υπάρχει τράπα στην κορδιά σας;

-Όχι, σύντροφε Στάλιν. Πρόκειται για ένα αστείσιό μου καιρύν. Η κόψη στο στόμαχος της ιστορικής σκοπιμότητας. Ο σύντροφος Μίκης τελειώνει την όπερα του με τη φράση "ΑΑΤ: Πυροβολώ το μέλλον." Γνωρίζοντας αυτό το εντελώς αποδόσκητο για ένα μουσικό έργο, τέλος, σκέφθηκα "Μίκης πρέπει να εντοπίσω με κόκκινους κύκλους αυτό το μέλλον, ώστε να ευκολύνω το έργο του ποιητή;"

-λοιπόν, σύντροφε Τρότσκι, απευθύνθηκε ξαφνικά ο Ιωσήφ Βηροβιόνοβιτς στον παλιό του συναγωνιστή και κατά κάποιον τρόπο ιεραρχικά ανώτερο, μιας και υπήρξε Επίτροπος του Κόκκινου Στρατού, Τί έχετε να πείτε, τύρα που το δράμα της παγκόσμιας επανάστασης, παίρνει σάρκα και οστά;
-Τί εννοείτε, σύντροφε Στάλιν;

-Εννοώ ότι η βεωρία σας, κατά την οποία η επανάσταση μόνο σε μια χώρα είναι αδύνατος, κατέρρευσε. Σήμερα, πών από ένα διακετομύριο κότεκοι της ψης, ζούνε μέσα σε χώρες, που κατά τον α ή β τρόπο έχουν αποδεχθεί τα ιδανικά του κομμουνισμού. Κι αυτό, χάρη στη Σοβιετική Έωση, που με τόσο πεύαμα καταπολεμήσατε και εξακολουθείτε να την καταπολεμάτε... Για'όλγιο να είχαμε στο πλευρό μας άλλον ένα λαό, τόσοσ ακριβό για όλους εμάς, τον Ελληνικό... Ήμακ δπως δεχόντου τα πράγματα, εκεί η απεπανάσταση, χάρη στη βραστήρια ανάμιξη και υποστήριξη των Ενωμένων Πολιτειών, φαίνεται ότι κερδίζει το παιχνίδι. Ο διακεκρυμένος επαναστάτης και σύντροφος μας, Μίκης, σε λίγα λεπτά, πρόκειται να είναι ένα από τα τελευταία θύματα αυτής της ένδοξης μάχης. Ήση, χιλιάδες σύντροφοι μας, Έλληνες επαναστάτες, σασίζουν μέσα στην ελληνική γη. Φοβόμαι, ότι και άλλες χιλιάδες θ'ακολουθήσουν, έως το τέλος των εχθροπρασιών. Ήμακ και νάχει το ζήτημα, νομίζω, αγαπητο μου σύντροφοι, -ύψωσε τη φωνή του ώστε να τον ακούσουν και οι υπόλοιποι- ότι έχει ξεχωριστή σημασία για μας, να έχουμε κοντά μας το σύντροφο μας, λίγες στιγμές πριν απ'τη θυσία του. Αυτό ακριβώς προσόβει στην παρουσία του σύντροφου Μίκη όλη την ιστορική, βόλενα, διάσταση της στιγμής που ζούμε.

Εμείς, σύντροφοι, είμαστε μαρξιστές. Δεν πιστεύουμε στην άλλη ζωή. Αυτά τα έχουμε αφήσει για τους παπδες και τους υποκριτές. Εντούτοις θα συμφωνήσω με τον ακριβό μας σύντροφο, ποιητή του λαού από την Ελλάδα, που ισχυρίζεται, ότι οι νεκροί του πολέμου περιμένουν κάτω από το χώμα, το χαρούμενο μήνυμα της νίκης. Σύντροφε Μαγιακόφσκι, μπορείτε να μας υπενθυμίσετε τους στίχους του Έλληνα συνάδελφου σας, επιφανούς κομμουνιστή και διακεκριμένου ποιητή βραβευμένου με το βραβείο Λένιν, Γιάννη Ρίτσου, :

Γριν όμως ο Μαγιακόφσκι σκαφαλώσει ξανά στην καρτέλα, για να απαγγείλει τους στίχους από τη Ρωμιοσύνη, οι σύντροφοι Πιέρια, Τουχατσέφσκι, Χαλότση και Τρότσκι πιστοί μενοι αγκαλιά, άρχισαν να τραγουδούν με στεντόρια φωνή:

"Κάτω απ' το χώμα μας στα σταυρωμένα χέρια τους κρατάνε της καμπάνας το σκοινί
προσμένουνε την ώρα να σηκώσουν την αντάσταση.
Τούτο το χώμα είναι δικό τους και δικό μας
δεν μπορεί κανείς να μας το πάρει!"

Καθώς ήλη η αβουσα είχε πλημμυρίσει με τους ήχους της Ρωμιοσύνης, ένιωσα ένα χέρι να με ακουμπά τριφερό στον ώμο.

-Αν είχαμε στον καιρό που έπρεπε αυτή τη μουσική, η προσπάθειά μας θα ήταν ευκολότερη. Γνωρίζετε μήπως τον συνθέτη;

-Όχι, σύντροφε Στάλιν. Πρόκειται μάλλον για κάποιο τραγούδι λαϊκό, όπως τόσα και τόσα που γράφουν ανώνυμοι άνθρωποι του λαού..

-Ο λαός είναι μια αστεγρευτή δεξαμενή. Όλη η δύναμή μας πρέπει να στηρίζεται σ' αυτόν. Να εκπορεύεται από το λαό και να απεθύνεται στο λαό. Ποιά είναι η στάση του ελληνικού λαού μέσα στα διαδραματιζόμενα γεγονότα; Εα ήθελα τη γνώμη σας, γιατί οι πληροφορίες που στέλνω έως εμάς, είναι ~~αμφιλεγόμενες~~ αντίφατικές...

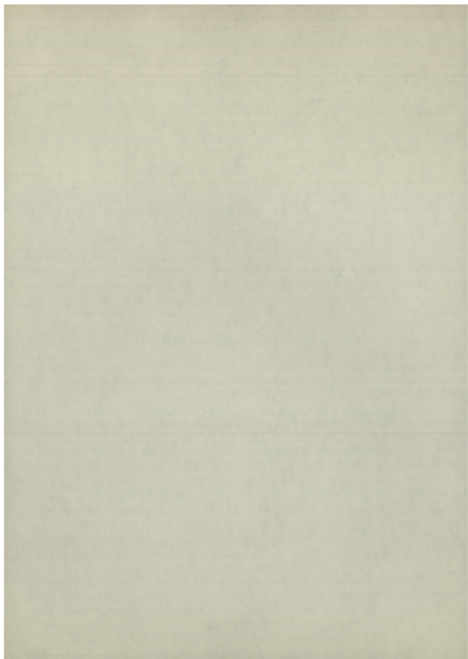
Το τραγούδι σταμάτησε απότομα όπως είχε αρχίσει. Όλοι περιμέναν τώρα τον αρχιστράτηγο του Σοβιετικού Στρατού, να πάρει το λόγο. Η μάλλον να συνεχίσει όσα μας έλεγε, λίγο πιδ πριν.

-Αγαπητοί μου σύντροφοι,,, Η αναφορά μου στους συντρόφους νεκρούς, όσους σκεπάζει και όσους θα σκεπάζει στο άμεσο μέλλον η ελληνική γη, δεν ήταν τυχαία. Γιατί ο κομμουνιστής που θυσιάζεται για τα ιερά μας ιδανικά, περιμένει, όπως λέει και το θαυμάσιο ποιητικό κείμενο, έστω και νεκρός, να χτυπήσει τις καμπάνες της Αντάστασης. Καλέσαμε λοιπόν σήμερα εδώ τον τιμημένο σύντροφο Μίκη, που σε λίγο θα τους συναντήσει, για να τους μεταφέρει το ευχάριστο νέο. Οτι δηλαδή η θυσία τους δεν πήγε χαμένη. Για το σκοπό αυτό, διαλέξαμε τις σκληρότερες μαρτυρίες, την αυστηρότερη κριτική, γιατί έτσι το συνηθίζουμε εμείς οι μολοσεβίκοι. Να βλέπουμε δηλαδή την πραγματικότητα καθαρά. Γι αυτό προτείνω να πείσουμε ευθεία τον ταύρο από τα κέρατα. Ας δούμε στο βίντεο, παρακαλά, τη συνάντηση, όπου ξεκαθαρίζεται μια για πάντα, το ήθος και η ακεραιότητα του Γενικού Γραμματέα του ΚΚΕ, συντρόφου Νίκου Ζαχαριάδη.

Σταμάτησε για λίγο και μετά στράφηκε στο στρατάρχη Τουχατσέφσκι.

-Μήπως θα ήταν φρονιμότερα να αποσυρθείτε; Όπως λέει και η παροιμία, δεν είναι σωστό να μιλά κανείς για σκοινί στο σπίτι του κρεμασμένου..

-Σύντροφε Αρχιστράτηγε, δεν έχω, όπως ξέρετε, κανένα πρόβλημα. Το αν υπήρξα ή όχι προδότης, υποθέτω ότι το γνωρίζετε καλύτερα από κάθε άλλον εσείς.. Γι αυτό θα χαρώ αν ο σύντροφος Μίκης επιστρέψει στο μετατόζι του με το βεβαίωτά, ότι έχει περάσει ανεπίσημα η εποχή

όπου η ανακάλυψη και η παραδειγματική εκτέλεση πλασματικών προδοτών, εξυπηρετούσε τα βαθύ-
τερα συμφέροντα του Κόμματος.

-Έχει καλά; Λοιπόν σύντροφος σε καθήσουμε.

Όλοι κάθησαν. Ο σύντροφος Στάλιν με παρακάλεσε να πάρω θέση στο πλευρό του. Το βίντεο,
τελευταίας τεχνολογίας, μέλλον μελλοντικής, έριχνε την εικόνα σε μια τεράστια άσπρη οθόνη
που εκείνη τη στιγμή τοποθέτησαν οι κόκκινοι φρουροί.

Είδα στο κρόν το σύντροφο Στάλιν, δρόβιο, ν' αποχειρετά εγκάρδια το σύντροφο Νίκο Ζαχαριάδη,
Γενικό Γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Πλάι του πε-
ρίμενε να ρθει η σειρά του ο Μήτσος Παρτσαλίδης, γραμματέας του ΕΑΜ και μέλος του Πολιτικού
Γραφείου του ΚΚΕ. Πιθ κει στέκονταν ο Εμβέρ Χότζα. Τότε μπήκε ξαφνικά ^{στην εικόνα} ο σύντροφος Πολύτση,
που είχε απευθυνόμενος στο Νίκο Ζαχαριάδη:

-Είχα να σας πω κάτι, σύντροφε Νίκο. Η Κεντρική Επιτροπή του Κομμουνιστικού Κόμματος της
Σοβιετικής Ένωσης, έχει πάρει ένα γράμμα από ένα σύντροφο σας, στο όποιο γράφει πως "ο Νίκος
Ζαχαριάδης είναι πρόχαρας των Άγγλων". Δεν ανήκει σε μας να λύσουμε αυτή την υπόθεση, αλλά
δεν μπορούμε να το κρύψουμε χωρίς να σας ενημερώσουμε σχετικά με το περιεχόμενο του, πολύ
περισσότερο όταν σ' αυτό κατηγορείται ένας σύντροφος ηγέτης του Κομμουνιστικού Κόμματος
Ελλάδας. Ήσα και το γράμμα! Τι λέτε εσείς γι αυτό;

-Αυτό το ζήτημα το εζηγώ -απάντησε ο Νίκος Ζαχαριάδης και πρόσθεσε- Όταν τα σοβιετικά στρα-
τεύματα μας απελευθέρωσαν από το στρατόπεδο συγκέντρωσης, εγώ πήγα στη σοβιετική διοίκηση να
ζητήσω να με στεγάζουν το γρηγορότερο στην Αθήνα, επειδή εκεί ήταν η θέση μου. Ήταν αποφασι-
στικές στιγμές και έπρεπε να βρισκομαι στην Ελλάδα. Η διοίκηση σας όμως, σε κείνες τις στιγ-
μές, δεν είχε με τί να με μεταφέρει. Τότε υποχρεώθηκα να πάω στην αγγλική διοίκηση, όπου ζή-
τησα να με στεγάζουν στην πατρίδα. Οι Άγγλοι με ανέβρασαν σε ένα αεροπλάνο και έτσι επέστρεψα
στην Ελλάδα. Την επιστροφή μου στην πατρίδα, μέσω της αγγλικής διοίκησης, αυτός ο σύντροφος, τη
θεωρεί σα νά είναι εγώ πρόχαρας των Άγγλων, πράγμα που δεν είναι αλήθεια.

Ο Στάλιν επενβεί και είπε:

-Εντάξει κι αυτό το ζήτημα έληξε. Η συνάντηση τελείωσε.

Στο σημείο αυτό όλοι μέσα στην αίθουσα σηκώθηκαν δρόβιο κι άρχισαν να χειροκροτούν. Κάποιοι
φώναζε "Ζήτω ο Στάλιν" κι αμύσως, με μια φωνή, οι υπόλοιποι, απάντησαν "Σζίτν Ζήτω Ζήτω". Και
πάλι έγινε ησυχία γιατί τώρα στην οθόνη μετά τις χαιρετούρες ο Στάλιν ξαναφώναζε.

-Σταθβήτεια σύντροφοι! Αγκαλιαστείτε ο ένας με τον άλλο, σύντροφε Χότζα και σύντροφε Ζαχαριά-
δη!

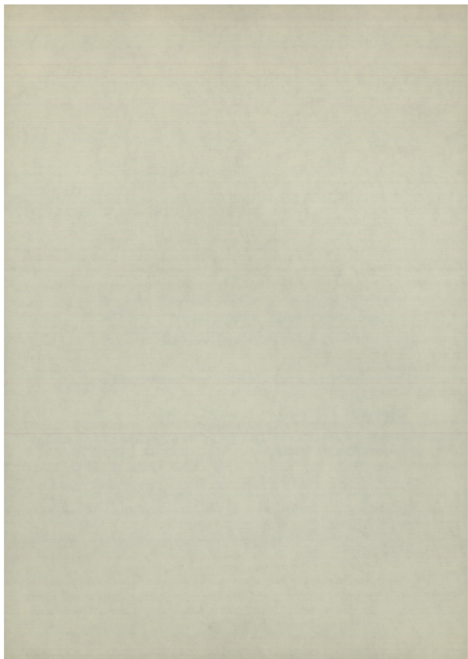
Αγκαλιασθηκαν. Εκείνη τη στιγμή η κάμερα δεχχνει σε γκρο-πλαν το Μήτσο Παρτσαλίδη να λέει:

-Δεν υπάρχει κανείς άλλος σαν τον Στάλιν, αυτός φέρθηκε σαν πατέρας μας. Τώρα το κάβελτ εί-
ναι ξεκάθαρο.

Στο σημείο αυτό άναψαν τα φώτα. Ο σύντροφος Στάλιν απευθυνόμενος προς εμένα είπε.

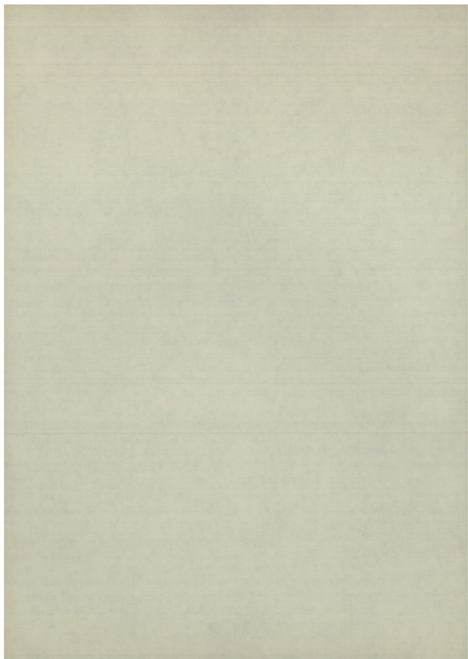
-Και για σας, σύντροφε Μίκη, τα πράγματα είναι ξεκάθαρα;

Βρισκόμουν σε διέγερση. Πρέπει ναμπ ότι για μας, τους απλούς κομμουνιστές, ο Νίκος Ζαχαριά-
δης, αποτελούσε μυθική φυσιογνωμία. Στην εξορία κάθε του Αγίου Νικολάου, βάζαμε τα καλά μας
και κάναμε βόλιτες ^α ένας στον άλλον, όπως γίνεται με τους στενοίς συγγενείς. Ήταν άμορφος.
Πάντα γελαστός. Τα μάτια του, πανέξυπνα, ήταν ο καθρέφτης μιας σπάνιας καλλιέργειας και ανώ-
τερης σκέψης, για το κάθε τι. Απέναντι του όλοι οι αστοί πολιτικοί ήταν νύφιοι. Τους έπαζε-

στοιχεία

κάθε ~~απόφαση~~ με τις αναξιοχρηστές πολιτικές του συλλήψεις που, είναι αλήθεια, ούτε και μες, η βάση, μπορούσαμε πολλές φορές να κατανοήσουμε. Ξέραμε πάντως ότι έχει δίκιο. Κι αυτό είναι το βασικό. Όποια απόφαση κι αν έπαιρνε εμείς θα την ακολουθούσαμε. Όταν βγήκε από τον Νταχάου, στο βράδυ για την Ελλάδα, κάποιος δημοσιογράφος τον πήγαινε και έτσι είχε μια πρόταση που μας ταλαιπώρησε. Δηλαδή αντί να πει Βόρειος Ηπειρος, που ήταν ένα από τα εθνικά αιτήματα της εποχής, είπε Νότιος Αλβανία. Όμως αργότερα όφραβεσε το λάθος του που όμως, όπως θα δούμε, προκάλεσε προβλήματα στη μεριά των Αλβανών συντρόφων. Στο 7ο Συνέδριο του ΚΚΕ ανέπτυξε τη θεωρία των δύο αξόνων. Οτι δηλαδή η Ελλάδα θα πρέπει να βρσκεται σε ίση απόσταση ανάμεσα στον Άξονα-Άγγελα και στον Άξονα-Σοβιετική Ένωση. Ημουν τότε, νεαρός επονίτης, στη φρουρά της προσωπικής του ασφάλειας. Έτσι μπόρεσα να τον πλησιάσω περίπου στα δύο μέτρα κι αυτό αποτέλεσε για μένα ένα προσωπικό ρεκόρ που με ξεχώριζε από τους άλλους. Ίσως μια τέτοια θέση των δύο αξόνων και της "ίσης απόστασης" -κάτω από το πρίσμα των γεγονότων που μεσολάβησαν- θα έλεγα ότι είναι πραγματικά μεγαλοφυής. Δείχνει δυναμικό ρεαλισμό, που αν εφαρμόζονταν η μορφή της χώρας μας θα ήταν διαφορετική. Όπως είχαμε, την Άνοιξη, θάρρα, το 1945, αποκήρυξε με ενυπόγραφο άρθρο του στο "Ριζοσπάστη" τον Άρη Βελουχιώτη, χωρίς ν'ακουστεί από ποθενά αντίθετη άποψη. Όπως είναι γνωστό, ο Άρης και ο Τζαβέλας αυτοκτονήσαν για να μην πιαστούν. Ο στρατός έκοψε τα κεφάλια τους και τα κρέμασε πρώτα στην κεντρική πλατεία των Τρικλών και μετά της Λαμίας, που ήταν ιδιαίτερα πατριώδα του, για να τον δει καλά ο κόσμος και να πιστέψει πως πράγματι ο θρυλικός ηγέτης του "Ελ άς" δεν υπάρχει πιά. Όλες οι εφημερίδες ψέμισαν με τα δύο κομμένα κεφάλια. Όμως εμείς, παληοί θαυμαστές του Άρη, λέγαμε μέσα μας: "κονεράς δεν έχει το δικαίωμα να πεί ενάντια στο Κόμμα και τον ηγέτη του. Αν ήσουν φρόνιμος, τώρα θα είχες το κεφάλι πάνω στον άξονα σου". Άλλο θέμα αν αργότερα η ροή των γεγονότων δικαίωσε τις αμφιβολίες του Άρη πάνω σε μια σειρά ιστορικές πρωτοβουλίες της κομματικής ηγεσίας. Και κυρίως, ~~ήσαν~~ Σιάντος, γενικού γραμματέα του Κόμματος, που στα 1947 ο Ζαχαριδάκης χαρακτήρισε "πράχτορας". Όλοι και πάλι ακολούθησαν τον Ζαχαριδάκη, χωρίς κανέναν να θέσει το ερώτημα "Πα για να είναι πράχτορας ο Σιάντος και να εφαρμόζει λαθεμένη τακτική, τότε ο Άρης που χτυπούσε αυτή την πολιτική είχε δίκιο". Όχι! Και ο Σιάντος πράχτορας και ο Άρης δηλωσας! Στα 1946 ο Νίκος Ζαχαριδάκης αποφάσισε "Αποχή" και όλοι τον ακολούθησαν πειθηνίονι, όπως το κοπάδι τον καλό βοσκό. Στη διάρκεια του Εμφυλίου πολέμου φάνηκε ότι υπάρχει διάσταση ως προς την τακτική του Δημοκρατικού στρατού. Σε χοντρές φροαμές, εμείς που ήναμε στη βάση, είχαμε καταλάβει ότι ο Πάρκος, Αρχηγός του Δημοκρατικού στρατού και θρωδός της Κυβέρνησης του Βουνού, ήταν υπέρ της αντίρτικης τακτικής ενώ ο σύντροφος Ζαχαριδάκης, πιστεύε πως ήρθε καιρός ο Δημοκρατικός στρατός να περάσει στο επίπεδο του τακτικού στρατού. Η φιαφονία έληξε με την απομείκρυνση του Πάρκου και την ανάληψη της αρχιστρατηγίας από τον Γενικό Γραμματέα του Κόμματος. Η βάση και πάλι χαιρέτησε μ' ενθουσιασμό αυτήν την επιλογή, ~~πα~~ και μετά το τέλος του Εμφυλίου όταν ο Ζαχαριδάκης -που βρισκόταν στο εξωτερικό- χαρακτήρισε τον Πλουμπή, κομματικό υπεύθυνο της παράνομης οργάνωσης μέσα στην Ελλάδα, που δικτύηκε από το στρατοϊκείο Αθηνών σε βότανο, προδότη, με όλη τη συμπύεση που είχε προκαλέσει σε όλο τον ελληνικό λαό η παράλευ-στάση του παλαμάρχου κομμουνιστή μπροστά στους δικαστές του, οι κομμουνιστές ακολούθησαν το Ζαχαριδάκη. Και πρώτος και καλύτερος ο ίδιος ο Πλουμπής, που σε ερώτηση στρατοϊκή για το ποιά είναι η γνώμη του, που ο Αρχηγός του τον κατηγορεί για προδότη, εκέ-

νος είπε "ο Ζαχαριάδης για να το πει, σημαίνει ότι ξέρει". Έγινε η εκτέλεση. Τότε ο Ζαχαριάδης είπε από το ραδιοφωνικό σταθμό του Κόμματος που βρισκόταν στη Βοσδαπέστη: "Δεν τον εκτέλεσαν. Αλλά τον έστειλαν στη Νότιο Αμερική". Τότε ο ελληνικός Ψόπος δημοσίευσε το πτώμα του Γλουμπόζη τρυπημένο από τις σφαίρες του εκτελεστικού αποσπασματος. Ίσως τότε, με τη φηγογραφία αυτή, να συνέβησαν μερικές μικροσκοπικές μετακινήσεις μέσα στη συνείδηση ορισμένων κομμουνιστών. Για πρώτη φορά. Όμως τώρα βρισκόμαστε στον Ιούλιο του 1949, μεταξύ Πεκρονήσου και Κρεμλίνου και ο Βαμπασμάς μου για το Ζαχαριάδη, δεν έχει όρια. Γι αυτό απευθυνόμενος στο Στάλιν, είπα:

-Είναι αυτονόητο, σύντροφε Στρατόρχη, ότι ο ευκοφάνης σύντροφος που έστειλε αυτό το γράμμα προς την Κεντρική Επιτροπή του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης, είναι πράχτορας του ιμπεριαλισμού. Δεν θέλω να μάω τ' όνομα του. Εξάλλου κάτι τέτοιο θα ήταν αντίθετο προς την κομματική δεοντολογία. Όμως οποιασδήποτε κι αν είναι, νομίζω ότι του αξίζει η αντάτατη τιμωρία που το Κόμμα μας επιβάλλει σε τέτοιου είδους προδότες. Είμαι βέβαιος, τιμημένε μου σύντροφε, ότι αν οι Έλληνες Κομμουνιστές είχαν αντίληψη γι αυτό το δίβλημα, θα έστηναν αυτόν τον σύντροφο στα έξι μέτρα, ύστερα από συνοπτική διαδικασία.

-Αηλιάδι σημαίνεται με την άποψη που εξέφρασα στο βίντεο και που, πρέπει να σας διευκρινίσω, πρόκειται να γίνει στις αρχές του νέου έτους, 1950... Θα έχουν περάσει έως τότε ακριβώς έξι μήνες, που μαζί με τους χιλιάδες άλλους τιμημένους συντρόφους, κάτω από την ιερή ελληνική γη, θα κρατάτε δίλο μαζί με το σκονί, με το οποίο θα χτυπήσατε τις καμπάνες της Αντάστασης. Στα λόγια αυτά, λες και ερχαν στα καθίσματα τους σούστες, οι σύντροφοι, πετόχηθηκαν όρθιοι κρού γάχνοντας ενθουσιάζοντα "Ζήτω οι Έλληνες σύντροφε νεκροί!", "Ζήτω η Μεγάλη Αντάσταση!", "Ζήτω ο μεγάλος τιμονιέρης του παγκόσμιου Επαναστατικού Κινήματος, σύντροφε Στάλιν".

-Και τώρα ως περνούμε στο πρώτο μέρος της κριτικής που διατυπώνει ο Γενικός Γραμματέας του Αλβανικού Κόμματος Εργασίας, διακεκριμένος σύντροφε Εμβέρ Χότζα.

Έγινε ξανά σκούδα. Στο εκράν φάνηκε ξανά το γραφεύ του Στάλιν στο Κρεμλίνο. Ο ίδιος άρβιος χαιρετούσε την αλβανική αντιπροσωπεία: "Εμβέρ Χότζα, τον Σπέρο Κολέκα και τον Μιχαήλ Γκίφτι, τον αλβανό πρεσβευτή στη Μόσχα. Μιλώντας στον σύντροφο Εμβέρ, που λέει:

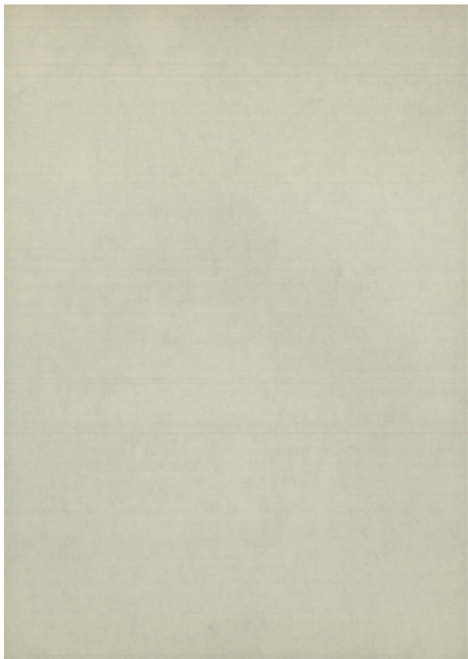
"Μου φαίνεται αδύνατος. Πήγες είσαι άρρωστος; Ή είσαι κουρασμένος;

-Η Κεντρική Επιτροπή του Κόμματος μας, τιμημένε σύντροφε Στάλιν, άρχισε χωρίς καθυστέρηση την έκθεση του ο αλβανός ηγέτης, επικρότησε πλήρως την άποψη του Πληροψησιακού Γραφεύ και με ειδική ανακίνωση εμείς καταδικάσαμε τον προδοτικό, αντιαλβανικό και αντισοβιετικό όραδο της τροτσκιστικής γιουγκοσλαβικής ηγεσίας....

Ακουσα το σύντροφο Τρότσκι δίπλα μου να διαμαρτύρεται διακριτικά, λέγοντας ότι δεν έχει τίποτα το κοινό με τον Τίτο.. Όμως ο Στάλιν γέρισε και τον παρακάλεσε να σταματήσει, για να μη διασπαστεί η προσοχή μας από το βίντεο.

-Η ηγεσία του Κόμματος μας, συνέχισε ο σύντροφος Χότζα, από χρόνια είχε προσκρούσει στην εχθρική και συμμαχική όραση των τιτικών, στην αυθάδεια και στις ραδιοεργίες των απεσταλμένων του Τίτο, θομωκίμωνας Τέμπο και Ντουκιάν Μουγκόστα..

-Παρακαλώ, φώναζε ο σύντροφος Στάλιν. Δεν μας ενδιαφέρουν αυτή τη στιγμή αυτά. Προχωρήστε το βίντεο για να δούμε το μέρος όπου ο σύντροφος Εμβέρ αναφέρεται στο ελληνικό ζήτημα.. Οι εικόνες άρχισαν να τρέχουν ενώ η φωνή του συντρόφου Χότζα φλωνε-φλώνε, έως ότου έγινε ένας πέρα πολύ οξύς ήχος, σα σφύριγμα. Μετά η φωνή χόντηνε απότομα. Η εικόνα για μια στιγμή

στομάτισε. Ο χειριστής την πήγε μια μπρόν μια πίσω, για να πιάσει το ακριβές σημείο. Καθαρά πιάθ και νορμάλ, ακούστηκε και πάλι η φωνή του αλβανού ηγέτη.

-Ο δημοκρατικός Στρατός της Ελλάδας στέκει μακριά από το λαό...

-Πύ; Πύ; εφέπατε; τον διακόπρει ο Στάλιν...

Αν είναι δυνατόν να ληφθούν τέτοια πράγματα τη στιγμή που ο ελληνικός λαός σύσσιμος, αληθινός γίγας, αντιμετώπιζε τη συνδυασμένη επίθεση του ελληνικού μοναρχοφασισμού και αγγλοαμερικάνικου ιμπεριαλισμού.¹

-Σύντροφε Στάλιν, Διοικητή, είπα σχεδόν χωρίς να το θέλω.

-Σας παρακαλώ, σύντροφε, ηρεμήστε. Όταν τελειώσει ο σύντροφος Χότζα, όπως ήδη σας είπα, θα είμεθα ευτυχώς ν' ακούσουμε και τις δικές σας απόψεις.

Στο μεταξύ στην οθόνη κτέφ έλεγε ο σύντροφος Εμβέρ που δεν άκουσα καλά. Πόνο τη φράση "λαβειμένες απόψεις του Νίκου Ζαχαριάδη", γεγονός που μου ανέβασε το αίμα στο κεφάλι. Ο σύντροφος Στάλιν που κατάλαβε τη διάθεση μου, πήρε το χέρι μου στις φούχτες του και το χτίεισε πατρικά για να με ηρεμήσει.

-Εμερίς πιστευόμε, συνέχισε ο σύντροφος ηγέτης του Αλβανικού λαού, ότι η ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, από τον καιρό του πολέμου ενάντια στους χιτλερικούς, έχει κάνει σοβαρά λάθη, σχετικά με το συνδυασμα και την επέχταση του Κόμματος στο χωριό και στην πόλη και ότι αυτά τα λάθη εκδηλώθηκαν πάλι κατά τη διάρκεια του αγώνα ενάντια στην εσωτερική αντίδραση και την αγγλοαμερικάνικη επέμβαση. Εχοντας τη λαβειμένη γνώση ότι η πόλη θα έπαιζε τον αποφασιστικό ρόλο στη νίκη ενάντια στους χιτλερικούς και στην εσωτερική αντίδραση, η ηγεσία του Σιάντου, που υπήρξε συνθηκολόγος και οπορτουνιστής, μπροστά στην αγγλοαμερικάνικη αντίδραση, στα χρόνια του αποφασιστικού αγώνα διέταξε να παραμείνει το ελληνικό προκεταρίατο στις πόλεις.

Και πάλι, χωρίς να το θέλω είπα:

-Σωστά;

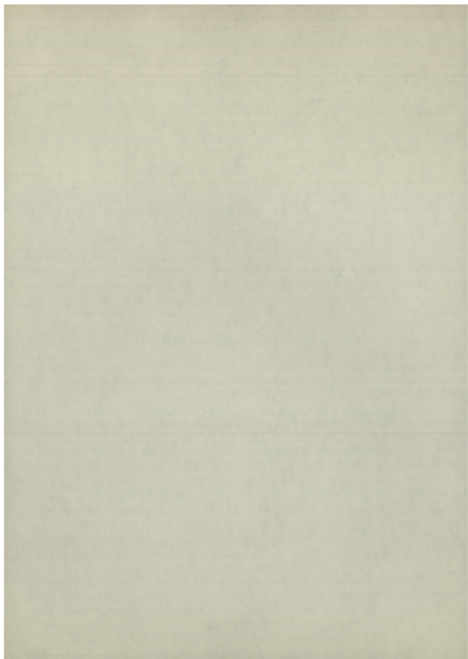
Απόσους ο σύντροφος Στάλιν διέταξε ν' ανόφουν τα φώτα της αίθουσας ρωτώντας με δυνατά για ν' ακούσουν και οι άλλοι.

-Αν άκουσα καλά, τιμημένο σύντροφε² (κι, συμφωνείτε με την παραπάνω κριτική του συντρόφου Γενικού Γραμματέα του Έργατικού Κόμματος της Αλβανίας, Εμβέρ Χότζα. Ή έχετε συγκεκριμένα να καταθέσετε σχετικά με την καταγγελία αυτή);

-Σας παραπέμπω, αγαπητά σύντροφε, στο δεύτερο τόμο της αυτοβιογραφίας μου, με τον τίτλο "Οι Άρμαίοι του Αρχάγγελου", που θα κυκλοφορήσει γνωστός αθηναίος εκδότης. Και όπου αναφέρομαι στην προσωπική μου περία την εποχή της αρχής του Εμφυλίου. Πράγματι, το Κόμμα, μας έδωσε εντολή να παρουσιαστούμε στον Εθνικό στρατό, για να τον διαβρώσουμε, από τα μέσα. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να παγιδευθούν δεκάδες χιλιάδες νέοι κομμουνιστές, που φλεγότανε από τον πόθο να πολεμήσουν με το όπλο στο χέρι το μοναρχοφασισμό. Ο εχθρός χώρισε τους στρατευμένους κομμουνιστές σε τρεις κατηγορίες. Στην κατηγορία Α, δηλαδή τους άκρας επικίνδυνους και τους έστειλε στην³ ακρόνηση.

-Πόσοι ήσαν αυτοί;

-Δεκάδες χιλιάδες. Στην κατηγορία Β, που τους κράτησε στα μετόπισθεν. Πολλούς απ' αυτούς τους χρησιμοποιήσε αυτηματικά στα εκτελεστικά αποσπάσματα, που τουφεκίζανε καθημερινά δεκάδες καταδικασμένους από τα στρατοδικεία, κομμουνιστές και κομμουνίστριες.

-Πόσοι ήταν αυτοί; Εννοώ οι εκτελεσθέντες..

-Πάνω από δέκα χιλιάδες. Όσοι δηλαδή εκτελέστηκαν με νόμιμες διαδικασίες στην περίοδο 1946-1952... Και τέλος, στην κατηγορία Α. Αυτοί κηρύχθηκαν ελαφρώς επικίνδυνοι. Εκπαιδεύθηκαν και στάλθηκαν στο μέτωπο να αντιμετωπίσουν ένοπλα τους συντρόφους τους.

-Μπορείτε να μας πείτε πόσοι ήταν συνολικά και στις τρεις κατηγορίες;

-Εξήντοφτε Ιτάλινα, στα 1945 η ΕΠΟΝ αριθμούσε 700,000 νέους και νέες. Στα 1946-47 μπορούμε βεβαιότητα να σας πω ότι στους δύο νέους ο ένας ήταν κομμουνιστής. Για να μην πω ότι στους τρεις νέους οι δύο ήταν κομμουνιστές. Οπότε στον Εθνικό Στρατό, έχουμε ένα πάνω από το πανήντα τοις εκατό, ανήκαν στις δύο τελευταίες κατηγορίες.

-Και πολέμησαν;

-Βεβαίως. Και όσο περνούσε ο καιρός και η πλάστιγγα έφερνε υπέρ του Εθνικού Στρατού, γίνονταν περισσότερο φανατικοί..

-Ποιό άλλο στοιχείο έχετε να καταθέσετε;

-Όταν ζητήσαμε να πάμε στο βουνό..

-Εσείς δεν καταταγήκατε στο στρατό;

-Όχι.

-Δεν υπακούσατε στην κομματική εντολή;

-Όχι.

-Γιατί;

-Γιατί φοβήθηκα. Ήμουν βέβαιος ότι θα με λιάσουν στα βασανιστήρια, δεδομένου ότι ήμουν στέλεχος της ΕΠΟΝ και πράην μαχητής του Ελκς.

-Και τί κάνατε;

-Πέρασα στην παρανομία. Και ζήτησα να με στείλουν στο βουνό. Τότε ο κομματικός υπεύθυνος επανέλαβε επί λέξει αυτά που ακούσαμε προ αλγού να μάς λέει ο σύντροφος Άλβανός ηγέτης. Γι' αυτό το λόγο ακριβώς αισθάνθηκα κάτι σαν ασκ.

-Τί σας εφπε ο κομματικός υπεύθυνος;

-Ότι η κρίσιμη -η κορυφαία- μάχη θα δοθεί στις πόλεις. Εκεί μέσα θα χτυπηθεί και θα νικηθεί ο εχθρός. Όπως στην Κατοχή.

-Και σεις τί του εφπατε;

-Του έκανα την παράτηρηση ότι οι συνθήκες άλλαξαν. Τότε εφχαμε απελευθερωτικό, τώρα έχουμε εμφύλιο πόλεμο. Για σημαίνει ότι δεν μπορούμε να κυκλοφορούμε ελεύθερα, όπως τότε, στις συνοικίες, γιατί ο εχθρός βρίσκεται, τουλάχιστον, στα μισά σπίτια..

-Τελικά;

-Τελικά μένουμε στις πόλεις.

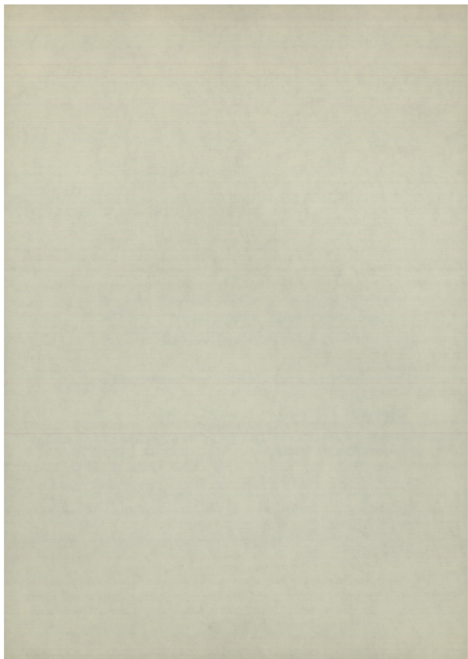
-Και τί έγινε;

-Πως πιάσαμε όπως ο φαρξ πιάνει τις σαρδέλες, που όπως είναι γνωστό, πάνε σε κοπάδι.

-Πόσους συλλάβανε;

-Στα 1947, μόνο σε μια μέρα, δέκα χιλιάδες. Τελικά, στα νησιά, που ήταν τόπο εξορίας, Ικαρία, Λήμνος, Μη-Στράτης και τέλος, Πακρόνησο, μαζί και με τους φυλακισμένους θα πρέπει να ξεπερνούσα με τις πενήντα χιλιάδες. Ίσως και εκατό..

-Αηλαδή στη διάρκεια του εμφύλιου, πάνω από εκατό χιλιάδες μάχιμοι κομμουνιστές, εφχαν εξουδετερωθεί, κατά τον α ή β τρόπο, από τον εχθρό.. Πριν ξεκινήσει ο πόλεμος..

-Και με ποιές δυνάμεις πολεμά ο Δημοκρατικός Στρατός;

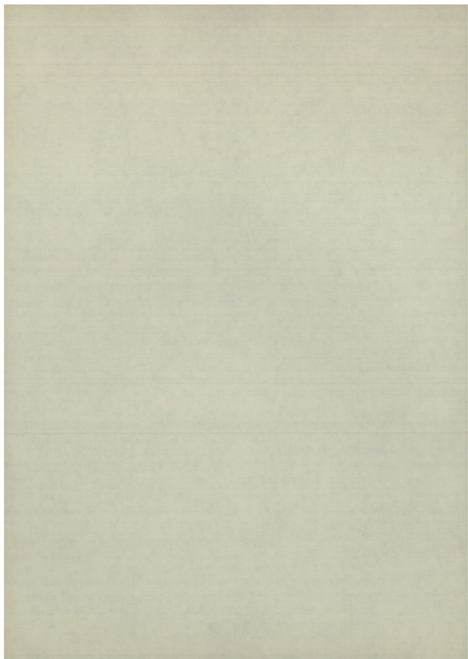
-Με όσους πρόλαβαν να βγουν στο βουνό έως τα 1946... Από και πέρα άρχισε κι αυτός τις επιστρατεύσεις. Όμως όπως καταλαβαίνετε καλλίτερα από κάθε άλλον,αντάρτης με το ζόρι δεν γίνεται.

-Κατάλαβα... Σας παρακαλώ κλείστε τα φώτα να συνεχιστεί το φιλμ..

-Σταβέτεζ' φώναζε δυνατά τρομάζοντας ό τ' όδους από τον τόνο της φωνής μου. Ακολούθησε σιωπή παγερή. Ο σύντροφος Στάλιν με κυττάζει προσπαθώντας να μαντέψει τί είναι αυτό που με έκανε τόσο έξαλλο. Κατάλαβα ότι με μια και μόνο λέξη -όμως ειπωμένη με δύναμη- ξανακέρβισα δια μιας το κύρος του αναγνωρισμένου ηγέτη. Μερικοί είχαν κιόλας σηκωθεί όρθιοι. Σημείο σεβάσμού. Πρώτος και καλλίτερος ο Μπερία,ακολουθούμενος από τον Ανθράκωφ,έπιση της Κα-Κε-Ππε. Και φυσικά,όλοι σχεδόν οι στρατιωτικοί: Μπουγιάνιν,Ζούκωφ,Τουχατσέφσκυ και άλλοι... Ο σύντροφος Χρένικωφ,τιμημένος πρόεδρος της Ένωσης Σοβιετικών Έυνθετών επί τέσσερις και πένω δεκαετίες φωνάζει: "Ζήτω ο σύντροφος Μήκης". Και ευθεία όλοι μαζί και πρώτος ο σύντροφος Στάλιν,σηκώνονται,με κυττάζουν,με χειροκροτούν και φωνάζουν "Ζήτω,ζήτω,Ζήτω". Σηκώθηκα και τους έκανα νόημα να καθίσουν.

-Θα πρέπει πριν προχωρήσουμε,αγαπητοί μου σύντροφοι, να ξεκαθαρίσουμε ένα θεμελιώδη ζήτημα. Με όσα είδαμε,ακούσαμε και είπαμε,καταγγίουμε μήπως στο συμπέρασμα,ότι η ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και προσωπικά ο Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής,διακεκριμένος σύντροφος Ηβκος Ζαχαριάδης έπεσε σε πολιτικό λάθος; Γελιόμαστε,σύντροφοι,αν έστω και για μια στιγμή περάσει από το μυαλό μας κάθε τέτοιο. Και θα ήταν από τη μεριά μας σβ-γουρο λάθος το δέντρο-Ελλάδα να μας κρύψει το όσος-Παγκόσμιο Κίνημα. Εμείς,αγαπητοί σύντροφοι,που σκοτινιάμαστε στα βουνά της χώρας μας και μπροστά στα εκτελεστικά αποσπάσματα, που μας βασανίζουν ανελήθτα και μας σέρνουν από φυλακή σε εξορία και από εξορία σε χετλερικά στρατόπεδα συγκέντρωσης. Εμείς που είμαστε θαμμένοι μέσα στο χύμα και που πρόκειται να μπου-με στο χύμα,δεν πιστεύουμε και δεν πιστεύουμε ούτε για ένα δέκατο του δευτερολέπτου,ότι η ηγεσία μας δεν έπραξε σωστά. Ήι αυτό γιατί δεν μπορούμε να φανταστούμε ότι η μάχη που δίνουν οι κομμουνιστές στην Ελλάδα,είναι ξεκομμένη από την παγκόσμια μάχη.. Ένα πόνι πάνω στην σκακιέρα της παγκόσμιας επανάστασης. Ή ό τί είμαστε,σύντροφοι; Και όλοι μας να γυρίζουμε πίσ έίναι αυτό το απάλο χέρι που κινεί με σιγουριά τα διάφορα πιόνια. Και πάλι ο σύντροφος Χρένικωφ ενθουσιασμένος φώναζε,διακόπτοντας με: "Ζήτω ο σύντροφος Στάλιν". "Ζήτω,Ζήτω. Ζήτω" φώναζε βιαστικά η αβθουσα,γιατί ήβελαν:υ'ακούσουν απ'τα χεφλι μου, τη συνέχεια.

- Ο οποιεσινιστής και απολογιστής του ιμπεριαλισμού Παρκούζε,γράφει κάπου,πως στα 1947 ο σύντροφος Στάλιν,είχε βάλει στο κλειστό της επανάστασης,τη Δυτική Ευρώπη. Στη Γαλλία, οι λαϊκές κινητοποιήσεις είχαν φτάσει στο αποκορύφωμα τους,με το περίφημο σύνθημα "Ριζιγυούε γκόου χύμ". Επρόκειτο για τον αμερικάνο αρχηγό του ΜΑΤΟ. Για να δοκιμάσει τις διαθέσεις και την ανοχή του ιμπεριαλισμού,δίνει το πράσινο φως για μια ένοπλη εξέγερση στην Ελλάδα. Αυτά τα γράφει ο Παρκούζε και προσθέτει: "Έτσι ο Στάλιν χρησιμοποίησε τους Έλληνες κομμουνιστές σαν πειραματόζωο. Μόλις οι ΕΠ ήδειξαν τα νύχια τους με το όδημα Τρούμαν,τότε άλλαξε ταχτική ως προς την Ευρώπη εγκαταλείποντας τους Έλληνες στην τύχη τους." Κανείς μας, θαρρώ,δε δίνει σημασία σ'αυτά τα προκατατόρικά λόγια,ενός ξεσκαλισμένου θεωρητικού στην υπηρεσία της αντεπανάστασης. Όμως είναι φανερό για μας,όπως εξάλλου το λέει κι ο σύντροφος

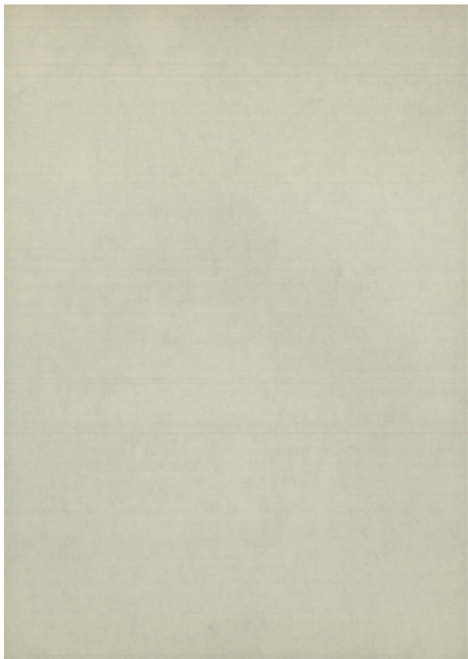

Ζαχαριάδης σε γράμμα του προς τον αρχηγό της Κα-Κε-Ππε, σύντροφο Ανθρώπων, που έστειλε από τον τόπο της εξορίας του, στην οποία θα τον στείλει το Σοβιετικό κράτος στα 1957 και μετά, ότι δηλαδή δεν μπορούσε ο ίδιος να πάρει την ευθύνη για μια τέτοια ιστορική ενέργεια, χωρίς να έχει τη σύμφωνη γνώμη των αδελφών κομμουνιστών των Βαλκανικών χωρών και πάνω απ' όλα, την έγκριση του Πολιτικού Γραφείου της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης και φυσικά, του συντρόφου Στάλιν, προσωπικά. Τί άλλο να πούμε σύντροφοι; Μπορεί για την Ευρώπη τα πράγματα να ήταν ή να μην ήταν έτσι. Αυτό μονάχα ένας μπορεί να το ξέρει. Όμως τί να πούμε για την Ασία; Πήλικ οι Έλληνες σύντροφοι δεν γνωρίζουν τόξα, ότι με τον στρατηγικό αντιπερισπασμό που πέτυχε το παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα στην Ελλάδα, δεν αποσπάσαμε -έτσι με ανυπέριθτες βωφές- την προσοχή του παγκόσμιου ιμπεριαλισμού, ώστε οι Κινέζοι σύντροφοι να πετύχουν όσα πέτυχαν; Τί μετράει η τσοτσούλα Ελλάδα, μπροστά σ' αυτόν τον κολοσσό που λέγεται Κίνα; Όχι, ακριβώς μου σύντροφοι. Εμείς οι Έλληνες κομμουνιστές δεν τράβημε κουτόχαρτο. Γνωρίζουμε ότι συμμετέχουμε σε μια γιγάντια ιστορική επιχείρηση, όπου ο ρόλος μας είναι ακριβώς αυτός που είχε αναλάβει να εκτελέσει το Πολιτικό Γραφείο της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Πακιά από μας οι εθνικιστικές παρεκτροπές της Ευρωπαϊκής κλίμακας. Και ποιά σημασία για το γιοιγκοσλαβικό λαό να έχει ^{μια} όβεν λαϊκή εξουσία, όταν μια τέτοια ενέργεια, μπορεί να αποβεί αρνητική στην εξέλιξη της παγκόσμιας επανάστασης; Όχι, όχι. Χίλιες φορές όχι λαϊκή εξουσία στην Ελλάδα. Χίλιες φορές μονορχοφασισμός, αν αυτό βοηθά το παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα, στη μάχη ζωής και θανάτου που δίνει με τον ιμπεριαλισμό.

Η εντύπωση από την παρέμβαση μου υπήρξε, φαίνεται, καλοσυσταία. Όπως γράφτηκε αργότερα στο σοβιετικό τύπο, πρώτη φορά ο Στάλιν επέτρεψε να κυλήσουν δάκρυα στα μάτια του. Με ψήλησε τρεις φορές στο στήμα, κατά το ρώσικο έθιμο. Γενική χαρμόσυνη ατμόσφαιρα ακολούθησε. Κάποιος είχε την ικανότητα έμπνευσης να χτυπήσει την τεράστια κομμένα των Αγίων Αποστόλων, στην αούλη του Κρεμλίνου, που είχε σιωπήσει από την εποχή της επανάστασης. Το γεγονός αυτό έκανε ώστε να αρχίσουν να μαζεύονται σοβιετικοί παλίτες στην κόκκινη πλατεία. "Πα τί συμβαίνει; Τί συμβαίνει;" ρωτούσαν τους αστυνιμικούς. Κι αυτοί σήκωναν τους ώμους σα να λέγαν δεν ξέρουμε τί ποτα. Έως ότου ο σύντροφος Πέριερα, αποφάσισε να ενημερώσει ο ίδιος τους κατοίκους της πόσης: "Αυτή τη στιγμή μιλά στο Κρεμλίνο ο σύντροφος Μίκης". Έτσι, από ετομα σε αυτή, μεταδόθηκε το νέο της παρουσίας μου στη πόση. Οι πιδ ενθουσιώδεις σχημάτισαν διαδηλώσεις, φωνάζοντας: "Ζήτω ο διακεκριμένος συνθέτης και τιμημένος αγωνιστής του ελληνικού λαού, σύντροφος Μίκης! Βέσα σ' αυτή τη χαρομένη γιορταστική ατμόσφαιρα, όπου όλοι προσηθοσαν να ετάσουν κοντά μου για να μου αφέξουν το χέρι, σε μια στιγμή, ο σύντροφος Στάλιν, βρήκε ευκαιρία να με πιάσει αγκαζέ και να με οδηγήσει σε μια γυνιά της μεγάλης αίθουσας. Οι άλλοι καταλαβαίνοντας ότι είχαμε ανάγκη για απομόνωση, αποτροβήχτηκαν σιγά-σιγά διακριτικά. Ξανασηματήστηκαν και πάλι μικρές ομάδες που συζητούσαν χαλαρόμνα, περιμένοντας να σταματήσει αυτή η ασ την ποήμε, συνάντηση κορυφής.

-Θέλω να σε ξέρω αν πιστεύετε σ' αληθινά την άποψη του αντιπερισπασμού, άρχισε να με ρωτά ο σοβιετικός ηγέτης.

-Πα τί άλλο μπορεί να είναι, αγαπητέ σύντροφε; Ποιά ^{εί} ξέρει τη θεωρία σας για τον πόλεμο των εφεδρείών; Ο σύντροφος Νίκος Ζαχαριάδης έλεγε πάντα με περιγρήνα, ότι θεωρεί τον εαυτό του γιό του Στάλιν.

-Ξέρω, ξέρω...

-Πώς είναι δυνατόν ένας πνευματικός γιός σας να μην έχει αναλύσει λόγω χάρις τη μάχη του Στάλινγκραντ κι από κει και πέρα όλες τις γιγαντιαίες πολεμικές επιχειρήσεις που έκριναν τη ροή του πολέμου και μας χάρισαν τελικά τη νίκη; Ποιός υπήρξε το κοινό χαρακτηριστικό σε όλες αυτές τις ενέργειες; Η θεωρία σας για τις εφεδρές. Οτι δηλαδή κάθε φορά και σε κάθε στιγμή, κερδίζει εκείνος που διαθέτει τις περισσότερες εφεδρές, για να τις ρίξει στην πλαστιάγα στην τελευταία στιγμή...

-Σωστά... Εξάλλου -μου επιτρέπετε μια μικρή διακοπή;- με ρωτά ευγενικά και συνεχίζει χωρίς να περιμένει απάντηση, ο Λένιν μας διδάσκει να δίνουμε τη μεγαλύτερη το δυνατόν προσοχή στο συσχετισμό των δυνάμεων. Θέλω να πω, σύντροφε, ότι η "θεωρία μου" δεν είναι τόσο θεωρία μου". Βασίζεται στη σωστή εφαρμογή της λενινιστικής διδασκαλίας. Και όπου εφαρμόστηκε στέφθηκε πάντα με επιτυχία. Ας δούμε την τακτική των Κινέζων ηγετών στα πρόσφατα γεγονότα. Αυτό που τους οδήγηε από νίκη σε νίκη, είναι η ορθή ανάλυση του συσχετισμού δυνάμεων με βάση τις λενινιστικές μας αρχές. Όμως πλατιάζω. Σας παρακαλώ να συνεχίσετε...

-Ας θέλω καθόλου να δεχτώ, σύντροφε Στάλιν, το γνωστό επιχείρημα κατά το οποίο οι Άγγλοι και προσωπικά ο Τσάρτσιλ, μας έκανε τούτο, μήδς έκανε εκείνο.. Στο κάτω-κάτω της γραφής, αυτός έκανε τη δουλιά του. Εμείς τί κάνουμε; Αυτό έχει σημασία. Λέγεται ότι οι Άγγλοι και οι άνθρωποι τους στην Ελλάδα, μας οδήγησαν στην αναμέτρηση του Δεκεμβρίου κι από κει με την τρομοκρατία, στον εμφύλιο πόλεμο, για να μας τσακίσουν...

-Είναι γνωστή, εξάλλου, σύντροφε Ήκη, η φράση του Τσάρτσιλ "θέλω με κάθε θυσία σύγκρουση με τον Ελάν"...

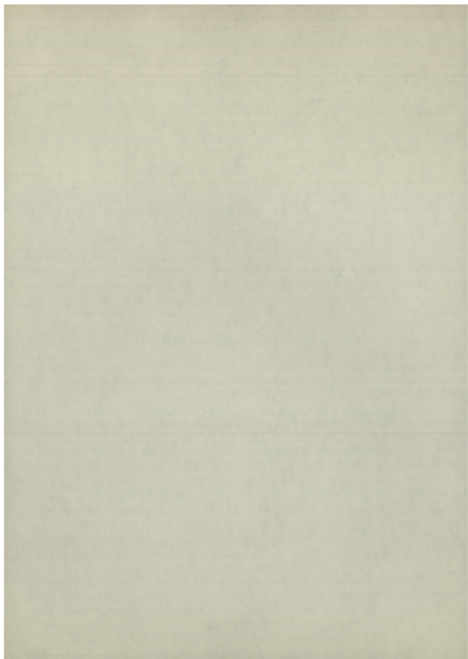
-Ενας λόγος παραπάνω, σεβαστέ μου σύντροφε, εμείς να την αποφεύγαμε, αφού εκείνος ^{των ηθικών} ~~την ηθική~~ τόσο πολύ...

-Ας έλαυομε, σας παρακαλώ, στον αντιπερισπασμό, γιατί οι σύντροφοι μας περιμένουν... Και έριξε -Συντροφίω. Αν ο σύντροφος Ζαχοριδάκης έκρινε ότι η στιγμή ήταν κατάλληλη για έντονη σύγκρουση -έτσι κι αν μας οδήγούσαν προς αυτή την κατεύθυνση οι αντιδραστικές δυνάμεις- το πρώτο πράγμα που θα έκανε, δεν θα ήταν η εξασφάλιση των εφεδρειών; Είδαμε όμως ότι πριν καλά-καλά αρχίσει η μάχη, το Πολιτικό Γραφείο της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, με την πεποίθηση ότι η αποφασιστική αναμέτρηση θα κριθεί μέσα στην Αθήνα, έθεσε εκτός μάχης ή χάρισε στον αντίπαλο, τα 80% τουλάχιστον των εφεδρειών του σε ανθρώπινο δυναμικό. Και όπως ορθά τόνισε ο σύντροφος Εμβέρτο, ποιοτικά ανώτερο, δηλαδή τους κομμουνιστές των πόλεων, με πυρήνα το προλεταριάτο, ε, αυτό το θυσάσε εξ'ολοκλήρου. Πώς είναι δυνατόν, σύντροφε Στάλιν, να είναι τόσο μακριά απ'την πραγματικότητα οι ηγέτες μας; Αυτό, προσωπικά εγώ, το αποκλείω.

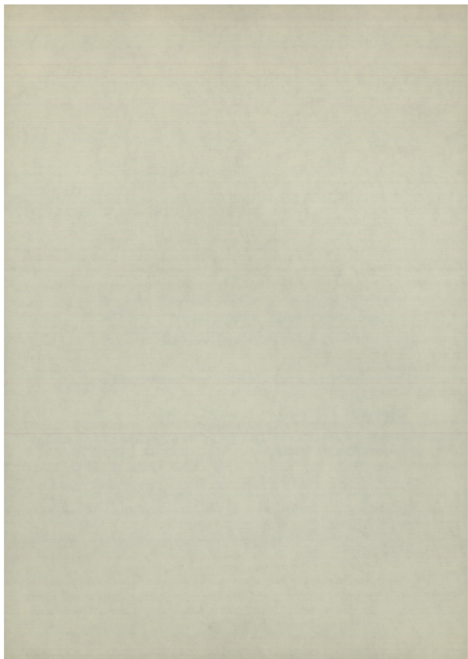
-Τότε;

-Τότε καταλήγω στο συμπέρασμα ότι υπήρχε ένα γενικότερο σχέδιο, σε παγκόσμιας, Βα έλεγα, διαστάσεις, μέσα στο οποίο ο ρόλος του Κομμουνιστικού Κόμματος της χώρας μου, ήταν να ερεθίσει τον ταύρο -όπως κάνουν οι πικανιάρδες και οι ταιρομάρχοι με τις σαφτες και το κόκκινο πανί- για να εξαναγκαστούν οι ιμπεριαλιστές να φανερώσουν τις διαθέσεις τους και τις δυνατότητες τους. Λόγου χάρις στα 1947 οι Άγγλοι είχαν αρχίσει ν'αφήνουν τους Έλληνες μοναρχοφασίστες στην τύχη τους. Εγκαταλείπανε τον αγώνα. Τότε με τον υπάρχοντα συσχετισμό δυνάμεων θα επικρατούσαμε στρατιωτικά. Ίσως και γι αυτό το λόγο να έγινε και η Κυβέρνηση του Βουνοού... Προάγε-

Γράμματα... γράμματα...

λος της επερχόμενης νίκης. Νά όμως που την σκυτάλη την πήραν οι Αμερικανοί. Αυτό μήπως δε θέλατε να μάθετε κι εσείς; Με συγχωρείτε αν γίνομαι αδιάκριτος, σύντροφε Γενική Γραμματέα...
 -Γράμματι, η στάση των Αμερικανών, ιδιαίτερα απέναντι στην Ευρώπη, έχει καταντήσει να είναι το κλειδί, θα έλεγα, των γεγονότων. Δηλαδή ανοίγει κάθε φορά μια καινοβρία σελίδα της ιστορίας. Κι αυτό γιατί μέσα στην ίδια την Αμερική -μιλώ πάντα για τις Ενωμένες Πολιτείες- υπάρχει ένα πάρα πολύ ισχυρό ρεύμα απομονωτισμού που θέλει αυτή τη χώρα μακριά από τους κοινότοπους των Ευρωπαίων. Με πόσο κόπο οι Γερμανοί Ουίλσον και Ρούσβελτ, κατάφεραν τελικά να πετύχουν τους συμπατριώτες τους, να πάρουν μέρος στους δύο παγκόσμιους πολέμους... Η τρίτη περίπτωση υπήρξε ο Τρούμαν.. Αυτό όμως δεν το γνωρίζαμε...
 -...Και έπρεπε με κάθε τρόπο να το μάθετε... Δηλαδή να δείτε αν ο Γερμανός Τρούμαν θα έπαιθε για τρίτη φορά τους συμπατριώτες του να εγκαταλείθουν τον απομονωτισμό και να εμπλακούν -όχι απλά με σχέδια Πάρσαλ- αλλά και με κίνδυνο ένοπλης σύρραξης, στην Ευρώπη. Έτσι ερχομε το δόγμα Τρούμαν.
 -Ομολογώ, διακεκριμένε μου φίλε και σύντροφε, ότι η λογική σας είναι σιδηρένια. Όμως δε σας φαίνονται όλ' αυτά σαν λίγο, θάλεγα, απάνθρωπα...
 -Απάνθρωπα; Τι λέξη είναι αυτή. Σύντροφε Στάλιν, για την επιτυχία του τελικού μας στόχου δεν υπάρχουν μέσα ανθρώπινα και μέσα απάνθρωπα. Όλα τα μέσα είναι καλά.
 -Ακόμα κι αν θεωριστείτε ένας ολόκληρος λαός; Όπως συμβαίνει αυτή τη στιγμή με το δικό σας; Κι ως ποίμε ότι ο Στάλιν - ο σκληρός Στάλιν, όπως με χαρακτηρίζουν- είχε αυτή την παρανοική, και, ναί, παρανοική ιδέα. Να χρησιμοποιήσει δηλαδή ένα λαό σαν πειραματόζωο. Δανερίζαμε το χαρακτηρισμό του Παρκούζε. Γιατί ο Στάλιν ενδιαφέρεται μόνο για τη Σοβιετική Ένωση... Γιατί ο Στάλιν δε δίνει πεντάρα για τους υπόλοιπους λαούς. Και λοιπόν και λοιπόν... Μην ανησυχείτε, καλέ μου σύντροφε, τα ξέρω όλα όσα λέγονται για μένα. Εί' λοιπόν, σας τονίζω με όλη τη δύναμη της ψυχής μου και κι ζητώ καλή τα λόγια μου. Εάν εγώ βρισκόμουν στη θέση των Ελλήνων συντρόφων και δεχόμουν υπόδειξη από τον οποιοδήποτε Στάλιν να χρησιμοποιήσω το κίνημα, τα μέλη του Κόμματος και τον απλό λαό σε ενέργειες που θα τον εξέθεταν σε μεγάλους κινδύνους, μόνο και μόνο για να αποκαλυφθούν οι διαθέσεις των αμερικανών και για να επιτραπεί στους Κινέζους συντρόφους -όπως είπατε- να ολοκληρώσουν ανεπρόκλητοι τη νίκη τους, εάν, επαναλαμβάνω, δεχόμουν μια τέτοια υπόδειξη, εγώ ο Στάλιν, δεν θα την εφαρμόζα.
 -Θα λέγατε όχι στο Στάλιν;
 -Όχι, στον ίδιο το Θεό...
 -Με βάζετε σε πολύ δύσκολη θέση, σύντροφε Στάλιν, γιατί αν αποκλείσουμε την περίπτωση του αντιπερισπασμού, τότε αυτό σημαίνει...
 -...ότι οι Έλληνες σύντροφοι βρίσκονται σε μεγάλη θεωρητική και πολιτική σύγχυση... Αυτό ισχυρίζεται και ο σύντροφος Χάτζης και επειδή τα θεωρώ αξιόλογα σας κάλεσα επί τούτου για να έγω και τη δική σας άποψη. Ξαντεύω τι σημαίνει να βασίζεσαι για το Κόμμα. Η θεά τύχη σας επιφύλαξε με μια τιπίνια επιστολή... Σε λίγο -σε λίγο δεβτερλόεπτα- θα βρσκαθε κίτω από την τιμημένη ελληνική γη. Θα συναντήσετε χιλιάδες Έλληνες συντρόφους. Αυτοί που έπεσαν στα βουνά της πατρίδας σας. Αυτοί που πέθαναν μέσα στα υπόγεια των βασιανιστηρίων. Αυτούς που εκτελεύθηκα με τό μωτονο φηλά. Όμως δεν είναι μόνο αυτοί. Όπως θα έχετε την ευκαιρία να δείτε σε λίγο στο βίντεω, καινοβρίες μεγάλες συμφορές περιμένουν τους Έλληνες κομμουνιστές. Στο Βίτσι και στο Φράμω, όπως προηγουμένα στη Φλώρινα, χιλιάδες τιμημένα τέκνα του ηρωικού λαού της Ελλάδας, θα μπουν κι αυτά μέσα στην τιμημένη ελληνική γη.

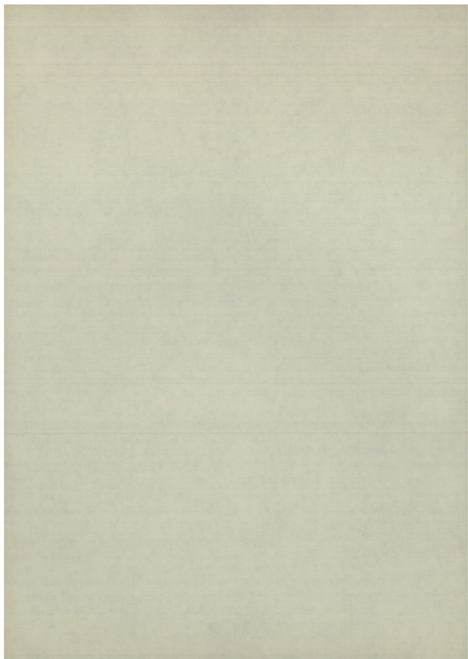

Και θα σας συναντήσουν... Τί θα τους πείτε; Ναι, ξέρω. Κρατάνε, όπως λέει και το περσοχο τραγούδι που ακούσαμε προηγουμένως, το σκονίφ που θα χτυπήσει τις καμπάνες της Αναστάσεως. Όμως για νάρθει αυτή η Ανάσταση χρειάζονται μιναλό. Θα τους πείτε τόχα, ότι οι ηγέτες: τους υπήρξαν, είναι, ανέγκεφαλοι; Ιδού το ερώτημα. Τότε όμως δεν υπάρχει Ανάσταση. Δεν μπορεί να υπάρξει Ανάσταση. Οι νεκροί, όπως είναι γνωστό, λιώνουν. Μετά μένουν τα κόκκαλα. Και αν υποθέσουμε ότι ένας σκελετός είναι ικανός να κρατά το σκονίφ της Αναστάσεως, δεν θα πρέπει να γνωρίζουμε από τώρα, ότι αυτή η Ανάσταση δεν πρέπει να καθυστερήσει; Πόσο χρειάζονται οι Έλληνες σύντροφοι για να χαρίσουν τη νίκη στοελληνικό λαό; Να πούμε έως τα 1955; Έως τα 1960; το μέξιμουμ. Μετά όλα θα έχουν γίνει χώμα. Δεν θα υπάρχουν χέρια νεκρών, έστω και κοκαλιασμένα, για να πιάσουν το σκονίφ. Άρρασει, βλέπετε, αυτή η εικόνα. Εγώ δεν είμαι ποιητής. Είμαι ένας ρεαλιστής πολιτικός. Ίσως γι αυτό ακριβώς ζυγίζω ορθά τη σημασία των νεκρών -αυτών που θυσιάζονται εθελοντικά για τα ιδανικά τους-. Αυτή τη στιγμή, τιμημένες Μίση, τους εκπροσωπείτε... Ακούστε έξω το λαό της Πόσχας. Τί φωνάζει; Τ' όνομα σας. Γιατί; Γιατί στο πρόσωπο σας χαιρετίζει το Νεκρό κομμουνιστή. Αυτόν που σε λίγο θα αναλάβει να ενημερώσει τους συντρόφους νεκρούς, παληούς και μελλοντικούς...

- Σύντροφε Στάλιν, αγαπητό μου σύντροφο, φώναξα δυνατά για να μ' ακούσουν και οι άλλοι, γιατί ήξερα ότι αυτά που θα έλεγα θα είχαν τόση σημαντική ιστορική σημασία, που θα έπρεπε να έχω μάτιρες. Όταν έγινε νεκρική σιγή επανέλαβα:
- Σύντροφε Στάλιν, δεν υπάρχει ούτε θα υπάρξει Έλληνας κομμουνιστής που να πιστέψει ότι η ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας σήκωσε το δαχτυλάκι της χωρίς την έγκρισή σας. Όχι μόνο οι κομμουνιστές αλλά και οι συμπατριώτες μου, πιστεύουν ότι πίσω από τις ενέργειες του Δημοκρατικού Στρατού, κρύβεται η δική σας, προσωπική θέληση, ανάμειξη. Μα και οι ίδιοι μας ηγέτες, όταν θέλουν να δικαιολογήσουν την α ή β αποτυχία του κινήματος, αφήνουν να υπονοηθεί έντεχνα, ότι έγινε έτσι κι όχι αλλιώς, γιατί πάνω από το στενά τοπικό-εθνικό συμφέρον, υπάρχει το γενικό-το διεθνές- που φυσικά εσείς και μόνο εσείς, κεραράζετε και εκπροσωπείτε αυτή τη στιγμή. Γιατί δεν πήραμε την εξουσία στα 1944; Γιατί εσείς χαρίσατε την Ελλάδα στον Τσάρτσιλι. Ή μάλλον την ανταλλάξατε με την Γαλινα... Γιατί ενώ ο Δημοκρατικός Στρατός θριάμβευε αρχικά, τελικά βοδίζει από ήττα σε ήττα; Γιατί εσείς αλλάξατε στο μεταξύ άποψη... Στην αρχή είπατε υπέρ του ένοπλου αγώνα. Όταν όμως είδατε ότι αυτό μπορεί να οδηγήσει σε επιπολικές που υπονοούν να βλάψουν τα συμφέροντα των λαϊκών δημοκρατιών στα Βαλκάνια και της ίδιας της Σοβιετικής Ένωσης... Σας μίλησα ήδη για την επιστολή Ζαχαριάδη προς Ανθρόπωφ, που αναφέρει σαφώς ότι στις ενέργειες του, έχει εξορχή τη συγκατάθεση σας...

Όσο μιλούσα ένιωθα ότι ο Στάλιν θύμνε. Αρχισε να παίζει νευρικά με την πηπα του. Όμως περίμενε υπομονετικά να τελειώσω για να μιλήσει. Μόλις έφα και την τελευταία μου λέξη μια βαρειά σιωπή κυριάρχησε στη μεγάλη αίθουσα. Ο Στάλιν ηλεκτρίζε την ατμόσφαιρα, βόλεγες πιά πολύ με τις σιωπές του, παρά με τα λόγια του.

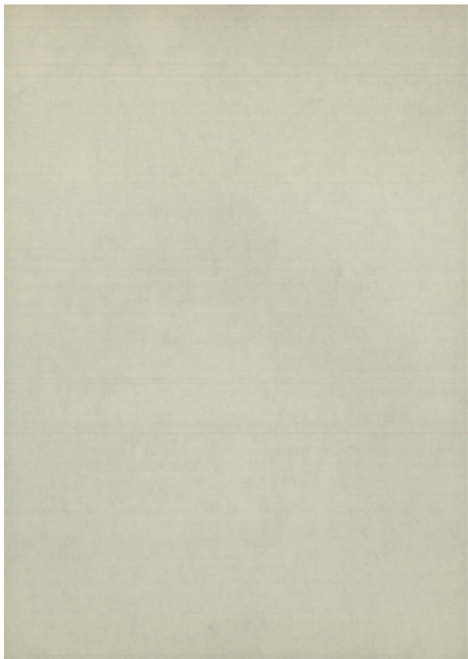
-Τιμημένες σύντροφε, θα μου επιτρέψετε να δηλώσω κατηγορηματικά ότι διαφωνώ καθετά μαζί σας. Αρχισε να μιλά προσπαθώντας να κρύψει όσο ήταν δυνατόν περισσότερο το πάθος του. Δεν γνωρίζω το περιεχόμενο της επιστολής που σύντροφου Ζαχαριάδη προς το σύντροφο Ανθρόπωφ. Όπως καταλαβαίνετε, υπάρχουν στον κόσμο περπου εκατό κομμουνιστικά κόμματα και είναι ανθρώπινα αδύνατο να ασχολούμαι μαζί τους. Πολύ περισσότερο όταν, όπως συμβαίνει με το Κομμουνιστικό Κόμμα της χώρας σας, οι σύντροφοι της καθοδήγησης αλλάζουν με αστρονομική, βόλεγα, τα-

χτύπητα, ώστε να χρειάζεσαι ηλεκτρονικούς εγκεφάλους για την καταγραφή τους. Κι ύστερα, ένδοξε σύντροφε, μου προξενεί πόνο όταν διαπιστώνω την ευκολία με την οποία ο ένας βγάζει τον άλλον χαφιά. Αν είναι δυνατόν, Ο Σιδάντος, Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής, να είναι κατά τον Ζαχαριδάκη χαφιάς. Ο δε Ζαχαριδάκης, επίσης Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής, να να είναι κατά τον Πάροκο Βαφειδάκη -ε, ως αποκαλύψω το μυστικό, δεν πειράζει- πρόδρομος. Και σε συνέχεια, ο Βαφειδάκης, αρχιστράτηγος και Πρόεδρος της προσωρινής κυβέρνησης, να είναι προδότης..

Όχι! Όχι! σύντροφε... Συνέβησαν και σε μας βαθείες, θανάσιμες διαφωνίες. Όμως, ως μου επιτρέψετε σύντροφοι Τρότσκι, Μπουχάριν και λοιποί, να πω ότι υπερασπιζόμαστε διαφορετικές ιδεολογικές πλατφόρμες, που έτσι και επικρατούσε η μία ή η άλλη, θ' άλλαζε η μορφή της ιστορίας. Τι άλλο ήμουν παρά ένα όργανο στα χέρια αυτού του αμελικτού ιστορικού γίγνεσθαι; Δεν αρνούμαι ότι σας θανάτωσα, αλλά σάστοι σύντροφοι! Όμως, ομολογώ, παρακαλώ, ότι μέσα στην πράξη μου αυτή, υπήρξε τραγικό μεγαλείο! Και όπως είδαμε η ιστορία με δικαίωση. Και το μέλλον θα με δικαιώσει ακόμη πιο πολύ. Γιατί ο κομμουνισμός, εκλεκτοί μου συνεργάτες, αντιπάλαι, φίλοι, εχθροί και σύντροφοι, έγινε πλέον παγκόσμιο σύστημα. Δεν χρειάστηκε, τραγική σύντροφε Τρότσκι, να γίνει ταυτόχρονα επανάσταση, ιδιαίτερα στις βιομηχανικές χώρες. Εδώ θα προσέθετα ότι και ο νεαρός Παρξ έπεσε έξω, όταν έγραφε, ότι ο κομμουνισμός δε θα μπορούσε να σταθεί, παρά όταν εγκατασταθεί σε όλες τις χώρες ταυτόχρονα! Αυτό, το ταυτόχρονο, μερίς το μεταβάλαμε σε τριχρονικό. Πρώτα στη Σοβιετική Ένωση. Δεύτερον, σε μια σειρά χώρες, όπως συμβαίνει αυτή τη στιγμή.. Και τρίτον, σε όλον τον κόσμο! Η Κίνα, σύντροφοι, είναι και θα είναι ο πιστότερος φίλος μας. Έχοντας ανεξάντλητες πηγές ανθρώπινου δυναμικού, θα γίνει με τη βοήθεια μας, ο κύριος μοχλός για την απαράτητη του κομμουνισμού στην Ασία και έως ένα βαθμό στην Αμερική και την Αφρική. Σε μισό αιώνα, η βιομηχανία της Κίνας, θα έχει αποικιοποιήσει την κατεστραμμένη από τον πόλεμο Ιαπωνική οικονομία. Το δαιμόνιο της κίτρινης φυλής, εμπλουτισμένο στο φως του κομμουνισμού, θα προχωρήσει προς την μικρο-ηλεκτρονική! Η Ιαπωνία για ένα διάστημα θα χρησιμεύσει σαν εργοστάσιο, στην τεχνολογική υπεροχή της Κίνας, για να περάσει στη συνέχεια στον Κομμουνισμό. Όμως σταματώ έως εδώ τους ορατισμούς -που, πιστέψτε με, στριγγίζονται επάνω σε γρανιτένια στοιχεία. Το θέμα μας είναι αυτή τη στιγμή η Ελλάδα. Είπα λοιπόν ότι διαφερόω κατηγορηματικά την ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και ειδικά το σύντροφο Νίκο Ζαχαριδάκη, ο οποίος διατείνει ότι έλαβε πράσινο φως από μένα προσωπικά, για να ξεκινήσει τη μάχη κατά των αγγλοαμερικάνων και της κυβερνήσεως τους στην Ελλάδα. Έχω μοιραία τη συνάντηση με τους γιουγκοσλάβους συντρόφους Κερντέλι και Τζίλιας στα 1948, δηλαδή μέσα στην καρδιά του Εμφυλίου πολέμου, όπου εκθέτω τη ριζική μου αντίθεση με τις πρωτοβουλίες των Ελλήνων συντρόφων. Ευτυχώς η τεχνική μας βοήθησε να εγγράψουμε τη συνάντηση αυτή -όπως και τις υπόλοιπες- σε βίντεο και έτσι σε λίγο θα πεισθεείτε ότι σας λέγω την αλήθεια.

Επιτρέψτε μου, εκλεκτοί μου σύντροφοι, να σας αναφέρω ένα χαρακτηριστικό περιστατικό. Την ίδια περίοδο που έγινε η συνάντηση με τους γιουγκοσλάβους συντρόφους, δηλαδή περίπου την Άνοιξη (γιατί το καλικαίρι συνέβησαν τα γνωστά θλιβερά γεγονότα που ο θεός γνωρίζει πώς θα κοστίσουν στους πρωικούς λούς αυτής της χώρας), μου ανέφεραν ότι αντιπροσωπεία από δύο Έλληνες συντρόφους της καθόδου, που ήσαν μέλητα και υπονομοί στην προσωρινή κυβέρνηση, επρόκειτο ναρβεί στη Μόσχα για συνομιλίες. Παράκαλεσα τότε το σύντροφο Πιέρια, να φροντίσει να μείνουν σε μια ντάτσα, έξω απ' την πρωτεύουσα, εντελώς απομονωμένοι. Γιατί το έκανα αυτό; Πίστευα ότι μια τέτοια ενέργεια, δόγλου φιλική, θα τους προβλημάτιζε ως προς τη στάση μας απέναντι στην

πολιτική τους. Ο Πιπέρια μου ανέφερε ότι τους εγκατέστησε ^{σε μια έρημο} δίχως φυσικά πρώτης κατηγορίας -όλα έχουν τη σημασία τους- ενώ μια συντρόφισσα, μιας κάποιας ηλικίας, θα πήγαινε κάποια-κάποια, για για κάποια στοιχειώδη περιποίηση. Δεν είμαστε βέρβεροι, αγαπητοί σύντροφοι, αυτό είναι φανερό. Όλος ο κόσμος το γνωρίζει. Όμως όταν πρόκειται για το συμφέρον της κοινής μας υπόθεσης, πρέπει να καταφεύγουμε σε μέσα, που κάτω από άλλες συνθήκες, θα τα απορρίπταμε κατηγορηματικά. Έτσι οι δύο Έλληνες σύντροφοι, έμειναν τελικά, δυο αδελφικούς μήνες κλεισμένοι, στην εν λόγω ντίτσα. Μια δυο φορές, είναι αλήθεια, σκεφτήκαμε, πως είναι δυνατόν δυο υποίργοι ν' αφήσουν τις θέσεις τους, τη στιγμή μάλιστα που στη χώρα τους η κατάσταση ήταν εξαιρετικά κρίσιμη, και μάλιστα αδιεμφάρτητα; Ο σύντροφος Πιπέρια, που όπως είναι φυσικό παρακολουθούσε από τα κρυμμένα μικρόφωνα -δε θεωρώ σκόπιμο να σας αποκρύψω όλες αυτές τις θλιβερές λεπτομέρειες, που εξάλλου όλοι μας εδώ μέσα τις γνωρίζουμε πολύ καλά- μέσω φυσικά πιστών Ελλήνων συντρόφων που εργάζονταν στη μυστική αστυνομία του σοβιετικού κράτους, ο σύντροφος Πιπέρια, λοιπόν, μου ανέφερε ότι οι δύο Έλληνες σύντροφοι, περιμέναν τις αποφάσεις μας, υπομονετικά. Οι σωτήριες τους αποφάσεις κυρίως την κατάσταση στη χώρα τους -χι εδώ μας αποκαλύφθηκαν ενδιάφερα στοιχεία στοιχεύα- και ποτέ το κόμμα μας. Θεωρούσαν, ως φαίνεται, φυσικό να περιμένουν επί βδομάδες για αυτή τη συνάντηση. Στο τέλος εκνευρίστηκα ενώ ο ίδιος -αντί να εκνευρισθούσε αυτοί- και παρακάλεσα το σύντροφο Σουζάλεφ, να τους δεχτεί για μισή ώρα, στο πολύ (έχει κι' αυτό τη σημασία του) και να τους τραβήξει τ'αυτιά. Έτσι κι έγινε. Επομένως από πέρου, τουλάχιστον, οι Έλληνες σύντροφοι της καθοδήγησης, γνωρίζουν πολύ καλά, ότι η ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης, δεν συμφωνεί, ούτε γενικά με την απόφαση της ένοπλης σύγκρουσης, ούτε ειδικά με τον τρόπο με τον οποίο διευθύνουν τον αγώνα τους, κάτω στην Ελλάδα.

-Ήδη ως εφόσον εναντίον κάθε ένοπλης δράσης, σύντροφε Στάλιν; τον δέχομαι με φανερή ειρωνεία ο σύντροφος Τρότσκι.

-Εξαρτάται απ' τη στιγμή και τις συνθήκες. Όμως πολύ γενικά, δε δούμε, την κίνηση της ιστορίας. Με αφορμή τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, είχαμε ένα άλημα των επαναστατικών δυνάμεων, προς τα εμπρός. Σε όλα τα μέρη της υφάλλου. Αυτό το ιστορικό βήμα, είναι μοιραίο να διαδεχτεί, μια περιόδος συντήρησης, που είναι απαραίτητη για να στερεωθούν οι κατακτήσεις και να προετοιμαστεί η επόμενη κίνηση προς τα εμπρός...

-Δηλαδή ζούμε σε μια περίοδο συντήρησης;

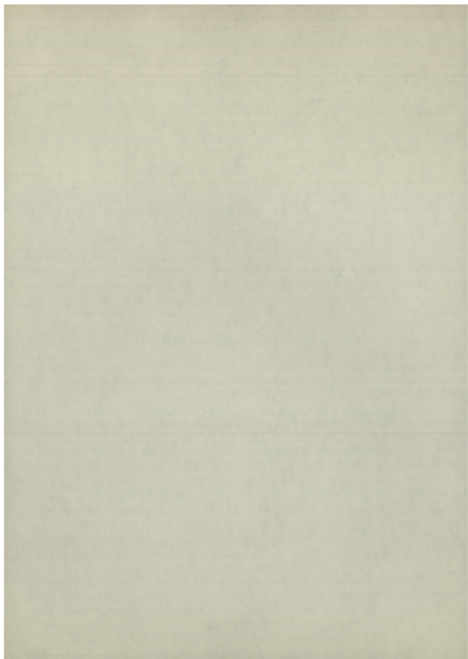
-Μπαλόμουμε σε μια περίοδο συντήρησης, που θα βαστάξει, κατά τη γνώμη μου, πολλές δεκαετίες. Φυσικά πολλά θα εξαρτηθούν από τις προθέσεις και τη συμπεριφορά των αντιπάλων μας. Με γιάτ οι προτιμήσεις μας, θα πηγάζουν με κείνα τα κομμουνιστικά κόμματα, που έχουν καθολική και όχι τοπικιστική, στενά εθνική, αντίληψη των ιστορικών συμβάντων. Πως χρειάζονται κόμματα που την πολιτική της συντήρησης -ας μη φοβόμαστε τις λέξεις- θα την κάνουν καθημερινή πράξη. Ριζικά όμως; Δε γίνοντας στο λάδι και κυρίως στο προλεταριάτο, ότι αυτή ακριβώς η πολιτική, αποτελεί την πεμπτοσύνη της επαναστατικής τακτικής;

-Και σε περίπτωση που ένας λαός είναι άρμος για βαθύτερες κοινωνικές αλλαγές; παρενέβει ο σύντροφος Παγιακόφσκι.

-Αυτός ο λαός θα βρει τους ηγέτες του που θα τον καθοδηγήσουν. Φτάνει να μην είναι κομμουνιστές;

-Και γιάτ να μην είναι κομμουνιστές;

-Γιάτ, τιμημένο ποιητή του προλεταριάτου, οι κομμουνιστές έχουν αναγκαστικά διπλή ιδιότητα.

Απ'τη μια μεριά ανήκουν σ'ένα έθνος, ένα λαό ενώ απ'την άλλη είναι οργανικά -νομοτελειακά, θα υπογράμμισα- δεμένοι με ^{το} διεθνές κίνημα και ιδιαίτερα με τη Σοβιετική Ένωση, που έτσι κι αλλιώς, το καθοδηγεί..

-Άς δούμε τί θα γίνει στην πράξη, μίλησε για πρώτη φορά ο σύντροφος Πολότωφ, αν λόγω χάρη οι σύντροφοί μας σε μια χώρα της Λατινικής Αμερικής, προχωρήσουν σε ένοπλη εξέγερση. Ποιά χώρα να πάρουμε για παράδειγμα;

-Την Κούβα. Την Κούβα. φώναζαν μερικοί.

-Άς πάρουμε την Κούβα. Όλοι μας γνωρίζουμε τα συμφέροντα των Ενωμένων Πολιτειών στη χώρα αυτή. Τί θα γίνει αν το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κούβας προχωρήσει -αν, λέω- σε ένοπλη εξέγερση; Οι αμερικάνοι θα αποβιβάσουν στρατεύματα και θα /πνίξουν στο αίμα μέσα σε λίγες μέρες...

-Και τί θα γίνει; επιμένει ο σύντροφος Παγιακόφσκυ. Τί μπορεί και τί πρέπει κατά τη γνώμη σας να γίνει, ώστε να διώξει από πάνω του, αυτός ο δυστυχισμένος λαός, τους τυράννους και τους εκμεταλλευτές του;

-Θα πρέπει να βρεθούν δυνάμεις προοδευτικές, επαναστατικές, θα έλεγα, εκτός των κομμουνιστών.

-Και τότε ποιός ο λόγος των κομμουνιστών;

-Οι κομμουνιστές είναι δεμένοι, όπως είπαμε, με τη γενική, την ιστορική και παγκόσμια κίνηση της ιστορίας. Αν αυτή βραδύνεται κάτω από τον αστερισμό της κίνησης προς τα εμπρός τότε θα μπουν κι αυτοί -επικεφαλές στο τοπικό λαϊκό κίνημα- σ'αυτή την πορεία προς τα εμπρός. Αν όμως βραδύνεται, όπως στην περίοδο που διανύγεται μπροστά μας, κάτω από τον αστερισμό της συντήρησης, τότε είναι υποχρεωμένοι να προσαρμόσουν την πολιτική τους σ'αυτή την κολοσσιαία ιστορική προσπάθεια, που έχει σαν κύριο στόχο την υπέρσπηση των κεκτημένων, για την προετοιμασία της τρίτης φάσης. Της τελικής.

-Δηλαδή ένα τοπικό Κομμουνιστικό Κόμμα μπορεί να ετάσει στο σημείο να εμπόδισει το λαϊκό κίνημα να προχωρήσει σε επαναστατικές αλλαγές;

-Φυσικά...

-Γνωρίζω, μεγάλος σύντροφος, αποφάσισα να μιλήσω απευθυνόμενος προς τον Στάλιν (μιάς και αναφέρθηκε στο όνομα της Κούβας) ότι ο Φιντέλ Κάστρο, στη δεκαετία του εξήντα, θα περάσει σε ένοπλη εξέγερση.

-Ποιός είναι αυτός; πωτά βιαστικά ο Στάλιν τον Ηπέρια.

-Πως είναι εντελώς άγνωστος, σύντροφε.

-Είναι κομμουνιστής;

-Όχι.

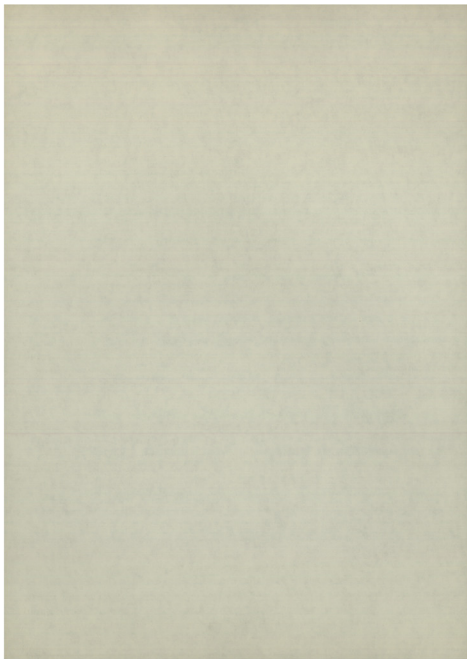
-Εχει καλώς... Προχωρείστε παρακαλώ.

-Γνωρίζω ακόμα ότι ύστερα από πολλές δυσκολίες, η ομάδα του Κάστρο, θα απειλήσει τον τύρανο θηατότα. Σ'αυτή την περίπτωση ποιά θα πρέπει να είναι η στάση του τοπικού Κομμουνιστικού Κόμματος;

-Απολύτως ουδέτερη -όσο φυσικά διαφκοούν τα γεγονότα. Ποιός είναι ο Κάστρο; Οι Ενωμένες Πολιτείες θα τον ακτινοσκοπήσουν. Αν πεισοθούν ότι ηι αλλαγή που ζητά αφορά μόνο το εσωτερικό της Κούβας, σ'αυτή την περίπτωση μπορεί και να μην παρεμβούν. Σκεφτείτε τώρα τί θα γίνει αν οι κουβανοί κομμουνιστές υποστρέψουν ανοιχτά τον τάδε..

-Φιντέλ Κάστρο..

-Αυτόν; Τότε οι Ενωμένες Πολιτείες, θα διαπιστώσουν, ότι δε πρόκειται μόνο για μια εσωτερική

υπόθεση, αλλά για μια αλλαγή, που έχει σχέση με τη διεθνή ισορροπία δυνάμεων... Έτσι είναι σίγουρο ότι θα παρέμβουν... Όμως ως δούμε τις επιπτώσεις αυτής της τοπικής κίνησης επάνω στη στρατηγική μας, μήπως δε μας υποχρεώνει να αναθεωρήσουμε -θέλωμε δε θέλωμε- ολόκληρη την τακτική μας, σε παγκόσμια, ιστορικά μεγέθη; Και με ποιές συνέπειες; Έχουμε μήπως το δικαίωμα, σύντροφοι, να δεχτούμε κάτι τέτοιο;

-Και αν νικήσει ο λεγόμενος Κάστρο; ρώτησε κάποιος.

-Τότε, είναι δυνατόν, το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κούβας, να τον υποστηρίξει. Πάντοτε, φυσικά, βλέποντας και κάνοντας... Γι αυτό το λόγο δεν προβλέπω, αξιολογώ, σύντροφοι μου, επαναστατικές πρωτοβουλίες από τη μεριά των κομμουνιστών, για μεγάλο διάστημα, θα έλεγα, ότι το αποκλείω για την Ευρώπη και γενικά για χώρες με υψηλή βιομηχανική ανάπτυξη.

-Γι αυτές δηλαδή που έχουν προλεταριάτο; φώναξε ο Τρότσκι.

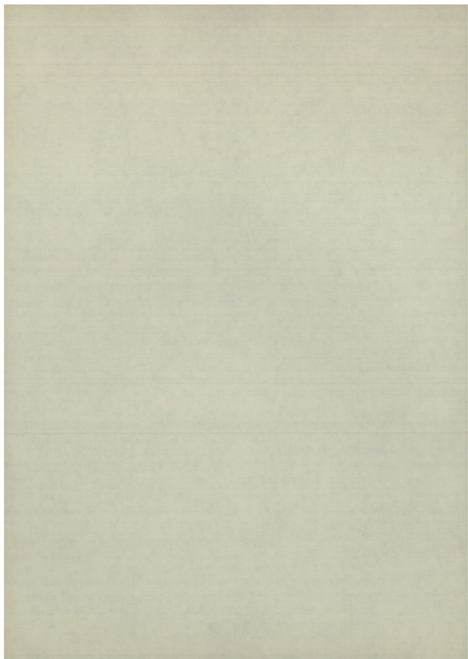
-Ακριβώς! Όπως θα δούμε σε λίγο στο βίντεο, εξηγά τους λόγους που με εναντιώνουν στη όραση των Ελλήνων συντρόφων μας. Ας το χωνεύουμε καλά. Πως χρειάζονται, σύντροφοι, ηγετικές φυσιογνωμίες, εκτός του κόμματος, που με τη δράση τους, απ'έναντι εκτονώνουν τις διασώσεις των μαζών, ώστε να μη φτάνουν σε επικίνδυνους για την παγκόσμια ισορροπία καταστάσεις και απ'έτερου, θα επιμύζονται τις ιστορικές ευθύνες, αφήνοντας απ'έξω τους κομμουνιστές, έως ότου φτάσει η δική τους ιστορική στιγμή.

Και γυρίζοντας προς εμένα:

-Έχετε οπωσδήποτε αναλάβει μια πολύ λεπτή αποστολή. Θα πρέπει στις γενικές συνελεύσεις των νεκρών, που θα πρέπει να οργανωθούν το ταχύτερο, κάτω από την ένδοξη ελληνική γη, να εξηγήσετε πειστικά, ότι η θυσία των Ελλήνων συντρόφων, αν και άμεσα οφείλεται σε λαβερμένες εκτιμήσεις και πρωτοβουλίες της καθοδήγησης, ιδιαιτέρως όμως κάτω από το πρώτο της παρορμήσεως του παγκόσμιου προλεταριάτου προς τα εμπρός, αποτελεί οπωσδήποτε συμβολή. Μπορεί οι καρποί της θυσίας να μην είναι άμεσα. Όμως η σοσιαλιστική κυβέρνηση που νομοταειακά θα βρθεί στη δεκαετία του 80, πρώτον θ' αναγνωρίσει με νόμο τη σημασία της και δεύτερον θα βεβαιώσει ετήσια τελετή κατά την οποία υπομνηστική κυβέρνηση, αυτοπροσώπως, θα παραδεχτούν ότι οι νεκροί της Εθνικής Αντάστασης, είναι θετικοί. Φυσικά το μέτρο αυτό δεν αφορά τους νεκρούς του εμφυλίου πολέμου. Εδώ όμως, τιμημένοι σύντροφοι φίλοι, κάνω έκκληση στην αποφράδιμη ρητορική σας τέχνη. Θέλω να πω ότι περιμένω από σας, να πείσετε τους πρόσφατους νεκρούς, ότι η αναγνώριση σαν θετικής πράξης της θυσίας των νεκρών της Εθνικής Αντάστασης (δεδομένου ότι ανήκαν στην ίδια παράταξη) αντανακλά -έτσι κι έμμεσα- επάνω και σ' αυτούς. Σ' αυτές τις ένδοξες τελετές, μπορείτε και οι σεις -θα τους πείτε- οι νεκροί που εμφυλίου, να πάρετε μέρος. Αν όχι την κύρια αβούσα. Μπορεί αφενός να βράσκονται στους διαδρόμους, που οδηγούν προς τη μεγάλη σβούσα τελετών κι από και να παρακολουθούν τους λόγους των υποργών της αλλαγής. Δε θα έλεγα ποτέ ότι αυτό αποτελεί μια πλήρη δικαιοσύνη της θυσίας τους -όπως συμβαίνει με τους νεκρούς της εθνικής αντίστασης. Πρωστά όμως στο τίποτα είναι κι αυτό κάτι. Τι λέγε, θα τα καταφέρετε;

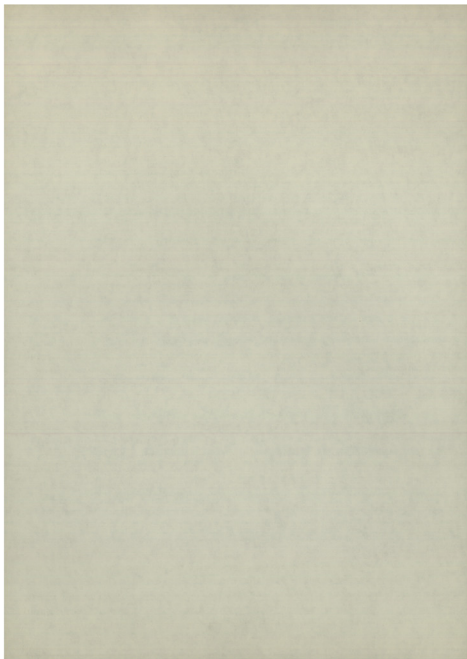
-Θα εξαντλήσω, σύντροφοι Γενική Γραμματέα, όλες μου τις δυνατότητες.

-Δεν αμφεβαλώ για αυτό, σύντροφοι μουσικοσυνθέτη του λαού, και σας εκφράζω τη βαθύτατη ευγνωμοσύνη του παγκόσμιου επαναστατικού κινήματος. Με την ευκαιρία αυτή φιλήθη και σταυρωτά -όπως το συνηθίζουμε εμείς- τους τιμημένους νεκρούς, αυτής της έστω περιττής και αποτυχημένης εξέγερσης. Δε μπορώ να σας αποκήρξω, συνέχισε ο Στάλιν, ότι οι σχέσεις μας με την ηγεσία του Κόμματος σας υπήρξαν -στο παρελθόν και στο μέλλον- ιδιαίδουσες. Ενώ στα μέτρα των τριών το

Κόμμα σας εμφανίζεται ως σοβιετικότερο των σοβιετικών, στην οχιά για μας δεν είναι τίποτα περισσότερο τίποτα λιγότερο, παρά μια συμπαθής περίπτωση ^{από} συντρόφων, ιδεολόγων, που μας αγαπούν τόσο πολύ, ώστε να μας βράζουν συχνά με δύσκολη βόση. Εχω στη διάθεση σας όλες τις εκθέσεις από το 1930 έως το τέλος του αιώνα μας. Δεν είναι φυσικά της στιγμής να αναφερθώ σε λεπτομέρειες. Μας κάνει όμως εντύπωση η δυσκολία των Ελλήνων συντρόφων στην εφαρμογή της λενινιστικής αρχής, για το ρόλο των διαφόρων συγκεκριμένων παραγόντων, στη διαμόρφωση -σε κάθε στιγμή- της Βετικής για το κίνημα μας πολιτικής. Δεν είναι υποχρεωτικό να είναι όλοι μαρξιστές-λενινιστές. Πήγαινε δεν περάσαμε σε συμφωνίες με τον ίδιο το Χίτλερ; Και φυσικά με ένα κομμουνιστοπόνο -τον πρώτο θα έλεγα- όπως ο Ουίνστον Τσώρτσιλ; Θα δείτε ότι οι υπηρεσίες μας σχεδόν πάντοτε, εκτιμούσαν διαφόρους Έλληνες πολιτικούς, που για τους συντρόφους καθοδηγητές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ήταν αντικομμουνιστές, άρματα του ιμπεριαλισμού κι άλλα γνωστά. Εχετε κι εσείς άλλωστε προσωπική εμπειρία. Αναφέρωμαι στην επίσκεψή σας στα 1975 στη Πόσα, όταν ο σύντροφος μας Ζ. σας ανέθεσε να μεταφέρετε στον σύντροφο Κοραμανλή, πώς η Σοβιετική Ένωση εκτιμά την πολιτική του και ότι εμείς είμαστε ικανοί να τον βοηθήσουμε με όλες μας τις δυνάμεις. Όμως νομίζω, (μόλις χθές διάβασα τα σχετικά έγγραφα) ότι και στα 1964 ή στα 1966 (μου διαφεύγει) ο σύντροφος μας Κ. ζήτησε τη μεσολήβηση σας, ως προς τον σύντροφο Ανδρέα, για τον ίδιο σκοπό. Η έκθεσή σας, αξιόπιστη σύντροφε Μίλη, με ημερομηνία Φεβρουαρίου του 1966, βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση, με τις αντίστοιχες εκθέσεις των συντρόφων του Γραφείου Εσωτερικών της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, εννοώ τους συντρόφους ^{Μητσοτάκης} Αντώνη, Μανώλη, και λοιπούς, οι οποίοι χαρακτήριζαν το σύντροφο Ανδρέα, σαν εφεδρεία του ιμπεριαλισμού, ενώ εσείς πιστεύατε, ότι μπορεί να αναδειχτεί σε ελπίδα του ελληνικού προοδευτικού κινήματος. Ω, πώς ερχατε δίκιο! Και πώς καλά κάνουμε σήμερα να τιμάμε στο πρόσωπό σας, έναν ακούραστο πρωτογένη, της μαρξιστικής-λενινιστικής σκέψης και πολιτικής πρακτικής. Εχω στο χαρτοφυλάκιο μου τις εκθέσεις των υπηρεσιών μας για τη δεκαετία του 1980. Τι αποδεικνύουν; Ότι η συμπάθεια μας πηγαινει, όπως πρέπει να πηγαινει, στους καλούς και γλυκούς συντρόφους, όπως η εκτίμησή μας, που λαβαίνει υπόψη μόνο τα συμφέροντα της Σοβιετικής Ένωσης και του παγκόσμιου επαναστατικού κινήματος, δεν μπορεί παρά να είναι με τους πραγματικούς επαναστάτες, που είναι φυσικά, μέσα στις νέες συνθήκες, να μην είναι κομμουνιστές! Τι σημασία έχουν εξάλλου οι ετικέτες; Για μας μετρά η πράξη. Εδώ όμως ως μου επιτρέπει να σας ρωτήσω με όλο τον όδοντα σεβασμού, γιατί εσείς που στα 1966 χαρακτηριζατε το σύντροφο Ανδρέα σαν ελπίδα του ελληνικού λαού, έγκαιρα χρόνια ωργότερα θα αφήσετε τους Έλληνες συντρόφους της καθοδήγησης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, να εφαρμόσουν στην πράξη, αυτήν την τόσο ορθή πρόβλεψή σας, ενώ εσείς θα αυτοεξορισθείτε, αντί να σταθείτε ενεργά πλάι, στον σύντροφο Ανδρέα και τους υπόλοιπους συντρόφους της Αλλαγής. Δεν υπάρχει αντίφαση στη στάση σας; Τουλάχιστον έτσι το αντιλαμβάνομαι εγώ με το, ως μου επιτρέπει να το χαρακτηρίσω, σταλινικό μου κεφάλι...

-Παρά, μεγάλε σύντροφε, να διαβάσαμε όλοι εμείς αυτήν την εξαίσια, την αποκαλυπτική δύναμη της στάλινικής σκέψης. Πάντως φιλοδοξούμε να παραμένουμε πιστοί μαθητές σας. Όσο το μπορούμε... Ποιά εζήτηση να δώσω; Ίσως, ένδοξη στρατηλάτη, να με ξεπεράσουν τα συναρπαστικά γεγονότα που θα συμβούν στη δεκαετία του 80. Σε ποιά άλλη χώρα, αθάνατε φίλε, η κοινωνικοποίηση συντελέστηκε μέσα σε τρεις συνεδριάσεις της Βουλής; Μια βαρεία επανάσταση, τόσο βαρεία, που δεν την αντέληψα ο λαός! Μόνο τα φωτισμένα πολιτικά μυαλά αυτής της μακρινής περιόδου!

θα έλεγα για να ολοκληρώσω, ένδοξε ηγήτη του παγκόσμιου προλεταριάτου, ότι η Ελλάδα στην ο-
ποια αναφερόμαστε αυτή τη στιγμή, πήγε πέρα απ' την Επανάσταση, πήγε πολύ πιδ πέρα απ' την πε-
ρήφανη και ανεξάρτητη χώρα που σοσιαλιστές και κομμουνιστές -χέρι χέρι- οραματίζονται, ούτως
ώστε οι υπάρχουσες (τότε) αμερικάνικες βάσεις, να μοιάζουν με φόβιους κοριούς, πάνω στο όβε-
μα ενός ελέφαντα. Για παιδί λόγω ν' ασχολείται κανείς με αυτές τις γελοίες λεπτομέρειες; Όμως
τόσο ως, αθάνατοι σύντροφοι, τυφλώνει... Κατηγορείστε με. Δέχομαι την αστυρή αλλά συντροφικ-
κή κριτική σας... Γ' αυτή τη μακρινή εποχή θα εβμαι πολύ καλύτερες των ιστορικών αλλαγών,
ούτως ώστε τα γεγονότα και ο λαός, να με αφήσουν ζοπίσω τους.. Ακόμα και οι μεγάλοι, ως μου
επιτραπεί αυτός ο καθόλου μετριοπαθής χαρακτηρισμός, απορρίπτονται από τους μεγαλύτερους..

-Ήδ ακόμα ένα θαυμάσιο μάθημα μεστής ιστορικής σκέψης, ακριβέ μας σύντροφε Νίκη. Αλλιώςτε, στο κάτω-κάτω αυτό δεν
είναι δική μου δουλειά. Στη δεκαετία του 80 -απορώ πως η χώρα σας, δεν θα είναι ακόμα κομμουνι-
στική, να ~~εβμαι~~ ακόμα ένας κέλαφος για τους Έλληνες συντρόφους της κοιμητικής καθοδήγησης-
στη δεκαετία, έλεγα, του 80, μια καπιταλιστική Ελλάδα, δε μπορεί παρά να ασφικτιά κάτω από την
εκτυφλωτική οικονομική, τεχνολογική, κοινωνική, μορφωτική, και πολιτιστική εξέλιξη των γειτο-
νικών λαών της Αλβανίας, Βουλγαρίας και Ρουμανίας, χώρες βασικά βιομηχανικές, ανωτάτης τεχνο-
λογίας, που θα έχουν εξασφαίσει υψηλότατο επίπεδο ζωής στα μέλη των απελευθερωμένων κοινωνι-
ών τους... Με το ανώτατο επίπεδο της κομμουνιστικής δημοκρατίας... Είναι φυσικό να έχουν
ανάγκη από πρώτες ύλες, γεωργικά προϊόντα, εργατικά χέρια. Πού θα τα βρουν καλύτερα παρά
στη γειτονική καθυστερημένη Ελλάδα; Τί θα κείνη τότε το ελληνικό προλεταριάτο; Ο εξαθλιωμέ-
νος Έλληνας αγρότης, υπάλληλος, μισθωτός; Κλεισμένος ασφικτικά μέσα στα στενή εθνικά σύνορα
θα βράζει στο ζουμί του. Θα τί λείω; Πώς παρασύρουμε έτσι από λαβειμένου υπολογισμούς; Για
παιδί εποχή μιλούμε; Πήγαι σε τριάντα χρόνια από σήμερα δε θα έχει ολοκληρωθεί η παγκόσμια
επανάσταση; Το τρίτο στάδιο για το οποιο σας μιλούσα.

-Πίσω έχει η σχολίδα την ουρά... ακούστηκε τσιριχτή η φωνή του Τρότσκι.

-Τί εννοείτε, αθάνατε σύντροφε, τον ρωτά με ειλικρινή απορία ο Αρχιστράτηγος.

-Επιμένω στη θεωρία μου, γλυκιάτατε σύντροφε Στάλιν.

-Δηλαδή;

-Ότι δηλαδή όσο δεν θα έχει πραγματοποιηθεί η Επανάσταση στις βιομηχανικές χώρες, τόσο το
όνειρο για την παγκόσμια επανάσταση θα παραμείνει όνειρο. Επιπλέον ο καπιταλισμός θα χρη-
σιμοποιήσει όλο και πιδ αποτελεσματικά τις χώρες αυτές ενάντια στην επανάσταση. Ώραβει μια
μέρα, αξιούσεβάστε σύντροφε, που η Σοβιετική Ένωση θα παραμείνει μόνη της με μια φούχτα φι-
λική κράτη, που μόνο παθητικό θα της φέρνουν, ενώ απ' την άλλη πλευρά, οι Ενωμένες Πολιτείες
-σε οικονομική ακμή- θα έχουν πραγματοποιήσει ένα δυναμικό μπλοκ με χώρες υψηλότατης τεχνο-
λογίας και βιομηχανικής ανάπτυξης όπως η Ιαπωνία, Δυτική Γερμανία, Καναδάς, Αγγλία, Γαλλία,
Ιταλία και άλλες.

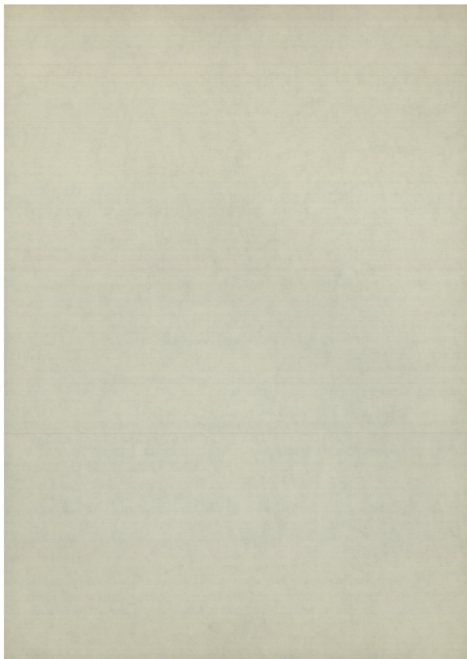
-Αυτό δε θα συμβεί ποτέ, φώναζε ο Ήσπρια.

-Ποτέ, ποτέ, εβμαι συγχρόνως οι Πολότσοφ, Παλένκοφ, Μικογιάν και Βοροσίλων.

-Βάργκας, γυρίζει προς τον επιφανή σοβιετικό οικονομολόγο, ο Στάλιν, πότε προβλέπεται η προ-
σεχής μεγάλη κρίση του καπιταλισμού;

-Το αγρότερο για τη δεκαετία του πενήντα..

-Και μετά;

-Οι καπιταλιστικές χώρες είναι υποχρεωμένες να χτυπήσει η μία την άλλη για το ζελέρσασμα της δικής της κρίσης...

-Και λοιπά και λοιπά, είπε καγχάζοντας ο Στάλιν. Βλέπετε, σύντροφε Μίκη, στρέφεται τώρα προς εμένα, είναι αδύνατον να τιμήσουμε μια παγκόσμια προσωπικότητα της επανάστασης, όπως η δική σας, δλοι μαζί. Ο αντισοβιετισμός, είναι, ως φαίνεται, η βασική τροφή του τροτσκιισμού.

-Αν μου επιτρέπετε, του απάντησα, ένωσαε σύντροφε, όπως ήδη όας ανέφερα, στη δεκαετία του 80, ο απ' ευθείας διάδοχος σας, επικεφαλής στην Κεντρική Επιτροπή του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης, Μιχαήλ Γκραμπατσόφ, θα ισχυριστεί, ότι έγιναν σοβαρότατα λάθη από μέρους των σοβιετικών κομματικών και κρατικών υπευθύνων, ώστε η παραγωγικότητα της Σοβιετικής Ένωσης, να βρεθεί σε επικίνδυνη καθυστέρηση ως προς τις καπιταλιστικές χώρες, που πράγματι, όπως προανέφερε ο σύντροφος Τρότσκι, θα έχουν προχωρήσει κατά μια ιστορική περίοδο πιά μπροστά από μας, από την άποψη της τεχνολογικής ανάπτυξης μεπιπέδου ζωής και κυρίως παραγωγικότητας.

-Αφάνταστο, είπε ο Στάλιν κι έπιασε με το δεξί του χέρι το μέτωπο του... Όμως καιρός να δώσω με το ντοκουμέντο με τους Τζέλας και Καρντέλι. Σύντροφοι, ας καθίσουμε. Σβήστε τα φώτα, παρακαλώ.

Στην οθόνη φάνηκε πρώτα ένα κομμάτι γαλάζια θάλασσα. Η Εισαγωγή από τον "Λοενγκριν", που μόλις ακουγότανε στο βάθος, ταίριαζε απόλυτα με το τόφο και με την ήρεμη κίνηση της μηχανής που γύριζε προς τ' αριστερά. Έτσι έπιασε πρώτα ένα κομμάτι από τη θαυμάσια πλαζ και αμύσας, αφού άφησε τη θάλασσα, μπήκε μέσα σ' ένα παραδεισίο κήπο με αιωνόβια δέντρα: και πολύχρημα πορτέρια με κάθε είδους λουλούδια. Τότε η μουσική του Βάγκνερ άρχισε να υποχωρεί και να δίνει τη θέση της στους φυσικούς ήχους: κελαιδόφραγμα πουλιών, το θρόισμα των φύλλων, ο μακρινός ήχος των κυμάτων που έσκαζαν σε τακτικά διαστήματα στην αμμουδιά. Αφού έκανε μια απότομη πρός τον ουρανό -για να δείξει ίσως τα εντυπωσιακά μεγέθη των δέντρων- ο φακός δείχνει τώρα μια μικρή συντροφιά που βαδίζει αμέριμη μέσα στα πορτέρια. Είναι ο Ιωσήφ Βησσαρίνοβιτς Στάλιν και έχει δεξιά του τον Καρντέλι και στα αριστερά του τον Τζέλας, που του μεταφέρουν, τους συντροφικούς χαιρετισμούς του Τίτο.

-Παίά είναι τα νέα απ' τη γειτονιά σας; ρωτά τον Καρντέλι.

-Πολύ καλά, σύντροφε Γενική Γραμματέα. Αν εννοείτε την Ελλάδα, για την ώρα, ο Δημοκρατικός Στρατός κυριαρχεί σε όλα τα μέτωπα...

Ο Στάλιν σταμάτησε επί τόπου και προς μεγάλη έκπληξη των δύο συνομιλητών του, είπε:

-Η εξέγερση στην Ελλάδα πρέπει να κλεφσει...

Η κάμερα δείχνει τις εκφράσεις των γιουγκοσλάβων κομμουνιστών γεμάτες απορία, έκπληξη κι αμηχανία. Ο σύντροφος Στάλιν που αντελήφθηκε τη σύγχυση που προκάλυε κυρίως, ο χαρακτηρισμός της ένδοξης άρασης του Δημοκρατικού Στρατού, σα μιας κοινής εξέγερσης, κυττώντας στα μάτια τον Καρντέλι, τον ρωτά, τονίζοντας και πάλι τη λέξη, "εξέγερση":

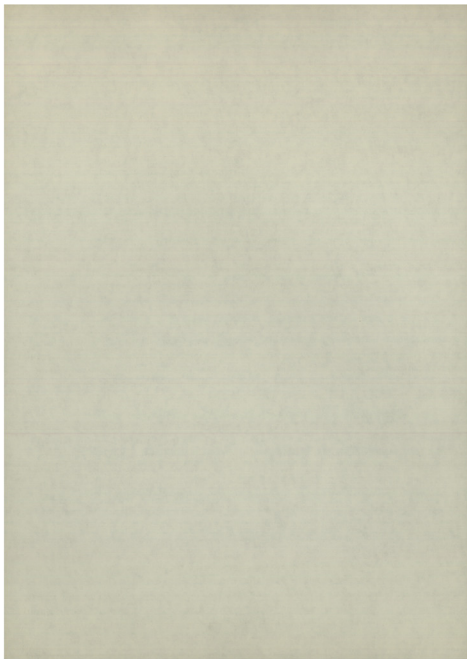
-Εσείς πιστεύετε στην επιτυχία της εξέγερσης στην Ελλάδα;

ο Καρντέλι απάντησε:

-Αν η ξενική επέμβαση δεν αυξηθεί και αν δεν γίνουν σοβαρά πολιτικά και στρατιωτικά λάθη...

Ο Στάλιν προχώρησε χωρίς να δώσει προσοχή στη γνώμη του Καρντέλι. Μετά σταμάτησε και πάλι α απότομα και είπε σα να μονολογούσε:

-Αν, αν, αν... Όχι, δεν έχει κομιά προοπτική να πετύχει. Γύρισε και τους κύτταξε ερευνητικά, μετά έστρεψε το κεφάλι προς μια πελώρια λεύκα για ν' ακούσει το οποιοματινό κελαιδόισμα ενός

αθροισμός, που συνέχιζε το τραγούδι του αδιάφορο για τα διεθνή γεγονότα... Και συνέχισες:
 -Τί πιστεύετε λοιπόν; Πως η Μεγάλη Βρετανία και οι Ενωμένες Πολιτείες, το ισχυρότερο κράτος στον κόσμο, θα σας επιτρέψουν (έκανε εντύπωση αυτό το "σας") να κόψετε τις γραμμές των επικοινωνιών τους στη Μεσόγειο; Άνοηστες; Η εξέγερση στην Ελλάδα (για τρίτη φορά πρόσφερε την ίδια λέξη) πρέπει να σταματήσει. Και όσον το δυνατόν ταχύτερα... *Πολιτείες*
 -Επιτρέψτε μου, σύντροφε Στάλιν, να σας υπενθυμίσω ότι αν και οι Ενωμένες Πολιτείες έχουν τα ίδια και τους μεγαλύτερα συμφέροντα στην Απω Ανατολή, εντούτοις, είναι υποχρεωμένοι να λάβουν υπόψη τους την αποφασιστικότητα των Κινέζων συντρόφων μας, είπε ο Καρντέλι.

-Ναι, οι Κινέζοι σύντροφοι πέτυχαν; Αλλά στην Ελλάδα επικρατεί μια αόριστη διαφορετική κατάσταση. Οι Ενωμένες Πολιτείες είναι άμεσα ανακατεμένες. Και το Σανάλεφ πρόκειται για το ισχυρότερο κράτος στον κόσμο... Η Κίνα είναι μια διαφορετική υπόθεση. Οι σχέσεις στην Απω Ανατολή είναι διαφορετικές...

Σταμάτησε για λίγο. Κόιταξε ρεμβαστικά προς τη Βάλασσα και συνέχισε σε να μονολογούσε:

-Κι εμείς, είναι αλήθεια, μπορούμε να κάνουμε λάθη. Όταν ο πόλεμος με την Ιαπωνία τελείωσε, κάλεσαμε τους Κινέζους συντρόφους νάρθουν σε συμφωνία, να βρουν, τέλος πάντων, ένα μόνιτο, βιβέντι με τον Τσγκ και Σεκ. Συμφώνησαν μαζί μας στα λόγια, όμως στην πράξη έκαναν εκείνο που ήθελαν. Συγκέντρωσαν δυνάμεις και χτύπησαν. Αποδείχτηκε πως είχαν δίκιο εκείνοι κι όχι εμείς... Αλλά στην Ελλάδα είναι μια περίπτωση διαφορετική. Χωρίς καθόλου να διατάσσουμε πρέπει να βάλουμε τέρμα στην ελληνική εξέγερση;

-Μήπως, σύντροφε Γενική Γραμματέα, παρενβεί με μεγάλο διαταγμή στη φωνή του ο Τζέλας, αντιλαμβάνετε ότι η δημιουργία ενός ακόμα κομμουνιστικού κράτους στα Βαλκάνια, θα δημιουργήσει τέτοιες διεθνείς περιπλοκές, που παίρνοντας όλο και πιδ απειλητικές μορφές, θα μπορούσαν, αν όχι βέβαια να προκαλέσουν γενικότερο πόλεμο, όμως να βάλουν σε κίνδυνο τις θέσεις που έχουμε κερδίσει;

-Δεν άκουσα πιδ φλύαρο απόδνι στη ζωή μου, είπε ο Στάλιν αποφεύγοντας να δώσει απάντηση. Αν υπήρχαν κόμματα στα πουλιά, θα στοιχημάσιζα ότι είναι ο Τρότσκι...

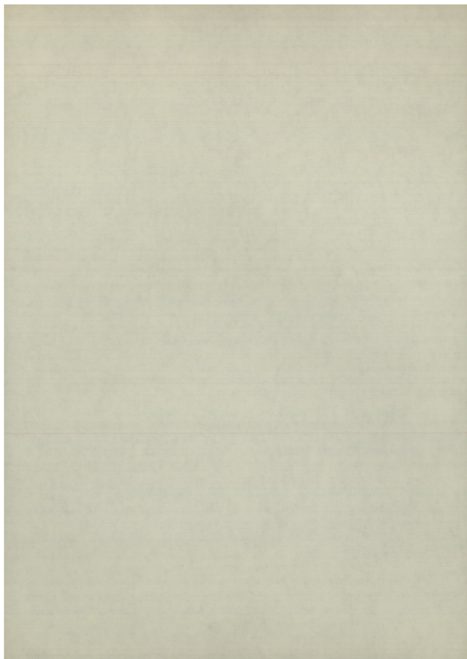
Στο σημείο αυτό τα φώτα άσπασαν μέσα σε γενική θιμηρία των καλεσμένων.

-Λοιπόν τί έχετε να κείτε, σύντροφε Βίκη; Όμως αρκετά φλυαρήσαμε και πολύ φοβόμαι ότι ο Βορόσιλφ θα μου τραβήξει τ' αυτιά γιατί ξέρω ότι έχει επείγουσα εργασία και με παρακάλεσε να έμαστε σύντροφοι. Αφήστε που οι περισσότεροι περιμένουν με ανυπομονησία να πίνε στο μπουβέ και φυσικά να πιαόνε τις σχετικές βότκες... Ελπίζω να μας συγχωρείτε αυτήν την εθνική, θα έλεγα, αδυναμία μας... Εσείς τί πίνετε στη χώρα σας, σύντροφε Βίκη;

-Στην ιδιαιτέρη πατρίδα μου, έχουμε ένα παραπλήσιο ποτό, που το ονομάζουμε τσικουδιά.

-Τσι-κου-ντιά, περίργη λέξη. Ηχεί γεωργιανό... Όμως ως *πρώτος, πρώτος ή συνήτ...*

Και προχώρησε με βήμα σθεθερό προς τη θέση τους. Τα φώτα έσβησαν ξανά και στην αίθουσα κυριάρχησε και πάλι η φωνή του Εμβέρ Χότζια που τη διέκρινε όλο και πιδ μεγάλο πάθος. Ήταν φανερό ότι αυτά που έλεγε ήταν στιβαγμένα μέσα του και είχε ανάγκη να τα εξωτερικέψει. Ο σύντροφος Στάλιν μέσα στην εικόνα παρακολουθούσε με μεγάλη προσοχή. Άλλοτε κοιτούσε επιδοκίμαστικά το κεφάλι του και άλλοτε στο συνήθως ήρεμο πρόσωπο του διαγραφότανε μια σκιά ερωτηματικού. Τότε τραβούσε μια βαθεία ρουφηξιά από το τσιμπούκι του ενώ το βλέμμα του κυττούσε μακριά. Σε νάβανε ν' ανακαλύψει τις συνέπειες που θα εΰχαν για το μέλλον, τα όσα με τόσο πάθος ανέπτυσε ο Αλβανός ηγέτης.

-... Εμείς εχουμε πει στους Ελληνες συντρόφους ότι η υποταγή από μέρος της διοίκησης του Εθνικοαπελευθερωτικού Στρατού κάτω από τις διαταγές του Αρχηγείου της Πελοποννήσου, οι συνμιλλές και συμφωνίες ομοιοπολιτικού και συνθηκολόγου χαρακτήρα με το Ζέρβα και με την αντιδραστική ελληνική κυβέρνηση στο εξωτερικό, η επικράτηση του αγροτικού στοιχείου και των παλιών αζιματικών καριέρας στην ηγεσία του Εθνικοαπελευθερωτικού Στρατού και άλλα σοβαρά λάθη, που θα οδηγούσαν τον ηρωικό αγώνα του ελληνικού λαού στην αποτυχία. Η Βάρκιζα ήταν η λογική συνέπεια όλων αυτών των μη σωστών ενεργειών και απόψεων, έφερε τη συνθηκολόγηση μπροστά στην αγγλική και στην εσωτερική αντίδραση. Όμως ύστερα από την συνθηκολόγηση συμφωνία της Βάρκιζας και την περίοδο της "νομιάς" του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, εμείς είμαστε της γνώμης ότι η ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, δε βάζουν όσο πρέπει, για να διαρβώσει ριζικά τα προηγούμενα λάθη.

-Πως τα ξαναβυζίζετε, αν θέλετε, τον δίκκοφο ο Στάλιν.

-Το δυνάμωμα του Κόμματος στην πόλη και το χωριό, οι υγιείς δεσμοί με τις πλατειές μάζες...

-Δεν υπήρχαν;

-Δεν είχαν την ποιότητα που πρέπει να χαρακτηρίζει αυτές τις σχέσεις... Κι αυτό ίσως να υπήρξε το μεγαλύτερο λάθος τους... Η ηγεσία των Ελλήνων συντρόφων, δεν εκτίμησε σωστά την καινούρια κατάσταση που δημιουργήθηκε ύστερα από την ήττα του φασισμού, υποτίμησε τον εσωτερικό εχθρό και την αγγλοαμερικάνικη αντίδραση και δεν μπόρεσε να προβλέψει, όπως πρέπει, το μεγάλο κίνδυνο που θα προέρχονταν απ' αυτές τις δυνάμεις της αντίδρασης. Ελίπιζε πολύ στη νόμιμη δουλειά και στον Κοινοβουλευτισμό...

-Τότε γιατί στα 1946 δεν πήρε μέρος στις εκλογές; ακούστηκε μια φωνή μέσα στο σκοτάδι.

-Είναι ο σύντροφος Πιουχάριν, μου λέει στο αυτί ο σύντροφος Στάλιν.

Στο μεταξύ ο σύντροφος Ειμέρ συνέχιζε το ανεκέλητο "κοπηγορό" του.

-Ήταν αποτέλεσμα το Κόμμα αποφάσισε μπροστά στον εχθρό, έχασε τους υγιείς δεσμούς με το λαό, η λαϊκή επανάσταση στην Ελλάδα περνούσε μεγάλη κρίση, δόθηκε η εντύπωση στο λαό ότι η επανάσταση θα νικούσε με το όραμα του κοινοβουλευτισμού και των εκλογών...

-Και η αποχή του 1946; ξανακούσθηκε ο Πιουχάριν;

-...και ο λαός βρήκε απροσπανατολισμένους, έκπληκτους και απελπισμένους μπροστά στο πλήγμα της αντίδρασης.

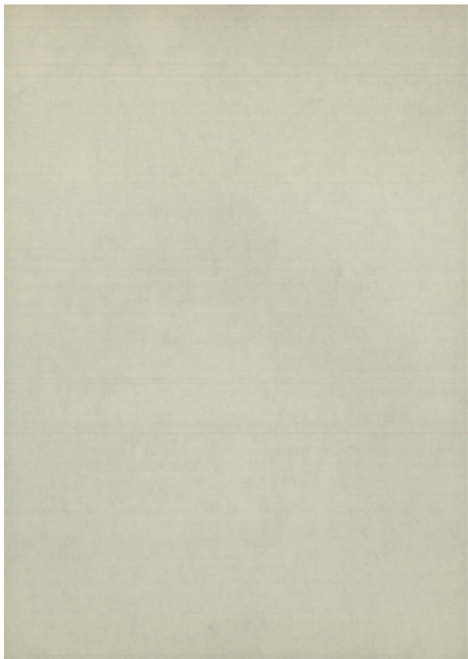
-Σύντροφος Ειμέρ, τον δίκκοφο πάλι ο Στάλιν, πάρτε μια ανάσα. Δε βιαζόμαστε. Εχουμε όλο τον καιρό μπροστά μας...

Όμως ο Αλβανός ηγέτης, σε φανερή υπερδιέγερση συνέχισε δίχως να δώσει σημασία στην παρέμβαση του Στάλιν:

-Ο ελληνικός λαός αγωνίστηκε ηρωικά ενάντια στους χιταρικούς για τη λευτεριά του, μα η νίκη του γλιτώρησε απ' τα χέρια μ' αφορομιά τα λάθη της ηγεσίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Όλα αυτά τα λάθη, είχαν βαρείς συνέπειες στην κατοικήνη εξέλιξη των γεγονότων, όταν τελείωσε κάθε αυτοπάτη για τη νίκη σε νόμιμο δρόμο και το Κόμμα πέρασε στην παρανομία και αποσφάισε να ξαναρχίσει τον αγώνα.

-Ποιάς έβγαλε το Κόμμα απ' το νόμιμο δρόμο; ρώτησε για τρίτη φορά ο Πιουχάριν, έτσι που ο σύντροφος Στάλιν αναγκάστηκε να σταματήσει την προβολή, για να λύσει το πρόβλημα που έθεσε με τις παρεμβάσεις του ο παλιός μαχός ηγέτης.

-Έας ακούμε, σύντροφος Πιουχάριν. Αναπτύξτε: σας παρακαλώ την άποψή σας...

-Σας ευχαριστώ, ίωσήφ Βησσαρίδονοβιτς. Αλλάστε και από την άποψη της αυστηρής μεθοδολογίας, πριν πάμε παρά κάτω, νομίζω ότι είναι σωστό να διεκρινίζουμε τα προβλήματα εκείνα -τουλάχιστον αυτά- που αποτελούν βασικούς κρίκους στην εξέλιξη των γεγονότων. Ένα τέτοιο πρόβλημα θεωρώ πως είναι η Αποχή από τις εκλογές, το Πάρτη του 1946, που αν δεν κάνα λάθος, υπήρξαν οι πρώτες εκλογές μετά την απελευθέρωση. Σ' αυτό το σημείο μπορεί να μας βοηθήσει ο σύντροφος Βίγκης...

-Είναι έτσι, όπως το λέτε..., απάντησα γρήγορα, γιατί ήμουν περφεργος να δω πού θα το πάει.

-Θεωρώ ότι η απόφαση για την Αποχή υπήρξε το λάθος-κρίκος. Ο,τι ακολούθησε προέρχεται απ' αυτό. Είναι η φυσική, η αναπόφευκτη συνέπεια. Το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο (Εαμ) διέθετε πάνω από 30 τοις εκατό...

-Υπερβολές, είπε κάποιος.

-38 τοις εκατό, είπα, σύμφωνα με τα πραγματικά αποτελέσματα των εκλογών.

-Τεράστιο ποσοστό, είπε ο Στάλιν, αν σκεφτούμε τί μεσολάβησε: Μάχη του Δεκέμβρη, εκστρατεία σφυοκάντησης, τρομοκρατία...

-Μ' αυτές τις δυνατότητες, συνέχισε ο Μπουχάριν, διερωτώμαι γιατί ο σύντροφος Ζαχαριάδης, γιατί απ' ό,τι ξέρω αυτός, σχεδόν μόνος του, πήρε την ευθύνη, δεν μπήκε μέσα στο πολιτικό παιχνίδι... Αστεειεύμενος πηδ πάλι παρά σοβαρολογώντας λέει ο Στάλιν:

-Εσύ ρεβιζιονιστής γεννήθηκες και ρεβιζιονιστής θα πεθάνεις, και τον κυτάζεις πονηρά.

-Η πρόβλεψη σας αυτή, αγαπητέ σύντροφε, ομολογώ ότι μ' έκανε να ανατριχίλασω...

Και πάλι ο Στάλιν:

-Άς σοβαρευτούμε! Πράγματι η Αποχή από εκλογές, δηλαδή η αποχώρηση των κομμουνιστών από την πολιτική κονίστρα -το παιχνίδι των αστικών κομμάτων- αν δεν είναι μέρος μιας καλά υπολογισμένης και σχεδιασμένης επιθετικής επαναστατικής στρατηγικής-τακτικής, τότε καταντά όφρα προς την αστική τάξη και τους πολιτικούς εκπροσώπους της, που άλλο που δεν θέλουν, ν' απαλλαγούν από τους κομμουνιστές. Πολύ περισσότερο αν αυτοί οι τελευταίοι επηρεάζουν, και μάλιστα σε ημιμόμιμες συνθήκες, πάνω από το 30 τοις εκατό του εκλογικού σώματος. Σ' αυτές τις συνθήκες, με την Αποχή είναι σα να βάζεις τη θηλιά μονάχος στο λαιμό σου...

-Τότε πού διαφωνούμε; τον ρωτά ο Μπουχάριν.

-Διαφωνούμε στο ότι εσείς θα επιδιώκατε με κάθε θυσία την Ταξική συνεργασία.

-Συκοφαντία!

-Άς απαλύνουμε την έκφραση, σύντροφε Στάλιν, παρενέβει ο Τρότσκι. Άς πούμε, συμβιβασμό. Ξαν τον ιστορικό συμβιβασμό του Ήφερλινκουερ.

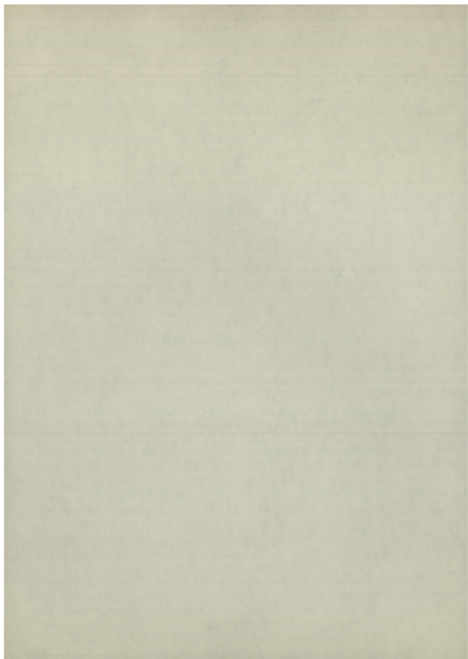
-Συκοφαντία! Ξαναφώναξε ο Μπουχάριν και μαζί του σημάθηκαν και μερικοί άλλοι και πρώτος ο σύντροφος Ζηνδόβιτς.

-Τότε; ρωτά ο Στάλιν.

-Δε διαφωνώ στο βάθος μαζί σας. Είπατε "εάν υπάρχει σχέδιο γενικής επαναστατικής εξέγερσης". Τέτοιο σχέδιο υπήρχε στα 1946 στην Ελλάδα;

-Απ' ό,τι γνωρίζω, ή μάλλον απ' ό,τι φάνηκε, νομίζω πως όχι, είπε κοφτά ο σοβιετικός ηγέτης δίνοντας συγχρόνως την εντολή να συνεχίσει η προβολή.

-Είναι γεγονός, συνέχισε την έκθεση του στο εκφών ο σύντροφος Χότζια, ότι πριν περάσει στην παρανομία το Κόμμα, μπρόσεσε να ανασυγκροτήσει ένα μέρος των πορτζάνικων δυνάμεων, να τις βγάλει στο βουνό και να ξαναρχίσει τον αγώνα. Αυτό ήταν πολύ καλό, όμως, σύντροφε Στάλιν, εμερίς

πιστεύουμε ότι εδώ ακριβώς ξαναρχίζουν οι λαθεμένες απόψεις των ελληνών συντρόφων ηγετών, όσον αφορά τη στρατηγική και ταχτική που έπρεπε να εφαρμόσουν στην οργάνωση του κόμματος στην πόλη και στο χωριό, την οργάνωση του κόμματος στο στρατό και, σε πρώτη γραμμή, τους δεσμούς με τις μάζες και τον ηγετικό ρόλο του κόμματος.

-Αυτές οι κατηγορίες που διατυπώνετε, σύντροφε Εμβέρ, είναι πάρα πολύ βαριές, τον δίκασε ο Στάλιν. Βέβαια η Αλβανία, ο Αλβανικός λαός, το Αλβανικό Κόμμα, επιτελούν στο ακέραιο το διεθνιστικό τους χρέος απέναντι στους Έλληνες παρτιζάνους, τον ελληνικό λαό. Αυτό όχι μόνο σας δίνει το δικαίωμα να έχετε γνώμη, αλλά θα διεθνιστές, θα έλεγα, ότι έχετε υποχρέωση να έχετε γνώμη - όχι μόνο, προσθέτω, σας δίνει δικαίωμα και υποχρέωση αλλά και δυνατότητα. Είστε κοντά. Είστε μαζί τους. Είναι μαζί σας... Στο κάτω-κάτω, μια λέξη ακόμα και τελειώνω αγαπητέ μου σύντροφε, η Αλβανία βάζει τον εαυτό της σε θανάσιμο κίνδυνο με τη βοήθεια της προς τους Έλληνες αντίρτες. Και στο σημείο αυτό θα σας παρακαλούσα να εσθε πιά προσεχτικοί... Όμως για αυτό το ζήτημα, θα τα πούμε ^{αργότερα} παρακάτω... Σας παρακαλώ, Εμβέρ, συνεχίστε..

-Δεν είναι καθόλου ευχάριστο, τιμημένες και αγαπητέ σύντροφε Στάλιν, να διατυπώνω αυτές τις κατηγορίες για συντρόφους που πάντοτε θαύμαζα και θαυμάζω τον ηρωισμό τους, τον πατριωτισμό τους, την αφοσίωση τους στη Μεγάλη Σοβιετική Ένωση και το σταλινισμό.. Ίσως να φταίει η μεγάλη απόσταση που χωρίζει την προσωπικότητα του συντρόφου Ζαχαριάδη από τους υπόλοιπους. Γνωρίζουμε ότι ο σύντροφος Νίκος, σε όλη τη διάρκεια του πολέμου και της Εθνικής Αντίστασης, βρισκόταν στις φυλακές των φασιστών Ελλήνων και Γερμανών. Έτσι δεν έζησε μέσα στην κρίσιμη περίοδο για τον ελληνικό λαό και κυρίως τους Έλληνες κομμουνιστές... Είναι μια πράξη η σκέψη που διατυπώνω... Πώς να εξηγήσω αλλιώς την τόσο απόσταση από την πραγματικότητα; Πώς να εξηγήσω την τόσο μεγάλη υποτίμηση του εχθρού; Και το ότι νόμιζαν ότι θα πάρουν εύκολα στα χέρια τους την εξουσία; Ότι θα απελευθερώσουν εύκολα την Ελλάδα από τους αγγλο-αμερικανούς μαναρχοφασίστες. Αυτή η λαθεμένη άποψη έκανε να μην προετοιμαστούν για μακρό και δύσκολο αγώνα, να υποτιμήσουν τον παρτιζάνικο αγώνα και χαρακτήρισαν "τακτικό στρατό" την ανασυγκρότηση των παρτιζάνικων δυνάμεων που μπόρεσαν να κάνουν. Σε αυτό τον "τακτικό στρατό" στήριξαν όλες τις ελπίδες για τη νίκη, παρθεμύοντας έτσι τον κύριο παράγοντα λαό και τη μαρξιστική-λενινιστική αρχή ότι "στρατός και λαός είναι ένα".

-Θέλετε να περτε, σύντροφε, ότι οι σύντροφοι Έλληνες ηγέτες δεν έχτισαν σωστά τις τότε συνθήκες στην Ελλάδα;

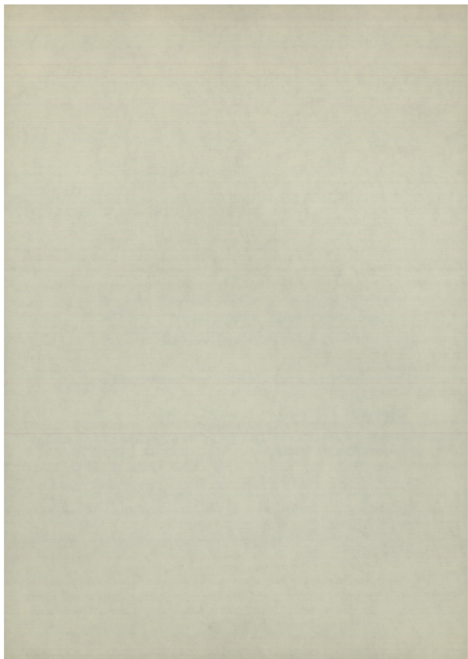
-Ακριβώς... Σαν αποτέλεσμα της ήττας....

-Μιλώτε για τον Δεκέμβριο;

-Για όλη την κατάσταση μετά την απελευθέρωση από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής και την στρατιωτική επέμβαση των Άγγλων που κατέληξε στη συμφωνία της Βάρκιζας, δηλαδή στον αποπισμό του λαϊκού κινήματος...

-Παρακαλώ, συνεχίστε..

-Σαν αποτέλεσμα λοιπόν της ήττας, η επαναστατική ορμή των μαζών είχε πέσει, συνεπώς αυτή η ορμή έπρεπε να αναζωογονηθεί με την ισχυρή αναδιοργάνωση του κόμματος στο χωριό και την πόλη, με τη ριζική διάρθρωση των παλιών λατών, με την επέχτηση του παρτιζάνικου αφενός σε όλη τη χώρα. Ο Μαναρχοφασισμός τράπηκε από δύο πράγματα: από το μεγάλο εχθρό του, το λαό, και από τον παρτιζάνικο αγώνα. Και οι δύο αυτοί παράγοντες υποτιμήθηκαν από την ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και ο εχθρός μπόρεσε να επωφεληθεί απ' αυτό το λάθος. Ο εχθρός

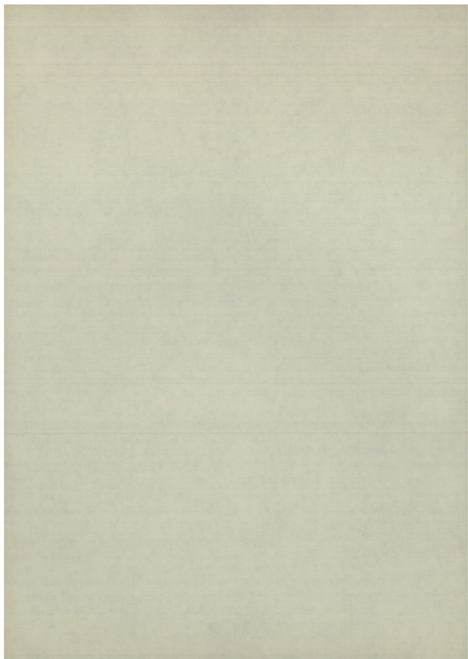
φοβόταν τον παρτιζάνικο αγώνα που θα φούντωνε καθημερινά, θα απεφορούσε βαρμιαφέ τις λαϊκές μάζες της πόλης και του χωριού και θα έπιανε μεγάλες διαστάσεις έως τη γενική ένοπλη εξέγερση και την κατάληψη της εξουσίας. Αυτό αποφεύχθηκε για τον εχθρό από τη λαβωμένη τακτική της ελληνικής ηγεσίας, η οποία σκέφτονταν και συνεχίζει να σκέφτεται πάντα να αντιτάξει στον εχθρό τις κύριες δυνάμεις της, σε ένα μετωπικό πόλεμο και μια παθητική άμυνα. Ο εχθρός αυτό επιθυμούσε. Δηλαδή να καθύλαξε τις κύριες δυνάμεις του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας σε μερικά σημεία και εκεί να τις συντρίψει και να τις εξοντώσει με την υπεροχή του σε άντρες και εξοπλισμό. Οι μονορχοφασίστες, σύντροφε Στάλιν, εμπνεαλούμενοι απ' αυτό το βάρρ λάθος της ηγεσίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, άρπαζαν το λάθ από τον Δημοκρατικό Στρατό της Ελλάδας, απόκοφαν από το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας τη βάση-μόνα. Ο Μονορχοφασισμός με τρομοκρατία και δολοφονίες εκτόπισε τους κατοίκους από όλες τις περιοχές όπου το μεγαλύτερο και πιο ζωντανό μέρος του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας είχε εγκατασταθεί, όχι για να επιτεθεί αλλά για να αιωνωθεί. Αυτό εμείς το θεωρούμε μοιραίο λάθος.

-Όπως λέει κάπου ο Τσε Γκουεβέρα, η επανάσταση μοιάζει με το ποδήλατο που πρέπει να προχωρεί. Αν σταματήσεις τότε χάνεις την ισορροπία σου και πέφτεις.

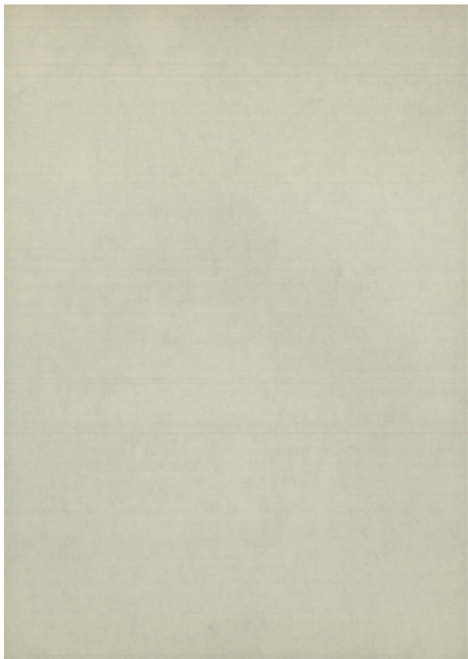
-Άκριβός... Γνωρίζετε, ακριβέ μ ε φίλε και σύντροφε, ότι ο φασισμός και σε μας την Αλβανία σκότωσε, σφαγίασε τον πληθυσμό, έκοψε ολόκληρες περιοχές, μα ο λαός δεν πήγε σε στρατόπεδα με συρματοπλέγματα μα βγήκε στο βουνό, πολέμησε, ζαναγύρισε στην καλύβα του και έμεινε εκεί αποφασιστικά γιατί το Κόμμα μας του έλεγε ν αγώνιστε! και να αντισταθεί. Ο Εθνικοαπελευθερωτικός Στρατός μας δε χωρίστηκε ποτέ από το λαό, γιατί το ίδιο το Κόμμα μας είχε τις γενές βάσεις το στο λαό. Εμείς πιστεύουμε πως από το γεγονός ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν είχε γενές βάσεις στο λαό, μπόρεσε να κρατήσει τους Έλληνες παρτιζάνους απομονωμένους στα ξεροβούνια. Γι αυτό είπα ότι η ηγεσία στέργισε τον εαυτό της και το Δημοκρατικό Στρατό από τη βάση-μόνα του, από το λαό.

Εδώ τελείωσε η έκθεση του Γραμματέα του Κόμματος Έργασίας της Αλβανίας, σύντροφε Εμβέρ Χότζι. Τώρα στο μικρό γραφείο βασιλευ σιωπή. Ο Στάλιν άνοσε χωρίς να βιάζεται να την πίο του και στρεφόμενος προς τον Αλβανό ηγέτη, άρχισε να μιλά. Η κάμερα με σργό ζοιμ πλησιάζει προς το πρόσωπο του για να καταλήξει σε γκρο-πλαν. Ήταν ήρεμος και ωπιας, όπως πάντα:

-Τον αγώνα του ελληνικού λαού κι εμείς πώθα τον θεωρούσαμε δίκαιο αγώνα και τον υποστηρίζαμε ολόψυχα. Κάθε λαϊκός αγώνας δε γίνεται μόνο απ' τους κομμουνιστές, μα από το λαό και έχει σημασία να είναι επικεφαλής του οι κομμουνιστές. Με τους Έλληνες κομμουνιστές, πρόσθεσε ενώ το βλέμμα του περιέργως στράφηκε προς εμένα, μα να γνώριζε ότι κάποτε θα βρισκόμουν στην εφθουσα βίντεο του Αγίου Γεωργίου, στο Κρεμλίνο, καθισμένος πλάι του για να τον κυτάζω και να ακούω στο εκράν, με τους Έλληνες κομμουνιστές, συνεχίσε, το πρόβλημα μας είναι ότι είναι παραπάνω απ' όσο θα θέλαμε πιστοί σε μας σε θέματα τυπικά και πολύ λιγότερο ευαίσθητοι, θέλω να πω "ανοιχτά μυαλά", σε προβλήματα ουσιαστικά. Αυτό όμως δεν είναι χαρακτηριστικό μονάχα των ελληνικών συντρόφων. Γενικά, όπου υπάρχουν κομμουνιστές σοβιετικότεροι από τους σοβιετικούς και, ως μου επιτρέψετε την έκφραση, σταλινικότεροι από τον Στάλιν, εμείς, σύντροφε γραμματέα, πρέπει να κομπιωνόμαστε. Όπως είχε κάνει ο σύντροφος Λένιν στο Πιρατ-Λιτοφσκ, δηλαδή την συνθήκη με τη Γερμανία, γιατί έτσι νόμιζε ότι θα προσταθεί η νεαρή τότε επανάσταση, το ίδιο και μείς, για να προφυλάξουμε τη σοβιετική Ένωση και γενικότερα το διεθνές κίνημα, προχωρήσαμε σε συμφωνία με τη χιτλερική Γερμανία. Όμως, όταν λέω εμείς, εννοώ φυσικά το κράτος

Σοβιετική Ένωση. Δεν είναι το Κόμμα που κάθεται στο ίδιο τραπέζι με τους χιτλερικούς. Αν μου περτε πως είναι το ίδιο πράγμα θα σας απαντήσω ότι δε γνωρίζετε το α και το β της επαναστατικής ταχτικής. Ο σύντροφος Ίβσ πέρασε σε παρόμοια συμφωνία με τον Τσενγκ-Και-Σεκ για να χτυπήσουν μαζί τον κύριο αντίπαλο της στιγμής, τους Ιάπωνες καταχτητές. Αυτόξ σε συνέχεια, δεν είναι που τον βοήθησε να αντιμετωπίσει τον πρώην παρτενέρ του; Γνωρίζω ότι ο Χίτλερ επέδωκε με κάθε θυσία τη συμμαχία της Αγγλίας. Πας ανησυχούσαν πολύ αυτό τα πήγαινε-έλα του Τσάπλεν και η ντεφρεντλική συμπεριφορά του. Καταλαβαίνετε τί θα συνέβαινε αν η Αγγλία με τις αποικίες της και κύρια τις Ινδίες και τη Μέση Ανατολή συμμαχούσε με τη χιτλερική Γερμανία; Όσο ηρωικός κι αν είναι ένας λαός, όπως αποδείχθηκε μέσα στην πράξη ο σοβιετικός λαός, δεν μπορεί ν'αντέξει όταν ο συσχετισμός των δυνάμεων από το ξεκίνημα του είναι τόσο συντριπτικά ανώτερος γι' αυτόν. Η κίνηση μας -δηλαδή η συμφωνία Πολότσκ-Ρίπεντροπ- αποδείχτηκε ορθή. Ίσως μπροστά στο φόβο μιας συμμαχίας Γερμανίας-Σοβιετικής Ένωσης -που σας διαβεβαίω αυτό δεν θα μπορούσε να εφαρμοστεί ποτέ- επιταχύνθηκαν οι σθητιόδρασεις μέσα στην ίδια την Αγγλία. Επικράτησάν οι αντιχιτλερικοί, με επικεφαλής τον Τσώρτσιλ κι αυτό για κίνητη τη στιγμή ήταν καλό. Όμως μερικοί σύντροφοι, επικεφαλής σε αδελφά κόμματα, πίστεψαν ότι πράγματι εμείξ κάνουμε όθθεν στρώση ιδεολογικού χαρακτήρα και άρχισαν να αποπλίζονται μπροστά στο ναζισμό... Αυτό είναι που χαρακτηρίζω πίστη στους τύπους και άγνοια της ουσίας. Στο σημείο αυτό, θα πρέπει να υπογραμμίσω, ότι υπήρξε μια φωτεινή εξαίρεση. Ήταν ο σύντροφος Ζαχαριάδης, που κατανόησε -αν και ήταν απομονωμένος στη φυλακή- τον ~~πολιτικό~~ χαρακτήρα της συμφωνίας μας με τη Γερμανία και κάλεσε τους κομμουνιστές να πολεμήσουν τους Ιταλούς φασιστές που στα 1940 είχαν επιτεθεί στην Ελλάδα, με ορμητήριο την Αλβανία. Και μάλιστα πρόσθεσε στο μήνυμά του, ότι οι κομμουνιστές, θα έπρεπε να ~~ανακρούμε~~ συμμαχούσαν τη μεταξική -δηλαδή τη φασιστική- κυβέρνηση στον αγώνα της κατά του ιταλικού φασισμού! Πράγματι. Το αν ένα φασιστικό καθεστώς, όπως αυτό του Μουσολίνι, αυτό είναι ένα ^{προέξηση} ενδοφασιστικό. Εκείνο που πρέπει να βλέπει ένας καλός κομμουνιστής, είναι το τί συμβαίνει στην πραγματικότητα, μέσα σ' αυτήν την αντίθεση. Κάθε αντίθεση έχει δύο πόλους. Έναν θετικό κι έναν αρνητικό. Έτσι όταν δύο εχθροί, φαγώνονται μεταξύ τους, εμείξ δεν θα πρέπει να τους χαζεύουμε με σταυρωμένα τα χέρια. Αντίθετα αφού αναλύσουμε και δούμε ποιός είναι ο περισσότερο θετικός πόλος, θα τον βοηθήσουμε για να συντρίξει τον αρνητικό. Όμως προσοχή! Κι εδώ έγκειται η ματωριέ μας. Δε θα βοηθήσουμε το λιγότερο κακό με την αυταπάτη ότι μπορεί να γίνει καλό! Όμως, όπως καταλαβαίνετε, για όλα αυτά δεν υπάρχουν συνταγές. Χρειάζεται όχι μόνο σοβαρή, επιστημονική θύλαγα ανάλυση, αλλά και πολιτική φαντασία. Και, ναι...? θανάτωση! Ένα άλλο παράδειγμα αφορά ακριβώς τους Έλληνες συντρόφους. Όταν πιά οι Εγγλέζοι και η κυβέρνηση Παπανδρέου -αναφέρωμια στα χίλια εννιάκισια σοράνια τέσσερα, προς το τέλος- χτύπησαν ένοπλα το Εαμ, μήηκε το πρόβλημα της μορφή του πολέμου. Δηλαδή μπορεί και πρέπει με αφορμή την επίθεση των Αγγλων να προχωρήσει το Κόμμα σε ένα τελικό ξεκαθάρισμα; Να διώξει τα ξένα στρατεύματα και να πάρει την εξουσία; Έγτε να περιοριστεί σε μια μέχη-αμυντική, προσπάθοντας να περιοδίσει τον κύριο όγκο των δυνάμεων τους κόνοντας και βλέποντας, δηλαδή. Για το λόγο αυτό ζητήθηκε η γνώμη μας. Φυσικά, όχι σε υψηλό επίπεδο, γιατί την εποχή εκείνη, εμείξ κινήσασαμε τους χιτλερικούς ενώ συγχρόως μας απασχολούσαν σοβαρότατα προβλήματα. Όπως ήταν λόγου χάρι "Τί γίνεται με την Απυ Ανατολή;" "Τί γίνεται με τους αγγλοαμερικάνους στην Ευρώπη, που δεν ήταν σπύθανο να τα βρούνε με τους Γερμανούς -μπροστά στη δική μας πρόθεση- ότω την τελευταία στιγμή, σπότε... Έτσι τη γνώμη μας την εξέφρα-

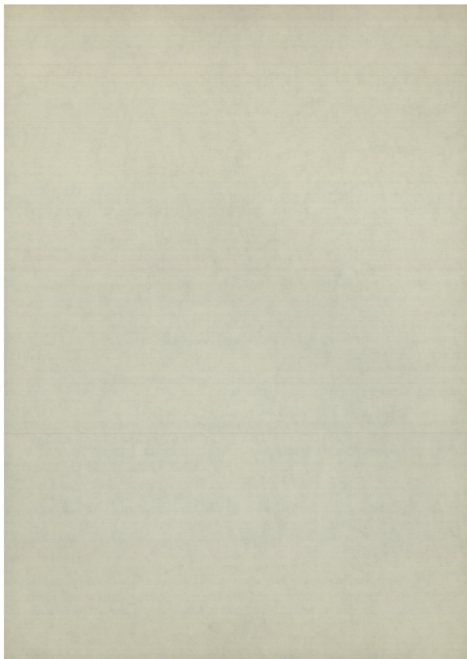

σε και νομιζω ορθά, ο σοβιετικός συνταγματάρχης σύντροφος Ποπώφ, που βρισκόταν τότε, στρα-
 τωτικές σύνδεσμος, στην Ελλάδα. Στη συνέντευξη, απ'ότι ξέρω, πήραν μέρος ο Σιδέντος, Γενικός
 Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και οι τρεις ηγέτες του Ελάς. Δηλαδή ο στρα-
 τηγός Σαρφής, ο Άρης Βελουχιώτης και ο αρχηγός του επιτελείου στρατηγός Πακρίδης, αξιωματι-
 κός καριέρας. Στην ερώτηση προς το σύντροφο Ποπώφ για το τί νομιζέει ότι πρέπει να γίνει,
 εκείνος απάντησε "Είστε μπολεβίκοι. Ρωξάτε σαν μπολεβίκοι". Τίποτε άλλο; Πώς ερμήνευσε
 ο Σιδέντος αυτή τη λακωνική φράση; Είπε: "Τί κάνει αυτή τη στιγμή το μπολεβίκο Κόμμα;
 Δηλαδή το ΚΚΣΕ; Κάνει συμμαχία με τον Τσούρτσιλ. Επομένως μπορούμε εμείς να χτυπήσουμε τον
 Τσούτσιλ; Όχι... Ομακεκείνος μας χτυπάει. Σ'υτήν την άδικη επίθεση θα απαντήσουμε μονάχα
 μέσα στην Αθήνα, με τις δυνάμεις της Αθήνας, για να δείξουμε ότι ο αγώνας μας είναι αγώνας
 διαμορφώσεως. Αγώνας αμυντικός..." Έτσι διέταζε τον Ελάς να κινήσει το ζέρβα στην Ηπειρο,
 χιλία χιλιόμετρα μακριά από το πεδίο του πολέμου. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας απαγόρευσε
 να πάρει μέρος στις επιχειρήσεις στην Αθήνα ο κύριος όγκος του Λαϊκού Στρατού, γεγονός που θα
 είχε σαν αποτέλεσμα να τα μαζέψουν οι Εγγλέζοι και να φύγουν, με το πρόσχημα ότι εμείς, οι
 Μπολεβίκοι, κίρνατε σύμμαχοι με τους Άγγλους, στο κύριο μέτωπο ενάντια στη χιτλερική Γερμα-
 νία... Άκου φίλε μου διαλεκτική! Λες και θα μας περνούσε αν η Ελλάδα γινόταν λαϊκή δημοκρα-
 τία και σύμμαχος μας, όπως έγινε με σας τους Αλβανούς...

Στο σημείο αυτό ο σύντροφος Εμβέρ έκανε νόημα με το χέρι πως θέλει κάτι να πει:
 -Σας παρακαλώ, του λέει ο Στάλιν.

-Σύντροφε Στάλιν, θα έχετε υπόψη σας ότι οι Έλληνες σύντροφοι δικαιολογούν (και θα δικαιολο-
 γούν, φοβάμαι για πολύ ακόμα) τα λάθη και τις ήττες τους, με το πρόσχημα της συμφωνίας για
 τις ζώνες επιρροής που συνάφεται στη ^{Μόσχα} ~~Βουκουρέστη~~ με τον Τσούρτσιλ...

-Όπως πολύ καλά γνωρίζετε, άλλωστε το παραδέχεται και ο ίδιος στα "Απομνημονεύματα" του, δεν
 είμαι εγώ αλλά ο Τσούρτσιλ που επέμενε σ'αυτή τη μοίραση του κόσμου. Λες και είμαστε έμποροι
 για να πουλάμε και ν'αγοράζουμε τους λαούς... Ο Τσούρτσιλ έβλεπε τη ραγιά να ανάπτει και
 την αυξανόμενη επιθετικότητα του σοβιετικού στρατού. Φοβότανε πως θα του πάρουμε εδάφη και
 χέρρες που τα θεωρούσε φέουδα του αγγλικού στέμματος. Ειδικά με την Ελλάδα είχε έρωτα, πάθος.
 Τελικά τί συμφωνήσαμε; Συμφωνήσαμε για τις ^{ζώνες} ~~πρωτες~~ επιχειρησιακές δράσεις των στρατευμάτων
 μας. Όπως ήταν φυσικό ο κόκκινος Στρατός να χτυπήσει τους Γερμανούς στην Ευρώπη και στα Βαλ-
 κάνια, άλλο τόσο βέβαια ότι ήταν ρεαλιστικό το γεγονός, να θέλουν οι αγγλοαμερικάνοι σε δικ-
 κό τους πεδίο επιχειρήσεων, τη Μεσόγειο. Αυτό εξόλλου συνέβαινε και στην πραγματικότητα. Από
 και και πέρα, τί θόκανε ο κάθε λαός, ήταν δικό του πρόβλημα. Και για τη Γιουγκοσλαβία συμφω-
 νήσαμε φρένυ-φρένυ, λόγω της Αδριατικής, όπως οι χιουγκοσλάβοι κομμουνιστές -κι εδώ σας παρα-
 καλώ να μη μου θυμάστε- πιστεύω ότι έπραζαν ορθά. Δηλαδή πήραν απλά την εξουσία, αδιαφορό-
 ντας για το τί είπαμε και τί δεν είπαμε εμείς οι μεγάλοι... Άλλο τί έκαναν μετά.. Έτσι, ως
 υποθέσαμε ότι οι Έλληνες σύντροφοι πετούσαν τους Εγγλέζους στη θάλασσα κι έπαιρναν στα
 χέρια τους την εξουσία, αυτό γιατί θα μας στεναχωρούσε; Να γιατί, επαναλαμβάνω και τελειώνω,
 το πρόβλημα μας με τους Έλληνες κομμουνιστές ηγέτες ήταν και θα είναι για πολλά χρόνια ακό-
 μα -το φοβάμαι- ότι είναι σοβιετικότερο από μας ως προς την επιφάνεια της πολιτικής μας →
 ενώ ως προς την ουσία της πολιτικής μας, δείχνουν μίαν ανεξήγητη για μαρξιστές καθυστέρηση
 για την κατανόηση της, με αποτέλεσμα να αδίκούν και τον εαυτό τους και τον ελληνικό λαό.
 Γι αυτό κάθε φορά θα τους κλέβει τη νίκη μόν' απ'τα χέρια κάποιος άλλος. Γιατί, αντίθετα με

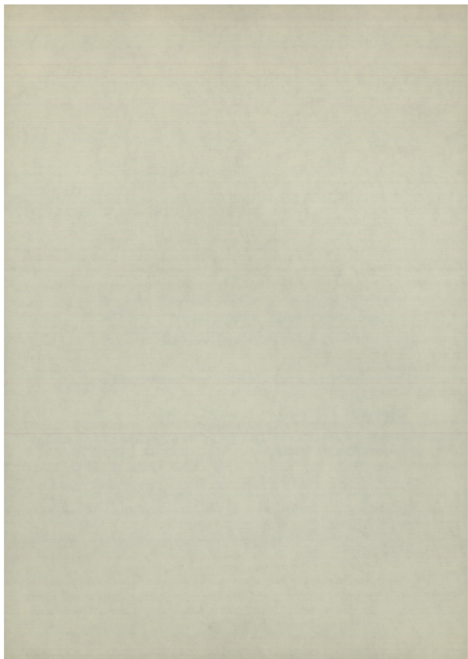

σας, δεν κατάφεραν να εκπνήσουν μια εθνική πολιτική αποδεχτή από τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού; Αξ εξαιρέσει κανείς το Εαμ όπου κι εκεί έκαναν ένα βήμα μπρος - ένα βήμα πίσω, οι Έλληνες σύντροφοι ηγέτες, μου δίνουν την εντύπωση ενός οδηγού αυτοκινήτου, που έχει την παράξενη συνήθεια να πατάει συγχρόνως γκαζί και φρένο...

Στο σημείο αυτό έβρισα η εικόνα και μετά λίγα δευτερόλεπτα άνοιξαν τα φώτα. Κανείς δε μιλούσε. Εγώ, χωρίς να καταλάβω πώς, είχα πιάσει το κεφάλι μου με τα δυο μου χέρια. Σκιμμένως έβλεπα τα σχέδια επάνω στο περσικό χαλί που σκέπαζε το πάτωμα. Παράξενα πουλιά με μέγιστα πολύχρωμα φτερά και χρυσά λογθα στο κεφάλι. Στέκονταν όρθια και προκλητικά λες και ήξεραν πως βρίσκονται στο κρεμλίνο κάτω από τις μπότες του μεγάλου Στάλιν. Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ μ' έβερνε βιαστικά από το χέρι μέσα από δαιδαλώδεις διαδρόμους που οδηγούσαν πολλές δεκαετίες μπροστά, προς το μέλλον. Τα σκληρά αλλά όμορφα λόγια του μπολσεβίκου ηγέτη, ένοιγαν σαν κλειδί, όλα τα ντουλάπια των ιστορικών αινιγμάτων, πίσω από τα οποία ήταν ξεπλυμένες, η μια μετά την άλλη, όλες οι πρόσφατες εθνικές μας τραγωδίες. Έβλεπα αφενός αυτό το ορμητικό κίνημα των λαμπρόκρων να χτυπιέται εν ψυχρά από την ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και να διαλύεται, ουσιαστικά, γιατί δεν μπορούσαν ν' απαλλαγούν από το γκαζί-φρένο, φρένο-γκαζί, όπως ανάγλυφα το περιέγραφε ο Στάλιν. Έβλεπα στην περσόνα του Στάλιν, μια μοναδική ιστορική ευκαιρία, να βγουν μπροστά οι κομμουνιστές και χτυπώντας τη δικτατορία να συσπειρώσουν γύρω τους το λαό με βάση ένα εθνικό πρόγραμμα εξουσίας, που θα το οικοδομούσαν λίγο-λίγο, όπως χτίζει κανείς ένα κτίριο, πρώτα τα θεμέλια, ύστερα τους τοίχους, τη στέγη, τα κουφώματα. Με τη διαφορά ότι τα υλικά οικοδομής της επανόστασης βρσκονται μέσα στο λαό. Και γιατί η ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας αψού δέχτηκε, ανέτοιμη, το χτύπημα της Χούντας, δεν μπόρεσε εκ των υστέρων να προχωρήσει προς μια τέτοια κατεύθυνση; Ίσως γιατί η Σοβιετική Ένωση δεν έδειχνε την οργή της για το δικτατορικό καθεστώς. Όμως αυτό ήταν η επιφάνεια της πολιτικής της. Στην ουσία δεν θα ήθελε τίχνα να γίνει στην Ελλάδα ό,τι έγινε αργότερα στη Νικαράγουα; Κι εκεί, οι ηγέτες κομμουνιστές, ίσια μυαλά, έως την τελευταία στιγμή της επανόστασης που έκαναν οι Σαντινίστες ενάντια στο Σομόζα, ήταν ουδέτεροι, αν όχι ^{ήπι} με τον Σομόζα. Ποιά ήταν η στάση των Σοβιετικών; Επιφανειακά ουδέτεροι. Όμως στην ουσία εδύονταν τη νίκη των Σαντινίστας. Απόδειξη, η βοήθεια που παρέχουν στη Νικαράγουα. Τι απέμεινε από το Κομμουνιστικό Κόμμα της Νικαράγουας; Ένα μικρό γραφείο. "Γραφείο ντροπής" μας το ονομάτησε κάποιος σαντινίστας που τον είχαν βασανίσει στις φυλακές του Σομόζα...

Όμως αυτό θα γίνουν στο μακρινό μέλλον. Κι εγώ, αυτή τη στιγμή, βρσκομαι στο Κρεμλίνο, στα 1949, δυό μήνες πριν λήξει ο Εμφύλιος πόλεμος, με βραμβο του Παναρχαρισμού και με συντριβή του δημοκρατικού Στρατού. Πιστεύω ως το κόκαλο στη νίκη του λαϊκού μας κινήματος. Πιστεύω ακράδαντα στην ορθότητα της κομματικής μας γραμμής. Στο Πολιτικό Γραφείο της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος μας. Και, πάνω απ' όλα, στο σύντροφο Νίκο Ζαχαριάδη, το μέγα αγωνιστή και τον αλόητο οδηγό. Χωρίς να το θέλω άρχισα να τραγουδά το τραγούδι του:

Ζαχαριάδη αγωνιστή-βαρβαρότητας γκρεμιστή
 μάρια μπράτσα εμένα φροφούν
 λογισμοί σε σένα πετούν
 σύ ψηλά κρατάς τη σημαία μας
 και στο φασισμό αρβώνεις τον σταλινοισμό
 -Δική μας μελωδία, δική σας λόγια, μου λέει ο σύντροφος Στάλιν. Όμορφο πάντρεμα. Για ποιά πράγμα μιλάει;

-Είναι το τραγούδι του Ζαχαριδάκη, σύντροφε. Αυτουνού που στο φασισμό ορθώνει το σταλινισμό του φωνάζω κατά πρόσωπο ενώ τα μάτια μου βγάζουν φωτιάς.

-Έχεις κάθε δικαίωμα, ξεχωριστά μας σύντροφε, να εκφράσεις τα όποια συναισθήματα σε διακατέχουν. Άλλωστε, πόσες φορές θα το ξαναπώ; Αυτή η συνάντηση γίνεται ειδικά για σας. Θέλουμε να μάθουμε από τα χερί σας την αλήθεια. Και ξέρετε γιατί; Γιατί κανένας δε μπορεί να είναι τοσο αληθινός όσο ένας νεκρός. Κι εσείς, αγαπητέ μου φίλε, είστε νεκρός... Όχι φυσικά αυτή τη στιγμή που μιλάμε. Όμως το ένα σας πόδι -άλλωστε νομίζω ότι σας έμεινε μόνο ένα- βρσκαεται στο αληθινό στο λάκκο. Στον τάφο, θέλω να πω. ^{Σηγάμε τον αντίθετο} ~~Επιτίμους-λοιπόν~~ ίκαι γι αυτό φροντίσαμε ώστε οι σημερινοί μας προσκεκλημένοι να είναι μισοί-μισοί. Δηλαδή μισοί ζωντανοί-μισοί νεκροί; ώστε να λάμψει η αλήθεια. Αυτή ζητάμε. Λοιπόν;

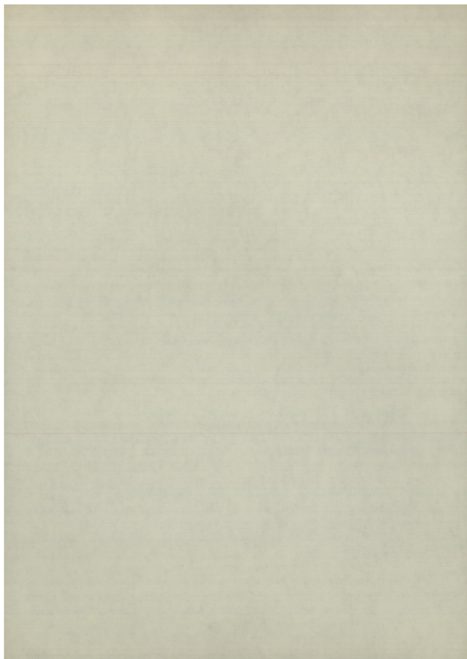
-Εσείς με διδάξατε, μεγάλε Στάλιν, να λώ παντού και πάντα την αλήθεια. Τι είναι αλήθεια; Αυτή που υπηροτετεf το Κόμμα μας που είναι ο τοποτηρητής της ιστορίας. Ο μοναδικός υπεύθυνος για να υπεροσπείζει το συμφέροντα της εργατικής τάξηςστη συμμαχία εργατών-αγροτών, όλων των λαών. Δέχομαι το γεγονός ότι επειδή έχετε προσωπικά επιμισθελ το βάρος για το μέλλον της ανθρωπότητας, είναι φυσικό να σας διαφεύγουν μερικές λεπτομέρειες, όπως είναι η τύχη του α ή του β λαού. Η Αλβανία και η Ελλάδα είναι δύο μικρές χώρες. Παζί και οι δύο φτάνουν δε φτάνε τον πληθυσμό της πόσχας. Πώς μπορεί κανείς να απαιτήσει από σας να γνωρίζτε τις χιλιάδες ασήμαντες -σε διεθνή κλίμακα- λεπτομέρειες; Που εν τούτοις για μας, τους εγχώριους, έχουν μεγάλη σημασία. Γιατί αυτές καθορίζουν τις συνθήκες ζωής κάθε λαού. Γι αυτό απόρησα, σας το ση-λογώ, γιατί πρώτον διαλέξατε τον ηγέτη μιας άλλης χώρας -έτσι και αδελφικής- για να κρβίει τι γίνεται και τι δε γίνεται στη χώρα μας και δεύτερον γιατί κι εσείς ο ίδιος, επηρεασιμένος ποιάς ξέρει από ποιούς συμβούλους, προχωρήσατε σε μια κριτική που αμαυρώνει το κύρος των ηγετών μας. Και πώς μπορεί να εξηγηθεί το γεγονός, ότι τόσες και τόσες δεκάδες χιλιάδες κομμουνιστές και κομμουνιστριες έχουν τόσο τυπλή, θα έλεγα, πίστη στην ηγεσία τους; Άφησαν τις οικογένειες τους και με ενθουσιασμό πήραν το δρόμο του βουνού, της εξορίας, των βασανισμών. Το δρόμο του εκτελεστικού αποσπασματος. Δεν έχω ανάγκη άλλων μαρτύρων. Ίδου εγώ, σε λίγα δευτερόλεπτα, θα θανατωθώ. Και όμως δεν έχασα ούτε για ένα δέκατο του δευτερολέπτου την πίστη μου στο Κόμμα, στο οποφο ανήκω, και στην ηγεσία του. Δε θα σας απασχολήσω, σύντροφοι, με λεπτομέρειες. Ενα μόνο θα πω. Η πράξη θα δεξεί ποιάς έχει δίκιο και ποιάς άδικο. Πλησιάζει η ώρα της αλήθειας. Εμείς τα μέλη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας είμαστε απολύτως πεπεισμένοι ότι η ηγεσία μας παρασάφει, με τρόπο που μόνο εκείνη γνωρίζει, τον εχθρό, στην παγίδα που έχει στήσει. Ίσως η τακτική του συντρόφου Ζαχαριδάκη να αποτελεεί μια καινούρια συμβολή στο παγκόσμιο κίνημα. Ποιάς πιστεψε στη νίκη των μπολσεβίκων, πριν να γίνει πραγματικότητα; Μόνο ο Λένιν! Μονάχα εσείς, σύντροφε Έτάλιν!

-Κι εμείς; Κι εμείς; ακούστηκαν διάφορες φωνές..

-Ναι. Και. Αυτό θέλω να πω, ακριβώς. Πίστευαν οι πιστοί στην κομματική γραμμή. Το ίδιο κι ε-μείς. Πιστεύουμε στην ορθότητα της κομματικής γραμμής που σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα θα μας οδηγήσει σε περήφανη νίκη. Αυτός ο χρόνος, σεβαστοί μου σύντροφοι, θα είναι ο τάφος του μοναρχοφασισμού. Ο Βραβμβος του Δημοκρατικού Στρατού και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

-Και πού βλέπετε να στήνεται αυτή η παγίδα, σύντροφε Μίκη, με δίκιοσε ο σύντροφος Στάλιν ενώ τα μάτια του ξαναπήσαν την ποιητή λάμψη του γεωργιανού μαθητή του θερηκευτικού σεμινάριου...

-Στο βίτσι και στο Γράμμο, σύντροφε. Εκεί το Κόμμα μας, σαν την αρχήνη, θα τυλίξει τις βαρμ-κλήτες μονάδες του εχθρού και θα τις τσακίσει τη μία μετά την άλλη.

-λοιπόν, λέει ο Στάβιν καθώς σηκώνεται. Γροτέβνυ να περάσουμε στον μπουφέ πριν συνεχίσουμε και γυρνώντας προς εμένα;

-Έχετε ανάγκη, σύντροφε, από μερικές βότκες γιατί προβλέπω ότι η συνέχισή σου βγντεα, αν κρι-
ασθ την αντίδρασή σας, δε θα σας είναι καθόλου ευχάριστη.

Όλη η ομιλία μου έπευσε προς τον μπουφέ που βρισκόταν στο βάθος της αίθουσας. Γιούσιοι πα-
τροπαράδοτοι ρούσικοι μεζέδες, με προεξέχουσα φυσικά παρουνά το άφθονο μαύρο και κόκκινο
χαβιάρι. Μου έκανε εντύπωση το γεγονός ότι υπήρχαν τόσο πολλά αγγούρια και ντομάτες. Λες και
βρισκόμασταν σε μεσογειακή χώρα.

-Συνεισφορά της ιδιαιτέρως μου πατρίδας, μου λέει ο Στάβιν, καθώς μου πρόσφερε ένα αγγουράκι
ακαθάριστο μαζί με την πράσινη φλούδα του.

-Εμείς στην Ελλάδα τα καθορίζουμε.

-Ίσως γιατί ο φλοιός είναι χοντρός. Η σοβιετική γευσιγασ-
τρία έχει προχωρήσει πολύ. Σε λίγο, χάρη στις νέες ποικιλίες που κατασκευάζονται μέσα στα επιστημονικά κέντρα με επιστη-
μονικά καθοδηγητή το σύντροφο Λυσένκο, η αγροτική μας παραγωγή θα σημειώσει σημαντική άνοδο.
Σε τρεις το πολύ δεκαετίες, θα είμαστε σε θέση να διατρέφουμε όλη την υφήλιο, με τα γεωργικά
μας προϊόντα... Όμως νομίζω ότι όλοι περιμένουν από μένα το σύνθημα για να επισέψουν στη
βότκα.

-Σύντροφοι, ύψωσε τον τόνο της φωνής του για να τον ακούσουν και οι άλλοι. Γροτέβνυ το πρό-
το ποτήρι να το πιούμε -για ποινόν άλλων;- γι αυτόν που με την παρουσία του λαμπρύνει σήμε-
ρα το Κρεμλίνο. Σύντροφοι, σας πιούμε εις υγείαν του ακριβού μας σύντροφου Μίκη!..

Και στρέφοντας το κεφάλι του προς εμένα πρόσθεσε χαμηλόφωνα "Τρόπος του λέγειν... Εκτός κι
αν η καλή υγεία είναι κι αυτή μέρος της διαδικασίας προς την αφανιστή -προς το άγνωστο- πο-
σε λίγο αρχίζει για σας".

-Εις υγείαν σύντροφε Μίκη; Εις υγείαν; Νεωνταρόβιε; Έλεγον χαρούμενα πότε ο ένας πότε ο άλ-
λος υψώνοντας το ποτήρι τους προς εμένα...

Καθώς ο Πέερια προσπαθούσε να μιλήσει εμπιστευτικά στο αυτί του Στάβιν, βρήκα την ευκαιρία
να απομακρυνθώ από κοντά του για να πλησιάσω πρόσωπα σπουδαία -ιστορικά- που
μόνο στα βιβλία είχα δει τ' όνομα τους. Πριν όμως προλάβω να κάνω τρία βήματα, ένα χέρι έσφι-
ξε δυνατά το μπράτσο μου.

-Γύσω ευτυχώς εισθώνομαι που σας βλέπω από κοντά, σύντροφε Μίκη. Ονομάζομαι Ζντάνωφ. Ίσως τ'
όνομα μου να σας είναι άγνωστο...

-Κάθε άλλο, σύντροφε Ζντάνωφ. Είχα μόλις την ευκαιρία να αναπτύξω και, σε ορισμένες περι-
πτώσεις, να υπερασπίσω τη θεωρητική κριτική σας για τα προβλήματα της Τέχνης, που είναι ό,τι
πολυτιμότερο διαθέτετε το κομμουνιστικό κίνημα, από την άποψη μιας καθαρά μαρξιστικής-λενι-
νιστικής-σταλινικής θεωρίας της Τέχνης...

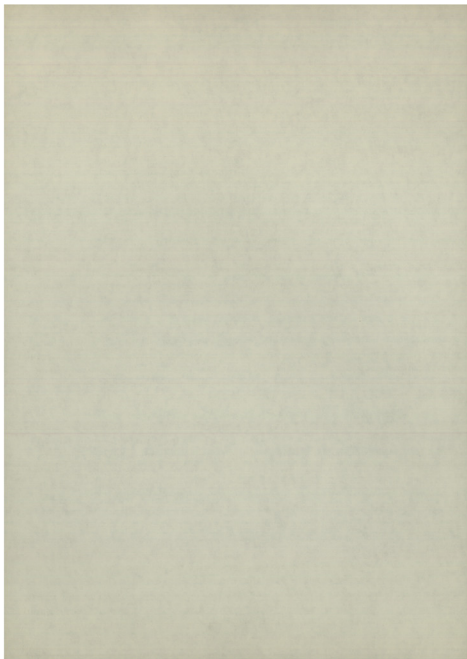
-Γύστε και πού συνέβει αυτό;

-Νομίζω στη νήσο Ικαρία του Αρχιπελάγους, όπου ο μονορχοφασισμός με είχε εκτοπίσει πριν ένα
δύο χρόνια...αα σας γελάσω...

-Και τί συνέβητε αυτή τη στιγμή;

-Την Πρώτη Συμφωνία μου, όπου ελπίζω να μετουσιώσω μουσικά τις αντιλήψεις σας περί του σο-
σιαλιστικού ρεαλισμού...

-Χαίρομαι αφάνταστα γι αυτό... Και θα ήθελα να επαναλάβετε αυτό που μόλις μου είπατε στους

συντρόφους Αιζενστάιν, Γεσένιν, Παγιακόφσκυ, Προκόφιεφ και Σοστακόβιτς, που όπως βλέπετε ήσαν τις βότκες τους και σιγοκοιμούνται σε κείνο και το τραπέζι...

Ήε βήματα αποφασιστικά πλησίασαμε τη συντροφιά των καλλιτεχνών. Μιλούσε ο Παγιακόφσκυ ενώ οι υπόλοιποι τον άκουαν συλλογισμένοι. Μόλις μας είδαν σηκώθηκαν αμέσως όρθιοι. Πας χαιρέτησαν εγκάρδια και μας έκαναν θέση να καθίσουμε.

-Σύντροφε Μίκη, άρχισε και πάλι να μιλά ο Βλαδύμιρ της Ποήσης, ανέπτυσσε προ ολίγου στους συντρόφους τη μοναδική συμβολή σας στη δημιουργία μιας γνήσιας επαναστατικής Τέχνης... Γράβει να πω ότι εκεί που αποτύχαμε όλοι εμεείς, εσείς κατορθώσατε να ανοίξετε όραμα.

-Τα συμφωνικά σας έργα, παρενέβη ο Γροκόφιεφ, είναι αντικείμενα σοβαρής μελέτης από μέλους των σοβιετικών συνθετών. Αυτό μπορεί να σας το διαβεβαιώσει και ο Δημήτρης (Σοστακόβιτς) παρ'ότι είναι φειδωλός σε κοπλιμέντα...

-Όχι όταν πρόκειται για ένα δάσκαλο του μεγέθους του οίκου σας, σύντροφε Μίκη, έβπε με τη χαρακτηριστική σιγανή φωνή του ο συνθέτης της Συμφωνίας του Λένινγκραντ.

-Και ξέρετε γιατί το έργο σας είναι τόσο σημαντικό; ρωτά ο Γεσένιν. Και απαντά ο ίδιος: Γιατί δεν υπάρχει; Όπως κι εσείς ο ίδιος δεν υπάρχουνε; Γι αυτό όλοι σας τιμούν; Γι αυτό ο λαός στους δρόμους ψυλλίζει το ανύπαρκτο όνομα σας... Και στρεφόμενος προς τον Ζντάνωφ:

-Μήπως στο βάθος, σύντροφε Ζντάνωφ, με την κριτική σας δεν αποβλέπετε κι εσείς στο ιδανικό σοσιαλιστικό πνευματικό έργο, δηλαδή το Ανύπαρκτο;

-Τα μυρμήγκια δεν τραγουδούν. Ούτε μπορεί να έχουν τέχνη, μίλησε αργά, με ρέμβη ο Παγιακόφσκυ.

-Τα μυρμήγκια; απόρησε ο Ζντάνωφ.

-Οι τλειότεροι; Οι πιά πειθαρχημένοι εργάτες του Ζωικού βασίλειου...

Ένας συνταγματάρχης, πανύψηλος, πλησίασε στο τραπέζι μας. Ήε χαιρέτησε στρατιωτικά και μου λέει:

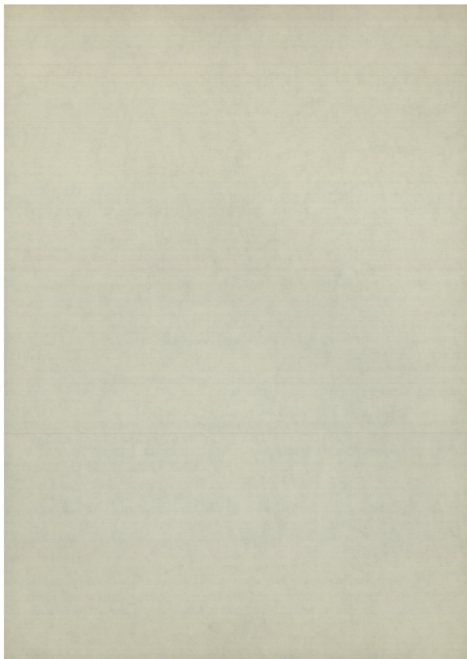
-Σύντροφε Μίκη, ο σύντροφος Στρατάρχης σας παρακαλεί να πάρετε τη θέση σας...

Περμένα σε σηκώθώ. Τους χαιρέτησα όλους με χειραψία και τον ακολουθήσα ως τη θέση μου.

Μόλις κάθησα ο σύντροφος Στάλιν με ρωτά:

-Τί λέτε, συνεχίζουμε;

Ένευσα καταφατικά οπότε διέταξε ν άρχισει η προβολή. Το φιλμ άρχισε με εξωτερικά γυρίσματα στο χώρο του Κρεμλίνου. Το χιόνι, όπου δεν το είχαν καθαρίσει, είχε ύψος περίπου ένα μέτρο. Από τα κεραμίδια κρέμονταν κρυτάλλινοι σταλαχτίτες, τα δε δέντρα, φορτωμένα χιόνι, έμοιαζαν να στενάζουν κάτω από τόσο βάρος, χωρίς όμως να μπορούν να κρύνουν τη βοθειά τους χαρά, για τον πεντακάθαρο παγμένο αέρα που ανέπνεαν με όλα τους τα πνευμόνια. Όλα έδειχναν πως βρίσκόμεστε σε βαθύ χειμώνα. Η κάμερα τώρα στρέφεται αργά προς την είσοδο του κτιρίου όπου στεγάζεστε το γραφείο του Στάλιν. Ένα τεράστιο Ίξιακο σταματά. Ο συνοδηγός πετιέται έξω για να ανοίξει την πόρτα, ενώ συγχρόνως χαιρετά σε στάση προσοχής. Βλέπω να βγαίνει πρώτος ο Εμβέρ Κότζίτς και να ακολουθεί ο Μεχμέτ Σιέχου. Δεν πρόλαβαν να περάσουν το κεφαλόσκαλο όταν ένα δεύτερο μαύρο αυτοκίνητο, μάρκας Βάγα, σταμάτησε στο ίδιο σημείο. Δεν υπήρχε συνοδηγός για να ανοίξει την πόρτα. Έτσι ο σύντροφος Μίκος Ζαχαριάδης, βγήκε πρώτος από τη μια πόρτα, ενώ απ'την άλλη, κατέβηκε ο σύντροφος Μήτσος Πατεσάλης. Η καρδιά μου άρχισε να χτυπά δυνατά απ'τη συγκίνηση. Οι κινήσεις τους είχαν βαρύνει. Σημάδι ότι τους κοίρασε η μεγάλη δοκιμασία...

-Μα πότε γίνονται όλα αυτά, σύντροφε Στάλιν;

-Εστον προσεχρή Ιανουάριο. Δηλαδή έξη μήνες ακριβώς από σήμερα.

Τώρα η κάμερα δε γινει το εσωτερικό του γνωστού γραφείου του Γενικού Γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης. Πιάει στο σύντροφο Στάλιν στέκονται, ακίνητοι όπως πάντα, οι σύντροφοι Μολότωφ και Παλένκωφ. Πιό πίσω μια σειρά λειτουργοί της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης. Ο Στάλιν, όπως συνήθως απλός και αγαπητός, υποδέχεται τις δύο αντιπροσωπείες καθώς μπδίνουν στο γραφείο του χαμεγαλώνοντας και σφιγγοντας ζεστά τα χέρια τους. Χωρίς να χάνει χρόνο στρέφεται προς το σύντροφο Εμβέρ .Χότζια και τον ρωτά:

-Εσείς, σύντροφε Χότζια, τι έχετε να πείτε για τους συντρόφους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας;

Μετά γύρισε προς τους δυο Έλληνες:

-Μα μιλήσουν πρώτα οι αλβανοί σύντροφοι, έπειτα παίρνετε το λόγο εσείς και πείτε τη γνώμη σας σχετικά με όσα θα πουν αυτοί...

Αφού συγκατένευσαν πως συμφωνούν, έγινε μια μικρή παύση, έως ότου πήρε το λόγο ο σύντροφος Εμβέρ Χότζια:

-Εμείς, σύντροφε Στάλιν, έχουμε απευθύνει ένα γράμμα στην Κεντρική Επιτροπή του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης, σχετικά με τις διαφωνίες αρχών που έχουμε με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ιδιαίτερα με τους κυριότερους ηγέτες του. Ζητήσαμε αυτή τη συνάντηση με σας, για να κρίνετε αν έχουμε δίκιο ή σφάλουμε στις απόψεις μας.

-Είμαι σε γνώση των υποθέσεων που εγείρετε, είπε ο σύντροφος Στάλιν, αλλά τα προβλήματα που σας απασχολούν επιθυμώ να τα επαναλάβετε και εδώ μπροστά στους Έλληνες συναδέλφους.

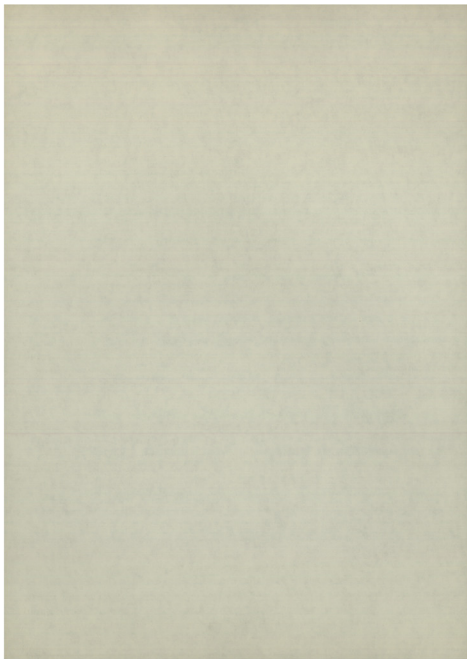
-Ασφαλώς θα μι και εδώ όλα τα ζητήματα που το Κόμμα μας έχει εκθέσει στο γράμμα που σας έχουμε στείλει. Αυτά τα ζητήματα τα έχουμε συζητήσει και με τους Έλληνες συντρόφους, ιδιαίτερα με το σύντροφο Νίκο Ζαχαριάδη, με το σύντροφο Ίωαννίδη, με το στρατηγό Θλαντά, με το Ήσπριτζόσα και με άλλους συντρόφους της ηγεσίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Ευθής εζορχής επιθυμώ να τονήσω πως εμείς είχαμε διαφωνίες για μερικά ζητήματα, εδώ όμως θα μιλήσω για τα κυριότερα.

-Ετσι επιθυμούμε κι εμείς, τόνισε ο Στάλιν.

Πήγαν στο γραφείο μερικοί στρατιώτες κρατώντας ελυτσάνια. Τα τοποθέτησαν μπροστά στους ξένους πρώτα και σε συνέχεια στους θβοβιετικούς. Όλοι σερβιρίστηκαν αχνιστό τσάι. Μετά ξανάρχισε ο σύντροφος Εμβέρ την έκθεση των απόψεων του:

-Η πρώτη διαφωνία με τους Έλληνες συντρόφους σχετιζόταν με τη στρατηγική και με την ταχτική του πολέμου του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας.

./..... ↘ ~~α~~ ~~β~~ (κρίση γραμ.)
118

- 119 -

97

97

μνος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Έλλάδας, το οποίο δημιούργησε το ΕΑΜ, οργάνωσε τα партиζανικά αποσπάσματα και άργότερα άλλες μεγαλύτερες μονάδες.

Κατά την διάρκεια του Έθνικοσυνταγματικού Αγώνα που διεξήγαγαν, οι δύο λαοί αδελφώθηκαν ακόμα περισσότερο μεταξύ τους. Από τα παρελθόν υπήρχαν φιλικό δεσμό ανάμεσα στον ελληνικό λαό, και τον Ελληνικό λαό. Όπως είναι γνωστό, πολλοί Άλλοι υπήσαν μέρος και έπαιξαν πολύ σημαντικό ρόλο κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης του 1821 καθοδηγούμενοι από τον Υψηλάντη. Αυτή τη φορά όμως ο χαρακτήρας των αγώνων μας ήταν ο ίδιος και στην καθοδήγηση των λαών των δύο χωρών ήταν τα κομμουνιστικά μας κόμματα. Έμας αποκαταστήσαμε τις σχέσεις μεταξύ μας, μάλιστα και στρατιωτικά δράσαμε με κοινά партиζανικά ταξιατά στο Ελληνικό έδαφος ενάντια στα γερμανικά στρατεύματα. Η αντίδραση, τόσο στη χώρα μας όσο και στην Ελλάδα, ήταν μεγάλη και οι καταχρητές ήταν αρκετά καλά οργανωμένοι. Και αυτό ήταν κοινό φαινόμενο.

271

Από μέρος μας έγιναν προσπάθειες και επιτεύχθηκαν αποτελέσματα για την απομόνωση των ηγετών της αντίδρασης και για την απομάκρυνση των παρεπληρωμένων στοιχείων από τις γραμμές της Στήν Έλλάδα δεν μπορούμε να πούμε με λεπτομέρειες πως διεξήγαγον, αλλά έμας κριτικάρουμε τους συντρόφους της ηγεσίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Έλλάδας, επειδή το ΕΑΜ και οι Τρεις είχαν κάνει ένα μεγάλο λάθος, άρχαν και πολιτικό λάθος, που τον Έθνικοσυνταγματικό Αγώνα του Ελληνικού λαού τον έδωσαν στην στρατηγική των Άγγλο-αμερικάνων και σχεδόν τον ήσαν και από τη διεύθυνση των Άγγλων και του Αρχηγείου της Ηλεκροπύλης. Την κριτική την άκουθίναμε προσωπικά στο σύντροφο Νίκο Ζαχαριάδη.

Ο κυριότερος φταίχτης για την κατάσταση αυτή ήταν ο Σάββας, ο οποίος, επειδή έλασε ο Ζαχαριάδης, που την εποχή εκείνη βρισκόταν φυλακισμένος στα γερμανικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ήταν γενικός γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Έλλάδας. Όταν, άργότερα, το τόνισμα αυτό το ζήτημα στο σύντροφο Ζαχαριάδη, αυτός δεν μου άπάντησε ξεκάθαρα και έκλινε περισσότερο προς την άποψη πως δεν είναι γίνει λάθος. Έγώ έπιμεινα στην άποψη του Κόμματος μας, και τελικά, έμα στο σύντροφο Ζαχαριάδη πως ο Σάββας ήταν ένας προβοκέτορας, ένας πρόχτορας των

98

120

98

Άγγλων. Αν ο Σάβιτος ήταν οι μός, το Κόμμα θέ τον παρέπεμπε σε δική, και θα του δόναε την αρμόζουσα τιμωρία. Έντ' εστια δέν κόνιαε έτσι εβία στο σύντροφο Ζαχαριάδη. Φυσικά, αυτή είναι δική σας δουλειά, αλλά αυτή είναι η γνώμη μας - για το ζήτημα αυτό.
Γάν συμπέρασμα, ο σύντροφος Νίκος Ζαχαριάδης παροδύχτη κε πός «έν έβρεσε να ένεργοδύναν έτσι από μέρος του Σάβιτου», πός «γι' αυτό οι σύντροφοι τόν εχον κρατείρα, αλλά δέν τόν παρήπεμψαν σε δική, μόνο τόν δάεγρψαν από το Κόμμα», κατέληξε αυτός.

Σελ. 110

Σε συνέχεια αυτής της όδοσηςς έπιθυμά να όπογραμίσου πός με τούς συντρόφους της ήγοςίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Έλλάδας έμας εχέμαε μια σειρά πολιτικές, ιδεολογικές και στρατιωτικές συνομιλίες και αυτό, έννοστια, έσκαή έμας έμψασαν δύο κομμουνιστικά κόμματα, εχέμαε την ίδια στρατηγική, την απελευθέρωση των χωρών μας από τους ναζιφασιστές καταχτητές και από την άνειραστική όστική τάξη της καθεμιάς χώρας.

Σελ. 111

Έμας διαπιστώσαμε πός, παρά την ελαρειακή άνδρεία των Ελλήνων πατριότων και των όδοηκτών τους, ο σύντροφος Νίκος Ζαχαριάδης, όσο ελευθέρθηκε από τα χειλερικά στρατόεδά συγκέντρωσης, κατέλαβε κωμα θέση στην ήγοςία, στην «απελευθερωμένη» Έλλάδα δνας μέσα δ άγγλικός στρατός, σύμφωνα με την όπογραφή της συμφωνίας της Καζέρτας προηγομένη και του Κα Ι που από μέρος των άντερωστών του ΕΑΜ, σύμφωνα αυτές που δόγγησαν τελικά στη συμφωνία της Βάρκιζας. Το Κόμμα μας δέν ήταν σύμφωνα με αυτές τις ένέργους του Κομμουνιστικού Κόμματος Έλλάδας, τις θέώρησε αυτές σαν όσπηγή του Ελληνικού δημοκρατικού άντηου, σαν μια χροσκατία της πολιτικής του της απελευθέρωσης και συνθηκόλωση μπροστά στην όγγλο-αμερικανική άντιδωση.

Παράετρα σε μια μαζική συγκέντρωση στο στάδιο της Αθήνας, όπου μίλησαν με τη σειρά οι ήγοςίες των Ελληνικών όστικτών κομμάτων, μίλησε και ο σύντροφος Νίκος Ζαχαριάδης, σαν ήγος της Κομμουνιστικής Κόμματος Έλλάδας, ό όπος άνάμεσα στα άλλα δήλασε: « Σε περίπτωση που τα άλλα Ελληνικά δημοκρατικά κόμματα ζητωδών την πρόταση της « Βορείου Ηέπειρου », το Κομμουνιστικό Κόμμα Έλλάδας θα ένώνονταν με αυτά (1). Το Κόμμα μας διαμαρτηρήθηκε όπότες άνοιχτα και προδιδούσιες πός αυτό θα καταπολεμούσε άμείλιχτα τέτοιες όπόψεις. Ύστερα ό

-99-

- 121 -

Μπα 94

ΜΑΡΤΟΣ

πο το γεγονός αυτό, εμείς καλούμε σε μια συνάντηση το συντρόφο Νικο Ζαχαριάδη, τον οποίο κριτικάρισα σκληρά, θεωρώντας τη δήλωση του σαν άκτιμαλίστικη και αντιλειτουργική στάση και το δικό μου, δεν θα γίνονταν ποτέ Ελλάδα. Επισήμως να πο με την επίκαιρη αυτή πώς ο συντρόφος Νίκος Ζαχαριάδης άναγνώρισε το λάθος του, έμολογησε μπροστά μας πώς έφαγα βαρδιά σε αυτή τη κατεύθυνση και ύποσχεθηκε πώς θα διορθωνε το λάθος που έκανε.

Εμείς μπορούμε να σφάλλουμε, άλλα νομίζουμε πώς ο λόγος Βουραλάκης, τον οποίο έβαλαμε άργότερα, ήταν ένας καλός κομμουνιστής και γενικός άποκητής. Άλλα φυσικά, αυτή είναι μόνο η γνώμη μας, που μπορεί να είναι όρθη, δεκάς και μπορεί να είναι και λαικήμνη, γ' αυτό δεν έχουμε καμιά άξίωση σχετικά με αυτό, έπειδή στο κάτω κάτω είναι ζήτημα που δεν άφορα εμάς με το κρίνουμε, άλλα άνηκει στο Κομμουνιστικό Κόμμα Έλλάδας.

Η άντιδική μας με την ήτωση του Κομμουνιστικού Κόμματος Έλλάδας, με τον συντρόφο Νικο Ζαχαριάδη επικεφαλής, έγκαιτη, πρίτε στη Βάρκιζα, όπου το Κομμουνιστικό Κόμμα Έλλάδας και το ΕΑΜ άποργαλαν την συμφωνία που δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια συνθηκολόγηση με παράδοση όλων. Το Κόμμα Έργασίας της Άλβανίας χαρακτήρισε αυτή τη πράξη σαν μη προδοσία που έγινε στο Κομμουνιστικό Κόμμα Έλλάδας και στον άδελφό Ελληνικό λαό. Η Βάρκιζα όχι μόνον δεν έπρεπε να γίνει, άλλα αυτή έπρεπε και να καταδικαστεί άποστηρά. Αύτη την άποψη την έχω ε-Παρτσιάλιδη, ό όποιος ήταν ένας από αυτούς που άποργαλαν την συμφωνία. Εμείς άετιμώσαμε αυτούς τους δυο συντρόφους της άληνικής ήτωσης το Ζαχαριάδη και τον Παρτσιάλιδη, άλλα η ένταργια αυτή άμπενοσμένη και έτελειωμένη από μέρους τους, ήταν πολύ έσοφλήμνη και έφερε πολλά κακά στον Ελληνικό λαό.

Ο Νίκος Ζαχαριάδης έχω άπαρσεύσει μια άντιθετη θέση από τη δική μας σχετικά με την Βάρκιζα. Αυτός συνεχώς έμπεμινε πώς αυτή δεν ήταν καθόλου συνθηκολόγηση, ούτε προδοσία, άλλα μια ένταργια που έπρεπε να γίνει για να κερδίζονταν χρόνος και για να έπείραζε το άρματα της έξουσίας.

Σχετικά με τη Βάρκιζα έχω να ρωτήσω για ποιο λόγο καταδικάστην και σκοτώθηκε ο Άρης Βελουζιώτης, ό όποιος όστερα έπο την άπογραφή της συμφωνίας, ξεκίνησε και έρχονταν στην Άλ-

- 122 -

122

106

βανία, γιά νά έπαιρνε έπαιρή μέ τήν Κεντρική Έπιτροπή του Κόμματος μας. Ο Νίκος Ζαχαριάδης μου απάντησε πώς ό Άρης Βελουχιώτης, παρόλο πού ήταν ένας γενναίος στρατιώτης, ήταν ρέιπελος, άναρχος, αυτός δέν έδινε τήν άπόφαση τής Κεντρικής Έπιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Έλλάδας σχετικά μέ τήν Βάρκιζα, γι αυτό έμας τόν διαγράψαμε από τήν Κεντρική Έπιτροπή του Κόμματος, άλλα τί έγινε άργότερα μέ αυτόν, ποιός τόν σκότωσε κλπ., είπε ό Ζαχαριάδης έμας δέν ξέρουμε.

- « Σās διαβιβασίοντες πός γιά τό φόνό δέν έμαστε έμας οι απότοργοι, μάς είπε. Έχει άκράσια στό σύντροφο Νίκο Ζαχαριάδη τήν άποψη μας πός, χωρίς νά γνωρίζουμε προσωπικά τόν Άρη, μονάχα έχοντας άπόψη πός ήταν ένας γενναίος αγωνιστής του έλληνικού λαού, αυτός δέν έπρεπε νά τιμαρθεί. Όσο γιά τό φόνό του έμας πιστεύουμε σ' αυτό πού μάς είπατε έσείς, άλλα και γ' αυτό, όντας συνεντίς στό ζήτημα τής Βάρκιζας, έχουμε αντίθεση μέ σās.

Έσείς, σάν μαρξιστές-λενινιστές, λυπόμαστε πολύ γιά τόν έλληνικό λαό μέ τόν όποιο είχαμε συνεργαστεί κατά τή διάρκεια του Άντιστασιακού Έθνικοαπελευθερωτικού Άγώνα, γι' αυτό και άργότερα, τή στιγμή πού μπροστά σ' αυτό τό λαό έγείρονταν ξανά τό ζήτημα τής άπελευθέρωσης ή τής σκλαβιάς, θέλήσαμε νά συνεχίσουμε από τή συνεργασία.

Εδώ δέν έπιθυμώ νά μιλήσω γιά τήν βοήθεια και γιά τήν διενθιστική άποστήριξη πού έμας δόσατε στό Κομμουνιστικό Κόμμα Έλλάδας και στόν Άπελευθερωτικό Άγώνα Έλλάδας, παρά τίς δύσκολες συνθήκες στίς όποιες βρισκόταν ή χώρα μας πού μόλις είχε άπελευθερωθεί από τούς κατακτητές. Γι' αυτό ός μιλήσουν οι Γιοιοι οι Έλληνες σύντροφοι. Παρά τή μεγάλη στήριξη μας, όταν ήρθε ή ώρα έμας κάναμε ότι ήταν δυνατόν γιά νά τούς βοηθήσουμε, μέ τρόπους και μέ όσους Έλληνες πρόσφυγες πού μπήκαν στό Εξωτερικό μας. Μεγάλη βοήθεια γιά τό Δημοκρατικό Στρατό Έλλάδας ήταν τό γεγονός ότι ή Άλβανία ήταν μία φιλική άπελευθερωμένη χώρα, όπου είχαν έρθει στην έξουσία ό λαός και τό Κόμμα Έργασίας Άλβανίας, πράγμα πού έδινε τή δυνατότητα στό Δημοκρατικό Στρατό Έλλάδας νά έχει τά νύκτα του σίγουρα και προσεταιρούμενα από βορειοδυτική πλευρά.

Ύστερα από τή συνθηκολόγηση στή Βάρκιζα ξανήρχισε ό Έθνικοαπελευθερωτικός Άγώνας Έλλάδας. Η Κεντρική Έπιτροπή

101
- 723

- 108

πη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας συγκύλισε την ολομέλεια όπου προσκλήθηκαν αντιπρόσωποι και από το Κόμμα μας και εμείς σταίμαε εκεί το σύντροφο Μπαζέτ Σίχου. Με την εκτέλεση αυτή έγιναν αλλαγές στην ηγεσία, αλλά όλα αυτά ήταν εσωτερική απόφαση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Εμείς μονάχα χαίρομασταν και ενθαρρύναμε τα σκληρά χτυπήματα που καταφέρωνταν παντού στη Ελλάδα ενάντια στους μοναρχοφασίστες, οι οποίοι βλέποντας τον κίνδυνο της κατάστασης, που είχε δημιουργηθεί, πήρασαν από την στήριξη τους στους Άγγλους, στη στήριξη στους Αμερικάνους. Οι Ένωμένες Πολιτείες της Αμετρικής, έστειλαν διοικητή του στρατού τους στην Ελλάδα τον κακόφημο στρατηγό Βάν Φλίτ, που τον θεωρούσαν έξοχο στρατηλάτη.

Με το Ζαχαριάδη, με τον Μπαρζιώτα και με τον Ιωαννίδη έμας είχαμε αντιθέσεις σχετικά με το χαρακτήρα του άγωνα που έπρεπε να κάνει ο Δημοκρατικός Στρατός Ελλάδας ενάντια στις ταχτικές και πολιωορωμας συμμαχίες της ελληνικής αντίστασης. Εξομολογηθήκαμε με το πιο σύγχρονα στρατηακά μέσα από τους αμερικάνους ιμπεριαλιστές. Άνωμασε στα δύο κόμματά μας όπηρεξε λοιπόν, αντίθεση άρχων και οι αυτό το ζήτημα. Βασίζομασε στον Έθνακομπελευθερωτικό μας Άγωνα, εμείς πιστεύομασε πός ο Δημοκρατικός Στρατός Ελλάδας δεν έπρεπε να μετατραπεί σε μισιατικό πόλεμο, αλλά να διατηρούσε το χαρακτήρα του παρτιζάνικο πολέμου, με μικρές και με μεγάλες μονάδες. Έτσι οι πολλές δυνάμεις του Βάν Φλίτ όχι μόνον να μην μπορούσαν να εξουδετερώσουν το Δημοκρατικό Στρατό Ελλάδας, αλλά αντίθετα να ήταν αυτός που να τους άνησινούσε και να τις χτυπούσε από παντού με την ταχτική του παρτιζάνικο πολέμου, να τις ήλιαιε και βοηθούσε να τις εξουθενώσε, όσπου να προτομώσε την αντίσταση. Εμείς όσοστρώμασε τη θέση πός ο παρτιζάνικος πόλεμος των Ελλήνων έπρεπε να βασίζονταν στο λαό, ενώ τον πόλεμο θα τον έπαιρνε από τον έχθρο.

Οι στρατηγικές απόψεις του Ζαχαριάδη ήταν οι αντίθετες με τις δικές μας. Την άνασυγκρότηση των παρτιζάνικων έθνακομπελευθερωτικών δυνάμεων που μόρουν να κίμουν οι σύντροφοι της ηγεσίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας την χαρακτηρίσαν όχι μόνο στη μορφή «ταχτικός» και «σύγχρονος» στρατό, αλλά ίσχυρίζονταν πός το στρατό αυτό τον είχαν εξολόισε με τη στρατηγική και με την ταχτική του μετωπικού πολέμου ενός ταχτι-

192

- 124 -

103

κού στρατού. Στην πραγματικότητα, σύμφωνα με την γνώμη μας, οι δυνάμεις που αυτοί άνασκηκρότησαν ήταν μόνο ένας παρτιζάνικος στρατός, ο οποίος δεν μπορούσε να ξεπλιστεί ούτε με την παρτιζάνικη ταχτική, ούτε με την ταχτική του πολέμου ενός ταχτικού στρατού. Από την άλλη μεριά, οι Έλληνες σύντροφοι στις στρατιωτικές επιχειρήσεις ακολούθησαν την ταχτική της παθητικής άμυνας που είναι η μάνα της ήττας. Αυτό σύμφωνα με την γνώμη μας, ήταν σοβαρό λάθος των συντρόφων της ήττας, του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, οι οποίοι ακολούθησαν την μη σωστή άρχη, σύμφωνα με την οποία ο παρτιζάνικος πόλεμος δεν έχει κανένα τελικό σκοπό, δηλαδή δεν μπορεί να σε οδηγήσει στην κατάληψη της εξουσίας. Από τις συνομιλίες που είχαμε με αυτούς μας σχηματίσαμε την γνώμη πως οι Έλληνες σύντροφοι τόν παρτιζάνικο πόλεμο τόν άντιλαμβάνονταν όχι σαν πόλεμο μαχητικών μονάδων άπο 10-15 άνδρες με μεμονωμένες μονάδες που, σύμφωνα με αυτούς, δεν έχουν προοπτική άντίστασης και άνεπιτυχής σε ταξίμους, σε μετωπίες, σε σιματά στρατού κλπ. Αυτό δεν είναι σωστό. Ένας άνδρας ή πείρα κάθε τέτοιου άνίωνα, όπως άνπέδοξε και ο έθνικοαπελευθερωτικός μας Άγιώνας, ο παρτιζάνικος πόλεμος με μικρές μονάδες, άν άνερχνεται καλά άνάμεσα βήματα με τη διεξαγωγή του ίδιου του άνίωνα, με την άνταση της έπανεπιτακτικής όρωής τόν μαζών και όδυνα έτοι μέχρι την γενική ένοπλη έξέγερση και στην ομιοστροφή του ταχτικού μαζικού στρατού. Οι σύντροφοι όμως της ήττας, του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας όπεράρισαν έπιμονα τις άπόψεις τους και άπέλεισαν καθορηματικά την άνεγκνότητα της όδιορνησης και της άνταχύσης του παρτιζάνικου πολέμου στην Ελλάδα. Έμεις δεν συμφωνήσαμε και δεν συμφωνούμε με τις άπόψεις τους αυτές. Έπιτρέψτε μου να σας έκφράσω την άποψη μας πως παρουσιάζονταν ή κατάσταση την έποχή που το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας πέρασε στην παρνομία και χροιάθηκε να ζανάρχει τόν άνίωνα. Τα τμήματα του ΕΛΑΣ την έποχή εκείνη είχαν παρνοία τα όπλα, οι βόμπες τους ήταν κατοστραφεί, τους έλειπαν ό έμπιστος, τα τρόφιμα, τα όπλα· το ήθικο του ΕΛΑΣ είχε πείσι το κινημά ήταν σε άπεκκίαση. Άκριβώς άνή την άνασκηκρότηση αυτών τόν άνωμειών το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας την άποκάλυσε εφός έξ άρχής «ταχτικό στρατό» και «σχηκρον», ο οποίος, σύμφωνα με αυτούς μπορούσε να πολεμήσει με την στρατηγική και την ταχτική ενός συκρονου στρατού και να άντελάτσει τόν με-

145

103

307

-125-

103

τατικό και άνοιχτό πόλεμο με έναν έχθρο δέκα φορές ισχυρότερο. Έμεις είμαστε της γνώμης πως αυτός ο παρτιζάνικος στρατός επρέπε να πολεμούσε σύμφωνα με την παρτιζάνικη τακτική, όπως μας διδάσκουν οι δόξαλοι μας ο Μάρξ, ο Ένγκελς, ο Λένιν και ο Στάλιν. Πώς μπορεί λοιπόν να άποκαλύπτει τακτικό στρατό αυτή την άνασυνκρότηση παρτιζάνικων δυνάμεων που έχουμε το Κομμουνιστικό Κόμμα Έλλάδας, όταν αυτός δεν είχε ούτε τα απαραίτητα στοιχεία, ούτε δομάτα μάχης, ούτε άεροπλάνα, ούτε πυροβολικό, ούτε άπαρατητα διαβιβάσεων, ούτε ήμαρσιμό, ούτε πρόγραμμα και ούτε τα άπαρατητα έλαφά δεξιά; Νομίζουμε πως οι άπόψεις αυτές των Ελλήνων συντρόφων δεν είναι όρθες.

Η ήγηση του Κομμουνιστικού Κόμματος Έλλάδας, άποκαλύπτει αυτή την άνασυνκρότηση παρτιζάνικων δυνάμεων τακτικό στρατό, έξοπλισμένο, σύμφωνα με αυτούς με τη στρατηγική και με την τακτική πόλεμο ενός τακτικού στρατού, (στρατηγική και τακτική που στην πραγματικότητα δεν διαμορφώθηκε ποτέ) ούτε δεν σκόπευε σοβαρά και κατά μαρξιστικό τρόπο πως θα έρωθόγονταν αυτός ο στρατός. Οι Έλληνες συντρόφοι έλεγαν: « Δεν είναι δυνατόν να πάρομα τα όπλα από τον έχθρο». Έμεις όμως τονίζουμε πως τέτοιες άπόψεις, είναι αντίθετες με τα διδάγματα του Λένιν, ο οποίος λέει πως οι καμιά περίπτωση δεν μπορεί να άναμεινούνται βοηθήματα από έξω ή από πάνω, αλλά πρέπει να ήρωθολύγεται το κωδικά από μας τους ίδιους, ότι δεν πρέπει οι καμιά περίπτωση να όφρεθεί ή άποράνωση των τμημάτων ή ή άναύλορ άνασυνκρότηση τους με το πρόσημα πως λείπουν τα όπλα κλπ. Οι Έλληνες συντρόφοι ήγεται, όποιας πως λείπουν τα όπλα κλπ. Οι Έλληνες συντρόφοι ήγεται, όποιας πως λείπουν τον έχθρο, νόμισαν πως το πάρομα της έρωσης ήταν εύκολα πράγμα και μπορεί να γίνονταν χωρίς μακρές και άσφατρες προπαιθετες και χωρίς όνη και πολύπλοκη άργάνωση. Οι άπόψεις προπαθες και χωρίς όνη και πολύπλοκη άργάνωση. Οι άπόψεις προπαθες των Ελλήνων συντρόφων ήσαν έλλες επικρές συνέπειες, που προκάλεσαν την τελευταία τους ήγτα, αλλά είναι παράλογο πως από τα και στις συνομιλίες που ήγαναι τελευταία θεωρούν τις άπόψεις τους σωστές.

Σύμφωνα όμως με τη γνώμη μας, που βασίζεται στα δεδομένα ή τακτική και ή στρατηγική που άποστηρίζαι ο σύντροφος Νίκος για τον πόλεμο, είναι έρωθολύγεται. Στη συνομιλία που ήγαναι με το σύντροφο Ζαχαριάδη, αυτός ισχυρίστηκε πως οι μονάδες του Δημοκρατικού Στρατού Έλλάδας δεν ήγαναι σωστό να ήρωθον στα ένοπτερα του Ελληνικού έλαφους, επειδή οι μοναρχοκρατορίες και ο θαν

103
103
103

Φλητ έκπαιγν τή χωριά και τά είχαν έκκεννάσι από τόν πληθυσμό, έτσι ποσ σύμφωνα με αυτόν όλα τά κατοικημένα είχαν έκκεννάσι. Έγώ τού όλα πώς ένα τέτοιο πράγμα ζαχαρώσει. Αυτή ήταν η όχι στις διαστάσεις που διαλογόσαι ο Ζαχαρώσει. Αυτή ήταν η γνώμη μου στην σήμερη στη λογική των γεγονότων. Επειδή έννοείται, είναι αδύνατον να έκκεννάθουν από τόν πληθυσμό όλες οι κατοικημένες ζώνες της Ελλάδας από μέρος των μοναρχοκρασιών και από μέρος του αμερικάνικου στρατού.

Εμείς αντίτασσάμασε επίσης στους Ισχυρισμούς και στις απόψεις που έκφράζονται οι ένα γράμμα που τό Πολιτικό Γραφείο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας έστειλε στο Πολιτικό Γραφείο του Κόμματος μας, όπου αυτόι μη βοηθώντας τά λάθη τους, και θέλοντας να τά συγκαλύψουν, ισχυρίζονται ότι οι ήττες τους άπορουν από τό γεγονός ότι δεν έροδωίζονται με όπλοισμο, πολεμοφόδια και τρωπισμό στον έπιτασμένο ρυθμό και ότι ο έχθρος κυριαρχούσε στον άέρα και τη θάλασσα και έροδωίζονταν πολύ από τους άγγλοαμερικανούς. Η πραγματικότητα ήταν πώς ο έχθρος ήταν πιο έροδωισμένος και με μεγαλύτερες όλικές και άνθρώπινες δυνάμεις. Όμως οι μια τέτοια κατάσταση, όταν διελέγεται ένα άγώνα ενάντια στην έσωτερική αντίσταση και στην ξένη στρατιωτική έπιβίωση, ο καλύτερος έροδος άνα να έπαισει ο έχθρος η μεγαλύτερη πηγή έροδωισμοσ. Ο Δημοκρατικός Στρατός Ελλάδας έπρεπε να έρωσει τά όπλα από τόν έχθρο, αλλά τά όπλα δεν έρωίζονται ακολουθώντας την ταχτική δημοτικού πολέμου και της παθητικής άμυνας. Όσοσο πιστεύουμε πώς η ήττα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, άπορρίπτοντας την ταχτική του πατριζίνικου πολέμου και την διεξαγωγή του μέχρι την ένοπλη έξέγερση και την κατάληψη της Ηρασίας, έρωρισσε μια άμυντική και παθητική ταχτική άπαράδεκτη για τόν πατριζίνικο πόλεμο, και για τόν μεταπολεμικό πόλεμο με ταχτικό στρατό. Ακολουθώντας μια τέτοια ταχτική, ο Δημοκρατικός Στρατός Ελλάδας, έχτος από τά όπλα, στερήθηκε τη δυνατότητα να έπιεραθεί οι άλλες ζώνες της χώρας, όπου στα άγώνα και στα κορίθια του λαού να έρωσει χωρίς άλλο την άσχερευτή πηγή των ανθρώπινων δυνατήτων, τό έσο έπίσης, αυτός στερήθηκε τη δυνατότητα να έρωσει όλα από τόν έχθρο με συνεχές, άκαριαίες, καλομελετημένες κρούσεις και έτσι από δεν τό φανταζόνταν ο έχθρος. Δεν πρέπει να πούζουμε με την ένοπλη έξέ-

125

- 127

ΕΣΤΙΡΕΨΗ - ΑΜΥΝΑ

108

γερσ, μὲς δὲδῶκε ὁ μαρξισμὸς λενινισμὸς καὶ ἡ ἱστορία τῶσαν
καὶ τῶσαν ἀγῶναν ἔχει ἐπιβεβαιώσει ὅτι ἡ θύμνη εἶναι θύμνη γὰρ
καὶ ἰσοπέδη ἔστῃ. Ἄν δὲ παραμείνῃ στὴν θύμνη, ἡ ἕλῃερση

συνερίβηται πὸ γρήγορα ἀπὸ ἕναν ἰσχυρότερο καὶ καλύτερα ἐξο-
πλισμένο ἔχθρο.

Αὐτὸ κατὰ τὴν γνώμη μῶς τὸ ἐπαλήθευσε καὶ ἡ ταχτική πὸ δ-
καλοῦσθῃσαν οἱ Ἕλληνες συντρόφοι. Οἱ ἰωνεῖς δυνάμεις τοῦ Δη-
μοκρατικοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοὺς ἦσαν
συνεχῶς καθυλωμένες στὸν ἐχθρομένο τοῖμα τοῦ Βίτου καὶ τοῦ
Γράμμου. Οἱ δυνάμεις αὐτὲς δεκαεῖς ἔπαισαν γὰρ πόλεμο ἴσῃσαν καὶ
θύμνητο πόλεμο, σ' αὐτὲς ἐπαβλήθη καὶ δέχθηκαν μὲ τὴν ἐπιθι-
μία τῆς ἡγεσίας τοὺς τὸ μεταπολεμικὸ πόλεμο μὲ τὸ στρατὸ τοῦ ἔχθρου.
Μὲ τὸν θύμνητο καὶ πύθητικο πόλεμο οἱ Ἕλληνες συντρόφοι σέ-
βθηκαν νὰ πάρουν στὰ χέρια τοὺς τὴν ἔξοσι. Ἡ ἔξοσι, κατὰ τὴ
γνώμη μῶς, δὲν μπορεῖ νὰ παρθε θύμνημοι στὸ Γράμμο. Ὁ
μόνος ἄλλοσ πὸ ἔκανε ἡ ἡγεσία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος
Ἑλλάδος (καὶ αὐτὸς τοὺς ἐπιβλήθηκε ἀπὸ τῆς περιστάσις), ἦταν αὐ-
τὸ 1948, θύμνη πραγματιὰ σὲ ἡρακοὶ Ἕλληνες παρξάνοι ἀντιπα-
θηκὰν ἐπὶ ἔξοσι κατὰ σῆρα μέρας, προξένησαν στὸν ἔχθρο ὁ-
πολεῖς σὲ ἀνθρώπους, ἀλλὰ τελικὰ, γὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὴν πε-
ρικλοκῆση καὶ τὴν ἔξοσι, βῆσαν ἀπὸ τὸ Γράμμο καὶ πῆσαν
στὸ Βίτου. Ἡ κατάληψη θύμνης τῆς ἔξοσις ἀπέχε ἀκομή πὸλὸ.
Ὁ Δημοκρατικὸς Στρατὸς Ἑλλάδος ἔπρεπε νὰ διελέγη ἐπιθῆσαι γὰρ
τὴν κατάληψη πόλεων. Αὐτὸ θύμνη δὲν συνέβηκε. Οἱ Ἕλληνες συν-
τρόφοι καὶ τοὶ ἰσχυροίτηκαν ὅτι τοὺς ἔλειπαν οἱ δυνάμεις. Αὐτὸ
μπορεῖ νὰ ἀληθεύει. Ἄλλια γιὰ τὸς ἔλειπαν οἱ δυνάμεις, καὶ πὸ ἴ-
πρεπε νὰ τῆς εἶρσαν, οἱ Ἕλληνες συντρόφοι δὲν βαθῆσαν σὲ αὐτὸ
τὸ προβῆμα καὶ αὐτὲ τοῖς, αὐτὲ καὶ ἀρροκῆρα δὲν τὸ ἔλειπαν στὸ
σῆσο μαρξιστικὸ-λενινιστικὸ δρόμο. Ἡ ταχτική τῶν Ἕλλήνων
συντρόφων, θύμνης τὸ ἔπρεσαν καὶ στὸ γράμμο πὸ τὸ Πολιτικὸ
τοὺς Γραφεῖο ἔταξε στὸ Πολιτικὸ μῶς Γραφεῖο, ἦταν νὰ κρατή-
σῃσῃ μὲ καὶ θύμνη τὸ Γράμμο, καὶ τὸ Βίτου, τὴ βῆση τοὺς γὰρ τὴν
παρὰπερ διεξαγωγὴ τοῦ ἀγῶνα καὶ τὴν ἐπιτυχία αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνα
τὴν ἔπαισαν ἀνακῆστικὰ ἀπὸ τὸν ἐφοδασμὸ, χωρὶς θύμνη νὰ
βροῦν τὸ σῆσο δρόμο γὰρ τὴν ἐξοσι καὶ μὲ ἀγῶνα αὐτοῦ πὸ ἔ-
φοδασμὸ.

Πάντας προνῶντας ἀπὸ ἦτου σὲ ἦτε, ὁ Δημοκρατικὸς Στρα-

196
- 128 -

196

τὴν Ἑλλάδα, ἀπογορεύθηκε νὰ ἀποχωρήσει καὶ νὰ ἔγκατασταθῆ
 ἐνὲν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Βίτσι καὶ τοῦ Γράμμου. Αὐτὴ ἦταν μὴ πολὺ
 κρίσιμη φάσις, τόσο γιὰ τὸ Δημοκρατικὸ Στρατὸ Ἑλλάδος, όσο καὶ
 γιὰ τὴ χώρα μας. Κατὰ τὴν περίοδον αὐτῆς ἐμαῖς παρεκολούθησαμε
 μὴ πολὺ προσεγγιζόντες τὴν ἐνέργειαν τῶν ἑλλήνων συντρόφων. Πρὶν ἀπὸ
 τὴν τελευταία ἐπιθεσὴ τῶν μοναρχοφασιστῶν ἐναντίον τοῦ Δημο-
 κρατικοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος, οἱ Ἕλληνες σύντροφοι ἠγάτες εἶχαν τὴν ἐ-
 ἰδήσει ὅτι ἡ πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ τὴν κατάστασις ἦσαν ἐξαιρετι-
 κά λαμπρῆ, ἐνὸς ἡ κατάστασις τοῦ ἐχθροῦ, σύμφωνα μὲ αὐτοὺς πολὺ
 ἀπεγνωσμένη. Αὐτοὶ εἶχαν ὁμολογήσει ὅτι: * τὸ Βίτσι εἶναι ἐξαιρετι-
 κῶς ὀχυρωμένον καὶ ἀπρόσβητον ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν. ἂν ὁ ἐχθρὸς ἐπιτεθῆ
 εἰς τὸ Βίτσι, αὐτὸς ἀπέγραφε τὸ θάνατόν του. Ἰὸ Βίτσι θὰ ἀποβῆ ὡς ἡ
 ἡρωὶς τῶν μοναρχοφασιστῶν. Ὁ ἐχθρὸς εἶναι ἀπορριμμένος νὰ κινήσῃ
 αὐτὴ τὴν ἐπιθεσὴ γιὰτὶ δὲν ἔχει ἀλλήν διέξοδον, αὐτὸς βρίσκεται εἰς
 χεῖρας τοῦ γκερεμῶ. Ἄς ἐπιτεθῶν δὲ ὅρα θέλουσιν ὁ μοναρχοφασι-
 στικὸς στρατὸς καὶ ὁ βὴν Φίλητ, ἐμαῖς θὰ τοὺς ποικίσομεν.
 Ὁ σύντροφος Βλασιτῆς εἶχε τὴν ἄνοιαν πὸς τὸ κυριώτερον χεῖ-
 ρημα τοῦ ἐχθροῦ θὰ δένονταν εἰς τὸ Γράμμο καὶ ὄχι εἰς τὸ Βίτσι, γιὰ
 λόγους ποῦ * ὁ Γράμμος εἶναι λιγώτερον ὀχυρωμένον, γιὰτὶ συνορεύει
 μὲ τὴν Ἀλβανίαν καὶ ὁ ἐχθρὸς, ἀφοῦ θὰ μᾶς νικήσῃ ἐκεῖ, θὰ στραφῆ
 εἰς τὸ Βίτσι νὰ μᾶς χτυπήσῃ, ἐπειδὴ αὐτὸς νομίζῃ ὅτι ἐκεῖ θὰ μᾶς ἐ-
 ξοντώσῃ, γιὰτὶ συνορεύει μὲ τὴ Γιουγκοσλαβίαν. Ἐμαῖς ἀφοῦ ἔχου-
 με πολεμήσει εἰς τὸ Γράμμο καὶ ἔχομε προεξέλιξιν μεγάλης δυνάμεως
 εἰς τὸν ἐχθρὸν, θὰ ἐπιτεθῶμε μὲ δυνάμεις ἀπὸ τὸ Γράμμο καὶ θὰ χτυπή-
 σομε ἀπὸ τὰ νῦνα τὴς ἐχθρικής δυνάμεως εἰς τὸ Βίτσι.
 Αὐτοὺς ὅμως πρὶν ἀπὸ τὴν τελευταία ἐπιθεσὴν οἱ Ἕλληνες σύντρο-
 φοι πληροφορηθῆσαν ἀπὸ μέρος μας ὅτι ὁ ἐχθρὸς τὴν ἐπιθεσὴν
 ἐναντίον τοῦ Βίτσι θὰ τὴν ἐπιτελέσῃ εἰς τὸν Ἀυγουστὸν εἰς τὸ Βίτσι καὶ
 ὄχι εἰς τὸ Γράμμο. Ἡ πληροφορία αὕτη ἔδωκε τὴν δυνατότητα εἰς
 ἑλλήνων συντρόφους νὰ μὴ ἀισχυνώσωνται καὶ νὰ παύουν ἔγκαιρα
 τὰ μέτρα. Ἀλλὰ καὶ ὅστιρα ἀπ' αὐτῶν, αὐτοὶ συνέχισαν νὰ πιστεύουν
 πὸς τὸ κυριώτερον χεῖρμα θὰ δένονταν εἰς τὸ Γράμμο. Σύμφωνα μὲ
 αὐτοὺς ἡ ἐχθρική ἐπιθεσὴ εἰς τὸ Βίτσι καὶ ὄχι εἰς τὸ Γράμμο ἔδεν φέρει
 καμιά ἀλλαγὴ γιὰ μᾶς. Ἐμαῖς ἔχομε πᾶσι ὅλα τὰ μέτρα, τόσο εἰς
 τὸ Βίτσι όσο καὶ εἰς τὸ Γράμμο. Το Βίτσι εἶναι ἀπρόσβητον, ἐκείνονταν
 αὐτοὶ, αὐτὸ εἶναι ἐξαιρετικῶς ὀχυρωμένον, ὅλοι οἱ δρόμοι ἀπὸ όπου
 θὰ μπορούσεν νὰ περάσῃ ὁ ἐχθρὸς ἔχουν ἀδιάβατοι. Τὰ βάραι ἐπὶ

Βίτσι
Γράμμος
1:2:41

107

209

- 129 -

107

του εχθρού δεν μπορούν να περάσουν στη ζώνη του Βίτσι, ή νίκη είναι δική μας.

Αυτές ήταν οι απόψεις των Ελλήνων συντρόφων δύο μέρες πριν από την επίθεση στο Βίτσι. Μία σε μία μέρα οι μοναρχορασι-
στές κατέλαβαν την τρίτη γραμμή θέσεων άμυνας του Βίτσι και σε
δύο-τρεις μέρες το Βίτσι κατείχετο. Ή μάχη και η αντίσταση ήταν
ελάχιστες. Αυτό για μας ήταν πράγμα πολύ άπροσδοκητό. Εμείς ό-
μως είχαμε πάρει όλα τα μέτρα άμυνας από μια ενδεχόμενη επίθεση
των μοναρχορασιστών ενάντια στο Ισόφως μας. Γι' αυτά τα μέτρα
άμυνας που εμείς είχαμε πάρει, οι Έλληνες σύντροφοι και ο Έσος ο
Παρταλιός που είναι εδώ παρουσία, δεν ήταν πολύ κεκαμημένοι
και τα θεωρούσαν ασφαλισμένα από μέρος μας. Οι Έλληνες συντρό-
φοι δεν ήταν ασφαλιστές. Πολλοί πρόσφυγες, άνεμοια και στους ό-
ποιους και δημοκράτες στρατιώτες, που συντηρήθηκαν δαχτήρα, ο-
ποχρήστηκαν να περάσουν τα σύνορά μας. Τι να κάνουμε εμείς;
Τους δέχτηκαμε και τους ταχτοποιήσαμε σε καθορισμένους χώ-
ρους.

Η ανάλυση που το Πολιτικό Γραφείο του ΚΚ Ελλάδας έκανε
για την ήττα στο Βίτσι δεν μας ικανοποίησε. Εμείς πιστεύουμε πως
έπρεπε να γίνει μια βαθιά ανάλυση, επειδή εκεί υπήρχαν μεγάλα
λάθη. Υστερα από την αποχώρηση από το Βίτσι, ο σύντροφος Ζα-
χαριάδης στήριξε τις ελπίδες της νίκης στο Γράμμο. « Ο Γράμμος,
έχει αυτό, είναι πιο ενοίκιος για μας από το Βίτσι, τα άρματα μά-
χης που ήταν το αποφασιστικό στοιχείο της νίκης των μοναρχο-
ρασιστών στο Βίτσι, δεν μπορούν να διχτούν στο Γράμμο » κλπ.

Πρέπει να επανέλθω προς την εποχή εκείνη ή προδοσία του Τίτο
είχε γίνει γνωστή. Αργότερα ο Ζαχαριάδης ισχυρίστηκε πως « οι
μόνοι που προέβλεπαν σωστά στους Έλληνες πρόσφυγες ήταν οι
Άλβανοι, επειδή οι Γιουγκοσλάβοι όχι μόνον δεν δέχτηκαν να πε-
ράσουν στο Ισάφως τους, αλλά και τους χτύπησαν ποσειδωνία. »
Μπορεί να ήταν κι έτσι, εμείς δεν μπορούμε να ποείμ τίποτα.

Σε μία συνομιλία που είχα με το σύντροφο Ζαχαριάδη σχετικά
μέ την αποχώρηση από το Βίτσι, έχω πηλαζάνι το ζήτημα των
λαθών τους καθώς και την εξέλιξη μιας αντικαταστάσιμης άποψης της
κατάστασης από μέρος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας
και ιδιαίτερα από το θύρακι του Βίτσι, στρατηγό Βλάντε. « Αυτό
που σκεφτόμασταν αυτό, ήταν στο Νίσο, φάνηκε πως δεν ήταν πρα-
γματικό. Αυτό επιβεβαιώθηκε με το γεγονός ότι ο Δημοκρατικός

108

- 130 -

108

Στρατός Ελλάδας δεν ήταν οι θέσι να υπερσπίσει το Βίτσι.

Ο Νίκος Ζαχαριάδης μου αντιπάρθηκε και μου είπε πως το Βίτσι έλασε από μήλοσ ενός διοικητή, ό όποιος σ' ένα μέρος του μετώπου δεν είχε τοποθέτησι το τάγμα ποό είχε καθορισθεί και δεν βρέθηκε αότα και ό ίδιος στο μέρος της μάχης. Έτσι, σύμφωνα μ' αυτόν, αυτός ήταν ό ύπαιθός της ήτας στο Βίτσι, γι αυτό μου είπα «πάρσι μετρο και τόν θεωρήσομε». Αύτή ήταν μία πολύ θαλάσσι ή πηγησι από μέρος του συντρόφου Νίκου γιά μία τόσο μεγάλη ήτα.

Έγώ του είπα άνοχητά και συντροφικά πως δεν μπορούσα να πιστώσι ένα τέτοιο πράγμα.

«Θέλις πιστέψι, θέλις μη πιστέψις, μου είπε ό Νίκος, αλλά έτσι είναι».

Μολιπαύσι συνέχισα: - Μά τώρα τι θά γίνει;

Ο Νίκος άπάντησε: «Θά πολεμήσομε».

-Μά ποό θά πολεμήσεται;

• Στο Γράμμο, που είναι άπόρήτο φρόσιον.

Έγώ του έκανα την έρωτησι: - Σκιφτιστεί να θέσεται έκεί όλο το Δημοκρατικό Στρατό Ελλάδας;

«Μάλιστα, άπάντησε ό Νίκος Ζαχαριάδης, θά τόν ξαναμετάσομε όλαν στο Γράμμο».

Τού είπα πως όσες έχετε τίς δουλειές σας και όσες είστε ποό άπορροσείτε, ή γνώμη μας όμας είναι πως ό Γράμμος δεν μπορεί να άντιστα πάλι, γι' αυτό δεν πρέπει να θροασιστούν στα καμίνι αότα τα ήλληλάμασ του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας, άρχηγός του όποιος είστε όσες. Έμεις σας έχομε συντρόφους και φίλους, γιι τα ζήτημά σας κάνετε όπως νομίζετε καλύτερα, αλλά θά επιθυμούσα να φωνάζετε άν είναι δυνατόν το σύντροφο Μπρωτιστίσι, τόν διοικητή των Ελληνικών δυνάμειν στο Γράμμο, και να μιλούσατε σχετικά με αυτό το ζήτημα. Ο Νίκος άσχετισήκε σ' αύτή τη σκέψη μου και μου είπε πως αυτό ήταν άδύνατο να γίνει.

Άργότερα έξερνομε τι συνέβηκε. Ο Γράμμος ήταν ή τελευταία ήτα του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας.

Ο Γράμμος κατέροσε μέσα σέ τίσιςτις μέρες. Έκει σύμφωνα με τήν γνώμη μας ό άγώνισ δεν ήταν άργανωμένος. Ενίστιστο σέ μία άποκλειστική καθηκτική άμυνα. Δεν άποκλειόμασ να διεξήχθη καν εκτελής μάχη σέ μερικά σημεία, όμας στήν Πόλε και στο Κομνίκι, όμασ σέ Ελληνίς δημοκράτες στρατιώτες άντιστάθηκαν με ή

109

- 131 -

109

ρησιώ. Όλη η αποχώρηση του Γρόμμο, με εξαίρεση τις δυνάμεις του Κομινέν, δεν ήταν κανονική, όπως και στο Βίτσι. Στρατιώτες και διοικητές του Δημοκρατικού Στρατού Έλλάδας φύλαξαν γύρω την ασφαλισμένη δημοτική ταχτική που διαμορφώθηκε στο Γρόμμο. Αυτό μας το επιβεβαίωσε και ο σύντροφος Ζαχαριάδης.

Προτιμούμε πιας ο σύντροφος Έλληνας ήπιες στη μάχη του Γρόμμο και του Βίτσι δεν είχαν όληνη τις μαρξιστικές-λενινιστικές άψεις του λαϊκού άγωνα. Οι μοναρχοφασιστικές φάλλες έβρισαν στις προκυβερνημένες θέσεις τους με μεγάλη ταχύτητα και άνευόλητο. Αλλά πέρασαν με μεγάλη ταχύτητα τις κυβερνογραμμές των βουνών, έκαναν την περιήλωση των δημοκρατικών δυνάμεων, που ήταν κλεισμένες στα προχύματα και δεν αντίπιθόταν οι έχθροι έπειθήσαν Εβραίαν τους παρτίζανους από τα χωρικάματα και καταλάβαν τα όπλα. Η Ελληνική δημοκρατική ομοκρη έχε άσπαροκρη τις δυνάμεις σε άχορημένες θέσεις, δεν χρησιμοποιήσε τις έδωρείες για αντίπαση και να συντήρια με πυργεί: έπιδες και γρήγορος διγμός την έφορη έπωση.

Έμεις νομίζουμε ότι οι λαθμενές άποψεις τους σχετικά με την ταχτική του πολέμου προκάλωσαν την ήττα. Το σπουδαίο πώρωτος ήταν στο όρος της στιγμής, ήταν παλαι και δοκιμαμένοι στη μάχη παρτίζαν, με όπλα ήπκο και που πολεμήσαν με ήρωισμό.

Από την άλλη μεριά, έφαρμοζόντας την ταχτική της παητικής άμυνας της, ή ήγεια του Κομμουνιστικού Κόμματος Έλλάδας έπιδε την άνοικρότηση και την άνοικρότητα του μοναρχοφασιστικού στρατού, δεν έπιθήκε για να χτυπήσει τις προκυβερνητικές έγληρού σε τρόπο που να άποτύχαι η έπιση του ή τουλάχιστον να έλασθενούσε για να έπιδερε έπει στις ζωτανές δυνάμεις του Δημοκρατικού Στρατού Έλλάδας να έλίσσεται σε πλατιά κλίμακα και να χτυπήν συνέχεια και παντού τις δυνάμεις του έγληρού. Αυτό είναι μεσοί από τα άφια που προκάλωσαν, κατά τη γνώμη μας, τις τελευταίες ήπιες στο Γρόμμο και στο Βίτσι. Στην άνάλυση που έκαμε το Πολιτικό Γραφείο του Κομμουνιστικού Κόμματος Έλλάδας σχετικά με την Βίτσι στο Βίτσι λέει πως: « η ήγεια φέρει ήλαυ έθώνια, αλλά δεν λέει τίποτα που έγεται αυτή ή έθών και παρακάτω δεν παραλείπει όμως αυτή την άποψη να την διακαρτίσει προς όλες τις κατεύονσεις. Έμεις νομίζουμε πως αυτή δεν είναι μαρξιστική-λενινιστική άνάλυση.

Για να είχαν έπιτυχία στον άγωνα τους, οι Έλληνες σύντροφοι

17X

-132-

17X

Ενσωμ. Εργασ.
Πατριζάνης
Ταχτιών

δέν έπρεπε νά είχαν ακολουθήσει τήν τακτική τής παθητικής άμυνας. Άλλα έπρεπε νά είχαν άναρμόσει καλά τής μαρξιστικής-λενινιστικής άρχής σχετικά μέ τήν έννοια ήζέγερση. Ή τακτική που έπρεπε νά ακολουθήσουν, νομίζουμε πώς έπρεπε νά είχε σαν σκοπό νά βλάπτει τόν έχθρο σε πολλές καταστάσεις συνεχώς, νά κινεί στον έχθρο τήν κατάσταση άναρμόγη σε κάθε στιγμή, νά τόν υποχρεώνει νά σκορπίζει τής δυνάμεις του, νά πανικοβάλλει τόν έχθρο, και νά τού κινεί δύναντο τόν έλεγχο τής κατάστασης. Έτσι ο επαναστατικός άγώνας του Ελληνικού λαού θα φούντωνε συνεχώς, αυτός στην άρχη δέν θα άφηνε ήσυχο τόν έχθρο, άρτίοτερα θα έκανε τόν έχθρο νά μην έλέγχει τήν κατάσταση, θα έκανε νά απελευθερωθούν ολοκληρές έπαρχίες και ζώνες μέχρι τού τελικού σκοπού, δηλαδή μέχρι τήν γενική ήζέγερση και τήν απελευθέρωση όλης τής χώρας. Έτσι ο πατριζάνικος άγώνας στην Ελλάδα θα είχε προσωπική άνάπτυξη.

Πολλές φορές, στις συνομιλίες που είχαμε μέ αυτούς, ήμεις είπαμε συντροφικά στους Έλληνες συντρόφους πώς ο Πατριζάνικος Στρατός Ελλάδας πρέπει νά προσπαθήσει ώστε τά όπλα νά τά πάρει από τόν έχθρο στη μάχη· νά πολεμήσει μέ τά όπλα τού έχθρου και τρόφημα και ήμετισμο νά πάρει από τό λαό μαζί μέ τόν όποιο και τού τόν όποιο πρέπει νά πολεμήσει.

Ο Πατριζάνικος Στρατός, είπαμε στους Έλληνες συντρόφους μας, κατά πρώτο λόγο πρέπει νά συνδεθεί μέ τό λαό από τόν όποιο έχει ήχοσει και χωρίς τόν όποιο δέν μπορεί νά ύπάρχει. Ο λαός πρέπει νά συνηθίσει νά ήτοιχάζεται μαζί μέ τό στρατό και νά τόν βοηθά και νά τόν άναρμόσει σαν απελευθερωτή του. Αυτό είναι άπαραίτητος όρος. Ο λαός πρέπει νά μάθει νά μην παράδενεται στον έχθρο και οι γραμμές τού στρατού, νά ήτοιχούνται μέ άντρες και γυναίκες, μέ υγιείς και νέες τού λαού, από τήν ήσα τή Ελλάδα.

Έπίσης ήμεις, κατά τρόπο συντροφικό, είπαμε στους Έλληνες συντρόφους πώς από Πατριζάνικα Στρατό Ελλάδας πρέπει νά ήνασφαλιστεί καλύτερα ο ήπεικός ρόλος τού Κόμματος· ο πολιτικός ήπεικός στό λόγο, στό πνεύμα, στην παύση, στην μωραρία πρέπει νά είναι ο πραγματικός έκπρόσωπος τού κόμματος και σαν τέτοιος, νά έχει τό δικαίωμα ήτοιχίας τού όπλου και ο ήτοιχησης. Έμεις όμως είχαμε παρατηρήσει και πολλές φορές είχαμε τονίσει στους συντρόφους ότι τόν ήπεικός ρόλο τού κόμματος στό στρατό αυτόν δέν τόν είδαν σωστά. Σχετικά μέ τό πρόβλημα αυτό έγώ και

141

211

- 133 -

4000 141

προστούμενα είχε ξεχρήσει στο σύντροφο Στάλιν τη γνώμη του Κομμουνιστή μας και στο γράμμα που έμας το είχαμε απευθύνει έκδη-
 ρουμε αυτό το πράγμα. Η μη κατανόηση του ηγετικού ρόλου του
 Κομμουνιστή στο στρατό, πιστεύουμε έμας, ήταν ένας από τους κυρι-
 οτέρους λόγους που ώθησε στην ήττα του θύνα του Δημοκρατι-
 κού Στρατού Έλλάδος. Έμας πάντα ξεκινάμε από το μαρξιστικό-
 λενινιστικό δόγμα ότι ο διοικητής και ο πολιτικός έπιτροπος απο-
 τελούν μια ένότητα που διασφαλίζει τις στρατιωτικές επιχειρήσεις και
 την πολιτική διαπαιδαγύγηση των μονάδων, επειδή αυτοί και οι
 δύο είναι το ίδιο απευθύνονται για την κατάσταση του τμήματος τους
 από κάθε άποψη, επειδή και οι δύο, διοικητής και πολιτικός έπιτρο-
 πος διαβιβάζουν στον θύνα τη μιαού τους το ήλημα τους.

ΕΙΛΗ

Χωρίς πολιτικούς έπιτροπους δεν θα είχαμε Κόκκινο Στρατό
 μός έδασκε ο Λένιν. Στον Έθνοκοσπελευθερωτικό μας Στρατό και
 παρα στο Λαϊκό μας στρατό έχουμε ακολουθήσει και συνεχίζουμε
 να ακολουθούμε αυτής τις αρχές. Στον Έθνοκοσπελευθερωτικό
 Στρατό Έλλάδος, ΕΛΑΣ, ο διοικητής και ο πολιτικός έπιτροπος, ο-
 πήρχαν σαν κοινή διοίκηση, αυτό όμως δεν εφαρμόζονταν όπως
 πρέπει στην πράξη. Η θέση των Ισραηλινών διοικητών αποσπασαν
 των αξιωματικών καριέρας που δεν άντεχονταν να έχουν πλάι τους,
 στην διοίκηση ανθρώπους έμπιστους του Κομμουνιστή, είχε σαν συνέ-
 πεια την έσοχη έκλιση να επικρατείται ο ρόλος του πολιτικού έπι-
 τροπου στην διοίκηση και να είναι οι δεύτερη μοίρα. Απτή είναι
 συνήθεια των άποσεων και να είναι οι δεύτερη μοίρα. Απτή είναι
 συνήθεια Έλλλάδας σχετικά με τον « τακτικό στρατό ». Οι σύντροφοι Έλ-
 λήνες ήγτες άποκαλοσούν την βλάστηση του ρόλου του πολιτικού
 έπιτροπου, προσπαθούν να την άποκαλοσούν παίρνοντας σαν
 παράδειγμα τον ήλιο στρατού κάποιος άλλης γύρας, έμας όμως πι-
 στεινουμε πως οι Έλλήνες σύντροφοι δεν είναι ρεαλιστές σ' αυτό το
 ζήτημα.

Τέτοια λάθη διαπιστώθηκαν και άφορ ο Έθνοκοσπελευθερω-
 τικός Στρατός Έλλάδος ξανάρχος τον θύνα. Από την άπομικρο-
 σπη του στρατιωτικού Μπάρκου, ο στρατός αυτός δεν είχε γενικό διοι-
 κητή. Έμας νομίζουμε πως μια τέτοια κατάσταση δεν ήταν σωστή.
 Σ' έμας ο Γενικός Γραμματέας του Κομμουνιστή ήταν και είναι αυτο-
 κρονη Γενικός Διοικητής Στρατού. Και νομίζουμε πως αυτό είναι
 σωστό. Σε καιρό ειρήνης μπορεί να μην είναι έτσι, μπορεί να ύπάρ-
 χει ο Υπουργός Άρμυνας, στις συνθήκες όμως του Δημοκρατικού

Στρατού Έλλάδας, όταν αυτός άγωνίζονταν, πρέπει να είχε ένα γενικό διοικητή του στρατού και έμασταν και έμασταν της γνώμης, σύμφωνα με την έμπειρία μας, πώς αυτό το πολιτικό και στρατιωτικό θέλημα άνηκε στο γενικό γραμματίά του Κόμματος. Την άποψη μας αυτή την είχαμε εκφράσει πολλές φορές στους Έλληνες συντρόφους. Οι λόγιοι που οι Έλληνες σύντροφοι μας εκφράζουν γιατί δεν έληγαρχαν έτσι, δεν ήταν πιστικοί. Οι Έλληνες σύντροφοι μας είπαν πώς « ο σύντροφος Ζαχαριάδης είναι πολύ μετροφόρος », ή « κλήκαμε με τον Τίτο που ήταν παντόχρονα γενικός γραμματίάς, πρωθυπουργός και άνωτατος διοικητής του στρατού ». Εμείς νομίζουμε πώς εδώ δεν πρόκειται για μετροφοροσύνη αυτό δεν έχει σχέση ούτε με τα λεγόμενα για τον Τίτο, πious άπο τα όποια μός φάνηκε πώς γίνονταν άλλοι θύαινημοί.

Εμείς άπορούσαμε με μιά σειρά συγκαλυμμένες μορφές που χρησιμοποιούσαν οι Έλληνες σύντροφοι, αλλά βλέπαμε πώς ή πραγματικότητα ήταν άλόγεται διαφορετική. Αυτό έμας δεν μπορούσαμε να το έξηγούσαμε παρά με την έντύπωση μας πώς στους Έλληνες συντρόφους έπαιχε σύγχυση, άπαιχε άπορτισμοσύμς, πλάστη σενότητα, άπαιχε άποκρυψη του ήγετικού ρόλου του κόμματος. Μπορεί άστε ο γενικός γραμματίάς του κόμματος να μη είναι γενικός διοικητής του στρατού. Ένας στρατός άμως, που πολεμά, να μην έχει άρχιστάτηγο, άσως ήταν ή περίπτωση του Δημοκρατικού Στρατού Έλλάδας μετά την άπομάκρυνση του Μάρκου, μός άνηκε λαθεμένη.

Για την κατάσταση αυτή και για τις ήπιες που άκολούθησαν άργότερα, οι Έλληνες σύντροφοι δεν καθιστούν άπειθου κανένα, την εύθνη την μοιάζουν έπιρίτοντάς την και ο' έκείνον που φταίει και ο' έκείνον που δεν φταίει. Το φταίσιμο αυτό το έπιρίπτουν οι άλλοι μέλη του Κόμματος, πράγμα που δεν είναι καθόλου σενό, άσως τα μέλη του Κομμουνιστικού Κόμματος Έλλάδας πολεμησαν και πολεμούν ήρωικά. Εμείς νομίζουμε πώς οι Έλληνες σύντροφοι ήγίτες φοβούνται να ήρθούνουν ο' αυτά τα λάθη που έμας τα θεωρούμε βαρεία, φοβούνται να βάλουν το άσχυλο στην πλάτη. Νομίζουμε έπίσης πώς σε μερικούς Έλληνες συντρόφους ήγίτες λείπει ή κριτική και ή αυτοκριτική και συντροφική έπικρασία. Ο ένας τον άλλο για τα λάθη που έκοιμαν.

Οι Έλληνες σύντροφοι ήγίτες ήταν άνωθετα με τις άπόψεις μας, που τους είχαμε εκφράσει συντροφικά σάν διυθιστής κου-

173

-135-

173

μουσικιές που άγωνιζόμαστε για την ίδια υπόθεση, που έχουμε με-
γάλα κοινά συμφέροντα, που κοινοποιούμε για την υπόθεση του ά-
γωνα του ελληνικού λαού. Α αυτοί δεν δέχτηκαν με επίμονα τις πα-
ρατηρήσεις μας.

Πολλά άνθρωποι πράγματα ήγαρε ο σύντροφος Νίκος Ζαχα-
ριάδης ενάντια μας, τα οποία φυσικά, εμείς τα απορίναμε. Είναι
γνωστή πιά η δήλωση του για την «Βόρεια Ήπειρο» που ανέφερε
στην αρχή. Έχτός από τα άλλα, αυτός λογομάχησε με εμάς κειτη-
ρίους μας ότι τότε είχαμε επάλεια τα ελληνικά φορητά ατό-
κινητα που χρησιμοποιούν για τη μεταφορά προσφύγων και των όλι-
κόν τους και έτσι όπως εμείς να επιπλέουμε τα φορητά μας ατό-
κινητα για τις ανάγκες που είχαν. Όχι εμείς χρησιμοποιήσαμε τα
ελληνικά φορητά ατόκινητα για την μεταφορά των Ελλήνων
προσφύγων προς τα καθορισμένα γ' αυτούς μέρη, αυτό είναι από-
λυτα σωστό. Τους Έλληνες πρόσφυγες εμείς τους πήραμε και τους
μεταφέραμε στην Βόρεια Αλβανία, όπου παρά τις δυσχέρειες μας,
χρηστίστηκε να τους εφοδιάζουμε και με τρόφιμα, να μοιράζουμε δη-
λαδή με αυτούς την αποικία μας. Όσον αφορά τα μέσα μας, το ατό-
κινητιστάσιό μας φορητών ατόκινητων ήταν πολύ μικρό και
μέ τα φορητά μας ατόκινητα έπρεπε να εφοδιάζουμε από άκρη σε
άκρη με το καθετί της Αλβανία.

Οι Έλληνες σύντροφοι μας επιερίουν πώς εμείς δεν δόσαμε
προτεραιότητα στην εξορύτωση των όλικών βοήθειας, όπως ενδο-
σης και υπόθεσης, σκετών κλινοκαταματών κλπ., που ήρθαν για
τους Έλληνες πρόσφυγες από λιμάνια μας, πριν απομακρυνθούν ά-
πό την Αλβανία οι πρόσφυγες. Αυτό δεν είναι αλήθεια. Οι βοήθειας
που έρχονταν από το έξωτερικό με πλοία για τους Έλληνες πρόσφυ-
γες, τύχαινε να ήταν κάτω από τα εμπορεύματα και τα όλικά που
έρχονταν για μας. Εί τι τοσες παρτίτσες, είναι ενόητο, πώς έπρε-
πε πρώτα να εξορτυόνονταν τα φορητά που ήταν επάνω, έπειτα αυ-
τά που ήταν κάτω, επιφορτικά δεν αποροδοι να γίνει. εμείς δεν
γνωρίζουμε καμιά μέθοδο που να εξορτυόσας το πλοίο από όνο πά-
τα.

Πάντως αυτά ήταν μερικά παραζητήσια που εξεπινούνταν ό-
πως εξεπινώθησαν. Αποφασιστικά ζητήματα ήταν αυτά της πολιτι-
κής και στρατηγικής γραμμής του Κομμουνιστικού Κόσματος
Έλλάδας κατά τα χρόνια του πολέμου, για τα οποία μίληρα πο
πάνω.

174

Οι Έλληνες σύντροφοι όχι μόνον δέν δέχτηκαν τίς απόψεις και παρατηρήσεις μας, αλλά έχουμε την έντυπωση πώς αυτοί τά παίρουν στραβά και μάλιστα στό γράμμα τους πού ἀπευθύναν στό Πολιτικό μας Γραφείο πρίν λίγο καιρό, αδή συγκρίνουν τίς απόψεις και τή στάση μας άρχών, κατά τρόπο άνεπιτρεκτο και άντιμαρξιστικό, τό ίδιο μέ τίς απόψεις των τυπικών. Παραμορφώνοντας τίς απόψεις πού εξέφρασε ό σύντροφος Μεχμέτ Σέχου γιά τό πόλεμο τού Βίτσι και τού Γράμμου γιά νά τίς προσαρμόσουν στή μη ουσική αιτιολόγησή τους, οι Έλληνες σύντροφοι ήγέτας, κατά την γνώμη μας, άποσκοπούν νά κρύψουν τά λάθη πού έγιναν από μέρους τους. Ήμείς καταλαβαίνουμε τίς βαρείς στιγμές πού πέρασε ή ήγοςία τού Κομμουνιστικού Κόμματος Έλλάδας άσπαια από τήν ήττα τού Βίτσι και τού Γράμμου και τίς στιγμές άνευρισμού πού ό πέρασαν σε αυτούς, αλλά τέτοιες βαρείες κατηγορίες, άβήσιμες και άπαραδέχτες γιά μέν πρέπει νά μετρηθούν καλά και νά ζηηστούν καλά πρίν άιτυθούν, προπαντός από μέρους τού Πολιτικού Γραφείου τού Κομμουνιστικού Κόμματος Έλλάδας.

Υστερα άπ' αυτές τίς κατηγορίες, πού τό Πολιτικό μας Γραφείο τίς άκρυνε μέ νευχαρία, ήμείς σκεφτήκαμε πώς ήταν άκόμα άπαιριτήτη και ή άπομάκρυνση και άδεινών των λίγων Έλλήνων προσώπων άμμερικανών πού είχαν μείνει άκόμα στήν Άλβανία.

Είπαμε άσπαια ή λαθήμενες αυτές οι απόψεις και στάση πού τηρήσαμε. Άς μέν τό πεί ό σύντροφος Στάλιν, ήμείς άμπατε πρόθυμα άνά άναγνωρίσουμε κάθε πιθανό λάθος και νά κάγουμε άποκρητικη.

Στάλιν
του

Ο σύντροφος Στάλιν, άπειθονόμενος ~~από μένα~~ ^{από τον} ~~παι~~ ^{παι} δέκνει και ~~παι~~ ^{παι} άει:

- Όταν οι σύντροφοι βρίσκανται σε άμμοροί, δέν πρέπει νά τούς άίτουμε κλεισιές.

αυτοί είναι οι σύντροφοι Καρλίν

- Έχετε δίκιο, σύντροφε Στάλιν, ~~αυτοί είναι οι σύντροφοι~~, αλλά οίς διαβεβαίω πώς ποτέ δέν δόσαμε κλεισιές στους Έλληνες συντρόφους. Τά ζητήματα πού θέσαμε γιά συζήτηση είχαν μεγάλη σημασία και γιά τόν Έλληνικό στρατό και γιά μέν. Ή Κεντρική Επιτροπή τού Κόμματος μας δέν μπορούσε νά άπαιρήσει άσπαια τήν ήγοςία τού Κομμουνιστικού Κόμματος Έλλάδας νά ήξει τό κέντρο των άνεργειών της στήν Άλβανία, δέν μπορούσε άπαια νά άπαιρήσει νά άναγνωρίσει και νά άναπαύσει στή χώρα μας στρατεύματα γιά νά ζηναρχήσουν τόν άγώνα στήν Έλλάδα. Αυτό ήγία τό ήπα συν-

175

- 137 -

115

τροχική στο Νικο Ζαχαριάδη, που και προηγούμενα είχε ζητήσει ό-
πως οι Έλληνες πρόσφυγες να πηγαίνουν σε άλλες χώρες και που
στην πραγματικότητα έτσι συνέβηκε με τους περισσότερους πρόσ-
φυγες. Έπρεπε για ένα περιορισμένο αριθμό προσφύγων από ελ-
λιν μέντα ακόμα στη χώρα μας. Έμαζ όν θέσαμε κατά τό ζήτημα
να διαζομα τους Έλληνες πρόσφυγες από τη χώρα μας, αλλά εκτός
από τό αίτημα που έκανε ο ίδιος ο συντρόφος Νίκος να μεταβούν οι
πρόσφυγες σε άλλες χώρες, ή ίσα ή σωστή λογική μάς έπιβαλε τό
συμπέρασμα πώς, στις συνθήκες που δημιουργήθηκαν, και αυτοί
που είχαν μέντα έλπει να άπομακρυνθούν άπαραίτητα από την
'Αλβανία.

Αυτά ήταν τα προβλήματα που έχω θέσει να θέσει, προβλήμα-
τα που είχαμε θέσει τόσο με τους Έλληνες συντρόφους και στο
γράμμα που έχουμε στείλει προηγούμενα και οι σός, σύντροφε
Στάλιν.

- Τελειώνω: - με ρήτσης ο συντρόφος Στάλιν.

- Τελειώνω ~~από το~~

~~14.12.1946~~

Τότε αυτός έδωσε το λόγο στο σύντροφο Ζαχαριάδη.

Αυτός άρχισε να περιποιεί την θέσφαση, τινάζοντας πώς ή
συμφωνία που άπογράφεται εκεί όν ήταν λάθος και άνέπτυξε στο
ελαττωτό τό θέμα. Τς τότε, αυτός είχε άποφασίσει να άπονο προ-
βλήματα.

Για να εξηγήσει τους λόγους τής ήτης, άνάμεσα στ' άλλα, ο
Ζαχαριάδης άκουσε τό ζήτημα: "Άν τταρ' άμα από τό 1946 ότι θέ
πρόκει ο Τη, όν θα άπομακρυνόταν άπό τα έδάφη στους Έλληνες
παραπροσφύγους". Έπειτα πρόθεσε και μερικούς άλλους «λό-
γους» για να εξηγήσει την ήτη, έπιλαμβάνοντας πώς τους έλα-
ξε ο Κομμουνισμός πώς οι 'Αλβανοί, παρ' όλο που έβρισαν στους
πρόσφυγες τη πτοική άπό τό σπάσι τους, μοιανάτοι έφεραν μερ-
κά έπιποδα και / Ο Ζαχαριάδης μερικά δυσεπρόσιτα κροκίσματα
να θέσει σ'όν ζήτηματα άρχόν. Αυτός άπάντησε έπειτα τό ζήτημα
μας / που ο ίδιος τό είχε θέσει άποφασίζοντας / πώς και άνατονα ο ελ-
ληνας δημοκράτης πρόσφυγες πώς βρίσκονταν άπομα ο' έμας να ά-
πομακρυνονταν άπό την 'Αλβανία. Σύμφωνο με αυτόν, αστό έπαζε
τέλος στον 'Εθνικοαπελευθερωτικό Άγώνα 'Ελλάδας.

Με την επικύρωση π'ή επιθυμία να άποφασίσει την άπόλυση μου
πώς ο συντρόφος Νίκος Ζαχαριάδης, όταν πάλι έβλεπες, μορφο-
μένος, άλλα σύμφωνο με την άντίληψη σου, όχι όσο έλπει μερ-
-

176
- 138 -

118

της. Αυτός παρά την ήττα που έλαβαν, άρχισε να μιλάει προς όποιο στρατηγική και ταχτική που έχει ακολουθήσει ο Δημοκρατικός Στρατός Ελλάδος, επιμένοντας πως αυτή ή στρατηγική και ταχτική ήταν όρθια, πως αυτοί δεν μπορούσαν να ένεργησαν διαφορετικά. Αυτός δείχνει πλατιά αυτό το ζήτημα. Επομένως ό καθένας μας έμεινε στις θέσεις του.

Έτσι μιλάει ό Νίκος Ζαχαριάδης. Ή όρθια του άνακεται όσο και ή δική μου, άν όχι περισσότερο.

Ο σύντροφος Στάλιν και οι άλλοι σύντροφοι συμβατικοί ήγουνται του άκουσαν κι αυτόν με προσοχή.

Υψότερα από τό Νίκο, ό σύντροφος Στάλιν ρώτησε τό Μήτρο Παρτουλιώδη:

- Έσείς έχετε να εκφράσετε καμιά σκέψη γύρω από αυτό που είπαν οι σύντροφοι Ένβερ Χότζια και Νίκος Ζαχαριάδης;

- Δεν έχω τίποτε άλλο να πώ έχτός από αυτό που έκθεσε ό σύντροφος Νίκος - άπάντηση ό Παρτουλιώδης και πρόσθεσε πως αυτοί περιμέναν τή κρίση των ζητημάτων έκ μέρους των σοβιετικών συντρόφων και του Μπολσεβίκικου Κόμματος.

Τότε πήρε τό λόγο ό σύντροφος Στάλιν. Ή άκούει μιλάει πολύ ήρεμα, άκουσε τους άκουσε πάντα όταν άκουσε συντηρηθεί μιλάει. Μίλησε άπλά ρητα και πεντακάθαρα. Αυτός όμιλούσε πως ό άγωνας του Ελληνικού λαού ήταν ήρωικός άγωνας, κατά τή διαδρομή του όποίου έγιναν ήρωισμοί, αλλά διαπρόχρηταν και λάθη.

- Όσον άφορά τή Βαλκεία, οι Άλβανοί έχουν δικιο - τόνισε ό Στάλιν και άφαι άδειαντε αυτός τό πρόβλημα, πρόσθεσε: - Έσείς, Έλληνες σύντροφοι, πρέπει να κατανοήσετε πως ή συμφωνία τής Βαρκεζίας ήταν μεγάλο λάθος. Έσείς δεν έχετε να τίν άπογράψετε και να κατόρθοιτε τό όραμα, έπειδή αυτή ζημίωσε πολύ τόν άγωνας του Ελληνικού λαού.

Όσον άφορά τίν έκτίμηση τής στρατηγικής και τής ταχτικής σας που ακολουθήσατε στο δημοκρατικό άγωνα του Ελληνικού λαού, παρ' όλο που αυτός ήταν ήρωικός, νομίζω πως οι σύντροφοι Άλβανοί έχουν ξανά δικιο. Έσείς έχετε να διαλέγεται παρτιζάνικο πόλεμο, έπειτα από τίς φάσεις αυτό του άγωνα να κερνούσατε σε μετωπικό άγωνα.

Έγώ επέκρινα τό σύντροφο Ένβερ Χότζια, στον όποίο έβα πως στη συμφωνία του συντρόφου δεν πρέπει να τού δίνας κλιματώεις, αλλά άπ' όσα άκούσαμε εδώ προκίπται πως οι Άλβανοί κρ-

Σταλιν
3/19/22

~~96~~ 96

κρατικού Στρατού Ελλάδας. Τόσο για μεις, τούς Άλβανούς, όσο και για τόν ελληνικό λαό, ό θύγιος ένάντια στους χιτλερικούς και τους ιταλούς φασίστες ήταν άπλευθερωτικός άγώνας, από τόν όποιο εξαρτιόταν ή τύχη τών λαών μας. Αλλά τόν θύγιον έμεις έπρεπε να τόν στηρίξουμε και τόν στηρίξουμε στον ήρωικό θύγιον τού Κοκκινου Στρατού τής Σοβιετικής Ένωσης. Έμεις ό Άλβανοί, εθός έξ άρχής εμάστε πεπεισμένοι πως θα βρωμάμε νικήτεις, επειδή ό λαός μας είχε έρωτηθεί όλος σε ένα μεγάλο άπλευθερωτικό άγώνα, στον όποιο είχε και στο πλευρό του και ή μεγάλη Σοβιετική Ένωση που θα συντρίψει τόν γερμανικό ναζισμό.

Τό Κόμμα μας όποστήριξε ή σοβιετο-αγγλο-αμερικάνικη συμμορία, επειδή ή θέλησος μέχρι τέλους σάν ένα άνθρωπιστικό συνασπισμό για ή συντριβή τών γερμανών ναζιστών. Ταυτόχρονα όμως έμεις ποτέ δέν δημιουργήσαμε απάσπες πός ό άγγλο-αμερικάνοι ιμπεριαλιστές θα ήταν πιστοί φίλοι και σύμμαχοι τού άλβανικού λαού. Αντίθετα, εθός έξ άρχής, όποστηρίζοντας ή συμμορία στή γενικότητα, έμεις κάμαμε ή ρέση διάκριση άνάμεσα στή Σοβιετική Ένωση και τούς άγγλο-αμερικάνους. Μέ αυτό θέλω να πώ πός τό Κόμμα μας, ό Στρατός μας, τό Γενικό Έπιτελείο Στρατού μας όχι μόνο δέν όπόστήριξαν κομμά φορά στήν όπαγόρευση τών Άγγλων καί τού Συμμαχικού Άρμητίου τής Μεσογείου, αλλά και κυνά συμβουλή πού έπικράτησε να κάνουν στόι, τό παίριμα μέ πολύ μεγάλη περίσκεψη. Από τούς Άγγλους έμεις ζητούσαμε όπλα, αλλά βλέπαμε πως στόι μεις έργαζον πολύ λίγα. Έμεις, όπως γνωρίζετε διεξάγαμε πατριζάνικο πόλεμο, από τόν όποιο άργότερα περάσαμε σε μεγάλες μονάδες, μέχρι ή δημιουργία τού τυχτικού Έθνικοαπελευθερωτικού Στρατού.

Ό ελληνικός λαός κόλλησος στίς δίες μέ έμεις συνθήκες. Από τούς έρωτήθηκε ένάντια στούς ιταλούς φασίστες έπιρροές, τούς έβυλε μπροστά, τούς συνέτριψε, μήηει και στήν Άλβανία. Παρόλο που τότε δέν είχε ίδρυθεί τό Κομμουνιστικό μας Κόμμα, μολταπά οι κομμουνιστές και ό λαός μας βοήθησαν τούς Έλληνες στον άγώνα που διεξήγαυ ένάντια στή φασιστική Ίταλία, άνεξάρτητα πού ήμουνταν και οι ίδιοι καταχτημένοι. Μέ τήν έπίθεση όμως τού χιτλερικού στρατού στον πόλεμο ένάντια στήν Ελλάδα, ό μοναρχικός ελληνικός στρατός άνυπόστηκε να όποστηθεί στο έσωρός του, στόις τοκίστηκε. Υπόταμο γεννήθηκαν ή άντίσταση και ό Έθνικοαπελευθερωτικός Άγώνας τού ελληνικού λαού, καθοδηρού-

797

-139-

117

τησαν ποσότη στάση έναντι των απόψεων και των ενεργειών σας. Οι καταστάσεις που δημιουργήθηκαν και οι συνθήκες της 'Αλβανίας ήταν τέτοιες που δεν μπορούσατε να παραμείνετε σ' αυτή τη χώρα, έπειδή έτσι μπορούσε να διακινδυνεύει ή ανεξαρτησία της Λαϊκής Δημοκρατίας της 'Αλβανίας.

Εμείς δεχθήκαμε το στίγμα σας όπως όλοι οι Έλληνες δημοκράτες πρόσφυγες να περάσουν οι άλλες χώρες και τώρα πιά όλοι τους έχουν αποσυρθεί. Κοιτείτε άλλο, όπως τα όπλα, τα πολεμοφόδια κ.λπ., που οι Άλβανοί σύντροφοι πήραν από τους Έλληνες δημοκράτες στρατιώτες που πέρασαν τα σύνορα και μπήκαν στην 'Αλβανία, άνηκουν στην 'Αλβανία, τόνισε ο Στάλιν. Γι' αυτό τα όπλα έπρεπε να μείνουν στην 'Αλβανία, ~~επειδή~~ έπειδή αυτή η χώρα, δεχόμενη τους Έλληνες δημοκράτες στρατιώτες, παρ' όλο που τους φρόνιζε πάλι διακινδυνεύει την ανεξαρτησία της.

Όταν φερόν την άποψή σας, συμφωνώ με την όποια « αν έρχομαι από 1946, πώς θα πρόδωκε ο Τίτο, δεν θα είχαμε άρχισον τον άγωνα ενάντια στους μοναρχοφασίστες », αυτή είναι έσφαλμένη, τόνισε ο Στάλιν, επειδή γιά την λευτεριά του λαού πρέπει να αγωνιστεί και όταν είναι επικινδυνότερος. Μολατούνα πρέπει να γνωρίζετε πως ~~επειδή~~ δεν ήσασταν σί κατάσταση επικινδυνότερη, επειδή στα πλαίσια σας από βορά είχατε την 'Αλβανία και την Βουλγαρία προς άποστήριξη του δικαίου άγωνα σας ήταν όλοι. ~~Επειδή έτσι πεισιμαχώς~~, κατέληξε ο σύντροφος Στάλιν και πρόσθεσε:

- Τι λέτε, λοιτά, σύντροφοι Άλβανοί Κότσια και Σαχού;
- Δεχόμαστε όλες τις άποψεις σας - άπαντήσαμε έμεις.
- Έσείς, Έλληνες σύντροφοι, Ζαχαριάδη και Παρτουλίδη, τι λέτε;

Ο σύντροφος Νίκος είπε:

* Έσείς ~~μεις~~ βοηθήσατε πολύ, τώρα καταλαβαίνουμε πώς δεν ενεργήσαμε σωστά και θα προσπαθήσουμε να διορθώσουμε τα λάθη μας - ~~και όλοι και όλοι~~.

- Πολύ καλά - είπε ο Στάλιν χαιρετισμόνως το λόγο. Τότε το θέμα θεωρείται ότι έληξε.

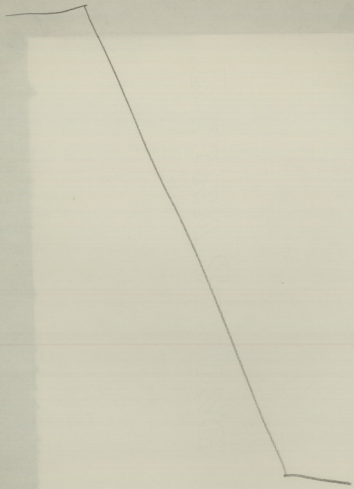
Τα στοιχεία που όλοι έτοιμαίσαμε να άρχειαριθμούμε, έπενήθησε ο Μολότοφ, λέγοντας σην Νικί Ζαχαριάδη:

- Έχειν νί ~~και~~ κάποι, σύντροφε Νικό. Η Κεντρική Επιτροπή του Κομμουνιστικού Κόμματος της Λαβιακής Ένωσης έστειλά παρά ένα γράμμα από ένα σύντροφό σας, στα όποιον γράμα σας, ~~αδ~~

Σταλιν
Παρτουλίδης

118

-140-

Το φιλμ σταμάτησε απότομα και στο πανί έμεινε μια μαύρη σκιά. Το παιδί σημαντικό, σκεφτόμουν, ειπαθήκε. Ο σύντροφος Νίκος Ζαχαριάδης με το μέτωπο ψηλά, με τα μάτια κορφωμένα προς την κάμερα που τον έπαιρνε γκρο-πλαν, λες κι ήθελε με το βλέμμα του να τρυφήσει τα μέλλον, είπε τα απλά και τίμια λόγια που έπρεπε να πει εκφοβίζοντας συνάμα την άποψη-θέση του Πολιτικού Γραφείου της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας:

"Δεν ενεργήσαμε σωστά. Έα προσπάθησουμε να διορθώσουμε τα λάθη μας."

Σε λίγο καιρό και όταν οι Έλληνες παρτιζάνοι (ορισμένοι ακολουθούμενοι από τις γυναίκες και τα παιδιά τους) θα έχουν διασκορπιστεί στις σοσιαλιστικές χώρες φτάνοντας ως τη μακρινή Τασκένδη, πρωτεύουσα του Αζερμπαϊτζάν, ο σύντροφος Ζαχαριάδης θα δηλώσει:

"Γιαρμένουμε με τ' όπλο παραπύδα". Δηλαδή έτοιμοι να ξαναρχίσουμε τη μάχη προχωρώντας χωρίς καθυστέρηση στην αναθεώρηση της ως τα τότε λαθεμένης πολιτικής.

Στο πλευρό μου ακούω το σύντροφο Στάλιν να επαναλαμβάνει τις τελευταίες λέξεις του:

"Το θέμα θεωρείται ότι έληξε..."

-Ποιό θέμα, σύντροφε, τον ρωτώ.

Όπως η μορφή του Στάλιν άρχισε να διαλύεται μέσα στο ημίφως. Κυττάζω γύρω μου. Η μεγάλη αίθουσα του Αγίου Γεωργίου στο Κρεμλίνο, άδεια. Κανερί:

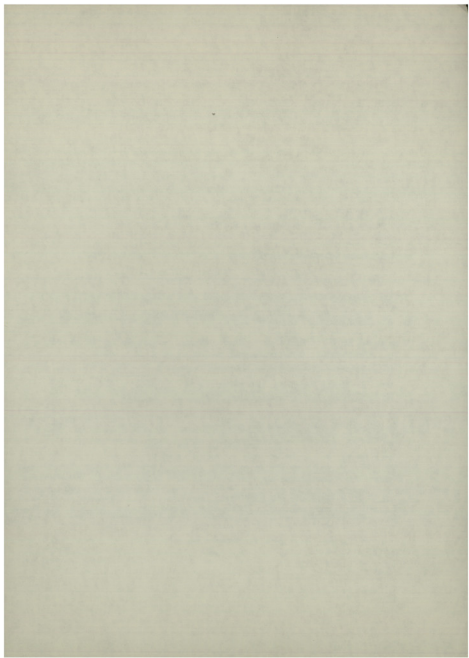
-Σύντροφε Στάλιν, Σύντροφε Στάλιν.

Από το βόλο της αίθουσας η φωνή του Στάλιν σβήνει καθώς μιλά:

-Τώρα μπορείς να γυρίσεις στο μετερίζι σου για να μεταφέρεις το ευχάριστο μήνυμα. Ο,τι έγινε-έγινε. Το παιδί σπουδαίο είναι ότι οι υπεύθυνοι γνωρίζουν γιατί δεν έγινε αυτό που έπρεπε να γίνει και όπως είδες με τα ίδια σου τα μάτια, είναι έτοιμοι να διορθώσουν τα λάθη τους, ώστε στο μέλλον να γίνει αυτό που πρέπει να γίνει. Θα κι αν δεν πρόκειται να γίνει αυτό που πρέπει να γίνει, πάντοτε θα υπάρχει η ελπίδα ότι κάποτε θα γίνει, εφάνει οι υπεύθυνοι ηγέτες να έχουν το θάρρος να αναγνωρίζουν, κάθε φορά, για ποιο λόγο δεν έγινε, ότι έπρεπε να γίνει και για ποιο λόγο τελικά θα γίνει αυτό που πρέπει να γίνει... Αυτό να πεις στους Έλληνες συντρόφους που σε λίγο θα συναντήσεις κάτω από την τιμημένη ελληνική γη. Χαίρε για πάντα, διακεκριμένε μας σύντροφε Πικη....

ΜΑΚΡΟΝΗΣΙ - ΣΥΝΒΕΧΕΙΑ...

Ο χοντρός με το μουστάκι, αλλά Στάλιν, ζοχαρισμένος από την κακή χώνεψη, μου δίνει μια με το γκλομπ στη βάση του κρανίου, που είδα ν' ανέβουν, χιλιάδες γλομπόκια, δλοι οι πολυελαίοι της αίθουσας του Αγίου Γεωργίου. Μόνο που η ζεστή σάλα του Κρεμλίνου, πήρε τη γνώριμη όψη της βακρόνησου. Μέσα στη ζέλη μου προσπάθησα να σκεφτώ, αν πραγματικά συνάντησα το Στάλιν και τέλος πάντων, αν όσα άκουσα και είπα, συνέβησαν αληθινά, ή ήταν ένα εφιαλτικό όνειρο. Ποιός ήταν ο Εμβέρ Χότζια, που τα λόγια του, λες και αποκριτογραφούσαν τους μύχιους φόβους δεκάδων συντρόφων, καθώς συζητούσαμε, ατέλειωτες μέρες και νύχτες, στα δεσμητήρια του μοναρχοφασισμού, προσπαθώντας να βρούμε τη ρίζα του κακού;

-Οα προχωρήσεις επιτέλους,ρε ποόστη,ή θέλεις να σε γδάρουμε χιτόπου; ούρλιαξε αγανακτισμένος ο επιλοχφας.

Ηταν σολογομιμικός δύσκολο να προχωρήσω με τα δεκανίκια πάνω σ'ένα τόσο ανήμπορο έδαφος. Βράχια,θάμνοι,λακούβες,κοτρώνες,δεν έβρισκα τρόπο να στηριχτώ. Από πάνω αρχίζουν να με κλωτσούν , να με χτυπούν με τα ρόπαλα και να με σπρώχνουν όλοι μαζί. Μονόχο ο αξιωματικός είχε προχωρήσει και είχε σταθεί εκατό μέτρα πιδ μακριά,δεχχονταν μας προφανώς,το σημεφο που έπρεπε να φτάσουμε. Σε μια στιγμή,όπως ήταν φυσικό,έχασα την ισορροπία μου και βρέθηκα φορούς-πλατύς ζαπλιμένος κατάχωμα. Αρχισαν τότε να με κλωτσούν κι οι τρεις μαζί. Τέλος κουράστηκαν.

-Σήκω, με διατάσσει ο επιλοχφας. Ανασηκώθηκα όπως μπορούσα και πρότεινα τα χέρια μου για να με βοηθήσουν να σταθώ στο μοναδικό μου ποόδρι.

Τότε λέει ο χοντρός με το μουστάκι:

-Και δεν τον σέρνοιμε να τελειώσουμε με αυτόν;

Ήπιόστων,από τις πλάτες, λέει ο επιλοχφας.

Με πιάνουν,όμως η θέση είναι θβολη γι αυτούς,γιατί μπερδεύονται. Κάνουν δυο-τρία βήματα και με παρατούν.

-Πιάστε τον απ'το ποόδρι, διατάσσει ο επιλοχφας.

Καθώς με ζεσέρνανε το κεφάλι μου χτυποός στους βράχους,οι χοντρός βήνουν με γδέρνανε,οι μυτερές πέτρες με πληγώνανε,νόμιζα ότι θα μου φύγει η ψυχή. Τέλος φτάσαμε μπροστά στα πόδια του αξιωματικού.

-Γδύστε τον, λέει αυτός.

Στο πι και φι μου βγάζουν το πανταλόνι. Ο χοντρός τραβά το βράμικο σββρακο,ενώ οι δυο άλλοι,βγάζουν το ποικάμιο ,τραβούν τα μανίκια και τη φανέλα. Νόμια όπως με γέννησε η μάνα μου. Δεν είχα δει τον ανοιγμένο λάκο παραόπλα μου.

-Ρίχτε τον μέσα...

Με πιάνουν από τα πόδια και την πλάτη και με πετούν σαν ένα τσευβάλι πατάτες. Μπορώ τσικ-στικη η μέση μου. Το χτυπημένο μου ποόδρι -καθώς έπεσα λίγο δεξιά- χτύπησε πάνω σε βράχο και μου κόπηκε η ανάσα από τον πόνο. Κύτταξα ψηλά και τους είδα σκιμμένους να με κυτάνε και οι τέσσερις. Τότε ο χοντρός πήδησε μέσα. Με ανασήκωσε και με τράβηξε ύσπου η πλάτη μου ακούμπησε στη μια πλευρά του λάκου. Ημουν μισοζαπλιμένος-μισοσηκωμένος. Τότε άρχισαν να ρίχνουν πάνω μου χώματα και πέτρες. Κάπου-κάπου ηγδούσαν με όλη τους τη δύναμη και πατούσαν το χώμα για να το συμπιέσουν. Χάβηκαν τα πόδια μου,το ποιλί,ή ^{Κοιλί} ~~ισορροπία~~ μου,το στήθος,τα χέρια. Το χώμα έφτασε ως το σαγόνι μου. Όσο ρίχνανε άλλο τόσο χροσηγδούσαν. Αρχισαν να κοιβαλούν μεγάλες πέτρες-βράχους. Πριν τις βάλουν,με διαταγή του αξιωματικού,βγθλανε και οι τρεις τα ποιλιά τους και κατούρισαν.

-Επιτρέψτε,κύριε Υπολοχαφέ; ρωτά ο χοντρός με το μουστάκι.

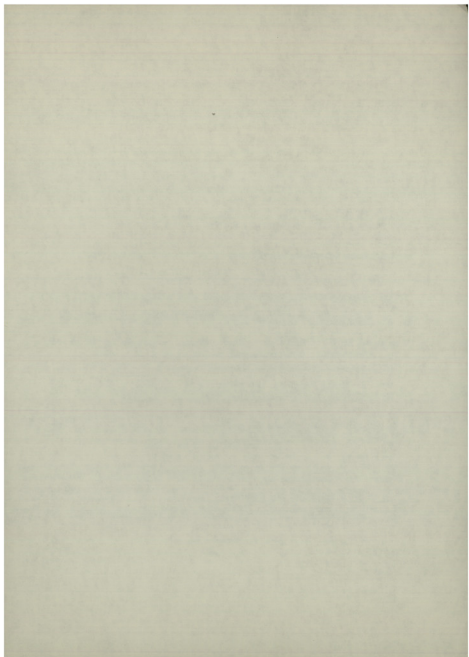
-Τί θέλεις;

-Έχω κόψιμο,κύριε υπολοχαφέ. Μπορώ να χέσω επιτόπου; θα του κάνει καλό.

-Χέσε; συμφωνεί ο αξιωματικός και γιφρίζει την πλάτη του' κι αυτός βάζει τον κώλο του μια πιθαμή πιδ μακριά από το στόμα μου. Βγθζει-βγθζει,βγθζει. Σφίγγω τα χεφλια μου να μη μπει στο στόμα μου το σκαπό. Οι άλλοι τον κοροιδεύουν και τον βρίζουν.

-Ας το δάβαλο,μαλάκα,του λέει ο επιλοχφας. Βρώμισες τον τόπο...Πάμε να φύγοιμε..

-Νοιπόν,μου λέει χροτιμέννα ο αξιωματικός. Να εύχεσαι ναβγουν τα καθαράια να σε φάνε, γιατί

Είστην, Σέλι Άνιουσα, Ξαντανός, Χοντρομαζικά!

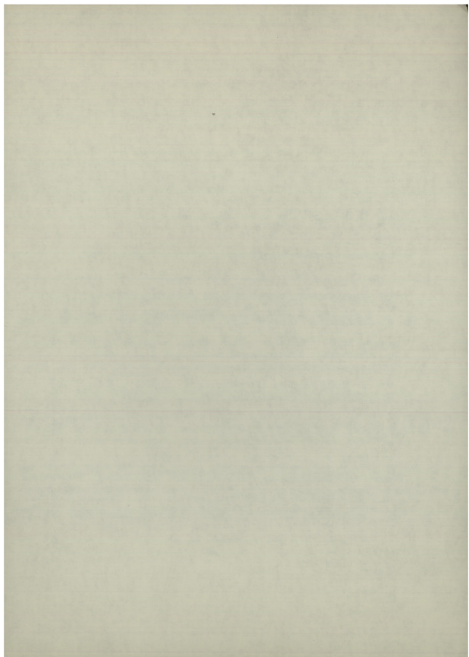
-Τί να τα κάνουμε τα ρούχα και τα δεκανίκια, κύριε υπολοχαφέ;

-Πάρτε τα μαζί σας. Και όπως είπαμε, στράφηκε προς τον επιλοχαφέ, να βάλει σκοπιές διακριτικώς, κατάλαβες, να μην αφήσουν να τον πλησιάσει ψυχή. Ισάμε να τα κακοκράσει... Υπόθε τον βδοίουμε επιτόπου...

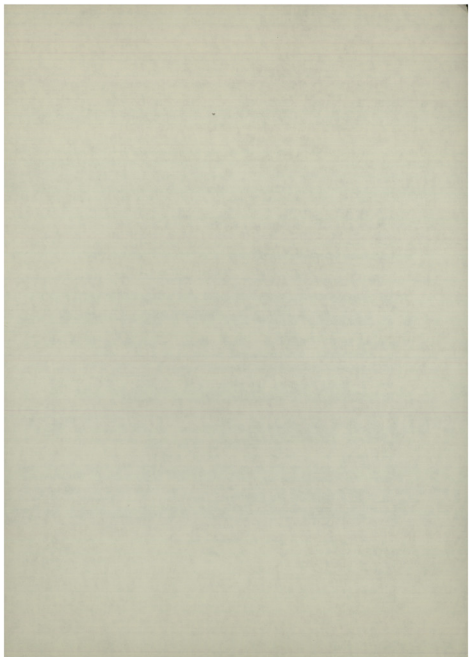
-Γείδ σου συντροφεϊκό: έβρε ο μβγκας.

-Αν πεινάσεις, φάε το σκατό μου.. Δώρο στο κόμμα!

Χα χα χα, οι άλλοι καθώς φεύγανε χρορουμενοι που τέλειωσε η δουλειά τους και πήνε για ύπνο. Είναι πρέρερο να βλέπεις τα πράγματα από το ύψος του εδάφους. Το σώμα μου τόνοιωθα σφηνωμένο. Ενώ το βάρος πάνω του λες κι αυγάταινε με τον καιρό. Δεν μπορούσα να κουνήσω ούτε το δαχτυλάκι του ποδιού μου. Είχα προλάβει να βάλω τα χέρια μου και να σκεπάζω τ'αχμινό μου. Πραγματικό σκουλήκι φοβισμένο, το πέος μου, τόνοιωθα να ζαρώνει μέσα στη δεξιά μου παλάμη. Το χύμα ήταν ακόμα ζεστό από τον ήλιο της μέρας. Πάνω, όπου υπήρχαν πέτρες και βράχια μπερδε, μούχανε κάνει ήδη πληγές που βόθαιναν, όσο καθότανε το βάρος επάνω μου. Ένοιωθα πως οι ογκόλιθοι βουλιόζενε πάνω στο κατοικημένο χύμα σιγά σιγά. Άνεπαθήτα. Ίσως να κάμανε ένα χιλιοστό κάθε δέκα λεπτά της ώρας, ένα τέταρτο. Μπροστά στα μάτια μου τα σκατά του χοντρού έχουν σχηματίσει το λδφο του λυκαβητού σε μικρογραφία. Με λίγη φαντασία θα δω τα πεύκα και τα μικρό μονασπία που τα περνούσαμε αγκαλιασμένοι με τη θωρτιά. Τη βρώμα τη συνθβζεις. Αραπου ν'αρχίσει και να σ'αρέσει. "Ο βρωμιάρης τη βρώμα του χαίρεται!" που λέει και ο Σαίξπρ. Τώρα η προσοχή μου άρχισε να πηγαίνει στους ήχους. Τ'αυτιά μου, λίγα εκατοστά πιδ φηλά απ'το χύμα, έπιαναν τους βορύβους της γης. Άες και είχα γίνει ερεπτό. Καθώς τα κύματα της θάλασσας χτυπούσαν στα βράχια, ο ήχος έπαυζε. Άλλος αυτός που πείε φηλά, στον αερα, κι άλλος αυτός που σέρνεται πάνω στο χύμα. Αυτός είναι ξερός και περιεργος. Η γη τελικά είναι μεγάλωμο. Άφενε αυτός ο ήχος που φτάνει στ'αυτιά μου, μιάζει με πατήματα αλδφου. Ο ήχος του γουέστερν. Όμας στην πραγματικότητα, είναι αρουραίοι, που τραβή η μυρούιδι του σκατού. Πράγματι, φτόσανε όλοι μαζί, ένα μικρό κοπάδι. Σταμάτησαν απέναντι μου. Φαίνεται πως η ανάσα μου τους ανησούχρε. Τα μάτια τους με ερεύνησαν λεπτομερειακά. Σιχαμένα ζώα. Γλοιώδη. Με κερνή τη μακριά λαδωμένη ουρά. Τα μουστέκια. Και, θεέ και Κύριε, τα μπερτά τους δόντια. Κυτταζόμαστε στα μάτια και κατάλαρα πως είμαί ένα ζώο ζωντανό. Ασυνηύσιτο. Δεν τόχαν συναντήσει ποτέ. Τί στο δίδωλο, θα σκέφτονταν με το μικροσκοπικό τους εγκέφαλο, τί πράγμα είναι αυτό που αναπνέει; Αναπνέει. Άρα ζει. Κι αν ριχτεί επάνω μας; Αν είναι γάτα; Ή άστυ σκύλος; Γάτα ή σκύλος μιας καινούριας ράτσας; Άς είμαστε προσεχτικοί, θα σκέφτηκαν οι αρουραίοι. Και πιδ πολύ ο χοντρούς που έμοιαζε "ηγέτης" πεπερομένος. Αυτός μάλιστα έκανε και δυβ βρωματάκια προς τα πίσω. Κυτταζήκανε μεταξύ τους, σα να ρωτούσε ο ένας τον άλλον. "Τί θα γίνει μ'αυτόν; Υπάρχει τάχα κίνδυνος;" Τη λύση την έδωσε ο πιδ μικρός (κι εδώ η νεολαία όπως πάντα πρωτοπάρη) που προχώρησε κι άρχισε να δοκιμάζει με πολύ άρεξη το σκατό. "Άχ, πώς είναι νόστιμο!" φάνηκε να λέει με τις κινήσεις του. Και συνέχισε να χώνει τη μύτη του στη μύτη του στη μύτη του. Κυτταζόπιναν. Μια βλέπανε το σκατό και μια την αφεντιά μου. Εως ότου, ο ηγέτης προχώρησε, τρόπος του λέγειν, γκάζι-φρένο, φρένο-γκάζι. Στο τέλος πήτησε λίγο πιδ πολύ γκάζι, πληρσσε, μβρσσε, με με κύταζε κι έχωσε κι αυτός. το ρύγχος του στα ευκολία του χοντρού που το μουστέκι. Άλλο που δεν ήθελαν οι οποδοί - θέλω να πω οι υπόλοιποι αρουραίοι. Ριχτήκαν όλοι μαζί στο μικρό λδφο. Τους άρεσε τόσο πολύ που σε λίγο με ζέχωσαν εντελώς. Σιγά σιγά ήρθαν κι απ'τη δική μου μεριά. Δηλαδή βόλανε τους κώλους τους μπροστά στο στόμα μου, οι ουρές τους πασαλιμένες

σκατά μου βρωμάζανε τη μούρη. Κάπου κάπου κλάνανε κι η πορόβή τους ήταν εντελώς ανθρώπινη. Σε άρωμα εννοώ. Άσχημο το αίσθημα να έχεις εκτεθειμένο το κεφάλι χωρίς να μπορείς να το προφυλάξεις. Να το σκεπάζεις με τα χέρια. Ή να το κουνήσεις. Ένα κεφάλι βιδωμένο στο χύμα, είναι οπωσδήποτε μια κατάσταση ποιά φύση. Όμως τη σκέψη μου, πέρα από τη σιωπή, την απασχολούσε ένα ερώτημα "Τί πρόκειται να κάνουν μετά οι αριστεροί;" Το βλέμμα του "ηγέτη" δεν μου άρεσε καθόλου. Άς και γνωρίζωσατε. Να υπήρξα κάποτε κι εγώ αριστερός και να μην το ξέρω; Όταν τελειώσαντο γεύμα, όπως είναι φυσικό, άρχισαν να γλύφουν τα πόδια τους, την κοιλιά, την ουσιά τους. Εδειχναν ανέμελοι κι ευχαριστημένοι. Μετά ένας αρσενικός βάλθηκε να μπάζει μια κυρία από πίσω. Αυτή έκανε τα γνωστά νάζια, σα νάτανε καμμιά βγαλτή μαθήτρια του γυμνασίου. Μετά αυτός πήδησε πάνω της, αυτή τσίριζε και τον δάγκωνε θυμωμένη. Δόξα τα θεά, σκεφτόμουν. Όλα πάνε καλά. Φάγανε, χορτάσανε, τώρα αρχίζουν τις καράλες. Το βασικό είναι να με ξεχάσουν. Όμως ο "ηγέτης" πήγαινε κι κριχότανε ανήσυχος. Κάπου-κάπου ρίχνει βιστιτικές ματιές. Θεέ μου, τί διαπεραστικό που είναι το βλέμμα του! Καλλίτερα να κίνω πως δεν τον βλέπω. Μπορεί να θυμάσαι.. Όμως τελικά δεν το απέφυγα. Για μια στιγμή οι ματιές μας διασταυρώθηκαν. Κατάλαβα ότι η σκέψη του δεν ήταν τυχαία. Ζήγριζε την κατάσταση σοβαρά. Η πορούσα μου, του είχε θέσει ένα δύσκολο πρόβλημα, που έπρεπε να λύσει. Σε όλη του τη ζωή δεν είχε συναντήσει ένα ζώο σαν το κεφάλι μου. Ένα ζώο ολοστρόγγυλο, χωρίς πόδια, με στάμα όπου υπήρχαν δύο σειρές πελώρια δόντια, μεγάλη μύτη, δύο μάτια όσο το κεφάλι του, αυτιά και τρίχες. Ποιά ήταν η σχέση του με τα σκατά που φάγανε μόλις πριν; Και γιατί δεν τα έφαγε το ίδιο; Και το πιά σπουδαίο; Γιατί δεν αντέδρασε; Πόνο κυττάζει. Παράτηρες. Παραμονεύει. Ακίνητο. Αινιγματικό. Κι αν έχει εκατοντάδες μικρά μικρά ποταράκια, όπως η σπανταποδορούσα, και ξαπνικά ορμίζει απάνω τους κι αρχίζει να κατασπαράζει τους ανυπερόπιστους αριστερούς; Η ευθύνη είναι πελώρια. Και πέφτει ολόκληρη στις πλάτες του. Γι αυτό πήγε λίγο πιο μακριά. Κρύφτηκε πίσω από ένα πουρνάρι κι έβαλε προσεχτικά τη μούρη του να παρατηρήσει ήσυχος κι απερίσπαστος το "ζώο" για να πάρει τις τελικές του αποφάσεις. Τον βλέπω λοιπόν τον "ηγέτη" μισοκρυμμένο πίσω από μια τούφα χοντρά φύλλα με μικρά αγγύλια στις άκρες να μου ρίχνει κλεφτές ματιές. Σκέφτηκα να βγάλω μια δυνατή φωνή να τους τρομάξω, όμως αυτό, ίσως θα έπρεπε να είναι, το έσχατο μέσο άμυνας. Τίποτε άλλο δε μπορούσα να κάνω. Αν πλησίαζε κανείς κοντά, μπορούσα να δαγκώσω την ουσιά του ή ένα του ποδάρι. Ακόμα-ακόμα, αν οι συνθήκες το επιτρέπουν, μπορεί να του κόψω, εν ανάγκη, με το στόμα όλο το κεφάλι. Απ' αυτή την άποψη βράβομαι σε υπερηχό. Όμως το πρόβλημα είναι ότι δεν μπορώ να κάνω τίποτα αν με χτυπήσουν από πίσω, στον τράχηλο ή στα πλάγια, στο λαιμό και κυρίως στ' αυτιά. Άσε που αν χυμίζουν πολλοί μαζί, έως ότου δαγκώσω τον ένα, ο άλλος μπορεί να μου φάει τη μύτη και στο τέλος πολλοί μαζί, θα μου φάνε σίγουρα τα μάτια. Αυτές οι σκέψεις με απασχολούν και καθώς ο άλλος με κυττάζει σκέφτομαι πως είναι καλλίτερα να μη με δει στα μάτια μήπως διαβάσει τη σκέψη μου. Δεν ξέρω, όμως το βλέμμα του, αν και φευγαλέο, έδειχνε σπάνια αντίληψη. Ήμουν βέβαιος ότι είχα να κάνω με ένα πραγματικό "ηγέτη", που συνειδητεί την πέτρα με την εξυπνάδα. Ξαπνικά σταμάτησε κάθε κίνηση. Ο αρσενικός είχε τελειώσει προ πολλού τη συνομιλία του με την ντροπαλή αριστερίσσο κι έγλυψε, όπως είναι φυσικό, το πουλί του. Οι υπόλοιποι έπαιζαν ανέμελα και λοιπά και λοιπά. Είπα λοιπόν ότι όλα αυτά σταμάτησαν. Οι αριστεροί ξανάγιναν σοβαροί. Ήρθε κοντά τους και ο "ηγέτης". Πούριξαν όλοι μαζί μια φευγαλέα ματιά και μετά σήκωσαν τα κεφάλια ψηλά μπιρζόνοντας τον αέρα. Ο "ηγέτης" πιά ψηλάς απ' όλους γράιζε το κεφάλι

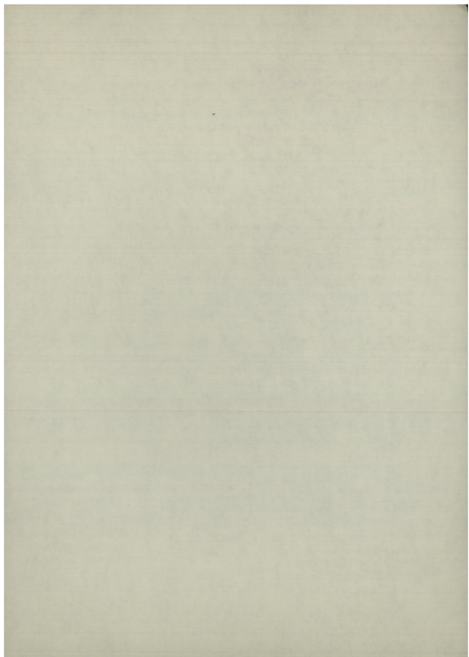
του γύρω γύρω και τέλος κάρφωσε το βλέμμα του στον ουρανό. Μήμον βέβαιος ότι μελετούσε με προσοχή τη θέση των αστερισμών. Μετά κάρφωσε το βλέμμα του πάνω απ' το κεφάλι μου στην κορυφογραμμή της Πακρονήσου προς την Ανατολή. Τα σημάδια φάνηκαν να τον έχουν πείσει. Σήμανε τη ώρα της επιστροφής. Χωρίς να με κοιτάξει έδωσε το σύνθημα, έτρεξε πρώτος, και όλοι οι άλλοι τον ακολούθησαν με κατεύθυνση προς το στρατόπεδο, όπου θα περνούσαν τη μέρα τους στις υπόγειες στόες που είχαν σκάψει, κάτω από τις σκηνές των φαντάρων.

Εγινε ησυχία. Ο σκοτεινός Λυκαβητός είχε εξαφανιστεί, γεγονός που μου έδινε τη δυνατότητα να διεικδύω το οπτικό του πεδίο. Ίσα με δυο μέτρα περίπου μπροστά μου, υπήρχε μόνο χώμα με πέτρες. Μετά άρχιζαν βόμνοι και βράχια που έκλειναν τη δία προς τη Βόλασσα. Στο βάθος-βάθος ήταν η Αττική. Αριστερά το Στρατόπεδο. Σήκωσα τα μάτια μου προς τον ουρανό. Ήταν ακόμα σκοτεινός.. Γεγονός που βοηθούσε να λάμπουν περισσότερα έντονα οι αστερισμοί και οι αστέρες.

Γιατί δεν είναι λαμπρότερος ο Γαλαξίας απ' τις νύχτες του Ιουλίου. Για μια στιγμή έλεχασα πού και πώς βρισκόμουν. Μια μέση άρχισε να συνεπαίρει τη ψυχή μου. Το Απειρο με καλούσε όπως πάντα. Ορατές στιγμές; Όσο το σώμα βάραινε κάτω από τον όγκο των βράχων και των χωμάτων, τόσο καθαρότερα ένοιωθα πως οι μπροσ, ο κύλος κι η μέση μου, ήταν καθισμένοι επάνω σ' ένα σκελετό. Όποτε είχαν ανοίξει ένα παλιό τάφο, σαν κι αυτούς που βρίσκονταν σ' όλη τη Πακρονήσο, όπου, όπως μου είχαν πει, ήταν θαμμένοι Τούρκοι στρατιώτες, αιχμάλωτοι από την εποχή του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου. Γύρω σ' ένα τέτοιο Τούρκο νεκρό ήμουν τώρα ξεπλωμένος. Ένοιωθα δόλο και πιδ καθαρά τους δυο μπροσ με τις αγκυλώσεις της λεκάνης και τις πλευρές. Το κρανίο θα ήταν λίγο πιδ πάνω. Έτσι που με ανασήκωσαν ελαφρά για να μου αφήσουν έξω το κεφάλι, εγχα επαφή μόνο με το μισό σκελετό. Απ' τη μέση και κάτω, ήμουν λαιπίν στο βασίλειο των νεκρών, όπως ακριβώς μου είχαν πει θα γίνει μέσα στους επιάτες μου. Τί μήνυμα να του πω; Και σε ποιά γλώσσα; Γέλασα κι όταν κατάλαβα τί κάνω βύμισμα με τον εαυτό μου, που βρήκε κι επί τοιες καταστάσεις, για να κάνει μόνος του αστεισμό. Όμως με τί μπορεί να απασχολήσει το μυαλό σου σ' αυτές τις στιγμές; Το χώμα που με σκέπαζε γινόταν τώρα υγρό. Σιγά σιγά, τα κερουαλιά των φαντάρων, άρχισαν να περιβράδχουν το δέρμα μου. Αθελά μου χούψωσα πιδ δυνατά τ' αρχίδια και το πέος μου, για τί δεν ήθελα να μολυνθούν από τα στοιχεία υγρή των βασανιστών μου.

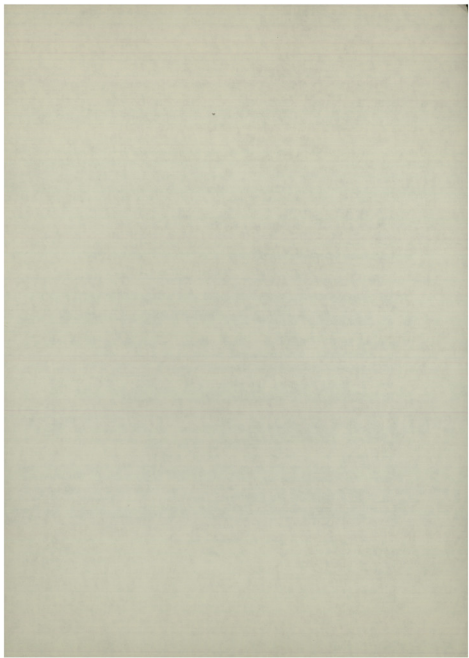
Καιρός να σκεφτούμε τί έγινε, γιατί έγινε και προπαντός, τί πρόκειται να γίνει, εγχα μέσα μου. Άες αυτά που μου φώναζε ψεύγοντας ο αξιωματικός να τα πιστεύει; Αλλά γιατί; Και γιατί έτσι; Δηλαδή γιατί να με σκοτώσουν και μ' αυτόν ειδικό τον τρόπο; Εδώ δε βασανίζονται χωρίς ένα συγκεκριμένο λόγο. Α.χ. για να σου αποσπάσουν δήλωση μετάνοιας -δήλωση αποκήρυξης του κομμουνισμού- και κυρίως για να σε σπάσουν και να σε προετοιμάσουν να πω να πολεμήσεις τους συντρόφους σου στα βουνά. Δε σκοτώνουν για να σκοτώθουν όπως κάνουν οι ναζί. Αν πάλι, για τον α ή β λόγο ήθελαν να με εξαφανίσουν, γιατί διέλεξαν αυτόν τον τρόπο; Μια σκέψη στα κρανίο με σιαστήρα και θάψιμο κανονικό. Με το κεφάλι μέσα. Άρα, κατέληξε, πρόκειται για μια εκφροβιστική ενέργεια. Σε λίγο θα ξαναγίρουν και θα με ρωτήσουν:

-Υπογράφεις τώρα ή θέλεις να μείνεις κι άλλο έως ότου λιώσεις;
 Έγχε... Έγχε; Αυτό το "έγχε", δηλαδή αυτό το "άλλο", φάχνα να βρω. Μήπως δηλαδή γυρεύουν τίποτα ακόμα πιδ βαρύ... Όμως σαν τί; Να γίνω βασανιστής; Ή να γίνω συνεργάτης; Δηλαδή χαφίς... Υπάρχει φυσικά πάντα από πάνω μου η δομική κλειά σπείθη; δηλαδή τί ζέρει ακριβώς η Ασφάλεια για τη δράση μου στην παρανομία. Γιατί, όλο και κάποιος θα μίληρε από τους τίσους

και τóσους που βασάνισαν για να μαρτυρήσουν. Ιδιαίτερα για όσους ανήκαν σε ομάδες αυτο-όμνων και επομένως πήραν ή επρόκειτο να πάρουν μέρος σε ένοπλες ενέργειες μέσα στην Αθήνα, οι ασφαλείες είχαν ιδιαίτερη ευαισθησία.. // Πήλικς επεεδή διοφίστωςαν ότι ο πατέρας μου εφε πολυ υψηλά "μέσα" στον κρατικό μηχανισμό, σκέφτηκαν ότι αν με δικάζανε κανενικά θα ζεφευσα το εκτελεστικό απόσπασμα και για αυτό αποφάσισαν να με "φάνε" στη ζούλα; Όμως και πάλι, στην περίπτωση αυτή γιατί ανακατέφανε ένα νεαρό αξιωματικό, ένα επιλοχία και δυο φαντάρους; Δεν είναι πρόσωπα "σοβαρά". Εμπιστοσύνης. Αύτιο-μεβατίριο μπορεί να μιλήσουν. Οπότε; Αυτές τις δουλιές τις κάνουν πάντα οι ασφαλείς. Και φυσικά, οι πολύ βαμμένοι αξιωματικοί του Άλφα δύο. Πήλικς ο νεαρός αξιωματικός είναι τέτοιος; Δεν αποκλείεται. Και οι άλλοι; Οι δυο φαντάροι πάντως μύριζαν από μακριά. Ήταν σπασμένοι πρώην εσφίτες-επονίτες. Όμως το σύνολο των φαντάρων της Πακρόνησου. Οπότε; Δεν έβρισκα άκρη...

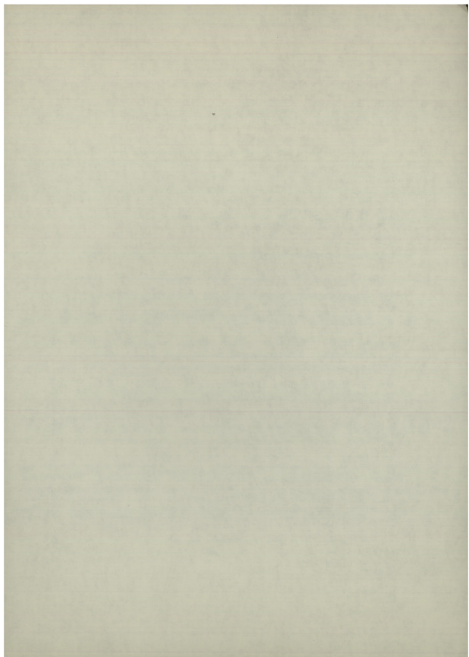
Ενοιωπα απότομα μεγάλη ζέση. Εφέα αποκοιμηθεί. Όταν άνοιξα τα μάτια μου ο ήλιος εφε ρίξει τις πρώτες του ακτίνες προβάλλοντας μια σταλιά πόνω από τους λώφους. Συγχρόνως ακούστηκαν σφηνίχτρες να σφηνίζον, πολλές μάζε, δαιμονισμένα. Κι αμέσως η γη γίνομε με βαθεές ήχους, σα τύπανα μακρινά. Ήταν οι φαντάροι που έπρεπε να σηκωθούν στο δευτερολέπτο, να τρέξουν με την ελπίδα ότι θα φτάσουν πρώτοι στα αποχωρητήρια. Πρωστά σε κάθε τρύπα σχηματίζονται πελώριες ουρές. Στο σημείο αυτό οι ήχοι στο χώμα χάθηκαν. Ένας-ένας γνρίζουν τρέχοντας στη σκηνή. Πρέπει σε πέντε λεπτά να τινάζει και μετά να στρώσει τις κουβέρτες, να ντυθεί, να παπουτσιάει και να κάτσει προσοχή μπροστά στη σκηνή. // Η κοστωδιά με τους αξιωματικούς και υπαξιωματικούς ελέγχει σχολαστικά. Αν είναι τέλεια τυλιγμένες οι κουβέρτες. Αν είναι άφογα ντυμένος ο φαντάρος. Σε κάθε παραλειψη ή τιμαρτα είναι μια μέρα ή περισσότερες στο τετράγωνο "σύρμα". Χωρίς ακιά και χωρίς νερό. Τα τύπανα και πάλι ηχούν. Είναι που οι φαντάροι τρέχουν στο καζάνι να πάρουν ένα ζουμί που το λένε κοροιδευτικά "τσάσι". Βουτούν όσο ψωμί τους έμεινε από την προηγούμενη μέρα. Το πρωινό ρόφημα διαρκεί άλλα πέντε λεπτά. Μετά, πάλι ποδοβολητά. Τρέχουν για να γδούθουν, να μείνουν μόνο με το σύρμα, για τη πρωινή γυμναστική που διαρκεί μια ώρα. Μετά πρέπει να ντυθούν ξανά, το όριο είναι πάντα πέντε λεπτά, να τρέξουν για στρατιωτικές ασκήσεις. // πόνω στο τελευταίο στάδιο του "αποχωματισμού" (όπως ονομάζεται η αντικομμουνιστική πύση εφεφάλου) οι ασκήσεις γίνονται με όπλα. Στις δέκα ακριβώς οι φαντάροι γνρίζουν, πάντοτε τρέχοντας, στις σκηνές τους. Κάθονται πάλι στις στρωμένες κατάμαχα στρατιωτικές κουβέρτες, βγάζουν μέσα από τα σακίδια μολύβια και χαρτιά και αρχίζουν να γράφουν. Ο κάθε φαντάρος έχει βιβλιάριο "Εθνικής Αγωγής" που κρατιέται στα γραφεία του Άλφα δύο. Εκεί ο υπεύθυνος αξιωματικός σημειώνει την πορεία του, στο προτσές του "αποχωματισμού". Μετά τη δόλωση αποκήρυξης του κομμουνισμού, που είναι το βασικό ξεκίνημα, τα υπόλοιπα στάδια είναι: Επιστολές στους κατοίκους της συνοικίας, της πόλης, του χωριού απ' όπου προέρχεται, όπου ο μακρονησιώτης αναφέρει στην προσωπική του ιστορία. Ονομάζομαι Τάδε. Κατοικώ στον τάδε όρδο. Έκανα αυτό κι αυτό στη ζωή μου. Ξαφνικά με τύλιξε η αρχή του κομμουνισμού. Έγινα προδότης της πατρίδας μου. Όμως σήμερα, εδώ στην κολιβάθρα του Σιλιάδω, τη Πακρόνησο, το νέο Παρβενύνα, ξαναβαπτίστηκα την Ελλάδα, το Βασιλιά, την Εθνικοφροσύνη. Ξανάγινε Έλληνας. Γι αυτό, αγαπητέ κύριε Κωνσταντίνε Παπαδόπουλε (φερ' εϊπεν) σας δηλώνω ότι αποκηρύσσω τον κομμουνισμό και σας υπόσχομαι να τον πολεμήσω με το όλο στο χέρι. // Όταν οι διευθύνσεις των συμπολιτών του κρατουμένου εξαντληθούν τότε το Άλφα δύο προμηθεύει το φαντάρο με σελέφες από τηλεφωνικούς καταλόγους. Σ' αυτήν την περίπτωση η επιστολή αρχί-

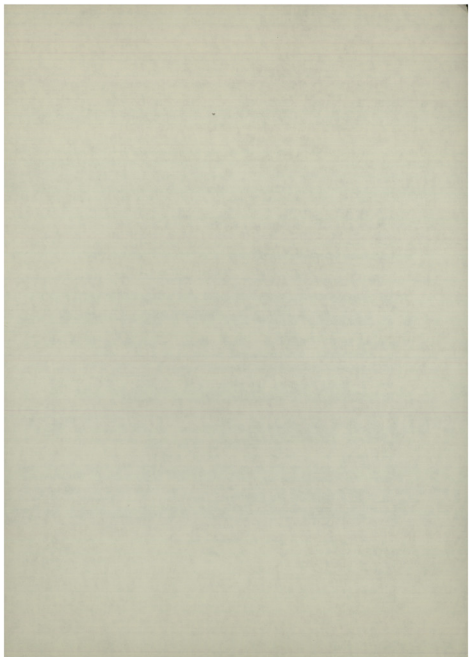
ζει ως εξής: "Αξιότιμε κύριε Τάδε, δε με γνωρίζετε. Το όνομα μου είναι Τάδε. Κάβομαι εκεφ. Είμαι εκεφ, υπόσχομαι αυτό..." Ο αξιωματικός του Άλφα δύο σημειώνει καθημερινά στη στήλη "επιστολάς": 2,3,4,10. Σύνολο 100,200,300 κλπ. // Μετά τις επιστολές είναι οι ομιλίες με αντι κομμουνιστικό περιεχόμενο που γίνονται στην κεντρική πλατεία του στρατοπέδου από τις 11 έως τις 12 το πρωί. Εκεί ο κάθε φαντάρος, αφού πει τα στοιχεία του, διαβάζει μπροστά σε όλο το τάγμα την ομιλία του. Μετά την παραδίνει στο Άλφα δύο που σημειώνει στη στήλη "ομιλίας" κάθε τόσο τον αριθμό. // Το προτελευταίο στάδιο, πριν του δώσουνε όπλα, είναι η συμμετοχή του στα προγράμματα και στο ομαδικό ξύλο, που πέφτει πάνω στους αμετανόητους ή τους νεοφερμένους. Τις επιδόσεις τις παρακολουθεί για κάθε φαντάρο συγκεκριμένος αλαφίτης που σημειώνει στη στήλη "ξύλοσαρμός" τον αριθμό των συμμετοχών και την ποιότητα της επίδοσης, π.χ. Ημερομηνία 26.III.68. "Εχτύπησε σκληρά 13 Εσμοβούλγαρους κομμουνιστάς". Με βάση αυτό το βιβλιόριο, τους αριθμούς και τους χαρακτηρισμούς, ο φαντάρος μένει στάσιμος είτε προχωρεί στο τελικό στάδιο, δηλαδή την άσκηση με όπλα, με σκοπό να σταλεί στις ειδικές "μονάδες Πακρονήσου" που παίζουν μέρος στις μάχες.

Ετσι, στις 10 έως 11 το πρωί οι φαντάροι γράφουν, γράφουν σαν τρελλοί. Επιστολές και ομιλίες. Όλοι βέλουν να τελειώσουν με το άγχος που πλακώνει το στήθος τους. Με φόγουν με κάθε βιασά. Έτσι κι αν πρόκειται να διακινδυνεύουν ^{άμεση} τη ζωή τους στο μέτωπο... Ηερικολ σκέφτονται και αι θέλουν πραγματικά να περάσουν απ' την άλλη πλευρά. Στην πράξη ελάχιστοι το πραγματοποιήσαν. Είτε γιατί δεν μπόρεσαν, είτε γιατί φοβήθηκαν, είτε γιατί στο μεταξύ άλλαξαν γνώμη.

Στις 11 παρά πέντε βγαίνουν τρέχοντας απ' τις σκηνές για να πάρουν θέση στη μεγάλη πλατεία. Ένας ένας ανεβαίνουν στο βήμα. Έως το μεσημέρι βόχουν περάσει είκοσι ως τριάντα ομιλητές. Γιατί διαβάσουν γρήγορα και δυνατά. Όταν υπάρχουν φράσεις κλειδί όπως "πίστεψτε με, δόξαποτα μου"-είναι ο τύπος της επιστολής προς τον παπά της ενορίας που έχει συντάξει το ίδιο το Άλφα δύο- τότε και οι πέντε χιλιάδες στρατιώτες ^{στη γύλη} σπυρνούν συγχρόνως, έτσι για πλάκα. Όμως το αποτέλεσμα είναι συγκλονιστικό. // Μετά, τρέχοντας, μπαίνουν στην ουρά για αυστία. Λούπινα. Μεσημέρι-βρόδυ και πάντα λούπινα. Τρώνε γρήγορα καθισμένοι όπου βρουν. Πλύσιμο της καρδιάς με θαλασσινό νερό. Πέντε λεπτά στη σκηνή, πριν τρέξουν στους σχηματισμούς για ασκήσεις, που διαρκούν δύο ώρες. Μετά άλλα πέντε λεπτά στη σκηνή, για να βάλουν τα ρούχα της αγγαρείας. Καθάρισμα αποχωρητηρίων, στρατοπέδου, κουβάλιμα πέτρας, χτίσιμο. Στις έξι το απόγευμα γρήγορα πλύσιμο και ντύσιμο. Περπάτος στο στρατόπεδο ως τις 8 για το βραδινό φαγητό. Αμέδως μετά συγκέντρωση μπροστά στις σκηνές πριν το σιμπητήριο. Μετά, ταπειωθείς ως το άλλο πρωί. // Σε σκηνές για 10 στριμάχνονται 30. Δέκα πέντε από κάθε πλευρά. Γι αυτό είναι γυρισμένοι όλοι στο ίδιο πλευρό. Μια νύχτα το δεξί, μια νύχτα τ' αριστερά. Κολημένοι σφιχτά, ο ένας με τον άλλο, σα σαρδέλες στο κουτί. Κοιμούνται βαρείς, χωρίς όνειρα. Οι ονειρώξεις τους, λόγω και της επαφής του ενός με τον άλλον, έχουν σα βήμα την τελευταία γυναίκα που είδαν, κάθε φορά, στο νησί. Πότε μια δημοσιογράφος, πότε μια ηθοποιός, όπως λ.χ. η Βαρίκα Κοταπούλη, που αν και ηλικιωμένη, ενέπνευσε για καιρό τα όνειρα των στρατιωτών. // Όμως η βεντέτα, η σταρ των ονειρώξεων, υπήρξε αδιαμφισβήτητη η βασίλισσα Φρειδερίκη, που επισκέφθηκε το τάγμα στις 25 Μαρτίου. Ημέρα εννιάκις γιορτής. Μια μέρα δηλαδή πριν την μεταφορά μας απ' το Τέταρτο Τάγμα και το μερτήριο. Οι φαντάροι παρατεταγμένοι δεξιά-αριστερά από την οσοβάρα ως το Διοικητήριο είχαν εντολή να ζητοκραυγάζουν συνεχώς υπέρ των βασιλέων, όμως παρ' όλες τις συνθήκες, δεν έδειχναν τον αμυδρότα ενθουσιασμό. Δυό αλαφίτες έσπευσαν να σηκώσουν τη βασίλισσα που καθόνταν σε μια

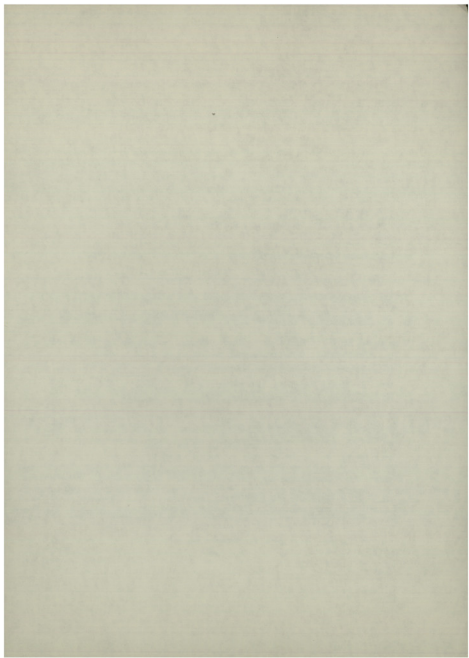

ζέλινη καρτέλα ως τους ώμους τους. Κι αυτά μόνο και μόνο για να της πίνουν τα μεούτια. Ήταν ώρα για γυναίκα. Σε μια στιγμή ψύχξε δυνατά και το φουστάνι της σηκώθηκε ψηλά. Οι φαντάροι είδαν έκπληκτοι την κυλότητα της βασίλισσας και μέβυσαν από την πρωτοφανή ομορφιά του θεάματος. Άρχισαν να ουρλιάζουν ωστερικά "Ζήτω η βασίλισσα μας! Ζήτω η φρειδερίκη!" και από τότε και οι πέντε χιλιάδες του πρώτου τάγματος την έβλεπαν μονίμως στις ονειρώξεις του. Σε όλες τις σκηνές και σε όλες τις ώρες, ο ένας μετά τον άλλο, τη στιγμή της εκπερμάτωσης, φώναζαν μέσα στον ύπνο τους το όνομα της φρειδερίκης, της αγαπημένης των ανδρών των φαντάρων του Α' Τάγματος. Τα μεσάνυχτα ακριβώς η συμπαγή μάζα των καλημέμων μεταξύ τους στρατιωτών ιδών, κυμάτιζε σα νύχτε δεσφτε ηλεκτρική εκκένωση. Οι φαντάροι το ένοιωθαν, όμως σπανίως έπινοσαν. Ήσαν οι θρούραφοι που έβγαιναν από τις φωλιές τους (που όπως είπαμε, τις είχαν σκάψει, άγνωστο για ποιούς λόγους, κάτω από τις σκηνές) για να επισκεφθούν τις αποθήκες και τα μαγειρεία. Μερικοί έδωσαν οι γνωστοί μου, διακινούνεισαν εξερευνησεις μακριά από το στρατόπεδο. Όμως όλοι μαζί, όπως έφυγαν, θα συναντηθούν, για να ξαναμπούν στις τέσσερις το πρωί ακριβώς. Και πάλι η μάζα των φαντάρων θα κυματίσει σπαστικά. Με τον καρπό η εφόδος-έξοδος των θρούραφων, έγινε για όλους βουήνα. Μερικοί μέλιστα μέσα στον ύπνο τους περίμεναν, ασυνείδητως, τη στιγμή των σπασμών, σποθε λόγω της υποκρωτικής τριβής του ενός με τον άλλον, μεγάλωναν οι πιθανότητες και δυνατήτες των ονειρώξεων. Έλεγα λοιπόν, ότι μαζί με το αιφνίδιο φως, άκουσα τα τύμπανα του ποδοβολητών των φαντάρων, καθώς έτρεχαν από τις σκηνές στα αποχωρητήρια και από τα αποχωρητήρια στις σκηνές. Μετά ζανήγινε ησυχία. Ακούστηκαν ζανά οι συμφιχτρες που τις ακολούθησε ένα καινούριο πολύ ισχυρότερο ποδοβολητό. Ήταν γιατί το πρόγραμμα της ημέρας είχε αλλάξει και όλο το Τάγμα, με πληρή εξάρτηση ο καθένας, έπρεπε να συγκεντρωθεί στη μεγάλη πλατεία. Εκεί ο ίδιος ο διοικητής βασιλόπουλος τους ανήγγειλε, ότι είχαν ξεκινήσει ήδη από το Τέταρτο Τάγμα οχτακόσιοι ασυμβούλαροι κομμουνιστές και ότι η ώρα αφίξεως προβλέπεται να είναι η δεκάτη πρωινή. Η συνήθης υποδοχή θα τους γίνει στη χαρδώρα. Πρόκειται για ιδιόρρους περιπτώσεις σκαπών κομμουνιστών, ετόνισε, με πολλές φυλακσεις, εξορφες και φυσικά, πολλαπλά εγκλήματα ο καθένας στην πλάτη του. Έως τώρα έδειξαν ότι είναι αμετανόητοι. Όμως "ήγκικεν η ώρα της δοκιμασίας". Σε λίγο θα διαπιστώσουν ότι "εμείς, στο Α' Τάγμα δεν αστειευόμεθα. Απαιτού, πρόσθεσε, μέσα σε δύο ώρες το πολύ να έχουν υπογράψει όλοι. Γι αυτό χτυπάτε σκληρά. Δεν έχει σημασία αν σασκατευτούν μετανόητοι. Η πατρίς δεν έχει ανάγκη "τοιούτων καθαρμάτων". Καλλίτερα για να καθορίσει ο τόπος. Λόγω του μεγάλου όγκου της αποστολής "σπαιτού μεγάλο αριθμό εβελοντών εις πα συνεργετα ζυλοδορτικής". Έδωσα δε εντολή ότι το σημερινό ζύλο θα θεωρηθεί και θα καταχωρηθεί εις τα βιβλιάρια σας εις διπλούν...". "έφυγαν αρκετές εκατοντάδες μπροστά από την πορτάλα και αμέσως τους οδήγησαν πίσω από το διοικητήριο, στις σκηνές των αφαμιτών, που από πολύ πρωί άρχισαν να πίνουν οινοπνευματώδη ποτά και χασσι, ούτως ώστε εβελοντες σε τέτοιο βαθμό πατριωτικής εξάρσεως που υποδεχτηκαν τους εβελοντές της ζυλοδορτικής με χαρούμενα επιφωνήματα και εθνικά εμβατήρια. Εκεί εφοδίστηκαν όλοι με χοντρά γκλομπς και κυρίως τεράστια μπασπού, με τα οποία μπορούσες να χτυπήσεις, παίρνοντας φόρα, μέσα στην μάζα των κρατούμενων, σημοδεύοντας τη μέση, δηλαδή τη ρίζα της σπονδυλικής στήλης. Κι όποιον πάρει ο χάρος... Αυτό τους απάλασε από την άμεση επαφή με τον κρατούμενο. Ο οποιος, ζέχωνα απ' το γεγονός ότι μπορεί να ήταν γνωστός, δεν αποκλειόταν καθόλου, να είναι ο ίδιος ο αδερφός σου ή ο πατέρας σου...

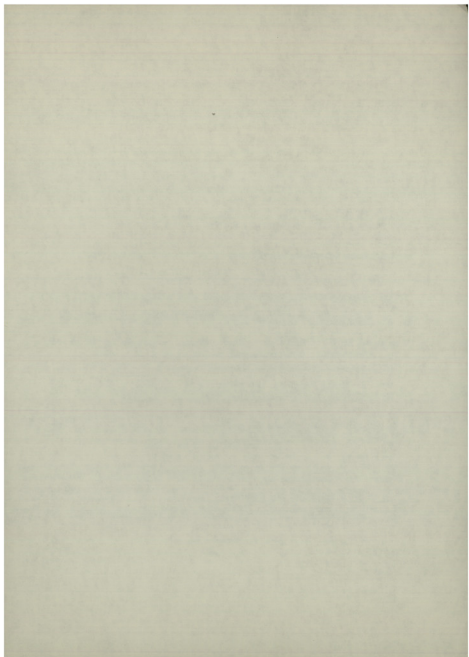
Όλας αυτές οι μετακινήσεις καταγράφηκαν στη γη, η οποία τις μετέτρεψε σε ακριβή ηχητικά κύματα, που έφταναν ως τ' αυτιά μου, κι ενώ παρακολουθούσα αυτούς τους ήχους, που έφταναν από το στρατόπεδο, ζαφρικά από την αντίθετη πλευρά του δευτέρου Τάγματος, άρχισα, στην αρχή διακριτικά αλλά όλο και πιο δυνατά, να φτάνει ένας νέου τύπου ήχος. Ένα τρέμολο, στα κοίμα, στα κοντραμπάσο και τα τσέλα. Στις πιο βαθιές τους νότες. Ήσαν οι οχτακάσιοι κρατούμενοι, που όπως κι εμεάς πριν λίγους μήνες, είχαν ξεκινήσει από το Τέρμπο Τάγμα, φορτωμένοι τα λιγοστά τους προσωπικά είδη. Αυτή τη διαδρομή θα την κάνουν τελικά ως είκοσι χιλιάδες κρατούμενοι. Για να καταλήξουν πάντοτε στην χαράδρα. Ανάμεσα τους πρόσωπα γνωστά σε όλο τον ελληνικό λαό, όπως ο Ηλίας Ηλιού, ηγέτης της ΕΔΑ, ο ποιητής Γιδάνης Ρίτσας, ο συγγραφέας Μενέλαος Λουντέμης και ο ηθοποιός Πάνος Κατρίκης... // Όμως πριν ασχοληθώ με τους ήχους -ή μάλλον παράλληλα με τους ήχους της γης- η προσχή μου είχε αποσπασθεί και από άλλα συννοσητικά γεγονότα. Πάνω στα υπολείμματα των σκατών του χοντρού με το μουστάκι, είχαν καθίσει εκατοντάδες μύγες. Μύγες μικροσκοπικές. Μύγες μεσαίου μεγέθους. Μύγες χοντρές-κοκκινωπές-παρβώσιες μ' αυτές που ονομάζουν αλογόμυγες. Άλλες είχαν προφτάσει να καθίσουν επάνω στα σκατά, τα οποία έτρωγαν με βουλιμία. Άλλες πετούσαν ένα γύρω, προκαλώντας ένα αυξανομειωνόμενο βουητό, προσπαθώντας να βρουν μια θέση επάνω στη γλειώδη επιφάνεια, που με το φως του ήλιου, παρτήρησα, ότι είχε ένα πολύ ανοιχτό καφέ χρώμα, με κοκκινωπώδεις αποχρώσεις // Παρτήρησα επίσης ότι μαζί με τα ευκοιλία, που ήταν καταφανώς υδαρή, υπήρχαν υπολείμματα από τις φλούδες των λούπινων ή των φασολιών. Για μια στιγμή σχημάτινα τη γνώμη, ότι τελικά ο τρώας, είχε φάει φακές. Δεν ήμουν όμως απολύτως βέβαιος. Γιατί και τα δυο στερεά υπολείμματα -λούπινα ή φακές- είχαν γενικώς σκοτεινό χρώμα. Πράγμα που τα έφερνε σε αντίθεση με τη ανοιχτή απόχρωση των ευκοιλίων. Οι μύγες πάντως προτιμούσαν αυτά τα τελευταία. Τους άρεσε να πλαστοιργάζουν με τα μικροσκοπικά τους πόδια μέσα στην υγρή μάζα. Ήταν οπωσδήποτε πολύ παρακινδυνευμέ με από την πλευρά τους, γιατί μπορούσε να βραχούν με τα υγρά τα φτερά τους και να μην μπορούν να πετάξουν. Όμως, όπως αποδείχτηκε μέσα στην πράξη, οι μύγες της Πακρονήσου, όλων των μεγεθών, είχαν μια σπάνια εξοικείωση με τα σκατά. Αυτό ήταν το πρώτο σημαντικό συμπέρασμα που έβγαλα από τις παρατηρήσεις μου. Δεδομένου μάλιστα ότι όλη αυτή η δραστηριότητα, εμπυλιούνταν μόλις δέκα εκατοστά από τα μάτια μου.

Μεθ' τις μύγες άρχισαν να καταφθάνουν οι μέλισσες. Ήσαν μικροσκοπικές, σχεδόν μαύρες, με τις χρυσές ραβδώσεις τόσο αλλοιωμένες, που η συνήθης χρυσή απόχρωση που διακρίνει κάθε πραγματική μέλισσα, είχε μεταβληθεί σ' ένα χρώμα καφέ. Της οικουιάς. Σκέφτηκα ότι ο θεός που έφτιαξε τα πάντα με σοφία, δεν μπορούσε παρά σ' ένα νησί κρατογιμένον, δηλαδή πολιτών δευτέρως κατηγορίας να τοποθετήσει μέλισσες δυτέρας κατηγορίας. Αυτές, βασικά, γύριζαν πάνω από την κακική ή βλάστηση που ήταν γύρω από το λάκκο. Όμως ζαλισμένες από τη συννοσητική μουρουσιά αυτών των εκπληκτικά αλλοιωμένων σκατών (ο αθεόφοβος, δεν είχε κοιλιά αλλά βόθρα) άρχισαν κι αυτές να πετούν· ομαδικά πάνω και πλάι στις μύγες, έως ότου η πρώτη άρση με δόνηση για να καταλάβει με το σπασί της τη θέση που της άρμοζε πάνω στα σκατά. Οπότε, βρήκε γρήγορα μιμητές με αποτέλεσμα οι μύγες, που υποχρεώθηκαν να παρτήσουν στη μέση το λουκαύλειο γεύμα τους, να διαγράφουν γρήγορους κύκλους βουίζοντας απελλιπτικά από την αρχή και τον εκνευρισμό τους. // Στο σημείο αυτό εμφανίστηκε η πρώτη σαύρα. Άγουροξυμημένη, έδειχνε ν' άπορεί μ' αυτόν τον αυνήβιστο πρωινό θόρυβο. Ίσως ανσηχούσε μήπως ζυπνήσουν τα μικρά της αιμαφίκια που, ποιάς ξέρει με πόσο κόπο, κατάρβασε το προηγούμενο βράδυ να τα αποκοιμίσει. Η σαύρα ήταν το πρώτο πρωινό

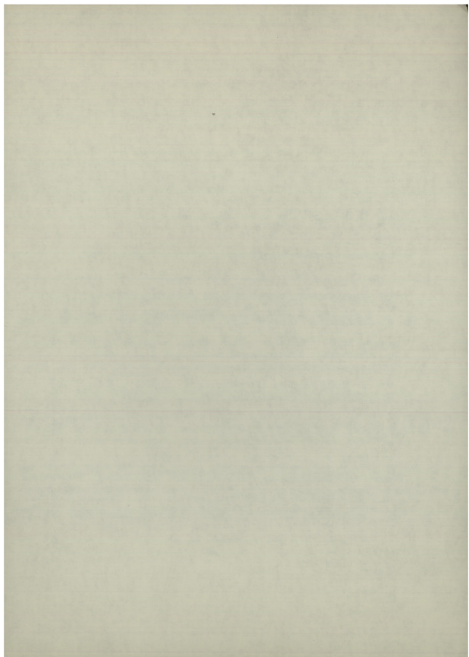
ζωντανό που με πρόσεξε. Τα μάτια μου και κυρίως η αναπνοή μου την προβληματίσαν, ευθύς μόλις τελείωσε τις παρατηρήσεις της, σχετικά με τις μύγες και τις μέλισσες. Ύψου με: σοβαρότητα το λαιμό της στις πρωινές ακτίνες του ήλιου, σα να μετρούσε τη θερμοκρασία τους και μετά αποτραβήχτηκε κάτω από τα σκοιάνα, Γροχωριώντας ζυστά στο πηγούνι μου μετρεσσο οπτικό μου πεδίο ένας τεράστιος μέρμηγκος. Βλέποντας τον από πέντε εκατοστά, μου φάνηκε σαν κάποιο προϊστορικό τέρας. Καφετίς, σχεδόν κόκκινος, ήταν σχηματισμένος με δύο τρεις μικροσκοπικές μπάλες, συνδεδεμένες με τριχίδια μεταξύ τους. Στεγνίζονταν επάνω σε υπερμεγέθη για τις διαστάσεις του ποδόβριο, πολύ ευκίνητα, προσφέροντας άνεση στο κεφάλι, με τα πολυεδρικά μάτια και τις πελώριες δαγκάνες. Ξμοιαζε σαν ένας μεσαιωνικός ιππότης που έμπαινε στο πεδίο της μάχης με τον αέρα του νικητή. Έτρεξε χωρίς καθυστέρηση. Τσαλαπάτησε μύγες και μέλισσες που έντρομες παραμέριζαν στο ορημτικό πέραςμα του, για να αρπάξει ένα ολόκληρο φασόλι - τότε επεβήθηκα ότι ο χοντρός είχε φάει φασολόδο - που περιέργως, είχε διατηρήσει την ακεραιότητα του μέσα σε κενή την ηφαιστειώδη χώνεψη. Που οδήγησε στην ευκοιλιδίτητα και όλα τα συνυπόμυνα της. Ταυτόχρονα με τον πελώριο, μοναχικό μέρμηγκα φτάνουν τα μικρά μυρμηγκια-εργάτες. Γροχωρούν στη σειρά. Ένα-ένα φτάνει ως τα κρυσπεδά του αμψισβητάζομένου χύρου. Κλέβουν ένα κόκκο σκατού και φορτωμένα παρνούν την αντίθετη από μένα κατεύθυνση. Προς το βάθος αρστέρα.

Στο σημείο αυτό, η έλλειψη του υπολόιπου μου σώματος και ο περιορισμός της όρασής μου μόνον στο μέγεθος της κεφαλής και, σε μικρό βαθμό, του λαιμού μου, μου δημιουργήσε σιγά-σιγά την εντύπωση, ότι ανήκω κι εγώ στο βασίλειο αυτού του μικρόκοσμου. Πολύ πιδ μεγάλος φυσικά από τις μύγες και τα μυρμηγκια, λίγο πιδ μεγάλος από τις σαύρες και πολύ λιγότερο πιδ μεγάλος από τους αρουραίους. Ο όγκος μου σε κυβικά, ήταν ο όγκος μιας καλοφτιαγμένης γάτας. Και φυσικά, πολύ μικρότερος από της σκύλας. Για να μην αναφερθώ στις κατσίκες, τα πρόβατα και τα βόδια. Δεν ανήκα στα τετράποδα. Πάλλον αποτελούσα μοναδικό δείγμα ενός άποδου. Και γιατί όχι ενός αυτοδύ; Πράγματι, εξετάζοντας βαθύτερα την περίπτωση μου, κατάβληξα στο συμπέρασμα ότι είμαι ένα φυτό που βλέπει, με εγκέφαλο, εντελώς άχρηστο φυσικά σ' αυτήν την περίπτωση, και που οι ρίζες του είναι όλο το υπολόιπο σώμα μου. Από την όψη αυτή, έφτασα σε μια πρώτη πρόχειρη διαπίστωση για τις δυνατότητες προσαρμογής του ανθρώπινου - και νομίζω, κάθε είδους ζωικού και φυτικού - στις νέες συνθήκες που μπορεί ξαφνικά να του παρουσιαστούν. Στο πρωτότυπος και εχθρικός μπορεί να είναι αυτές. Ποιά ήταν λ.χ. τα άμεσα προβλήματα της στιγμής (δε μπορεί ποτέ να απαλλαγεί από τη μαρξιστική φρασολογία) Το πιδ σπουδαίο εφάνη ότι δεν μπορεί να αμυνθεί. Που λείπει η κινητικότητα. Τα μοναδικά μου όπλα είναι τα δόντια, η φωνή γι εκφοβισμό και το ψάψιμα. Ένα δυνατό ψάψιμα λ.χ. μπορεί να διώξει μια αρσχήν. Ακόμα και μια μικρή σαύρα. Ή σκορπίο. (Το τελευταίο με ερωτηματικό) Μετά, στον κατάλογο των προβλημάτων έρχονται το νερό, η τροφή και η συμπίεση από τον όγκο που με πλακώνει και που αυξάνει ώρα με την ώρα. Οι υπερμεγέθεις ογκάλιθοι κάτακθόνονται επάνω στο νισοκαμμένο χύμα. Με αποτέλεσμα να πιέζονται υπερβολικά το δέρμα, ιδιαίτερα στους μηρούς, στον κοιλιακό χύρο και στο στήθος. Ηδη το αναπνευστικό μου σύστημα παρουσιάζει προβλήματα. Όχι ακόμα σοβαρά. Όμως η λειτουργικότητα των πνευμόνων, είναι φανερό, αρχίζει να διαταράσσεται. Περικές μυτερές πέτρες έχουν τρυπήσει ήδη το δέρμα μου, ευτυχώς σε όχι νευρολογικά σημεία και προχωρούν βαθύτερα. Η επανεμφάνιση της πρωινής σαύρας μαζί με τα μικρά της σαυράκια και μερικές άλλες μεγαλύτερου μεγέθους - ίσως να ήταν αρσενικοί γένους - έδωσε απάντηση σε ένα ερωτηματικό που με

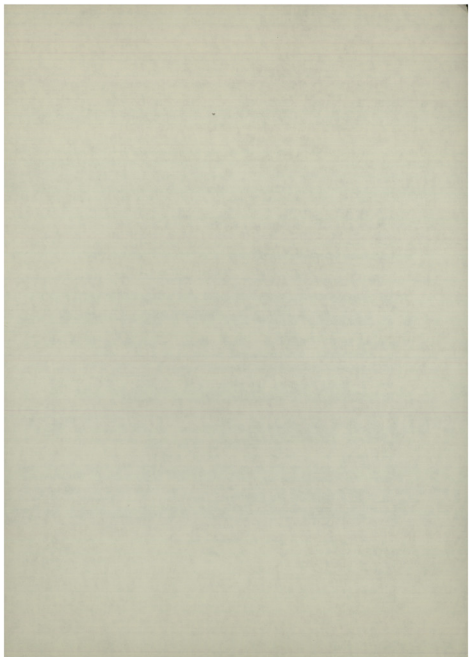

βασάνιζε: "Ήα γιατί περιφρονεί ένα τόσο πλούσιο γέζμο;" Γιατί γνώριζα ότι οι σάβρες λατρεύουν τις μύγες και τα κουνούπια. Πράγματι, η κοστωδία των σκουρών προχώρησε προς τα σκατά με τρόπο ύστε, με μια αιφνίδια κίνηση του ρύγχους, να καταβροχθίζουν μια ή και περισσότερες μύγες, καθώς οι τελευταίες ήσαν αφοσιωμένες στην σκατοφαγία τους. Για να τις καταπιούν σήκωναν απλά το κεφάλι προς τον ουρανό, ενώ τα μάτια τους με κρυφοκτυτούσαν. Είναι φανερό ότι η πρωινή σάβρα είχε καταστήσει ενήμερες τις υπόλοιπες για την παρουσία μου. Αυτή ήταν και η πρώτη ρήξη στην ειρηνική συνύπαρξη. Ο νόμος της ανάγκης, ο νόμος του ισχυρότερου, βασικός μόνος της φύσης αλλά και των ανθρώπινων κοινωνιών, άρχισε να λειτουργεί στο χώρο όπου με υποχρέωσαν να υπάρχω, έστω και με την τόσο απροσδόκητη και πρωτότυπη μορφή. Έixa δει κάποτε στο σινεμά ένα έργο με πρωταγωνιστή ένα κεφάλι χωρίς σώμα, που είχε όμως την μυστηριώδη ευχέρεια, να μετακινείται ελεύθερα. Η διαφορά μου είναι προφανής. Ακόμα και ένα καρπούζι μπορεί, αν κοπεί ο ισχνός μίσχος που το στηρίζει, να κατακλιθήσει. Ήε τον όρο ότι είναι φυτεμένο σε κατηγορικό έδαφος. Ενώ το δικό μου κεφάλι, συνδεμένο με χοντρά, λαμπρά, γεμάτα μιλκ, νεύρα και κόκκαλα (λεπτά), είναι όλοιο του σώματος μου.

Τότε ήρθαν μαζί, σχεδόν τρέχοντας, δυο οχιές. Έχαν όρεξη να τρέξουν προς τα υπολλεγμένα των περιτυμμένων, όμως η παρουσία μου τις σταμάτησε. Έφαγαν αφηρημένα μερικές απρόσεκτες μύγες και μετά βόλθηκαν να με κυττάζουν και να με διερευνούν. Δε μπόρεσα να βγάλω ποτέ από το μυαλό μου ότι ήσαν σε γνώση της παλιάς φίλδας που έδειξα κάποτε στην Ηπείρο για το έδαφος τους. Η οχιά είναι ένα ερπετό ιδιαίτερα μισητό από τους ανθρώπους. Γιατί δεν είναι ένα απλό θείο, αλλά δηλητηριώδες, που σκοτώνει αν δά ληφθούν άμεσως τα ενδεικνυόμενα μέτρα. Εντούτοις, να έλλη μια "διεθνής" που ξεπερνά σε ανθρωπισμό τις διάφορες "διεθνείς" οργανώσεις των ανθρώπων. Η "διεθνής" των οχιών. Η πιο μεγάλη καθώς με κίτταζε προσεχτικά έδειχνε σα να λέει στις άλλες: "Έρμαι σέγυορη ότι είναι αυτός." Ήέσα στις ιστορικές μας παραδόσεις, το συμβάν της Ηπείρου, είναι μια μοναδική περίπτωση ανθρώπινης συμπόνιας, για να μην την ξεχάσουμε ποτέ... Έως όμως τον κατέντησαν έτσι; Ομολογουμένως, οι άνθρωποι ξεπέρασαν τον εαυτό τους... Σιγά-σιγά το βλέμμα τους πήρε συμπαιθητική έκφραση. Δεν μπορούσαν όμως να χάνουν τον πολύτιμο χρόνο τους. Έχαν πολλά να κάνουν όλη μέρα. Γι αυτό, κουνώντας τα κεφάλια τους ελαφρά, σε σημάδι αποχαριτετισμού, χάθηκαν πίσω από τις πέτρες. // Την ίδια στιγμή ξεπετάχτηκαν από την αριστερή πλευρά δυο μούροι σκορπιού-απ'αυτούς που σκοτώνουν άνθρωπο. Πέρασαν τρέχοντας από μπροστά μου. Τόσο ξυστά, που η ανασχημμένη δαγκάνα του δεύτερου μου χάιδεφε το πηγούνι. Να επρόκειτο για ερωτικό παιχνίδι; Ήταν η πιθανότερη εξήγηση που έδωσα. Εμφανίστηκε και ένας τεράστιος κάβουρας. Έίχε χάσει το όρνο του; Ή ήταν κάβουρας σκατοφάγος που τον τράβηξε η δύναμη της βρώμας; Το γεγονός είναι, πάντως, πως ρίχτηκε μπροστά στο κέντρο των υπολλεγμάτων που ειχά εγώ εξαφανίζονταν, ύστερα από την τόσο πολυπληθή και πολυποικιλιακή πελατολόα. // Δεν είναι μόνο με τα μάτια που συμμετείχα σ'αυτή την κοινωνία για μένα πραγματικότητα. Η ακοή μου άρχισε να ξεχωρίζει ήχους καινοφύτους, ανεπαίσθητους και γενικά ασυνήθιστους για ένα ανθρώπινη αυτί. Τα σόρβισμο των ερπετών, τον τρεχαλιτό των σκορπιών, ακόμα και τα πατήματα του μέρμηγκα, μεγαλώνοντας στο φυσικό ηχηφό που είναι η γη, έπιπναν όχι μόνο ηχητικά αλλά και αιθισιακή υπόσταση. Οι παλμικές κινήσεις, σοσόφποτε λεπτές, δημιουργούσαν κημιαστίες στο χώρο που έφταναν ως το σώμα μου. Κυρίως στο λαίμο μου που τους μετέφερε στο ακουστικό νεύρο. Η προσομοιωτικότητα μου γίνονταν, στιγμή με στιγμή, μεγαλύτερη. Αφομοιωνόμουν γρήγορα, μέσα στο νέο μου περιβάλλον. //

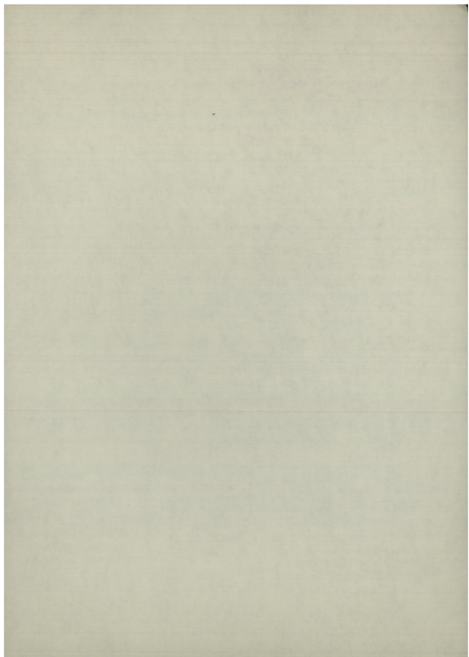

Η όψη χτυπά απότομα. Απ' όλες τις ανόγκες, νομίζω, ότι αυτή είναι ντιμένη με ξυροφάκια, που ξαφνικά, όταν φτάσει, μπήγονται σ' όλο το μήκος και το πλάτος της ανθρώπινης ύπαρξης και την κατακρεουργούν. Έτσι, σε μια στιγμή, όλα αλλάζουν για μένα. Γιατί ο πόνος που προκάλυψε η όψη είναι οβότατος. // Ο ήλιος ρίχνει τις ακτίνες του κατακόρυφα. Πλησιάζει μεσημέρι. Αποκαμυμένα τα ζωδία κρύφτηκαν στις σκιές. Ξύδα τα μικρήγικα εξακολουθούν να κοιβαλούν μικροσκοπικούς κόκκους περιτυμάτων -ό,τι απομένει από το λάφο των σκατών. Το χύμα ανάβει. Πια γαλακτώδης μάζα ατμού, λες και σηκώνεται από την επιφάνεια του. Βλέπω τα αντικείμενα διαθλασμένα. Οι ήχοι επίσης φτάνουν παραμορφωμένοι από τον καύωνα // Έχοντας περάσει την ίδια διαδικασία, φωνάζω με ακρίβεια, τι συμβαίνει. Ο όρμος που οδηγεί προς τη χαράρα είναι εκατό μέτρα μπροστά μου. Όμως καθώς είμαι ρεζιμμένος πάνω στη γη, το οπτικό μου πεδίο διακόπεται από τα βράχια και τη βλάστηση. Το ίδιο, δε μπορώ να γυρίσω το κεφάλι, να δω οριστερά το λάφο, που είναι παρατεταγμένα τα "συνεργεία ζωλοδαρτικής". Το ποδοβολητό των οχτακόσμων κρατομένων, που τρέχουν καθώς τους κυνηγούν οι εσατζήδες και οι αλαφάτες, συμπίπτει με την κριση της όψης. Όλα μέσα μου γίνονται ένα. Και όταν σε λίγο αρχίζουν οι κραυγές, πρώτα αυτών που καταβαίνουν τρέχοντας το λάφο, κραδαίνοντας τα ρόπαλα και τα μπαμπού και αμέσως μετά αυτών που δέχονται τα χτυπήματα, γλιστρώ στον κόσμο των παραισθήσεων. Από κει και πέρα οι ανιμνήσις μου χάνονται. // Άλλωστε αυτές είναι ιστορίες θαμμένες βαθιά μέσα μου -πλησιάζουν σε λίγο σαράντα χρόνια από τότε. Τί έγινε μετά, το ξέρω, από τις αφηγήσεις τρίτων. // Όμως γιατί αυτή η κατάδυση στα Τάρταρα; Ποιά η ανάγκη; Συμβολικά με φυτέψανε μέσα στην ελληνική γη. Συμβολικά τραγούδησα. Και τώρα στην καινοβρία πραγματικότητα, μακριά από πατέρα και φίλους. Θέλω και πάλι να πιστώ από αρχαίες μνήμες, ν' αντισταθώ στην απόρριψη των νεότερων κατοικιών της χώρας μου. Είνα να είναι ξένοι εισβολείς, νεοβάρβαροι, κι εγώ, ο γηγενής, να θέλω να πιστοποιήσω ότι πράγματι υπήρξα γνήσιος Έλληνας. Όμως, σκέφτομαι, ποιά η ανάγκη και ποιά η σημασία για όλα αυτά; Ος τότε θα μας βασανίζουν τα φαντάσματα της Ελληνοσύνης. Το δράμα της Εθνικής Αναγέννησης; Δεν είναι παράξενο που κάποιος, όπως εγώ, ο πρώτος Εραστής αυτού του οράματος, να είμαι κάποιος που δεν υπήρξα; Χωρίς θεατρινισμό, και χυδαίες υπερβολές, ομολογώ σήμερα, ότι εκείνο που ήμουν και που θα ήμουν βάρτηκε, έλιωσε και εξαφανίστηκε στη Πακρόνησο. Αυτά που βγήκε και ισχυρίστηκε ότι ήμουν, εγώ δεν ήταν στην πραγματικότητα, παρά ο άλλος. Για να ξαναγίνω εγώ θα έπρεπε να μεσολάβησαν όσα μεσολάβησαν, να ξαναμείνω εντελώς μόνος, χωρίς φίλους, χωρίς πατέρα και σπου καταγράφω σ' αυτό το χαρτί τις μνήμες μετά τα χρόνια, και τις εξαφανίζω οριστικά (φορτώνοντας τες στους άλλους) ώστε, πριν ξαναμείω στη γη, τελειωτικά, να ζήσω τη μοναδική πραγματικότητα, την ηχητική, της Συμπαντικής Αρμονίας, που τόσο πλησιάζει στα εθνικά μου χρόνια, όταν ήμουν μόνος, που θυσάσα για την αγάπη των ανθρώπων, που δε μπορούσα να τους απορρίψω, έπρεπε αυτό να με απορρίψουν, για να ξαναμείνω οριστικά και τελείως μόνος, για να πίσω το νήμα που κόπηκε στον τάφο που με έβαψαν οι Έλληνες στη Πακρόνησο. Έτσι μόνον μπορεί να εξηγηθεί αυτή η πρωτοφανής χαρά που νοιώθω αυτή τη στιγμή, που γνωρίζω ότι διηγώντας το ανεκδιήγητο, ξαναγίνομαι κάτι σαν την Πρώτη Συμφωνία, δηλαδή ο χαμένος εαυτός μου, αυτός που άφησα, αυτός που δέχτηκαν, αυτός που κατασπάραζαν, αυτός που όπως ο χορτάς με το μουστάκι, μου τον βγάλανε στα μουτρα μου βρώμικο κι αλλοιωμένο, ένα μικρό λυκαβητό σκατά. // Πάντως οι τελευταίες αναλαμπές μνήμης δεν σταματούν εκεί. Δεν είναι η μέρα, οι κραυγές, ο ήλιος, η όψη. Τα ποδοβολητά πλάι στο κεφάλι μου. (Κινηγούσαν ως φαίνεται μερικούς που νό-

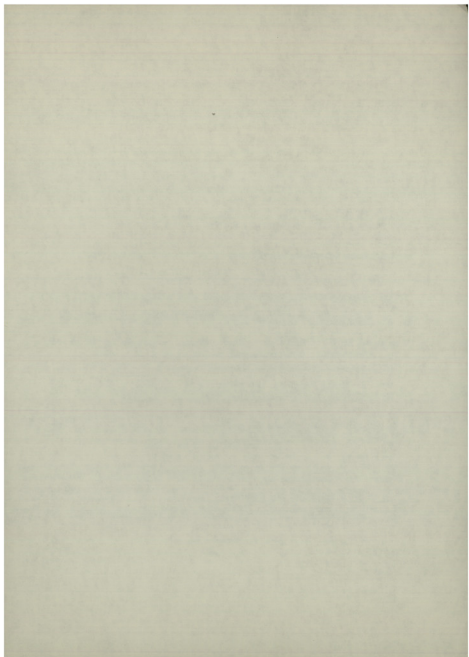

μιζαν πως θα σωθούν, αν πάρουν τα βουνά). Ο φόβος ότι καθώς έτρεχαν θα με λιάσουν με τις φרבύλες τους. Ένας στάθηκε λίγα εκατοστά πιδ μακριά, δεν είναι όλα αυτά. Είναι η νύχτα, // Το πρώτο ελαφρύ αεράκι που με ανακούφισε και με ξανάφερε στα λογικά μου, διατυχός. Γιατί λίγο μετά τα μεσάνυχτα ο χοντρός "ηγέτης", κουβέλησε τους μισούς αρουραίους του στρατοπέδου -έτσι φαντάστηκα- καθώς ο τόπος μπροστά μου, γέμισε από εκατοντάδες μικροσκοπικά απαφια μάτια, που με ερευνούσαν, προσπαθώντας προφανώς να λύσουν το πρόβλημα της ύπαρξης μου. Στη μέση, ο πιδ μεγάλος, χοντρός, επιβλητικός, σε να τους έλεγε: "Βλέπετε; Δεν σας είπα υπερβολές; Είναι ένα καινούριο ζώο που δεν κουνιέταιί... Τι λέτε; Δε δοκιμάζουμε; Ποιάς θα κάνει την αρχή; " // Καθυτέρησα όσο μπορούσα τις επιθέσεις με μουγκρητά, ξεφυσήματα, σαγκωματίες και διαρκή κουνήματα της κεφαλής. Τελικά εκείνοι επιτεθήκανε από όλες τις πλευρές. Από τον τράχηλο, το λαμό, τ' αυτιά, το πρόσωπο. Έχανα αίμα. Αρχισαν να με χτυπούν στα μάτια που τα είχα ερμητικά κλειστά. Στα όδντια αισθανόμουν να έχω κόψει πότε ένα πόδι, πότε μια ούρα, πότε σάρκα με βρώμικο αίμα. Άκουγα με τα ίδια μου τ' αυτιά τα ουρλιαχτά μου, που θα πρέπει να είχαν ^{στα έστ} λούρι. // Στο σημείο αυτό σταμάτη η πιδ οδυνηρή και σιχαμερή ανάμνηση της ζωής μου. Τι ακολούθησε δε το ξέρω. Είμαι πάντως βέβαιος, ότι οι αρουραίοι κατόρθωσαν τελικά να φάνε όλο το κεφάλι μου. Αφού κατασπαράζανε τις επιφανειακές σάρκες, περνώντας τα λεπτά ρύγχη: τους από τις τρύπες του στόματος, των ματιών και των αυτιών, άρχισαν να τρώνε το μυαλό μου, έως ότου μερικοί μικρότεροι, κατόρθωσαν να εισχωρήσουν στο εσωτερικό του κρανίου. Δεν έμεινε τίποτα εξόν από τον σκελετό. Την επομένη ή την μεθεπομένη, κάποιοι στρατιώτες, κρατούμενοι είτε βασιανιστές, θέλοντας να παίξουν ποδόσφαιρο, έδωσαν μια κλωτσιά στο κρανίο, που έλαμπε πεντακάθαρο, κάτω από τις καυτές ακτίνες του ιουλιανού ήλιου. Επαίξαν λίγο ποδόσφαιρο, ώσπου τα λεπτά κύκαλα, δεν άντεξαν στην πίεση των χτυπημάτων, των σουτ, και διασκορπίστηκαν ανάμεσα στα σκίνα και τα βράχια της περιοχής. //

Η άλλη εκδοχή είναι, ότι οι κραυγές μου ακούστηκαν από κάποια περιπόλο. Μπορεί και από τους αρμοδίους στο στρατόπεδο. Καταβύωξαν τους αρουραίους. Πολλοί τους πατούσαν και τους έλιωναν με τις φרבύλες. Τέλος, παραμέρησαν με δυσκολία τους βράχους που με πλάκωναν, έσκαφαν, τους κα με τα νύχια, γιατί είχαν πανικοβληθεί, τα χύματα. Με έβγαλαν από τον τόφο και με μεταφέρανε βιαστικά στο αναρωτητήριο. Εκεί οι γιατροί και οι νοσοκόμες με απόλυτη μυστικότητα (με είχα κρύψει πφω από κουβέρτες κοφωμένες στο ταβάμι) προσπάθησαν επί πολλές μέρες να με ξαναφέρουν στη ζωή. Όταν συνίλθα, ευτυχώς τότε, δε θυμόμουν απολύτως τίποτα. Μετά με ξαναοήσαν κάποια νύχτα οι ασφαλίτες και με μεταφέρανε σε ένα ερμητικό ορμίσκο. Με άφησαν πλάι στη θάλασα ηφιγμένο ως το πρωί. Με την ανατολή του ήλιου, ζαλισμένος από ης ανταγίες με των κωμάτων που έσκαζαν ήρεμα στα πόδια μου, εβδα τις μαύρες σιλουέτες των αστινωιών μου με πλησιάζουν. Δε βέλω να επιμείνω περισσότερο σ' αυτές τις τραυματικές καταστάσεις. Οπως ουσία το είχα προβλέψει, η ταφή μου ήταν μια ασφαλίτικη επινόηση για να με σώσουν και να με κάνουν όργανο τους. Η δέλωση μετανοφας, δεν τους αρκούσε. Ο πόλεμος, θα ήταν σε λίγο, ένα παρελθόν. Τον κέρδιωσαν. και σαν καλό ναικοκυραίοι, σκέφτονταν από τώρα το μέλλον. Δεν είχαν καμιά αμφιβολία για την στάση των κομμουνιστών. Θα συνεχίσουν. Ίσως με παρόνομη όρσηση. Ίσως με πολιτικές μεταμορφώσεις. Ίσως και με τα δυά. Σε όλες τις περιπτώσεις, το μεγάλο όπλο της Ασφάλειας είναι οι πληροφορίες, είναι οι πράκτορες μέσα στις φραμμές του αντιπάλου. Που εφταν, λοιπόν, καθώς στέκονταν ολόγυρα μου, πλάι στο κύμα, ότι ^{είχαν} σε βάρος μου όλα τα στοιχεία για να με στεφίλουν στο απόσπασμα. Ήδη, ο σύντροφος μου Παύλος Γιαμαρκουφού, με τον οποφο ανήκαμε στην

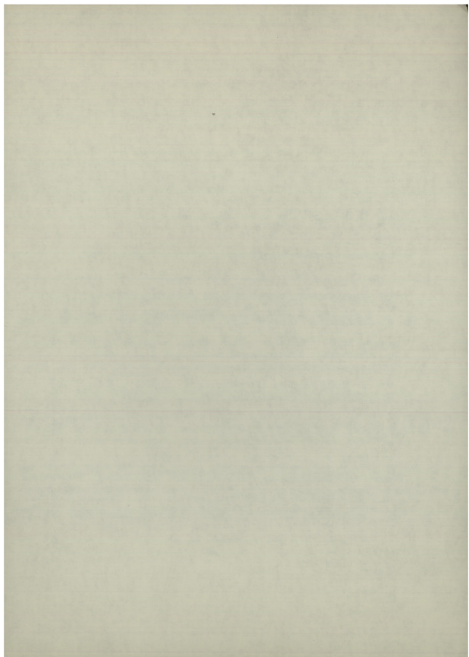
βία οργάνωση (στην ίδια ομάδα), είχε στηθεί στον τόχο στο Γαυδί. Τον εκτέλεσαν καθισμέν
 σε καρτέκλα, γιατί στο μεταξύ, του είχανε σπάσει τη σπονδυλική στήλη. Θέλω μήπως κι εγώ να έ
 το ίδιο τέλος; Όχι. Το δικό μου τέλος το γνωρίζω, ήδη. Οι δικοί μου ήμιοι που είναι γνωστοί
 Είναι οι αρουραίοι που με περιμένουν με ανυπομονησία για να με αποτελειώσω. Ο τάφος μου
 ανοιχτός με περιμένει. Αυτή είναι η απόφαση της // Εξάλλου ουδείς γνωρίζει ότι βρίσκομαι ε
 ύστε να μην περιμένω βοήθεια από πουθενά. Τι θέλουν από μένα; Συνεργασία; Ο κομμουνισμός
 χάνει οριστικά το παιχνίδι. Ξπουδαία στελέχη του, συνεργάζονται ήδη στενά μαζί τους. Η αστ
 νομία γνωρίζει και εκτιμά τις οικογενειακές μου παραδόσεις. Την αγάπη της οικογένειας μου
 προς την Ελλάδα. Υπόσχονται άκρα μυστικότητα. Δεν θέλουν ν'αλλάξω ούτε ιδέες ούτε τις σχέ
 σεις μου. Επιφανειακά. Ισα-ίσα. Θα έγω επαφή μαζί μ'αυτούς προσωπικά. Άλλωστε γνωρίζω
 στε: "Εγώ δεν είμαι που σε ανέκρινε στη Νέα Σμύρνη, πριν σε στείλω στην Ικαρσία;" με ρωτά
 κάποιος // Δεν βλέπω τίποτε εξόν από μαύρες σκιάς, που διαγράφονται αχνές, μέσα στη διαφάνεια
 της ημέρας, που γίνεται όλο και φωτεινότερη, εκθαμβωτική. Δεν σκέφτομαι. Δεν μιλάω. Άλλωστε
 δε γνωρίζω αν έχω γλώσσα, χελιή, φωνή. Το κεφάλι και το σώμα μου, στο μεγαλύτερο τους τμήμα,
 είναι χαμένα πίσω από επιδέξιους. Ξαφνικά νοιώθω την ανάγκη να ξεράσω. Είχα ναυτία. Ίσως
 οι κυματισμοί των νεύρων της θάλασσας. Ίσως το τρεμούλιασμα του φωτός. Ίσως αυτές οι μαύρες
 σκιάς, που κοινούνται γύρω μου, ακατάστατα. Ξως, τέλος, αυτή η γνωστή, απαίσια φωνή που μου
 αναγγέλει το τέλος, την ήττα των δυνάμεων της πρόδου, το θάνατο του ονεύρου, το θράσος όλω
 αυτών που με βασανίζουν, την αποθέωση των αρουραίων // Βλέπω ένα θρόνο στο βάθος της θάλασσας
 Πελάριο. Ολόχρυσος. Ένας γίγας αρουραίος ντυμένος ναύαρχος, με παράσημα και στέμμα, με χαίρε
 τά. Σα να μου λέει: "Είμαι ο νικητής;" Πώς να μην ξεράσεις; Ανέκρινες να γυρίσω στο πλάι,
 προσπαθώ να εκτινάζω, όσο γίνεται πιά μακριά, τα ξερατά, για να μην 'τά καταπιώ και να πνέξου
 θα γίνεται, ότι βράμιασα άβελια μου, τον ασφαλτή που μιλούσε σκυμμένος πάνω από το κεφάλι μου,
 που έξαλος με κλωτσά, βλαστημώντας και βρίζοντας. Ίσως αυτό να με έσωσε τελικά, γιατί άρχισε
 να με χτυπούν όλοι μαζί. Πάλιστα ένας βγάζει τους επιδέξιους ενώ οι άλλοι μου ρίχνουν βόλε
 σα και όμο, επάνω στις ανοιχτές πληγές. Η τελευταία ^{φράση} φράση που έμεινε, στην ήδη εξαντλημένη
 μνήμη μου, είναι: "Το βράδυ να τον ξαναθάψουν...". Στο σημείο αυτό άνοιξαν οι πληγές που είχα
 στους πνεύμονες, λόγω της καλπάζουσας φυματίωσης. Χύθηκε τόσο πολύ αίμα στην άμμο, που παρότι
 ξερή και δίψασμένη, δε μπόρεσε να ρουφήξει όλη την ποσότητα. Δημιουργήθηκε μια μικρή λίμνη
 εντυπωσιακή και για τους ίδιους τους ασφαλτές, που εντούτοις τα μάτια τους είχαν όει τα π
 ντα, σε σχέση με τις αντιδράσεις ενός σώματος, που υποβάλλεται ακόμα και στους πιο φριχτούς
 βασανισμούς. Πίστεψαν ότι μετά τόσο αίμα είχα οριστικά τελειώσει. Γύρισαν στο στρατόπεδο
 και κλειστήκαν στο γραφείο του Άλφα δύο, // Όταν ήρθε το συνεργείο για να πάρει το πτώμα μου
 και να το θάψει κάπου διακριτικά, ώστε να μη με γίνουν γίνη -το πέταγμα στη θάλασσα αποκλείεται
 γιατί αυτή την εποχή οι φαντάροι κάνουν μπάνιο- διαπίστωσαν ότι ζώ. Ξη ξερόντας τί να κά
 νουν, με έκρυψαν πίσω από τα βράχια της παραλίας και ξαναγύρισαν για να πάρουν οδηγίες. Ότα
 έφταναν στο Άλφα δύο, οι ασφαλτές, ^{μέσα} από κακί, είχαν απομακρυνθεί αρκετά για να τους είδοποι
 ήσουν. Έτσι ο υπεύθυνος στις στρατιωτικές Ασφάλειες, αποφάσισε να πάρει μόνος του την εθώ
 Αφού οι ασφαλτές δε με θανάτωσαν γιατί να μπλεχτεί ο ίδιος σε μια υπόθεση, που ήδη τη γνώ
 ριζαν αρκετά πρόσωπα. Οι πρώτοι τέσσερις που με έθαψαν. Αυτοί που με ξέθαψαν. Οι γιατροί
 και οι νοσοκόμοι. Και τώρα, αυτοί που θα με ξαναθάψανε και που ρωτούν "Τί να τον κάνουμε;"
 Κι αυτός είπε "Πού τον έχετε;" "Εκελ..". "Υπάρχει πιθανότητα να τον βρούν;" "Πολύ μικρή"

"Λοιπόν, αφήστε τον εκεί. Δώστε του μόνο νερό νη μη φοφάσει από τη δίψα. Αν και όταν αντέξαι θα δούμε τί θα γίνει... Στο μεταξύ, τσιμουδιά..." //

Ο γονάτος που μου έφερνε το νερό στο βράχο με συμπάθησε. Μετά πολλά χρόνια γίναμε φίλοι. Με έλασε μέσα σε μια μικρή σπηλιά, πλάι στη θάλασσα, για να μη με βλέπει ο ήλιος. Αρχισε να μου κουβαλά γιοστράτι. Αργότερα, ψωμί. Είχε ένα μπουκάλι ιώδιο και πασάλευε καθημερινά τις πληγές μου. Έμαθε όλα μου τα στοιχεία. Όνομα, επώνυμο, διεύθυνση του πατέρα μου. Τέλος, μια μέρα, θα είχαν περάσει βδομάδες, μου λέει: "Με αδειούχο φίλο μου έστειλα σημείωμα στον πατέρα σου να το ταχυδρομήσει από την Αθήνα. Πόνο που πρέπει όλα να γίνουν γρήγορα γιατί, όπως έμαθα, οι ασφαλτίτες πρόκειται να γυρίσουν αυτές τις μέρες στο νησί..." // Ο πατέρας μου αυτή τη φορά, απευθύνθηκε κατευθείαν στους πολιτικούς αρχηγούς: Θενιζέλο, Γεπανδρόου, Τσαλόδρη, Ζέρβα, Καραμανλή... Άλλοι τονδέχτηκαν, άλλοι όχι. Δεν έγινε τίποτα. Τέλος, κατέφυγε στο φίλο του κώριο Λειβαδά, Αρχηγό της Χωροφυλακής, κι αυτός στην Ασφάλεια. Έτσι έφτασε η μέρα που με πήραν κανονικά με φορέο να με μεταφέρουν στο αναρρωτήριο. Αυτή τη φορά ανοιχτά, χωρίς προφύλαξη. Είχα ξαναγίνει ο στρατιώτης Θεοδώρης Μιχαήλ του Γεωργίου και της Ασπασίας. Δηλαδή, είχα ταυτότητα, πρόσωπο, οντότητα // Όταν μπήκα σε στηβιά όρθιος, μου ξανάδωσαν δεκανίκια - το δεξί πόδε ήταν πάντα παραλυτικό και με νύστανε στρατιώτη του ελληνικού στρατού. Με οδήγησαν στο Α΄ λόχο όπου ο επιλοχίας Βασίλης Κουρόπουλος - το ισχυρότερο πρόσωπο - έτυχε να είναι συμμαθητής μου απ' την Τρίπολη - λήρηκε και με πήρε στην προστασία του. Μ' έβαλε σε μια σκηνή. Όμως ήμουν απαλλαγμένος από τα πάντα. Ούτε ζύνημα ούτε ασκήσεις ούτε επιστολές ή ομιλίες. Κνας φιλαξενοδόχος. Το μόνο που έκανα, είναι να παίρνω το σωστό και να βρισκόμαι στη σκηνή πριν το σίμητήριο // Ήνα μέρα, καθώς χάζεμα κοντά στα αποχωρητήρια, δεικνυια μια σιλουέτα πολύ γνωστή μου. Ήλλον κοντός, εντελής καρφός, ηλιοκαμένος, με χοντρά μυωικά γυαλιά, δεν μπορούσε να είναι άλλος εξόν από τον φίλσοφο Κώστα Δεσποτόπουλο. Καθόριζε με μεγάλο ζήλο τις ακαθαρσίες των στρατιωτών. Σπρώχνοντας με επιμέλεια ένα λόφο κοιράδες μου μίλησε για τη δύναμη της πνευματικής αντίστασης. "Κάθε πρωί με βάζουν να καθορίω κατά. Πιστεύουν έτσι ότι με ταπεινώνουν. Εγώ όμως στηριζόμενος στο βασικό νόμο της διαλεκτικής "θέση-αντίθεση", οικόδομα πάνω στα περιτύματα-θέση την πνευματική αντίσταση-αντίθεση. Έτσι, φτάω στη σύνθεση δηλαδή στην εκ νέου κατάκτηση του ιδεώδους..." Στο τέλος πρόσθεσε "Είμαι ευτυχής γιατί πρό μνήνδ σου έσωσα τη ζωή. Είπα εις τον γιατρό "θα έχετε προσωπικός της εβόνην"..." //

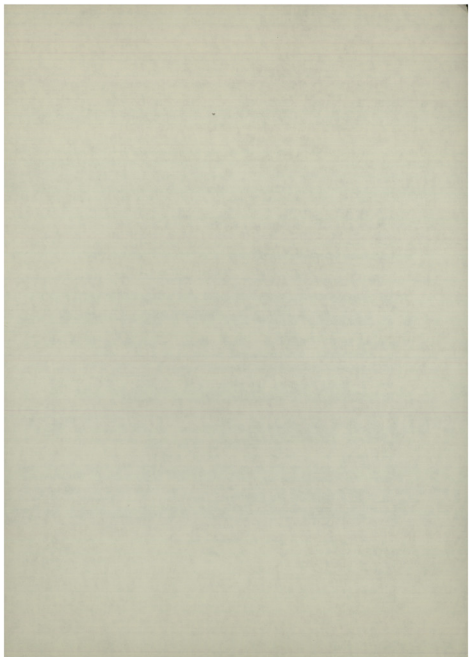
Η ωραιότερη ώρα στο νησί ήταν το απόγευμα. Ύστερα από την ένταση της ημέρας, τον κόουνα, τη σκόνη από τα τροχόδην και τις ασκήσεις, υπήρχε μια στιγμή γενικής ακινησίας. Ία να σταματάδουσε ζαφνικά ο χρόνος. Ένοιωθες τον αιφντό να αιωρείται, σαν ένα πελώριο σεντόνι κεί από κάτω του τη θάλασσα, να κρατά την ανάσα της. Για μια στιγμή, μετά ο αέρας γέμιζε με θαλασσινές αύρες: Βορινές από την Εύβοια, νοτιοδυτικές από τον Σαρωνικό, ανατολικές από το Αιγαίο. Τέος πάντων, όλα άλλαζαν, ως δια μαγείας. Η θάλασσα έπαιρνε το χρώμα της ερσοιάς, σκοφό μπλέ διανθιαμένο με χιλιάδες άσπρες γραμμές, που προχωρούσαν προς τους βράχους τραγουδώντας. Ο ήλιος γινόταν συγκεκρίμενος και αλοστρόγγυλος, όσο κατέβαινε προς την Άσφα. Οι λόφοι της Άτικής, απέναντι, έπαιρναν το γοητευτικό κόκκινο και πράσινο χρώμα, πάνω στο οποίο τα λευκά σπτίτια του λαυρού, φάνταζαν λευκότερα // Οι φαντάροι, ένας ένας, έβγαιναν από τις σκηνές, καθοροί, φρεσκοξυριαμένοι, χτενισμένοι με επιμέλεια, έχοντας το δίκωχο περασμένο κάτω από την επωμίδα, σημάδι ταρχινιάς. Τα παπούτσια έλαμπαν. Στα χείλη ένα μικρό χαμόγελο, κάτω από το μαύρο μουστάκι, που χρωμάτιζε με αυστηρότητα τα ηλιοκαμένα πρόσωπα. Στα μεγαλοχολικά μάτια άπια

στες οι ματιές. Αυτή η ερώτηση δεν έχει απάντηση. Αυτή η απορία δεν έχει λύση. Πέσα σε μια στιγμή γκρεμίστηκαν οι απόρρητοι πύργοι. Τα όνειρα,σαν τις ανθισμένες αμυγδαλιές, έπειτα από τη μαρτιάτικη καταιγίδα. Κλαδιά ξερά,καταδικασμένα, ως τη νέα εποχή. Ποιά όμως εποχή; Και ποιά η ελπίδα; Όμως όσο πεφτε ο ήλιος,τόσο σηκώνονται οι όραση. Στη μακρόνησο μωρτζε πέλαιο. Έτσι μεθούν οι νεανικές καρδιές των φαντάρων. Τα μεγάλωνα παίζουν λαϊκά τραγούδια. Το μπουζούκι σκίζει την καρδιά. Μια μαχαίριά. Και μετά βδολασμο, Γένω από τα βράχια,μια παρέα καθισμένοι ένα γύρω κυτούν το Σούνιο και τραγουδούν μεζέ με το δίσκο.

"Το φαντοράκι απόψε πάλι..."

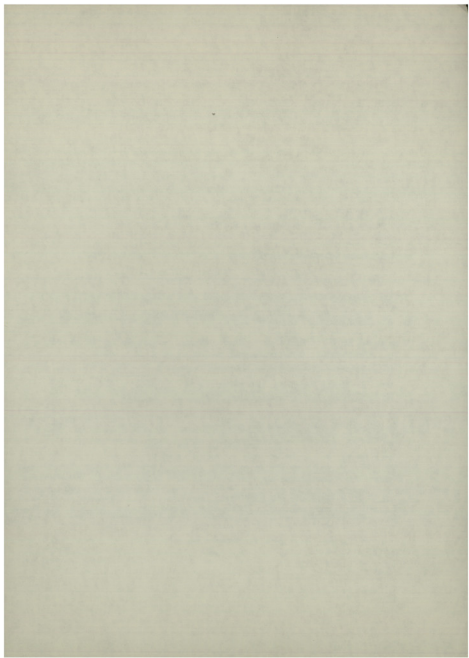
Σταματώ λίγο παράμερα. Με τόνα αυτ ή ακοή τη φωνή της τραγουδίστριας,με τ' άλλο τους φαντάρους. Το σύνολο είναι αρμονικό. Δίχως να το θέλω,αγκαλιάζω με τη ματιά μου,όλο το τοπίο. Η θάλασσα έρχεται από τα βόρεια,τρέχοντας βιαστικά,προς το Αιγαίο. Οι αχτίνες του ήλιου,πλαγιοστές,πέφτουν πάνω στα κύματα,σε χίλιες μεριές,λές και γέμισε το πέλαγο με κοβέρτες. Η αμορφιά ξεχειλίζει και πνίγει τη ψυχή σου. Πολλές τέτοιες στιγμές,απόψιμα ήσυχάστο στο μακρονήσι,χαράκτηκαν βαθειά στη μνήμη μου. Είχαν όλες μια γεύση ευδαιμονίας,μιας αναζήτησης ευτυχίας. Ανακάλυπτα μια Ελλάδα καινούρια. Ίσως το μπουζούκι. Ίσως τα παιδιά με το μουστακί και τη μελαγχολική ματιά. Η Ελλάδα της ήττας. Του τέλους της μεγάλης αυτοπάτης. Ήταν μια στιγμή,πριν αφήσει τη σκέψη σου να πετάξει,στα πρόσωπα που αγαπάς. Τότε ένα "αχ" βγαίνει άθελα σου απ' τα χείλη. Όμως νάσου η μουσική που στο αρπάζει στον αέρα,το "αχ" του κομπού σου του μεγάλου και στο ξαναγυρτζε στα φυλλοκάρδια σου και συ ημερεθείς. Γλυκές κι αδέχαστες αυτές οι στιγμές,καλοκαίρι απόγιομα στο μακρονήσι. Μια συγκλονιστική όδρα για φίλια,για αγάπη,για ζωή σε συνεπαρνεί... Ο,τι έγινε,έγινε. Η ζωή είναι μπροστά μας. Μπον να μπορούσα να καθώσω για μια στιγμή κλάι στους φαντάρους να τραγουδέω μεζέ τους. Αυτοί όμως είναι παληφο. Δε με ξέρουν. Καθώς κρατώ δεκανίκια και γενικά φάνομα στραπαταρισμένους,αποφεύγουν να μου μιλήσουν. Ούτε που να κυττάζουν έχουν όρεξη. Σα να λένε "πή μας τα θυμίζεις... Εμείς τα ξεπεράσαμε προ πολλού.. Περρασμένα,ξεχασμένα. Ήσους όμως και οι "μορτίάτες" Ξυεζδριστοι απ'την Ικαρίδι,το Δ'τόγμα. Άλλοι συναγωνιστές γνωστοί που τους έφεραν από άλλα νησιά. Τώρα τα μεγάλωνα μεταδίδουν την "Εισαγωγή" από τον "Έγκμοντ" του Πιετέρεξ που δεν ταίριάζει καθόλου με το τοπίο και την κατάσταση. Ξαπλώνω στη χλόη κλάι σε μια παρέα απ' το Δ'τόγμα. Πάλις με βλέπει ο Γιάννης -πρώην κομματικός καθοδηγητής- πέφτε μπρούμυτα στο πλευρό μου και κλαίει μ'αναφυλητά... Μήπως τον πειράζει που δεν μ'έχουνε κατατάξει στους "δηλσες"; Όταν ησυχάζει,τση λέω: "Αυτή τη φορδ δε μου γύρεφαν τίποτα. Όμως αν μου το ζητήσουν τότε θα υπογράψω. Ησυχάσε. Δεν είναι εκεί το πρόβλημα..." Δε μου,πόσο ντροπέμου να φαντάζω διαφορετικός ανάμεσα σ'αυτά τα παληκάρια. Αφού δεν ήμουν. Αν δεν είχα υπογράψει,ήταν μια σκέτη σύμπτωση. Οχι,δεν είχα "σπάσει". Οσα πιστεύω,τα πιστεύω. Οσα ήθελα να κάνω θα τα κάνω. Πράγματι,το πρόβλημα,για μένα,δεν ήταν η "δηλωση". Όμως,για κακή μου τύχη κανείς δε μου τη ζητούσε. Άες και δεν υπήρχα... Ή ο θάτης,ο Φωτόπουλος,συνεξεδριστος στη λάμψη της Ικαρίας,πήγε με άδεια στην Αθήνα. Όταν γύρισε έφαχνε να με βρει επειγόντως για να μου μιλήσει. Βρήκαμε ένα βρόχο απέναντι απ' το Λούριο και την αρχάζω. Ανάφομε τα γάνφω και καθώς ρεμβόζαμε,αρχίσε να μου μιλάει για το σεξ. Γνώριζε πως,αν και εικοσιτεσσών χρονών,ήμουνε παρθένος. Και ίσως γι'αυό με δίαλεξε,γιατ ήθελε η εντύπωση από την ερώτηση του,να είναι συγκλονιστική. Όπως και ήταν. Μου είπε στην αρχή,ότι όταν ήταν μικρός,είχε κάτι πρώτες ερωτικές επαφές,μ'ένα αγοράκι στρου

μπουλά, συμμοβητή του. Με τα κορτίσια, μόνο σαλιαορίσματα. Κανένα φιλιγ. Λίγο χέρι. Τα γνωστά. Γήγε, λοιπόν, στην Αθήνα και συγκεκριμένα στη γειτονιά του, στο Παγκράτι, με την απόφαση να επιστρέψει άντρας: Βρήκε την γυναιή του, την Τάδε, με την οποία διατηρούσε → μέσω των αδελφών του επαφή (δούλευε πάντα με προοπτική) και την έφερε να πάνε, παρακαλώ, που; Ένα Δημόσια Λουτρό; Στο χαμάμ; Εκεί την έβδωσε. Χάιδεψε τα βυζάκια της. Τα οποία εν συνεχεία και μετά, φυσικά, χάιδεψε το πρόμα της. Το οποίο εν συνεχεία... Και λοιπός και λοιπός...

Όσο προχωρούσε στην αφήγηση του, τόσο γινόταν περισσότερο συγκεκριμένος, λεπτολόγος, λεπτομερειακός και κυρίως λιρικός, ποιητικός. Όπως το είχε υπολογίσει, κάθε του ψάδι, κάθε του εικόνα, περιγραφή, έπεσε επάνω μου σαν κεραυνός. Τα μάτια μου μεγάλωναν. Το σάλιο μου ζερφονταν. Αύξαιναν οι παλμικές κινήσεις. Το πός μου, ήταν έτοιμο να τριψήσει, το φθαρμένο παντελόνι. Ίσως ο αώτης να φοβήθηκε ότι θα του ριχτώ επιτόπου, ασ' έτιχε πελώριο μουσούκι, γι' απεοδέκωφε απότομα την αφήγηση του και στάθηκε όρθιος στο βράχο. Ρεμβαστικά, με το βλέμμα μακριά προς την Αθήνα, προς το Παγκράτι, προς το χαμάμ, έλεγε και ζανάλεγε "Γυναίκα; Γυναίκα; Γυναίκα;" Κι έπειτα έκανε μεταβολή. Έφυγε και μ' άφησε σύζυλο επάνω στο βράχο, που κινδύνευσε να πινιά μ' μέσα σε κένους τους θαμμένους χιμιάς της εφηβείας, που ξαφνικά ξέπλησαν και ανέβαιναν με κανένα στην επήφαινα της θλιβερής μου ύπαρξης.

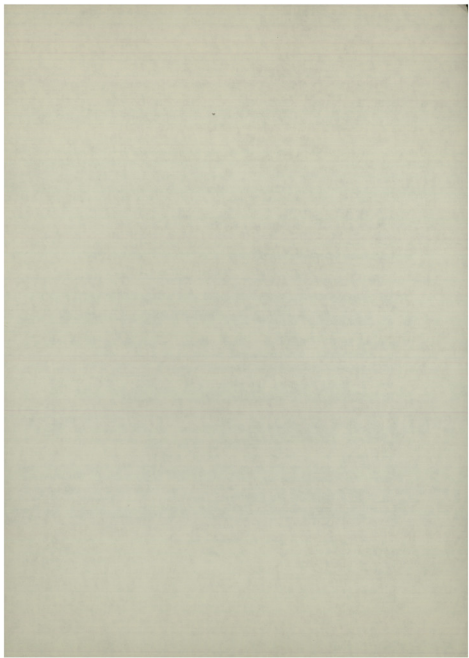
Ο φήτης μετά τον εμφύλιο πήγε πρόσφυγας -οικαγενειακός- στο Ανατολικό Βερολίνο. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του. Προσπάθησε να βάλει μια τάξη στη ζωή του. Ενώ στο Παρσι. Δεν ξέρω πώς πιασμε αλληλογραφία. Η Πόπη, αδελφή του, καθώς ασχολιόταν με τη μουσική, μου ζήτησε να τους στείλω έργα μου. Έδειξαν την Τρίτη Σούιτα μου, σε κάποιον μαέστρο, ονόματι Κωχ, που είπε πως θέλει να την παρουσιάσει. Έπεσε όμως προηγουμένα, η "ιδεολογική επιτροπή", να εγκρίνει το κείμενο του διονυσίου Σολωμού. Διαλόη την "φρελλή Μόνα". Οπότε ο αώτης, γινά να τους συγκινήσει, έκανε τη σολμική μόνια του 1830, μόνια αντάρτισσα του 1948, που χάνει στον πόλεμο τα δύο παιδιά της, αντάρτες-κομμουνιστές; Απογοητευμένος ο αώτης μου γράφει στο Παρσι: "Μόλις διάβασε το αναπλασμένο κείμενο, ο υπέυθυνος, μου είπε: Πόνο δύο νεκροί; Και το απέρριψε..". Λίγο αργότερα προσβλήθηκε από καρκίνο στον εγκέφαλο... Κι έτσι έσβησε ^{στη ζώνη} ^{ακόμα} αγοητημένος ο φάλος. Έτσι ξεθαυρήσει κι αλώνιζα τις απεκαματινές ώρες το στρατόπέδο. Κούτσα-κούτσα ανεβαίνα σηλά στο "Άλχο Μηχανικού" να βρω το χρίστο Γασαλάση. Μαζί με τον δεσποτό (δη, ανακαλώμας στα 1945, στην ΕΠΟΚ, το δημοσιογραφικό του καιμόνιο. Ρήγα ο ίδιος στο διευθυντή του "Ριζοσπάστη", τον παρακώρυγμα, μα του ζητήσα, από μέρους της οργάνωσης, να τον δοκιμάσει. Το πρώτο του ρεπορτάζ ήταν για το κος νέους μουσικούς. Μικρά πορτραίτα, που δημοσιεύτηκαν, μαζί με σκίτσα, που μας πήρε, ο σκιτσογράφος της εφημερίδας ένα μεσημέρι στα γραφεία του "Ριζοσπάστη", στην οδό Σταδίου, // ο χρίστος έμνε μόνος σε μια άνετη σκηνή, που την χρησιμοποιούσαν σαν γραφείο. Έφισε καφέ. Είπαμε τα γνωστά. Ετσι βέβαιε η ώρα και σφίριξε οιωητήρια. "Τώρα τί γίνεται; " Αποφάισα να το ριφοκινούνεψα. Βήνικα βε τις πατερτίτες μου στο μισοσκόταδο και προχώρησα μόνος μέσα στο έρημο στρατόπέδο να πάω στο λόχο μου. Ξηροστά στη μεγάλη σκηνή της καντίνας μ' έπιασε η περιπόλος // που λέει ο επικεφαλής, φωνάτος όπως και οι άλλοι, "θα μένεις κουτσός; Για όλη σου τη ζωή, εννοώ" Στη φωνή του διέκρινα ένα λεπτότατο παρακαλέτο, να νάθελε να του με πωόχι, δε συμπαίνε τιποτα. Γράγματι, του λέω "Θι γίατροφ λένε πως θα περάσει...". Οι άλλοι γελοούν και τον κοροιδεύουν. "Έίμαι ο Λόρης" μου λέει. "Έχεις τύχη που έπεσε επάνω μου, διαφορετικά θα σε μαύριζαν στο ξύλο. Και την άλλη μέρα στο σώμα.. Εγώ σου έβγαλα το πόδρι..". Οι άλλοι κρατάνε την κοιλιά τους απ' τα γέλια. "Άντε στο δίδολο" τους φωνάζει. "Άκου δω, αγόρ

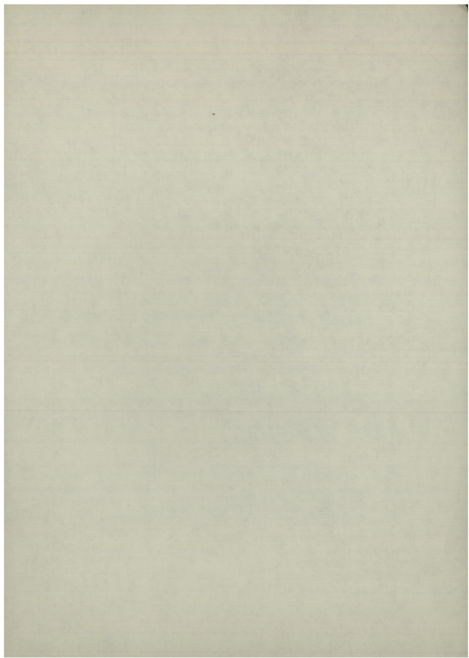
θέλεις να σε κερδάω γισσοῦτι; " Και μου δείχνει το ὄρμηο προς την καντίνα. Πάσα, οι λάμπες θυέλλης, κρεμασμένες στο πανί, δίνουνε ένα θολό φωτισμό, που τον σκούρανε ακόμα πιό πολύ το σύννεφο από τους καπνούς. Ολοι κάπνιζαν τσιγάρο. Και μιλούσαν ζωηρά. Κανεῖς δεν μας πρόσεξε. Πιάσαμε ένα τραπέζκι στη γωνιά. Ο Ἄρης παράγγειλε γισσοῦρτια. Σιωπή. Συμποῦτης. Γρησμένο πρόσωπο. Παχύ μουστάκι. Βλέμμα θλιβερό, ἔνοχο, σκεϊνίγιο. Δοκιμάζει ανδρεχτα το γαούρτι του. Εγώ, αντιθέτως, το καταπίνω με βουλιμία. Ποῖός εἶναι περισσότερο ανασθητός απ' τους δυο; Το θέμα ἢ ο βύτης; Ο Ἄρης πορατό το κουτάλι. Στραγγίζει το κεφάλι του στα δυο του χέρια και κάσκει σιωπηλά. "Δε μπορῶ ἄλλο..." τον ακούω να φιδυρρίζει ανεπαθθητα μέσα στους πνιχτούς του λυγμούς. Τον λυπήθηκα. Τον ακουμπῶ ελαφρά στον ὦμο και του λέω "Υπομονή. Ολα θα περάσουν..." Τέλος, ησούχασε και μου λέει σκουπιζοντας το μουστῆκι του "Πάμε να σε οδηγήσω στη σκηνή σου. Ψη σου κῆνον καθό..."

Ἐτσι βρέθηκα ένα πρωινό μέσα στο ακέκι που θα με περνούσε ἀπέναντι. Στάθηκα ὄρθιος ἔτσι που η πλάτη μου να σφραγίζει μια για πάντα το καταραμένο νησί. Το μέτωπο στητό προς Ἄαῖριο. Ἄν και εἴχαμε κῆμα κι ἔχανα την ισοροπία μου μείχα αποφασάσει να μην ζανακουτιάζω ποτέ πια τς Πακρονήσι. Οπως-όπως, πιανόμουν εἰς κι κεφάλι, για να σταθῶ ὄρθιος, στο ἀριστερῶ ποδῶρι. Ὁμως τς κεφάλι μου κεκεί. Ὀλδῖσια προς το αὔριο. Ἐτσι ἐνοίθηα. Ἦταν μαγιικό. Ἦταν ἡ γυναίκα του Ἄωτ, δεν ἔπρεπε ἐπ' οὐδενί να γυρῶ το κεφάλι. Ἄν τῶ κατῆφερνα ως το τέλος, τότε οι ελοφες και οι βασανισμοί θα ἄβρονταν ὀριστικά και για πάντα μέσα στηνῶβισσο του χρόνου. Ἄν πατήσω το ποδῶρι μου στη γη της Ἄετικῆς, χωρίς να κερῶω το βλέμμα, τότε μια καινοῶρτια ζωή θα μποροῦσε να ξεκινήσει και για μένα. // Αυτές οι αστειότητες, μαζί ὄμως με ζαφνικούς ανεξήγητους σποσμούς με συντραφευαν σε κῆνο το ἀτέλειωτο ταξίδι. Ἐως ὅτου πατήσω το πόδι στο Ἄαῖριο, που δεν ἴξε ρα ποῦ να το κατῆδῶ. Στους εφῖλτες που ανοίγουν την πόρτα στην κῶλαση; Ἦ στους Ἀρχάγγελους που ανοίγουν την πύλη του παραδῆσου; Οπως το πῆρεις... Αυτή τη φορῶ πάντως, το Ἄαῖριο ἴταν για μένα βῶλασμο. Ἀπό ὅω ξεκινούσαν ὄλα. Ἀπ' την αρχή. Φοροῦσα στρατιωτικά ρούχα. Ἐίχα παραδῶσει μόνῶχα το δίκωο. Περικοί φίλοι μου ὄδωσαν πέντε χιλιάδικα. Ἀηλοδῶ, πηνίγντα σμηρικῶνές ὄραχμῆς. Ἀλλωστε, ὄταν φοροῦσες χακί δεν πλῆρνες στις συγκοινωνίες. Λεωφορεῖα και πλοῶ το σῶμα. Με πηνίγντα ὄραχμῆς ἀγόραζες φωμί και τυρῖ ἴσα-ἴσα για μια, δυο το πολῶ μέρες / ρῶτη-σῶ για το ταχυῶρομο. Ἐστειλα τηλεγράφημα στους δικούς μου, στην κῆρη ὅτι φτῶω μεβαῖρια με το "Ἐλένη". Μετά πήγα στα λεωφορεῖα. Εἰς ὄκμα εἴμαι ο μακρονηαῖτης τραυματίας ἀπό βασανιστήρια. Ὁμως στην Ἄθῖνα και παντοῦ, με το χακί και με τις πατερίτσες, θα εἴμαι ο τραυματίας του Ἐθνικῶ Στρατοῦ. Ἐτσι κι ἀλλῶς ὄμως τα βλέμματα θα ἴταν ὄδια. Συμποῦνια και συν ὄρομη. Ολοι με βοηθοῦν ν' ἀνεβῶ στο λεωφορεῖο. Ἀλλοι σηκῶνται και μου δίνουν το κῶθισμα. Πῶσο καλοῦ πῶυ εἶναι οι Ἐλλῶνες στη ὄιστυχε... Πῶσο ἀγαποῦν και φροντίζουν τους ἀδῶντους και τους ἀῖτημένους.. Ἐνοῖωθα ἀπό παντοῦ νῶρχονταῶ προς τα μένα κῶρματα συμπαῖθεις και, λες και βρισκόμουν σε λουτρῶ, ἄφῖνα τη ψυχῆ μου να κωματίζει ελευῶερη πῶω στην ἐπιφῶνεια αὐτῆς της ὀμόθυμης συμπαῖθιας. Κανεῖς ὄε μιλοῦσε. Ολοι ἴξεραν. Περικοί θα ἀκῶφτονταν. "Και τῶρα, τῖ θα ψῖνεις, καφῶρῶ; Τῖ ἄλλο σε περιμένει;..."

Ἐλευῶερῖα εἶναι να σε σπῶνῶωω ἔξω ἀπ' το αεροπλῶνο στα χῖλια-δυο χιλιάδες μέτρα και συ σε ελευῶερη πῶωση, ποῦλῖ χωρίς φτερά, να προχωρῶς ἀκῶθεκτος προς τη γη με ἰλιγγῖδῶη ταχύτητα. Ἐλευῶερῖα εἶναι ἰλιγγος. Πῶς ἀλῖθεια να το συνεῖδητοποιήσω, ἀπ' τη μια στιγμή στην ἄλλη, πως ὄ φοροῦσα χειροπέδες, πως δεν εἴχα φροῦρῶς, πως μποροῦσα να πῶ ὄπου ἴβελα, ὄγκως να ρυτῖσω κανέναν; Ἐλευῶερος. Ἄφῖνα το βλέμμα μου να σεριοπλῶει στους ελαιῶνες.

Ετσι η σκέψη μου περνώντας πάνω απ'τη θάλασσα έφτανε στο σπίτι μας στο Γαλατά, δεν μπορούσα να το φανταστώ. Ομως τώρα πηγαίνω προς την Αθήνα. Εκεί ανάμεσα στα χιλιόδες σπίτι, τους χιλιόδες δρόμους, τα πάρκα, τις πλατείες, τα δημόσια κτίρια, τις αστυνομίες, τα λεωφορεία, υπάρχει η Πικριά... θα μπορούσε άραγε να τη συναντήσω; Και πώς στο σπίτι της, στη Νέα Σμύρνη, αποκλείεται. Στα χάλια που βρίσκομαι δεν θέλω να με δει κανείς. Ούτε, φυσικά, οι βέφοι μου, για ένα λόγο παραπάνω, αφού αυτοί εφωί τώρα με τους νικητές κι εγώ ένα ναυάγιο, πάνω στο μεγάλο ναυάγιο της παράταξης μου, που δίνει την τελευταία της μάχη στην Πικρία. // Σε όλη τη διαδρομή προς την Αθήνα συναντάμε συνεχώς φάλαγγες από στρατιωτικά αυτοκίνητα, άλλα γεμάτα με υλικό, άλλα φορτωμένα φαντάρους. Η Ελλάδα βρίσκεται μέσα στην κορδιά του πολέμου. Ένας ανεξήγητος φόβος όρχισε σιγά σιγά να με κερνάει. Τι θα γίνει άραγε όταν τη στιγμή που θα κατεβαίνω απ'το λεωφορείο, κάποιος φωνάζει "Είναι μακρονησιώτης, κομμουνιστής; Πιάστε τον;" Δεν θα πείσων πάνω μου να με λιντσάρουν; Πόσοι και πόσοι δεν έχουν τα παιδιά τους στο μέτωπο χωρίς να ξέρουν την τύχη τους; Άλλοι πάλι πρέπει να συνθίβουν στην ιδέα, πως ο γιος τους θα μείνει για πάντα χωρίς πόδαρι ή χέρια, χωρίς μάτια, ανάπνοια, βάρος στον εαυτό του και στους δικούς. Και τέλος, πόσοι και πόσοι -χιλιόδες;- δεν πήγαν το τηλεγράφημα για τον "ηρωικό" θάνατο του παιδιού τους... Και για όλα αυτά ποιάς φταίει; Αυτός ο φηλός μακρονησιώτης... καθώς του κόνια και που μισερύσανε από το ξύλο... Ομως θάνατος του πρέπει κι έχι ξύλο και τέτοια... Πιο άσχημο ήσθε στο σέρκο μου τα μάτια αυτοάνου που θα με κρύνει μόλις φτάσουμε στο τέρμα της διαδρομής // Άσχημο πράμα ο Εμφύλιος. Το χειρότερο. Πόσοι σ'ένα λεωφορείο και οι μισοί -τουλάχιστοι να είναι θανάσιμοι εχθροί σου. Και να μην έχουν κάποιο σημάδι στο κούτλαο για να τους ξεχωρίζεις. Μιλούν ελληνικά, σαν και σένα, είναι Έλληνες, όπως εσύ. Ομως εσύ είσαι για κείνους πουλημένος στους Βούλγαρους και στους Ρώσους κι αυτοί είναι για σένα ξεπουλημένοι στο σρόνο, στη Φρειδερίκη και στους αμερικάνους. Ετσι στον εμφύλιο δεν υπάρχουν -πρακτικά- πατριώτες, αφού οι μισοί για τους άλλους μισούς, είναι όργανα ζένης δύναμης. // Όταν στα 1962 ανέβασα με το Λαϊκό θέατρο του Πάνου Κατράκη το "Τραγούδι του Νεκρού Αδελφού" -εικοσιτρία χρόνια μετά το τέλος του εμφύλιου- στο βάθος ούτε οι δεξιοί ούτε οι αριστεροί ήβελαν να παραδέχονται ότι ο Παύλος και ο Ανδρέας -αδέλφια στην πραγματικότητα- ήσαν κι οι δυο Έλληνες και μέλιστα πατριώτες, ο καθένας κατά την πίστη του. Ο Παύλος, ο κομμουνιστής, για πως δεξιοός ήταν πάντα της σοβιετικής πράκτορας, ο δε Ανδρέας, ο εθνικόφρων, για τους κομμουνιστές ήταν πάντοτε ένα "κυλόπαιδο" της Φρειδερίκης. Βέβαια, αυτή η αντίθεση προέρχονταν περισσότερο από τους ηγετικούς κύκλους -κόμματα, κρατικές υπηρεσίες, δημοσιογραφικά βραβανα, ειδικές υπηρεσίες- που ήσαν οπωσδήποτε σε στενή επαφή και με τους ξένους, που ο καθένας απ'το πρόσωπο του, ήθελε (και θέλει ακόμα) να συντηρήσει τον εμφύλιο διχασμό, γιατί έτσι πιστεύει ότι επηρεάζει καλύτερα και την πείε όπου θέλει, την εκλογική πελατεία του. // Όσο όμως κατεβαίνεις προς τη βάση, δηλαδή κοντά σε κείνους που ζήσανε στο πετό τους τον εμφύλιο, τους απλοούς φαντάρους, τους φυλακισμένους, τους μακρονησιώτες, τα θύματα κι απ'τις δυο μεριές, θα δεις ότι δεν υπάρχει μέσα στην κορδιά τους μίσος για τον "άλλον". Γιατί ο άλλος είναι παιδί του κοού, όπως κι ο ίδιος. Πόνο που βρέθηκε ο καθένας σε ξεχωριστό γρανάκι, αυτής της τερατώδους κρεατομηχανής, που είναι η εμφύλια διαμάχη. Εχοντας έτσι το "δεδηλωμένο", δηλαδή την απόδειξη του πρόσθετου "καλού βού" με με τη συνείδηση ήσυχη, πέρασα σιγά σιγά, σε μια και μόνη ιδεολογική-πολιτική στρατεύση:

το ξεπέρασμα των συνεπειών του εμφυλίου, την ενότητα του ελληνικού λαού, με βάση τα πραγματικά και όχι τα πλασματικά συμφέροντα, με τα οποία τον υποπάρουν και τον σέρνουν από τη μύτη αιθερόπτερες της πολιτικής. Ετσι, δύο φορές ψτάσαμε στο τσάκι για να σπάσει ο φάλακας κλάος του φτιαχτού μύθου. Μια στα χρόνια 1963-67. Και μια κατά τη διάρκεια της χούντας, 1967-74. Πανικόβλητοι όσοι πουλούσαν κομματικό φανατισμό, πέραν με διπλάσια μανία επώνυμο στον αβδό λαό, να του εμποδίσουν να βγάλει τις παρωπίδες και να δει την πραγματικότητα. Όταν ένα θύμα, όπως εγώ, συγχωρεί και μάλιστα νοιάζει συμπόνοια για τον φοντάρο που τον στράγγιζε, οι υπάλοιοι - και μάλιστα οι άχρηστοι - δεν έχουν τίποτα να κάνουν ανάμεσα μας. Εμείς σφαχτήκαμε. Εμείς δίνουμε τα χέρια. Στο φάτο "Τραγούδι του Νεκρού Αδελφού", στο τέλος του έργου, παίρνουμε χέρι-χέρι, θύματα και βύτες, αριστοτεροί και δεξιοί, αντίρρες και χρομφάλακες, χωρούν προς το κοινό ακολουθώντας τον ήλιο τραγουδώντας:

"Ένωθετε βράχια-βράχια

Ένωθετε χέρια-χέρια

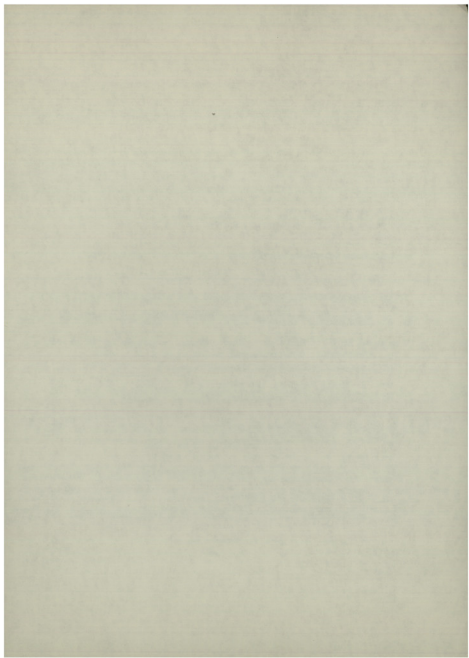
τα βοσκά και τα λαγκάδια πίσστε πο τραγούδι

πολιτείες και λιμάνια νηφέτε στο χορό

Σήμερα παντρεύουμε τον ήλιο

τον ήλιο με τη νύφη την μονόκριβη την Γαλαχιά"

Εταξα που λέτε, μοναδική αποστολή στον εαυτό μου, να κλείσω την πληγή που άνοιξε ο Εμφύλιος. Σε σύμβολο τη διακρίνω, πίνω στο κορμί της πατρίδας μου. Άλλως δε θα μπορούσα να ζήσω. Δε ήταν μόνο μια πολιτική ένταξη. Ήταν μια υπαρξιακή επιταγή. Μια υπόθεση ζωής και θανάτου. Κι όλα παρήχθησαν γύρω απ' αυτήν την "πληγή". Άλλοι προσπαθούν να την κλείσουν. Άλλοι την σκολίζουν, τη ματώνουν, να μένει ανοιχτή και να ζαλίζει με το πούον τους ψηφοφόρους της Κυριακής. Αυτό είναι η σύγχρονη εθνική μας τραγωδία. Στην ήλια χώρα πανέμορφη, ένας λαός πλούσιος σε όλα φυσικά και ιστορικά, μένει στάσιμη και ο σημερινός Έλληνας απελπισμένος, ότι η πατρίδα δε μπορεί να κάνει τίποτα γι' αυτόν, σου λέει: "Άφου όλοι μαζί εφίστε ανήκονοι να κάνουμε κάτι, ως κυττάζω το λοιπόν να σώσω τον εαυτό μου". Ετσι η σημερινή Ελλάδα κατοικεί από νομάδες, που η κάθε μια αποτερείται από τα μέλη, μιας και μόνο οικογένειας. Αυτό που ονομάζουν "παροικονομία" δεν είναι τίποτα άλλο παρ' η οικονομική πολιτική στο μέγεθος της οικογένειας. Το Κράτος και κυρίως η Εφορία, η Κυβέρνηση, οι επώνυμοι, ο "άλλος", όλα εκτός από την οικογένεια, είναι οι ξένοι, οι εχθροί. Δεν υπάρχει ηθική - πατριωτική - δέσμευση για τίποτα. Μόνο καταναγκασμός και φόβος. Να κλείσεις την Εφορία, το Κράτος, να ξεγελάσεις τον "άλλον" τον οποιασδήποτε, είναι η νέα ηθική, αφού έτσι προωθετεί η οικονομική ανάπτυξη της οικογένειας. Ηθικός με την παλιά έννοια, σημαίνει ηλιθίος, με την τρέχουσα. Δαιμόνιος ο νεοέλληνας, διαπρέπει μέσα στα πλαίσια του υπερασύγχρονου νομαδικού βίου. Όμως γι αυτό ακριβώς το λόγο το Έθνος - Κράτος μαρμαρώνει. Στο βάθος, φυσικά, αυτή η ατομική και σε οικογενειακά μέγεθος πολιτική, αποδεικνύεται βλακώδης. Για την ίδια τη νομάδα, δηλαδή την οικογένεια. Γιατί η ζωή δε σταματά στο μοντέλο ζωής που έχει κατακτήσει αυτή τη στιγμή την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Μέσα στο σύγχρονο κόσμο, τα πιά σταθερά και αναγκά για τον καθένα αγαθά, οι λαοί τα κερδίζουν μόνο με κοινή προσπάθεια. Η οικογενειακή πολιτική μπορεί να σου δώσει σπίνι, αυτοκίνητο, τηλεόραση, βίντεο, ρούχα και καθημερινή διασκέδαση στα κατιπαρόνια και τα νυχτερινά κέντρα. Κι ακόμα, ταξίδια α εύτερικά... Μπορεί όμως να σου δώσει Παιδεία και Υγεία;

Γι αυτό η Ελλάδα σήμερα βρίσκεται ουραγός στην Ευρώπη που τα παιδιά εκεί δέχονται όλα και περισσότερες και καλλύτερες γνώσεις, έτσι που σε μια-δυό-τρεις δεκαετίες, τα ελληνόπουλα θα έχουν μένεις πέρα, κατά μια ιστορική περίοδο. Τι θα γίνουν; ^{Μάλλον} σε μια ενωμένη Ευρώπη, θα χρειαστούν κι αυτοί, που θα παρέχουν τουριστικές υπηρεσίες... Είναι που είναι υφάρια η χώρα μας... Περνάμε κι εμείς με τη βέληση μας το σκοινί στο λαιμό μας... Φτιόχνουμε από μόνοι μας τα παιδιά μας στο μοντέλο που θάβελαν οι "προηγμένοι" λαοί.. Όσο για την υγεία θα πω μόνο πως είμαστε οι τελευταίοι στους τελευταίους. Που αποδεικνύει ότι η περιβόητη εξυπνόδα του Έλληνα δεν πάει μακρότερα από τη μήτη του. Γιατί εξυπνός λαός είναι αυτός που έχει εξασφαλίσει τα βασικά αγαθά. Και πρώτα, την υγεία. / Οι σημερινοί κυβερνητίες μας, νικητές, όμως η νίκη τους "πύρειος" νίκη. Πύρειος, δυστυχώς, για την Ελλάδα. Η "νομιστική" ωοτροφία αθροίζομενη, δίνει μεγάλα εκλογικά ποσοστά. Όμως νομισματισμός, σημαίνει οιδίωση. Από την αντίθεση-διόσωση του Εμφυλίου, μπορούσαμε να περάσουμε, στην ενότητα-σύνθεση, που θα μας έσωζε. Τα μικρόβια όμως, πολλά και ισχυρά, δέ μας άφησαν. Και πρώτο και χειρότερο, η χούφτα που διόλωσε τη σημερινή μας νεολαία, που, όπως δέχονται τα πράγματα, θ' άργήσει πολύ ακόμα να βρει το φρόμο της.

Γιατί τα λέω όμως όλα αυτά; Γιατί η κατάδυση στην καρδιά του εμφυλίου, μας βοηθά να βάλουμε το χέρι, επάνω στην πληγή. Γιατί μόνο με τη βήνη θα σωθούμε. Αν σωθούμε...

Ή όμως που πρώτοι και καλλίτεροι οι ηγέτες της αριστεράς μοιόζουν σε να μη γνωρίζουν πού και πώς η διαίρεση του λαού είναι φτιαχτή, πού και πώς υπάρχει και ποιά είναι η αντίθεση η πραγματική. Ας πούμε, η ταξική. Ετοιμή ηγεσία της ΕΔΑ πουκόταρε το "Τραγούδι του Αντρκρού Αδελφού" με τη δικαιολογία, ότι ο λαός δεν είναι ώριμος για την ενότητα; Ή και η σημερινή κρίση της ελληνικής κοινωνίας, αντανάκλαση την κρίση της ελληνικής Αριστεράς. Όταν η πρωτοπορία κουτσάφνει, ο λαός κάνει βόθρη. Στέκεται ακίνητος, όταν γύρω του, στον υπόλοιπο κόσμο, η εξέλιξη καλπάζει.

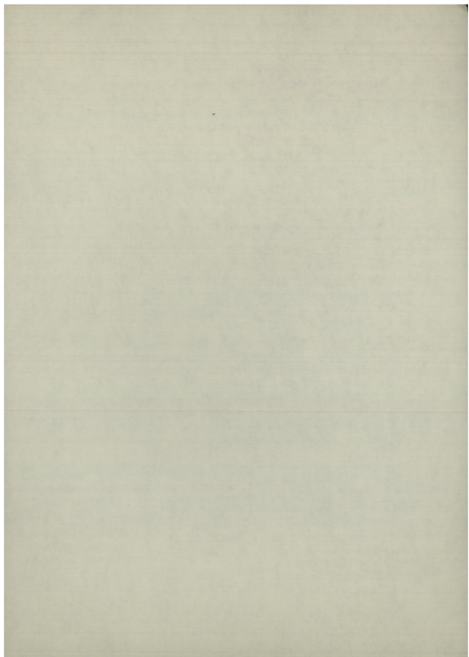
Αθήνα

Το λεωφορείο σταμάτησε στην πλατεία Λαυρίου. Το μεσημέρι είναι η ώρα της αιχμής. Στο θρόνο στρατασορριζωμένα ξεβαμένα καφετιά και γκρίζα λεωφορεία, στρατιωτικά αυτοκίνητα κάθε είδους, τζιπ, τζιμς, μπέφορντ, ελάχιστα ιδιωτικά, τα πιά πολλά κρατικά. Στα πεζοδρόμια και στη μικρή πλατεία, πήχτρα ο κόσμος. Οι φοο πολλοί, παιδιά οχτώ ως δώδεκα το πολύ χρονών, ξυπόλητα μ' ένα τριμμένο παντελονάκι, άλλα με βρώμικη φανέλα, άλλα γυμνά απ' τη μέση και πύνα, μουρμιζόμενα στον ήλιο, με το μάτι άγριο και φοβισμένο απ' το φόβο του αστυνόλακα. Γιατί ο κόσμος δεν επιτρέπει να πουλάς κουλοαρία ή λαχεία χωρίς ειδική άδεια. Επίσης, για να βράσεις παπούτσια πρέπει να πληρώνεις ενοίκιο για τη θέση. Δικακνίνεις αμέσους τους νόμιμους λαούτρους απ' τους "παράνομους". Οι πρώτοι έχουν καθίσει σε μια σειρά. Δεκαπέντε ως είκοσι κοσμάκια παρατάγ μενα σε μια γραμμή. Ζωγραφισμένα με πολύχρωμα σχέδια. Στη μέση έχουν κορφώσει μια ξύλινη προεξοχή για να τοπαθετήρει ο πελάτης το παπούτσι του. Ο μικρός κάθεται σ' ένα μικροσκοπικό σκαμνάκι. Δεξιά τις βούρτσες, καθώς γυαλίζει, τραγουδά το σουζέ της εποχής:

"Ή ο λοχαγός του είναι λεβέντης
 έχει λκαι κέννος χρυσή καρδιά
 τόνε γνωρίζει απ' το θησαφό
 που κατοικούσανε στην ίδια γειτονιά"

Ένα λαϊκό τραγούδι της εποχής, που ιμνεί τον καλό αξιωματικό του Εθνικού στρατού... //
 Ο "παράνομος" έχει φορτωθεί το κασελάκι στον ώμο, κρατά στο δεξί χέρι το σκαμνί και τρέχει

Γι Αφή σ' έχει τ'ά τ'ηρο και λ'αίτη... κι τ'α χ'εφ'ατα σε β'ε ν'ι κ'α.

-Άλλος για γυδίσια. Γυαλίζω παπούτσια.

Αυτοί που πουλάνε κουλούρια, βίνουν τον πιδ πολύ στόχο, γιατί είναι υποχρεωμένοι να κρατούν το εμπόρευμα μέσα σε τάβλα πάνω στο κεφάλι τους. Ο αστυνόμος που συλλαμβάνει τον "περφόνο" κουλουρτζή, τασλαπατά με τις μπότες την πραγματεία που έχει σκορπίσει πάνω στη βρώμικη άσφαλτο, ενώ με το δεξί του χέρι έχει κάνει χειρολαβή στον οχτάχρονο παραβάτη και τον δέρνει στο Γμήμα, πριν τον οδηγήσει σε συνέχεια στο Αυτόφυρο.

Στα 1964 είχαμε μετρήσει -στη Νεολογα Λαμπράκη- 180.000 ανήλικους εργαζόμενους με μηνιαίους διακοσίες δραχμές, πάνω κάτω... Στα 1949 υποθέτω ότι όλα τα παιδιά, από οχτώ ως δεκαοκτώ χρονιά, που ανήκαν στις χαμηλές τάξεις, αγρότες, εργάτες, μεροκαματιάρηδες, δούλειαν όπως -όπως για να ζήσουν και να βοηθήσουν τις οικογένειες τους. Δηλαδή, πάνω από ένα εκατομμύριο παιδιά. Στις βαρείες αγροτικές δουλιές, στα εργοστάσια, στα μαγειρεία, στα γκαράζ. Παντού έλλειπε παιδιά ξυπόλητα και γυμνά μέσα στην παγωνιά, να ακουπίζουν το παρμπρίζ για μια μουσική φωνή. Και γιατί όλο αυτό το μέρος της Παλιτεάς; Ήμεις στη μεγάλη τους πλειοψηφία αυτά τα παιδιά δεν είχαν πατεράδες, αδέρφια, ζοδέρφια στον Εθνικό Στρατό; Μεκρούς και τραυματίες; Όμως όσους τις σκληρές εποχές, ο εμφύλιος σκονίζει το ταξικό ένστικτο. Για την εθνικοφροσύνη εξουσία, κάθε φτώχια και ανήμπορος ήταν εχθρός; Κι αυτοί ακόμα που έχυναν το αίμα τους για τα συμφέροντα της;

Ήδλις έκανα τα πρώτα βήματα με τις πατερίτσες, κίνησα την περιέργεια των πιτσιρικιών, που με κυττάσαν με συμπάθεια. Ένας μάλιστα, με ρώτησε από πού έρχομαι και πού πάω. Του είπα από το Νοσοκομείο 401 και πηγαίω στην κρήνη, στους δικούς μου. Πόνο που πρέπει να κοιμηθώ ένα βράδυ, γιατί το πλοίο είναι για αύριο. Έχεις κνέφι; με ρωτά ένας άλλος. Είναι οι κουλουρτζήδες και οι λαχειοπώληδες, με περικυκλώσανε κι αρχίσανε να με βομβαρδίζουν με ερωτήσεις.

Σε παιδί μίση τραυματίστηκα. Αν θα μείνω ανήλικος. Τι δουλιά κάνω. Αν έχει δουλειά ο πατέρας μου... Μετά τις γενικές ερωτήσεις, φτάσαμε και στις ειδικές. Δηλαδή, πού σκέφτομαι να μείνω. Αν έχω να πάω. Πού θα κοιμηθώ. Είναι μιλιώντας και περπατώντας φτάσαμε στο πρώτο ξενοδοχείο, επί της 3ης Σεπτεμβρίου.

-Πόσο κάνει το κρεβάτι; ρωτά τον ξενοδόχο.

Αυτός με κυττάζει από την κορφή ως τον πότο και μου λέει:

-Δεν υπάρχει κρεβάτι...

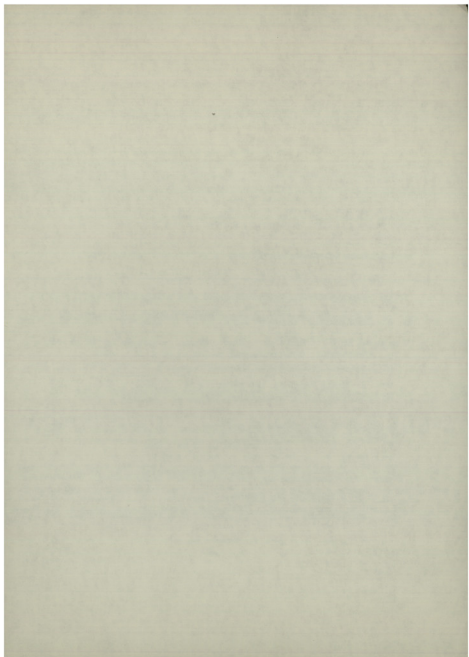
-Εται κάνουν με δλους του φαυτόρους, με πληροφορεί ένας μικρός, όταν βγήκομε ξανά στο πεζοδρόμιο. Φοβούνται ότι έχετε φέρες...

Γυρίσαμε έτσι όλα τα ξενοδοχεία της περιοχής. Παντού το ίδιο κύτταγμα, η ίδια σαφήνεια στο πρόσωπο πριν πουν την ίδια φράση. "Δεν έχει κρεβάτι." Στο τέλος θυμάσανε μαζί τους οι φίλοι μου κι άρχισαν την καζούρα. "Δεν ντρέπεται, ρε, να μην τον παίρνεις τον τραυματία; Αυτός όμως είναι κορδίδο που χαρομάστηκε για σένα, μαλάκα." Και τρέχαμε μήπως ο άλλος φωνάζει την αστυνομία. Τέλος δεν τα γλύτωσα τα κακά. Οι αστυνομικοί τότε περιπολούσανε κατά ομάδες, τρεις, τέσσερις έως και δέκα μαζί. Κάποιος ιδιοκτήτης ξενοδοχείου, από κείνους που με διώξαν και βγάσανε καζούρα απ' τα πιτσιρικά, τηλεφώνησε. Θα έπρεπε να πάω. "Μια περφέρη και ύποπτη διαδήλωση με επικεφαλής ένα βρώμικο τραυματία..." Ήδλις φάνηκαν οι αστυνομικοί, το βάλανε στα πόδια τα πιτσιρικά, που δάτανε εκείνη τη στιγμή, πάνω από πενήντα.

-Τι δουλειά έχεις με μάρτες; με ρωτά ο επικεφαλής.

-Ήδην για ξενοδοχείο, τους λέω.

-Και γιατί δεν πας στο Κέντρο Αισιουμέναν;

-Σε ποιό Περαρχία υπηρέτησες;

-Στην Πέμπτη, απαντώ χωρίς δισταγμό.

-Και πού συνέβει αυτό; Και δαξίνει με το κεφάλι το σπασμένο μου ποδόρι.

-Έτη Φλώρινα, του Λέω... Έτσι άλλαξα, στο όψε σήσσε, του ιδιότητα και παράταξη. Εγίνα ένας τραυματίας του Εθνικού Στρατού. Ένα ακόμα βήμα της κομμουνιστικής θρησκείας. Με χαιρέτησαν φιλικό και φύγανε.

Έρχε οτάσει απόφιομα. Διφούσα και πεινούσα. Πήγα στον κήπο του Μουσεφου. Ηπια νερό από μια βρύση κι αγόρασα σταφιδόδρομο και σάμαλι να ξεγελάσω την πέφνα μου. Κάθισα για λίγο σ' ένα παγκάκι στη σκιά να ξεκουραστώ και να πάρω όυνόμεεις γιατί είχα να κάνω δρόμο πολύ.

Καθώς ανηφρίζω προς το Πανεπιστήμιο δεν το πιστεύω πως βρισκόμουν και περπατούσα πλεόθερος στην Αθήνα. Όλοι οι φίλοι μου, οι σύντροφοι μου, ήσαν μακριά. Στις εξορφες, στα βουνά, στη φυλακές, σε κρυφάνες. Όσοι, όπως εγώ, ελευθερινόμεσσε, έπρεπε να κρυπαύμε όσο γίνεται πιδ γρήγορα, πριν μας ξαναπιάσουν. Δεν υπήρχε περιπτωση, ούτε μβα στο καταμύριο, να συναντήσω κάποιον γνωστό. Μόνο κανένα ασφαλίτη. Και τότε, κλάβε με. Όστε αυτό που έκανα, να σεριανίζω μέρα μεσημέρι, δίνοντας στόχο με το δεκανίκια και με τα μαύρα μου τα χείλια, ήταν καθαρή τρέλη. Πώς όμως να γίνει πού έπρεπε με κάθε βυσφια να βρω τη Μυρτώ; Στο δρόμο, αν και έκανε ζέστη, κυκλοφορούσαν πολλοί φανιέροι. Όπως εγώ, τραυματίες, αδειοόχοι. Σε κάθε γωνιά κι ένας ζητιάνο ή ζητιάνια με μωρό και με χέρι απλωμένο. Χαιριόδες με το μαύρο καβουράκι, το λεπτό μουστάκι, τα μαύρα γυαλιά, φιγυόρες του Πιάτος, σε κάθε διστατάρωση. Άλλοι με κυττάζανε περιεργα κι άλλοι κάνανε πως δε με βλέπουν. Αυτοί βλέπεεις, την είχαν βολέψει στην Αθήνα, αφήνοντας τα κορβίδια σαν και μένα, να βγάλουν τα κόστανα απ' τη φωτιά. Έτσι, κούτσα κούτσα έφτασα κατά τις κούτσα του βράδυ, στο Κεντρικό Πανεπιστήμιο. Πηήκα στο προαύλιο και σπιριδίτηκα πάνω στο παγκάκι, που στα 1945 με είχαν χτυπήσει. Την ίδια στιγμή ο συνθέτης Γιώργος Σισιλιάνος, που περνούσε τυχαία απόζω, με βλέπει και τρέχει να με χαιρέτήσει. Με είχε σφύοιρα για νεκρό. Όμως βέβαια που έβλεπε δεν είδα να τον εγκορδιώνει.

-Πώς είσαι έτσι, βρε αδερφέ; Πώς έγινες έτσι;

-Πώς έγινα, ρε Γιώργο;

-Ξέρω κι εγώ; Πολύ αδύνατος μου φάνεσαι. Γιατί έχεις πατερίτσες;...

Του τα εξήγησα όλα γιατί έπρεπε να τον ρουχάσω. Μήπως ξέρει πού είναι η Μυρτώ; Όχι, δεν ξέρει. Έχει χρομία να τη δει.

-Ελα στο σπίτι...

-Όχι, ευχαριστώ. Ίσως περάσει από δω..

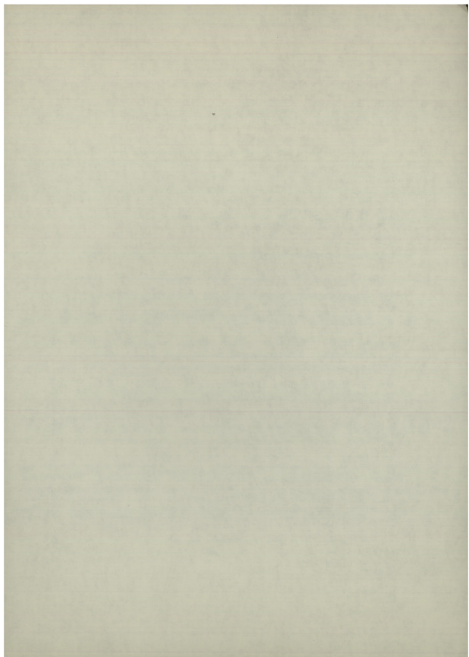
-Ελα αύριο..

-Αύριο καταβήνω στην Κρήτη.. Μετά..

Έφυγε ακερτικός και στενοχωρημένος. Σε λίγο μπήκε στο προαύλιο η Ευγενία, σιμφοιτήτρια και φίλη της Μυρτώς. Δε με γνώρισε. Αποφάσισα να της μιλήσω. Κυττάζοντας με προσεχτικά, απεινιδώς με ανακάλυψε.

-Τρέχω να τη φωνάξω. Έχει εργαστήριο στο νεκροτομείο..

Την παρακολούθησα με το μάτι καθώς προχωρούσε βιαστικά προς την οδό Σίνα. Αυτά τα δέκα λεπτά, ήταν τα μακρύτερα της ζωής μου. Δεν έλεγε να φύγει ο χρόνος.

Τέλος νάτη η Πυρτιά. Με σάρκα και οστά και με κένο το λεπτό, το βιαστικό, το ανεπαίσθητο γέλιο στα χελιά και το μεθυσαμένο βλέμμα. Της εβπα θέματα πως μένω στο κέντρο διερχομένων και ότι την άλλη μέρα θάφευγα πρωί για την Κρήτη. Καθίσαμε έτσι ώρες στο παγκάκι και ούτε που ακούμπησε ο ένας το χέρι του άλλου. Εμυγε. Εμείνα μόνος. Εκλείσα τα μάτια να μείνει η εικόνα, να μη φύγει. Ο φύλακας με σκούνησε.

-Ξύπνα. Η πόρτα κλείνει.

λέω να μην εκτεθώ στους όρδους και γι αυτό προχώρησα ως την Ακαδημία. Κατηφόρησα την οδό Ξίνα και πριν φτάσω στα λεωφορεία της Νέας Σμύρνης, έστριψα δεξιά και μπήκα στον κήπο. Προχώρησα, διάλεξα ένα θάμνο και έδωλασα πάνω στο ζεστό χώμα. Πεινούσα και δίψουσα γι αυτό όρχισα να ονειρεύομαι τρεχούμενα νερά και λιχουδιές, ώσπου με πήρε ο ύπνος. Χαράματα, πήρα την Πανεπιστημίου, να μην έχει ακόμα κόμμα. Στην Ομόνοια αγόρασα κουλούρι, τυρί και μια γκαζόζα. Στλώθηκα. // Με δυσκόλια κατέβηκα τις σκάλες και μπήκα στο τραίνο για τον Πειραιά. Το πλοίο θάφευγε το βράδυ. Διάλεξα μια θέση πάνω σ' ένα σαρδ άδειο κρεβάτι και από κει παρακολούθησα την κίνηση στο λιμάνι. Όταν ο ήλιος σηκώθηκε ψηλά, έφαλα να βρω κανένα πτηνό μαγικό. Η φασολάδα είχε δύο χιλιάδες δραχμές. Λίγο τυρί, ψωμί και μιά πεπόνι. Εμείνα μ' ένα χιλιάδικο. Στην τάξη. Πετάω πήγα μπροστά στο "Ελένη", πούχε πιάσει με το πλευρό όλο το χώρο μπροστά στο ρολόι. Παληό, βρώμικο, με γκρίζο φουγάρο. Γαρ' όλα αυτά, μυστηριώδες και γοητευτικό όπως όλο τα πλοία. Στο κοντρόλ, λιμεναρχείο, αστυνομία και ΕΛΑ. Εβγαλα το "φύλλο πορείας".

Μόλις το διάβασε ο επικεφαλής, έγινε κόκκινος, να με πνίξει.

-Κάτσε στο πλάι, σουρλιτζέι με σιχουιά, λες και μιλούσε σε σκύλο. Λέει το νεό και στους άλλους, που όλοι με αγριοκυττάζουν. Τα χρειάστηκα. Εμένα λοιπόν εκεί πλάι στη σκάλα, περιμένοντες να δω τι θα γίνει. Στο μεταξύ όρχισαν να μπανουν οι επιβάτες. Οι πιό πολλοί χωριότες με καλώθια και δέματα. Όμως και αρκετοί νεοί, φοιτητές και φοιτήτριες, που σε χαρούμενες συντροφιάς, κατέβαιναν στους δικούς τους. Κάθε τόσο, φωνάτορι αδειούχοι, απολιμμένοι και τραυματίες. Αυτοί, πραγματικά, από σφαίρες κομμουνιστών. // Κάθε που έφτανε ένας βαρείς τραυματίας - μ' ένα πόδι ή μ' ένα χέρι - οι αστυνομικοί γιρνούσανε όλοι μαζί και με κυττάζανε απειλητικά, λες και ευθιμόνομα προσοπικά γι αυτό. Κάπου κάπου κάποιος απ' αυτούς κουνούσε το χέρι σα να μούλεγε "σε λίγο θα σε λιανίσομα, παληκόβωραμα...". // Ξε μια στιγμή, ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, βλεπόντας με σ' αυτά τα χάλια - γιαντέ όπως και να το κάνεις ήταν άδικο - έφερε εκεί μπροστά στην είσοδο του πλοίου, ένα στρατιωτικό τζιπ. Ο συνοδός φωνάτορι, σε στάση κλωρίνο, χαρρετό τον στρατηγό που κατεβάνει με αργές κινήσεις. Βελ μου, είναι ο κύριος Τσεκούρας; Ο συμμοθητής του πατέρα μου, που τον φιλιζένησαμε δύο ολόκληρα χρόνια στο σπίτι με στην Τρίπολη, όταν ρακενδύσε υποχρούσε απ' το αλβανικό μέτωπο. Φίλος, πιό πολύ συγγενής.

-Κύριε Τσεκούρα; Κύριε Τσεκούρα; του φωνάζω. Μπροστά μου οι αστυνομικοί και των τριών όπλων να χαιρετούν στήθοι και να σχηματίζουν ολόκληρο τοίχο.

-Ποιάς φωνάζεις; ρωτά ο στρατηγός.

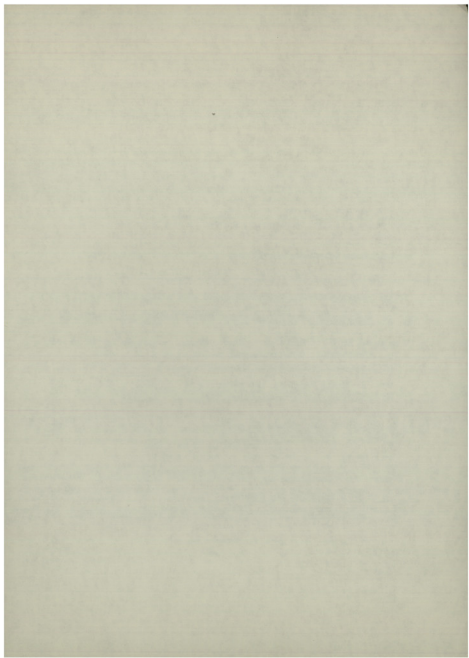
-Εγώ, κύριε Τσεκούρα. Ο Μίκης;

-Ο Μίκης; και διασχίζεις το φράγμα να με δει. Πράγματι.. και τί κάνεις εδώ;

-Εχω φύλλο πορείας. Απολύθηκα και πάω στο Γαλατά. Όμως ο κύριος υπολοχαγός κράτησε τα χαρτί μου.

-Γιατί; ρωτά τον αξιωματικό.

-Με, στρατηγέ μου, είναι μακρονησίτης. Ξεفته και σεις, και του δεχίνε τα χαρτί.

Για μια στιγμή ο στρατηγός, που διέπρεψε στις μάχες του Εμφυλίου, κυττάζει το έγγραφο και μετά με το κέρος του βαθμού του, αλλά και με τον αέρα που του έδιναν τα παράσημα που έχει κορμωμένα στο στήθος, λέει στο επικεφαλής:

-Είναι παράνομο αυτό που διαβάζαμε. Το φύλλον πορεφας του στρατιώτη είναι εν απολύτω τάξει. Είναι υποχρεωμένος να σας αναφέρει. Τα στοιχεία σας παρακαλώ. Και μετά, γυρίζοντας προς εμένα με διατάζει αυστηρά, χωρίς όμως να μπορέσει να κρύψει τη συγκίνηση φτη φωνή του:

-Γέρε το χροτί σου και ανέβα στο πλοίο. Σε λίγο θα σε συναντήσω...

Οι ναυτικοί που πλοίου που είχαν παρακολουθήσει τη σκηνή, με βοηθούν με ολοφάνερη συμπόθεια ν' ανέβω τη σκάλα. Ένας πήρε τις πατερνίτσες κι άλλος με κρατά άνατά απ' τη μέση. Ετσι βελζανε με ποιανού το μέρος είναι. Μόλις έφτασα το κατάστρωμα, προχώρησα να δω πού βρίσκεται η πρώτη θέση, για να περιμένω τον στρατηγό. Μ' ένα πικρό γέλιο στα χελάη, που εκείνος βρισκεται απ' τη μια μεριά κι εγώ απ' την άλλη, που πριν λίγα χρόνια τρώγαμε στο ίδιο τραπέζι και κοιμόμασταν κάτω από την ίδια στέγη, παίρνει κρυψά το χέρι μου και το χαιδεύει, με πατρική αγάπη.

-Πες μου, θα μείνεις ανάπηρος για όλη σου τη ζωή; Εκέφυτομαι τη δυστυχισμένη τη μητέρα σου και το Γιώργο που έχει τόσο αδύνατη καρδιά... Γιατί τους το έκανες αυτό; Τα μάτια του βοδρωκωσαν απ' τη συγκίνηση. Τίποτε άλλο δε μπορώ να κάνω αυτή τη στιγμή για σένα. Εχεις χρήματα; Καθώς σήχνε: στην τσέπη του, του δώλω:

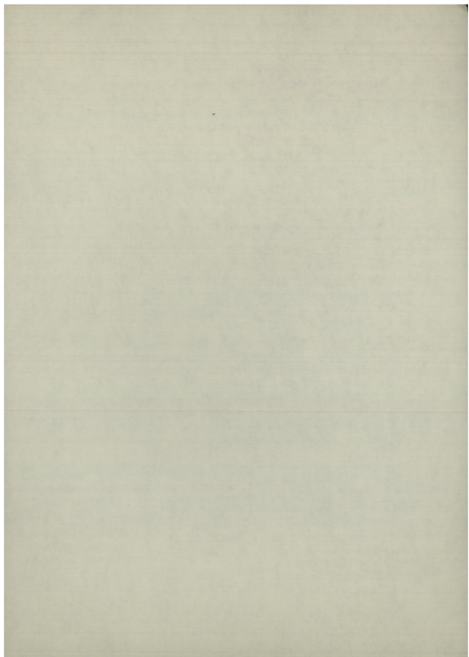
-Ξας ευχαριστού... Έχω χρήματα, αρκετά. Που σώσατε τη ζωή, ξέρετε...

-Αν μπορούσα θα σε σκότωνα με τα δόντια μου τα χέρια, με μα κώνει, για να έβγαζε ένα τέλος σ' αυτή την τόσο απροσδόκητη συνάντηση, που τον έφερε σε τόσο δύσκολη θέση. Ο γιος του καλλιτερου του φιλου να είναι ένας ληστής, εχθρός της πατρίδας του... Αδισανόητο. Καρίς άλλη κουβέντα, περνά το κατώφλι και χάθηκε πίσω από τους επιβάτες // Μελογαλικό συνεχισα το όρκο μου. Είχα αποφασίσει να εγκατασταθώ στην πλώρη, ούτως ώστε το πρωί, να δω κατάφωτα την Κρήτη.

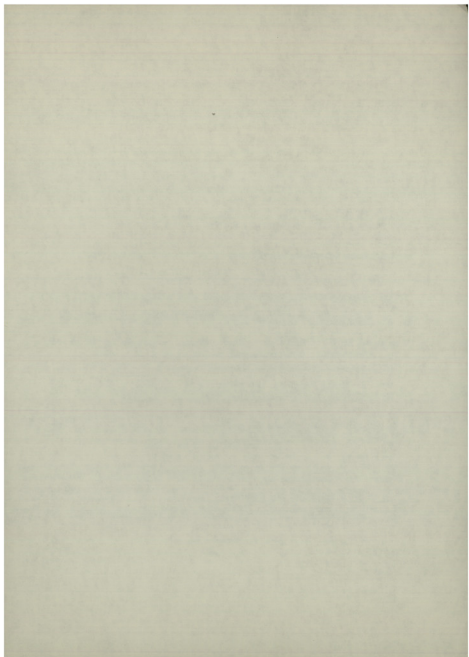
Βρήκα ένα κουβέρτι χοντρά σκονινιά, ακριβώς κάτω απ' τη γέφυρα του καπετάνιου, σκαρφάλωσα κι εγκαταστάθηκα. Προστά στα πόδια μου, η κουβέρτα της πλώρης. Για την ώρα οι ναυτικοί είχαν απαγορεύσει την είσοδο, γιατί έπρεπε να δουλέψει η μηχανή, που ανεβάζει την άγκυρα. Ήσαν λοιπόν εκεί, γυμνοί απ' τη μέση και πάνω, τι έκανε ζήτησε, περιμένοντας τη σφυρίχτρα του πλοίαρχου,

για να βάλουν μπροστά το μοτέρ. Άλλοι πάλι, σκιμυμένοι στην αριστερή κουπαστή, φωνάζανε στην προέμβαση, να βγάλουν τα παλομάρια. Ξεκινούσαμε // Με το σφύριγμα του καπετάνιου, σκαρφάλωσα προς τα γρανάδια που άρχισαν να τυλγουν την αλυσίδα της άγκυρας. Το πλοίο τραβιόνταν μαλακά προς τα δεξιά. Πετα άρχισαν να δουλεύουν αργά-αργά οι μηχανές. Από τον ήχο και το θόρυβο καταλάβαινες πως είχαν με το παλαιότερο και το πιδ σφυρίχτητο πλοίο της ελληνικής ναυτιλίας. Όταν φύγαμε οι ναύτες, άρχισαν να φτάνουν οι επιβάτες. Ο καιρός ήταν ήμερος.

Όμως μόλις μπήκαμε στο Πιρτσίτο πέλαγος, μας χτύπησε ο μαγικός κρυστάλλινος άνεμος του ωκεανού. Τα γέφυρα κούκαλα του πλοίου, άρχισαν να τρίζουν. Είχαμε αφήσει πίσω μας τα τελευταία νησιά του Αργοσαρμινικού. Τώρα δεν έβλεπες άλλο από ουρανό και θάλασσα. Πεινούσα και κρύωνα, όμως ένιωθα όμορφα. Γίνετα στη θάλασσα νοιώθω όμορφα // Τότε άρχισαν νύφρονται σε μικρές παρβές αγόρια και κορίτσια που μόλις είχαν φάει κι είχαν πιεί κι βρισκονταν σε ευμάρια. Γελούσαν κι έλεγαν στεγά. Πιλούσαν όλοι μαζί και το κατάστρωμα γέμισε με την τραγουδιότη κρητική διάλεχτο. Πούκναναν εντύπωση, τόσο ωραία και μοντέρνα κορίτσια και να μιλούν με τόσο χοντρή και χωριότικη προφορά. Είχαν μείνει γνήσιοι αν και φοιτητές στην Αθήνα. Κάθε τους

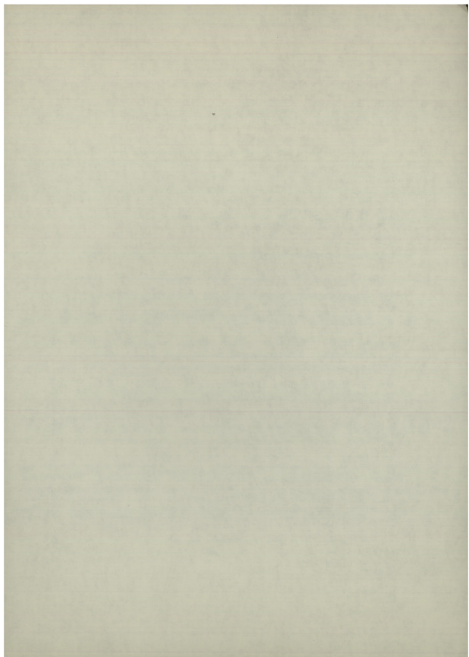

κοιμάντα μύριζε ερωτικό παιχνίδι. Άσπετα και πειράγματα με νόημα. Αχ, πόσο φορτωμένες σεζήταν οι φωνούλες των κοριτσιών. Ίσως το κλίμα της Κρήτης να κάνει τις γυναίκες τόσο πολύ γυναίκες. Μέσα στο φως του φεγγαριού γούρλωσα τα μάτια για να δω καλλίτερα τις λεπτές σιλουέτες των κοριτσιών, που λικνίζονταν με χάρη, καθώς απονούσαν στα πειράγματα των αγοριών. Μια δυο φορές φέβανε πολύ κοντά μου. Φευγάλες ματιές. Ποιάς όμως -ή μάλλον, ποιά- να δώσει προσοχή σ' ένα φαντάρο -ναιγίδιο αληθινό- που κώθονταν σα βότραχος, μέσα στη σκοινιένια κουλάρα, χωρίς να κουνιέται. Ας με κυττάξει μια όμορφη κι ας πεθάνω, σκεφτόμουν. Όμως, όσο κι αν γούρλωνα τα μάτια, κομμάδι δε με πρόσεξε και τότε γύρισα με παράπονο τα κεφάλια, να δω τη θέλασα -ένα απέραντο ασήμι- που αυτή, το γνώριζα, με αγαπούσε. Τότε τα παιδιά πιάσανε τις μαντινέδες. Γύς βράθηκε κι ένας βρακοφόρος με το λαούτο του να παίζει σωτό χανιώτικο κι άλλο το ρίζανε στο χορό. Με τέτοιο φεγγάρι και τέτοιο καιρό, κανείς δεν είχε άρεση για ύπνο. Όπου ο ουρανός άρχισε ν'ασπρίζει. Δε βόχε χαράζει καλά-καλά και μπροστά μας φάνηκε ένα κομμάτι βουνό, κάτωπρο, να αιωρείται ψηλά στον ουρανό. Τα λεικά όρη, ακούστηκε μια φωνή κι όλοι τρέζανε στην κουπαστή. Τότε σηκώθηκε και κούτσα-κούτσα έβασα στην άκρη άκρη της πλήρης και στήθηκε μπροστά απ' όλους. Μπροστά μου η Κρήτη-πίσω μου όλος ο κόσμος. Έβχε τεχνίτες κι εβχε φιλόσοφοι. Κάμια και πάλι "οδηγός πλοίων". Αυτή τη φορά, αρμενίζω το ασπιόκαρβο, προς τη χώρα των προγόνων μου. Τότε με πρόσεξαν τα κορίτσια. Ενοιωθα τα βλέμματα τους στην πλάτη μου. Όμως ήταν πιά πολύ σργά γι αυτές να τις κυττάω. Η Κρήτη με καταχτούσε ^{καθ'ε}στη γη κι ειό πολύ. Γύς άραγε και πώς θα φανεγί, έα είχε περάσει και μια ώρα απ'όταν είδαμε το χιονισμένο βουνό, που το μεγάλο νησί, ξεπετάχτηκε αιφνιδιαστικά, μέσα από τη θέλασσα. Συγκλονίστηκε και μ'έβχισε η κρίση. Έτρεμα επιτόπου, σφιγγοντας με δύναμη την κουπαστή, να μην πέσω και να μην προδοβώ ότι ήμουν άρρωστος, όχι μόνο εξωτερικά, αλλά χτυπημένος και βαθειά μέσα στην ψυχή μου. Ηρθε ένας φαντάρος και μ'αγκάλιασε. Δεν έβχε τίποτα. Μόνο μ'έσφιγγε, σα νάθελε να δομάσει τους σπασμούς. Κατάλαβε ότι ντραπέζομαι κι ήβχε να με βοηθήσει να μη γίνω θέλασα. Τι, εκείνη τη στιγμή, όλος ο κόσμος σε πλήρη και σε γέφυρες, είχε μαζευτεί εκεί μπροστά, για να χαζέψει την Κρήτη. Ίστον κόλο της Σούδας το πλοίο γλαστρούσε σα ν'ακοιμούσε σε γιαλί. Τέλος, ύστερα από πολύ ώρα, τόσο βαθύς ήταν ο κόλλος, φάνηκε η προώμια. Μπροστά της ένα σωρό πλοία, μισοβυθισμένα απ'τους βομβαρδισμούς του πολέμου. Σκέφτηκα να μην κατέβω πριν φύγουν όλοι, ούτως ύστε να μηνέχω πάλι κακέσ αναντήσεις. Κάτω στο μύλο κόσμος πολύς. Στρατιωτικοί, χυροφύλακες, άντρες του λιμενικού. Στρατιωτικά τζείμς και τζιπ. Να μια παρία αξιωματικοί που ασφαλώς περιμένον τον στρατηγό. Άκοιμιτισμένοι στην κουπαστή ψάχνω για τους δικούς μου. Τίποτα. Κατέβηκε ο στρατηγός. Χαιρετούδες. Έφυγαν τα πρώτα τζιπ. ~~Ε~~ ΕΑ, στη βάση της σκάλας, κυττάζει τα χαρτιά των φαντάρων. Τί τραγώδια, αλήθεια, να μην έχω λεράτ ν'αγοράσω ένα πολιτικό ποικμύσιο και παντόλωνι, όμως όχι. Η στρατιωτική ατινομία σταματά όλους τους νέους. Μπορεί να είναι κανείς λιποτάχτης... Βρισκόμαστε σε πόλεμο. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε. Εγώ, πάντως, από χαρτιά είμαι εντάξει. Όμως, καθώς δεβχουν ότι απολύθηκε στη Πακρόνησο, αν ^επώ πάνω σε βαμένο εθνικιστή, χάνομαι. Γι αυτό σε περιμένω να φανούν οι δικοί μου. Έκείνη τη στιγμή ακούστηκαν προς τη μεριά της Σούδας -προβολισμοί και φωνές. Όλοι οι Εοατζήδες και οι λιμενικοί έτρεζαν προς τα εκεί, με υψωμένα στα χέρια τα περιστροφά. Για μια στιγμή σκέφτηκα μήπως πρόκειται για επίθεση απ'τους αντάρες που βρούσαν στα βουνά της Κρήτης. Οι παραβολισμοί φούντωσαν και μετά σταμάτησαν ενελός. Την άλλη μέρα στις εφημερίδες, υπήρχε σε λίγες γραμμές η έδηση, ότι τρεις άνδρες, μέλη της οικογένειας Φιλάκη, σπαισμένοι με αυτίματα, δολοφόνησαν στη

Σούδα, τον φραγματάρχη στρατιάς, Βιχαήλ Θεοδωράκη. Ο αποφορ, αφού πολέμησε επί τρία χρόνια και έχασε το ένα του πόδι, επέστρεψε στην ιδιαίτερη του πατρίδα, με το πλοίο "Ελένη". Αυτό ήταν ένα απ' τα τελευταία επεισόδια στη διαμάχη-βεντέτα- ανάμεσα στους Θεοδωράκηδες και τους Ψιλάκηδες, που βάσταζε πάνω από τρία χρόνια και κόστισε δεκάδες θύματα και στις δύο πλευρές: νεκρούς, τραυματίες και φυλακισμένους. Η βεντέτα ξεκίνησε στα βουνά του νομού Ρεθύμνης όταν ένας νεαρός Θεοδωράκης σκότωσε, κατά λάθος, τον τράγο των Ψιλάκων. Αμέσως οι τελευταίοι έκαναν οικογενειακό συμβούλιο για να εξετάσουν πώς θα ξεπλύνουν την ντροπή. Λαβαίνοντας υπ' όψη ότι ο φόνος του τράγου δεν έγινε εκ προθέσεως, αποφάσισαν να τιμωρήσουν τον δολοφόνο με μια πρωτόπαιμη ποινή: για ένα χρόνο δεν θα είχε δικαίωμα να εμφανιστεί στα μαγαζιά, δηλαδή στο κέντρο του χωριού. Οι Θεοδωράκηδες δέχτηκαν την ποινή και έτσι ο νεαρός βουκόας τα βράδια κλεινόταν στο σπίτι. Πέρασαν μήνες κι έφτασε η Μεγάλη Εβδομάδα. Ανήμερα του Πάσχα δλο το χωριό στην πλατεία γλεντούσε. Ξεχάστηκε ο τιμωρημένος. Θα σκέφτηκε "Πάσχα είναι. Γιαστή αγάπης" κι έτσι αποφασίζει να παραβεί τις συμφωνίες και να πάει να κάτσει στο κεντρικό καφενεό μπροστά-μπροστά. Πριν τον πάρουν ερώση οι δικοί του, τον είδαν οι Ψιλάκηδες. Ανέβηκε το αίμα στο κεφάλι τους μπροστά στη μεγάλη προσβολή. Γαργάτησαν το χροό και τρέξαν δλοι μαζι. Πήγαν στα σπίτια τους και πήρανε τ'αυτόματα. Πριν καλά καλά καταλάβει κανείς τί γίνεται, δέκα αυτόματα πέφτουν ομαδικά πάνω στο παιδορέλι, που έπινε ανύπνητα την τσικουβιά του και τον κόνανε κιμά. Δεν είχε σταματήσει ο αχός απ' τους πυροβολισμούς και τις φωνές των γυναικών, οπότε φτάνουν τρεις Θεοδωράκηδες με τα δικά τους αυτόματα. Σκοτώνουν δυο και τραυματίζουν βαρεια άλλους δυο και πριν οι Ψιλάκηδες προλάβουν να αντεπιτεθούν, εχγαν φτάσει κιόλας στο στο δάσος πάνω απ' το χωριό. Αυτόματα, οι δυο οικογένειες, κλείστηκαν στα σπίτια τους. Το Πάσχα έγινε Μεγάλη Παρασκευή. Οι γυναίκες κι απ' τις δύο οικογένειες σκουπίζανε τα αίματα από τους νεκρούς τους, ρχίζονταε καλύτερα η μια στην άλλη. Μετά τους σημάδεψε και τους πήγανε στα σπίτια τους. Την άλλη μέρα το πρωί θάφανε τον Θεοδωράκη και το απόγευμα τους τρεις Ψιλάκηδες γιατί στο μεταξύ είχε πεθάνει ο ένας από τους δυο τραυματίες. Την τρίτη μέρα έγινε η πρώτη μάχη. Οι Ψιλάκηδες περικυκλώσανε ένα από τα σπίτια των Θεοδωράκηδων, στην άκρη του χωριού, όπου ζούσαν ένας γέρος και μια γριά και τους σκοτώσανε με χειρομπομπίδες... Έτσι, κι απ' τις δυο μεριές αποφασίστηκε να μαζευτούνε στα μεγαλύτερα σπίτια που τα κόνανε φρούρια. Σε δλη αυτή τη διαμάχη η χωροφυλακή δεν έπαιρνε μέρος, απ' το φόβο των αντιπάλων. Η βεντέτα απ' το Ρέθυμνο πέρασε στα Χανιά. Εφτασε και στο χωριό μας όπου υπήρχε ένας μικρός Ψιλάκης αρχανός. Θάσανε, που λέτε, οι Θεοδωράκηδες, φορτωμένοι σε τζέικς και οπλισμένοι με αυτόματα, για να τον σκοτώσουν. Τότε επενέβη ο θεός Πέτρος, αδελφός του πατέρα μου, και τον έσωσε. Αργότερα Ψιλάκηδες περικυκλώσανε, για το ευχαριστώ, το σπίτι του θεού Πέτρου στα Χανιά. Ομως αυτός κατάφερε να βγει στα κεραμίδια και να σωθεί. Ήνός μάθανε ότι ένας Θεοδωράκης και μάλιστα Βιχαήλ, βρισκόταν στο πλοίο για τη Σούδα; Αν ξέρανε πως υπήρχαν δυο Βιχαήλ τότε τί θα κόνανε; Ομως, όπως φάνηκε, περιέμεναν τον άλλο. Του την εχγαν σημενή. Κι έτσι, τον σκότωσαν απ' σκυλιά μπροστά στα πόδια της μάνας του. Κι δλ'αυτά για ένα τράγο! Άες να τ'έβγαν από σεβασμό στο πνεύμα του Διδύμου;

Κάτο τύρα που πλησιάζουν με γρήγορα βήματα. Μπροστά πηγαίνει ο Γιαννάκης, ο αδερφός μου δεκαεφτά χρονών αντράκι, έχει φτάσει στο μπόι του πατέρα μου που τον ακολουθεί. Τελευταία έρχεται η μαμά Ασπασία... Πόλις με βλέπει απ' τη προκυμια βγάζει ταιριχτές φωνές "Μήκη μου! Παιδάκι μου!" Κάτω στη σκάλα, δεν υπάρχει φρουρά. Όλοι έχουν φύγει. Ο Γιάννης ανεβαίνει τρέχοντας κι έρχεται και μ'αγκαλιάζει. "Αυτά τα δεκανίκια δεν πρέπει να τα δει η μαμά, θα πάθει

Ευκοπή".

-Και τι θα γίνει;

Φτάνει κι ο μπαμπάς. Κλαφέθ και γελά γλυκά, όπως πάντα. Παίρνει τα δεκανίκια και τα κρύβει πίσω απ'την πλάτη ενώ ο αδελφός μου, δυνατός, με πιάνει απ'τη μέση. Τον αγκαλιάζω κι εγώ και προσπαθούμε να κατεβούμε τη σκάλα όσο γίνεται περισσότερο νορμάλ. Πέφτει επάνω μου η Άσπασια. Είχε χρόνια να με δει. Γίνω στα ξεφουνητά της, ξεχνά να με ρωτήσει.

-Άσπασια, της λέει ο πατέρας, ο Πίγκυ στραμπούληξε λίγο το πόδι του μέσα στο πλοίο.

Αγκαλιασμένοι, ένα κομμάτι, και οι τέσσερις δισσάσαμε την προβλήτα και βγήκαμε έξω από την περιφραγή. Εκεί μας περίμενε η "κούρα", δηλαδή το μοναδικό ταξί του χωριού, μεγάλο, αμερικανικό και ετοιμόρροπο, έκανε ένα μεγάλο "τσουφ" και όρμησε στο όρμητο για τα Χανιά.

